ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 103 (1420) | Вторник, 3 септември 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДЕПОЗИТ

ПРЕД ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

СЛЪНЧОГЛЕДЪТ Е ПРИБРАН

ТКЗС — СИТОВО

Седем хиляди и триста декара слънчоглед обработиха кооператорите от ТКЗС — Ситово. Добрата организация, създадена от ръководителите и специалистите на стопанството, помогна тази култура да се прибере навреме и без загуби.

С помощта на 10 комбайна механизаторите от всички бригади пожънаха слънчогледа за 10 дни. Машините бяха добре оборудвани, което не позволи разпиляване на зърното. То се извозваше на площадките и почистено се предаваше в „Зърнени храни“ — Попина.

Първи завършиха жътвата на слънчогледа кооператорите от с. Искра, където той бе прибран най-добре.

Много старание проявиха механизаторите и за съхраняването на питите. Нарязани на дребно от силажокомбайни, те са превозени в близост с овцефермите. За да не мухлясват, са окупени заедно със слама, добре покрити и запазени от атмосферните влияния.

Сега механизаторите освобождават площите от стеблата. И тази задача се извършва с помощта на техниката. Това ускорява почистването на блоковете. Първи трактористите от с. Поляна започнаха оран на местата, освободени от слънчогледа. В най-близки дни те ще бъдат последвани и от колегите си от останалите бригади.

Навременното прибиране на тази ценна индустриална култура ще помогне на ситовци да ускорят подготовката на земята за есенна сеитба, за нейното качествено извършване.

Мария ТРИФОНОВА

ТКЗС — НОВА ЧЕРНА

Отглеждането на слънчогледа през тази година в кооперативното стопанство в с. Нова Черна бе предоставено на трите бригади за комплексна обработка на земята. Въпреки сушата, механизаторите успяха да отгледат сравнително добра реколта.

На 10 август почти едновременно започна беритбата на узрелите слънчогледови пити в бригадите на Симеон Бойчев, Ангел Симеонов и Никола Минчев. За по-малко от 15 дни, въпреки дъждовете, 7-те комбайна без загуби прибраха реколтата от 4 000 декара.

Добрата организация при транспорта, даде възможност за непрекъснат поток: овършаното зърно се извозва в двора на ТКЗС, почиства се и веднага се вози в държавните складове. Така стопанството едно от първите започна предаването на слънчоглед в складовете на пункта — „Зърнени храни“ в гр. Тутракан.

В резултат на добрите грижи за слънчогледовата реколта, тази година кооперативът получава средно по около 220 килограма зърно от декар. Това разбира се, е по-малко от предвиденото в началото на годината. Но има бригада като тази на Симеон Бойчев в Нова Черна, която получи по 265 килограма зърно от декар, а това е повече от планираното.

За бързото и беззагубно прибиране на слънчогледовата реколта, тази година дял имат всички механизатори. Въпреки това обаче заслужена похвала получиха комбайнерите Димитър Казанлиев и Злати Енчев.

В резултат на добрата организация по прибирането, почистването и извозването на слънчогледа, планът към държавата е изпълнен.

Никола ИВАНОВ

* * *

БЕРИТБАТА НА СЛЪНЧОГЛЕДА завършиха и стопаните от ТКЗС — Калипетрово, Смилец, Старо село и Стефан Караджа.

ГОРДЕЙТЕ СЕ С ТЯХ

„...Със своята дисциплина и трудолюбие, при трудни условия за работа, работниците от ваше то предприятие бяха за пример на останалите работници. Съзнавайки отговорността, която бяха поели, те не пожалиха време и труд, за да изпълнят в срок поставените им задачи. Вашият колектив може да се гордее с тях“.

Така завършва писмото на ръководството на варненския промкомбинат „Явор“ до колектива на промкомбинат „Трансмариска“ — Тутракан, с което изразява своята благодарност от съзнателното отношение към задачите което са проявили Христо Стоянов, Иван Маринов, Илия Маринов, Неделчо Райков и Марин Стефанов — работници от промкомбинат Тутракан, изпратени на работа от 22 юли до 25 август на обект „Спортна зала“ в гр. Варна.

Това благодарствено писмо говори не само за труда на петимата работници. Макар и косвено, то се отнася за целия колектив на промкомбината, който също при трудни условия, редовно преизпълнява производствения си план, повишава производителността на труда и се стреми да подобри организацията на производството, труда и управлението.

ПЛЕНУМ НА ОК НА БКП ПО ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО

С ОБЩИЯ ТЕМП НА РАЗВИТИЕ

Безспорни са успехите в областта на здравеопазването през годините на народната власт. Особено очевидни са те за окръзи като нашия, които в миналото бяха крайно изостанали. Но грижата за човека е основата на политиката на Българската комунистическа партия, затова взискателността към органите на здравеопазването непрекъснато се повишава. На състоялия се на 30 август пленум на Окръжния комитет на БКП, на който присъствуваха и членът на ЦК на БКП и министър на народното здраве и социалните грижи др. Кирил Игнатов и зам. зав. отдел „Административен“ на ЦК на БКП доцент д-р Евгений Апостолов, тези въпроси отново бяха поставени за обсъждане.

В доклада на др. Сава Шиваров, член на Бюрото на ОК на БКП и председател на ОНС, беше направен подробен анализ на състоянието на здравеопазването в Силистренски окръг и бяха посочени задачите за подобряването му. С убедителни цифри и факти бе показан несравнимият напредък в подобряване жизненото благосъстояние на трудещите се. Увеличена е средната продължителност на живота с 15-20 години. Развиващите се в миналото епидемии от заразни болести са вече история. Някои от тях, като маларията, детския паралич, дифтерията и др., са ликвидирани. Постигнати са успехи в борбата с туберкулозата, намалена е детската и майчината смъртност.

Въпросите, обсъдени на пленума, се свеждат главно до подобряването на материалната база на здравните заведения, подготовката на кадрите и културата на обслужването от страна на медицинските работници. Те бяха в основата както на доклада, така и на изказванията. Отчетено бе, че въпреки големите успехи, наличната материална база все още не отговаря на изискванията на съвременното социалистическо здравеопазване. Обзавеждането на лабораториите и рентгеновите кабинети със съвременна диагностична апаратура изостава.

С активната помощ на Министерството на народното здраве и социалните грижи някои от въпросите се решават. Доставени са медицински съоръжения за болниците в Силистра и Дулово, проучва се възможността за строителство в близките години на градски поликлиники в Силистра и Тутракан, окръжна стоматологична поликлиника в Силистра, районна болница в Дулово. Строителството на здравни заведения трябва да се поеме и от народните съвети и кооперативните стопанства, където е необходимо това.

В момента над 14 процента от лекарските места и над 30 от зъболекарските не са заети. Въпросът за средните медицински кадри е решен сравнително добре. Сега във висшите медицински заведения се учат 144 студенти от нашия окръг. Това значи, че още през 1968 година могат да се задоволят нуждите на окръга ни от лекари.

Резултатите от първото шестмесечие на тази година показват, че има чувствително намаление на детската смъртност, която то през миналата година беше твърде тревожна. Въпреки тези резултати, успокоение не може да има, защото някои съществени причини за високата детска смъртност не са отстранени. В района на ТКЗС Паисиево не е осигурено доставянето на мляко в съставните села. А в някои села, макар и формално да съществуват млекораздавателни пунктове, децата се оставят продължително време без мляко по чисто организационни причини. Много от детските консултации в това число и тези в гр. Силистра, както подчерта в изказването си др. Милка Гинева, са в крайно неподходящи помещения. В тях освен мерене и теглене на бебетата не се върши никаква друга работа. Доста голям процент от децата остават неимунизирани против инфекциозните заболявания. Не е добра изолацията в детското отделение. Деца с различни видове и степени на заболявания се смесват, поради което опасността от самозаразяване не е изключена. Тревожен е и процентът на недоносените деца. Върху него сериозно трябва да помислят не само здравните работници, а преди всичко ръководителите на предприятията и стопанствата.

За първите шест месеца на тази година са родени 164 деца повече в сравнение със същия период на миналата година. Тенденцията е тази цифра да се увеличава. Това още повече налага отстраняването на всички причини, водещи до заболяване и смърт на децата. Едновременно с това наложително е да се помисли за разширяване на родилното отделение. Сега то не е в състояние да поеме нарасналия брой родилки и се налага изписванията да стават след 3-4 дни престой в отделението, което не е правилно.

На пленума бе отчетено, че през 1967 г. е имало 21 458 първични случая на заболявания сред работниците в окръга. Това е много голям процент спрямо общия брой на работниците. Анализът на цифрите показва, че болшинството от заболяванията са резултат на простудявания. Това е показател за бездушното отношение в някои предприятия към условията на труда. В промкомбинат „Електрометал“, ДМЗ „Стомана“, ЗММ, РТС в Тутракан и Дулово и др. през студените зимни месеци цеховете не се отоплявat добре или въобще не се пали печка. Не се подменят навреме счупените стъкла на прозорците, вратите на някои цехове не се уплътняват или не се затварят. Другата голяма група заболявания са резултат на трудовите злополуки. Излишно е да се коментира, че и тук причините са главно от субективен характер.

Ученическото здравеопазване в Силистра и окръга ще бъде и занапред проблем, към решаването на който трябва да насочат усилията си медицинските работници, учителите, комсомолските организации. Борбата сре щу ревматичните и сърдечно-съдовите заболявания, гръбначните изкривявания, аномалиите в слуха, зрението и говора сред учениците трябва да се води със съзнанието за създаване не само по дух, но и физически здраво поколение.

Разгледани бяха и въпросите за профилактичната дейност, за жилищното строителство, за здравната просвета. Специално внимание бе отделено на работата на първичните партийни организации при здравните заведения и за тяхното ръководство от страна на градските комитети и Окръжния комитет на Партията.

Изказалите се 12 души единодушно подкрепиха изводите и

(Продължава на IV стр.)

МЕСЕЦ НА СЪВЕТСКАТА НАУКА И ТЕХНИКА

Преди няколко дни в Окръжния комитет на Партията се състоя оперативно съвещание на Организационния комитет за чествуване Месеца на съветската наука и техника. На съвещанието присъствуваха другарят Яким Петков — секретар на ОК на БКП, др. Мико Николов — председател на Окръжния съвет на профсъюзите, представители на Окръжния народен съвет, Окръжния комитет за българо-съветска дружба, ОС на научно-техническия съвет, ОК на ДКМС, ОК на Отечествения фронт и други.

Месецът на съветската наука и техника ще започне от 16 септември с изнасяне на доклад по този повод в салона на ОНС. В градовете и селата на окръга ще се изнесат лекции и беседи от български и съветски специалисти.

Участниците в съвещанието се изказаха по предложения план и направиха допълнения, като с това изразиха своята готовност да вземат активно участие по провеждане честуването на съветската наука и техника.

М. ГЕОРГИЕВ

НА ДОБЪР ПЪТ, ДРУГАРИ!

На 29 август в цех „Пирография“ на промкомбинат „Камъшит“ се състоя необикновено тържество. Над двеста работнички се бяха събрали тук, за да приемат в своите редове новопостъпилите младежки и девойки.

Тържеството бе открито с изпълнение на хорови песни и рецитал от производственички при цех „Пирография“. Председателката на заводския профкомитет другарката Еленка Тодорова разказа накратко историята и бъдещето на предприятието, говори за всеотдайния труд на колектива в изработването на стотиците сувенирни предмети, за майсторството на камъшитци, които представят достойно силистренското работничество извън границите на страната.

Дългогодишните работнички Йорданка Матовска, Радка Любенова, Мария Кабаиванова и Димитър Маринов поздравиха новопостъпилите и разказаха спомени от своята трудова дейност.

С приветствено слово се обърна към новопостъпилите и секретарят на заводския комитет на БКП др. Оник Шербанян. Той говори за трудовите дела на работническата класа, за упоритата борба, която води за създаването на светлото комунистическо утре, за задачите, поставени от ЦК на БКП за укрепване икономиката на страната и подобряване материалното и културното благосъстояние на народа.

Накрая другарката Еленка Тодорова връчи на новоприетите работници паспорт, с който колективът ги приема в своите редици. От тяхно име говори девойката Господинка Илиева. Тя прочете обещание, с което младите работници уверяват своите по-големи другари, че не ще пожалят младежките си сили за изпълнение на задачите, които Партията и народа са им поставили.

Г. МИХАЙЛОВ

ЗАПОЧНАХА УЧИТЕЛСКИТЕ СЪВЕЩАНИЯ

Вчера в Силистра започнаха традиционните септемврийски съвещания с учителите от целия окръг и ще продължат до 13 септември. През първия ден се състоя съвещание с директорите, заместник-директорите и партийните секретари на всички видове и степени учебни и учебно-възпитателни заведения, председателите на учителските органи зации и дружинните ръководители. В работата му взеха участие др. Вельо Максимов, първи секретар на ОК на БКП, др. Христофор Иванов — секретар на ОК на БКП, др. Пенко Йорданов — главен специалист в МНП, др. Богдан Йорданов — старши инспектор в МНП и други видни обществени и стопански дейци.

Другарят Вельо Максимов приветствува участниците в съвещанието от името на бюрото на ОК на БКП, изразявайки увереността на комитета, че всички просветни дейци все така всеотдайно ще работят за обучението и класово-партийното възпитание на децата и младежта.

Доклад за някои проблеми на обучението и възпитанието в училищата на Силистренски окръг изнесе др. Николай Тодоров — началник отдел „Народна просвета“ при Окръжния народен съвет.

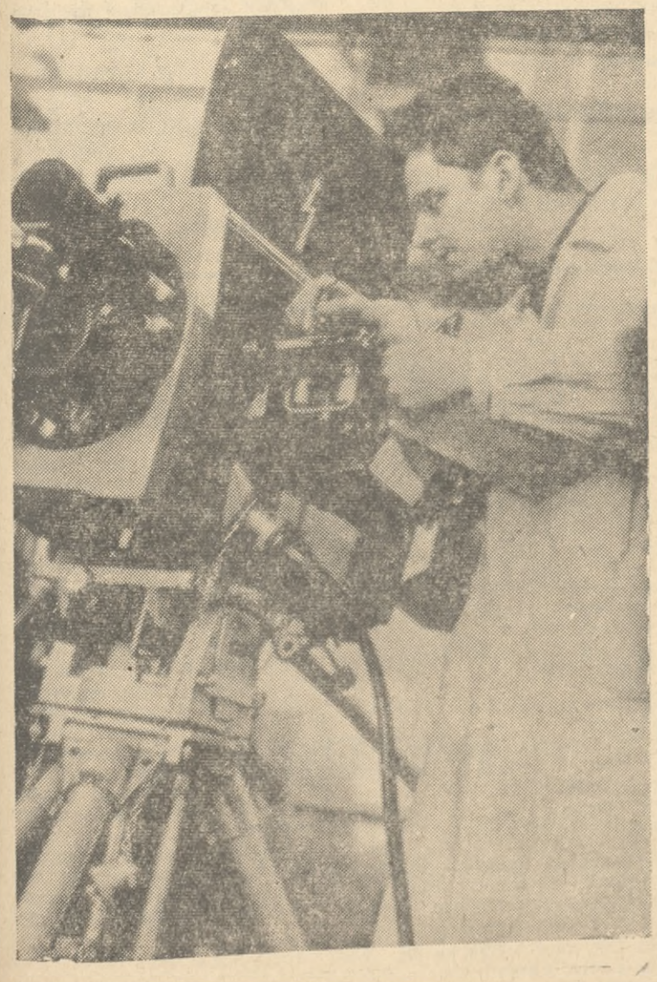
От днес започват секционните съвещания — по специалности на преподавателите и степени на училищата. На тях се обсъжда състоянието на учебно-възпитателната работа по учебни предмети и се набелязват конкретните задачи за нейното подобряване. Макар и традиционни, съвещанията тази година имат някои специфични особености.

Учителските партийни и съюзни организации, директорите на училищата, учителите, дружинните ръководители, възпитателите и всички просветни работници търсят пътища да внесат свой по-голям дял във всенародното движение под ръководството на Партията за издигане научно-техническото равнище на производството и за по-нататъшното развитие на системата на управление. Във всички секции ще се разгледат различни страни от методите и формите на учебно-възпитателната работа с оглед на нейното подобряване, повишаване научността и ефективността ѝ.

Основните насоки за организацията на учебно-възпитателната работа през настъпващата година са дадени в материалите на юлското национално съвещание по образованието. Учителите от Силистренски окръг творчески, с високо чувство за отговорност обсъждат мерки за по-бързото и по-качественото изпълнение на ръководните партийни и правителствени документи. Те се готвят за ознаменуване 25-та свободна учебна година с нови постижения. Да им пожелаем здраве и бодрост, за да завоюват още по-високи успехи в обучението и възпитанието на децата на народа.

Евстатий СЛАВЕЕВ

ИЗ ПОЛСКАТА НАРОДНА РЕПУБЛИКА

Варшавските телевизионни заводи произвеждат не само телевизионни приемници, но и различно оборудване за телевизионните студии и предавателни центрове.

НА СНИМКАТА: Монтиране на телевизионна камера.

международна информация

ПОЛОЖЕНИЕТО В ЧЕХОСЛОВАКИЯ ПОСТЕПЕННО СЕ НОРМАЛИЗИРА

Москва, 2 септември (ТАСС). Въпреки пречките, създавани от враждебната на социализма пропаганда, животът в Чехословакия в по-важните участъци и главните направления, продължава да се нормализира — съобщават днес съветските журналисти Григориев, Добровни и Журавски. В началото на кореспонденцията си те обрисуват живота в Прага, където намалява осезаемо напрежението от преживените дни. Много неща се променят — пишат те, — в радиопредаванията и столичния печат се избягват възбудените крясъци и откритите враждебни нападки против Съветския съюз и другите братски социалистически страни, които се притекоха в трудния момент на помощ на чехословашкия народ. Заедно с това авторите отбелязват, че по централната улица и Вацлавския площад още не са изтрити от сградите подстрекателските и оскърбителни надписи. Много витрини още са облепени с ръкописни декларации и мнения, които имат враждебно съдържание. Разлепват се по Вацлавския площад некролози и се продават снимки, с които се цели да се разпалват националистически чувства и да се притъпява разумът. Антисоциалистическите сили продължават да пускат версии с всякакви средства, само и само да заблудят населението, да му попречат да се ориентира спокойно в обстановката. Тия сили не прекратяват опитите си да усложнят процеса на нормализиране живота в републиката. Раздухват се слухове, които биват подемани и разпространявани на драго сърце от западните радиостанции.

Като говорят за трудовите дела на работниците и селяните в Чехословакия, кореспондентите пишат: Армията от кооперирани селяни, подсилена с отреди на братската работническа и студентска младеж, се труди денонощно за прибиране на реколтата, бори се за запазване на всеки килограм хляб. От разни места идват съобщения, че за прибирането реколтата помагат на чешките и словашките селяни съветските войни.

Централният комитет на партията, президентът на републиката, правителството на ЧССР и Националното събрание вземат неотложни мерки за урегулиране ненормалния живот и укрепване ръководната роля на работническата класа и комунистическата партия — продължават авторите. На тази цел бе подчинен пленумът на ЦК на Чехската комунистическа партия. Кореспондентите съобщават, че работническата класа, кооперираните селяни и прогресивната интелигенция в Чехословакия си дават все повече сметка, че за родината им има само един път — пътят на социализма, че бъдещето на социалистическа Чехословакия е само едно — да върви рамо до рамо със Съветския съюз и другите социалистически страни. Чехословашкият народ притежава само една сила, която може да го доведе до щастливо бъдеще, да му осигури процъфтяване и свобода — това е Комунистическата партия. А силата на партията е във верността към непоклатимите принципи на марксизма.

Кой финансира контрареволюцията в Чехословакия

Москва, 2 септември (ТАСС). Берлинският кореспондент на съветския вестник „Правда“ пише днес, че при финансирането на чехословашката контрареволюция най-активна роля са играли бонските управляващи кръгове и западногерманските концерни. Непосредствен канал, по който силите на контрареволюцията в Чехословашката социалистическа република са получавали материална помощ от ГФР, отбелязва журналистът, е реваншистката организация „Землячество на судетските немци“. Позовавайки се на вестник „Ноес Дойчланд“, съветският кореспондент съобщава, че тази организация е създала специален фонд за финансиране на реваншистката пропаганда и подкрепа на антисоциалистическите сили в Чехословакия.

Големи загуби на американците във Виетнам

Командуването на народните сили за освобождение на Южен Виетнам излезе с комюнике за резултатите от четиридневните боеве в района на Да Нанг и провинция Куанг На. През периода от 22 до 26 август патриотите са убили и ранили в тези райони над 3 500 американски и сайгонски войници. Унищожени са 70 вражески военни коли, в това число 25 танка. Големи разрушения са причинени на четири американски военновъздушни бази. Патриотите разрушили и 13 концлагера, съоръжени от американците, и освободили от тях 10 000 противници на сайгонския марионетен режим.

ОГРОМНИ ЩЕТИ ОТ ЗЕМЕТРЕСЕНИЕТО В ИРАН

Непрекъснатите земни трусове, които обхванаха източната част от Иран, са причинили огромни щети. Според последни сведения на официални ирански източници, загинали са между осем и десет хиляди души. Повече от 2 500 души са ранени, а около 100 000 жители на района са останали без покрив.

ЗАКОНИТЕ СА СЪЗДАДЕНИ ДА СЕ СПАЗВАТ

Едно от условията за успешно изграждане на социалистическото общество и за комунистическото възпитание на трудещите се е строгото спазване на социалистическата законо мер ност. В това направление голяма роля могат и трябва да играят другарските съдилища, на които е предоставена задачата активно да съдействуват за въз питанието на гражданите в дух на комунистическо отношение към труда, за спазване на устано вения правов ред и правилата на социалистическото общежитие, да развиват у трудещите се чувство на колективизъм и другарска взаимопомощ. Ето някои факти обаче показват, че отговорни ръководители и обществе ни дейци не се съобразяват със законни изисквания и най-безце ремонно ги погазват.

В много от предприятията в града стават най-различни по ха рактер нарушения и дребни пре стъпления, които административ ните и профсъюзни ръководства, длъжни да следят за спазването на законността, би трябвало да предават на другарските съдили ща, за да се занимаят с тях. Два такива случая на разхищение и кражба на обществено имущест во от страна на няколко работ нички имаше през месец юли тази година в ДИП „Добруджа", но административното и проф съюзно ръководства по свои „съ ображения", несъобразени с разпорежданията на чл. 13 от ЗДС, лишиха другарския съд от възможност да се занимае с тях.

В други предприятия пък, след като органите на МВР разкрият подобни случаи и ги пре дадат на другарските съдилища, преписките се бавят по няколко месеца, вместо да се разгледат в триседмичния законен срок — пак „по някои съображения" и други „причини". Такъв случай има например в завод „Хром". През месец април тук е извършена кражба на тротоарен кран и други части. Престъплението е разкрито от органите на МВР, образувана е преписка и е изпратена на другарския съд за разглеждане, но това още не е сторено. Кирил Добрев Атанасов от същото предприятие, конст руктор, при дежурство по предприятие е задигнал от завода две батерии за баня, един трото арен кран и други водопроводни части на стойност около 50 лева. Портиерът не само не си изпълнил задължението да про вери какво има в багажника, но и му бутнал машината да тръгне. По пътя кражбата е разкрита от органи на народната милиция. Оформената за случая преписка от МВР е получена в заво да на втори юли от председате ля на профкомитета Павел Панев, който я предава на председателя на другарския съд Васил Лазаров за разглеждане чак на 29 юли. Въпреки нашето настояване за незабавно разглеж дане на случая, това още не е сторено.

Оправданията за всички тези случаи — че няма време, че то зи или онзи бил в отпуск — очевидно са съвсем безпочвени. С това си отношение те, волю или неволю, създават благоприятни условия да се ширят разхище нията и кражбите на обществе ното имущество.

Такива случаи могат да се по сочат и в други предприятия. Нужно е обаче нашите ръковод ни, административни, профсъюз ни и други организационни дей ци по места добре да разберат, че народната власт създава зако ни не да се погазват, а да се спазват.

Андрей ЦОНЕВ,
заведущ другарските съдилища при ОСПС

БРИГАДИРСКИ ДАР ЗА ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

В сърцето на Родопите, на брега на язовир „Широка поля на", се белеят бригадирските па латки. Тук, на около 1600 метра надморска височина, е разполо жен лагерът на националната младежка бригада „Антон Ива нов". Обитатели на това малко селище са средношколците от Силистренски и Кърджалийски окръзи — четвърта смяна на бри гадата. На комсомолско събра ние те обещаха в чест на 25-тата годишнина от победата на социа листическата революция в Бъл гария да отчетат в края на бри гадирския месец не по-малко от 110 % средно изпълнение на тру довите норми.

Първата половина на смяна та изтече. Подетото съревнова ние между отряди, чети и отде ления става все по-напрегнато. На вечерна проверка се отчита постигнатото през деня и най-добрите получават специално из работени преходни знаменца. На първо място сред ударници те твърдо се утвърди Йордан Георгиев от първа чета на си листренския отряд. Има дни, когато неговото постижение е 700-720 % изпълнение на дневна та норма. Йордан е обещал средният резултат в края на смяната да не е под 550 процен та. Негови асистенти с около 500 % са Атанас Генчев и Иван Николов, също силистренци. И момичетата не се посрамват — срещу имената на Евдокия Ме тодиева и Наталия Митева ре довно се вписват по над 100 процента. Ето защо не е чудно, че представителите на Силист ренски окръг държат знамето на отряд-първенец. Досега сред ното изпълнение на плана се изразява с цифрите 180-200 про цента. Засега още едно отличие е в ръцете на силистренци — трето отделение на първа чета държи знамето на отделение първенец.

Похвални са наистина трудо вите успехи на комсомолците в сини униформи. Достойно ще посрещнат те големия празник.

Стоян ПЕТКОВ

ЗА ПО-ДОБРА УЧЕБНО-ВЪЗПИТАТЕЛНА РАБОТА

Наскоро в село Паисиево се състоя сесия за резултатите от учебно- възпитателната работа през изтеклата година и подготовката за нова та. Доклад изнесе секретарят на съвета.

В него беше подчертан стремежът за спазва не на нормите, предвидени в програмата за възпитателната работа, борбата за повишаване успеваемостта и премахване на второгодничест вото, за формиране детското съзнание. Беше обърнато внимание върху работата е децата от предучилищна възраст. Въпросът с детските гра дини, тяхното обзавеждане и снабдяване с иг рачки, осигуряването на необходимите детски учители и възпитатели — всичко това намери място в доклада. Беше разгледан въпросът за изграждане на тясна връзка между обществе ността, учителите и родителските комитети. Споменаха се имената на учителите, служещи за пример със своята работа с учениците — Веска Цонева и Цветанка Илиева от село Паи сиево, Осман Идризов от село Боил, Георги Бе линов от село Зебил и други.

От отчетените резултати на присъствуващи те стана ясно, че успехът в началния курс е завишен. Но това не може да се каже за средния курс. Тук се отчитат редица недостатъци, повтарящи се години наред. Изтъкна се недостатъчната работа на нередовните учители. Бяха посочени и конкретни случаи на незаинте ресованост и лошо отношение към задължения та, какъвто е например случаят с Росица Пав лова от село Паисиево, която без да се съобра зява с училищните програми, ползва неполагащ й се допълнителен отпуск, без да се грижи за това ,че учениците в това време изпускат много материал. Същата е освободена преди края на учебната година. Разбира се, бяха отчетени и успехите в работата на някои села. Димитър Иванов и Стоянка Петрова от село Паисиево, Цветанка Горанова от село Боил, Ангел Мар ков от Долец — това са имена на млади хора, за които животът и работата им са неделимо свързани неща. Беше отчетена вината на съвет ниците, недостатъчно заинтересовани от училищ ната работа, непомогнали за дообзавеждане на училищата. Посочиха се грешките в лятната работа на учителските колективи, неправилно то разпределение на дежурствата.

На събралите се беше обърнато внимание, че стаите, които се дават на пристигащите по се лата учители, са нехигиенични и непригодени за живеене. Хората идват и когато видят условия та, при които са принудени да работят, си за минават.

Бяха взети мерки в малкото дни, които оста ват до започването на новата учебна година, да се направи всичко възможно, за да може ра ботата в училищата още от първия ден да тръг не по набелязания план.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

КОГАТО СЕ МИСЛИ ОТРАНО

На едно от добрите места в съревнованието, посветено на 24-годишнината на социалистическа та революция в нашата страна, се нарежда неголемият колектив на кравефермата в с. Раздел — ТКЗС Дулово. Какви са негови те успехи? Планът за млекона доя за осеммесечието е изпъл нен 109 на сто, за прираста 104 на сто и за приплодите 120 на сто.

За постигането на тези резул тати бе разгърната активна дей ност още от зимните месеци. Въ преки неблагоприятните усло вия, създадени от продължител ната суша, доячите и пастирите намериха начин да осигурят най-добри условия на хранене и гле дане на животните. Указанията на специалистите за обработка та на фуражите се изпълняваха най-строго. Изпълнението на пла на се следеше най-редовно. Сво евременно се вземаха мерки за отстраняване на всички слабос ти.

Успехи постигат животновъд ите и в стремежа си да напра вят своята ферма рентабилна. Себестойността както на мля кото, така и на прираста засега е под изкупните цени. А това означава, че фермата носи на стопанството печалба.

Голям дял за постигнатите до бри резултати има ръководите лят на малкия колектив Кябил Еминов. Особено внимание обръ ща той на разумното използува не на фуражите. Освен това ежедневно следи млеконадоя и оказва необходимата помощ на животновъдите. Под негово ръ ководство целият колектив се бо ри за висока хигиена в помеще нията, което е едно от условия та за постигането на добри ре зултати.

Кооперативното ръководство полага големи грижи за осигуря ване на необходимите фуражи за есенно-зимния период. Съхра нени са задоволителни количест ва слама и листник, люцерново сено и люцернов силаж. Наско ро ще започне силажирането на царевицата втора култура, която се намира в много добро състо яние и обещава качествена з е л е н а м а с а. В достатъчни количества са и дру гите фуражи. Това вдъхва вяра на животновъдите. Те разбират, че съществуват предпоставки трудът им и през зимния период да бъде резултатен и дават сво ите сили за постигане на още по-големи успехи.

М. ТОДОРОВ

Грижи за трайните насаждения

През последните дни трактористите Петър Димитров и Ди митър Владинов от бригадата за комплексна механизация в гр. Тутракан извършват оран на мла дата кайсиева градина.

Качеството на обработката е много високо. Дълбочината на оранта достига 25-28 сантимет ра. Трактористите внимават да не повреждат дърветата. Те ра ботят на бавна скорост. Откач ват тервелските брани, когато е необходимо.

Денонощният труд на тракто ристите ще помогне да се постигнат по-високи добиви през идващата година.

Ж. ИВАНОВ

БОРБА ЗА ПЪРВЕНСТВО

В дните пред Празника на свободата кооператорите от с. Сокол водят упорита борба за получаване на повече продукция. Тяхното внимание е съсредоточено най-много към прибиране на тютюна, доматите и слънчогледа.

Най-много низи досега са нап равили хората от звеното на Бо рис Русев. Осем хиляди и чети ристотин низи златеят в сушил ните.

На първо място между гради нарите е звеното на Малтичка Димитрова, набрало повече от 110 тона домати за вътрешния и външния пазар.

Добринка РАДЕВА

СИЛАЖИРАНЕ НА ОТПАДЪЧНИ СУРОВИНИ

НАЙ-ГОЛЯМО внимание сега се обръща върху силажирането на царевица та. Тя е основната култура за приготвяне на значителни количества силаж за животните. В години като настоящата обаче трябва да се обърне внимание и на ре дица отпадъчни суровини, които могат да се силажират.

Слънчогледовите пити на пример имат достатъчно за хар. Те могат да се силажират самостоятелно. Лошото е това, че се притъпкват трудно и лесно плесенясват. Затова много по-добри ре зултати се постигат, когато се смесват със зелена царе вица или цвеклови листа в съотношение 1:1.

Главите от семенниците на цвеклото се силажират, като се прибави 15-20 про цента царевичак. Тази хра на не е подходяща за птици и свине. Дава се само пре димно на говеда и овце.

Отпадъчните едногодиш ни лозови пръчки с листата, след резитбата, се силажи рат много сполучливо. Доб ре приготвеният от лозова шума силаж се отличава с много приятна миризма. Сто килограма от него се равняват на 20 кръмни еди ници, т. е. толкова, колкото се съдържа в зелената царе вица, прибрана във фазата на изметляване. Този фураж се дава главно на овцете. За тези животни може да се приготви силаж и от грозд дови джибри, които трябва добре да се пресоват.

От консервната промиш леност се получават редица отпадъци, като доматено се ме, изрезки от пипер, плодо ве и прочие. Те също могат сполучливо да се силажи рат. Качествата на приготве ната по този начин храна във вкусово отношение мо же значително да се подоб рят, ако се намали влажно стта с прибавката на царе вичак.

Когато по стъблата на пи пера и доматите има плод, те могат да се консервират самостоятелно. За отбелязване е обаче, че силажът, приготвен от тях, не се прие ма с охота от животните. За да се подобрят вкусовите му качества, трябва да се прибави зелена царевица — втора култура, цвекло, тикви и др.

От нестандартните плодо ве при бостаните и градини те, като дини, пъпеши, тик вички и пр., също може да се приготви силаж. Тъй като тези суровини имат висо ка влажност, прибавката на 10-15 процента царевичак, плява или друг сух фураж е наложително.

Силажирането на отпа дъчни суровини е допълни телно мероприятие, но там, където нуждите налагат, то не бива да се пренебрегва и подценява.

Митю КЪНЕВ,
ст. н. сътрудник — Инсти тут по животновъдство, Шумен

ИЗСТРЕЛ ОТ ХОТЕЛ „БАЙКАЛ"

24

повест от Аркадий ВАЙНЕР и Георги ВАЙНЕР

Тихонов се обърна към Савелев:

— Към Лагунов нямаме пове че въпроси. Ти върви в къщи и се наспи здравата, че утре ще ми трябваш. А ние с Лев Алексеевич ще си направим една разходка.

В автобуса Стас позорно зас па и дори се облегна на рамото на Козак. Козак седеше, без да мръдне, макар да му тежеше главата на Стас. Когато стигна ха спирката, той с пресипнал глас каза на Тихонов:

— Пристигнахме, трябва да слизаме.

— Да, да, слизайте — каза Стас и се събуди. Той потри очи, прозя се и попита: — Отдавна ли съм заспал?

— От метрото, почти веднага — каза Козак.—Няма нищо стра шно, аз ви разбирам. И аз се из морявам на работа.

— Хайде, водете ме, другарю Казанова — каза Тихонов и про пусна Козак пред себе си.

Тихонов сложи ръце под миш ниците си и бавно тръгна след бързо крачещия напред Козак. Изведнъж той си спомни как заспа в автобуса и дори не о б ъ р н а никакво вни мание на К о з а к. А за това би могъл скъпо да си плати и да получи един ред съч ми в корема. После се изправи, с няколко скока настигна Козак, хвана го под ръка и с бавни не усетни движения опипа джобо вете му. Усмихна се и каза:

— Знаете ли, Лев Алексеевич, в известна степен аз съм склонен да ви вярвам, да вярвам, че нямате нищо общо с убийството на изоставеното мяс то...

Козак се спря, притисна ръце до гърдите си и каза:

— Драги Тихонов! Аз ви казах за това още в самото начало. Защо да ходим сега в този дом и да нарушаваме спокойст вието и моралното състояние на тази забележителна жена? Хай де по-добре да се върнем и да изпием бутилка коняк по случай благополучното разрешение на всички въпроси.

Тихонов поклати глава.

— Не. При Алешина все едно ще отидем. Но аз съм заинтере сован от вашата пределна искре ност...

— Можете да разчитате на мея — отново притисна ръце Ко зак към гърдите си. Той дори свали ръкавиците си, за да напра ви това.

— Тогава разкажете ми под робно как излязохте в понедел ник от хотела.

— Ние се уговорихме с Лагу нов да излезем в пет и половина. Той седна да пише писмо на жена си и го писа много дълго, а на мен ми стана горещо и излязох, не го дочаках. — Парата от устата на Козак, изли заше на малки колелца.

— И това ли е всичко?

— Може би, да.

— За да стимулирам допълни телно вашата искреност, аз ще ви покажа малък психологически анализ. Искате ли например да ви кажа какво носите в джо бовете си и кое в кой джоб е?

— Искам — с не много твърд глас каза Козак.

— В левия ви вътрешен джоб има връзка със седем или шест ключа и кибритена кутийка с малко клечки в нея. В десния джоб — цигари. В левия джоб на панталона дамски гребен. В десния — туристическо ножче с дванадесет приспособления, из работено в завод „Красная звез да" на стойност пет и четиридесет. Да, там има още и носна кърпа. В левия вътрешен джоб на сакото ви има пари, а в дес ния портмоне. В портмонето ви има билет от скорошното пътуване от Лвов до Москва, сметка за десетте дни, прекарани в хотела, силно износен списък за покупки на разни неща, командировъчно удостоверение. Да, съвсем забравих — разпис ка за изпратена телеграма. Там, където се прегъва портмонето ви, има преграда и в нея — снимката на Алешина. В малко то джобче имате десет рубли — цяла банкнота.

— Петнадесет са — десет и пет — със съвсем отпаднал глас каза Козак.

— Може би — кимна Стас. — И в заключение мога да ка жа, че в горното ви джобче ле жи кожена книжка с щампа: „Министерство на селското стро ителство на УССР". Правилно ли е всичко?

— В портмонето ми има още една разписка — тихо каза Ко зак. — Но откъде ви е извест но всичко това?

Стас отговори многозначител но:

— Професионална тайна. За издаването й мога да попадна в затвора. Но ако съм ви убедил, че за гражданина Козак зная по вече, отколкото той мисли, и той стане по-искрен, обещавам на връщане да му обясня как стана всичко това. Защо не до чакахте Лагунов? Коя жена ви извънви по телефона?

— Пуся. Пуся Алешина.

— Добре. А каза ли ви Лагу нов, че се готви да ходи на теа тър?

— Да, струва ми се, че ми ка за. Каза ми, че иска да отиде на някакъв театър, ако намери би лети.

Вратата отвори висока, пълна брюнетка в скромен син пеньоар.

— Ой, ти не си сам. — Тя се смути и изтича навътре в квар тирата. Иззад вратата на спал нята се дочуваше нейния при глушен гръден глас. — Левонок, как не те е срам да каниш прия тели, без да ме предупредиш. Аз нямам дори с какво да ви почерпя.

Козак нервно се разхождаше покрай вратата.

— Пусенка, това не е мой при ятел... Тоест аз неправилно се изразих. Приятел е, разбира се, разбира се. Но, разбираш ли, ние имаме една много важна и забъркана ра бота...

Пуся излезе от спалнята в спретната черна рокля, с гримирани черни вежди, с разперени краища, като паунови пера. И Тихонов си спомни как тъжно крещяха пауните през онази нощ.

— Тихонов — представи се той.

— Полина Владимировна. Тя се издигаше над Козак като океанска фрегата.

— Ти помниш ли Пуся, мина лия понеделник, когато... — бър зо замърмори Козак.

— Една минута — спря го Стас. — Аз съм работник от кри миналния отдел.

Очите на Алешина станаха квадратни.

— Интересува ме да зная къ де е прекарл вечерта и нощта на четиринадесети февруари — ми налия понеделник — вашият приятел Лев Алексеевич.

Брадата на Алешина увисна. Тя няколко пъти преглътна и с разтреперан, постепенно наби ращ сила глас извика:

— Вие какво? Как не ви е срам да ми задавате такива въп роси? Този човек — тя посочи с пръст към Козак — действител но идва при мен на гости, но много рядко и винаги в прилич но време! Аз съм омъжена жена и тези въпроси ме оскърбяват. Аз съм инженер-икономист! И последния път го видях не по-малко от преди година!

— Как преди година, Пусенка? Нали завчера... — захленчи Козак.

— Замълчете, мръсно човече, и не ме намесвайте във вашите мръсотии.

— Една минутка — почука с ключа по гарафата Стас. — По лина Владимировна, моля ви се да се отнесете сериозно към въпроса ми, защото става дума за убийство.

— Пусенка, родна моя, става дума за убийство — застена Ко зак и се опита да хване Алеши на през кръста.

— Моля, моля, другарю! — Не искам да ви зная и ви видях за последен път преди една го дина в присъствието на отсъст вуващия си в момента съпруг. И ви моля да не петните доброто ми име! Не смейте повече да направите нито крачка към къ щата ми! Аз ще съобщя където трябва за вашето непристойно държание!

— Пусенка, какво говориш! Разбери, че всичко това е мно го сериозно и другарят Тихонов въобще няма предвид нещо дру го.

(Следва)

ТКЗС „VII КОНГРЕС“ — СЕКУЛОВО

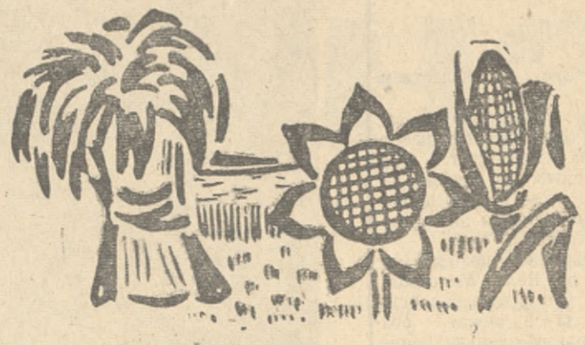
Общинският партиен комитет, управителният съвет на стопанството и общинският комитет на ДКМС поздравяват с празника на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

трудолюбивите кооператори, неуморните специалисти, служителите и техните семейства, като им благодарят най-сърдечно за големите усилия за постигане на повече селскостопанска продукция.

ДРУГАРИ!

Нека стремежът на всички ни да бъде насочен към получаване на такива резултати през идващата юбилейна годишнина на Деветосептемврийската победа, които да ни наредят между първенците на окръга. Борбата ни за изобилие, за щастие и благоденствие да бъде успешна, резултатна!

ТКЗС „Христо Ботев“ — Тутракан

Пред светлия

ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКИ ПРАЗНИК

общинският партиен комитет, управителният съвет на стопанството и общинският комитет на ДКМС поздравяват всички механизатори, полевъди, животновъди, специалисти и служители.

В този тържествен ден, другари, да вдигнем наздравица за мир и дружба с братските народи, за по-голямо изобилие, за щастие и радост!

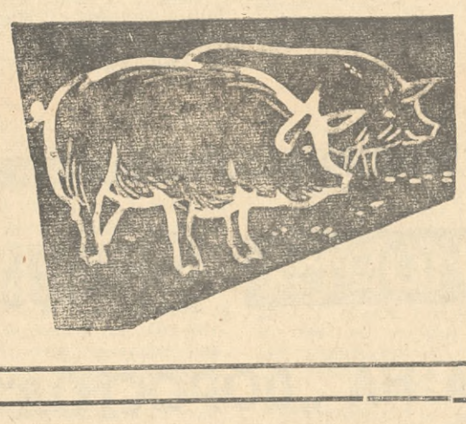
Нека нашите дружни усилия бъдат насочени към достойна среща на юбилейната 25-годишнина от Деветосептемврийската победа в нашата хубава Родина.

Трудово-кооперативно земеделско стопанство — с. Окорш

По случай 24-та годишнина от деня на свободата

9 септември

ръководството на стопанството изказва своята голяма благодарност на всички кооператори, механизатори, специалисти и служители за положените усилия в борбата за изпълнението на поставените от Партията задачи в областта на селското стопанство. Нека постигнатите досега резултати вдъхновяват задружния колектив в борбата му за нови трудови дела, за мир и дружба между народите.

ТРУДОВО-КООПЕРАТИВНО ЗЕМЕДЕЛСКО СТОПАНСТВО — СРЕДИЩЕ

Да живее и крепне великото дело на

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

По случай Деня на свободата ръководството на стопанството пожелава щастливо посрещане и прекарване на празника.

Вдъхновени от досегашните победи по пътя на социалистическото ни строителство, те зоват всички кооператори, механизатори, специалисти и служители на упорита работа за достойно изпълнение на стопанските задачи. За още по-здраво сплотяване на редиците ни в борбата за мир и дружба.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!

СП „КОМУНАЛНИ УСЛУГИ“ — СИЛИСТРА

Колективът на „Комунални услуги“ — Силистра ще честнува двадесет и четири годишнината от победата на

9 СЕПТЕМВРИ

горд с успехите си, радостен от постигнатото в славната борба за социализъм. Ръководството на предприятието честити празника на своите работници и им желае нови трудови успехи.

ТРУДОВО-КООПЕРАТИВНО ЗЕМЕДЕЛСКО СТОПАНСТВО — СРАЦИМИР

По случай празника на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

ръководството на стопанството изпраща най-горещи и сърдечни поздрави на всички свои кооператори, механизатори, специалисти и служители. Желае им здраве и нови успехи в личния живот и труда.

Вдъхновени от славната победа С трудовите си дела нека покажем нашето единство по пътя на социалистическото строителство и борбата ни за братство между народите.

ВЕСЕЛО ПРЕКАРВАНЕ НА ПРАЗНИКА!

ДИП „ДУНАВ“ — СИЛИСТРА

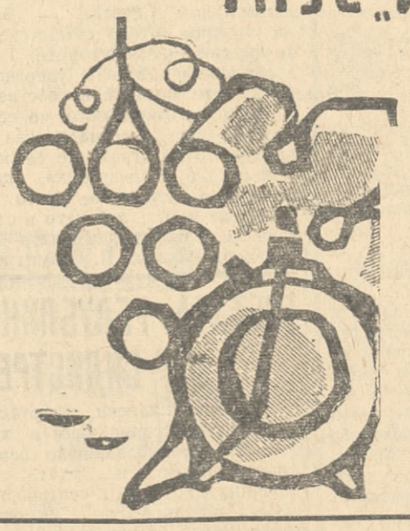
Целият колектив на Държавното индустриално предприятие „Дунав“ стои безрезервно зад политиката на ЦК на БКП за оказване помощ на братския чехословашки народ. В тези решителни дни той ще удвои своите усилия за постигането на по-големи икономически успехи, за претворяване на дело задачите, поставени с 44-то постановление и Юлския пленум на ЦК на БКП.

По случай празника на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

ръководството на предприятието поздравява работниците и служителите и им пожелава радост и щастие.

ТКЗС „ЙОРДАН ПЕТРОВ“ с. АЛФАТАР

Да ни е честит денят на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Нека все така безгранично ни вдъхновява в нашето трудово ежедневие, в борбата ни за мир и единство между народите.

За всеотдайността в труда ръководството на стопанството благодари на всички кооператори, механизатори, специалисти и служители, като ги зове за нови победи в социалистическото ни земеделие.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!

ПРОМКОМБИНАТ „ТЕКСТИЛ“ — СИЛИСТРА

Известно е майсторството на текстилци. Жакардовите килими, преливащи в различни нюанси на цветовете, прославят труда на тъкачките. В навечерието на големия празник те се поздравиха с още една победа — предсрочно изпълнение на деветмесечния си план.

По случай двадесет и четвъртата годишнина от победата на

9 СЕПТЕМВРИ

партийното, административното и профсъюзното ръководства пожелават на целия колектив да се труди още по-упорито за увеличаване и поевтинява не на производството.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, ДРУГАРИ!

ТКЗС „ДУНАВ“—с. МАЛЪК ПРЕСЛАВЕЦ

Кооператорите от ТКЗС „Дунав“ самоотверженно водиха борба против продължителната суша. Те постигнаха високи добиви от есенниците и добра доходност в животновъдството.

Управителният съвет с чувство на радост поздравява челниците в производството, специалистите, механизаторите, животновъдите и полевъдите с

ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ и им желае още по резултатна дейност за икономическото укрепване на стопанството, за високи добиви и високо възнаграждение на труда.

ПЛЕНУМ НА ОК НА БКП ПО ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО

С ОБЩИЯ ТЕМП НА РАЗВИТИЕ

(Продължение от I стр.)

оценките, направени в доклада. Те посочиха и допълнителни факти, които трябва да се имат предвид в бъдещата работа по здравеопазването.

— Това е втори пленум на окръжен комитет на БКП в страната, който разглежда въпросите на здравеопазването — подчерта в изказването си др. Евгений Апостолов. Причините за детската смъртност не са такива както за раковите заболявания, каза той. Тяхното отстраняване е напълно по силите и възможностите на лекарите. Другарят Апостолов изтъкна, че пренебрежителното отношение от страна на ХЕИ към текущите хигиенни въпроси е неоснователно, те не са дребни и от тяхното правилно решаване зависи общият успех в здравеопазването.

Министърът на народното здраве и социалните грижи Кирил Игнатов, изказа благодарността на министерството към Окръжния комитет на Партията за грижите, които той полага за здравеопазването в окръга. Няма съмнение, че щом Окръжният комитет се е заел с този въпрос, той ще бъде решен успешно. Хубаво е, че той се разглежда не изолирано, а във връзка с икономиката, културата и бита в окръга.

Слабостите, които се посочиха, са слабости на развитието. Много е направено, но материалното благосъстояние и културата на народа растат и изискванията стават все по-големи. Ниво то на здравеопазването не е на нивото на общия ръст. През март т. г. в окръга набелязахме много задачи, които трябва успешно да бъдат решени. Задача та е да се види какво да се направи за подобряване работата на здравните заведения сега, без да се изменя материалната база. Какво ще се * прави след 1-2 години, когато базата все още няма да е добра, и каква е перспективата занапред.

Другарят Игнатов изтъкна, че е нужен бърз и конкретен анализ на дейността. Организацията на работата в здравните заведения е въпрос, който, ако се реши правилно, и при сегашните условия ще доведе до ефективни резултати. Той говори и за културата на обслужването, която трябва да бъде на необходимото ниво и при наличните условия. Здравните заведения да блестят от чистота и да се превърнат в притегателен център, където да идват и здрави хора за съвет.

Над 20 процента от бюджета на окръга се дават за здравеопазването. Другарят Кирил Игнатов подчерта, че е необходимо по-голяма взискателност и контрол към здравните работници, за да се види как оправдават те тези грижи. С голяма острота той постави въпроса за частната практика на лекарите. Разрешение за нея, предложи той, да се дава само на тези лекари, които не само са добри специалисти, но изпълняват задълженията си от обществен аспект.

Марксистко-ленинското възпитание на медицинските работници, изтъкна министърът, е жизнено необходимо. Те трябва да станат дейци, които всеотдайно раздават всичко, което знаят, за благото на хората.

Накрая първият секретар на ОК на БКП др. Вельо Максимов подчерта, че има много въпроси, които могат да се решат, без да са необходими някакви капиталовложения. Фактите, които се посочиха, потвърждават това. С местни средства могат да се създадат някои по-добри условия. Другарят Максимов отправи упрек към ръководителите на предприятията, които, въпреки наличието на решения, не отделят средства за строителство на здравни заведения.

Пленумът прие решения за подобряване работата по здравеопазването в Силистренски окръг.

Д. ГОСПОДИНОВА

Из фотоалбума на стария Тутракан.

АЛКОХОЛЪТ, МЛАДЕЖТА, ПОСЛЕДИЦИТЕ

На кого вреди пиянството ☆ Данни от една картотека ☆ Така се създават навици ☆ Оборотът ли е най-важното ☆ И те имат рекорди

Това не е само тяхна работа. Нито могат да бъдат изинени с нещо постъпките им. Тяхното поведение буди възмущение, техните „удоволствия“ са вредни не само за тях, а и за обществото. Те смущават спокойния сън на хората, предизвикват скандали на публични места, хулиганствуват. И всичко това — в пияно състояние. „Те“ са много. Повече, отколкото можете да си представите. Над двеста души са премина ли само тази година през изтрезвителната стая на МВР в Силистра. А някои от тях по два и три пъти.

Най-тъжното обаче е, че две трети от хората, чиито и м е н а фигурират в картотеката на милицията, са младежи на възраст до двадесет и пет години. Тридесет и трима от тях са членове на Комсомола, трима са още ученици. Кой е накарало седемнадесет годишния Динко Желев Маринов, курсист в сградостроителното училище, да се напие до загубване на човешки образ? Много грижи ли е имал? Или просто е скучал! И кое е накарало Бончо Петков Петков, живущ на улица „31 полк“ в блок „Нарцис— 2“, да последва примера му? Неговите деветнадесет години ли? А Симеон Дянков, ученик в ПТУ по хигиената в Плевен, напил се в ресторант? Това не са детски грешки. Това са обезпокоителни симптоми, които, незабелязани навреме, ще се превърнат в язва, трудна за лекуване.

А кой трябва да се погрижи за тези, у които те са се появили? Милицията ли? Но уроците в отрезвителната стая понякога не са ефикасни. Андрей Маринов Момчилов, живущ на улица „Белица“ 18, наскоро е бил там за трети път. Георги Иванов Георгиев, шофьор в ДАП, й е гостувал вече два пъти, сервитьорът в „Албена“ Илия Стоянов Илиев също два пъти, Костадин Григоров Арнаудов, улица „Генчо Чолаков“ № 1 — три пъти. Работникът в ТПК „Девети септември“ Никола Лазаров Николов е идвал тук два пъти, Радка Кънева — три пъти. Тогава кой? Пропуратурата ли? Това са крайни мерки. Трябва ли да се стига до наказанията? Нужно е не да се санкционира, а да се предотврати.

Звезделин Георгиев Гецов, работник в ЗММ, на двадесет и четири години, Иван Желязков Михалев и Драган Йорданов Михалев, шлосери в ТПК „Метал“, съответно на двадесет и пет и двадесет и три години, Цонко Иванов Станчев, работник в завод „Стомана“, Георги Игнатов Кулев, работник в ОКС, Лазар Райнов, сервитьор в ресторант „Дунав“, Димитър Георгиев Пенев, работник в ДКК „Нектар“ Велико Петров Тодоров, деветнадесетгодишен работник в ДСО „Строител“... Списъкът е дълъг. Всички тези млади хора, комсомолци, са били гости на отрезвителя. Срамно. И неприсъщо на морала на комсомолеца. Кой се е погрижил за тях? Заводските комитети на Комсомола ли? Били ли са те поканени на общи събрания? Или всичко е било потулено, за да не се излага предприятието? Може би е имало мъмрене пред бюрото на Комсомола, но в ГК на ДКМС не е съобщено за мероприятия, проведени във връзка с писмата, получени от МВР за пияните прояви на членовете на колектива. А в ЗММ членовете на бюрото дори не знаят имало ли е такова писмо. И какви мерки е взел Градският комитет на Комсомола във връзка с пиянството? Защото сто и четиридесет случая на напиване от младежи до двадесет и пет години вече не са „единични“. И дребен въпрос ли са те?

На улица „Н. Й. Вапцаров“ № 69 живее младежът Христо Вълев Христов, на 27 години, женен и разведен, не работещ никъде, съден за хулиганство, два пъти задържан в пияно състояние. Христо Вълев е комсомолец. Нужни ли са коментарии?

На сервитьорите и управителите на заведенията, в които се сервират спиртни напитки, МВР е предало списък, в който фигурират 40 души, системни пияници, на които е забранено да се сервира изобщо алкохол. Но сервитьорите се стремят да заобиколят нареждането. Защото консумацията, това е оборотът, това е заплатата. Но оборотът ли е най-важното в случая?

Какво трябва да бъде наказанието на Съботин Драганов Съботинов, продавач в магазин за спиртни напитки за в къщи, на когото изобщо е забранена търговията с алкохол на дребно. Четири пъти залавян, два пъти плащал глоби, той продължава да търгува незаконно, наливайки вино в лимонадени шишета.

Пиянството също има свои образни рекорди. Например в ресторант „Червено знаме“ има двадесет и седем случая на напиване, срещу тринадесет в „Албена“, седем в „Златна Добруджа“ и три в „Дунав“. Солидна преднина.

Че алкохолът е враг, е стара истина. Но той вреди не само на тези, които го консумират. В случая е засегната обществеността. Пиянството е несъвместимо с морала на новия човек. И изводите са прекалено ясни. Заразата трябва да бъде отстранена.

В. ДИМИТРОВ

Симеон МАНОЛОВ

РАЗГОВОР СЪС СЕБЕ СИ

Този пролетен, пъстър свят
досегаем лежи пред тебе.
Прехвърли го със поглед млад,
протегни си ръцете — вземай!...

Лъч от утрото, малък звук
от гласа на жена с вежди вити,
дъх от билка и звън от плуг —
вземай мъдро и ненаситно.

От нещастен и от щастлив
ще остане във тебе дума,
от която
сърцето ти ще боли
и ще пее подобно струна.

Още в същия трепен миг
ще са твои нещата чудни,
щом под твоя възторжен вик
красотата се е пробудила.

Тя край тебе ще затрепти,
в доверчивите ти обятия.
И тогава ще бъдеш ти
най-щастливия,
най-богатия!

ДА БЪДЕМ ХУБАВИ!

Да бъдем хубави —
ми казва всичко
във този свят
несъвършен.
Дори
и малката тревичка
краси
нестихващия ден.

Реката,
пролетно разлята,
когато даже пакости,
с езика си
почти понятен
„Да бъдем хубави!“ —
шепти.

Това са думите, които
ако мълви
във нас кръвта,
светът
под слънцето усмихнат
ще затрепти
от красота!

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

ПЪРВА ПОБЕДА НА „ДОРОСТОЛ“

В събота „Доростол“ постигна първа победа в новия шампионат, като на свой терен се наложи над „Спартак“ — Варна — един отбор с претенции за групата на майсторите. Това несъмнено ще вдъхне увереност на нашите момчета в собствените сили и възможности, но победата не бива да се надценява — качеството на играта не бе особено високо. Разочароваха преди всичко гостите, от които се очакваше много, тъй като в състава им фигурират имената на Гугалов, Ранков, П. Димитров, Ангелов — все футболисти, играли в наши елитни отбори.

Няма да бъдем пристрастни, ако кажем направо, че „Доростол“ съвсем заслужено победи. Силистренските футболисти изразходиха много сили, бяха поманевреният отбор и създадоха доста възможности за гол, макар и само едно полувреме — първото — да трая тяхната офанзива. Каталиев, с учудващи атлетически ресурси, но и с точни и навременни пасове от дълбочина, установи добро взаимодействие с Добрев и Стефанов. Добрев окончателно ни убеди, че е най-добрият ни нападател — с техника на висота и устременост към вратата. Пред централните защитници Младенов с глава отбиваше всички високи топки, а страничните защитници обезличиха крилата на гостите — и безцеремонно грубо, брутално, за съжаление. В 9-та, 12-та и 26-та минута Добрев беше близо до целта, но първия път закъсня да стреля, а след това двата му удара бяха спасени с хладнокръвие от Дервентски; Каталиев в 27-та минута изсипа от 16 метра параболично един „снаряд“, но над гредата. 30-та минута: отново включи лият се напред Вълов след къс и труден слалом пусна топката между противникови защитници, набралият инерция М. Стефанов безпощадно нанесе нисък плътен удар и голът беше повече от хубав — топката, като при качена с гвоздей, остана между мрежата и щангата.

През втората част на играта топката много рядко излизаше от нашата половина. Само в нача лото Каталиев отправи един хубав удар отдалеко, но той не намери очертанията на вратата. Нашите играчи се отдръпнаха в своята половина и заеха отбранителна позиция, с което дадох ме възможност на гостите да упражнят тотален натиск, но, за наше щастие, стихиен. Само Ранков (№ 7) отправи по-опасни удари към нашата врата (и през първото полувреме) и защитниците Ангелов (№ 2) и Калчев (№ 4). Острият удар на Ангелов се отби о напречната греда и беше най-голямата възможност на гостите да изравнят, а младият Калчев се представи най-добре от гостите.

Една поговорка казва, че всичко е добре, когато свършва добре. Но някои слабости на отбора ни не бива да се отминават. Очебийно е например проиграването на наказателните удари. Защо те не се изпълняват от играчи, доказали на тренировки, че могат да ги оползотворяват? Липсва изненада в играта ни — няма смяна на посоката. Защитниците, особено Янков (№ 4), само отбиват топката, без да се стремят да я адресират — нещо, което се налага само при опасни ситуации пред вратата.

И накрая малко за етиката на нашите футболисти. Докога зрителите ще се чувстват неловко заради прояви от рода на тази, която извърши Гьонин в съботния мач? Не даваме ли с грубостта израз на нашето спортно безсилие?

Л. КАПИТАНОВ

ТРЕТАТА РЕПУБЛИКАНСКА СПАРТАКИАДА В СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ

Две републикански спартакиади са вече история. Сега в ход е Третата републиканска спартакиада, посветена на 25-тата годишнина от Девети септември.

След прегледа на масовия спорт, който се извърши през последната година, Третата републиканска спартакиада навлезе в по-решителен етап. Решението на Централния организационен комитет по провеждане на спартакиадата състезанията във физкултурните колективи да продължат до края на месец септември изисква пълна мобилизация на силите, инициативност, находчивост и оперативност от страна на всички физкултурни ръководства.

Във всички общини и градове на окръга са изградени организационни комитети. Тези от селата Сокол, Иширково, Нова Черна, Зафирово, Паисиево и Дулово са извършили много добра работа. Похвални са някои инициативи, които създадоха голям интерес и спомогнаха за увличането на трудещите се и младежта в спортно-масова работа, добра беше и предварителната подготовка във връзка с тържественото откриване на третия етап с „октомврийски спортни дни“. В село Сокол бяха използувани и самолети от селскостопанската авиация, като два дни преди пускаха листовки, приканващи населението да вземе масово участие в състезанията. Физкултурните дружества и организационни комитети от селата Белица, Окорш, Паисиево и Секулово организираха физкултурни празници с провеждане на народни борби, състезания по конен спорт и футбол. При откриването на октомврийските спортни дни физкултурното дружество „Доростол“ успя да обхване всички ученически и работнически физкултурни колективи, както и пионерските дружини. За пример трябва да посочим и физкултурните дружества от селата Зафирово, Сребърна, Алфатар, Окорш и други, които организираха много добре посрещането и изпращането на щафетата „Освободител“, която стана традиционна. Масови конни състезания и надпреварявания се проведоха почти в целия окръг, но най-добре преминаха в селата Белица, Черноли, Калипетрово и Сребърна. Тези състезания също влизат в третия етап на спартакиадата.

Бюрото на ОС на БСФС обаче установи при проверка на някои дружества от окръга, че не навсякъде организационните комитети са влезли в ролята си. Не са съгласували работата си с Комсомола дружествата от Тутракан, Дулово, Срацимир, Малък Преславец и други.

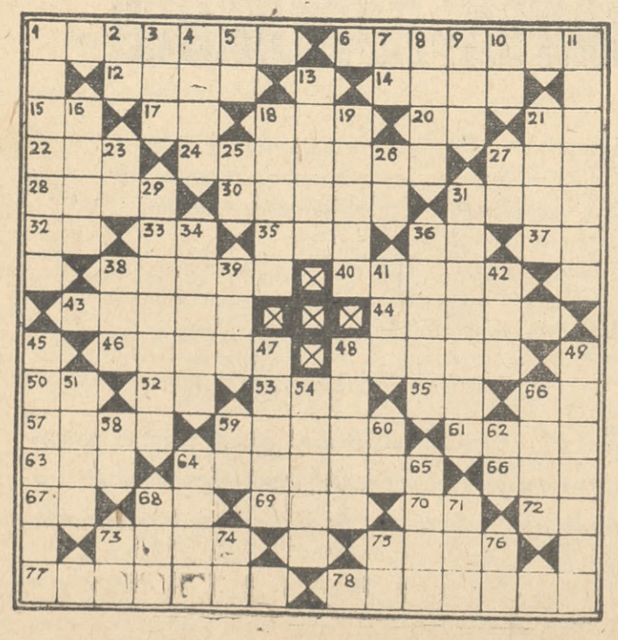
Нека с активната работа на всички колективи и дружества от окръга, заангажирани с провеждането на спартакиадата, и със съдействието на партийните комитети осъществим докрай задачите на спартакиадата — масово участие в спортни прояви и високи постижения.

Георги РАЙЧЕВ

КРЪСТОСЛОВИЦА

ВОДОРАВНО: 1. Виден руски композитор и пианист (1871-1815). 6. Вкаменено растение, което прилича на тръстика. 12. Бозайник от разряда хищници, изкуствено отглеждан в редица страни заради ценната му кожа. 14. Виден италиански поет (1544-1595). 15. Китайска мярка за дължина. 17. Френски поет, драматург и композитор (1230-1285). 18. Древногръцка песен в чест на Аполон. 20. Нота. 21. Спортно равенство. 22. Турска мярка за тежина. 24. Скоба, съединяваща две или повече нотни системи. 27. Презимето на френска филмова артистка, известна на българските кинозрители от филма „Един мъж и една жена“. 28. Френски живописец от миналия век, изобразяващ характерни типове от парижкото общество. 30. Органични съединения, производни на амоняка. 31. Възпаление на очите. 32. Река в РСФСР, ляв приток на Урал. 33. Нота. 35. Провинция в Белгия. 36. Мярка за повърхнина. 37. Река в Англия. 38. Велик немски поет и драматург (1759-1805). 40. Член на чергарско, скитническо племе. 43. Провинция в Южноафриканския съюз. 44. Историческа област във Франция. 46. Кралска титла в Египет през 1867-1922 г. 48. Яз. бент. 50. Права мислена линия, която минава вътре в някакво тяло. 52. Богиня на плодородието и земята у древните народи в Мала Азия. 53. Епоха. 55. Произведение на Данте. 56. Танцова стъпка. 57. Писмено обръщение на едно правителство към друго по известен въпрос. 59. Езеро в Северна Финландия. 61. Действуващо лице в опера та „Бохеми“. 16. Първият летец (мит.). 18. Поредно числово обозначение. 19. Опера от Масне. 21. Бележит древногръцки поет. 23. Марка съветски самолети. 25. Река в Демократична република Виетнам. 26. Река във Великобритания. 27. Графство в Шотландия. 29. Зачервяване на кожата поради приток на кръв. 31. Река в Бирма. 34. Древно название на Гърция. 36. Град в Ирак. 38. Шахматен термин. 39. Иглолистни дървета. 41. Хищно насекомо. 42. Държавен глава на средновековните републики Венеция и Генуа. 45. Бронiран военен параход за обстрелване на брегова артилерия. 47. Наш народен художник и герой на социалистическия труд. 48. Художествен стил в европейското изкуство през XVII и XVIII в., който се отличава с изобилие на украшенията. 49. Лекоатлетическа дисциплина. 51. Суха долина в република Чад. 54. Малки отвори по повърхността на кожата. 58. Китайски духов музикален инструмент. 59. Древен град в Киликия (днешна Турция). 60. Герой от „Илиада“. 62. Племе, живеещо в Гана. 64. Планински масив в Гърция, известен със своите манастири. 65. Древен жител на Балканския п-в. 68. Френски ежедневник. 71. Река в Монголската народна република. 73. Река в Южна Франция. 74. Математическо число. 75. Нота. 76. Инициалите на виден наш писател (1863-1897).

ОТВЕСНО: 1. Древноеврейски цар. 2. Френски остров в Бискайския залив. 3. Женско име. 4. Ловно оръжие на южноамерикан ските индианци. 5. Инициалите на виден руски писател (1818-1883) 7. Хубав кон (тур.). 8. Славянска богиня на любовта. 9. Термин във фехтовката. 10. Град във Франция в околностите на Париж. 11. Телеграфен апарат за предаване и приемане на текст чрез записване с букви. 13. Действуващо лице от опера та „Бохеми“. 16. Първият летец (мит.). 18. Поредно числово обозначение. 19. Опера от Масне. 21. Бележит древногръцки поет. 23. Марка съветски самолети. 25. Река в Демократична република Виетнам. 26. Река във Великобритания. 27. Графство в Шотландия. 29. Зачервяване на кожата поради приток на кръв. 31. Река в Бирма. 34. Древно название на Гърция. 36. Град в Ирак. 38. Шахматен термин. 39. Иглолистни дървета. 41. Хищно насекомо. 42. Държавен глава на средновековните републики Венеция и Генуа. 45. Бронiран военен параход за обстрелване на брегова артилерия. 47. Наш народен художник и герой на социалистическия труд. 48. Художествен стил в европейското изкуство през XVII и XVIII в., който се отличава с изобилие на украшенията. 49. Лекоатлетическа дисциплина. 51. Суха долина в република Чад. 54. Малки отвори по повърхността на кожата. 58. Китайски духов музикален инструмент. 59. Древен град в Киликия (днешна Турция). 60. Герой от „Илиада“. 62. Племе, живеещо в Гана. 64. Планински масив в Гърция, известен със своите манастири. 65. Древен жител на Балканския п-в. 68. Френски ежедневник. 71. Река в Монголската народна република. 73. Река в Южна Франция. 74. Математическо число. 75. Нота. 76. Инициалите на виден наш писател (1863-1897).

И. ПЕТРОВ

О Б Я В А

ПРОДАВА СЕ

ТРАКТОР „ЗЕТОР“ С РЕЗАЧКА И ПЛУГ.

СПРАВКА ДИМИТЪР ХАРАЛАМБИЕВ — с. БОСИЛКОВИЦА, РУСЕНСКО.

О Б Я В А

М. ЗАВОД „СТОМАНА“ — СИЛИСТРА

ТЪРСИ

1. Плановик — 2.
2. Счетоводител — 1.

С висше или средно образование и трудов стаж по специалността над 3 години.

Заплата съгласно щатна таблица № 3.

Справка: Личен състав. Телефон 38-81, вътрешен 31.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 104 (1421) | Четвъртък, 5 септември 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ОЩЕ ЕДНА ПОБЕДА НА ПРОМКОМБИНАТ „ДРЪСТЪР“

В благородната трудова надпревара в чест на 24-та годишнина от революцията в България не изостава и колективът на промкомбинат „Дръстър“ в Силистра. Сплотен около партийната организация, той постигна завиден успех в изпълнение на задачите. Само преди месец получи преходното знаме на ОНС и ОСПС като окръжен първенец в съревнованието за второто тримесечие на тази година. Сега, осем дни преди големия празник, работниците и работничките от промкомбината отчитат с радост, че са изпълнили предсрочно плана си за деветмесечие то и че са се наредили пак в челните редици на съревнование то.

Към 31 август в работилниците на „Дръстър“ са извършени услуги на населението за 1 312 000 лева, колкото е планът за деветте месеца на годината. Планът за производителността на труда е изпълнен 116,58 на сто. Този успех говори, че партийната организация, административното ръководство и профкомитетът са провели широка разяснителна работа по решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП и особено на раздела за подобряване и разширяване на промишлените услуги на населението.

Най-добри постижения имат цеховете „Бобинажен“, „Печатница“, „Автокаросерии“, мелничата в с. Светослав и работилниците за велопоправки, за кантарджийски услуги и др.

По решение на масовите организации дните от 1 до 9 септември са обявени за ударни. Първите дни на ударната седмица донесоха високо изпълнение на трудовите норми.

Димитър АТАНАСОВ

ОТЕЧЕСТВЕНОФРОНТОВСКИТЕ КОМИТЕТИ И ОРГАНИЗАЦИИ ПРЕД 25-ГОДИШНИЯ ЮБИЛЕЙ НА СВОБОДАТА

Боян МИХНЕВ — член на Бюрото на ОК на БКП и председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт в Силистра

Ръководени от решенията на Деветия конгрес на БКП и Шестия конгрес на Отечествения фронт, комитетите и организациите на Отечествения фронт от окръга подобриха значително формите и съдържанието на своята работа. Разнообразните инициативи, които се провеждат, сплотяват трудещите се около политиката на Партията и народната власт, съдействуват с по-голяма сила за укрепване на морално-политическото единство на народа, за още по-активно то участие в строителството на социализма в нашата страна.

В светлината на решенията на Политбюро на ЦК на БКП и тези на Окръжния комитет на БКП за достойно посрещане на 25-та годишнина от победата на социалистическата революция в България Бюрото на Окръжния комитет на Отечествения фронт прие свои мероприятия. Общинските комитети също приеха свои мероприятия за подготовката за всенародното честуване на славния 25-годишен юбилей. Така например извън средствата от самооблагането с доброволен труд на населението в окръга ще се направят 79 200 линейни метра изкоп за водоснабдяване и канализация, 376 300 квадратни метра шосировка на улици, 101 700 квадратни метра тротоари, 190 декара нови паркове и градини, ще се засадят 139 000 броя улични насаждения и други. Много стопани приеха обещания за превръщане на личните си домове в образцови.

В много селища на окръга работата е вече започнала отдавна. На проведената сесия с пленума на общинския комитет на Отечествения фронт в Иширково, на която присъствуваха и други председатели на Отечествения фронт и на народните съвети от окръга, бе приета обширна програма за работа, в която се предвижда селищата от район на до 25-годишнината да променят коренно своя облик. На събрания на низовите организации членовете на Отечествения фронт решиха да дадат 8 000 доброволни трудодни през 1968 година за благоустрояването, хигиенизирането и озеленяването на селищата.

Разнообразни инициативи в чест на 25-годишния юбилей провежда и Градската организация. Само през първото полугодие на т. г. над 4 230 трудещи се от града, организирани от комитетите и организациите на Отечествения фронт, положиха над 3 780 доброволни трудодни за 6 350 лева.

В чест на юбилея и 1 800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град III квартален комитет на Отечествения фронт организира митинг-събор с над 700 отечественофронтовци на местността „Меджиди табия“, на който бе изнесен доклад за развитието на Силистра от създаването му досега. В III, V, IX и X кварталн комитети се проведоха празници на кварталите и улиците, срещи с активни борци против фашизма и капитализма. Редовно се предава по градската радиоуредба рубриката „Отечественофронтовски дневник“, в която се отразява дейността на кварталните и низови организации в чест на юбилея.

Общинските комитети в Зафирово, Добротица, Ситово, Черноглик, Кайнарджа и др. организираха екскурзии със стари и дългогодишни дейци на Отечествения фронт из страната до исторически места и големи социалистически обекти в страната, целещи запознаването им с възхода на нашата Родина през този кратък период на социалистическото й развитие.

Лекционната пропаганда към Отечествения фронт се явява като могъщо средство за разясняване политиката на Партията и за насаждане у населението любов и преданост към нашата Родина. С голям интерес и задоволство се слушат лекциите: „Из героичното минало на нашия народ“, „Промишленият възход на Родината“, „Отечество и патриотизъм“ и др. Изготвен бе специален план за изнасяне лекции във връзка с 25-годишнината от победата, в който са включени лекциите от историята на БКП, историята на Силистра, Добруджанското революционно движение и други.

Необходимо е и занапред, за достойното посрещане на 25-годишния юбилей Окръжният и общинските комитети на Отечествения фронт да разгърнат още по-широка културно-масова и разяснителна работа за включването на населението от окръга във всенародното социалистическо съревнование, за постигане на нови успехи във всички отрасли на социалистическото строителство.

Комитетите и организациите на Отечествения фронт да засилят още повече масово-разяснителната работа за включване на повече колективи от промишлеността и селското стопанство в борбата за завоюване на юбилейния паспорт.

В чест на този славен юбилей да се разгърне още по-широко иницативата на трудещите се по изпълнение писмото на др. Тодор Живков до ГК на Отечествения фронт — София за предаване на приветлив вид на градовете и селата.

Юлският пленум на ЦК на БКП още веднъж потвърди голямата роля, която има да играе Отечественият фронт като общонародна обществено-политическа организация за въвличането на населението в изпълнение на родностопанските задачи, за по-нататъшното изграждане на социализма в нашата страна. Отчетно-изборните събрания на низовите организации да се организират и проведат в светлината на решенията на Юлския пленум, за издигане ролята на Отечествения фронт в общинските и кварталн комитети.

Да се подобри още повече съвместната работа с народните съвети за още по-активното включване на населението в благоустрояването и хигиенизирането на населените места.

В духа на решенията на Деветия конгрес на БКП, Шестия конгрес на Отечествения фронт и Юлския пленум на ЦК на БКП комитетите и организациите под ръководството и помощта на Окръжния и общински комитети на БКП ще продължат да развиват още повече полезни и разнообразни инициативи в чест на славния 25-годишен юбилей.

ПРЕД ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

НАДПРЕВАРА ЗА НАЙ-ДОБЪР ОРАЧ

За втори път в нашия окръг се проведе състезание-конкурс за най-добър орач.

Рано сутринта на 3 септември т. г. в землището на кооперативното стопанство — Срацимир за пристигаха хора и машини. Те се събираха тук, за да вземат участие в тазгодишното състезание-конкурс за най-добър орач на окръга. От близките стопанства трактористите пристигнаха със своите машини в движение, а тези от далечните кооперативни натоварени на камиони. Видимо развълнувани, всеки от тях бързаше да огледа за сетен път трактора си, да го изпробва още веднъж на опитните парцели и си спомни изискванията на това състезание.

Около 11 часа на стартовата линия бяха построени 19-те дизела и „Беларуси“, пристигнали от 14 кооперативни стопанства на окръга. Събрани пред специално уредената трибуна, състезатели и гости изслушаха кратко приветствено слово на председателя на комисията за конкурса и началник управление „Земеделие“ при ОНС Цветан Георгиев, а също и последните пояснения, свързани с правилата на конкурса, дадени от специалиста на ОКС Гроздан Велков.

Сред многобройните гости — инженери, агрономи, механизатори и други, поканени от организаторите на състезанието — ОКС, ОНС и ОК на ДКМС, бе и първият секретар на ОК на БКП др. Вельо Максимов. В тяхно присъствие група пионери от с. Срацимир поднесе на участниците в конкурса букети цветя, — символ на уважение и пожелание за успех.

Застанали пред определените им парцели съгласно изтеглення пореден номер, трактористите зачакаха заедно със своите боботещи трактори сигнал за започване.

Почти едновременно потеглиха всички, прокарвайки първата бразда. Дали тя ще бъде идеално права, или не, зависеше не само по-нататъшната работа, но и първата оценка. След нея последва втора за най-хубава начална оран, а след това в неспирен темп всеки трябваше да си изоре парцела навреме и качествено.

В този нагледно прост, а всъщност труден конкурс, повечето от трактористите на практика показаха своето голямо майсторство и умение да правят висококачествена оран.

След завършването на конкурса и последната оценка на комисията, присъствуващите отново се събраха пред трибуната, за да чуят крайните резултати.

В своето слово председателят на комисията Цветан Георгиев благодари на състезателите за проявеното от тях усърдие и посочи положителните и отрицателните страни в тяхната работа. За най-добър орач бе обявен миналогодишният победител трактористът Емил Георгиев от ТКЗС — Айдемир, който с трактор ДТ—54 набра 140 точки. На второ място застана трактористът Колю Стоянов от ТКЗС — Иширково, който ора с трактор „Беларус“, и на трето място трактористът Енчо Димитров от същото стопанство, орал с трактор ДТ—54. На победителите бяха връчени парични награди от 60, 50 и 40 лева и венци. По 10 лева получиха и останалите състезатели.

От името на ОК на ДКМС първенците бяха поздравени и от заведущия отдел „Селска младеж“ и член на бюрото Другарката Атанаска Лазарова. Тя връчи на победителите и най-добре проявилите се трактористи с ДТ—54 и „Беларус“ почетни грамоти на ОК на ДКМС.

Първенецът от конкурса Емил Георгиев получи правото за втори път да вземе участие в националното състезание-конкурс, което ще се проведе на 18 септември т. г. в село Борисово — Русенско.

С това окръжното състезание-конкурс бе закрито.

Иван ПЕЙЧЕВ

17 000 МЕТРА ТЪКАНИ НАД ОБЕЩАНИЕТО

В чест на 24-та годишнина от Девети септември в ДИП „Добруджа“ — Силистра цари голямо оживление. Комсомолците обявиха двадесетдневката пред празника за ударна, през която да дадат най-голямо изпълнение на трудовите норми и да осигурят най-високо качество на продукцията. Тези, които печелят съревнованието за деня, получават специална картичка-честитка. В края на двадесетдневното съревнование на онзи, който е получил най-много честитки, ще се присъди званието първенец и ще му се дадат парични и предметни награди.

Включил се активно в социалистическото съревнование, колективът постигна значителни успехи. Той изпълни плана си за осеммесечието 101,8 на сто в натурално изражение и 103,2 на сто в ценово изражение.

Към края на месец август обещанието, дадено в началото на годината, е изпълнено 110,3 на сто, като са произведени 96 000 метра тъкани при обещание за осемместечието 79 000 метра.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

ТОВА НЕ Е ИЗРАЗ НА ДОБРОСЪСЕДСКИ ОТНОШЕНИЯ

СИЛИСТРА

Българският народ е пословично трудолюбив и миролюбив. Неговото желание е да живее в мир и разбирателство с всички народи, особено със страните от общото семейство на социалистическата система. Това не са голословни твърдения, защото съществуват много факти, които потвърждават практическата изява на интернационалните му чувства.

Ние не се месим във вътрешните работи на другите държави. Не желаем обаче и други да се месят в нашите работи. Затова смятаме, че появилите се напоследък писания в някои югославски вестници съвсем не са израз на желание за добросъседски отношения. Ние също можем, не по-малко остро от югославските си колеги, да пишем за многобройните нерешени проблеми, които съществуват в Югославия, но според нас такава полемика е непристойна.

Мнението на трудещите се от нашия окръг, изразено на проведените тези дни събрания, е да се спрат непочтителните писания. Ако някой в Югославия не желае да поддържа приятелски връзки с България, нека не натрапва това свое мнение на югославския народ. Едва ли той ще го сподели.

Преди два дни комунистите от партийната организация в ОНС — Силистра се събраха на протестно събрание, на което бяха осъдени грубите и обидни нападки на югославския печат срещу политиката на ЦК на БКП и срещу ръководителя на нашата партия и държава другаря Тодор Живков. В редица изказвания комунистите със загрижен тон изказаха възмущението си от позицията на югославския партиен печат и развихрилата се антибългарска кампания по страниците на вестник „Борба“. Като изтъкнаха недостойната роля, която поемат югославските другари, подчертаха, че те ще носят отговорността за влошаването на отношенията между българския и югославските народи. В телеграми до посолството на СФРЮ и до ЦК на БКП, прочетени от Младен Димитров, се подчертава загрижеността на комунистите от ОНС за добросъседските отношения между двете страни, за поведението на югославските другари, което в никакъв случай не е в полза на укрепването на отношенията между страните от социалистическата общност. Изказвайки своята безрезервна подкрепа на политиката на ЦК на БКП, комунистите от ОНС призовават да се спре недостойната антибългарска кампания, защото тя не носи никому полза.

Н. РОМАНОВ

ТУТРАКАН

Комунистите и комсомолците от ГНС — Тутракан се събраха на 3 септември вечерта на протестно събрание, на което бе разгледана статията „Не губете разсъдъка“, поместена във вестник „Работническо дело“. В изказванията на другарите Димитър Димитров, Спас Боевски, Сава Янчев, Стефан Димов, на още много други се даде израз на възмущението на комунистите и комсомолците от яростните нападки на югославския печат против политиката на ЦК на БКП и лично срещу нейния първи секретар, видния деец на международното работническо и комунистическо движение — другаря Тодор Живков.

Вместо да потърсят отговорност от председателя на Македонската република Кръсте Цървенковски за безотговорните му и пълни с шовинизъм речи, югославските другари позволяват в партийния орган „Борба“ да се печатат статии, пълни с безпочвени клевети, очернящи нашата партия и нейните ръководители и хвърлящи сянка на добросъседските отношения между двете държави. В гласувана та единодушно протестна телеграма до посолството на СФРЮ комунистите и комсомолците от Тутракан заявяват, че ще следват непоколебимо начертания от славната Българска комунистическа партия път и ще укрепват дружбата със съветските народи — гаранция за построяването на социализма и комунизма.

Да се спрат с нищо незаслужените безотговорни писания в югославския печат против ЦК на БКП и нейните ръководители!

Стоянка БОЕВСКА
(наш кореспондент)

международна информация

ПРОРОЦИ И ПОУКИ

Москва, 4 септември (ТАСС). Писателите от социалистическите страни, които са свързали съдбата и творчеството си със своите народи, изграждащи новото общество, са особено внимателни при оценката на съвременните събития — пише днес в „Правда“ известният съветски писател Николай Грибачов. В статията под надслов „Пророци и поуки“ той дава отпор на представителите на идеологическия фронт, които са се хванали на въдицата на буржоазната пропаганда във връзка със събитията в Чехословакия. Грибачов пише по-специално за румънския писател Кобрия, който застава на позициите на американския империализъм.

Като няма възможност да измести и ликвидира социализма чрез непосредствен натиск, пише Грибачов, антикомунизмът премина към нова тактика — към война на идеите и организиране на „тихи“ контрареволюции. Антикомунизмът не притежава научна философия, няма привлекателни конструктивни идеи нито в областта на социологията, нито в областта на културата — отбелязва авторът. Тъкмо поради това антикомунизмът във всичките си оценки е принуден да прибягва масово до революционна терминология. Във връзка с чехословашката акция, именувана в началото „изправяне на деформациите и понататъшно либерализиране“, Грибачов пише, че в действителност под Чехословакия бе поставена безшумна мина на контрареволюцията, с надеждата, че ударната вълна ще се разпростре върху всички социалистически страни. Сега западната пропаганда, която си остана само със своите насъсквания и пророчества, се опитва да използува за своя изгода дори поражението си. Грибачов изразява надежда, че всички литератори, включително и Кобрия, ще се научат да отличават контрареволюцията под формата на либерализиране от истинското изграждане на социализма.

Протест срещу политиката на апартейд

Представителите на социалистическите и афро-азиатски страни са напуснали заседателната зала на конференцията на неядрените държави, членки на ООН, по време на изказването на представителя на Южноафриканската република. Те са направили това в знак на протест срещу политиката на апартейд, провеждана от южноафриканските власти. Конференцията се провежда в Женева.

Исканията на френските трудещи

Покупателна способност, гарантирана работа и профсъюзни свободи — такива са трите основни проблема, които стоят сега в центъра на исканията на френските трудещи се. Икономическият наблюдател на вестник „Юманите“, Жан Кант, анализира съвременното положение в светлината на тези три проблема. Авторът отбелязва, че едрите работодатели и правителството бяха принудени да се съобразяват с мощното стачно движение, което обхвана неотдавна Франция.

Работната заплата на повечето работници и служители е сега по-висока, отколкото в началото на годината. Обаче още отсега е ясно, че извършващите се покачвания на цените намаляват покупателната способност на населението. При тези условия, отбелязва Жан Кант, личи правотата на Френската компартия, която настоява за покачване на цените пропорционално с увеличаването на работната заплата. Вторият проблем е гарантирането на работа. Знае се, че през годината, преди събитията от месец май, броят на безработните нарасна с 40 на сто. Растежът на безработицата продължава и сега. Авторът смята, че правителството трябва най-сетне да признае профсъюзните права на трудещите се на практика, като им даде съответната работа.

В интерес на мира и социализма

В Люксембург е публикувана резолюция на пленума на Централния комитет на Люксембургската компартия, който се състоя на първи септември. Резолюцията е приета по доклада на председателя на партията за положението, създадено във връзка с последните събития в Чехословакия и за произтичащите от това задачи на Партията.

Действията на петте страни от Варшавския договор, се казва в резолюцията, са осъществени не само в интерес на Чехословакия, но и в общ интерес на мира, социализма и международното работническо движение и означават сериозен удар по военните планове на империализма. Централният комитет на Люксембургската компартия приветствува резултатите от споразумението в Москва. В резолюцията се изтъква, че спазването му ще позволи да се възстанови ролята на чехословашката работническа класа и нейната комунистическа партия и да се избие оръжието от ръцете на контрареволюционните елементи.

Преди няколко дни завърши втората смяна на бригада „Дочо Михайлов“, която работеше на ДСП „Булгарплод“

НА СНИМКАТА: Бригадата по време на работа.

ЗАВОД „ОРГТЕХНИКА“ — СИЛИСТРА

Септември бурен и обичан
септември — наша свобода,
бъди ти вечен в вековете!
ти ден на подвиг и борба!

9.IX.1944

„Елка“ — електронният калкулатор, чиито технически и експлоатационни качества са високо оценени на международния пазар, се произвежда от многочисления колектив на завода за организационна техника. В светлите и просторни работни помещения се трудят млади и амбициозни хора, които упорито преодоляват трудностите, за да създадат основата на най-новото производство в страната — електрониката.

Партийната организация и дирекционният съвет.

ЧЕСТИТ ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКИ ПРАЗНИК

РАБОТНИЦИ ОТ ЗАВОД „ТЕРМА“ — ТУТРАКАН

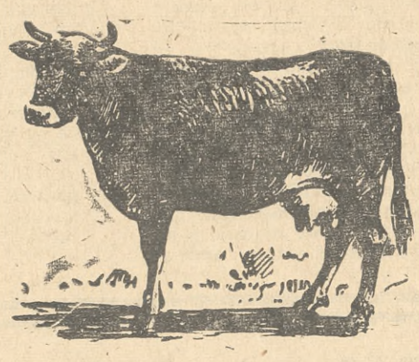
Партийното бюро, административното ръководство и дружественият комитет на ДКМС ви поздравяват за постигнатите успехи в производството на газови печки. Нека вашият труд бъде още по-спорен, нека бъдат по-големи постиженията ви, достойни за 25-годишния юбилей на свободата.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, СИНЕБЛУЗИ ТРУЖЕНИЦИ!

ДСП „МЛЕКОПРЕРАБОТВАНЕ“ — СИЛИСТРА

На работниците и служителите от предприятието, на животновъдите от ТКЗС и ДЗС, на търговските работници и на нашите клиенти от сърце честитим празника на свободата

9 септември

Нека нашата борба за висока рентабилност, за по-добра организация на производството, труда и управлението и за повече продукция бъде резултатна и плодоносна.

Млечните произведения, изработвани в цеховете на „Млекопреработване“ — Силистра, са с високо качество и отличен вкус. Тях ще намерите в магазините на ДТП, „Здрава храна“ и потребителните кооперации.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, ДРУГАРИ!
ОТ РЪКОВОДСТВОТО

ТПК „МЕТАЛ“ — СИЛИСТРА

Високо качество на изделията — това е главното в работата на трудовия колектив. Производствената марка на кооперацията вече е известна на търговските организации. С мебели, произведени в Силистра, са обзаведени много ресторанти, хотели и магазини в страната. Просторните и практични павилиони не достигат за задоволяване нуждите на клиентите.

В чест на празника на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

колективът изпълни предсрочно осемместечния си план и води упорита борба за предсрочно изпълнение на годишния план.

Управителният съвет на кооперацията желае на трудовия колектив да работи все така упорито за нови трудови успехи.

ПРОМКОМБИНАТ „ДРЪСТЪР“ — СИЛИСТРА

Колективът на промкомбината очаква с радост празника на свободата

9 септември

в чиято чест постигна високи трудови успехи в изпълнението на плана. Дирекционният съвет поздравява по този случай своите работници и им желае щастие и радост.

Граждани, в работилниците на промкомбината ще намерите винаги бърза и качествена помощ от квалифицираните кадри на предприятието. Прибягвайте при нужда до услугите на промкомбинат „Дръстър“.

От ръководството

Трудово-кооперативно земеделско стопанство — Сокол

Честит да бъде празникът ни светъл!
По случай 24-та годишнина на

9 септември

ръководството на стопанството най-сърдечно поздравява всички кооператори, механизатори, специалисти и служители. Желае на всеки здраве и нови успехи в борбата ни за изпълнение на всички стопански задачи.

Под знамето на Партията нека сплотим и укрепим още по-силно борбата ни за мир и дружба между народите.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, ДРУГАРИ!

ТКЗС — ПОПИНА

Да е честит най-светлият празник в историята на нашия народ

9 СЕПТЕМВРИ

Нека под разветите празнични знамена колективът на стопанството ни се сплоти още по-здраво в борбата ни за изпълнение на всички стопански задачи, за братство и дружба между народите от цял свят.

Ръководството на стопанството пожелава на всички кооператори, механизатори, специалисти и служители здраве и щастливо прекарване на празника.

ПРОМКОМБИНАТ „ТРАКСМАРИСКА“ — ТУТРАКАН

Най-сърдечни поздрави на колектива на предприятието и многобройните му клиенти изпращат партийният комитет, административното ръководство и профкомитетът по случай

ДЕНЯ НА СВОБОДАТА

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Пожелаваме на всички успехи в изпълнението на задачите, поставени от Деветия конгрес, за достойна среща на 25-годишнината от Девети септември.

ГОРСКО СТОПАНСТВО — ТУТРАКАН

Партийното и административното ръководства и профкомитетът поздравяват най-сърдечно служителите от района на стопанството и всички приятели на гората по случай

ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

и им пожелават нови успехи в работата и лично щастие.

ТКЗС — СРЕБЪРНА

На трудолюбивите кооператори, механизатори, специалисти и служители ръководството на стопанството от все сърце честити Празника на свободата

9 СЕПТЕМВРИ

Верни на делото, за което загинаха най-достойните синове и дъщери на нашия народ, нека сплотим още по-здраво нашите сили и с чест изпълняваме всички задачи, поставени от Партията.

Да крепне нашата дружба с трудещите се от целия свят!

ТКЗС — СТАРО СЕЛО

С чувство на радост и задоволство ръководството на стопанството поздравява всички кооператори, механизатори, специалисти и служители с най-големия празник на нашия народ

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Окриляни от победата, вдъхновени от героизма на падналите за свободата, нека сплотим още по-здраво нашите сили и с чест изпълняваме всички задачи, поставени от родната Партия.

Нека крепне борбата ни за мир и дружба между народите!

ОКРЪЖЕН КООПЕРАТИВЕН СЪЮЗ—СИЛИСТРА

Изпълнителният комитет на Съюза поздравява най-сърдечно трудещите се от кооперативните поля и потребителните кооперации в окръга със светлия празник на свободата

Желаем на неуморните труженици успешно да изпълняват задачите, които произтичат от решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП.

ЗАВОД „ХРОМ“ — СИЛИСТРА

На работниците, техниците и инженерите, на служителите от администрацията и членовете на Научно-техническото дружество, рационализаторите и новаторите ръководството на предприятието честити празника на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Трудовият колектив с ентусиазъм се включи в социалистическото съревнование за преизпълнение на плановете и за осъществяване на дело задачите, поставени с 44-то постановление на ЦК на БКП и Министерския съвет. Добрата организация и използването на икономическите лостове доведоха предприятието до преизпълнение на плана и осигури ха производството само на висококачествени предмети.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, ДРУГАРИ!

ОТ РЪКОВОДСТВОТО

ДАП — Силистра

С твърда стъпка в марш победен
празнувай празника — герой!

Транспортните работници са били винаги в челните редици в борбата за високи трудови успехи. Те превозиха хиляди тонове товари, реализираха икономии на горива и смазочни материали, дадоха своя дял в борбата за компенсиране загубите от сушата.

Работниците от ДАП — Силистра срочно и качествено обслужват своите клиенти, осигуряват бърз транспорт на товари и пътници.

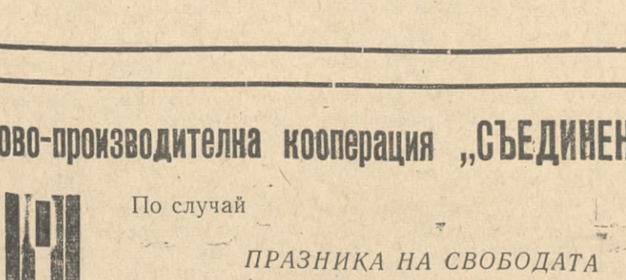
В деня на празника на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

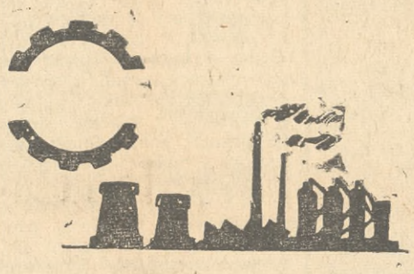
те с радост ще отчетат постиженията си и ще дадат обет за постигане на още по-големи производствени успехи.

ДА Е ЧЕСТИТ ПРАЗНИКЪТ НИ!

ОТ РЪКОВОДСТВОТО

Завод „Стомана“ — Силистра

Административното, партийното, профсъюзното и комсомолското ръководства на предприятието сърдечно поздравяват заводския трудов колектив с големия празник на българския народ

9 Септември

Пожелаваме на всички леяри, стругари, шлосери, инженери, икономисти и служители от завода лично щастие и още по-големи успехи в изпълнение решенията на Деветия партиен конгрес.

Окръжен съюз на ТПК — Силистра

По случай

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

празника на свободата

управителният съвет на ОС на ТПК поздравява управителните съвети на трудово-производителните кооперации в окръга, а така също и кооператорките и кооператорите и им пожелава да работят все така упорито за по-нататъшното развитие на кооперативното дело. Като се ръководим от решенията на Партията, нека непрекъснато укрепваме и разширяваме производството и услугите на населението.

ОТ ИЗПЪЛНИТЕЛНИЯ КОМИТЕТ

ДСП „Булгарплод“ — Силистра

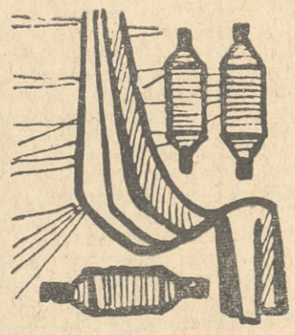
Дирекционният комитет и производственият комитет на предприятието отправят горещи поздрави към трудовия колектив по случай празника на свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

и му желаят щастие ,радост и нови успехи в производствената дейност.

Нека в чест на юбилейната годишнина от социалистическата революция в страната да мобилизираме силите си за изпълнение на задачите, поставени с 44-то постановление на ЦК на БКП и Министерския съвет за рязко повишаване рентабилността на икономиката.

ДИП „ТЕКСТИЛНИ ВЛАКНА“ — ТУТРАКАН

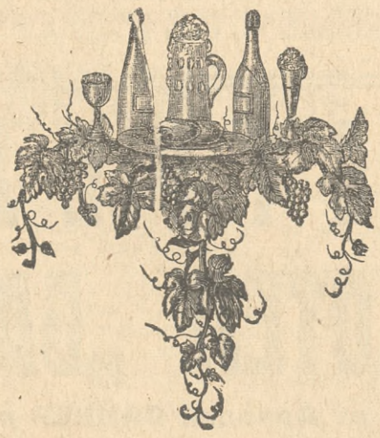
Партийният комитет, административното ръководство, профкомитетът и комитетът на ДКМС

Поздравяват колектива на предприятието с ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

Бъдете здрави и бодри, другари, за да бъде по-плодородна работата ви, за да затвърдим успехите, постигнати през първото шестмесечие.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!

ДСП „Винпром“ — Силистра

На работничките и работниците, на кооператорките и кооператорите от ТКЗС и на частните производители пожелаваме радост, щастие и бъдещи успехи по случай празника на свободата

Девети септември

Нека вложим усилията си за изпълнение и преизпълнение на задачите, поставени в 44-то постановление на ЦК на БКП и МС за по-нататъшното подобряване на организацията на производството и управлението. Да направим нашата икономика високорентабилна.

ОТ ДИРЕКЦИОННИЯ СЪВЕТ

Трудово-производителна кооперация „СЪЕДИНЕНИЕ“ —Тутракан

По случай

ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

партийното бюро, управителният съвет и комсомолското ръководство поздравяват своите работници, многобройните си клиенти и им желаят здраве и нови успехи в работата.

ЗА НОВИ УСПЕХИ В УЧЕБНО-ВЪЗПИТАТЕЛНАТА РАБОТА

Нашата родина е в подем. Доказателство е безспорният напредък на икономиката и разцвет на културата. В последно време Централният комитет на Българската комунистическа партия даде творчески разработки по най-важните въпроси на нашето обществено развитие — за повишаване рентабилността на икономиката, за широко прилагане на науката, техническия прогрес и съвременната организация на труда в народното стопанство, за поврат в работата сред младежта и Комсомола, за по-нататъшното развитие на системата на управление на нашето общество. Тези важни партийни и правителствени документи дават своето отражение и върху учебно-възпитателната работа. В дух на загриженост за тяхното изпълнение съобразно спецификата на работата в училищата премина и окръжното съвещание на партийните секретари, директорите и заместник-директорите на всички учебни и учебно-възпитателни заведения, председателите на учителските организации и щатните дружинни ръководители.

Както в доклада на началника на отдел „Народна просвета" при Окръжния народен съвет, така и в станалите изказвания бе направен анализ на постигнатото и бяха очертани насоките за по-нататъшната работа в училищата. Вниманието на присъствуващите бе съсредоточено върху някои страни на многообразната учебно-възпитателна работа. Разисквани бяха основни проблеми, чието решаване би довело до подем в обучението и възпитанието на подрастващите.

За получаване най-добри резултати в учебно-възпитателната работа е необходимо да се създаде научна организация на педагогическия труд. Примерът на най-добрите директори (Стоян Нейчев — Силистра, Петко Абушев — Ситово, Христо Тотев — Добротица, Стоян Стоев — Дулово, Иван Лазаров — Алфатар и други) доказва, че трябва да се следят новостите в педагогическата наука и да се търсят методи и форми за прилагането им съобразно конкретните условия.

Все по-определено вниманието на най-добрите директори и учители се насочва към научно ръководство и управление на учебния процес — целенасочено да се направлява усвояването на новите знания, да се развива мисленето на учениците и да се обогатяват представите и речта им. Редица ентусиасти работят за индивидуализация и диференциация в обучението, за прилагане проблемността като път към възпитаване активни, самостоятелни, творчески мислещи личности. Но само отделни учители не ще внесат голям и общ подем в учебно-възпитателната работа.

Наред със задачата за подобряване качеството на обучение то стои и изискването за повишаване равнището на възпитателната работа във всяко училище. През изтеклата учебна година бе обърнато специално внимание на по-задълбоченото проучване и по-системното осъществяване патриотичното и военно-патриотичното възпитание на подрастващите.

В изпълнение на решенията на пленума на ОК на БКП по класово-партийното, патриотичното и интернационалното възпитание отделът „Народна просвета" организира тематични проверки по възпитателната работа и специално по патриотичното възпитание в различни училища. В учебните и учебно-възпитателни заведения настъпи оживление — активизира се дейността на обществените учителски и ученически организации в училищата, на административните ръководства и на учителите като преподаватели-специалисти и като класни ръководители.

Добра, целенасочена и резултатна възпитателна работа вършат учителските колективи в училищата „Кирил и Методий" и „Никола Вапцаров" в Силистра, СПУ — Дулово, Селскостопанския техникум и Механотехникума в Силистра, основните училища в селата Кайнарджа, Ситово, Сокол и другаде. Но в някои училища (като например в селата Раздел, Любен, Секулово, Смилец, Межден и т. н.) липсва яснота за стройността и последователността на възпитателната работа. Не се виждат достатъчно ясно и в перспектива някои основни проблеми на комунистическото възпитание.

Досегашните наблюдения показват, че не се разбира важността и не се осъществява на практика единството на обучение и възпитание. Много директори не обръщат необходимото внимание на този въпрос — не ръководят, не проверяват, не изискват. Подценяват се големите възпитателни възможности на изучавания материал — снижава се научното равнище на преподаваното учебно съдържание. Определянето на конкретни образователни и възпитателни цели на всеки урок или дял от учебния материал неправилно се смята от болшинството учители и директори за формалност. Не се търси тясна връзка между извънкласната дейност и учебния процес. Затова в основата на методическата работа през следващите две години се поставя проблемът за единството на обучение и възпитание.

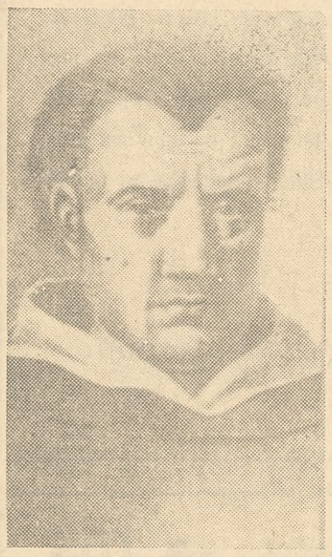
За по-успешното изпълнение на посочените в началото партийно-правителствени документи и издигане равнището на учебно-възпитателната работа, както повелява IX партиен конгрес, ценни препоръки дадоха в изказванията си др. П. Йорданов — главен специалист в МНП, и др. Николай Георгиев — завеждащ отдел „Пропаганда и агитация" в ОК на БКП. За подобряване научното ръководство на образованието особено важно е директорите на училищата правилно да определят конкретните основни задачи за своите училища и да мобилизират усилията на целите учителски колективи за последователното им решаване съобразно тяхното значение.

Съвещанието завърши. Направи се оценка на постиженията и слабостите по някои проблеми на учебно-възпитателната работа. Обмени се опит. Очертаха се задачите, дадено е направлението. Сега във всички учебни и учебно-възпитателни заведения трябва да закипи творчески труд, та двадесет и петата свободна учебна година да бъде отбелязана с нови успехи в обучението и възпитанието на подрастващите.

Стоян ПЕЕВ

ВЕЛИК ПРЕДТЕЧА НА КОМУНИЗМА

(400 години от рождението на ТОМАЗО КАМПАНЕЛА)

В ЦЕНТЪРА НА съветската столица — Москва, до стената на историческия Кремъл, се извисява величествен сив гранитен обелиск. Той увековечава светлата памет на най-изтъкнатите борци за разпространението и тържеството на комунистическите идеи. Между имената на славните предтечи на комунизма лично място заема името на Томазо Кампанела.

Роден на 5 септември 1568 година в бедно занаятчийско семейство, още от малък изпитва горчивините на живота. Областта Калабрия, в Южна Италия, където се е родил Кампанела, пъшкала под непоносимото испанско робство.

Лишен от възможност да учи, любознателният юноша е принуден да надене калугерското расо, като последна възможност да бъде по-близо до книгите. Много скоро 18-годишният младеж придобива големи за онова време знания, които разгарят неукротимата му жажда за още по-широко овладяване на науката и решително отричане на религията.

Възможността да общува с много образовани хора и да дискутира с тях, възможността да посещава различни градове и области в страната издигат неговата култура и изострят до болезненост усета му към неправдите в живота. Навсякъде той се среща с крещящата липса на разум и се убеждава, че докато господствува златният телец, другояче не може и да бъде.

Но как да се промени светът? Представите му за най-доброто устройство на човешкото общество постепенно се избистрят и очертават. В държавата на разумни начала всичко ще бъде общо. Всеки човек ще работи в такава област, която най-добре отговаря на неговите сили, лични способности, дарования. Трудът, който е считан за тежко бреме, че и за проклятие от бога, тук ще носи радост и щастие.

Кампанела изпитвал истинско удоволствие, когато оглеждал от всички страни живота на бъдещата република. Той мечтаел да напише цялостна книга за идеалната република. Тая негова мечта се превърнала в удивителна сила. Тя го измъквала от предсмъртния унес, в който неведнъж изпадал при продължителни и жестоки инквизиции, при многодневни престоявания в най-ужасните карцери. Мисълта, че трябва да довърши книгата, го възвръщала към живота даже и тогава, когато палачите вече се надсмивали над видимо бездиханния му труп.

В условията на тогавашните затвори, когато затворниците били лишени от правото да общуват, да четат и пишат, написването на такъв капитален труд е повече от подвиг. Мечтаейки за процъфтяването на своята държава на слънцето, Кампанела развива въпроса за нейните отношения с другите страни и народи. Според него, страната, която ще има щастието първа да тръгне по пътя на комунизма, ще се сблъска с многобройни трудности и жестоки врагове. Колкото по-известна става истината за нея, толкова желанието на трудещите се от цял свят да живеят както хората там ще става все по-голямо. Но царете и тираните ще правят всичко, което е по силите им, за да я заличат от лицето на Земята. Затова поданиците на тая държава (соларите) трябвало да бъдат винаги нащрек, готови да разгромят всеки нападател.

И така: дума по дума, ред по ред, страница след страница описва той „Държавата на слънцето". В нея Кампанела излага последователно своите възгледи за новия обществен строй, който не могъл да бъде друг освен комунистически.

В неговото учение за бъдещото човешко общество има много мечтания, наивитет, утопия, но има и гениални мисли и догадки. Към тях и Маркс, Енгелс и Ленин проявяваха голям интерес и му отдадоха заслуженото.

Томазо Кампанела е бил не само високонадарен учен и мислител, но и изключително неустрашим и последователен борец за осъществяването на правдата. Тридесет и три години от прекрасния си живот той е прекарал из влажните подземия на затворите.

Главен организатор на въстанието на калабрийците през 1598-99 година против испанското робство, Кампанела станал основен стълб на организирания отпор срещу бруталната разправа с арестуваните. Тук той показва удивителни качества на борец. В буквалния смисъл на думата смаял палачите си със своята издръжливост срещу неописуемо тежките затворнически условия и жестоките инквизиции.

—...човешката воля и находчивост, според него, са по-силни и от най-тежкия режим.

След 29-годишно непрекъснато престояване в затвора, той е освободен, но е принуден да емигрира във Франция. Тук развива кипяща обществена дейност и успява да издаде някои от книгите си, в това число и мечтата на своя живот.

На 21 май 1639 година спира да тупти голямото сърце на този виден представител на науката и на борбата против робството и безправието. Има нещо много символично в това, че последните години от живота му протичат в манастира, където 150 години по-късно се събираха якобинците — умът, сърцето и съвестта на Великата френска революция.

Нито многократните затваряния, нито страшните изтезания можаха да сломят неговата вяра, че бъдещето принадлежи на комунизма. По-голямата част от живота си той прекара при тежки, нечовешки условия. Въпреки това обаче Кампанела бе един от най-големите учени на своето време, предвестник на комунистическото учение.

И сега думите му звучат особено пророчески: „Целият свят ще дойде до това — да живее според техните обичаи". По обичаите на комунизма.

Игнат ДИМИТРОВ

РОДИЛНИТЕ МЪКИ НА ЕДНО ОТДЕЛЕНИЕ

Всички знаем колко важни и на времени решения се взеха от ЦК на БКП и Министерския съвет за повишаване на раждаемостта, за подобряване на медицинското обслужване на родилките, за свеждането на детската смъртност до минимум.

Разбира се, както за всички, това важи и за Силистренски окръг. И ние не можем да не отбележим с радост, че в сравнение с първото шестмесечие на миналата година тази година са родени над 160 деца повече и в същото време детската смъртност, която бе висока за миналата година, през тази година е наистина намалена. Това са положителни резултати, които говорят за подобрена работа. Но в същото време пред акушеро-гинекологичното отделение в Окръжната болница стоят няколко проблеми за разрешаване, протакането на които ако не опасно, е крайно нежелателно.

До миналата година отделението и неговите 40 легла се оказваха достатъчни, за да задоволят нуждите на града. Но за една година числото на бременните и младите майки в града нарасна значително. Това е много хубаво за всички, но за горе споменатото отделение то е направо казано лошо. Защото въпросните четиридесет легла се оказват крайно недостатъчни. Нека прибегнем до помощта на цифрите — от началото на годината досега са родени над 570 деца. Това прави по 95 новородени на месец, или средно по 3-4 раждания на ден. Понякога те не са по три-четири, а по седем-осем. Има периоди, в които родилките не са толкова много, но през последните месеци техният брой нараства и за съжаление леглата за тези, току-що дали живот млади майки, твърде често не достигат. И тогава се налага да се прибегне до нежелателното, но единствено решение на въпроса — да се сложат по две на легло. Като оставим настрана неудобствата от едно такова съвместно лежане, не е лошо да споменем за тревожните възможности, които тази тесното създава за една вътрешна инфекция. Впрочем, органите на ХЕИ неведнъж са сигнализирали за това, подчертавайки изрично необходимостта от още няколко помещения за различните манипулации и за рязкото подобряване на медицинското обслужване. Едва ли е много уместно и изписването на родилки по на три-четири дни, но друг изход няма, защото идват нови. И независимо от риска, който носи едно такова бързо изписване, все пак лекарите са принудени да го поемат.

Пределно ясно е, че това отделение се нуждае от още няколко помещения. Но откъде да се вземат те — ето въпроса на въпросите.

На същия етаж, който заема акушеро-гинекологичното отделение, има няколко стаи, в които се намират недоносените деца. През месец март в Силистра бе проведено заседание по здравеопазването и бяха взети редица важни решения. В едно от тях се задължава ГНС — Силистра да намери в най-кратък срок подходящи помещения за недоносените деца и освободи въпросните стаи за нуждите на акушеро-гинекологичното отделение. Но от месец март досега минаха вече шест месеца и понятието „кратък срок" се оказа прекалено разтегливо за другарите от ГНС, щом все още нищо не е направено. След някоя и друга година и тези стаи ще се окажат недостатъчни и тогава ще се наложи да се заговори по-сериозно за строежа на един нов, голям и хубав родилен дом, от какъвто град като Силистра се нуждае. Но засега той е само в мечтите ни. А сега при по-голяма настойчивост от страна на ръководството на Окръжната болница въпросът би се решил за по-късо време.

Пред ръководството на окръжната болница стоят и още някои проблеми, отнасящи се за акушеро-гинекологичното отделение. Персоналът и особено лекарите там са недостатъчни. Най-остро се чувствува това по време на нощните дежурства или когато някой е в отпуск. Гинекозите са едни от най-често търсените за спешни случаи. Налага се да се стои там понякога и по цели денонощия, а това се отразява неблагоприятно както на лекарите, така и на компетентната лекарска намеса. Нощните дежурства са изморителни и когато някои лекари липсват (в отпуск или по болест), се случва и да не присъствува винаги лекар. А това не бива да става. Би могло да се помисли за облекчаването им, за заплащането на повечето от дежурствата или за уреждането на въпроса по съвместителство. За щото и на тях е нужна все пак някаква компенсация за непосилния и денонощен труд. Освен това родилките от селата Айдемир и Калипетрово се карат в Силистра и това прави излишно съществуването на акушерки в тези села. Акушерките биха могли да работят в отделението.

Това са накратко проблемите на това отделение. Накрая нека да подчертаем, че там се извършва едно от най-благородните и в същото време най-велико тайнство на природата — дава се живот на бъдещото поколение. И трудът на хората там заслужава повече внимание и по-голямо уважение, създаване на нормални условия за упражняването на тази високохуманна професия.

Николай ЗЛАТЕВ

ХОРА, ОБИЧАХ ВИ! БДЕТЕ!

(ПО СЛУЧАЙ 25 ГОДИНИ ОТ ЕКЗЕКУТИРАНЕТО НА ЮЛИУС ФУЧИК)

Изтегнал се в креслото точно срещу подсъдимата скамейка, прокурорът Ньобел изпитва доволство в този момент. Най-сетне съдбата на дръзкия чех, кой то седмици наред упорито мълчеше, е решена. На прокурорските въпроси подсъдимият Юлиус Фучик отговаря спокойно, ясно и категорично, но тези отговори вбесяват Ньобел, той загубва самообладание и просто крещи в залата:

— Отговаряйте кратко. При знавате ли, че със своите постъпки сте помагали на врага на райха, на болшевишка Русия?

— Да, помагах на Съветския съюз, помагах на Червената армия. И това е най-хубавото нещо, което съм направил в моя живот...

Есесовската стража отново го отвежда в килия номер 267. За последен път. Но макар пребит и полумъртвав, там пак ще продължат да се гаврят зверски над него. И само надзирателят Колински — скромният чешки патриот, който постъпи в гестаповския затвор, за да бъде полезен на своите сънародници, за да облекчава положението им — само той от време на време ще издевба подходящ момент да му подава молив и хартия, за да довърши последните страници на последната си книга „Репортаж, писан с примка на шията". И така, докато един ден, още преди разсъмване, палачите нахълтват и го качват в камионетката...

„Седем крачки от вратата до прозореца, седем крачки от прозореца до вратата... от крайчето на живота ми времето глад но отхапва последните залъци. Четиристотин и единадесетте дни в „Панкрац" изминаха непонятно бързо. Колко ли ми остават още? И къде? И какви?..."

— моливът стремително очертава дълги, равномерно изписани редове. Мисълта вихрено се понася назад през годините, когато той, беднят пражки студент по философия, трябваше да работи по строежите и в разни учреждения, за да изкара издръжката си. Трудно му беше, затова пък опозна живота на трудовите хора. От тях той научи, че силите на революцията, на която той вече беше решил да посвети цялата си младежка енергия, са единствено и само в силите на народа, в неговата воля, в неговото единство с прогресивните хора от целия свят. Без народа няма революция. Без народа да има само фразьорство, безпочвени умувания, политическо шарлатанство на заблудени интелигенти. Без волята на народа няма свобода, няма демокрация.

И тази преданост към народното дело Фучик потвърди с целия си интензивен живот. И с работата си в партийните органи „Руде право" и „Руди вечерник", в седмичника „Творба", в различни нелегални издания, където със статии и очерци, с памфлети и репортажи, с рецензии за книги и театрални представления, с литературно-критически очерци за най-добрите представители на реализма в чешката литература очертаващ светлия образ на утрешния ден... И с пламенните си статии в защита на Георги Димитров... И с дейността си на неуморен организатор в Централния комитет на Чехословашката комунистическа партия, с фантастично убеден в щастливия изход от борбата... И с конспиративните си действия, когато живее, преобразен до неузнаваемост като старпенсиониран учител... И през онези прекрасни, незабравими години, които прекарва като кореспондент на „Руде право" сред строителите на Днепрострой, сред миньорите на Донбас, сред украинските колхозници... И най-сетне опиянението, с което работи денонощно над книгите „В любимата страна" и „В страната, където нашето утре е вече вчерашен ден". Книги, в които страстно защищава от бесните хули на буржоазната преса правдата на новия живот в Съветска Русия.

„Кой казва, че животът е пуст и безсмислен? Кой иска да отрече неговата неповторима красота, неговото величие, сътворявано през вековете от якиите десници на трудовия човек?... Не, не плачете, скъпи мои! Не съжалявайте! Живях за радостта, за нея влязох в борбата..."

Но ето някъде там, из морната изтерзана мисъл, изплува образът на Густина — любимата жена, безпределно преданата на делото другарка. Сега и тя е във фашистки концентрационен лагер... Последната среща — преди две години, в стаята на гестапо. Проснат на пода, бос, с бликаща от разбитата му уста кръв, Юлек веднага я позна по гласа, въпреки че и тя беше страшно преобразена от инквизициите.

На вратата почуква Колински... Познат сигнал: значи трябва да бърза, няма време, няма време! През ума му светкавично отекна заповедта на началника на затвора: „да не се прилага правото на милост спрямо осъдения Юлиус Фучик и присъдата да се изпълни веднага! Трябва да се бърза!... И ето моливът отново започва стремително да очертава дълги, равномерно написани редове: „И моята игра е към своя край. Него вече не написах. Него вече не знам."

И със сетни сили, сякаш с кръв от огненото си младо сърце, с големи букви дописва: „Хора, обичах ви! Бдете!"

Когато го повеждат към бесилото, той гордо запява интернационала. Нацистите се нахвърлят да запушат устата му, но... късно! Пролетарският химн дочут и подхванат от другите затворници тресеше мрачните стени на гестаповския затвор. И никой вече не можеше да го спре!

Венелин МИТЕВ

ПРОДАВАМ СПЕШНО ЖЕЛЯЗНА ГЕМИЯ ЗА ВОЗЕНЕ ЧАКЪЛ И ПЯСЪК — 17 ТОНА.

СПРАВКА: ВАРНА, „ПАРЧЕВИЧ" 20, НИКОЛОВА

О Б Я В А

М. ЗАВОД „СТОМАНА" — СИЛИСТРА

Т Ъ Р С И

1. Плановик — 2.
2. Счетоводител — 1.

С висше или средно образование и трудов стаж по специалността над 3 години.

Заплатата съгласно щатна таблица № 3.

Справка: Личен състав. Телефон 38-81, вътрешен 31.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

СРЕДНО ПРОФЕСИОНАЛНО-ТЕХНИЧЕСКО УЧИЛИЩЕ

с. ДУНАВЦИ, ВИДИНСКИ ОКРЪГ

О Б Я В А

Дирекцията на училището съобщава на всички интересуващи се, че за учебната 1968-69 година ще се

П Р И Е М А Т

105 младежи и девойки със завършен VIII клас.

Срок на обучението 3 години.

По време на обучението ще се изучават всички общообразователни предмети както в гимназиите и специалните предмети — градинарство, лозарство и механизация.

На завършилите се признава средно образование, получават квалификация и книжка за тракторист-комбайнер.

Завършилите имат право да продължат образованието си във всички висши учебни заведения.

Курсистите получават безплатна храна, работно облекло и пансион.

Кандидатите да подадат молба до директора на училището в срок до 12. IX. 1968 год., придружена със следните документи:

1. Свидетелство за завършен VIII клас.

2. Документ за предимство (ако желаят да се ползуват от тях).

Кандидатите да не са по-възрастни от 17 години.

ИЗСТРЕЛ ОТ ХОТЕЛ „БАЙКАЛ"

25

повест от Аркадий ВАЙНЕР и Георги ВАЙНЕР

— Прекратете тези неприлични разговори. Аз заявявам официално, че не съм ви виждала от преди една година и въобще не ви познавам много добре...

Козак уморено вървеше след Тихонов и тихо мърмореше: „Аз съм толкова любвеобилен човек... Кой да знае?.."

Тихонов се спря и го дочака.

— Слушайте, Козак, аз не обичам да се занимавам с доноси, но ако още веднъж ви чуя да споменете думата „любов", ще напиша на петата ви любима жена и ще й опиша всичките ви похождения.

— Няма вече — покорно се съгласи Козак.

На спирката дълго чакаха автобуса. Тихонов съвсем замръзна, проклинаше себе си, работата си, блудството на Козак, зимата, автобусните разписания.

Автобусът беше съвсем празен. Козак изтича към касата с думите:

— Аз ще взема билети...

— За мен не трябва. Полага ми се безплатно пътуване.

— Наистина ли? — възторжено се учуди Козак.

— А вие мислите, че при вашите дами аз съм длъжен да отивам на собствени разноски ли?

— Не, разбира се. Това е справедливо.

Стояха десет минути, без да говорят. Тихонов се постопли, спомни си изплашения и в същото време възмутен вид на Козак. От това му стана смешно. Козак изглежда също се успокои и бодро каза:

— Другарю Тихонов, кажете ми все пак как разбрахте какво имам в джобовете си?

Тихонов се засмя:

— Трябва да мислите по-малко за жените, тогава ще бъдете по-наблюдателен. — И Тихонов се зае подробно да му обяснява как е разбрал всичко това.

— Да, но откъде разбрахте какво има в портмонето ми?

— От просто по-просто. Билета от пътуването и сметката за хотела вие пазите за отчет по командировката. В хотела трябва да плащате всеки десет дни, а вие сте там вече тринадесет. Като се съди по купчините паке ти по леглото ви, вие сте купили за в къщи доста неща. За да не забравите нещо, жена ви ви е дала списъче — в него вие сте задраскали купените вече неща.

— А петнадесетте рубли?

(Следва)

ДЪРЖАВЕН МАШИНОСТРОИТЕЛЕН ЗАВОД

„ГЕОРГИ ДИМИТРОВ" гр. РУСЕ

Т Ъ Р С И Д А Н А З Н А Ч И

за тракторен цех работници

СТРУГАРИ	— над III разряд
ФРЕЗИСТИ	— над III разряд
БОРМАШИНИСТИ	— над IV разряд
ЗЪБОНАРЕЗАЧИ	— над IV разряд

Заплащане по норми и допълнително възнаграждение.

ЦЕХЪТ РАБОТИ НА ПЕТДНЕВНА РАБОТНА СЕДМИЦА.
ПРИЕМАТ СЕ И НЕ РУСЕНСКИ ЖИТЕЛИ (МЪЖЕ).

Справки: Личен състав, телефони 29-11, 29-12 — Русе.

ЗАВЕТЪТ НА ДЕВЕТИ

Свободата не е дар. Свободата е отвоювано с кръв и дим щастие. И тя е толкова по-скъпа, колкото по-тежки са жертвите, които я родиха на Девети септември. Да, тя не кацна на праг на ни като лекокрила вълшебна птица — тя слезе по кървавите пътеки на партизаните; изгря от неизвестните гробове на борците, загинали в потайните усои; тя прокъсна с песента на ръждясалите вериги, заключили ръцете на непримиримите; тя зашеметува с крачките на оцелелите, в последния, решителен бой; тя заблестя с блясъка на щиковете на освободителката Съветска армия, за да живее днес като вечна съдба с възторга на строителите на социализма.

Свобода и социализъм — ето съдържанието на нашия живот, тесен да се побере в рамките на изминалите 24 години, през които народът ни извърши това, което други народи при друг обществен строй са се мъчили да сторят за век! И не са ли жалони на възхода на Родината ни плодовете на петилетките? Да чуем красноречието на индексите на националния ни доход: 1948 година — 101; 1952 година — 140; 1957 година — 203; 1962 година — 282; 1965 година — 390; 1966 година — 433; 1967 година — 473...

Двадесет и четири години не са много време, за да забравим стартовата площадка, от която тръгнахме към социализма. Спомнете си силистренския край с мъждукащите газеничета и схлупените къщи, с дървените рала и опушените занаятчийски работилнички. Онзи силистренски край с бирниците, които продаваха дрехи и добитък за данъците, за които никога не достигаха пари, с калните пътища и тръненните огради, с гаснещите очи на болните деца, защото липсват пари за лекарства.

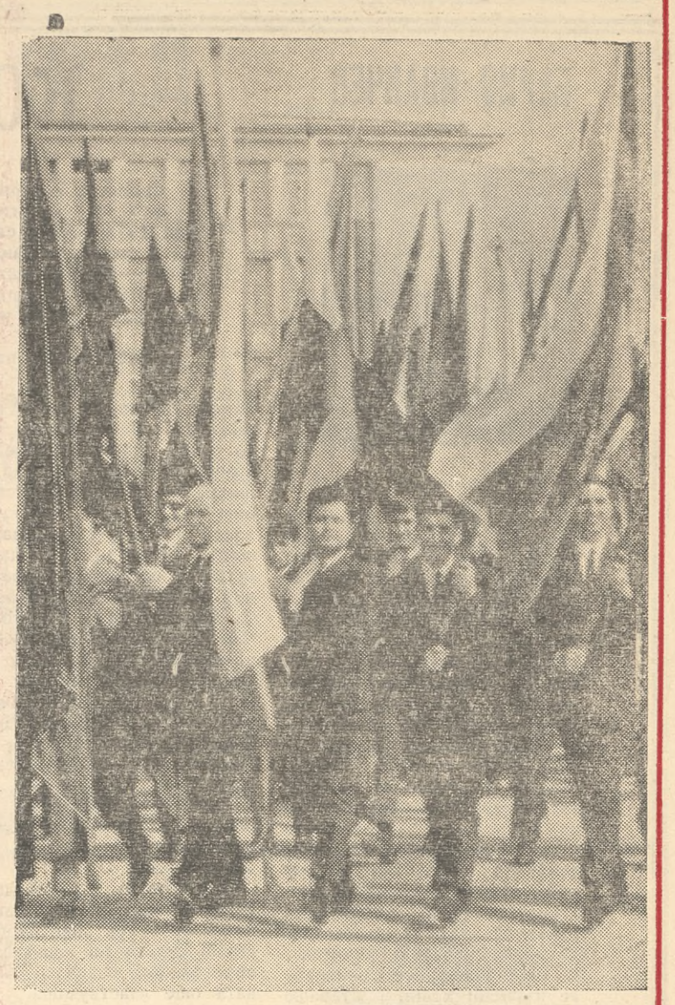
Двадесет и четири години! И ето всичко около нас говори за неспирния подем. Та през кои 24 години от историята на нашия край са създадени около 30 промишлени предприятия и е увеличен над 10 пъти броят на работниците. Никога за такъв кратък период не е обновяван 70 процента от жилищния фонд. Може би за благоденствието на хората най-красноречиво говори това, че те сега живеят 15-20 години повече, откол кото преди Девети септември.

Невзрачна някога, България днес е решителен фактор на мира на Балканите и в света; тя е равностоен външнотърговски партньор на 102 страни, сътрудничи в областта на културата с 81 държави, поддържа дипломатически връзки със 77 страни и гласът й, равноправен и категоричен, звучи от форумите на над 200 международни организации и институти. Социалистическа България мери сега ръст с най-развитите държави — търсят се нейните машини, търсят се плодовете на родовитите й градини, търсят се богатствата на нейната култура и нейното изкуство, тачат се завоеванията на нейните учени. Димитровска България възмъжа със заветите на безсмъртния Димитров — с мащабите на перспективите, които той, марксистът-ленинец, по ленински разкри и с мечтите и ентусиазма на неговите следовници — по димитровски далновидни... тя, димитровска България, разцъфтява днес с труда на строителите на социализма, поведени устремно от Партията към подстъпите на комунизма.

Но и свободата, и социализмът не биха били такава ярка съдба на България, ако над нея не грееше като зорница рубинената звезда на българо-съветската дружба, ако не бе по братски подадената ръка на безкористния Съветски съюз! На тях дължим нашата национална независимост и териториална цялост, политическото укрепване, икономическото разцъфтяване и културния възход на нашата татковина! Затова, когато говорим за свободата и социализма, ние мислим за съветската помощ; когато пък мислим за тази помощ, ние говорим за още по-светлото бъдеще на свободна, социалистическа България! Стоманената ни връзка е общият път, общото дело, общите интереси, общото бъдеще. Затова сме и ще бъдем заедно и в мир, и в бран — за защита на социализма. Затова сме и сега заедно в защита на социализма в Чехословакия. И ще бъдем навсякъде и всякога, където и когато нашият патриотичен и интернационален дълг ни призове!

Към това ни задължава и заветът на Девети — звено от онния исторически събития в края на Втората световна война, които в резултат на победите на Съветския съюз над хитлеристка Германия, фашистка Италия и разгрома на милитаристична Япония създадоха световната социалистическа система. Тук е коренът и на интернационалното значение на деветосептемврийската победа — ярко съцветие във венеца на революционната борба и на най-прогресивните сили в света, част от които е и нашата работническа класа, трудовият български народ.

И това съцветие ще бъде вечно свежо, защото то е праг, през който България влезе в лъчезарието на социализма. А нему, на социализма, принадлежи бъдещето!

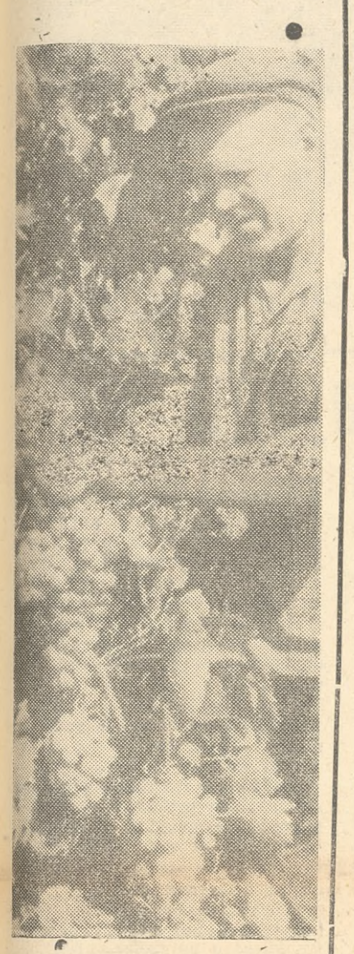

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА трибуна

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 105 (1422) | Събота, 7 септември 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Богата е добруджанската земя.

Марко НЕДЯЛКОВ

СЕПТЕМВРИЙСКО ВЪЛНЕНИЕ

Свобода, о моя съвест бяла,
моя участ, мой орлов Балкан!
Струва ми се, бъдninата цяла
като цвят лежи на мойта длан.

И се вдигат братските могили,
цялата земя край мен звучи.
И се ронят като карамфили
рой лъчи от моите очи.
Дървесата пеят зашумели
като оплодени ветрове.
Всички погледи са разцъфтели,
всеки глас за ласка ме зове.
И ме грабва висината синя,
и ме стапя като лъч червен.
И не зная аз ли съм в Родината,
или тя е цялата във мен!

ПОЗДРАВЛЕНИЕ

НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП ДО ТРУДЕЩИТЕ СЕ В СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ

Окръжният комитет на Българската комунистическа партия—Силистра поздравява най-сърдечно всички работници, кооператори и кооператорки, специалисти и служещи с настъпващата светла 24-та годишнина на великия Празник на свободата в нашата Родина.

Окръжният комитет на Българската комунистическа партия пожелава на всички трудещи се крепко здраве, бодрост и сили във всенародната трудова надпревара в чест на славния 25-годишен юбилей на социалистическата революция в България, за прослава и разцвет на нашата скъпа Родина, за възхода на нашия добруджански край.

В тези празнични дни българският народ и трудещите се от Силистренски окръг отправят най-топли думи на благодарност към КПСС и народите на Съветския съюз за тяхната неоценима помощ във великото освободително дело на нашия народ и в строителството на социализма, за мир и дружба в целия свят.

ОК на БКП — гр. Силистра

КАКВО Е ЗА МЕН СВОБОДАТА

Празника на победилата свобода, радостта ни се преплита с преклонението ни пред тяхното безсмъртие.

Янко Николов Николов

15-годишен, бригадир в младежката средношколска бригада „Дочо Михайлов“

За мене, петнадесетгодишния, свободата е най-прекрасната дума. Ние не помним какво е било, преди да дойде тя, но ние знаем как е живял народът от нашите майки и бащи. Свободата за нас значи мирно и щастливо учение, волни и радостни игри, възможност да си избираме професия, да се радваме свободно на щастливата си младост. И ако казвам, че тя е за мене най-прекрасната дума, то е защото ние, най-младото поколение, тепърва ще разберем какво значи да си свободен, да живееш и твориш в една непрекъснато развиваща се страна като България. И не можем да не се радваме на всичко, което е построено през два десет и четирите години свободен живот, защото то е за нас и за другите след нас. В същото време ние искрено и дълбоко се преклоняме пред героичния подвиг на всички онези, които проляха кръвта си за свободата. Тяхната борба и живот са пример и вдъхновение за мен, за всички като мен. И на този празник — Празника на победилата свобода — аз мисля за тях, за техните имена, които ще бъдат вечно в сърцата ни.

Димитър Трифонов Иванов

43-годишен, бригадир в ДИП „Лилка“, носител на „Народен орден на труда“ — бронзов, член на БКП от 1952 година

За мене свободата е синоним на благоденствието. Защото аз много добре помня това, което беше преди нея. Ние бяхме четирима братя, работехме чуждата земя и едва изкарвахме хляба. Затова казвам, че свободата ни донесе благоденствие, защото тя ни спаси от беднотията, от недоимъка.

Аз помня много добре и първите години на строителството, началните стъпки на възхода. Работя вече двадесет години в предприятието и съм жив свидетел на неговото разрастване, на превръщането му в голям завод. Излишно е да говоря за всичко ново, което се построи не само в Силистра, но и навсякъде. Но макар че се вижда от всички, искам да подчертая, че ако не беше дошла свободата, тези могъщи темпове на развитие не би ги имало. Ние вече мерим ръст с напреднали икономически страни. Сега това ми се вижда напълно естествено, но като се върна с 24 години назад, виждам, че това би било само неосъществима мечта за мене. И всичко, което имаме благодарение на Деветосептемврийската победа, щеше да си остане мечта, ако тази победа не бе ни откри ла пътя към прогреса.

Мария Йорданова Стоянова

20-годишна, ударничка в промкомбинат „Камъшит“, член на ДКМС

Свободата, това значи мирен и щастлив живот. Това значи и свободно да създаваме поколение, без страх за утрешния ден, без страх, че няма с какво да го отгледаме. Свободата донесе прогреса, донесе щастието. Аз виждам как с всяка измината година промените стават все повече, как се променя нашият начин на живот, на мислене.

* * *

Радвам се на всички плодове на свободата. Но като жена, като комсомолка, най-много се радвам на новите отношения, които се създават между хората, на новия, социалистически морал, който постепенно, но сигурно изкоренява всички стари отживелици. Учтивото отношение, уважението, другарската взаимопомощ и дори интимните отношения между младите се промениха благодарение на промените, които донесе нашето щастливо време.

Иван Иванов Атанасов

53-годишен, бригадир на капитални ремонт в ДИП „Добруджа“, член на БКП от 1944 година

СВОБОДАТА ми даде възможността да решавам сам съдбата си, избави ме от мизерията. Тя ми отвори очите, тя раздвижи мисълта на всички бедняци като мене в този край и ние, осъзнали с ума си правия път, тръгнахме, за да не се върнем никога към старото. Спомням си как преди Девети се разболя синът ми и аз с кон тръгнах от Коларово за Силистра. Но към Айдемир конят ми почина и синът ми така и не разбра от медицинска помощ. Добре, че беше здрав и му мина. Това сега не би могло да се случи.

Свободата ми даде възможност да се ориентирам към любимата си професия — да работя с машините. И ето вече над 17 години съм в това предприятие, познавам всяка машина като се бе си, със затворени очи мога да разбера каква й е повредата. Обучил съм над 25 майстори, сега първенци в това и в други предприятия. Освен това съм председател на другарския съд в квартала. Всичко това ми осмисля живота, прави ме горд, че съм един от строителите на новото в България.

* * *

РЕДОВЕ ОТ ПРЕДПРАЗНИЧНИТЕ РАПОРТИ

В предпразничните дни редакционната поща все по-често и по-често носи рапорти за прекрасни трудови дела, постигнати от трудови колективи, бригади за комунистически труд, ударници и първенци в производството. Всеки техен ред изразява ентусиазма, волята и решимостта на трудещите се да постигнат още по-големи успехи в борбата за икономическо процъфтяване на нашата родина.

* * *

ПЪРВИ СЕПТЕМВРИ. ПРОМКОМБИНАТ „КАМЪШИТ“. „Вдъхновени от решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП, ние, работниците от промкомбинат „Камъшит“, изпълнихме с два месеца предсрочно десетмесечния си план и дадохме надпланова продукция за 84 000 лева.

В чест на юбилейната годишнина на Празника на свободата обещаваме да изпълним годишния си план до края на месец октомври, а до края на годината да реализираме надпланова продукция за 700 000 лева при обещание за компенсация на загубите от сушата 400 000 лева“.

* * *

ЧЕТВЪРТИ СЕПТЕМВРИ. ПРОМКОМБИНАТ „ТЕКСТИЛ“. „В чест на 24-тата годишнина от победата на Деветосептемврийската революция рапортуваме, че изпълнихме с 26 дни предсрочно деветмесечната производствена програма, като дадохме на народното стопанство промишлена продукция за 2 309 000 лева. До края на месец септември ще осигурим надпланова продукция за 150 000 лева и ще увеличим производителността на труда“.

* * *

ПЕТИ СЕПТЕМВРИ. ОКРЪЖЕН СЪЮЗ НА ТПК. „Ние, работниците от кооперативната промишленост на Силистренски окръг, обхванахме по-пълно услугите на населението и в чест на Празника на свободата произведохме надпланова продукция за 340 000 лева. Нашите усилия са насочени главно към подобряване организацията на производството и труда и повишаване рентабилността на производството“.

* * *

ШЕСТИ СЕПТЕМВРИ. ТПК „ДОБРУДЖАНКА“. „Нашата упорита работа се увенча с успех. В края на месец август преизпълнихме деветмесечния план с 36 000 лева. С това осъществихме на дело социалистическото обещание и произведохме определената сума за компенсиране на загубите в селското стопанство, причинени от сушата. До края на годината ще дадем надпланово производство за 160 000 лева“.

Гледайте в БРОЯ

Когато се зазоряваше — II стр.
Поема за моя град — III стр.
Грижата за човека — фоторепортаж — III стр.
Години на разцвет и обновление — IV стр.

СИЛИСТРА — 1968 ГОДИНА.

КОГАТО СЕ ЗАЗОРЯВАШЕ

Силистра е първият български град, който още в ранните часове на 8 септември 1944 година се освободи от фашизма и създаде органите на новата власт. Не по-малко удивителен е и фактът, че село Ветрен бе изпреварило всички. Там народната власт е установена три дни по-рано.

Представител на редакцията се срещна с участници в тези знаменити събития в с. Ветрен. Те разказаха свои спомени за дните, когато зловещата нощ на фашисткото робство чезнеше, когато из обилно пролятата народна кръв и пред шеметния ход на Дядоивановите внуци се раждаше утрото на новия ден, когато в Родината се зазоряваше.

БОРИС ИВАНЧЕВ

В началото на 1943 година в Силистра стана голям провал. Във връзка с него полицията поиска да ме арестува. По нареждане на Партията се укрих и минах в нелегалност. Многократно се опитвах да се свържа с някой от партизанските отряди, за да се присъединя към него, но това не ми се отдаде. Принуден бях да се крия в село повече от една година. Макар че повече от времето ми минаваше в скривалища та, поддържах сравнително редовна връзка с широкия свят. По наша инициатива организирахме различни вредителства срещу тогавашния държавен ред. По-възрастните хора сигурно си спомнят, че по онова време смилането на зърнени храни ставаше само срещу специално разрешение от общината. С това властта не допускаше да се мele повече от определеното по реквизиционните заповеди. Ние успяхме да се снабдим с бланки от тези разрешителни и в къщата на Тодор създадохме второ кметско наместничество за издаване билети за мелница.

През август 1944 година отвъд Дунава заприиждаха на вълни остатъците от хитлеристката армия, разбита при Яш-Кишинев. Партийното ръководство нареди на комунистите да отнемат оръжието на преминаващите немски войници и да се въоръжават с него. Когато всичко тръгна добре и Червената армия наближи Силистра, решихме, че е време да установим във Ветрен народната власт. Разработихме план, в който предвидихме най-напред да обезоръжим граничния пост, после картографската военна група и тогава чак да завземем кметското наместничество. На пети септември вечерта бойната група с командир Дончо Гешанов завзе граничния пост. Обезоръжихме веднага и войниците от картографската група.

На другия ден, рано сутринта, над кметското наместничество гордо заплющя червеното знаме.

Партийното ръководство определи мен за нов кметски наместник. Три дни управлявахме селото по наши собствени закони, защото в държавата още властвуваше фашизмът.

На 7 септември двамата с Велико Добрев нарамихме оръжието и поехме към село Попина. Срещнахме се най-напред с Георги Халваджиев, после с Иван Колев и Тодор Русев. С тях се отправихме към общината и скоро над нея се извиси знамето на свободата. Бойната група се насочи към с. Поляна, а оттам към Ситово, Сърпово, Смилец, Калипетрово, Бабук и най-подир пристигнахме в Силистра. Навсякъде бяхме посрещани с голяма радост и от всички села към нас се присъединяваха все нови и нови бойци.

ТОДОР Д. КУЛЕВ

През 1943 година другарят Борис Иванчев мина в нелегалност и трябваше да се укрива. Подготвих подземното си скривалище и го предоставих на негово разположение. Тежки бяха условията на живот и борба тогава. Селскостопанските произведения се реквизираха и хората гладуваха през по-голямата част на годината. Ние ги учехме да крият храните, да саботират.

Когато укривах Борис, си дадох ясна сметка за неописуемия ужас, на който щяха да подложат цялото ми семейство в случай, че разкрият укривателството. Въпреки това не съм и помислял, че мога да постъпя по друг начин.

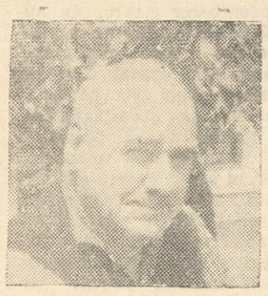
През зимата на 1944 година Борис настина и тежко заболя. На лекар не можех да го заведа, защото е нелегален. Лекувахме го по бабешки, но положението не се подобри. Решихме той подробно да ми обясни къде и какви болки чувствува, а аз да оти да при лекаря вместо него с такива оплаквания. Изписаните лекарства не дадоха ведната очаквания резултат и Борис бавно гасне. Един ден, едва шепнейки, ми каза, че ако с него се случи най-лошото, да сложа трупа му в чувал и да го погреба тихо и незабележимо в моята градина. Поръча ми да запомня мястото, защото след победата трябвало да разкажа как е загинал и къде е погребан.

За наше щастие след време той се съвзе и бързо оздравя.

Скоро дойде пролетта, а след нея лятото. От изток напираше Червената армия. В началото на септември сметохме, че вече можем да съборим в селото старата власт. Приехме план и скоро пристъпихме към неговото изпълнение. С нас тогава тръгна много народ, но най-голяма сила ни даваше близостта на славната Съветска армия.

Установихме ние властта в село Ветрен, а на другия ден се втурнахме да помагаме и на съседните села. Радостен съм сега, когато гледам колко много се измени нашата Родина и как от ден на ден животът става все по-хубав и по-хубав. Това, за което някога само мечтаехме, е вече действителност. То е и най-голямата отплата за многото скъпи жертви, паднали в бой за свободата.

КОСТАДИН РАЧКОВ

В началото на месец септември 1944 година, по решение на партийното ръководство, бях включен в бойната група за завземането на властта в селото. Нас трима — Дончо Гешанов, Марин Димитров Драгнев и мен, бе възложено да завземем граничния пост. Събрахме се една вечер, въоръжихме се с огнестрелно оръжие и под командата на Гешаев заехме изходни позиции в очакване на уговорения сигнал. Сигналът трябваше да се даде от началника на поста — офицера Белчев, съгласно предварителната уговорка с партийното ръководство. Не се належи много да чакаме. Скоро откъм граничния пост промъждука очакваният светлинен знак и ние с готово за стрелба оръжие нахълтахме при войниците. А те, предупредени от своя командир, че заставата е оградена от партизани, послушно струпаха оръжието си пред нас. Едни от тях ни посрещнаха с радост, а други с изненада.

Със завземането на граничния пост сложихме началото на установяване народната власт в нашето село.

Беше 5 септември 1944 година.

СЛЕД ДВАДЕСЕТ И ЧЕТИРИ ГОДИНИ

ЕДИН ДЕН в началото на септември 1944 година по улиците на Силистра с грохот премина първият танк на Червената армия, понесъл на купола си червеното знаме на свободата. След него в града влязоха моторизираните и пехотни части на освободителите. Раждаше се свободата. Между многото войници на българска земя стъпи и офицерът от Червената армия Юрий Петрович Пантелеймонов, числящ се към един от щабовете на армията. Тук, на първата педя земя, за която бяха пролели кръвта си преди вековe хиляди руски войници, трябваше да закипи нов живот.

Съветските офицери бяха разквартирувани в града и Юрий още си спомня чудесното посрещане, което тогава го е удивило. После войските продължили през Югославия и Унгария и новите приятели трябвало да се разделят.

Дългите пътища на войната завършили в Берлин през май 1945 година и войските, освободили Европа от кафявата чума на фашизма, се завърнали в своята родина. От пребиваването в България останала само една снимка и един чудесен спомен.

Минали годините, животът изкал своето, много неща се забравили, пропаднала някъде и снимката. Докато един ден между страниците на една случайно отворена книга Юрий Пантелеймонов намерил това, което смятал за изгубено. Той я изпратил в България и скоро от тук дошъл отговор — едно кратко писъмце и адресите на двамата стари приятели.

Заредили се писма, фотографии, покани за взаимни гостувания. И това лято семейството на бившия офицер от Съветската армия Пантелеймонов пристигна в България на гости на семейството на Стоян Иванов, сега служащ в „Транспред", у което е бил настанен на девети септември 1944 година. Новата среща с България, новите впечатления, новите картини, които нашата социалистическа Родина след двадесет и четири години представя пред погледа на този съветски офицер, са толкова различни от това, което той помни, че Юрий е удивен. За четвърт столетие страната, която той позна като изостанала, е направила такава голяма крачка, че дори руският човек признава своето учудване.

Пътят на семейство Пантелеймонови минава през всички скъпи за българските сърца места, минава през паметници, запазили славата на нашия народ за поколенията. Тръгнали от Силистра, те са разгледали паметниците на нашата култура в София, величествената Рилска обител, склонили са глава пред великите дела по своята простота паметник на загиналите в борбата с фашизма партизани край Велинград, минали са през Батак и Пловдив. Техният път ги е довел до Калофер и Шипка, пред погледа им е оживяла една епопея, чиято легендарност величае подвига на руси и българи до пиедестала на незабравими герои.

Юрий Пантелеймонов споделя с нас:

— Това, което оставих тук преди двадесет и четири години, е толкова различно от това, което намирам, че човешкият разум трудно може да го обясни. България е една приятелска страна, нещо повече — една братска страна, но такова посрещане, каквото ни оказаха тук съвсем непознати хора, не съм виждал никъде, не съм мислил, че е възможно. Децата, когато научиха, че пристигналите са от Съветския съюз, се скупчваха край колата и се мъчеха да ни помогнат във всичко, питаха за нашата страна.

Трудно е да изразя задоволството си от гостуването във вашата страна.

Скъпи Юра, нима мислите, че ние Ви посрещаме като гости, както посрещаме хилядите туристи от цял свят, решили да проверят истина ли е всичко, което се говори за България? За нас Вие не сте гости. Ние никога няма да забравим, че всичко, с което сега се гордеем, сме постигнали с ваша помощ. С помощта на братския съветски народ. И Вие сте винаги добре дошли при нас.

Валентин ЧЕРНЕВ

АКО НЕ СТЕ БИЛИ В СИТОВО...

Трудно бих повярвал на разказите на ситовци за миналото на тяхното село, ако не бях ходил в него преди десетина години. Те с часове ми разказваха, че до Девети септември то е било изостанало като всички добруджански села. Нощем тънело в непрогледен мрак. Къщите бяли ниски и прихлупени. Хората живееле крайно бедно. Мизерията и недоимъкът ги преследвали на всяка стъпка. Ала друго е, съвсем друго е днес Ситово. В истинския смисъл на думата е ново. Почти прилича на малък градец.

И напълно вярвам на ситовци, когато твърдят, че новото при тях дойде с раждането на свободата и с основаването на кооператива. Основателна е и гордостта им, че те първи в окръга сринаха синорите и създадоха кооперативно стопанство още в началото на 1945 година. Именно то промени селото и неговите жители, посочи им верния път към благоденствието и щастието. Направи ги честити и радостни.

Обновителната дейност в селото започна едва преди десети на години. Оттогава до днес са направени толкова много неща, които просто поразяват. Защото всичко това е дело на самите ситовци и преди всичко на щедрата помощ, която оказва кооперативното стопанство. Най-напред израсна читалищният дом със салон за 400 места. Сетне извиси снага триетажната административна сграда, в която са настанени канцеларите на кооператива и общинския народен съвет. Израснаха близо до тях ресторантът и магазините на потребителната кооперация. Още по-нагоре бе построен младежкият дом и помещенията, в които сега се помещава новооснованата трудово-производителна кооперация „Прогрес". В чест на Празника на свободата ще бъде завършена още една двуетажна постройка в центъра на селото, строена със средства на ТКЗС. На първия й етаж ще е магазинът за месо и зеленчуци, снабден с хладилна камера, а на втория ще се настани кафе-сладкарницата, която сега се намира в частен дом.

Новото споходи и хората. От 540-те къщи 300 са построени през последните години. Всяка година в селото се правят по 30-32 нови къщи. И то не какви да е, а такива, които да съперничат на градските. В тях не липсва радиоапаратът, електрическото осветление, водата, креватът, гардеробът, банята. В тридесет и пет дома стърчат антените на телевизорите. В 160 къщи бръмчат мотори. Осем семейства имат леки коли.

Революция настъпи и в съзнанието. Десетки младежи повишиха образованието си. Селото подготви свои кадри. Сега ТКЗС се ръководи от местни хора, завършили висше образование и издържани от стопанството. И това са все деца, чиито родители в миналото са били последните бедняци. Сега няма младежи и девойки, които да не продължават образованието си. Твърде голям е броят на средностите. И той постоянно ще нараства.

Ситово е център не само на уедреното стопанство. В него се развива и промишлеността. В създадената в началото на тази година ТПК „Прогрес" вече работят 54 производственика. През следващата година те ще се увеличат. Към кооперацията ще се създадат и нови дейности, които ще задоволяват по-пълно нуждите на хората от района на общината.

Перспективите за селото стават все по-прекрасни. В центъра на селото в края на годината ще започне строителството на голям физкултурен салон. През идущата година той ще бъде завършен. Недалеч от Ситово се строи голям лесопарк. В него ще бъде и големият стадион.

Трудно е да се разкаже за всичко ново в Ситово. Защото то прозира навсякъде.

Вълчо РАДЕВ

ДВЕ КОМСОМОЛСКИ БРИГАДИ

Тези усмихнати момчета са от бригадите на шлайфистите и шлосеро-монтьорите от ЗММ. Двете комсомолски бригади са едни от най-добрите в предприятието и с всеотдайния си труд в чест на Празника на свободата заслужиха уважението на всички. До края на месец август те изпълниха плана си за месец септември. Това обаче не е само сега — почти през цялото шестмесечие на годината тяхното преизпълнение надхвърляше 170 процента. И ето ги, когато напускат работа — пак нещо обсъждат и оживено, весело спорят. Задружният им труд се отразява и на задружния живот на комсомолците — почти всички активно спортуват и събитие е, когато някой не участвува в някое мероприятие на дружеството. Техният сплотен колектив, добрата им производствена дисциплина и младежкият жар, с който работят, увличат и останалите комсомолци от предприятието.

КРАСОТА — ЧИСТА И НЕПОДПРАВЕНА

Навярно всички тези тридесетина мъже и жени от танцовия състав на Старо село, биха изрекли същите думи:

— Аз не мога без танци. Щом дочуя музика, нещо в мен започва да ври, краката ми искат да уловят ритъма...

Говорим с ръководителя на състава, русокосия Друми Маринов. Дори и сега, когато сме само двамата, той е развълнуван. Очите му трепетят и светлеят — трудно ми е да си представя за какво мисли сега. Може би за онези вечери, когато е пресичал полето от ДЗС „Нова Черна" по пътечката, за да отиде на репетиция в Старо село. Или за първото участие на колектива в прегледите. Или за онова незабравимо посещение на състава в Чехословакия през лятото на тази година и участието му във фестивала на славянските народи. Или... Или... Всеки един от тези мигове е вълнение, за което човек не може да говори спокойно. Затова и думите на Друми не достигат. А има още много, много да се разказва...

Колективът на тези тридесети на мъже и жени вече е изминал дългия път към признанието. Из граден преди повече от дванадесетина години, сега той се ползува с име не само в селото и околията. Не една сцена са покорявали танцьорите със самобитното си и чисто изпълнение, пресъздавайки нашите добруджански танци в светлината на най-хубавите фолклорни традиции. Затова преди всичко той има свой подчертан почерк, свой облик. Затова за него се говори почти на всеки фестивал. Години наред е така. Несполуките се забравят, а в мисълта остават най-добрите изяви на местните, окръжните, зоналните фестивали. С тях идват и наградите, грамотите — толкова много на брой.

Да, от вълнение думите на Друми Маринов не достигат. Разбирам го добре. Нали той, обикновеният овчар от стопанството, вървеше със стъпките на колектива и израстваше заедно с него, за да стане по-подготвен, по-уверен в силите си. Друми не може да не се вълнува. Всяка изява на изкуството е вълнение. Чисто и голямо. Пред мен Друми сега е малко смален. Но си го спомням добре от последните прегледи. Той водеше гъвкавата верига на танцьорите, даваше ритъма. Танцът беше негов свят и в богатата си национална носия той бе по-едър, един мъжествен българин. Редяха се „Опас" с „Добруджански ръченик", „Сбъренка" с „Пайдушко". Оттогава запомних и стъпките на жените. В леките си терлички, те сякаш не докосваха земята. Движенията им, плавни и спокойни, контрастираха с резките фигури на мъжете. Една красота, която не се забравя. Достигнала до нас от вековете, като жив и вечен поток.

Светослав ИВАНОВ

ИЗСТРЕЛ ОТ ХОТЕЛ „БАЙКАЛ"

26

повест от Аркадий ВАЙНЕР и Георги ВАЙНЕР

Със същото спокойствие и с много подробности Стас обясни на Козак как е открил и банкнотите.

— Незабравимо... — възхитено каза Козак.

Тихонов замислено гледаше през прозореца и чукаше по замръзналото стъкло такта на някаква песничка, известна само на него. После попита:

— Козак, вие какво обичате да четете?

Козак подозрително се навede:

— Изобщо... като всеки интелигентен човек... тоест, ако имам време.

— Ясно. А кой жанр ви привлича най-много?

— Това е дори трудно да се каже — обърка се Козак, но веднага се окопити. — На мен ми допада интелектуалната фантастика. Особено английската.

— Вие предполагате, че Бредбъри е англичанин ли?

— Ха-ха — каза нервно Козак. — А защо не? Впрочем, аз винаги чета предисловието накрая, за да не ми пречи в правилната оценка на книгата и автора й. Просто, за да не си създам преднамерено мнение.

— А какво непреднамерено мнение си създадохте за книгата, която лежеше на нощното ви шкафче в хотела?

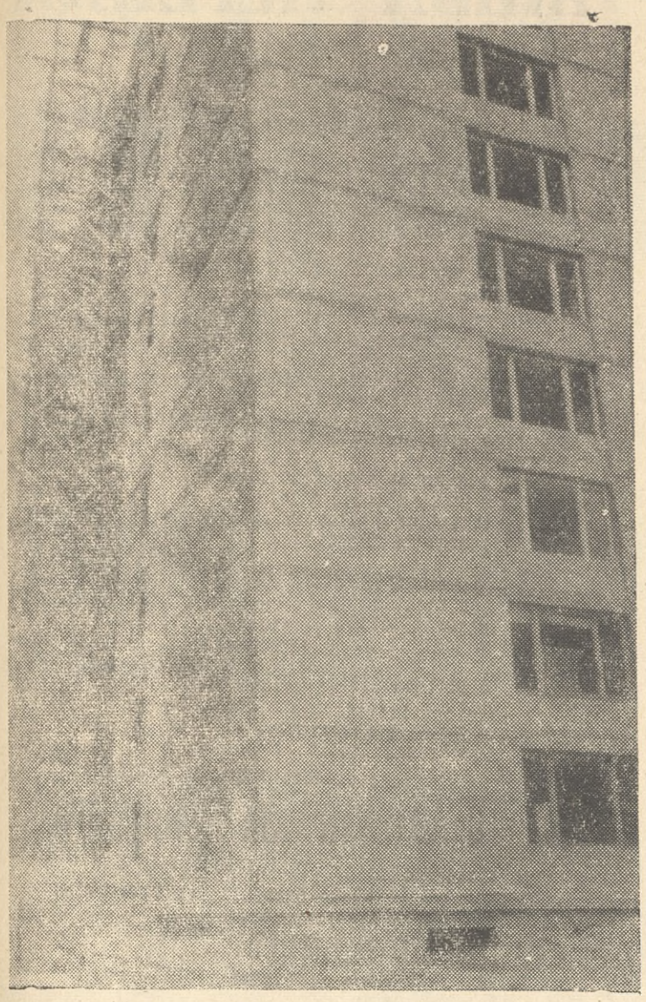
— Великолепно, великолепно. Наистина аз не съм я дочел до края, тъй като съвсем скоро я намерих с голям труд. Вие знаете колко е трудно да се намери Бредбъри!

— Охо — кимна Стас...

В центъра Тихонов слезе. Той постоя на спирката и който го гледа отстрани, би казал, че е забравил накъде трябва да тръгне. Стас извади от джоба си някаква схема от квадратчета, съединени със стрелки. Снежинките падаха върху листа и слабо искряха под мъртвата светлина на уличните фенери. Стас изтърси писалката си и внимателно започна да запълва квадратчето, където беше написано името на Козак. Когато защрихова половината, Стас спря, замисли се. Сви листа, постави го в джоба си и тръгна към дома си.

Беше нощ, минаваше вече два часа и петнадесет минути — сряда.

(Следва)

Строителите още работят по изграждането на жилищния блок „Аврора“, но просторните и светли апартаменти вече при влачат вниманието на силистренци.

ПОЕМА ЗА МОЯ ГРАД

1.

Не, светът не е толкова голям, за да може човек да се загуби в него. Човек се връща винаги към земята, която го е родила. И тогава той се чуди. Защото земята се променя, докато в представите на човека тя си остава същата.

Това се случи преди две години. Група журналисти разговаряха за Силистра, за оня северен град, откъдето започва България. Те споделиха родолюбивите си сто лични възторзи от един съвсем нов социалистически град, от една българска Хавана, коментираха съдбата на градовете, способността им да се раждат и възраждат отново и отново.

В същото време високоговорителят във като че ли се навеждаше по-близо до минувачите, за да предаде по-внушително мъката на добруджанското момиче, което не може да се раздели с моминската си градинка.

Аз вървях сред минувачите. Аз пак видях едно жестоко слънце, една земя — покрита с жарава, една жена в черно сред житата, която се навежда и изправя. Аз пак видях едно жестоко слънце.

И още нещо: едно малко градче с тесни криволичещи улици, много ханища и житни складове, край които се трупат все повече и повече селски каруци...

2.

Не, светът не е толкова голям, за да може човек да се загуби сред него. Тази вечер е осми септември и аз стоя пред един огромен паметник в града, откъдето започва България. В паметника се взират два прожектора като очи на непобедимото време. И от монотонната глъчка наоколо ли, от силните лъчи на прожекторите ли — в моята представа се раждат странни и може би страшни неща. Отдавна-отдавна забравени. По прашните улици на село Бабук се движи скърцаща каручка с вар, а подир нея окъсаният продавач. Неговият глас е силен, но въпреки това търговията му не върви. Може би затова той се спира пред една порта и вика:

— Бабо, не ти ли трябва кирец?

— Не ми трябва, баби, не ми трябва...

— Нищо, нищо, ела — ще ти го дам евтино.

Чуди се бабичката — що за нахален циганин.

— Без пари ще ти го дам, бабичко!

Тогава бабичката се сепва. Чий е този глас? И краката сами тръгват към портата.

— Два хляба, мамо...

— Дочо... Ти ли си?

И краката на бабичката отново бързат, само че вече се преплитат, страшно се преплитат.

... Аз стоя пред паметника на Дочо Михайлов, потънал в лъчите на прожекторите и в глъчката на минувачите. Аз се взирам в отправения над града поглед на превърналия се в стомана човек и търся сили в себе си, за да прозра времето.

Откъде иде силата, която накара хората да преобразят този град?

3.

Нови улици, нови площади, нови сгради.

Нови фабрики, нови заводи.

Нови хора!

През 1941 година град Силистра имаше 15 000 жители. Днес техният брой набира жава 35 000. В някогашния добруджански град със земеделски облик днес шествува работническа класа, чиято армия надхвърля 10 000 души. Синовете на земеделците днес произвеждат металорежещи и електронни машини.

Твърде стръмен и затова твърде кратък път — пътят от ръкохватката на плуга до електронната техника.

Вместо с жито само днес Силистра търгува с индустриални произведения, които стигат и най-отдалечените краища на земното кълбо. Твърде дълъг и затова твърде величествен път!

4.

Откъде иде силата, която накара хората да преобразят този град, да съборят малките схлупени къщички и да построят десететажни сгради, да построят тези широки улици и площади, тези фабрики и заводи. Откъде иде тази сила? Аз се взирам в отправения над града поглед на превърналия се в стомана човек и търся в себе си, за да прозра времето. Наоколо същите тези хора се разхождат в предпразнична залисия, разговарят за любов, за грижите си, тревогите си и пре междията си.

Тогава се сещам за двата хляба на старицата с препле тени нозе, за онези два хляба, които подкрепиха нейния син, направиха гласа му помощен, а него — продавача на вар —доведоха на площада в града.

Само че вече е стоманен не само гласът му, но и сами ят той — огромен и непоколебим. Като словото, което разнасяше из Добруджа.

Веселин ПАВЛОВ

ТЕ ЩЕ БЪДАТ ПОБЕДИТЕЛИ

Един след друг минаваха дните, без да падне капка дъжд. Дуловци все по-често вдигаха очи към небето, по което вятърът гонеше само малки бели облачета. Сушата ставаше все по-тежка и застрашителна. Никакъв признак за по-сериозен валеж.

Някои кооператори вече се тревожеха с основание. „Напразно ще ни отиде трудът. Нищо няма да получим през тази година“. И как да не мислят така, когато не бяха виждали такава суша. Повъзрастните помнеха как някога и по-трудни времена, и по-незначителни суши лишаваха семействата им от доходи и ги изправяха пред глад и мизерия.

Така беше някога, когато всеки сам се бореше със земята и несгодите. Но сега времената са други. Хората вече не са сами. В мощен кооператив са обединили силите си. А пред тях стои Партията. Българската комунистическа партия, която вече 24-години ги води по пътя на победите, по пътя на заможния живот и благоденствието. Тя някога им помогна да осъзнаят истината и да видят светлото си бъдеще в кооперативния строй. И сега в тези трудни дни пак тя им сочи правилния път.

Градският комитет на Партията излезе с указания до всички производствени единици да установят очакваните загуби и да потърсят допълнителни източници за тяхното компенсиране. Тези указания не бяха някакво безпочвено хрумване. Впрочем градският комитет непосредствено подпомогна управителния съвет на кооператива при решаването на въпросите за компенсацията.

В направения в началото на май анализ очакваните загуби от сушата възлизаха на 689 000 лв. Една внушителна цифра, която на всяка цена трябваше да намери покритие. Най-напред комунистите проведоха събрания, посветени на този въпрос. Последваха събрания по бригади и ферми. Навсякъде хората даваха предложения за разкриване на допълнителни източници на доходи, изказваха своята увереност в мероприятията, които ръководството предлагаше. А подир това всички се заловиха за тяхното изпълнение.

Занизаха се дни, седмици и месеци, изпълнени с творчески труд. Полевъдите засяваха допълнителен тютюнев разсад, а по-късно го изнесоха на полето. Прибраха есенниците без загуби и получиха от тях твърде високи добиви. На големи площи засяха царевица втора култура, а силажната царевица разредиха и окопаха старателно, за да получат от нея зърно. Сламата, както старата, така и новата, съхраниха най-грижливо. За нуждите на животните през зимата натрупаха достатъчно листник и други фуражи.

Първи в отглеждането на тютюна бяха кооператорите от с. Черник с ръководител Георги Георгиев. В момента те са набрали и най-много низи — над 100 000. А общо в целия кооператив са набрани над 300 000 низи. Така дуловци се нареждат на първо място в окръга. А стопаните от с. Водно с ръководител Вели Ашиков отгледаха такава царевица втора култура, която още през август надхвърли човешки бой.

Не изостанаха и животновъдите. Те решиха да преизпълнят своите производствени планове, да намалят разходите. Доячите добиха повече мляко от планираното за осеммесечието, а телчарите повече прираст. И което е още по-важно — снижиха себестойността на продукцията под изкупните цени и осигуриха на стопанството печалба. На първо място в това отношение е фермата на с. Черник със завеждащ Минчо Нейков.

Неуморни бяха и овчарите. Те успешно преодоляха трудностите в храненето и гледането на животните, създадени от сушата, и преизпълниха годишния си план по всички показатели. Те добиха надпланово 17 т мляко, 9 т агнешко месо и 3 т вълна.

Производственият колектив на ТКЗС гр. Дулово посреща достойно Празника на свободата. С неуморен труд по кооперативните поля и ферми в продължение на много дни той даде и продължава да дава своя дял в изпълнение повелята на Партията за преодоляване последиците от сушата и за получаване на повече продукция от всички отрасли.

Разбира се, краят на годината е още далеч. Получените стопански резултати немислимо ще се изменят до окончателното им формиране. От полето има да се прибира реколтата от някои пролетни култури, да се получава продукция от животновъдството, да се правят разходи. Но като имаме предвид постигнатото досега, можем да бъдем уверени, че дуловските кооператори с гордост ще заявят в края на годината, че в борбата със страшната и незапомнена суша те излязоха победители, а не както някога победени.

Емил ПРАХОВ

ГРИЖАТА ЗА ЧОВЕКА

(ФОТОРЕПОРТАЖ)

Къде останаха схлупените селски къщички, с малки, подлепени с хартия прозорчета, със сламени покриви и прътени огради? Къде са бедните, изнемощели от непосилен труд ратаи, с болни, недохранени деца?

Само за 24 свободни години постоянната грижа за хората преобрази неузнаваемо техния бит, тяхното ежедневие. Колко много, колко разнообразни са грижите, с които родната Партия огражда селските труженици, станали сега господари на равните поля, на ваклите стада и неизбродимата мощна техника. Всичко друго остана само в спомените на хората, към които те все по-рядко и по-рядко се връщат.

Спомен остана и онова време, когато разкулачените селски богаташи с насмешка говореха за „общия казан“. С каква благодарност сега селянките вземат храна от столовете, разкрити към кооперативните стопанства и общинските съвети! В окръга ни работят (само в селата) 24 столи и още 7 към училищата.

Хубав стол е открит в училището на с. Искра. Помощник готвачката Цветана Николова умее да приготвя вкусни ястия за децата. Контролът на учителката Анка Господинова говори за грижата, която имат всички към пораснатите. (сн.1)

С чувство на радост говорят сега кооператорите за все повече разширяващата се мрежа на комуналните услуги. Обущарните, шивашките ателиета, бръснаро-фризьорските салони спестяват времето на хората, приучват ги винаги да ходят спретнати и чисти.

Още по-добре е задоволена тази нужда в района на Алфатар и Главиница, където действуват два промкомбината. Те развиват най-многостранна дейност и все повече изравняват разликата между селото и града.

От шивашкия цех на промкомбината в с. Главиница жените и девойките си отиват винаги доволни от хубавата работа на шивачките. Това личи от втората снимка на нашия фоторепортаж: пробата с сполучлива!

Както навсякъде, така и в нашия окръг най-топлите грижи са за децата. През 1967 година за храна в детските ясли, градини и пионерски лагери кооперативите са заплатили общо 352 173 лева. Значителни суми са изразходвани и за строежа на сградите, в които при добри условия малките растат здрави и жизнерадостни. В същото време майките спокойно се трудят по фермите и полята. Особено са доволни те, когато през летните дни техните рожби растат весели и щастливи в сезонните градини и ясли (Сн. 3 — сезонни детски ясли в с. Сребърна). През миналата година в силистренските села са били разкрити 109 детски градини. В разстояние на 45 дни 5 236 палавници са огласяли площадки и училища с ясните си гласчета.

С много благодарност и обич разказват младите жени за млечните кухни, където за децата им се готви разнообразна и питателна храна. С 52 млечни кухни и 43 млекораздавателни пункта се подпомагат много майки — селски труженички.

Грижата за човека... Тя си остава първата и най-главна грижа, с която народната власт обгражда трудовите хора в нашата Родина.

ТЕКСТ: СТ. СТАНЕВА
СНИМКИ: С. ТОДОРОВ

ЧАСТИЦИ ОТ СПОМЕНИТЕ

Традиция стана в деня на най-големия празник на нашия народ — Девети септември, да се прави равносметка на изминатия път.

Равносметка на своя изминат път и дела ще направи и знатният механизатор от кооперативното стопанство в с. Малък Преславец Аспарух Гаврилов. Понесен върху крилата на спомените, той ще се върне назад, в онези дни, когато Родината тънеше в мрак, а в младежкото му сърце кипеше горчилката на поругаността му младост.

— Единствената ми радост — спомня си сега Аспарух, — макар и често помрачена от недоимъка, беше бащиното ми огнище, където растеше многобройна челяд. Всичко останало бе непосилен труд по чуждите ниви. Аргатуване по чорбаджийските къщи.

Много са спомените от минало то, но за тях Аспарух не желае да разказва, защото те причиняват болка и пълнят сърцето със злоба.

— Имам и нещо незабравимо — разказва Аспарух, — споменът от първия ден на свободата. За мен той не е свързан с борбата, а с незавидното ежедневие на бедния селски юноша. Победният ден ме завари с кравите в гората.

По новия път, макар и труден, Аспарух тръгва окрилян от вярата, че и той ще намери своето призвание. Не са изминали няколко години и селският момък определя своето бъдеще. Примерът на по-големия му брат Димитър, който заработва като тракторист в МТС — Главиница, го увлича и Аспарух става негов ученик. Така той се посвещава изцяло на любимата си професия.

—От първите ми години като механизатор—спомня си Аспарух — остават спомените, свързани с кооперирането на земята. Незаличима е в паметта ми гледката, която се разкриваше пред мен, когато ме накараха да поведа трактора през синорите и да изора голямата кооперативна нива в селото.

Много са изораните след този ден декари и безсънни нощи. Часовете над книгата и изпитите след курса за трактористи в Русе. Преживяното неверие пред задачите като бригаден механик. Стремежите да предаде знанията си на много млади трактористи.

Сега върху плещите на Аспарух лежи задължението на главен майстор на работилницата. Но това като че ли не му стига. Свикнал да води машините по широките ниви, щом дойде лято, той повежда комбайна, за да покаже на младите, че любовта към земята никога не гасне. Само при жътвата на пшеницата т. г. Аспарух води комбайна 320 часа и пожъна хиляди декари, а в личната му сметка са записани 600 лева заработка.

И в предпразничните дни опитният механизатор не изгаси мотора, а все така упорито продължи да води комбайна в слънчогледовите ниви. Обсипан с прах, този слаб, висок, леко прегърбен мъж буди чувство на достойнство и гордост. Защото без такива хора като Аспарух трудно е да си представи човек победите ни в миналото и сега.

Иван ПЕЙЧЕВ

ПРЕДПРАЗНИЧЕН РЕПОРТАЖ

Още с първите дни на настоящия месец в цеховете на Завода за металорежещи машини е поживено от всеки друг път. Особено трескави са делниците на членовете на Съвета на младия специалист. Под ръководството на инж. Стоян Плугаров, инж. Курти Куртев, инж. Петър Обретенов и ентусиазирани работници от инструменталния цех, комсомолците от завода изработват една нова машина — ръчен отрезен циркуляр. Тези, които познават стандартното производство на завода, навярно ще вдигнат рамене в недоумение. Чували са за хубавите хидравлични ножовки, за лентоотрезните машини, но не и за тази последната новост. Колективът, който се е заел с тази нелека работа, с право се гордее — ръчният отрезен циркуляр ще бъде включен в експонатите, с които заводът ще се представи на международния мострен панаир в гр. Пловдив.

Напрежение изискза изработването на всеки един детайл, защото в тази машина всичко е ново и непознато. Тя е рожба на творческото дръзновение и търсене на младите машиностроители.

Разбира се, оживление се чувствува и в останалите цехове, край струговете и множеството други машини. Производствениците са в трескава надпревара за осъществяване на главната задача — срочното приключване на деветмесечната програма. Ангажиментът на завода към клиентите от вътрешния и външен пазар трябва да се отстои с чест. Пък и традицията тук е такава — да няма рекламации и да се спазват сроковете.

Идентични са чувствата и настроенията и на производствениците от завода за пресови изделия „Хром“ — Силистра. Тук повече от месец вече в цеховете се носи ведрият полъх на саратовската система за качество то. И най-новият работник в този завод знае условията за включване в това ново движение, което обезпечава 100 на сто високо качество на продукцията на завода. В редиците на тези, които взеха присърце това нововъведение, застават все повече и повече квалифицирани членове на различните бригади и цехове. Борбата за собствен щемпел по качеството се води с неотстъпчивост и упорство.

Продукцията на завода, така предпочитаните изделия от неръждаема ламарина, стигат вече до клиента с по-фина изработка, с по-хубав вид. И нека не се забравя, че този обрат в работата става без ефектен шум и многословие. Тук тази новост наме ри привърженици тихо и спокойно, защото включваше в себе си елементи на привилегия и задължения на работниците, което е прекрасно поле за изява на творческите способности на всеки един от колектива.

В трескав труд посрещат предстоящото събитие и петнадесетте бригади на Държавното индустриално предприятие „Липа“ в гр. Силистра. Производственици и специалисти от това предприятие бяха едни от първите, които започнаха да работят с два почивни дни в седмицата. При план 203 000 лева последния месец колективът успя срочно да реализира изпълнение 221 290 лева или 109 на сто. Изработени бяха в най-кратък срок планираните за месеца 350 спални „Роза“, 500 броя комплект „Юност“, 1000 салонни маси за Канада и Англия, 625 легла персон и половина и много др.

С възхищение се говори в предприятието за хората от бригадата на Никола Георгиев, носеща името на Г. Димитров. Тук хората знаят истинската стойност на доверието, което им е оказано. Те умеят да ценят собствената си чест и делата им говорят най-красноречиво за това.

Р. РУСЕВ

ГОДИНИ НА РАЗЦВЕТ И ОБНОВЛЕНИЕ

Под всестранните грижи на Българската комунистическа партия след Девети септември и особено след Априлския пленум нашата социалистическа култура завоюва забележителни успехи. В условията на социализма и в нашия окръг се създадоха прекрасни възможности за нейното развитие.

До Девети септември читалищата се помещаваха в схлупени постройки. Това се отнася дори и за окръжния град. Сега те развиват своята многостранна културно-масова работа в просторни, уютни сгради. Към тях са изградени 368 самодейни колективи с 12 133 участници. Техният стремеж е да повишават нивото на постиженията си, да догонват професионалните колективи и изпълнители. Затова те постигат все по-трайни и обнадеждаващи успехи. На Втория републикански фестивал хоровете „Седянка“ и „Дунав“ от Силистра и хорът при читалището в Дулово, танцовите състави от Калипетрово и Сребърна бяха удостоени с високото отличие „лауреати“. Гордост за нашата самодейност е участието на Ансамбъла за песни и танци при Окръжния народен съвет и ОСПС в програмата на Деветия световен фестивал в София.

260 читалищни, профсъюзни и училищни библиотеки в окръга сега предоставят на читателите 707 250 тома книги. Това е истинско богатство, за което преди Девети септември можеше само да се мечтае. Книгата все повече и повече достига до нашия съвременник. За това говори непрекъснато увеличаващият се брой на читателите. Само в читалищните библиотеки през миналата година той е 35 608. През последните години библиотеката при Образцовото народно читалище „Доростол“ в Силистра израсна като окръжна методична библиотека. Само нейният книжен фонд възлиза на 127 000 тома.

Трета година в окръга ни работи представителство на Българска концертна дирекция — окръжно концертно бюро. То е сторило една хубава придобивка за трудещите се, които през минала година имаха възможност да посетят много от неговите 246 концертни прояви.

Успехите на музейното дело са между най-утвърждаващите постижения на социалистическата ни култура. Окръжният музей разкри постоянни изложби на отделите „Археология“, „Възраждане“, „Национално-освободителни борби“ и „Етнография“, които се посещават от стотици граждани и гости на града. Интересните експонати, художественото оформление — всичко това допринася за патриотичното възпитание на трудещите се и особено на младото поколение, за укрепване на националното ни чувство. Фондът на етнографския отдел непрекъснато се увеличава. Две години наред край село Нова Черна под ръководството на Българската академия на науките се правят разкопки, чрез които от далечното ни минало до нас достигат ценни материали и факти.

През 1965 година в Силистра бе изградена окръжна творческа група на СБХ, в която членуват 15 художници. Периодично те организират изложби, които се превръщат в интересни културни прояви. Някои от художниците като Йордан Маринов и Симеон Говедаров достойно се представят и на национални изложби.

След всяка измината година все повече зрители привличат нейното, все по-пълноценна става дейността на ОП „Печатни произведения“, което за второто тримесечие на тази година ста на национален първенец и носител на преходното знаме на Комитета за изкуство и култура.

Реорганизацията на културния фронт, проведена чрез решенията на първия конгрес на културата, дава плодотворни резултати. Културната революция на село се изпълни с ново съдържание — дейността на съветите за изкуство и култура. Някои от тях усещат пулса на времето и заработиха смело, със замах. Сега пред всички тях стои задачата за разгръщане на още по-активна културно-масова дейност в чест на славния 25-годишен юбилей на свободата. Пред самодейците стои задачата за достойно представяне на Третия републикански фестивал.

В чест на забележителната юбилейна годишнина и по повод 1800-годишнина от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град ще се проведе Третият събор на хоровете от крайдунавските градове. Ще бъде организирана изложба от произведения на български художници, отразяващи големите промени в окръга. За тази цел 17 кооперативи са сключили контракции с художници, членове на СБХ. В целия окръг и в Силистра се предвижда още редица прояви и инициативи, достойни за славната 25-годишнина от победата на социалистическата революция в България: ще се подобри монументалната украса, ще бъдат издигнати бюстове на именити личности и борци.

Всички тези мероприятия окрилят трудещите се, пробуждат у тях патриотични, благородни чувства и мисли, мобилизират усилията им в разгърналото се социалистическо строителство. Затова те трябва да срещнат пълна подкрепа от страна на всички.

Иван БРЕЗОЕВ,
секретар на ОНС и председател на Окръжния съвет за изкуство и култура

ЖИВА ЛЕГЕНДА

Когато над Дунав се мръкне
и вятър се втурне в клонака,
реката запява и тръпна
се вслушва в нея луната...

Тревожно се блиска Огоста
и Искър пасмътен прижда,
пак някой кротите залоства,
пак тръпнат притихнали хижи.

И никде и нивите пусти
клати от болката земята,
и комини в мрака препускат
и прозорци в мрака проблясват.

И пак септемврийците тръгват,
Балканът разтваря пътеки
и скрити те в свойта прегръдка,
а долу, в полята далечни

достигат на жертвени клади
и ниви, и къщи, и хора.
И вятъра в царската правда
увисва на стария орех.

Жените от мъка изсъхнали,
над мъртвите тихо нареждат.
И плаче земята разкъсана
от ямите с живи погребани...

А месецът все не заспива,
все пее реката, не млъква.
И става легендата жива,
когато над Дунав се мръкне...

Красимира ОРЛОЕВА

ДВЕ СРАВНЕНИЯ ЗА СИЛИСТРА

Силистра —
птицо бяла,
кацнала на дунавския бряг!
Осемнайсет века тръпне,
осемнайсет века се бои сърцето ми —
мисля за окото, дето може
в теб да се прицели.
Зная, че напразно се тревожа,
зная, че не може никой
да убие твоето сърце;
зная, че не може никой
в клетка да те сложи...

Враговете в теб се целеха,
в песента ти чиста стреляха.
Но по чудо оцеля ти под простора,
защитена от добрите хора...

Силистра —
цвете бяло,
в толкова сърца лелеяно!
Най-северното цвете на родината —
може би от ветрове посеяно
преди осемнайсет века.
Коренът ти е дълбоко в тая
родна пръст
и във сърцето ми.

Есенни слани не те попариха.
Не измръзна в никой януари.
Пролет е. И в тази утрин ранна
пияни ме твоето ухание!...

Симеон МАНОЛОВ

ОЩЕ ЕДНА ПРИДОБИВКА

Години наред гражданите на Силистра са свидетели на плодотворната дейност на Хигиенно-епидемиологичния институт. Колективът от лекари и специалисти успешно се бори за спазване на изискванията, свързани с хигиената, с борбата против възникването на евентуални епидемични заболявания.

Тази дейност обаче се извършваше при много големи неудобства, поради липсата на подходяща сграда. През първите дни на септември. Хигиенно-епидемиологичният институт се сдоби с нова сграда. Тя се намира непосредствено до сградите на Окръжна болница. Нейното строителство в общи линии вече е завършено. Усилено се работи по доставянето на апаратурата и съоръженията за пълноценна научноизследователска дейност, която то за в бъдеще ще се извършва от колектива.

Новата сграда ще разполага със спектров фотометър, флуоресцентен микроскоп, електронни апаратури и други. Освен своята делнична работа колективът от лекари и научни работници в перспектива ще се заеме с основни проучвания относно хигиената на селскостопанския труд, селскостопанската токсикология, физиологията на селскостопанската работа, битовите условия на село.

Друга дейност ще представляват проучванията относно влиянията на шума върху здравето на механизаторите с цел да се премахнат условията за възникването на вибрационната болест, от която страдат немалко хора.

Колективът отсега се подготвя за своята голяма и отговорна дейност. Много от кадрите са преминали през научноизследователски институти за преквалификация...

Строителството на модерната сграда на института вече е свършен факт. Обаче не бива да се забравят усилията на строителите, тези от бригадата на Михаил Жеков. Големи са техните заслуги за предсрочното завършване на сградата. Всеки кът от този хубав бял дом говори за тяхното умение, за стремежа им към красиво строителство.

Окръгът се обогатява с още една прекрасна придобивка. За 24-та годишнина на свободата тя е един прекрасен дар. Дар за неуморните труженици от окръга, грижа на народната власт за по-резултатна работа по опазване на тяхното здраве.

Р. МИХАЙЛОВ

ВЛАДИМИР КОРЕНЕВ

„УБИТ ДРУГАР“

ХУДОЖЕСТВЕНА ИЗЛОЖБА В ТУТРАКАН

Градският съвет за изкуство и култура в Тутракан твърде от давна стана инициатор за уреждане на изложба в града с участието на художниците-самодейци. Тя бе открита на 2 септември от Иван Йоргов, секретар на ГК на Партията. Никола Ганев говори за значението на изобразителното изкуство във възпитанието на трудещите се и изказа благодарност към участвуващите в изложбата художници, което е израз на тяхното гражданско съзнание.

В изложбата със свои платна участвуват Никола Ганев, Пеню Пенев, Илия Митев, Йордан Черников, д-р Кира Медовщикова. Вниманието на посетителите привличат много портрети и пейзажи. Похвално е участието на д-р Медовщикова, която макар и в напреднала възраст, наред с професията си намира време, за да работи като художник-самодеец, да участвува в изложби.

Изложбата, уредена в лекционната зала на читалището, е посветена на Празника на свободата. Една прекрасна инициатива, която заслужава похвала.

Стоянка БОЕВСКА

Пътища, пътища...

Това е истина — представите ни за равната земя на Добруджа винаги и неотделимо са свързани с пътищата ѝ. Полегнали между житата, опнали се по могъщите рамене на хълмовете ѝ. Прави и далечни. Една безкрай на плетеница между селата, по която сновят каруците на Али Яшар, а зиме конете разбиват преспите и шейните потъват в облаци от сняг...

Но чакайте — не са ли това представите ни за едно минало време. Може би... Навярно е така, защото романтиката на миналото понякога е по-примамлива, по-видима....

Пътищата на Добруджа — съдба на хората и земята ѝ.

По тях са тополели конете на Аспарух, по тях е преминал Ивайло. По тях... И още колко събития, колко съдби са свързани с тях. Безброй много, за безброй много години....

Но в мисълта, в съзнанието ни е останал и един друг добруджански път. Той уморено пълзи между пожънатите августовски ниви. Край него трептят телефонните жици, натежали от гроздове лястовици. Две очи се взират в тях и търсят единствената, бялата лястовичка. Търсят я нав ред. По всичките пътища на Добруджа. Но я няма...

Къде е тук романтиката? Нали и това е минало. А вместо това мъката на хората, тръгнали без надежда да търсят упование в божата поличба...

Пътищата на Добруджа — съдба на хората и земята ѝ...

Те са един безконечен разказ, безкраен летопис за годините, за времето. Мълчаливи свидетели на съдбоносни събития и делничния поток на годините, те таят много. Тръгнете ли по тях, ще започнат едно повествуване без начало и край. То идва от миналото, стига до настоящето, продължава към бъдещето. Едно богато повествуване...

Преди години в един от броевете си силистренският вестник „Подем“ помества обзорен материал за с. Ветрен. В него авторът пише: „С. Ветрен е свързано с централната община, обаче през поледицата през зимата телефонните жици са изпокъсани и изпопадали покрай шосето и доскоро така си стояха“. Този факт поражда иронични усмивки. Явно, авторът е бил затруднен в подбора на фактите и е намерил, че телефонната връзка е една от най-убедителните придобивки. Но... от зимата до месец март тя е прекъсната. Трудно ни е да си представим какво са правели хората при тази изолираност. И така е с месеци наред. Преспите, поледицата — пътища та за хората са затворени. „Големият“ свят остава далече. И не само за Ветрен, а за десетки други села. Пътищата стават една преграда. Какво, че има нужда от медицинска помощ, какво, че една жена ще ражда, какво, че трябва да се направи една обикновена операция. Няма лекар, няма линейка.

Така е било с години, така е, така ще бъде — са пророкували някои. Не — бъдещето ще бъде другo. Пътищата вече не са прегради. И до Ветрен, и до Голеш, и до Долно Ряхово в най-лютата зима летят линейките. Лекарят вече не е онзи рядко срещан човек.

Ако преди години пътят ви е отвеждал до Черполик, навярно сте запомнили джамията — тя се издига най-високо, „устремена“ към аллаха. До нея учили щето — малко, от две-три стаички. Стига толкова. Учение не трябва. Нужно е упование в бога. И затова десетилетия наред селото няма нито един среднист, да не мислим за висшист. За 24 години трябваше да се оборват старите представи, трябваше да се учат младежите, за да тръгнат по-силни и по-уверени по новите пътища на Добруджа. Сега за тях има училище, двуетажно, голямо. В Правда още са запазени старите стаички, в които учеха децата. Но вече те са заравени, защото селото има модерна сграда, модерно обзаведена, с парно отопление.

Пътищата на Добруджа — съдба на хората и земята ѝ...

Те ще разкажат на идните поколения за нас. Ние, които за 24 години отдалечихме миналото със столетия. Ще им разкажат как благоустроявахме селата, как ги снабдихме с вода, с книги, с кина. И как тръгнахме по тези пътища, горди от постигнатото, уверени в бъдните дни на Добруджа.

Сава ХРИСТОВ

Средношколците в Силистра ще посрещнат учебната година в нова сграда. Една придобивка, която ще даде възможност за по-пълноценно протичане на учебния процес, за по-добрата подготовка на утрешните кадри

ДОБРИ ЖОТЕВ

В НАЧАЛОТО НА КРАЯ

Из летописа на борбата

ТОВА СЕ СЛУЧИ в деня на победата — Девети септември 1944 година.

От много народ улиците течаха като пълноводни реки. Червени знамена, размахваха криле обистрените празнични небеса. Разделяни с години, се прегръщаха брат с майка, майка със син. Партизани, слезли от планината, вървяха в строй с вдигнати юмруци и възгласи: „Смърт на фашизма, свобода на народа!“ Арестувани, бившите управници пълнеха участъците и изплашени поглеждаха изпод вежди ликуващия народ.

Изневиделица отпреде ми се изпречи някакъв човек. Той бе на средна възраст, снисък, с кръгло лице и живи очи. На рамото му висеше шмайзер, на кръста бомби. Хвана ръката ми и я раздруса. Едновременно с това започна да ме разпитва шумно как съм, кога съм слязъл от Балкана? Отговарях сдържано, от неудобство си давах вид, че го познавам, а си мислех:

„Къде съм срещал този човек? Вижда ми се познат. В затвора не е бил, в Балкана — също. Навярно сме общували преди това. Може би сме съученици“.

Но колкото и да мъчех паметта си, не можех да си спомня нищо определено. Не надейно словоохотливият човек ме дръпна:

— Ела с мен да ти покажа нещо!

Нямах желание да го придружавам, но тръгнах с надеждата, че от познатите ще мога да се досетя за личността му. След две-три минути ме въведе в някаква многоетажна кооперация. На втория етаж спряхме за миг пред врата, на която пишеше: „П. Виденов, доктор по вътрешни болести“. Не ми остана време да се чудя какво има да ми показва моят неизвестен познат, защото той доста безцеремонно блъсна вратата и ние влязохме вътре. В една от стаите стояха доста изплашени докторът, жена му, двете им деца и една старица. В останалите две стаи се бе настанил той. Разбрах, искаше да ми покаже новото си жилище. Мълчаливо заразглеждах стаите на новодомеца. Удари ме в очите една безвкусица и претрупаност. Още с влизането видях, че стаята, в която бяха натъпкани досегашните обитатели на апартамента, беше почти празна. Новият обитател беше измъкнал всичко от нея, за да мебелира по-солидно своето жилище. Кресла, наредени едно до друго, придаваха на стаята вид на магазин. В едната имаше две бюра, с четири нощни лампи, различни по големина и форма. На подовете бяха постлани по два килима един върху друг.

— Така, когато се стъпва, ще бъде по-меко—обясни ми ухилен той.

Заразглеждах стените. Те бяха задръстени от картини. Нямаше къде да стъпя — столове, изтривалки, полилеи, още неокачени, някакви жици, кюнци, наредени в единия ъгъл.

Подтиснах се, а той ме блъсна свойски по рамото и гордо заяви:

— Както виждаш — експроприация на експроприаторите.

Без да кажа нищо, минах през хола, отворих вратата и впих очи в очите на експроприаторите. Сетих се, че това не бяха очи на бивши експроприатори. В тях освен страх имаше недоумение, истинско недоумение. Минах отново през хола и се върнах при новодомеца. Той се бе настанил в един фотьойл и пушеше. Погледнах шмайзера и бомбите му и пак замъчих паметта си:

„Къде съм виждал тоя човек. Може би в някой отряд, в който сме се срещали за малко. Може би в полицията! Да, една вечер докараха в участъка някакъв пиян човек. Той бе казал в нетрезво състояние, че хитлеристите ще победят, когато баба му роди трамвай. Но, колкото можех да си спомня, пияният не приличаше на тоя. Пък и самочувствието му...“

Застанах смълчан пред прозореца и се загледах навън. Улиците все така течаха като реки. Сновяха въоръжени хора. Някои от тях познавах, бяхме заедно в затвора, по балканите. Други ми бяха близки като братя. Видях един, който ме носи на гръб, защото бях припаднал от преумора през един тежък партизански преход. Но мнозина не познавах. Естествено, не бе възможно да познавам всички. Почувствувах неясна тревога, защото с вземането на властта ние бяхме само в края на началото на голямата революция.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 106 (1423) | Четвъртък, 12 септември 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

С ВЪЗТОРГА НА ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКАТА ПОБЕДА

ПРАЗНИЧНИ МАНИФЕСТАЦИИ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ ОТ СИЛИСТРА И ОКРЪГА

Трибуната с официалните лица

СИЛИСТРА — красавицата на Дунава в този незабравим за всеки българин ден, издига гордо снага, вперила поглед в слънчевото утро, сякаш се стреми да надникне в славното минало, да си спомни още веднъж героични те битки, да види своите свидни синове, паднали в неравния бой за свободата. Улиците и площади те са празнично украсени. Върху фасадата на пощенската пала та е поставен голям плакат с внушителната фигура на Владимир Илич Ленин, изразяваща силата на всепобеждаващото учение на Маркс — Енгелс — Ленин. На партийния дом и на сградата на Окръжния народен съвет върху червен фон са поставени портретите на генералния секретар на КПСС Леонид Брежнев, на членовете на Политбюро на КПСС, на първия секретар на Българската комунистическа партия Тодор Живков и на членовете на Политбюро на БКП. Високо върху фасадата на Окръжната строителна организация се чете лозунг: „Да укрепнат мирът и дружбата между народите" — лозунг, издигнат в слънчевото утро преди 24 години, станал неделимо цяло с живота, стремежите и бъдещето на българския народ.

В 9.30 часа, посрещнати с бурни ръкопляскания, на официалната трибуна застават първият секретар на ОК на БКП Вельо Максимов, членът на ЦК на БКП, министърът на външната търговия и народен представител на силистренските трудещи се Иван Будинов, председателят на Окръжния народен съвет Сава Шиваров, секретарите на ОК на БКП Никола Николов, Христофор Иванов, Яким Петков и Шакир Шакиров, председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Боян Михнев, председателят на Окръжното ръковод ство на БЗНС Александър Чолаков, председателят на ОСПС Мико Николов, председателят на ОК на бойците против фашизма и капитализма Асен Чапкънов, първият секретар на ОК на ДКМС Атанас Киров, първен ци в производството, стопански и обществени дейци.

С кратко слово другарят Боян Михнев приветствува силистренското гражданство по случай два десет и четвъртата годишнина от социалистическата революция в България и им пожела по-нататъшни успехи във всестранното разцъфтяване на нашата родина.

Величествен миг. Духовният оркестър възвести началото на тържествената деветосептемврийска манифестация. На площада на влиза челната колона—младежи, облечени в червени блузи и бели панталони, в строен марш развяват десетки трибагреници. Пред тях мъж и жена носят герба на Народна република България. Из веднъж от колоната се отдели група пионери. С грейнали от щастие лица те поднесоха цветя на ръководителите на окръга.

С твърда стъпка пред трибуната премина групата на делегатите на Деветия световен фестивал на младежта и студентите, които занесоха на чуждестранните делегати нашата солидарност с героичната борба на борещ се Виетнам. Младежи носят портретите на Маркс, Енгелс, Ленин, Благоев, Георги Димитров, Васил Коларов. Задава се и колоната с портретите на членовете на Политбюро на КПСС и БКП, изразяваща братската дружба между двата народа, дружба, създадена във вековете, скрепена с кръвта на хиляди герои, паднали за свободата на нашето отечество. „Навеки с великия Съветски съюз — наш брат и освободител" е лозунгът на кристално чистата любов на силистренските трудещи се към братята-освободители. „Винаги верни на Партията и народа", „Нашият идеал е комунизмът!" — подчертават твърдата ни решимост неотклонно да следваме начертания от класиците на марксизма-ленинизма път към светлото бъдеще на човечеството.

В строен марш пред официалната трибуна преминават колоните на учащите се и учителските колективи от основните училища, политехническата гимназия и професионалните училища. Те изразяват готовността си още по-упорито да усвояват науката и техниката, да трупат знания и опит и да бъдат достойни продължители на делото на Девети септември.

Откъм Търговския дом се задават внушителните колони на трудещите се. Начело са работниците от Завода за металорежещи машини. И тази година металите рапортуват предсрочно изпълнение на производствените си планове. Хидравличната ножовка и лентоотрезната машина вече завоюваха авторитет на международния пазар, а заедно с това се издигна и авторитетът на силистренските машиностроители. Стана вече традиция колективът на завод „Хром" да е в челните редици. И на този голям празник работниците манифестират с преизпълнение на плановите задачи и с високо качество на изработката. В колоната на манифестиращите са ударниците на комунистически труд, рационализаторите и новаторите, качествениците. Следват колективите на ДМЗ „Стомана", завод „Оргтехника" и „Електроснабдяване". Те издигат лозунги за мир и дружба между народите, за укрепване дружбата между социалистическите държави, за солидарност с борещия се за своята свобода виетнамски народ.

В площада навлиза колоната на ДИП „Липа" — първото силистренско предприятие, преминало на петдневна работна седмица. Големи са успехите на колектива и в производството, и в организацията. През второто тримесечие той стана носител на преходното червено знаме на Министерския съвет и ЦС на Професионалните съюзи. Един след друг пред официалната трибуна преминават колективите на Горско стопанство и промкомбинат „Дръстър". Близо трихилядният колектив на промкомбинат „Камъшит" носител на преходно червено знаме, рапортува, че е дал надпланова продукция за 655 000 лева за компенсация на загубите от сушата.

Преминавайки пред официалната трибуна, работничките и работниците от ДСП „Винпром", промкомбинат „Текстил", ДСП „Булгарплод", ДПП „Пластмаси и каучук", „Текстилни - влакна" още веднъж изразиха готовността си да превърнат в дело решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП, да подобряват организацията на производството, труда и управлението, непрекъснато да повишават производителността на труда. „Да претворим в дело решенията на XI конгрес на ДКМС" — с такъв лозунг, манифестират младите текстилци от ДИП „Добруджа". В дните на празника те изтъкаха надпланово хиляди метра плат и бяха в челните редици на социалистическото съревнование.

Солидарността с братския виетнамски народ, с неговата героична борба против американския империализъм бе една от най-ярките прояви на деветосептемврийската манифестация. Пред официалната трибуна преминаха с голям плакат в подкрепа на Виетнам работниците от ТПК „Добруджанка", кооператорите от ТПК „Метал" издигнаха лозунга „Американци, вън от Виетнам!", в челните редици на строителните работници се чете: „Долу ръцете от Виетнам!"

Вървят колоните на манифестантите. В плътни колони преминаха трудещите се от ДП „Транспред", ДАП, пристанищните работници, „Здрава храна", ДТП, ОКС, здравните работници, служителите от градския и окръжния народни съвети. На ред с възгласите за прослава на партията-ръководителка манифестиращите възторжено дават израз на любовта си и преданността към КПСС и народите на Съветския съюз. И в тази великолепна манифестация силистренци са верни на своя интернационален дълг — още веднъж подкрепиха помощта, оказана от братските народи на чехословашките трудещи се. Изразиха готовността си да не позволят да бъде откъсната нито една брънка от социалистическата общност.

Деветосептемврийската манифестация в Силистра бе жизнерадостна проява на всенародния

(Продължава на IV стр.)

Поздрав за нашите ръководители

По лицата сияят усмивки

ТЪРЖЕСТВЕНО СЪБРАНИЕ В СИЛИСТРА

Девети септември 1944 година! Ден първи на новата ера в живота на България. Двадесет и четири години ни отделят от този ден, но в нашето съзнание той блести и ще блести със своята слава, със силата на своята правда.

На 8 септември т. г. в салона на Народния театър в Силистра дойдоха много трудещи се от града, за да присъствуват на тържественото събрание по случай най-големия празник на българския народ — Деня на победата. То бе организирано от Окръжния и градския комитети на Партията, от Окръжния и градския народни съвети, от Окръжния и градски комитети на Отечествения фронт.

Тържествените звуци на химна на Народна република България, Интернационала и химна за Девети септември, изпълнени от представителния хор „Седянка" и духовия оркестър при читалище „Доростол", оповестиха началото на събранието. В деловия президиум заеха места: първият секретар на Окръжния комитет на БКП Вельо Максимов, председателят на Окръжния народен съвет Сава Шиваров, секретарите на ОК на БКП — Никола Николов, Христофор Иванов, Яким Петков и Шакир Шакиров, председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Боян Михнев, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Александър Чолаков, секретарят на ГК на БКП Георги Кардашев, председателят на ОСПС Мико Николов, първият секретар на ОК на ДКМС Атанас Киров, активни борци, обществени ци, челници в производството.

Другарят Никола Николов с кратко слово откри събранието и даде думата на др. Яким Петков, който прочете доклад за тържеството на идеите на Деветите.

Девети септември е ден на признателност, но и на размишления. По пътя, начертан от него, българският народ върви 24 години. Миролюбив и трудолюбив, за този кратък период от време той преобрази своя живот. Силистренски окръг е едно кътче от българската земя, но и той се измени до неузнаваемост. С бързи темпове расте промишлената продукция, увеличено е неколкократно селскостопанското производство, две трети от хората живеят в нови жилища, построени са нови училища, читалища, болници. Затова благодарността ни към мъдрата политика на БКП е още по-голяма.

В този ден ние още веднъж обръщаме поглед, изпълнен с безкрайна благодарност, към великата съветска страна за кръвта, пролята от нейните синове за нашата свобода, за безкористната братска помощ, която ни оказва в строителството на социализма.

Изпратени бяха поздравителни телеграми до ЦК на БКП и посолството на СССР в София.

Събранието завърши с тържествен празничен концерт.

(С. Т.)

ПРОМИШЛЕНА ИЗЛОЖБА

На 5 септември в Силистра бе открита изложба на произведенията от леката и хранителната промишленост от града. Тя ще продължи да работи до 15 т. м.

Инициатори и организатори на изложбата са ГК на Партията, ОК на профсъюза на работниците от леката и хранителна промишленост, ОКС, дирекцията на „Местна промишленост".

В салона на старото кино, където са разположени експонатите, тези дни е оживено. Тук идват и силистренци, и гости на града.

В големия салон е отредено много място за демонстриране произведенията на промкомбинатите „Текстил" и „Камъшит". Особено привличат вниманието на посетителите приятните гами на втъканите орнаменти от народното творчество в покривките, килимите, ковьорчетата, дамските жилетки и фланели — плод на умелите ръце на тек стилци. Представени са много нови образци дамски чанти, направени от папур и найлон. Все по-отчетливо се забелязва нарастващото майсторство на работниците от цех „Пирография" и цех „Фина керамика". Обаче представените тук експонати далеч не обхващат новото разнообразие от образци, което фактически изработва колективът от промкомбинат „Камъшит".

По-малко място е отредено на произведенията на предприятията ТПК „Добруджанка", ТПК „Дунав", ДКК „Нектар", ДСП „Винпром", ДИП „Дунав" и др.

ДСП „Родопа" е представено с над 20 вида месни изделия. Изложени са и около 15 вида млечни произведения на ДСП „Млекопреработване".

Специален кът заемат мебелите, изработени от колектива-пионер на комунистически труд в нашия окръг — ДИП „Липа".

Едва ли може да се срещне посетител на тазгодишната изложба, разгледал добре експонатите, който да не е възхитен от видяното тук. Всички те, посетителите, изразяват едно общо желание, тези образци да ги има в по-голямо количество в местните магазини!

М. ГЕОРГИЕВ

ДА НЕ ЗАТИХВАТ ПЕСНИТЕ НА ДОБРУДЖА

Седемнадесет самодейци, изпълнители на народни песни от нашия окръг, участвуваха в заключителния етап от всенародните тържества „Прослава на хайдутството", който се състоя в края на август т. г. на хайдушко С великолепните изпълнения на то сборище „Агликина поляна", добруджански песни нашите самодейци завоюваха три златни и четири сребърни медала.

Тържественото връчване на медалите стана на 7 септември в Окръжния народен съвет. След кратко прочувствено слово председателят на ОНС др. Сава ШИВАРОВ връчи златни медали на силистренските певици Гинка Николова и Жека Велкова и на Васила Вълчева от Калипетрово. Сребърни медали получиха Петър Стефанов и Мария Михайлова — от Силистра, Янка Димова от Калипетрово и Недко Петров от Гарван.

— Радостен съм — каза др. Шиваров, — че на мен е поръчано да ви връча тези високи отличия, тези награди за вашия вдъхновен творчески труд. Пожелавам ви с още по-голямо усърдие да издирвате, изучавате и популяризирате мелодичните народни песни от нашия хубав край...

При връчването на медалите присъствуваха и секретарят на ОК на БКП др. Христофор Иванов, първият секретар на ОК на ДКМС Атанас КИРОВ и заместник-председателят на Окръжния съвет за изкуство и култура др. Добри КУЗМАНОВ. Те също поздравиха наградените самодейци и им пожелаха нови успехи.

С. ПЕТРОВ

Международна информация

Среща на Лудвик Свобода с чехословашките учени

В Прага президентът Лудвик Свобода прие представители на чехословашката наука. На приема присъствуваха заместник-председателят на правителството Хусак и министърът на правосъдието Кучера. В делегацията на учените, състояща се от 100 души, влизаха представители на Чехословашката академия на науките, на Словашката академия на науките, на Чехословашкото научно-техническо дружество, на Чехословашкото медицинско дружество, учени от съвета при министерството на здравеопазването, а така също и представители на някои научно-изследователски институти. Свобода и Хусак информираха научните работници за сегашното положение в Чехословакия и за най-близките задачи, стоящи пред чехословашкия народ и научните работници. По време на беседата учените декларираха своята поддръжка на политиката на Чехословашката комунистическа партия и правителството на Чехословакия. Президентът Свобода изрази убеждението, че чехословашките научни работници ще съдействуват и занапред активно при осъществяване програмата за действие на Чехословашката комунистическа партия и ще положат усилия за по-бързото стабилизиране на положението в страната.

Верен на агресивната си политика

Вчера в Париж се състоя поредната среща между представителите на Демократична република Виетнам и САЩ. Вашингтон продължава да отхвърля всички възможности за постигане на споразумението. За това свидетелствува завчерашното изказване на президента Джонсън в гр. Нови Орлеан пред конгреса на реакционната организация „Американски легион". Джонсън отново заяви, че не възнамерява да прекрати бомбардировките над ДРВ.

В подкрепа на арабските народи

В Кайро се състоя подготвителното заседание за свикване на втората международна конференция в подкрепа на арабските народи. В него взеха участие представители от различни страни на Африка и Азия, както и пратеници на национално-освободителните движения. Те решиха втората международна конференция в подкрепа на арабските народи да бъде свикана в началото на следващата година.

БИРЕНБАХ — ПРАТЕНИК СЪС СПЕЦИАЛНА ЗАДАЧА

Биренбах, специален представител на бонския канцлер, е пристигнал във Вашингтон. Той ще преговаря за още по-тясното участие на бундесвера в ядрената стратегия на САЩ. Биренбах ще поиска офицери и войници от западногерманската армия да бъдат обучени да боравят с американските ядрени заряди, които се намират сега във Федералната германска република. Посещението на Биренбах цели също да се установи по-тясно сътрудничество между военно-промишлените концерни на САЩ и Запад на Германия. Американските и западногерманските монополи вече си сътрудничат при производството на химическо и бактериологическо оръжие.

Англия — стачка в автомобилната промишленост

В Англия продължава стачката на работниците от автомобилната промишленост. Втори ден бездействуват конвейерите за сглобяване на автомобили в завода в Ковънтри, които произвежда коли „Ягуар". Администрацията на автомобилния завод в Дъгинем се опита да окаже натиск на стачкуващите, като при стъпи към уволняването на 3 500 души, които не работят поради липса на части. Обаче тази мярка не даде резултат. Стачниците отхвърлиха предложението на профсъюзното ръководство да се върнат на работа и продължават стачката.

ПРЕД ПРАЗНИКА НА ОРГАНИТЕ НА МВР И КДС

КОГАТО НАБИРАХМЕ СИЛИ И ОПИТ

Беше през онова бурно време, когаго за служителите от народната милиция можеше да се каже, че тепърва набираха опит в успешната борба срещу престъпността. Едно беше безпогрешно вярно за всички милиционерски служители — задачите се изпълняваха с несравним ентусиазъм, активност, трудолюбие и дисциплина. Хората бяха готови винаги с риск на живота си да изпълнят всяка поставена им задача.

Така предано и самоотвержено служеха през периода след 1949 година милиционерските служители от тогавашното околийско управление на МВР — Тутракан. А обстановката при тях беше много тежка. Към тогавашните седем сбекта на трудово-възпитателното общежитие в Ножарево всекидневно прииждаха от цялата страна престъпници. Други, вече освободени от ТВО, се скитаха из района, докато „спечелят" пари за завръщане. Бягството на политически и криминални престъпници беше ежедневно явление. Много от тях обираха каквото им падне, но особено много кражби ставаха в магазините и складовете на селкоопите.

При тази обстановка пролетта на 1952 година настъпи още по-тревожна. Наред с другите престъпления започнаха да се извършват обири и в частни домове, като някои бяха придружени с опожаряване на магазините или домовете. Чрез взлом, разбиване на врати, прозорци и дори стените на магазините крадците за дигаха почти всичката стока. Разтревожено беше не само управлението на МВР, но и всички служители. Много сили бяха хвърлени за залавянето на крадците. Беше ясно, че са цяла група, че откраднатото се извозва с каруци, но в каква посока? Следите се губеха, щом излизаха на отъпкания път. А тогава за днешната техника не можеше и да се мечтае.

Мероприятията, които предприемахме, не даваха резултати. На едно от събранията се предложи да се поставят по пътищата секретни постове за засечка и проверка на пътниците. Предложението бе прието. Към полунощ милиционери и членове на ДСНМ заемаха изходните пътища на почти всички села. Така в очаквание минаха седмици. И в една септемврийска вечер, след полунощ, се получи тревожен сигнал от Сокол, че в два частни дома са извършени обири. Крадците били с каруца, която заминала по посока на Тутракан. Засилих ме постовете и повишихме бдителността в предполагаемия район. И когато смятахме, че крадците са вече изтървани, при стигна началникът на управление то Петър Дянков с още двама милиционери, които водеха вързан Димитър Рогоза от Тутракан. При проверката в каруца та му намерили крадени вещи. С него имало още един, но той побягнал към лозята. След не го хукнал с пистолет в ръка лейтенант Брънаров (сега майор). Чакахме доста, когато изведнъж се чуха няколко изстрела откъм Дунав. Изпратихме милиционер на помощ и скоро в управлението пристигна Брънаров, който водеше вързан Атанас Митителов. Дрехите и на двамата бяха окъсани и лицата издраскани. Оказа се, че Брънаров дълго преследвал престъпника, но когато вече го настигнал, крадецът го нападнал и се опитал да го обезоръжи. В дългата борба Брънаров се оказал по-силен, надвил го и дори го вързал.

Изплашен много, Митителов разказа за някои кражби веднага. По-късно следствието установи, че те с Рогоза са вършели почти всички кражби. Митителов предаде краденото, което бе натоварено на няколко каруци, но Рогоза упорито отричаше. Някол кото обиска не дадоха резултат. С помощта на Митителов се разбра, че Рогоза е имал в къщата си втора стена. След събарянето й извадиха оттам имущество и платове, които натоварихме на четири каруци. Делото приключваше успешно, но Рогоза не призна ще нищо и само заявяваше, че ще избяга. И един ден той успя да се отскубне от охраната, да прескочи оградата и само благодарение на случая на тата намеса на един граничар, който го спрял, не успял да избяга. Но мисълта да избяга не го напуснала и когато го изпратихме в затвора в Белене. На следващата година получихме съобщение от София, че той преплувал канала на Дунав между острова и брега и избягал.

Трябваше да се вземат мерки за залавянето му. Защото не беше изключено, както е озверен, да извърши редица тежки престъпления. В продължение на две седмици къщата му бе охранена с постове. И през една мъглива мартенска нощ ни бе съобщено, че той се е върнал и влязъл в дома си. Незабавно група служители се отправиха към квартала и обградиха къщата.

Към полунощ няколко автомати тични откоса разкъсаха тишината. Стрелбата се повтори. По улицата се чуха стъпки — тичаше човек, но това не беше бандитът, а бай Цвятко, съсед на бандита. Той извика: „Другари, елате, убиха Петър". Всички се затичахме към дома му и там пред прага лежеше наистина трупът на отделънния командир Петър. „Кой го уби"? — попита началникът, но в същия момент откъм градината се зададе старшината Калин Георгиев и с чувство на изпълнен дълг съобщи: „Другарю началник, убих бандита". Но като видя мъртъв командира си, залитна и едва тогава се досети какво е станало. Бандитът напуснал дома си към полунощ, прескочил оградата и се насочил точно към секретния пост. Калин попитал какво да правят и Петър наредил като приближи ще извика ме „Стой" и ако побегне ще стреляш. Така и станало — при вика „стой" бандитът се обърнал и побягнал. Калин стрелял след него, но онзи не спрял и тогава Калин дал няколко дълги откоса по посока на шума, оставен от него. Спрял да стреля едва когато не се чувало нищо. А в същото време Петър в стремежа си да заловят бандита побягнал след него и попаднал под огъня на Калин. Един „свой" куршум пронизал сърцето му. На 10-15 метра по-нататък лежеше мъртъв бандитът.

Така в онова бурно и напрегнато време, когато омразата към престъпниците и желанието веднъж завинаги да се изкорени се преплиташе с все още слабата подготовка и неопитност, се даде една скъпа жертва от нашите редове.

Но самоотвержената борба на служителите от Тутракан в онази обстановка с такива групи крадци и бандити ги закали и научи как трябва да се действува. Опитът, опръскан с кръвта на свидни жертви, постепенно се натрупваше и в борбата срещу престъпните ние вече имахме големи успехи.

полковник Съби СЪБЕВ

ТУТРАКАНСКАТА БИТКА

Пети септември 1916 година. Настръхналата полоса на крепостната дъга, опряна с двата края на Дунава при Старо село и Български косуй, е безмълвна. Петнадесетте форта са готови да бълват огън и смърт. Тройните редици на траншеите с многобройни каземати, куполни оръдия и подбрустверни укрития са в очакване. Пред тях е стометровата непроходима ивица от пет реда засеки, телени мрежи и вълчи ями. Всяка педя земя от широкия дол, ограждащ укрепеното плато, е премерена и простреляна предварително. Пиле не би преминало през това смъртоносно пространство, зад което на десетина километра е градът. Генерал Тодореско е спокоен. Зад главната отбранителна линия е гъстата гора Боблата, а веднага зад нея току пред самия град е втората отбранителна линия с готови окопи и картечни гнезда. Четиридесетхилядна армия с двеста четиридесет и шест оръдия и седемдесет и осем картечници ще удържи българите.

Българите вече втора нощ следят прикрити по отсрещните хълмове в царевиците и тютюнищата. Полковете и бригадите от лявото крило на Трета армия опипват внимателно крепостта и търсят слабото й място. Ударната групировка за атакуване на Тутракан се готви трескаво. Генерал-майор Киселов вече е решил главният удар да се нанесе от неговата Четвърта Преславска дивизия срещу фортовете номера пети и шести пред село Дайдър. От ляво и дясно ще нанесат спомагателни удари Дунавският отряд срещу форт № 2 пред Старо село и Първа бригада от Софийската дивизия срещу форт № 8 пред с. Антимово.

Софийският полк е заел позиция до с. Чауш махле. Вдясно при с. Саръ гьол е Търновският полк. Те ще оставят имената си на тия села в памет на битката, която предстои да се развихри. Ще оставят имената си и полковете от Преславската дивизия. В с. Дайдър се е окопал 19-ти пехотен Шуменски полк. Вдясно от него пред с. Денизлер е 31-ви Варненски полк, а на фланга пред с. Енджекьой са преславци. Всички са прекарали една напрегната нощ на очакване, чийто край в 6 часа и 30 минути е оповестен от българската артилерия. Осемдесет оръдия вдигат огнена вихрушка над фортовете 5-ти и 6-ти и по целия фронт на дъгата започва топовен грохот. Сърцата изтръпват. Офицерите поглеждат часовниците си. Телефонните звънят. Свръзките летят към щабовете и началниците. Режимът на артилерийския огън стига своята кулминация и земята пред неприятелските окопи ври. След малко ще започне атаката!

Точно в 8 часа настъпва 31-ви пехотен полк начело с подполковник Караенев. Стоманената градушка от окопите шиба редиците, но бойният дух на войниците е висок. В девет часа и половина полкът залага на 200 метра пред загражденията. Устните горят. Гърдите са като запалени. И в краткия отдих бойците съглеждат как вляво през царевиците направо от с. Дайдър срещу голия скат пред фортовете 5-ти и 6-ти се спускат шуменци. Там е центърът на главния удар и огънят на противника е най-силен. Стотици остават, завинаги забили пръсти в твърдата пръст. Полковник Дяков следи как гинат прекрасните момчета и гърлото му се свива от мъка. Майките и бащите на тия бойци, които няма да посрамят знамето на полка, сега слушат тътена на битката и с премрели сърца се кръстят. Те са в селата отвъд границата на няколко десетки километра оттука. Името на село Дайдър за тях ще остане като символ на смърт и печал.

Пред бойците вървят ротните и дружинните командири. За много от тях тука започва пътят на победите и славата. Колко къс е тоя път за безкористния патриот и доблестен командир на Втора дружина от 19-ти п. полк! Тялом и духом той, капитан Радко Чорбаджийски, е устремен към форт № 6, изригващ огън и желязо над завоя на шосето. Ще го достигне ли? Ще достигне до форта майор Радко Чорбаджийски, но не под грохота на оръдията и картечниците, а под звуците на погребалния марш и ще остане завинаги на височината начело на редиците от братската гробница.

Капитан Христо Бърдаров е изкарал картечната рота на височината и поддържа настъплението на шуменци. Часът е 10 и половина. Противникът усеща, че главният удар е срещу форт № 6, вкарва в боя нов батальон, а артилерията му засилва огъня си. Шуменци са залегнали под телените мрежи и помагат на героичните пионери да напрат проходи в загражденията. „Ура, на нож!"

Хвърлят се на нож и няколко смелчаци от 31 п. полк и увличат ротите. Вторият ред телени мрежи и вълчите ями са преодолени. Варненци нахлуват в окопите на форт № 7 и го овладяват. Първият овладян форт от крепостната огърлица! С ръкопашен бой влизат във форт № 6 и шуменци и две роти веднага се насочват в тил и фланг на форт № 5, в помощ на 48 полк. Ето и над междинния форт № 10 полковник Добрев развява знамето на 7 пехотен Преславски полк. Пробивът в отбранителната линия на противника в участъка на главния удар е осъществен. Настъплението продължава. Софийци завладяват форт № 8, а търновци минават форт № 9 и стигат хребета над града. Падат и останалите фортове. Нощта се спуска над Боблата, в която бягат паднически разстроените поделения на север към града. Напразни са опитите да се организира силен отпор на втората отбранителна линия. Паниката и ужасът са деморализирали армията на генерал Тодореско. Как може той да я спаси? Може би като направи излаз към Силистра, отдето в отчаян марш се мъчи да му се притече на помощ 9-та пех. дивизия? Но заповедта, която получава, е катего рична, като смъртна присъда: „Ще се биете в Тутракан до последния човек!"

Шести септември сварва българските войски като се прегрупират и настъпват. В гората и из царевиците си дават среща от чаянието и героизмът. Отбитите контраатаки отприщват бента на втората отбранителна линия и в изтръпналия град се изсипват като лавина разбърканите вълни на отстъплението. Коне и каруци препускат бясно. Обози задръстват улиците. Офицерите са обкръжени и онемели от ужас. Комендантът оставя свой заместник и бърза да отплува в Олтеница. Нищо повече не може да се спаси. Българската артилерия бие по обкръжения град, а пехотата вече пълзи до самите казарми. Към настъпващите се отправя парламентьор с бял флаг и с писмо на немски език, с което новоназначеният комендант предлага безусловната капитулация на Тутракан.

Двудневната битка е завършена с победа.

Борис ИЛИЕВ

ДОКОГА ЩЕ СРЕЩАМЕ ОТЖИВЕЛИЦИ?

Колко много правителствени документи са излезли за правата на жените да участвуват в обществения и политически живот, колко много сме слушали за сътвореното от тях! Та почти е забравена вече старата история, че жената е по-долно качество от мъжа и че трябва да е негов роб. 24-години са изминали от Деветосептемврийската революция, но все още се срещат, за съжаление, мъже, които не са чули или ако са чули, не са разбрали как трябва да се отнасят към жените си, с които са добили деца, с които са построили дом и събрали покъщнина. Все още се срещат мъже-дес поти спрямо своите жени, даже и спрямо децата си. Ще посоча само два примера.

Иван Гичков от село Варненци, мъж на около 35 години, ми направи впечатление на строг човек. Негови съселяни ми подхвърлиха, че често биел жена си. Много често правел това, когато бил по-млад, но и сега не се отказва от порочния си навик. Жена му е скромна, тиха и работлива кооператорка, родила му е три здрави момчета, които са вече ученици. Забрави ла е обаче вече Друмка хубави те песни, които с кръшния си глас е пяла по селенки и на селската сцена. Сега в звеното чес то я виждат със сини петна по тялото, понякога да накуцва, а тя все ще се опита да прикрие, на никого не се оплаква, сама преглъща мъката си. Трепери Друмка, когато чуе гласа на мъжа си. Момчетата му, чуят ли да идва каруцата, тичат да отво рят портата, но татко им все ще намери повод да им нанесе таков побой, че съседите се стра хуват да не ги осакати. А да стовари няколко юмрука върху главата на жена си, той често намира повод. Тя обаче не мисли да го напусне — заради деца та.

Един друг мъж от Варненци също ме заинтригува с отрицателното си отношение към жена си и децата, но не се заинтересувах да науча името му. Той ми се оплака, че пълномощникът на селото не му давал удостоверение да получава той семейните добавки за децата. А те му трябвали (!), понеже работел в града и заплатата не му стигала. Жена му получавала от стопанството по 5 лева за децата. „Какво пък толкова им купува тя на децата, колко ядат те? Издържала ги?!" А разбирането си за отношението към жената заключи в следната фраза: „Жена ли е то, извърти й шията и й откъсни главата!"

Има ги! Има ги и в останалите села и градове на окръга, макар и съвсем малко, такива мъже. Би следвало тук да се намеси обществеността и властта. Партийните и стопански ръководители знаят за тези случаи в техните села, но нищо не предприемат.

М. ТРИФОНОВА

ВОЕНИЗИРАНА ИГРА НА КОМСОМОЛЦИТЕ

По решение на общинските комитети на ДКМС от селата Паисиево и Окорш и с помощта на военно-отчетните бюра с младежите от двете общини се организира и проведе военизирана игра. Тази интересна, но и сериозна проверка на младежката бойна готовност трудно би се осъществила без помощта на ОК на ДКМС, Окръжното управление на МВР и Военното окръжие.

Предварително се потърси и намери подходяща местност, където трябваше да се проведе играта. В 23, 30 часа със заповед, издадена от общинските комитети на Комсомола и военно-отчетните бюра при съветите, и двете общини бяха вдигнати в тревога. В точно определеното време пристигнаха товарните автомобили за извозване на участниците в играта, които трябваше да се явят в пълна бойна готовност. Ролята на „викачи", които да разнесат заповедта, изпълниха секретарите на дружествата и добри активисти и само след пет минути на определените места пристигнаха първите младежи. Коментарите между тях бяха най-различни, тъй като играта се пазеше в строга тайна. Наред с доброволците участвуваха и запасни младежи. Вдигната беше и санитарната група на село Окорш за оказване на помощ при евентуален нещастен случай. Натоварени на колите, младежите от съседните села на общините се събраха на предварително определените за получаване на „бойната" заповед пунктове. В заповедта, прочетена от офицери от МВР, се казваше, че надвечер горският надзирател е забелязал непознато въоръжено лице, което е излязло от царевичния блок и е побягнало в гората. За съобщено е било на органите на МВР, които са блокирали вече гората, но тъй като тя е много голяма, потърсена е помощта на комсомолските организации, за да се издири по-бързо „непознатият".

Над 500 младежи от двете общини и органи на МВР в три часа сутринта обградиха гората. Сигналът за започване прочистването на гората беше: един изстрел и две червени ракети. Трябваше да се пази пълна тишина и стриктно да се изпълняват заповедите на органите на МВР. Прочистването започна около пет часа. Между въоръжените милиционери и част от младежите и отстъпващото въоръжено „непознато" лице се завърза престрелка. „Непознатият" търсеше начин да се измъкне от кордона, но отвсякъде биваше посрещан с „огън". Обръчът постепенно се свиваше, изход за бягане нямаше. Трябваше да се залови жив. В действие беше пуснато граничарско куче и с бързата намеса на въоръжените лица „нарушителят" беше заловен, обискиран и отведен в служебната кола.

Секретарят на общинския комитет на Комсомола в село Окорш Борис Недков — лейтенант от запаса, рапортува за изпълнението на заповедта на органите на МВР от младежите на генерал-майор Боян Михнев. Той поздрави участниците в акцията, а след това разказа спомени от участието си в борбата против фашизма. Разбор на играта направи майор Руси Славов от Окръжно управление на МВР — Силистра. Първият секретар на ОК на ДКМС Атанас Киров поздрави участниците за проявения героизъм и увери бюрото на ОК на БКП и гостите, представители на ЦК на ДКМС, че младежта от Силистренски окръг е готова да даде всичко, на какво то е способна, за да защити социалистическата ни Родина.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Все повече променят облика си селата от Силистренски окръг в навечерието на двадесет и пет годишния юбилей на свободата. Всички помнят какво селце беше Ситово преди деветосептемврийската победа, а ето как преобразено изглежда сега то.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ИЗСТРЕЛ ОТ ХОТЕЛ „БАЙКАЛ"

27

повест от Аркадий ВАЙНЕР и Георги ВАЙНЕР

Следващата сряда

1.

Пушката, с която бяха убили Таня, я намери Савелев в сряда. Той позвъни сутринта на Стас и му каза с малко сънлив глас.

— Ало, Тихонов, обажда се Савелев. Аз намерих самата пушка, с която са застреляли Ак сенова. Ела тук, в отделението, трябва да поговориш с децата.

— С какви деца?

— Ела тук, ще разбереш...

— Всичко подред ще ти разкажа — каза Савелев. — Вчерашният ни експеримент вдигна голям шум. Всички говорят само за това. Вчера аз се разходих „сред хората", народът е възбуден, всички се събират, все това обсъждат. Създават си версии, доказват ги. До вчера двадесет човека идваха в отделението — помощта си да предложат, да изкажат подозренията си и т. н., и т. н. Слушам ед на лелка разправя на друга: „Ни що чудно, казва, хулиганите така са се разпасали, че мира няма ме от тях! Ето днес синът на Гафурова, Муртаза, домъкна някаква пушка и хайде с приятеля си да стрелят патици". Аз веднага научих адреса му от лелка та и веднага отидох у тях. Той се опъва, плака и накрая каза, че пушката не е у тях, а у приятеля му Серьожа Баранов. Отидохме при Серьожа. И там без много шум взехме пушката. Двамата са тук, в различни кабинети чакат. С тях веднага ли ще разговаряме?

— Разбира се — разсеяно каза Тихонов, разглеждайки пушката. Обикновена пушка с кали бър 5 и 6 милиметра. — Побеседвай със Серьожка, а Муртаза изпрати при мене. Само извикай учителите им от училище...

През прага пристъпи малко, набито момче, на около четиринадесет години. То мълчаливо се приближи до показания му от Тихонов стол, седна и високо и тъжно зарева. Стас с интерес го гледа, чака. То плака доста дълго... Стас търпеливо го изчака. После момчето внимателно отвори едното си око и погледна изпод вежди.

— Е, стига вече — каза Тихонов. — Откъде си научил този тънък начин?

— Отникъде — спокойно каза Муртаза и отвори и другото си око. — Само не ме бийте, чичко!

— Какво-о? — попита учудено Тихонов.

— Не ме бийте, казвам.

— Добре, няма — усмихна се Тихонов. — Само запомни: съветските граждани няма право никой да бие. Ти съветски граждани ли си?

— А как иначе! Разбира се. Аз ще ви разкажа всичко **сам.**

Тихонов го подкрепи:

— Аз не се съмнявам в това. Нали ти нямаш какво да криеш?

— Аха. — Муртаза се намръщи и се замисли. Черните му очи гледаха хитро. — Всичко беше така. Отивам аз сутринта на училище, по улицата чисти снего риначка. Знаете каква е тя. Ка то загребва снега отпред, отзад сякаш той излита от оръдие. Аз, разбира се, се спрях, погледах. Премина тази машина и снега отстрани като с нож отряза. Гледам, от пряспата стърчи някаква гладка дъска. Приближих се и започнах да я тегля. Гледам: пушка. Жалко, че беше само цевта. Аз се зарадвах, макар да беше без приклад. Изтичах при Серьожа Баранов — той се хвалеше, че има патрони. Взехме с него дъска, издялахме я и я прикрепихме към цевта. После решихме да я изпробваме.

— Така, така...

— Заредихме пушката и излязохме на двора.

— Кога? — попита Тихонов.

Муртаза помисли малко, бързо погледна Стас.

— Вчера. Аз се премерих веднъж. По вратата...

— Улучи ли?

— Не. Дадох на Серьожа да стреля. Все пак патроните са негови. Той улучи.

— Кого? — тихо попита Тихонов.

— Кого, кого? Вратата!

— А после?

— После нищо. Погребахме вратата и си отидохме.

Тихонов стана, разходи се из кабинета. Върна се при момчето:

— Тогава ти ходи ли на училище?

Муртаза тъжно поклати глава, тежко въздъхна и каза:

— Серьожа Баранов също не ходи...

— А кога все пак намери пушката?

— Миналата седмица.

— По-точно.

— По-точно? В понеделник бях на училище, после всички заедно ходихме на кино. И на другия ден пропуснах училището, във вторник. Тогава намерих пушката. Веднага вместо да отида на училище, отидох при Серьожа...

Тихонов го попита пак:

— А кога стреляхте за пръв път?

— Нали ви казах — вчера.

— Тъй ли? — поклати глава Стас.

— А как иначе — бързо каза Муртаза. — Докато направихме дъската — два дни. После почакахме още малко...

— А защо сте чакали?

Муртаза присви малките си очички:

— Ами ако ни види стопанинът на пушката? Ще я види в нас и ще ни я вземе веднага. По чакахме, почакахме и вчера решихме да я пробваме.

— Значи, колко пъти стрелях те?

— Нали това ви казвам — два пъти — нетърпеливо каза Муртаза.

— А колко патрона имаше Серьожа?

— Пет.

— Останалите къде са?

— Ето ги. — Момчето бръкна в джоба си, извади купчина много полезни вещи: механизъм от часовник, кръгла батерийка, на мотка тънки проводници, автоматична писалка без капачка. Из давайки глух звън, на стъклото паднаха, като проблясваха с ма товите си гилзи, три патрона.

— Добре — каза Тихонов. — Какви са твоите родители.

— Баща ми е портиер в на шия блок. А майка ми е чистачка в хотел „Байкал".

— Почакай, почакай, тя как се казва? Ханифя ли?

— Да, да. А откъде знаете?

— Ти сам ми каза. А често ли ходиш при майка си?

— Понякога ходя. Когато трябва да искам пари за кино или за нещо друго...

— Ясно. А миналия понеделник ти ходи ли при нея? След кино то?

Муртаза пак се замисли, после каза неуверено:

— Не помня. Струва ми се, че ходих при нея преди киното...

Тихонов настани Муртаза на пейката в коридора и повика Савелев. От краткия му разказ Тихонов разбра, че приятелят на Муртаза Серьожа Баранов е повторил същото, което каза и Гафуров.

— Виж какво, Савелев — каза Тихонов, — ти се свържи сега с тръста по благоустройство и провери дали на петнадесети февруари е работила някоя снегочистачна машина във Владикино. Разбери по кое време е работила. И не забравяй да питаш как ва е била — плужна или шнекова. А аз ще отида с пушката в управлението. Нека и експертите да се позанимават с нея.

2.

Балистическата експертиза проведе старият и опитен експерт от НТО Шифрин. Заключението му беше лаконично и недвусмислено.

(Следва)

ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА МЕРОПРИЯТИЯТА ПО 44-то ПОСТАНОВЛЕНИЕ — ОСНОВНА ЗАДАЧА

Една от основните насоки за осъществяване на интензивното развитие на икономиката, наред с приложението на новата система на ръководство на народното стопанство и ускоряването на техническия прогрес, е внедряването на научна организация на производството, труда и управлението. Не случайно тази задача представлява и сърцевината на 44-то постановление за повишаване рентабилността на икономиката.

Досегашният опит по разработването и внедряването на научна организация на производството, труда и управлението ни показва, че успехи в това отношение може да се постигнат само ако се работи постоянно, конкретно и комплексно. Ценно помагало за решаването на тази задача от началото на годината представлява разработената методика за комплексните изследвания и критичния анализ. Повече от половин година тази методика се прилага в предприятията от различните отрасли на промишлеността в нашия окръг.

В изпълнение на 44-то постановление за повишаване рентабилността на икономиката на територията на Силистренски окръг през втория етап е определено да се приложи методиката в 16 предприятия от държавната промишленост на централно подчинение и в 6 промкомбината.

Досега са извършени и одобрени резултатите от критичния анализ в 10 предприятия, между които ДИП „Липа“, Завод „Хром“, ДСП „Родопа“ в гр. Силистра и ЗГУ „Терма“ в гр. Тутракан. В други 4 предприятия този процес е на завършване, а в 2 се провеждат комплексните наблюдения. Със собствени сили и възможности са извършени комплексни изследвания и критичен анализ и в предприятията от местната промишленост. За разлика от предприятията на държавната промишленост, тук не беше обхванатa от наблюдението управленческата дейност. Броят на предприятията, които прилагат този нов метод за работа и ръководство, не прекъснато се увеличава. Той се пренася вече и в кооперативната промишленост, където са започнати и наблюдения. Провеждат се изследвания и в строителството.

КАКВО ПОКАЗВАТ ДОСЕГАШНИТЕ РЕЗУЛТАТИ?

Резултатите от приложението на методиката за комплексни изследвания и критичен анализ в промишлените предприятия на Силистренски окръг показват, че навсякъде съществуват големи резерви по уплътняване работното време на работниците, по използуване времето и капацитета на машините и съоръженията, по подобряване технологическото равнище на производството, по икономията на суровини, материали и др.

Преди всичко комплексните изследвания и критичният анализ констатираха крайно незадоволително използуване на работното време на работниците и машините, в което се крие голям резерв за увеличаване обществената производителност на труда.

Така например използуването на работното време на наблюдаваните работници за отрасъл „Машиностроене и металообработване“ варира между 81-88 на сто, регламентираните престои от 3 до 8 на сто, а загубите на време от 9-13 на сто. Още по-лошо се използува машинният парк. Данните показват, че работното време на машините в този отрасъл се движи от 51 до 73 на сто, при регламентирани престои от 13-31 на сто и загуби на време от 10-39 на сто. Най-големи са загубите на време в ЗГУ „Терма“, където относителният им дял възлиза на 39 на сто.

Почти такова е положението и в другите отрасли на окръжната промишленост. В ДСП „Родопа“ машините се използуват по време само 42 на сто, а загубите на време представляват 52 на сто, в ДСП „Млекопреработване“ — 37 и 58 на сто и т. н.

Комплексните изследвания на първо място ни дадоха ясна картина за степента на използуването на работното време на работниците и машините, а проведеният критичен анализ посочи и конкретните причини за допуснатите загуби. Почти навсякъде загубите на работно време на работниците и машините се свързват с незадоволителното материално-техническо снабдяване, с лошата организация на производството и труда, с нарушението на трудовата дисциплина, с недобре организираните вътрешнозаводски транспорт и др.

С извършването на комплексните изследвания и критичния анализ бяха обхванати в подробности и условията на труда. Установиха се фактическите параметри по осветеност, производствен шум, запрашеност, температура на помещенията и т. н. Констатирано бе, че в някои от предприятията се работи при осветеност от 2 до 5 пъти по-ниска от нормативната, при шум с 30 до 50 на сто по-висок от допустимия, както и запрашеността на въздуха значително по-висока от нормално приетата по санитарно-хигиенични норми.

С програмите, разработени въз основа на критичния анализ, са набелязани конкретни задачи за отстраняване на голяма част от причините, които предизвикват горните слабости. Общо в 16-те предприятия (тук влизат и промкомбинатите), където е приложена методиката, са набелязани 295 мероприятия, които ще се изпълнят през първия етап, с общ условно-годишен икономически ефект 697 915 лева. Една част от тях вече са изпълнени, но прави впечатление, че за значителна част от мероприятията сроковете не се спазват. А в завод „Хром“ — Силистра, ЗГУ „Терма“ — Тутракан и др. се залага увеличение на производителността на труда около 10 на сто.

КАКВО ТРЯБВА ДА СЕ НАПРАВИ?

Приложението на методиката за комплексни изследвания и критичен анализ е все още в началото си.

Може да се каже обаче, че е завършен вече един съществен етап в това отношение. Натрупан е известен опит, критически е анализирана работата и са посочени пътищата за повишаване ефективността на производствено-стопанската дейност, за повишаване рентабилността на икономиката.

Следователно най-важната основна задача за тези предприятия, където е приложена методиката, е планомерно и точно да се внедряват отделните мероприятия, да се държат те от партийните и стопански ръководства на постоянен отчет и контрол, за да може в определения срок да се постигне предвиденият икономически ефект. Това ще бъде завършеният цикъл от приложението на методиката в тези предприятия.

Освен това, като се има пред вид постоянните прогресивни изменения в техниката, технологията и квалификацията на работниците, необходимо е да се разбере от всички, че работата по внедряването на научна организация на производството, труда и управлението не ще завърши. Затова партийните и стопански ръководства да приемат приложението на методиката като постоянен метод на работа и ръководство.

Йордан НЕЙКОВ

ПО ШИРОКИЯ ПЪТ НА МЕХАНИЗИРАНОТО ЗЕМЕДЕЛИЕ

Заедно с все по-голямата концентрация на селскостопанското производство нараства и необходимостта за все по-широко внедряване на техниката. Механизираното производство сега е една от най-главните и най-перспективни задачи на село. Някогашното разбиране, че без ръчния труд на хората е невъзможно да се отглеждат селскостопански култури, е вече история.

Много са пречките по пътя на комплексната механизация и в ТКЗС с. Паисиево. Опитът обаче, натрупан през последните години от създадената в централното село бригада за комплексна механизация, напълно убеди механизаторите и специалистите, че такава организация на труда крие в себе си неограничени възможности.

За да могат да организират по-голямо, по-качествено и по евтино селскостопанско производство през тази година, в кооператива са създадени още две бригади за комплексна обработка на земята. За да осигури повече знания и опит на механизаторите и ръководителите на бригадите, ръководството на стопанството организира с тях посещение на с. Сенокос — Толбухинско, за да се запознаят с опита на техните механизатори.

Бригадата, която имат сега с бригадир Иван Стойчев, обработва 16 260 декара площ. На нея са зачислени и 16 трактора от различни системи, 7 редосеялки, 5 комбайна, 12 култиватора и друг необходим прикачен инвентар. Машините ще бъдат управлявани от 34 механизатори, а във върховите моменти през летния сезон, на помощ ще им бъдат 10 души кооператори.

На новосъздадената бригада в с. Звенимир с бригадир Бекир Мехмедов са зачислени 11 100 декара площ и с една-две машини по-малко от първата бригада. Броят на механизаторите тук е 18, като в помощ ще им са 8 кооператори. На бригадата в с. Зебил, която ще се ръководи от Исмаил Кючуков, са поверени 9 420 декара с 18 механизатори и 8 кооператори. Машините са с една-две по-малко от втората бригада.

Така създадената организация на труда в кооперативното стопанство на с. Паисиево дава възможност с наличната техника и участието на 70 механизатори и 26 кооператори да се отглеждат механизирано 19 000 декара пшеница, 4 000 декара ечемик, 3 000 декара царевица за зърно и 2 500 декара за силаж, 4 300 декара слънчоглед, 700 декара фуражен грах и 3 200 декара люцерна. Общо бригадите за комплексна обработка на земята ще се грижат за над 73,9 на сто от обработваемите площи на стопанството.

Условията, при които е поставена новата организация на труда в кооператива, разкриват възможност в близките години да се мине към още по-механизирано земеделие. С това не само ще се увеличи продукцията, но и значително ще се снижи нейната себестойност, а това е главната цел.

Иван НИКОЛОВ

ЗА ДА ПРЕЗИМУВАТ ЖИВОТНИТЕ ПО-ДОБРЕ

Грижливи животновъди са хората от с. Калугерене. Сред кооператорите от Главинишкото стопанство те се славят с високите си успехи от всички фермі.

Сега усилията на калугеренци са съсредоточени около подготовката, която ще осигури добро презимуване на 900 овце, 80 телета, 150 свине и 50 коня, които се отглеждат в тяхната бригада.

Впрочем изпълнението на тази задача започна твърде отдавна. Кооператорите успяха да съхранят 80 т люцерново сено, 20 т бобеница, 180 т слама, 300 куб. м листников фураж. Тук ще бъдат подготвени и 900 т силаж, 20 т царевичак, 200 т кръмно цвекло и др. За животните ще бъдат осигурени и фуражни смески. Това ще помогне за доброто им презимуване и ще даде възможност да се изпълнят плановете за очакваната продукция.

Освен грижите за фуража, кооператорите направиха твърде много и за ремонта на сградите. Всички ферми са измазани. Прозорците остъклени, счупените цигли подменени. В добър вид са и стаите на гледачите — чисти, подредени.

Овцевъдите се подготвят и за настаняването на малките агнета. Тъй като осеменителната кампания завърши цял месец по-рано, отколкото през другите години, първите агнета се очакват в началото на декември.

Тук е възприета традицията всеки петък бригадирът Сабри Азисов да събира животновъдите, които отчитат своята дейност. Това организира хората. Увеличава интереса им към резултатите, постигнати в отделните ферми. Сега в дневния режим на тези съвещания е въпросът за подготовката на презимуването. Това помага да се изпълняват задачите в срок. Да се постига всичко набелязано, което може да осигури спокойна обстановка и в най-трудните зимни месеци. Създава се реална възможност и тогава да се изпълняват плановете с успех.

Ахмед ДЕМИРОВ

Ценна помощ дават на консервния комбинат 120-те младежи от средношколската бригада в Силистра. Те работят с ентусиазъм и преизпълняват дневната трудова норма.

В „ЗЪРНЕНИ ХРАНИ“ — ТУТРАКАН

Добра организация създадоха работниците при базата на ДПЗХ „Първи май“ в гр. Тутракан по изкупуване на реколтата от зърнените култури. Сега най-усилено се изкупува слънчогледът. Макар че кампанията започна отскоро, те приеха и съхраниха в складовете 3 000 тона слънчоглед при план 4 530 тона. Бързат да изпълнят своите задължения към държавата кооперативните стопанства в селата Белица, Старо село, Нова Черна, градското стопанство в Тутракан и др.

Колективът е обещал да изкупи предвидените количества слънчоглед в съкратени срокове, затова работи на две смени — от 6 часа сутринта до 22 часа вечерта. На 1 септември работниците бяха цял ден на своя трудов пост и изкупиха над 400 тона слънчогледово семе.

Живко ТРУШЕВ

БЕЗ ЗАГУБИ

Упорити и трудолюбиви са механизаторите от ТКЗС — Тутракан. При прибирането на слънчогледа обаче най-добре се проявиха комбайнерите от бригадата за комплексна механизация — гр. Тутракан. Никола Стойков и Виктор Ненков работиха така, че в най-подходящо време и без загуби успяха да пожънат 2 400 дка слънчоглед, толкова, колкото бяха засети през пролетта. В началото на кампанията работеха още два комбайна, които покъсно бяха дадени в помощ на с. Царевдол.

Почистването на семето също бе добре организирано. По четири курса на ден правеха шофьорите Илия Петракиев, Кемал Ибрахимов и други, за да пренесат слънчогледа в складовете на „Зърнени храни“.

Сега механизаторите са съсредоточили вниманието си за подготовка на площите, освободени от слънчогледа. Всеки декар се наторява с по 60 кг суперфосфат и 15 кг карбамид. Оре се на 23-25 см дълбочина. Спазват се всички агротехнически изисквания. Досега 1 000 дка от слънчогледовите площи са изорани.

Живко ВАСИЛЕВ

НОВ СТРОЕЖ В БОСНА

Който е посетил село Босна, знае, че магазините и пивницата се помещават в стари и неподходящи за търговски цели сгради. Въпреки това магазинерите редовно изпълняваха плановете си за стокооборота, а населението е снабдявано редовно с необходимите стоки. Управителният съвет на потребителната кооперация в с. Добротица отдавна замисли построяването на нова сграда в това малко село. В нея ще бъдат разположени магазините и пивницата, кооператорите ще имат по-широк достъп до стоките, които ще бъдат наредени по рафтовете и на светлите витрини.

Строителството на новата сграда започна през последните дни на месец август и ще бъде завършено до юбилея на Празника на свободата.

Мюмюн КУРДОВ

Пожаревските механизатори

Не бихме съркали, ако определението сърцати припишем на механизаторите от с. Пожарево. С амбицията за бърза и качествена работа е изпълнено ежедневието на двадесетте трактористи, които орат, сеят и окопават плодовете на пожаревската земя.

Не закъсняха механизаторите с работата и през тази година. И въпреки голямата суша, бригадата ще приключи със сравнително добри резултати.

Главната грижа на трактористите сега е освобождаването на площите от пролетните култури и подготовката им за сеитба. Тази задача се изпълнява успешно. Повече от 50 на сто от определената за есенници земя е вече подготвена.

Съзнателни кооператори, с чувство за отговорност, пожаревските механизатори неведнъж са били сочени за пример с високото качество на работата, извършена от тях. Те си остават винаги между първенците на Тутраканския кооператив. Но между всички най-много са известни дългогодишните трактористи Иван Жеков и Н. Софрониев, награждавани многократно от стопанството.

За постигнатите резултати имат голям дял бригадният механик Димитър Русев и отчетни към Иван Раднев. Те не допускат престои на машините. Изискват винаги да се работи с изправен, добре ремонтиран инвентар.

И сега, в есенната кампания, механизаторите навлизат с добре подготвени машини. Паднали напоследък дъждове благоприятствуват за създаване на добри условия, които заедно със стремежа за качествена сеитба ще помогнат на пожаревци да се наредят отново в първите редици на ТКЗС — Тутракан.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

За ефективността на растително-защитните мероприятия

Непрестанното нарастване на изискванията към качеството на произвежданите у нас продукти от полевъдството, зеленчукопроизводството и овощарството е пряко свързано с конкурентноспособността на нашата страна на международния пазар.

Многогодишната работа в областта на земеделието през последните години по най-категоричен начин показа, че при недостатъчни грижи за защита на растенията реколтата може да се компрометира независимо от това, че са проведени всички останали мероприятия.

В окръга са засадени и сега са в период на засаждане 1 500 декара с ябълки. Въпреки грижите за обработката на почвата, поради това, че не се извежда до край борбата срещу ябълковия плодов червей, ДСП „Булгарплод“ — Силистра ежегодно доставя големи количества ябълки от Южна България вместо от нашите ТКЗС.

През последните няколко години стопанствата на окръга започнаха отглеждането на тютюн. Въпреки разходите по отглеждането и прибирането му, не са редки случаите, когато готовата продукция се изкупува на по-ниска цена от възможната. Главна причина за това е непровеждането на борба срещу трипса, дивия огън и маната.

Прави впечатление, че макар ежегодно да се води борба срещу хоботниците в цвекловите, царевичните, слънчогледовите, люцерновите, граховите и зеленчукови посеви, тяхната плътност остава почти непроменена. Наблюдава се дори увеличение. Причина за това е липсата на мерки за пълното им ликвидиране.

Сериозна пречка в нашите външнотърговски интереси с гроздето е лошото опазване на лозята от мана, оидиум, сиво гние и акари. През 1967 година поради недостатъчни грижи против оидиума гроздовата реколта беше масово нападната от сиво гниене и се понесоха големи загуби.

През последните няколко години немалко щети нанесоха на селското стопанство и мишовидните гризачи. Главно на пшеницата и люцерната. Само през тази година силно бяха нападнати 80 000 декара от тези две култури. В резултат на това добивът се намали с 5-25 на сто.

В сравнително неблагоприятно положение е нашият окръг и по отношение на карантинните неприятели. Наличието на бяла американска пеперуда, калифорнийска щитоносна въшка, анарзия, колорадски бръмбър и други крие голяма опасност и поражда много трудности при износа на домати, кайсии, праскови, грозде и други плодове и зеленчуци.

Въпреки предприетите мерки, все още не може да се смята, че от страна на ТКЗС и СОНС е направено всичко по ограничаването на карантинните неприятели. Сериозно изостава ликвидирането им в личните стопанства. Вина за това носят председателите на селските общински народни съвети и по-конкретно в селата Кайнарджа, Голеш, Средище, Ситово, Попина и Срацимир.

Заедно с работата по специализацията и концентрацията на селскостопанското производство растителната защита ще заема все по-голям дял.

Главна причина за съществуващите сега недостатъци в борбата с неприятелите в селското стопанство е неразбирането и подценяването на нейната важност. Много от тях казват, че не им са нужни специалисти, а машини и препарати. В същото време обаче, когато тези технически искания се удовлетворят, редица стопанства понасят големи загуби. Пример за това е ТКЗС — Ширково. Ако се съди по сключените договори със Станцията по растителна защита, би следвало да се очаква, че в това стопанство всичко се провежда пълноценно и навреме. В същото време обаче ръководството не прави почти нищо за третирането на силно заплевелите посеви пшеница. Не бе изведена и борбата с вредителите от първия откос на люцерната. Трудно се поддаде тя и срещу житната дървеничка.

По преценка на специалистите по растителна защита, общата загуба от вредителите в това стопанство до началото на м. август т. г. възлиза на 25 000 лева.

Липсата на научна обоснованост при провеждането на растително-защитните мероприятия бе причина през изминалите две години в ТКЗС — Белица да се третират всички пшенични посеви против житната дървеница, въпреки малката й плътност. Тази година, когато плътността се движеше между 4-6 броя на квадратен метър, борбата не се проведе, въпреки настояването. Поради неопазването на люцерната, листната маса бе унищожена 30 на сто, а направената грешка при избор на препарат стана причина част от овощната градина да бъде поразена. Всичко това доведе до над 33 000 лева загуба.

Важен дял във външната търговия на нашия окръг заемат доматите и прасковите. Тяхното качество е и си остава първостепенен показател. Въпреки многократните настоявания обаче, в ТКЗС — Оребърна не се предприеха никакви мерки по опазването на доматите и износът бе спрян. Не се проявиха достатъчно грижи и за борбата с плевелите в житните култури и неприятелите по люцерната. В резултат на което загубите достигнаха 16 000 лева.

На отделни места работата по растителна защита се смята за вредна през месеците април, май и юни. Такова разбиране е неправилно. Голям брой от назначените агрономи не се занимават с чисто растително-защитна работа. Възлагат им се често и несвойствени за тях задачи. Така например в ТКЗС — Калипетрово, което е едно от интензивните стопанства на окръга, е назначен агроном по растителната защита със средно образование, но не да се занимава с пряката си работа, а за да спортува. В резултат на това бе допуснато ранните домати да бъдат нападнати от паяжинообразуващ акар и други болести и вредители, които доведоха до загуба на кооперативата 35 000 лева.

От посочените примери следва да се направи извод, че растително-защитните мероприятия трябва да се обръща сериозно внимание и да се водят от добре подготвени специалисти.

ЗЕЛЕНИЯТ ПОТОК

Голямо е оживлението край силажните ями в Иширковския кооператив. Много механизатори и полевъди са ангажирани в приготвянето на повече храна за кооперативните животни.

Сега в селата Иширково и Брадвари се прибира разделно царевицата от сорта „Висконзин“ и хибрида „Инра“. Предполага се, че по този начин ще бъдат съхранени около 4 500 тона силаж.

Работата е организирана много добре. Бригадните механици са постоянно сред полето. Те бдят за изправността на машините и отстраняват незабавно всяка възникнала повреда. За пръв път ремаркетата, с които се извозва зелената маса, са снабдени с телена оградна мрежа. По този начин нарязаният царевичак не се разпилява. Освен това с всеки отделен курс се превозва повече зелена маса. Една машина се обслужва от три ремаркета. Благодарение на това се пести време, а силажирането се ускорява.

Специалистите се стремят да не допускат слабости при приготвянето на силажа. Поучени от миналите грешки, те изискват от хората по-голямо внимание при притъпкването на царевичака в ямите. Следят да се прибавя необходимият карбамидов разтвор.

За пръв път в стопанството е направен около 400 тона силаж от царевица и слънчогледови пити. По този начин сполучливо се използува един резерв за набавяне на повече фураж.

Работата около силажирането не стихва. Не секва зеленият поток в Брадвари и Иширково. Всеки ден тук се пригот вят по 280 тона силаж. Механизаторите се стремят да съхранят колкото се може повече фураж за животните, преди царевицата, определена да се прибере по разделен начин, да загуби своите качества.

Рамис ДЕМЕРДЖИЕВ

С ВЪЗТОРГА НА ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКАТА ПОБЕДА

ПРАЗНИЧНИ МАНИФЕСТАЦИИ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ ОТ СИЛИСТРА И ОКРЪГА

(Продължение от I стр.)

оптимизъм и вяра във всеобеж- вери.
даващото дело на Девети септем

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

Тутракан

Цялото население на града беше излязло на празнично украсе ния крайдунавски булевард. След колоните на учащите се се зададоха стройните редици на работни дите от РТС. Те са първенци в изпълнението на плана в чест на Девети септември. С ведри лица пред трибуната преминават и работниците от асфалтовата база, от ЗГУ „Терма“, от „Текстилни влакна“. Последното предприятие за 24 години от малка конопочукачна фабрика с примитивна техника прерасна в голямо текстилно предприятие с предачен цех и с цех за плоскости.

Бодра е крачката и на работни ците от промкомбинат „Трансма риска“.

На много плакати се четат ло зунги, изразяващи отношението на народа към труда, към Партия та, към Съветския съюз. С масо вото си участие на тържествената манифестация, с лозунгите, кои то издигнаха, с изпълнението на плановете си трудещите се от град Тутракан още веднъж изра зиха своята преданост към дело то на Септември и своята реши мост да посрещнат с още по-го леми успехи 25-годишнината на Девети септември.

Стоянка БОЕВСКА
(наш кореспондент)

Попина

(По телефона от нашия кореспондент). С много радост и успе хи в труда попинци посрещнаха светлия празник на свободата. На много места в селото бяха уреде ни кътове-витрини с произведе ния на трудовите колективи от общината. Неколкократно младе жите изнесоха подходяща по те матика . литературно-музикална програма в навечерието на праз ника.

Утрото на празничния ден изгря светло и лъчезарно. В центъра на селото се състоя многолюден ми тинг. Слово за значението на Девети септември прочете секре тарят на общинския партиен ко митет Любен Славов. След това на първенците в деветосептем врийското съревнование бяха връ чени награди.

Ученици от селото декламира ха стихове за свободата.

Следобед трудовите колекти ви организираха другарски тра пези.

Илия РАВАЛИЕВ

Дулово

(По телефона). Хубавото слън чево време подсили празнично то настроение на дуловци. Те се стичаха към централния пло щад, където бе издигната трибу ната.

Под звуците на тържествени те маршове, изпълнявани от два та духови ученически оркестра, първи преминаха колоните на зна меносците и първенците в труда.

Внушителна бе колоната на кооператорите от ТКЗС — Дуло во. Те тази есен ще честват 20-годишнината от основаването на стопанството.

Тази година честта да преми не пред официалната трибуна първи от промишлените предприя тия се падна на младенеца на промишлеността в града и окръ га — Държавния маши ностроителен завод, кой то вече завоюва добри стопански резултати.

Всички цехове от промишления комбинат манифестираха големите си постижения.

Преминавайки край трибуната, манифестантите обсипаха офици алните лица със свежи цветя и скандираха за прослава на парти ята, на родината, на дружбата ни с великия Съветски съюз.

Георги БЪРНЕВ

Град Дулово — светъл и обновен.

ПРЕДИ ДА УДАРИ ПЪРВИЯТ ЗВЪНЕЦ

БРОЕНИ ДНИ...

Навреме започна подготовката на новата учебна година в Ста ро село. За осъществяване на за дължителното обучение бяха из дирени всички деца, подлежащи за встъпване в първи клас и полудневната детска градина. На бъдещите първокласници беше направен медико-педагоги чески преглед и характеристи ка. Съставени бяха списъци на всички ученици, подлежащи за обучение през новата учебна го дина. Навреме бе уточнен броят на паралелките.

За да се окаже действена по мощ на останалите на по правителен изпит, отпуските на учителите бяха разпределени така, че всички на 20 август бяха по местата си. Преподавате лите на първи клас вече съби рат децата в училище, разучават с тях музикални игри, стихове и песни, провеждат излети.

Навреме беше извършен ре монтът на училището и инвен тара. Всички ученици са снабде ни с учебници. Независимо от добрата подготовка на предстоя щата учебна година, все още някои неща липсват. Необходи мо е да се подменят някои черни дъски, да се набавят по диуми, демонстрационни маси за кабинетите по физика и химия, цветарници, както и за вършването на спортните пло щадки.

Броени дни остават до пър вия учебен час. Съвсем скоро децата ще изпълнят класните стаи, ще се завърнат в родното училище. То трябва да ги по посрещне в пълна готовност.

Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

ПРИ ПО-ДОБРИ УСЛОВИЯ

Непрестанни са грижите за де цата в нашата страна да растат здрави и бодри, жизнерадостни. През годините на народната власт само в Силистра бяха по строени пет нови красиви и удобни целодневни детски гра дини. Във всяка от тях са при ютени по 110 деца на трудещи те се.

Една от тези градини е „Гер ман Титов“ — със светла сграда и просторен двор. В момента тя се оформя на игрални площадки и ако ГНС — Силистра довър ши докрай работата си, ще бъ де за пример с уредбата си в окръга.

Под грижите на учителите, ад министрацията и помощния пер сонал тук растат 114 деца. Гра дината е готова да започне но вата учебна година с пълен ка пацитет. Учителите подготвиха много материали по смятане, картини, макет за предстоящи те занятия по групи, поправиха много от играчките. Помощният персонал основно почисти и под реди мебелите; килимите, заве сите.

Създадени са нормални усло вия за пълноценни занятия през новата учебна година в гради ната.

Величка ХЛЕБАРОВА

СЕЛИЩАТА НА ОКРЪГА — ЧИСТИ И БЛАГОУСТРОЕНИ

Централната междуведомствена комисия отличи Окръжния народен съвет в Силистра с г р а м о т а за добри постижения в благоустрояването и хигиенизирането през 1967 година.

Това признание за упорития труд е напълно заслужено. В окръга се разгръща сериозна и целенасочена работа за благоустрояването и хигиенизирането на селищата, стопанските дворове на ТКЗС и ДЗС, промишлените предприятия, училищата и детските заведения, заведенията за производство и търговия на хранителни и питейни продукти, заведенията за обществено хранене и пр.

През миналата година общинските народни съвети, Отечествения фронт, Българският червен кръст и ХЕИ организираха широка просветно-разяснителна работа сред населението. Бяха изнесени 487 здравни беседи, открити 12 фотоизложби, прожектирани 36 филма и издадени 8 000 листовки.

Комитетите и организациите на Отечествения фронт съдействуваха на народните съвети за активно въвличане на населението в изпълнение на 36-то постановление на МС.

Пред представител на редакцията заместник-председателят на Окръжния народен съвет др. Кръстьо Атанасов каза, че и през тази година работата по благоустрояването и хигиенизирането на населените места продължава с неотслабващи темпове. Месец октомври е обявен за месец на хигиенизирането и благоустрояването в чест на 25-годишния юбилей на социалистическата революция в България.

Междуведомствената комисия е наградила с г р а м о т а и общинския народен съвет в с. Ишпирково.

С. ПЕТРОВ

Името на гайдаря Тодор Станчев от Силистра вече години наред се нарежда между имената на най-добрите самодейци от окръга. Защото неговата обич към народните мелодии е пословична. Затова и името му е познато далече извън пределите на окръга...

САТИРИЧНИ УСМИВКИ

ВЪЛЧИ ПРИКАЗКИ

ВЪЛК-ЕДИНАК

Вълк-единак срещнал по среда та на едно мостче вълчица.

— Хайде, минавай по-бързо — казал й мрачно той, — току виж някой си помислил, че съм се оженил...

БИТНИК

Един вълк искал да ста не битник.

— Че отиди при кучетата да ти поразръфат кожуха и готово — посъветвал го друг вълк.

— Добре де, ама дали това е достатъчно?

— Абе ти се върни, пък тога ва ще ти кажа дали е достатъч но.

НЯМА НУЖДА...

Един вълк поискал да изяде коня.

— Може — казал конят, — но преди това погледни и кажи какво пише на копитата ми...

Да, ама вълкът бил чел приказ ката.

— А няма нужда да поглеж дам — рекъл той, — знам много добре какво пише, наведи се да ти го кажа на ухото...

Димитър КЕРЕЛЕЗОВ

БЛАТОТО НА ПОРОКА

То е едно много интересно блато, неизследвано досега как то трябва, при все че с неговите тайни са се занимавали мнозина световноизвестни и по-малко из вестни писатели и моралисти.

В блатото на порока живеят редки птици — прелетни, грабли ви, нощни и прочие.

Около блатото на порока въз никват редица въпроси.

Разрешено ли е да се пускат въдици в блатото на порока?

Има ли щатни спасители за тези, които потъват в блатото на порока?

Кога най-после ще отводним това проклето блато на порока, за да не потъваме в него?

Не бихме ли могли да превър нем блатото на порока в един микроязовир?

ГРАДИВНА КРИТИКА

Т о з и човек, точно както гла си пословицата, не виждаше гре дата в собствените си очи, а му правеха впечатление сламките в чуждите очи.

Една вечер на събрание, него вите другари му отправиха гра дивна критика — казаха му, че има греда в очите, а той им ре че:

— Добре, че ме подсетихте! — През деня си беше набеля зал една хубава неизползувана обществена греда и сега отиде да си я отмъкне. Щеше да строи къща...

Симеон МАНОЛОВ

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

„ДОРОСТОЛ“ ОТКРИВА ФУТБОЛНА ШКОЛА

Обявата за детско-юношеската футболна шко ла, която открива физкултурното дружество „Доростол“, не може да не е привлякла внима нието на обществеността. Казвам „общест вено сто“, защото футболът отдавна е престанал да бъде въпрос, с който да се занимават само определени сфери и органи. И в Силистра той е кумирно увлечение.

Краткото съдържание на обявата подтиква към размисъл.

Всяка есен любителите на футбола (и не са мо те!) от Силистра посрещат нови футболисти, а в края на пролетта ги изпращат. Голямото течение на тези специфично дефицитни „работ ници“ е едно порочно явление в нашия спорт изобщо, но в отбора на „Доростол“, то е прека лено и се отразява пагубно на състоянието му; едва ли някой може да посочи отбор, изграден изцяло от местни кадри, но техният брой в „До ростол е не смешен, а жалък. А практиката от давна сочи, че на постоянна висота стоят само тези отбори, които имат добри детски и юно шески състави, откъдето става попълнението, подхранването на мъжките представителни от бори. Не се съмняваме, че това е пределно яс но и на ръководството на „Доростол“, но сега възниква въпросът: не се ли осъществява ед на необходима мярка малко късно? Възмож но е да са липсвали средства за това или пък разрешение, но и под други форми е могло да се изградят футболисти на местна почва, а не да се търсят обезателно готови от... откъде ли не. Фактът, че детски отбор на Силистра е стигал до финал на републиканско първенство, говори недвусмислено — децата от града и окръга не се раждат с лошата орисия да не ста нат талантливи футболисти. Работата е в това, че тези таланти трябва да се открият, да се развиват и след това да им се дава път. Защото както и да се оправдаваме, не можем да не признаем, че чак в последно време започнахме да лансираме и наши футболисти.

Новооткриващата се школа буди надежди. Надежди, свързани с по-далечно бъдеще, но все пак надежди. И ако те са големи, то е и защото възпитаниците на школата ще бъдат поверени на треньори като Кирил Желев и Милети Ананиев, доказали вече, че в работата им има и методичност, и педагогически подход. А това е необходимо, след като се употребява думата „школа“. Незапознати с подробности около нейното функциониране, имаме възражения само спрямо срока за приемане на молби (кандидатите ще положат приемен изпит, за да се видят физическите им и специални дан ни). Ще могат ли да кандидатстват всички ученици — най-активно занимаващата се със спорт част от младото поколение, след като датата на к р а й н и я срок за подаване на молби е дата на започване на новата учеб на година? Не е ли целесъобразно този срок да се удължи?

Л. КАПИТАНОВ

Успех на силистренски баскетболистки

Девическият баскетболен отбор на град Силистра, който бе на подготовка в Полша, взе участие в международен турнир, организиран от ученическия спортен съюз от град Плушков (предградие на Варшава).

През три последователни дни нашите баскетболистки пре мериха сили с девическите отбори на град Брашов — републикански шампион на Румъния за 1968 година, и отборите на градовете Плушков и Люблин, класирали се съответно на първо и второ място в първенството на Полша през тази година.

С активната си и целенасочена игра нашите момичета спече лиха сърцата на многобройната публика. Побеждавайки и трите си противника (Брашов с 56:52, Люблин с 54:30 и Плушков с 56:38), те заслужено заеха първото място и защитиха реномето на българския баскетбол.

Здравко ДРЕНЧЕВ

НОВООСНОВАНО ФИЗКУЛТУРНО ДРУЖЕСТВО

Неотдавна в село Долно Ряхо во едно старо желание на младе жите и кооператорите стана реал ност — на масово събрание се учреди физкултурно дружество. Избрано бе петчленно ръководст во с председател Георги Димит ров. Взе се решение отначало да се развиват следните спортни дис циплини: футбол, волейбол, бас кетбол, борба, шах, тенис и плу ване. ОС на БСФС призна ново основаното физкултурно дружест во и му отреди място в „Б“ ок ръжна група. Общинският коми тет на БКП и УС на ТКЗС — Малък Преславец са решили да окажат материална и финансова помощ на новото дружество.

Първи започнаха подготовка та футболистите.

Физкултурно-спортната дей ност ще разнообрази много живо та на младежите и кооператори те.

Халил ИБРАХИМОВ

По следите на нашата критика

Взети са мерки

В бр. 102 от 31 август т. г. във вестника бе публикувана статия, в която се отправяше критика на ГТП „Здрава храна“ за разхищението на хляб в ресторантите на заведението.

От предприятието получихме писмо, в което ни уведомяват, че са взети спешни мерки. „Изнесеното отговаря на истината— пишат ни от ГТП „Здрва храна“. — Статията беше разгледана пред управителите на всички заведения, като бяха задължени да запознаят персонала на всяко заведение. На виновните длъжностни лица ще се налага наказание“.

ПРОДАВАМ ЛЕКА КОЛА марка „ШЕВРОЛЕТ“, запазена.
Справка: ИОРДАН ДАНЕВ, с. Бабово, Русенско

О Б Я В А

ТКЗС с. Алфатар, Силистренски окръг
продава кола „ВАРШАВА-ПИКАП“.
Справка ръководството.

О Б Я В А

Горско стопанство гр. Дулово, Силистренски обявява, че има вакантни длъжности за:
1. Главен счетоводител III-та категория с висше обра зование.
2. Счетоводител със средно специално (икономическо) образование.
Заплата по щатно разписание на стопанството.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 107 (1424) | Събота, 14 септември 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДЕПОЗИТ

ВСИЧКИ СИЛИ ЗА ПРИБИРАНЕ НА ПРОЛЕТНИЦИТЕ

15-30 септември — ударна петнадесетдневка

Изминаха 24-години от Девети септември 1944 год. Започна юбилейната 25-годишнина на свободата. Обещанията, които трудещите се от Силистренски окръг дадоха за достойно посрещане на тази светла дата, налагат успешно решаване на задачите още от първите дни.

На 12. IX. т. г. в Силистра се състоя съвещание със секретарите на общинските партийни комитети и председателите на ТКЗС. Председателят на ОНС др. Сава Шиваров изложи становището на Бюрото на ОК на БКП за необходимостта от решително преустройство на работата в селското стопанство. Сега е времето, когато се поставят основите за високите добиви през следващата година. Честите валежи напоследък затрудняват нормалното изпълнение на задачите. Освен това в някои кооперативни стопанства няма пълна мобилизация на труда на хората и на използването на машините.

До 1 октомври 80 процента от площите, предназначени за есенна сеитба, трябва да бъдат изорани. До вчера са изорани само около 30 на сто. Това значи, че за да се изпълни успешно тази задача, трябва да се освобождават и изorават на ден по 20 000 декара. Сега статистическите данни показват, че средноднево се орат по 7 000 декара, т. е. 13 000 под нормата.

Царевицата за силаж е в много добро състояние. Планът от 200 000 тона може да бъде значително преизпълнен. Засега обаче са направени само 40 000 тона, а до 3-4 октомври трябва да се приключи със силажирането. Наличната техника позволява да се приготвят по 10 000 тона силаж на ден и прави реално изпълнима тази задача. Трябва да се има предвид, че не е изключена и опасността от слана.

Няколко кооперативни стопанства още не са прибрали слънчогледа. Има да се бере още много царевица, тютюн, зеленчуци, грозде. Както подчерта първият секретар на ОК на БКП др. В. Максимов, тази година обемът на работата е много по-голяма поради допълнително засетите площи във връзка с компенсирането на загубите от сушата.

Бюрото на ОК на БКП и ИК на ОНС обявяват днитe от 15 до 30 септември за ударни по изпълнението на селскостопанските задачи.

Необходимо е партийните комитети и управителните съвети на ТКЗС да създадат възможно най-добрата организация на труда през ударните дни. В прибирането на пролетниците да се включат всички кооператори от полеводството и животновъдството, всички служители от различните учреждения в селата. Да се проведат срещи с механизаторите и шофьорите за разясняване необходимостта от максимално използуване капацитета и мощностите на машините и превозните средства.

Брането и сушенето на тютюна да се разпредели по семейства срещу допълнително възнаграждение. За тази цел могат да се използват и учениците от горните класове.

За да не се отклоняват моторните превозни средства от другите задачи, изрязаният царевичак трябва да се складирва в края на блоковете, а после допълнително ще се превозва.

Заедно с широката разяснителна работа ръководствата на кооперативните стопанства трябва да обмислят и приложат допълнителни материални стимули, осигуряващи заинтересованост у кооператорите за ежедневното им участие в изпълнението на задачите. Едновременно с това най-строги мерки да се вземат срещу тези кооператори, които без уважителни причини не излизат на работа.

Преустройството на работата в селското стопанство налага промяна на работното време и в ДПП „Винпром", „Зърнени храни", „Булгарплод". Нужно е да има дежурни, които от ранна утрин до късна вечер да посрещат пристигащата от стопанствата продукция.

Напрежението при изпълнението на плановете и графиците в никакъв случай не трябва да става за сметка на качеството на работата.

Бюрото на ОК на БКП и ИК на ОНС изразяват увереността си, че трудещите се от нашия окръг правилно ще разберат сериозността на задачите и ще се включат активно в изпълнението им. С това фактически ще се направи първата крачка към успешното изпълнение на обещанието за селското стопанство, за достойна среща на четвъртвековния юбилей.

САМО ПРЕВОЗЪТ НЕ РЕШАВА ВСИЧКО

За да бъдем справедливи, трябва да кажем, че в ТКЗС Алфатар наистина се чувствува напрежение за срочното прибиране на пролетните култури, за предсеитбената подготовка на земята.

И все пак нещо не достига за по-бързото решаване на задачите.

Според главния агроном на стопанството не достигат превозни средства.

— В този върхов момент от нашата работа — споделя др. Иван Матеев — превозът решава всичко!

Ние се присъединяваме отчасти към мнението на специалиста, но искаме да добавим още нещо: за правилния ход на работата е необходим не само по-голям брой камиони и ремаркета, но и по-добра организация, която да не допуска отклоняване на хора и превоз от блоковете.

Какво имаме предвид?

В деня на нашата проверка много хора бяха в слънчогледовите блокове и събираха пити за собствените си животни (в Алфатарския кооператив не събират пити за кооперативните животни...!). Уверяваха ни, че това са старци и деца, но ние бяхме очевидци, че от полето привечер се завръщаха млади мъже и жени, натоварили кооперативни каруци със събраните от тях през целия ден слънчогледови пити.

Не искаме да споделим неоснователното примирение на специалистите с изоставането от графика, който предвижда до 1 октомври да бъдат подготвени за сеитба 80 процента от предвидените за това площи.

— За да догоним графика, на ден трябва да подготвяме по 300 декара земя. А с машините, които имаме, ние ще достигнем едва 200 декара дневно.

Това мнение на Слави Йорданов — младия ръководител на бригадата за комплексна механизация в квартал Попово, е на истина тревожно. Той отсега пресмята, че до края на месеца ще могат да подготвят за сеитба едва 70 процента от необходимите площи. Вярно е, че падналите валежи са попречили на механизаторите да завършат жътвата на слънчогледа в предвидения срок. И все пак трябва да се търсят начини, които да ускорят ремонта на 3-те дизела, които сега бездействуват, да се създаде още по-стегната организация в целия кооперативен.

В кооперативна са допуснати слабости по отношение на качеството на оранта. Някои от блоковете, освободени от силажна царевица, не са изравнени. Дълбоки бразди прорязват земята и подсказват, че трябва още много да се направи, за да паднат семената на еднаква дълбочина и после да изникнат дружно. Не е спазено и разпореждането то почвата да се доведе до градинско състояние. Всички са съгласни, че изораната земя ще има нужда от допълнителни обработки, но оставят тази работа за пред самата сеитба. А нали именно това не бива да се допуска?

Не бива да се допуска и успокоението, че очакваните бригади ри ще намалят изоставането в прибирането на царевицата, че помощта на строителите от гр. Силистра ще бъде решаваща за срочното изпълнение на задачите.

Необходима е по-добра организация и далновидност от страна на специалистите и ръководителите на ТКЗС — Алфатар, за да се постигнат желаните резултати.

Ст. ГЕОРГИЕВА

От доброто желание трябва да се мине към активна дейност

Разположението и терените условия на кооперативното стопанство в с. Секулово предоставят добри възможности за отглеждане на богата реколта от пшеница и ечемик. В потвърждение на това можем да посочим, че и тази година стопанството трябва да засее 19 000 декара есенници.

— За да изпълним това свое задължение успешно — разказва главният агроном на стопанството Пенчо Матеев, — ние сме приели специални мероприятия и графици.

Да се спори с правилния извод на агронома и наличието на писмени документи не си струва. Факт е и това, че освободените площи от ранните и средноранните култури, които заемаха 4 500 декара, са готови за сеитба. Макар и със закъснение, прибран е и слънчогледът от по-голямата част. Освободени са и над 350 декара от средната царевица. Ако към посочените площи прибавим и 900-те декара стърнища — подготвени за сеитба, се оформя приблизителната картина на готовността на стопанството за есенната сеитба. Казвам приблизителна, защото в нея липсват решаващи подробности.

Нека да започнем с площите на слънчогледа. В кооперативното стопанство те заемат 4 540 декара. Макар и незначителна част, все още те не са освободени напълно, а от освободените не е наторен и изоран нито декар. По мнение на главния агроном в близки дни земята ще бъде наторена със самолет и с помощта на 9 трактора ДТ—54 и 14 „Беларуса" до 20 септември тя ще бъде подготвена. Към доброто желание обаче трябва да прибавим и предстоящите за прибиране 8 000 декара царевица, половината площи от които влизат в плана на есенниците, а тя все още не се бере. Като посочим и това, че брането ще става на ръка, а стъблата ще се силажират — не е трудно да си представим колко много работа има да се върши. Но не само това. Предстои да се прибира и 400 декара цвекло, 200 декара домати, много тютюн и др.

Както се вижда, значителната част от предстоящата работа в Секуловския кооператив ще се извършва на ръка. На въпроса: „къде работят хората"?, главният агроном на стопанството ни отговори, че берат тютюн, затова защото изгодата от него е най-голяма. По негово твърдение в стопанството е решено да се мобилизират всички служители в селото и всеки от тях да изработи по 20 норми в помощ на стопанството, а от 16 септември помощ ще окажат и учениците. Можем ли обаче да смятаме, че няма място за тревога — както твърди главният агроном. Според нас положението съвсем не е така. Организацията в стопанството, досегашната му готовност и предстояща работа не само безпокоят, но и поставят под съмнение изпълнението на задачата — да бъдат готови до 1 октомври 80 на сто от площите за есенната сеитба. От подготовка на планове и графици бързо трябва да се премине към практическа дейност.

Иван ПЕЙЧЕВ

Трактористите от бригадата за комплексна механизация в с. Ситово подготвят със старание всеки блок за сеитба.

Дните на съветската наука и техника

ХРИСТОФОР ИВАНОВ,
председател на ОК на БСД

Има защо българският народ да е признателен на великия Съветски съюз, на неговите народи, на КПСС. Съветският съюз е наш освободител, съветските братя ни помогнаха в най-трудните години за възстановяване на народното стопанство, помагат ни и сега с научни документации, техника, кадри, обучават наши специалисти и т. н. Затова така здрава е братската дружба между КПСС и БКП, между Съветския съюз и България, между нашите народи. С изминаване на времето тази дружба се укрепва, циментира се още по-добре и едва ли ще се намери сила, която може да я разбие.

За да подчертаем привързаността, любовта и уважението си към Съветския съюз, всяка година у нас се провеждаше месец на българо-съветската дружба. Тези дни бивахa наситени с много инициативи за запознаване на трудещите се в НРБ с успехите на съветската страна във всички области на живота — икономиката, културата, изкуството. Разменяха се делегации от учени, културни дейци, радетели на българо-съветската дружба. По инициатива на Общонародния комитет за българо-съветска дружба сега от 16 септември се организират дни на съветската наука и техника. През това време чрез доклади, лекции, беседи, кинофилми, изложби, разнообразни радиопредавания трудещите се у нас ще бъдат запознати с успехите на съветската наука и техника.

Благодарение на съветската наука можаха да се реализират плановете за развитие на народното стопанство и СССР се укрепи като една от най-напреднали те в икономическо отношение страни в света, опора на мира, демокрацията и социализма.

Високи са успехите на съветската математическа школа. Постиженията в областта на физиката осигуриха международното признание за много физици, удостоени с високи отличия и награди. Постиженията на химия та се използуват в целия свят, а крупните открития на биологическите науки са общоизвестни. Много високо се цени приносът на съветските учени в развитието на обществените науки, на марксистко-ленинската теория за обществото.

Взаимодействието между науката и техниката донесе колосални резултати на съветските учени, инженери и техници. Кое сърце не трепваше от съобщенията на ТАСС за успехите в овладяването на Космоса. На 4 октомври 1957 година влезе в орбита първият изкуствен спътник на Земята. През септември 1959 година автоматична станция „Луна-2" достигна Луната и пренесе вимпела с изображението на герба на СССР. 12 април 1961 година ще остане незабравим ден за човечеството, космическият кораб „Восток" излетя за пръв път с човек на борда и този човек бе гражданинът на СССР Юрий Алексеевич Гагарин.

Затова с право съветската наука може да се нарече пионер в овладяването на космическото пространство.

Тези успехи на съветската наука и техника са плод на социалистическия строй. Под ръководството на славната КПСС съветските учени, инженери, специалисти и техници имат възможност да се учат, да експериментират, да творят. Постигнатите сега успехи са здрава основа за бъдещите изследвания и открития в разкриването на широки хоризонти за използуването на нови ресурси за благото на човечеството.

От 16 септември и в Силистренски окръг се откриват дните на съветската наука и техника. За по-масовото и широкото популяризиране на успехите на съветската наука и техника са създадени ОК на БСД, ОС на НТС, ОК на ОФ, ОК на ДКМС, ОСПС, отделите на ОНС, ОП „Кинефикация", ОП „Печатни произведения" и други организации и институти.

В окръга ще се проведат много събрания, на които инженери, икономисти, агрономи и други специалисти, учили или посетили великата страна, ще разкажат за успехите на съветската наука и техника във всичките й области. Нашироко ще се пропагандират постиженията и новостите чрез филми, литература, различни изложби и др. В предприятията, учрежденията, училищата и селата на окръга ще се организира цикъл от предавания по радиоуредбите с беседи, лекции и изказвания. Ще се изнесат лекции от членове на националната лекторска група и от някои съветски специалисти за приноса на съветската наука и техника за развитието на нашата икономика.

Необходимо е през тези дни пионерите и комсомолците да изпратят повече писма до съветски пионери и комсомолци, до младежки организации от сродни на тях училища, предприятия и учреждения. Комсомолските организации да проведат вечери на дружбата, посветени на 50-го дишнината на Ленинския комсомол. Предприятията от окръга да разширят връзките си чрез кореспонденция със сродни предприятия от Хмелницка област, с които сме в дружески връзки. Да се вземат мерки за изработването на подходяща наглядна агитация в предприятията, учрежденията, селата, посветена на дните на съветската наука и техника.

Трудещите се от Силистренски окръг чрез своето активно и масово участие в организираните инициативи, посветени на съветската наука и техника, ще потвърдят любовта и уважението си към нашия двоен освободител, другар и брат — великия Съветски съюз.

ПРАЗНИЧНО ПОЗДРАВЛЕНИЕ

ДО СЕКРЕТАРЯ НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП др. В. МАКСИМОВ
ДО ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ др. С. ШИВАРОВ

От името на Хмелницкия Областен комитет на Комунистическата партия на Украйна и Областния съвет на депутатите на трудещите се, от всички трудещи се на областта, сърдечно ви поздравяваме вас и всички трудещи се от окръга с 24-та годишнина на социалистическата революция в България.

За изтеклия период трудещите се от България под мъдрото ръководство на своя авангард — Българската комунистическа партия, осъществиха коренно изменение във всички области на обществено-политическия, икономическия и културния живот на страната. Сдобиха се с небивали икономически успехи в социалистическото строителство и сега самоотвержено претворяват в живота решенията на Деветия конгрес на БКП. Във всичко това свой достоен дял имат и трудещите се от вашия окръг.

Трудещите се от Хмелницка област споделят чувствата на законна гордост на българския народ в това число и на трудещите се от Силистренски окръг за тези исторически преобразования, които се осъществиха за изтеклите 24 години в развитието на всички отрасли на народното стопанство, повишаването на благосъстоянието и културния уровен на трудещите се от цялата страна.

Във връзка с националния ви празник — Деня на свободата, желаем ви, скъпи другари, на вас, на всички трудещи се от Силистренски окръг, на целия български народ нови успехи в изпълнението на задачите на социалистическото строителство, в нашата съвместна борба за мир и демокрация, за тържеството на социализма и комунизма.

Секретар на Хмелницкия Областен комитет на Комунистическата партия на Украйна

БУБНОВСКИ

Председател на изпълкома на Хмелницкия Областен съвет на депутатите на трудещите се

ЛЕВЧЕНКО

УЧИЛИЩЕТО ОТНОВО РАЗТВАРЯ ВРАТИ

НИКОЛАЙ ТОДОРОВ,
началник на отдел „Народна просвета" при Окръжния народен съвет

Първият учебен ден!

С трепет го очакваме всички — ученици, учители и родители. Очакваме го с увереността, че с него ще започне една учебна година, която ще ни донесе по-големи успехи и повече радост. Тази увереност произтича от резултатите, постигнати през изминалата година, от прогресивните тенденции на развитие на учебното дело в окръга, от усърдието, с което работниците по просвета та коват бъдещите успехи.

Обновени и приветливи, училищата очакват учениците. Средношколците от град Силистра получиха хубав дар от народната власт — просторна и модерно обзаведена сграда, предназначена за политехническа гимназия. Освен класни стаи тя предоставя кабинети по химия, физика, биология, електроника, машинознание, работилници по стругарство, шлосерство и др. В нова учебна сграда ще посрещнат учебната година и децата от с. Йорданово.

Отдел „Народна просвета" при Окръжния народен съвет положи немалко усилия, за да подготви добре настъпващата учебна година. Успешно се решава твърде важният проблем за усъвършенстваме на училищната мрежа. Подготвени са условия за обучение на децата от селата, където се закриват училища със слети класове. През тази учебна година в нашите училища ще работят по-голям брой редовни учители и възпитатели във всички видове и степени училища.

През пролетта бяха проведени практикуми и семинари с преподавателите по математика, руски език, с начални учители и др. Своевременно бяха проведени септемврийските съвещания с директорите на училищата и учителите по отделните специалности.

През тази учебна година вниманието на работниците по просветата е насочено основно към изпълнение на поставените от Деветия конгрес на Партията задачи за повишаване качеството на обучението и възпитанието на подрастващите, като се усъвършенствува учебното съдържание, формите и методите на учебно-възпитателната работа.

Безспорните успехи, които постигаме, не ни удовлетворяват, защото не отговарят на общото икономическо, обществено-политическо и културно развитие на нашата страна. Те не отговарят на нарасналите и нарастващите непрестанно изисквания на живота. С голяма актуалност изпъква проблемът за постигане на по-голяма ефективност в учебния процес чрез непрекъснатото му усъвършенстваме.

Тези обективни изисквания на живота са отразени както в решенията на Деветия партиен конгрес така и в приетите по-късно решения на съвместния пленум на МНП и ЦК на Съюза на българските учители, на Декемврийския пленум на ЦК на БКП и XI конгрес на Комсомола.

Нов ярък израз на грижите на Българската комунистическа партия за повишаване научното равнище на ръководството във всички области на живота са решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП. В тях са разработени насоките на идеологическата и възпитателната работа. Дадени са отправните жалони за усъвършенстваме на тази дейност, за осъществяване на нов подход в решаването на тази изключително важна задача. Основните насоки вълнуват силно работниците по просветата. Те трябва задълбочено да проучат тези материали и да направят конкретни изводи за практическата си дейност като учители, възпитатели, директори.

За постигане на по-добри резултати в учебно-възпитателната работа е необходимо във всяко учебно заведение да се създаде научна организация на педагогическия труд. Училището да се превърне в организиращ център на възпитателната работа и високоорганизиран идеологически институт.

Навлизайки в новата учебна година, трябва да имаме предвид, че с нея срещаме славната 25-годишнина от социалистическата революция в страната ни. Това събитие трябва да намери отражение във всекидневната работа, на него да бъдат посветени най-хубавите ни постижения. Нашата Партия, целият ни народ са изпълнени с увереност, че педагогическите работници през юбилейната година ще отдадат сили и жар за нови успехи в обучението и възпитанието на децата на народа. Успехи, които да издигнат още по-високо нашето образование, по-близо до изискванията на времето и живота.

Първият учебен ден!

След един ден училищата в окръга отново ще разтворят врати. И ще започне най-плодотворният и светъл труд по пътя към науката и знанието.

На добър път, учители, възпитатели, ученици!

ОПОРА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКИТЕ ЗАВОЕВАНИЯ

15 септември — празник на органите на МВР и КДС

24 ГОДИНИ В СЛУЖБА НА НАРОДА

Полковник ДИМИТЪР ПЕТРОВ — началник на Окръжно управление на МВР — Силистра

Органите на МВР са рожба на Деветосептемврийската победа. Те израснаха и се закалиха като верен страж и непоклатима опора на победилата у нас социалистическа революция. След победата на 9. IX. 1944 година, както изтъкна вождът и учителят на българския народ Георги Димитров, органите на МВР са призвани да поддържат вътрешния ред и спокойствие, да осигурят мирния творчески труд на народа и да бъдат страж на неговите права и интереси, на неговия живот и имот, да защитават неговия демократичен режим против посегателството на антинародни елементи и чужди агенти, под каквито и благовидни маски да се явяват и действуват.

В навечерието на 24-та годишнина от създаването на органите на МВР ние, служителите на МВР от Силистренски окръг, си спомняме за първите тежки години, за неопитността, с която започнахме, за положените огромни усилия, за безсънните нощи, за първите успехи срещу опитните престъпни елементи. И ние рапортуваме пред ОК на любимата БКП, че органите на МВР в окръга успешно се справят с всички възникнали задачи. Грижите на Партията за укрепването редиците на МВР не са хвърлени напразно. В редовете на МВР — Силистра работят служители с добра милиционерска квалификация, като успешно водят борба срещу престъпността и нарушенията на обществения ред. Такива са другарите Стефанов, Недялков, Гецов и Огнев от Силистра, Боянов и Кръстев от Дулово, Бръснаров и Калчев от Тутракан и пр. Те служат за пример на останалите както с всеотдайната си работа, така и с поведението си сред колегите и гражданите.

Благодарение на предаността на служителите на МВР, почти всички по-характерни престъпления през последните години са разкрити, като групата на Хюсеин Рюстемов за кражба на свине от ТКЗС и ДЗС, кражбата на касата на асфалтовата база в Дулово, кражбите в Айдемир, присвояванията в областта на търговията и пр. Въобще разкриваемостта на престъпленията чувствително се повиши. За разлика от капиталистическия свят политическите убийства напълно изчезнаха, а тези от битов характер, грабежите, умишлените палежи и спекулата са сведени до минимум. Чувствително се подобри състоянието на обществения ред, грубите нарушения на реда при провеждане на масови мероприятия са почти ликвидирани.

Тези успехи се дължат и на постоянно разширяващите се връзки с обществените организации и трудещите се от окръга. Особено полезна е помощта на доброволните отряди, ДКМС, училищата и др. за превъзпитанието на онази част от малолетните и непълнолетните, които по различни причини се увличат в правонарушения. Неоценима е и помощта, която обществеността оказва в борбата срещу стопанската и криминалната престъпност, за здрав обществен ред в окръга.

Тази година органите на МВР, заедно с целия наш народ, празнуват светлата годишнина от социалистическата революция в България. Заедно с това на празника на органите на МВР — 15 септември, те ще дадат израз на своята готовност да водят още по-енергична борба срещу престъпността, да пазят обществената собственост от посегателствата на престъпните елементи, да гарантират спокойствието на народа, за да може той да умножава своите успехи за достойното посрещане на 25-годишния юбилей от победата на социалистическата революция у нас.

ЕДНА СМЯНА С ПАТРУЛНАТА КОЛА НА МВР

В средношната тишина далече някъде отекват стъпките на последните минувачи. Спирачките леко изскърцват, вратата тихо се хлопва и една сянка се насочва към вратите на различните магазини и павилиони в града. Ръката внимателно опипва и проверява бравите и ключалките. Всичко е наред и червената патрулна кола на МВР — Силистра тихо и безшумно продължава нощния си обход из града. В името на спокойствието на гражданите, в името на сигурността и добрия обществен ред през нощта старшина Симеон Цонев — отличник на МВР, а отскоро и Атанас Лукреciев бдят над спокойния сън на хората. И не случайно Симеон Цонев е един от служителите, които имат през годината най-много разкрити и предотвратени престъпления. С колата той има възможността бързо и ефикасно да се намеси при всеки случай.

... 23.30 часа. Познат сигнал... „Тук „Родина — 1", тук „Родина — 1", приемам..." От другия край дежурният съобщава — в магазина за полуфабрикати на улица „Георги Димитров" нещо се е запалило и гъст дим е изпълнил помещението. Да се разбере какво е станало, да се намери магазинерката и пр. Са мо за няколко минути ние сме там. Този път други хора бяха изпреварили колата, но колко пъти с бързата си реакция те са сварвали престъпниците на място, колко пъти са предотвратявали различни престъпления.

Всеки град си има „уязвими" обекти, където се налага по-често проверка. Има ги и в Силистра. Тук искаме да отворим една скоба и да констатираме със съжаление, че охраната на тези обекти е крайно слаба. На складовете на „Зърнени храни" в района на Калипетрово например в продължение на повече от половин час не можахме да открием пазача. При това ние го търсихме из целия район. А ако някои дойдат с друга цел, едва ли биха го търсили. Там има стотици тонове жито, ечемик и слънчоглед — не смятат ли другарите от „Зърнени храни", че един 67-годишен старец не би могъл да охранява добре такъв голям район? Или за тях нямат значение там някакви си няколко тона. Почти същото е положението в „Млекопреработване". Там пазачът си беше на мястото, но през отворените врати всеки би могъл да има достъп до млякото. Пазачът, доста възрастен човек, не знаеше дори на кого да съобщи, ако се случи някакво произшествие.

Разбира се, не всички обекти са така уязвими както тези. И то пак благодарение на честата проверка с патрулната кола, с възможността й внезапно да изненадва или застига някои нарушители. Димитър Георгиев — работник в „Млекопреработване", е усъмнил през една зимна нощ патрула. Проверка! И наистина в чантата му се намират масло, кашкавал и сирене. По същия начин е заловен и Борис Димитров, който задигнал тротоарен кран и две никелирани тръби. Илия Петков (Гавроша) пък бил застигнат с една пружина за легло, която с още два ма съдружници била открадната от един дом. Стоян Стоянов е заловен с 40 килограма слънчоглед от горепосочените складове. И колко още други. Не е мястото тук да изреждаме десетките пиянски случаи, неприятни инциденти след полунощ и пр. Но искаме да подчертаем, че има кой да ги респектира, че с бързите си действия патрулната кола прави много за спокойствието на гражданите, за опазването на народното имущество.

Л. КАПИТАНОВ
Н. ЗЛАТЕВ

В борбата срещу престъпността се използуват и възможностите на служебното куче „Джулбарс" при окръжното управление на МВР — Силистра. С негова помощ са разкрити много престъпления. През тазгодишната жътвена кампания служебното куче безпогрешно водеше водача си по следите на група крадци на зърнени храни от площадката на ДЗС — Силистра.

НЕ БИВА ДА ЗАБРАВЯМЕ ЗА ЧОВЕКА

Когато научих за многото разкрити престъпления и предотвратени кражби от заместник-началника на дуловското МВР капитан Любен Боянов, в съзнанието ми се изграждаше представата за някакъв изключителен човек, отдаден единствено и само на мисълта за по-бързото разкриване на престъпниците. Всъщност капитан Боянов се оказа един обикновен, среден на ръст човек, с една добродушна усмивка, която през целия разговор не слизаше от устните му.

Някак си трудно започна да разказва за себе си този човек. Набързо премина през годините и побърза да се спре на някои особености на работата си, да разкаже някои случаи. И бърза да подчертае — човек трябва да познава, както го наричат по тяхному, „контингента" си, да знае какви хора живеят в района му, да знае кои са материално-отговорните лица. Освен това, ако иска да разчита на успех, един истински следовател от МВР трябва да се движи по-често сред хората, да поддържа връзки с тях. И вече най-важното в работата е бързината на действията, незабавните мерки, докато следите са още пресни.

Колко ли безсънни нощи са му стрували тези азбучни истини, колко ли горчив опит е натрупал, докато овладее тайните и тънкостите на професията.

Но те са дали и своите плодове. През миналата година от всичките разкрити 98 кражби в Дуловския район 32 са на капитан Боянов, от предотвратените 15 шест са също негови. От разкритите 40 стопански престъпления 27 са резултат пак на настойчивата и неуморна работа на Боянов.

...И неусетно се завъртява колелото на спомените...

... В управлението е получен сигнал — магазинерът на автомото части в ТКЗС — Мерден прави услуги с части, които не са в неговите права. При направената проверка се установяват излишъци за около 13 хиляди лева. Друг началник на склад за дървен материал в Дулово системно започнал да пие, да пръска по-големи суми. Оказало се, че той направил кооперация с един частник — майстор на главини за каручки, който срещу известна сума получавал държавния дървен материал. В същото време една контраразписка привлякла вниманието на следователя — 500 лева някак си набързо били ликвидирани. А те вместо в касата на ТКЗС се оказали в джоба на един доставчик в Чернолик.

Интересна е една кражба на семе за посев — два тона от него били скрити в една купа слама. И когато „собствениците" на краденото го прибрали, следите отвели в стопанския двор. Ами сега? След малко по-прецизно проучване се оказало, че един съсед на стопанския двор най-спокойно си взел една кола от двора, натоварил житото и пак върнал колата в двора. Разбира се, житото беше открито и конфискувано.

Случаите са много. Случаите са ежедневието на капитан Боянов. Дълго ще помни той дългото дебнене на хитрия и опитен крадец на касата от асфалтовата база Стефан Стоев и неговото пълно разкриване. Но едно нещо е може би най-важното в това напрегнато ежедневие — онази подчертана хуманност и внимание, които Боянов проявява при разследването на различните престъпления. И кой знае, може би тук е ключът на неговите успехи. Защото, както и сам той се изрази, никога не бива да забравя, че пред тях стои все пак човек, в когото непременно има нещо хубаво, човешко, към което той трябва да се върне, след като понесе наказанието си. И ако този човек наистина се върне в редиците на честните граждани, това е най-голямата победа за капитан Боянов. Защото е много по-лесно да разкриеш едно престъпление, отколкото да превъзпиташ един престъпник. И това е най-голямото удовлетворение за този скромен, отличен служител на МВР — Дулово.

Николай РОМАНОВ

ДА СИ ПОЛЕЗЕН НА ХОРАТА...

Стоях пред масичката до бюрото му, на което се усмихваше букет от разноцветни летни астри, и чаках да свърши разговора си с първия посетител. Само пет минути ояха изминали от началото на работния му следобед, а на вратата се почука вече няколко пъти. Изглежда имаше нещо вярно в това, че понякога му се налагало да работи от шест сутринта до десет вечерта.

— Бях на мнение, че в този отдел е най-спокойно, другарю Драгнев — обърнах се аз, след като пусна секретарката.

— Преди да започна, и аз така смятах, но не е така. Не може и да съде — в сравнение с миналата години броят на излезлите зад граница, само досега, е двойно по-голям.

— За къде пътуват най-вече нашите хора?

— Преди всичко за Румъния, Югославия и останалите социалистически страни. И за Турция, но това е обяснимо — в окръга има много турско население.

— Не съжалявате ли за старата си служба, другарю Драгнев? Петнайсет години сте работили към Комитета за държавна сигурност.

— Не мога да кажа това. Защото ако там ме владееше напрегнатостта от непосредствената среща с врага, тук за мен е много ценен контактът с обикновените трудови хора. А вярвам, че сте го изпитали вече, няма нищо по-хубаво от това: да чувствуваш, че вършиш нещо за тези хора, че си им полезен.

— Откога ръководите паспортния отдел?

— От началото на тази година. Имаме много съвестни и трудолюбиви работнички: Иванка Ангелова, Димитричка Белчева, Величка Желева и Милка Трифонова.

— Другарю Драгнев, сигурно ще Ви се понижи настроението, но нека се върнем малко към миналото!

От миналото изплуваха спомените...

През 1937 година станал член на РМС в родното си село Сребърна. След две години е вече секретар на РМС и член на партийното бюро. 1941 година: като войник в Търновската пехотна школа се включва в нелегалната организация — една от многовъзникналите по указание на Партията. Подушват ги обаче и арестуват един другар, който не издържал на инквизициите и още същата вечер издал членовете на партийното бюро. „Беше два часа след полунощ, когато отворих очи и видях насочените щикове". Осем дни без хляб и вода, а след това пресолено ядене и... разходки около чешмата. „Бяхме престъпили клетвата пред „бога и царя". На един другар му се пукнаха устните и се хвърли към чешмата". Тридесет и осем дни в ареста, през което време всички методи са изпробвани — и с игли в ноктите, и с ток, и с лъжливи трикове — признания няма. За да настроят войниците срещу тях, лъжели, че искали да отровят полка. Без никакви показания го осъдили на година и половина строг тъмничен затвор. Не дослужил — бил „неблагонадежден". Завърнал се в село и се включил в организирането на бойни групи...

— Другарю Драгнев, Вие сте признат борец против фашизма и капитализма. Защо не съдействувахте за приемат сина Ви, а го оставихте четири години да кандидатствува?

— Защото искам да разчита на себе си. Много се пре калява с ходатайството и „връзките". Аз не съжалявам, че така постъпих.

Л. АЛЕКСАНДРОВ

КОЛОНА НА ОТЛИЧНИЦИТЕ

Със своята упоритост, с неуморния си труд и непримиримост към престъпните елементи и рушителите на обществения ред в град Силистра старшина Георги Тодоров Петров е завоювал и твърдо отстоява званието „Отличник на МВР".

Старшина Стойчо Минев е постъпил в органите на МВР през 1958 година. Работил е като постови милиционер в град Силистра, към КПП, милиционер към съвета „Алфатар, а от началото на тази година е командир на милиционерско отделение. Да организира работата на малкия милиционерски колектив, да възпита делови и морални качества у подчинените си той успява, защото сам ги притежава. Волно или неволно, подчинените му възприемат всичко от него, включително и неговите методи и стил на работа.

За провеждане на успешна възпитателна работа той се зае най-напред с последователното и задълбочено изучаване на служителите от отделението си и по такъв начин изгради конкретен подход към всеки. Защото само спокойният, уравновесен и обмислен подход към човека позволява на началника да разкрие положителните и слабите страни в работата на подчинения. Старшина Стойчо Минев умело, търпеливо и настойчиво работи за повишаване служебната квалификация и възпитанието на милиционерите. Търси помощта и на партийната и комсомолска ораганизации. От неговото отделение са отличниците на МВР старшина Симеон Цонев, предотвратил и разкрил най-много престъпления през годината, старшина Тодор Станчев и други милиционери, завоювали немалки успехи в борбата с престъпниците и нарушителите на обществения ред в града. Не жали сили и време и за оказване помощ на четирите млади служители-комсомолци от отделението.

Майор Руси Алексиев ръководи научно-техническото отделение при окръжното управление на МВР — Силистра. Не един път неговото вещо мнение, основаващо се на научно-техническите средства, е посочвало следите на престъпниците, помагало е в намирането на верния път, служило е като доказателство за тяхното разобличаване.

НА СНИМКАТА: Майор Алексиев в момент на работа.

Майор Георги Живков Георгиев служи за пример на младите оперативни работници от окръжното управление на МВР — Силистра. 20 години вече той е в органите на МВР. Учтив, вежлив и отзивчив към молбите на гражданите, те му се отплащат с уважение и му помагат в борбата срещу криминалните престъпници на територията на град Силистра.

На едно от челните места сред милиционерските работници от окръга се нарежда старшина Пеньо Костадинов. Резултат на неговата петнадесетгодишна работа в органите на МВР са десетки разкрити престъпления.

Служител за пример

Един от най-дългогодишните служители в участъка на МВР — Тутракан е др. майор Йордан Райков. В органите на МВР той е постъпил непосредствено след изгрева на свободата.

Но не поради дългогодишния си стаж майор Райков е известен, а с безупречната си работа като автоконтрольор. Натрупаният опит му помага бързо и безпогрешно да се справя със задачите, които има да изпълнява. И той ги изпълнява така, че служи за пример в работата на младите служители.

Тринадесет години майор Райков е денонощно по пътищата. Внимателен и вежлив е той към хората, но към нарушителите на Правилника за движение и Закона за моторните превозни средства в Тутракански район е строг и същевременно справедлив. В района е познат на всички. Познават го и водачите на колите, които минават по пътя Силистра — Русе, и винаги го виждат загрижен да има ред в движението, за да не се допуснат автопроизшествия.

майор АТАНАСОВ

НА ТЕХНИЧЕСКИЯ ПРОГРЕС — ЗЕЛЕНА УЛИЦА

Неотдавна по инициатива на ОСПС, Окръжния комитет на ДКМС и ОС на Научно-техническите съюзи се проведе окръжно съвещание за отчитане на резултатите от рационализаторската дейност през първото шестмесечие на 1968 година.

Доклад изнесе др. Мико Николов, председател на Окръжния съвет на профсъюзите. Той направи подробен анализ на рационализаторската дейност в светлината на социалистическото съревнование, провеждано в чест на юбилейната годишнина от Девети септември. В сравнение с миналата година сега са постигнати известни успехи. Така например броят на рационализаторите се е увеличил, внедрени са 97 предложения с икономически ефект 225 625 лева срещу 40 предложения и икономически ефект 47 000 лева за същия период на миналата година. Най-добре е била поставена работата в ДИП „Текстилни влакна“ — Тутракан, промкомбинат „Текстил“, ДИП „Липа“ и др.

Докладчикът обаче изтъкна, че макар общата цифра за предложенията да е радостна, в никой случай не бива да се премълчава фактът, че в много предприятия рационализаторската дейност не отговаря на изискванията. На много места предложенията не се разглеждат своевременно, на техническите кадри не се оказва необходимото внимание, рационализаторите не получават теоретическа помощ от страна на специалистите, а вече разгледаните предложения не се внедряват в производството. Друг въпрос, който е от особена важност сега, е насочеността на творческите сили. Рационализаторите не се привличат към разрешаване на сложните проблеми по усъвършенстване технологическия процес, организацията на производството, труда и управлението, по най-пълното използуване на основните производствени фондове. Не се чувствува ролята на техниците и инженерите като специалисти и ръководители на производството, като ревностни радетели за внедряването на техническия прогрес.

Системно проявявана слабост е също фактът, че не се води целенасочена, масово-разяснителна работа, не се използуват различните форми на агитацията за популяризиране успехите на рационализаторите и новаторите. Малко се използуват моралните стимули за разширяване на движението.

Изказалите се на съвещанието говориха за успехите в своите предприятия, но почти всички споделиха загрижеността си от сегашното състояние и направиха предложения за подобряване на работата.

Рационализаторската дейност е от голямо значение за изпълнението на задачите, поставени в 44-то постановление на ЦК на БКП и Министерския съвет. Тя трябва да бъде главният носител на техническия прогрес в промишлеността, селското стопанство, транспорта и търговията. Затова необходимо е Научно-техническите дружества, профорганизациите и Комсомолът да й обърнат по-голямо внимание. Да се организира социалистическо съревнование между техниците и инженерите, да се приложат правилно и действено моралните стимули, да се въведе ред при разглеждането, одобряването и внедряването на предложенията. Да не се забавя изплащането на рационализаторските възнаграждения. С решаването на тези въпроси във всяко предприятие, кооперативно стопанство, в строителството и транспорта ще се даде зелена улица на рационализаторското движение, за да изпълни то задачите, които се изискват от него.

Г. МИХАЙЛОВ

ПРОБЛЕМИ НА 44-ТО ПОСТАНОВЛЕНИЕ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

ВОДА ГАЗИ, ЖАДЕН ХОДИ

Мисли за строителните материали, строителството и онова, което наричаме инициатива

Изпълнението на строителната програма зависи до голяма степен от обезпечаването й със строителни материали — тухли, керемиди, негасена вар. Принципно това са основните материали в строителството, при това материали, които могат да се произвеждат не толкова трудно, за производството им не се изисква особена подготовка и обзавеждане. Освен това суровината за тях се намира сравнително лесно, природата ни я дава почти наготово. Ето защо на пръв поглед изглежда, че коментирането на ресурсите и разпределението на тухлите, керемидите и вар та е напразно губене на време.

Но това е на пръв поглед. Фактите говорят друго.

Затова нека да разгледаме фактите.

За периода от 1965 до 1967 година в Силистренски окръг са употребявани средно по 27 милиона тухли на година, а са произвеждани по 23 милиона. За керемидите потреблението се е покачило от 4 на 5 милиона съответно, а производството е спаднало от 1 милион на 636 хиляди. През 1965 година окръгът е употребил 5 084 тона негасена вар, пред 1966-та — 3 613 и през 1967-ма — 3 541 тона. За същите години производството на негасена вар е било: 3 322 т 2 671 т и 2 170 тона. Следователно през трите години окръгът е внасял по 13 процента от тухлите, 80 процента от керемидите и 30 процента от негасената вар.

Нека да добавим още нещо — една малка сметка. Силистренски окръг — тоест строителната организация — внася например машинни тухли от Попово. Транспортните разходи за всеки 1 000 от тях са по 20,49 лева. Тоест 1 000 тухли от Попово струват 48,58 лева, а от Силистра — 32,01 лева. Следователно вносните са по-скъпи с 16,57 лева. Като се допълни, че внесени те тухли са милиони, като прибавим към тях керемидите и негасената вар, ще стане ясно, че строителните материали се оскъпяват почти с толкова, колкото е стойността им.

Не бива да се пропусне и фактът, че строителната организация внася тухли, керемиди и негасена вар не само от Попово. През 1965, 1966 и 1967 година окръгът се е снабдявал със строителни материали от Великотърновски, Ловешки, Търговищки, Габровски, Шуменски, Толбухински, Русенски, Разградски, та дори и от Старозагорски окръг. От това следва, че транспортните разходи могат да бъдат и по-големи от посочените.

Често, много често говорим за странното и неаргументирано оскъпяване на строителството, даваме обещания за неговото поевтиняване, а забравяме да хвърлим поглед върху един такъв дребен въпрос като строителните материали и техните цени. Точно за тяхното неоснователно оскъпяване.

Ето производството на тухли в трудово-кооперативните земеделски стопанства намалява от година на година: през 1965-та — 6 милиона, а през 1967-ма — 4. Негасената вар, произведена в ТКЗС през 1965 година, е 790 тона, а през 1967 — 330 тона.

Защо?

Нима в Силистренски окръг няма суровини за негасена вар! Варовик има навсякъде — колкото искаш. Между някои ръководители се шири схващането, че производството на строителни материали е доста нерентабилно. Затова трябва да се намалява, та дори и да се изоставя. Но ето, че Силистренски окръг все пак внася и негасена вар, и тухли от други населени места. Значи, има хора, организации и стопанства, за които производството на строителни материали не е нерентабилно. За да могат да дадат продукция и за износ, значи за тях тя носи печалба. А в нашия окръг носи загуба.

Още веднъж трябва да се постави въпросът:

— Защо?

Защото няма организация и перспективно, икономически обоснована мисъл. В окръга е налице и суровината, и всички възможности за производството на нужните строителни материали. Нещо повече. Преди години Силистренски окръг изнасяше и тухли, и негасена вар в други окръзи. Ако се върнем още по-назад, не може да не си спомним, че в този край се произвеждаха едни от най-качествените строителни материали.

Време е да се обърне сериозно внимание на въпроса за строителните материали и тяхното поевтиняване. През последните години се говори твърде упорито за създаване на промишлено-производствена дейност в трудово-кооперативните земеделски стопанства. Производството на строителни материали е една от тези перспективни възможности. Нужно е освен това да се помисли по разширението на съществуващите специализирани предприятия. Разширение и в буквалния смисъл, а така също и в смисъл на създаване клонове, филиали.

Увеличаването на местното производство на строителни материали ще намали вноса, ще отпаднат транспортните разходи и строителството чувствително ще се поевтини. А този проблем бе поставен и в 44-то постановление на ЦК на Българската комунистическа партия и Министерския съвет.

Време е проблемът за строителните материали да намери своето правилно разрешение. Време е да престанем да газим из водата и да ходим жадни.

Ан. ИВАНОВ

НЕ ЗАТВАРЯЙТЕ ОЧИТЕ СИ ПРЕД ОЧЕВИЙНОТО

В последните дни на август през миналата година бяхме на посещение в консервния комбинат на ДСП „Булгарплод“ със задача да се запознаем с трудовата дисциплина. Със същата цел, пак в последните дни на август, посетихме комбината и тази година. Видя ни се интересна съпоставката след едногодишен период. Тя не можеше да не ни разкрие някои страни от стила и метода на ръководство, от организацията на производството и труда, от дейността на масовите организации. Очаквахме да видим само хубави неща и просто да се реванширame за миналогодишната критика, но се натъкнахме на упорито повторение на редица слабости и пропуски.

Закъсненията продължават

По-малко са от миналата година. Тогава след пет часа сутринта пребroихме над 100 закъснели, сега между пет и шест часа през портала минаха 46 закъснели работника. Трудно ни е да преценим дали тази цифра е голяма или малка и колко са загубените работни часове. Факт е обаче, че закъсняващи има. Факт е още и това, че никой не държи сметка кой кога идва на работа. Пазачът, който през тези часове на деня пропуска и превозните средства със суровина, не е в състояние да упражнява някакъв контрол. Дирекционният съвет има решение контролът да се извършва от сменните ръководители, но решението е останало само на книга.

От портала водят началото си и другите нарушения на трудовата дисциплина. Естествено е, че щом тук липсва контрол, той ще липсва и в работните помещения, ще бъде принизено чувството на отговорност ще има неуплътняване на работното време и пр.

Липсва и разпоредителност

И тя е резултат на слаб контрол. В комбината има хубава практика вечерно време да се прави план за работата през другия ден. Главният технолог и главният инженер са уточнили до детайли задачите на всеки цех, на всеки ръководител, но не се следи системно как се изпълняват тези задачи. Вляво от портала, под навесите, точно в пет часа се бяха събрали 40 жени, облечени в бели престилки. До пет часа и половина те чакаха някой да разпореди какво да работят. Едва в 5.30 на 10 жени бе намерена работа, а на останалите бе възложено да сортират домати едва в 6 часа. Суровина имаше, имаше и амбалаж—няма само този ръководител на смяна или пък майстор на смяна, който предния ден е получил задачите от главния инженер. Просто нямаше кой да разпореди групите по работните им места. И тази картина, според думите на работниците, се повтаря ежедневно. Загубеното време? То навярно, ще се компенсира с искането на по-голям брой временни работници от другите предприятия.

В помощ на комбината бе и 120-членната средношколска бригада. Младежите и девойките, с присъщата на младите хора упоритост, достигнаха изпълнение на нормите, които изпълняват редовните работници. В деня на нашата проверка обаче и те започнаха работа с половин час по-късно. Не им бяха осигурени количките!? Предната вечер, разбира се, е било уточнено какво ще работят, знаело се е, че ще им трябват колички, но... пак стигаме до тази прословута разпоредителност, която упорито отсъствува в първите часове след започването на трудовия ден. Сто и двадесет бригадири загубиха по половин час. Това прави 60 часа или през този ден комбинатът не е използувал труда близо на 8 човека, дадени му на разположение.

Още едно решение, останало на книга

И то е на дирекционния съвет. С него е разпоредено работниците да имат кратка почивка в 9 часа и през това време да закусват. Действителността обаче е друга. От 6 часа сутринта, когато бе заредена лавката, до нея се образува върволица от хора. Никой никому не направи забележка, макар това да ставаше пред очите на сменните майстори и сменните ръководители. Необяснимо е защо се вземат решения, щом като никой не настоява те да бъдат изпълнявани.

Критичният анализ трябва да започне от трудовата дисциплина

Доматената линия бе пусната с 15 минути закъснение. На нея бяха започнати изследванията по комплексните наблюдения. Тези наблюдения ще послужат по-нататък за направата на критичния анализ, който ще покаже резервите за най-пълно използуване трудовите ресурси и основните производствени фондове. Те ще покажат онези, на пръв поглед неуловими с просто око слабости, които са от голямо значение за увеличаване производителността на труда, за повишаване рентабилността чрез подобряване организацията на производството, труда и управлението. И това е правилно. Но не е ли парадоксален фактът, че в момента, когато се търсят най-дребните слабости на организацията, не се държи сметка за грубото, за очевийното, за голямото разпиляване на труд поради липсата на здрава трудова дисциплина, разпоредителност и контрол?

И ние твърдо смятаме, че първото мероприятие на дирекционния съвет след завършването на критичния анализ трябва да бъде именно във връзка с дисциплината, разпоредителността и контрола.

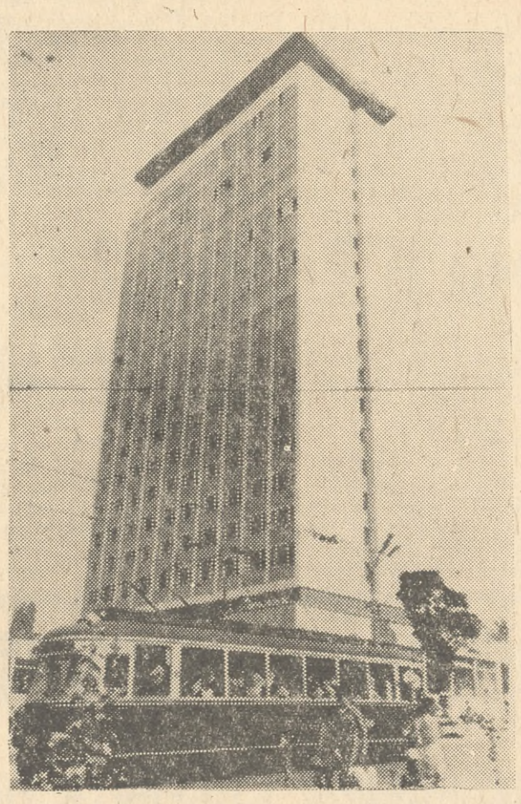
Благовест ПЕШЕВСКИ

ПРИДОБИВКА В с. БРЪЧМА

Преди няколко дни мъжете от село Бръчма бяха зарадвани от нова придобивка. ТПК „Дунав“ — Силистра отвори тук бръснарски клон. Досега такъв в селото нямаше и кооператорите бяха принудени да изминават 3-4 километра до съседното село Срацимир, за да се обръснат. Губеше се ценно време.

Сега кооператорите са облекчени с откриването на новия клон и изразяват своята благодарност към ръководството на ТПК „Дунав“, което им помогна с откриването на бръснарницата те да пестят нерационално губеното време и да го изразходват за извършване на полезна дейност или за отдих.

Петър НЕДЕЛЧЕВ

В софийския квартал „Лозенец“ извисява ръст новият хотел „Хемус“.

СИН НА ЦЕХА

Преди няколко дни работничките от цех „Заготовка“ от консервния комбинат на ДСП „Булгарплод“ поеха шефството над детето Стойчо Димитров Георгиев от дом „Дочо Михайлов“. И всички го обикнаха като свой син, обкръжиха го с топли човешки грижи, интересуват се от успеха му в училище, вземат участие във възпитанието му.

През лятната ваканция Стойчо дойде на работа в цеха. Колективът го прие с радост. Опитните работнички му помагаха да усвои работата, грижеха се за него. Целия сезон той работи без прекъсване и напусна цеха, отнасяйки със себе си любовта на синеблузите работнички.

По случай рождения му ден, 4 септември, задружният колектив устрои за него мило и вълнуващо тържество. Бяха му поднесени много подаръци — ученически костюм, куфарче за дрехи и пр.

Трогнат от майчинските грижи на работничките, Стойчо прие с голяма радост подаръците и обеща да се учи отлично, за да им се отплати за грижите, които полагат за него.

Освен постоянния контакт, който има колективът със своя син, работничките са му открили детски влог при ДСК и ежемесечно внасят определена сума. Досега в спестовната книжка са се събрали над 250 лева. Тази сума не е много голяма, но до пълнолетието му ще нарасне многократно.

Р. ПЕНЧЕВА

Из опита на първенците

УСПЕХИ, КОИТО НИ УЧАТ

През последните години добивите от пшеницата в ТКЗС с. Нова Черна значително се увеличиха. През 1965 година са получени по 404 килограма среден добив от декар, през 1967 година — по 434 килограма, а през 1968 година, въпреки сушата — по 471 килограма. За успехите на стопанството сега се говори не само в окръга, но и в страната.

За да може вестникът ни да сподели със своите читатели как новочерненци са постигнали тези успехи, представител на редакцията се срещна с председателя на стопанството Станю Друмев и го помоли да отговори на поставените от нас въпроси:

ВЪПРОС: Бихте ли споделили с нашите читатели, другарю Друмев, как се отнесохте към въпросите, свързани със сортовия състав и качеството на посевния материал?

ОТГОВОР: И през тази година основният сорт при нас си остана „Безостая—1“. Той зае 90 на сто от площите. Останалите декари засяхме със „Сан Пасторе“. С опитна цел върху 20 декара засяхме семена от сорта „19-16“. Заедно с това заложихме като опит 10 нови перспективни сорта по схемата на Института по пшеницата и слънчогледа край Генерал Тошево.

Нашето стопанство никога досега не е сяло с такива висококачествени семена — 30 тона елит, 45 тона първо размножение, 230 тона второ размножение и само 150 тона с масови посеви.

Що се отнася до резултатите от различните сортове, искам да отбележа, че „Безостая—1“ си остана най-високодобивен сорт. От „Сан Пасторе“ получихме около 50 килограма по-нисък добив от декар. Сортът „19-16“ при поливни условия даде среден добив 500 килограма. Като се има предвид скоростта на неговата зрелост, може би през следващата година той ще смени сорта „Сан Пасторе“.

ВЪПРОС: Какво е вашето отношение към предшественика и мероприятията, свързани с обработката на почвата?

ОТГОВОР: През тази година ние имахме добро съотношение между отделните групи предшественици. Бобовите, по-голямата част от които съставляваше грахът за зърно, заемаха 32 на сто от общата площ за пшеница та. Другите ранни предшественици като коноп, фуражна царевица, бостани, слънчогледи и други заемаха 42 на сто и само 26 на сто бяха късни предшественици. Така че до започването на сеитбата 80 на сто от площите бяха напълно готови.

Подготовката на почвата е едно от най-сериозните ни мероприятия. Затова към него се отнасяме с голяма отговорност. На бобовите и останалите ранни предшественици оранта беше направена на дълбочина 20-25 сантиметра. Основната ни цел беше да се изоре дълбоко, без да се изкъртват буци. Това се постигна, като някои блокове бяха неколкократно преорани с обикновени и дискови плугове. За да уплътним почвата, използувахме различни подравнители. Непосредствено преди сеитбата култивирахме с култиватори-комбинатори.

Площите на късните предшественици изорахме на по-малка дълбочина — 20-22 сантиметра. Причина за това бяха падналите валежи в края на септември и около 10 октомври. Те също бяха култивирани и изравнени. Бяха въведени контролни листове за отчитане на обработката на всеки блок. След окончателната подготовка той се приемаше и чак тогава се разрешаваше да се сее.

ВЪПРОС: Какви ви бяха посевните норми, сроковете и качеството на сеитбата?

ОТГОВОР: За нас първият сеитбен ден беше 2 октомври м. г. в бригадата на с. Нова Черна. Той се проведе като показен и стана сигнал за предстоящата масова сеитба. На втория ден всички машини излязоха в полето и започнаха сеитбата, първо на слънчогледовите площи и другите ранни предшественици — без бобовите. По указания на института сеитбата на площите от бобови предшественици започна на 10 октомври и завърши на 12 октомври. На царевичните те на 16 октомври и завърши на 21 октомври. Цялата сеитба приключи за 12 дни.

Сяхме със сеялки СУБ—48 Б и можем да отчетем, че всичко стана без всякакви нарушения. Семената се заривахме на 6-7 сантиметра дълбочина и в разстояние на 24 часа се валираше.

Посевната норма регулирахме в зависимост от срока на сеитбата, подготовката на почвата и от това, дали площта е за семепроизводство или не. Започнахме с 550 кълняеми семена на квадратен метър и стигнахме през последните дни до 600, а на някои площи и до 650 кълняеми семена.

ВЪПРОС: Торенето е едно от главните и отговорни изисквания при съвременното земеделие. Как вие го използувахте при пшеницата?

ОТГОВОР: В производството на пшеницата тази година ние изразходвахме по 76 килограма фосфорни торове и по 42 килограма азотни торове на декар. На отделни блокове нормата достигна и до 80-90 килограма суперфосфат и 50-55 килограма амониева селитра на декар. С торенето искахме да коригираме до известна степен неблагоприятното влияние на предшественика или срока на сеитбата. Добре наторените площи на слънчогледа и навреме засети с нищо не отстъпиха по добив на бобовите предшественици. Въпреки всичко обаче все още има какво да се желае. Така например анализите от почвените проби не са станали основа в торенето ни. Тях ще можем да използуваме едва през пролетта на следващата година.

ВЪПРОС: Вашият кооператив е единственото стопанство в окръга, което има условия да полива и пшеницата. Какво е вашето отношение към тази възможност?

ОТГОВОР: Поливането при нас тази година реши до голяма степен борбата ни за високи добиви и в същото време то бе едно от най-слабите звена в работата ни по отглеждането на пшеницата. Не защото не поливахме, а защото не се подготвихме още от есента. В резултат на водата полетите площи дадоха със 70-80 килограма повисоки добиви, а можеха да бъдат и повече.

Тази година успяхме да поливаме първия път 7 200 декара и 3 200 декара през следващите поливки, от които 3 860 декара чрез дъждуване. За идната година се готвим още отсега, като даваме предимство на есенното влагозапасяване. Заедно с поливането проведохме и борбата с плевелите.

ВЪПРОС: Да кажете нещо за прибирането на пшеницата?

ОТГОВОР: За разлика от други години жътвата започнахме с 20 дни по-рано и я завършихме за 15 работни дни. Характерно е това, че през цялата жътва се работеше на бавни скорости и загубите се сведоха до минимум. За това спомогна много формата на заплащане на комбайнерите — не на тон овършано зърно, а на чисто работно време. Трябва да кажа, че в жътвата на нас ни помогнаха и стопанствата от Дулово и село Славяново — Плевенско.

Борбата ни за още по-добри резултати продължава. Тя е намерила конкретен израз в планпрограмата за идната година. Целта ни е да получим по 530 килограма пшеница и по 470 килограма ечемик от декар. За да постигнем тази цел, ще използуваме само висококачествени семена. Ще подобрим работата по наторяването, като внесем всичкия суперфосфат преди оранта, а азотните торове — рано напролет. Само за късно освободените предшественици една трета от азотните торове ще използуваме през есента. 70 на сто от площите ще бъдат влагозапасени, а всички блокове веднага след сеитбата ще подготвим за напояване.

Улиците, децата, правилата за движение

Всестранният прогрес на нашата социалистическа икономика създаде условия за бързо развитие на автомобилния транспорт. Ежедневно се увеличават товарните автомобили и автобусите, мотоциклетите, тракторите и мотопедите.

Но наред с този положителен процес чувствително се увеличават и транспортните злополуки. Особено нарастват злополуките с деца. За да се избягнат тези нещастия, децата трябва да изучат правилника за движение и по-точно онази част, която се отнася за правата и задълженията на пешеходците. Незнанието и неспазването им води до нещастни случаи, при много от които са виновни пострадалите деца. Така дойде нещастието за десетгодишната Фатмя Исмаилова от Силистра, която пресича улицата непосредствено пред мотоциклет, без да се огледа. При удара бе счупен десният й крак. На 21 юли по улица „Д. Дончев" мотоциклетистът Костадин Христов блъска 6-годишния Венелин Огнев. Причина за автопроизшествието е внезапното пресичане на платното от детето. Така пострада и Нази Идризов от с. Овен.

През осемте месеца на тази година по улиците и пътищата на окръга са допуснати 10 автопроизшествия, при които са наранени 12 деца. До тях води безразсъдното играене с топка по уличното платно, пързалянето с летни и зимни кънки, хващането, возенето и увисването по движещите се моторни превозни средства от страна на децата.

Родителите трябва да приучават своите деца още от малки, преди да са тръгнали на училище, как да се движат по улиците, как да ги пресичат, къде да ги пресичат.

Движението на децата по улиците в повечето случаи е свързано с тяхното отиване или връщане от училище. За да бъдат спокойни родителите, трябва още от първите учебни дни да приучат децата си да се движат по най-безопасния маршрут, да им покажат къде трябва да пресичат уличното платно. За тях това няма да представлява голяма трудност — много от тях са запознати с правилника за движение и могат да го предадат на децата си в подходяща форма.

Автопроизшествията с деца могат да се предотвратят, ако и учителите в училищата огрмотят децата с правилника за движение и закона за моторните превозни средства. Интензивното движение по улиците и пътищата на страната налага все по-остро да се намери в училищата подходяща форма, за да се въздействува върху учениците да спазват правилника на движение.

Никола АТАНАСОВ

Кадър от новия български игрален филм „Гибелта на Александър Велики".

Мисли на велики хора

Има само един вид смелост, която аз наричам истинска — тя се състои в това да видиш опасността такава, каквато е, и да вървиш срещу нея.

Хелвеций

В същото време, когато умните хора умеят да изразяват много в малко думи, ограничените, напротив, притежават способността много да говорят — и нищо да не казват.

Ларошфуко

Закон на материалния свят е равновесието, закон на нравствения свят — справедливостта.

В. Юго

Книга, която не си струва да я прочетеш два пъти, не заслужава да бъде прочетена и един път.

Вебер

Четенето на хубави книги ни открива мислите, скрити в нашата собствена душа.

Ш. Пьермон

Във всяка работа е по-добре малко, но хубаво, отколкото много, но лошо. Така е и в книгите.

Л. Толстой

Който признава задълженията по отношение на себе си, той ги признава и по отношение на другите.

Хауптман

Едно дълго пътуване

Както казват понякога в песните
и над мен прелетя любовта..
Но от погледи чужди отплеснатa
отлетя и не съм я видял...

Дълги стръмни пътеки преминах,
много пречки са вече зад мен..
И по нишката на годините
сам достигнах до днешния ден.

Питах всички... не знаеха нищо.
Пак потеглях на път уморен.
Все се топлех на чужди огнища,
а мечтаех за покрив над мен.

Сам вървя... Нея още я няма...
Като мен толкоз хора вървят.
Ако някъде спре любовта ми
запазете я. Аз съм на път.

Валентин ЧЕРНЕВ

Н. КОВАЧЕВ „ИЗ САРАЕВО"

Западът без ретуш

Американски „благодетели"

В Делхи заседава конференцията на Юнеско за използуване постиженията на науката и техниката за развитие на страните от Азия. В конференцията участвуват делегации от 26 страни, включително и Съветския съюз. На дневен ред са редица актуални теми, които привличат вниманието на индийската общественост. Особен интерес предизвиква дискусията по проблема на миграцията на научни и преподавателски кадри. Това явление, наричано в печата „изтичане на мозъци", нанася сериозна вреда на икономиката на развиващите се страни.

Индийският директорат на научния и технически персонал публикува тревожни данни, посочващи, че „изтичането на мозъци" от страната взема извънредно сериозни размери. Така в селскостопанските университети остават постоянно вакантни 30 процента от местата за преподаватели и научни работници. В промишлените институти — 27, в колежите по инженерство, поликлиниките и болниците — 20. Системно са незаети 19 на сто от щатните длъжности в изследователските учреждения в страната.

Крупните монополи на САЩ и ГФР организират лов на човека с диплома, притежаващ дарба за творческо мислене. Зад проблемата „изтичане на мозъци" се крие криминалният проблем за кражба на талантливи специалисти. С примамване на учени се занимават разни организации. За тази цел се използуват различни американски фондове. Така фондът за национална наука откри „курсове за усъвършенстване" на индийски учители. През 1967 година за тези курсове заминаха за САЩ около 4 000 педагози.

Рейнските покровители

Неотдавна Западна Германия построи в Португалия предприятие, което произвежда оръжие и военни снаряжения. Сега в страната има повече от 15 000 войници и офицери от Бундесвера. Те обучават португалските войници и служат като съветници във военните ведомства. Генерал Ф. Бекер оглавява постоянната западногерманска военна мисия в Лисабон. Луфтвафе на ГФР доставя на португалските колонизатори реактивни бомбардировачи, които хвърлят бомби срещу мирното население на „отвъдморските територии". По такъв начин Бон заедно с Лисабон играе ролята на душител на свободата на африканския континент.

МРЪСНА РОЛЯ

Вестник „Зимбабве ривю", орган на съюза на африканския народ зимбабве, съобщава, че Западна Германия не само оказва морална подкрепа на родезийските расисти, но и разширява търговията си с тях. Въпреки санкциите на ООН, през последната година вносът на родезийски стоки в ГФР се увеличи три пъти, а западногерманският износ в Родезия нарасна два пъти. Освен това Бон изпрати във въоръжените сили на Родезия военни съветници и доставя оръжие и военни снаряжения.

Съучастници в ограбването

В Мозамбик, народът на който се бори против португалските колонизатори, американските компании усилено търсят „черно злато". Вече няколко години тук издирват нефт компаниите „Мозамбик гълф ойл къмпани" и „Мозамбик панамерикън ойл". Техните капиталовложения до 1972 година ще достигнат около 10 милиона ранда. Неотдавна право за търсене на нефт в Северен Мозамбик получи американската корпорация „Тексако дивелопмънт". В южната част на страната американските компании „Сапрей", „Кларк" и „Скели" ще вложат 3 милиона ранда. „Независимият" нефтопроучвател в САЩ Д. Хопкинсън също поиска от португалските власти разрешение да прави издирвания на петрол в района между реките Саби и Лимпопо. Големите доларови инвестиции на американските монополи са опора за нестабилния режим на Салазар в Мозамбик.

Колко гладуващи има в Тексас?

Тексас заема особено място в Америка. Жителите на този щат винаги се стараят да подчертаят неговите несметни богатства. Действително големите запаси от петрол са онези „дрожди", върху основата на които израснаха баснословните състояния на много мултимилионери, такива като Харолд Хант и Пол Хети. Тук са най-скъпите ресторанти, най-луксозните магазини в САЩ. Тук се извършва усилена търговия с лични самолети и с кучешки дрешки от кожата на норка. Пропагандаторите на американския начин на живот обичат да пишат и да говорят за всичко това. Но те старателно замълчават другата страна на тексаската действителност: беднотията на трудещите се.

Гражданска следствена комисия, посетила Тексас, се е запознала с условията на живот в град Сан Антонио, значителен процент от чието население са американци от мексикански произход. Комисията е стигнала до извода, че „случаите на остро малокръвие са обикновено явление, че често деца на една години на тежат по-малко, отколкото при раждането им, а теглото на 3, 4 и 5-годишни деца не надминава 20 фунта".

Детската смъртност в Тексас се увеличава непрекъснато. Ако преди четири години от 10 000 родени деца 219 не са доживявали една година, то сега умират 243. В 15 окръга на „най-богатия" щат няма нито един лекар.

Според заключението на комисията в 30 окръга незабавно трябва да бъде разрешен проблемът за хроническото недояждане на хиляди тексасци. Около една трета от населението на щата живее мизерно.

Обнародването на тези позорни факти, които красноречиво доказват безчовечността и жестокостта на капиталистическия строй, не се харесва на американските власти. Те се помъчиха да опровергаят данните, събрани от комисията. Специално упълномощеният за окръга, в който влиза град Сан Антонио, Плок заяви, че твърдението за глад в неговия окръг е лъжа, че американците от мексикански произход гладуват само за това, защото те не знаят... как да се хранят!

Усилено благоустрояват

Последните години донесоха на жителите в Зафирово, Коларово и Богданци големи промени по отношение на благоустрояването. Желанието на населението да направи трите селища по-хубави, по-удобни не остана напразно. С помощта на средствата от самооблагането и с активната финансова намеса на кооперативното стопанство в този район днес всички са свидетели на бързата и резултатна работа по подобряването на благоустрояването. На мястото на досадните заблатени места в с. Коларово, например, сега се шири парк с хубави алеи. Такова е положението и в Зафирово и Богданци.

Редом с озеленяването непрестанно се работи и по шосирането и асфалтирането на селските улици. Интензивно се извършва и канализацията на селата от съвета. В най-скоро време ще бъдат завършени канализациите в Коларово и Зафирово.

Така с общи усилия на жителите и администрацията трите села хубавеят с всеки изминат ден.

Радослав РУСЕВ

ИЗСТРЕЛ ОТ ХОТЕЛ „БАЙКАЛ"

28

повест от Аркадий ВАЙНЕР и Георги ВАЙНЕР

„Установено е съвпадение на индивидуалните особености на канала на цевта на оръжието и куршума, ширината на следите от полето на нарезите. Отбелязаните особености дават основание да се направи извод за това, че изваденият от тялото на Т. С. Аксенова куршум е изстрелян от представената за изследване пушка ВБ 806237, производство на Тулския оръжеен завод, намерена в непълнолетните Гафуров и Баранов. Фототаблиците се прилагат".

— Не може ли да има грешка? — недоверчиво попита Тихонов.

— А вие погледнете снимката — сви рамене Шифрин. — Съпоставете таблиците и ще видите, че съвпадат и най-малките детайли. Куршумът е изстрелян от тази пушка — това е толкова вярно, колкото и това, че днес е сряда и вие стоите в момента пред мен.

— Добре — тихо каза Тихонов. — Вие ме убедихте. Много съм ви благодарен, Юрий Петрович. Вие не можете да си представите колко е важно за нас сега да знаем оръдието на действие?

— Защо да не си представям — добродушно каза Шифрин. — Та аз съм работил шест години като следовател. Затова се постарах добре да свърша всичко.

Стас помълча и после каза:

— Вие нали събирате пощенски марки?

— Събирам, събирам! Това го знаят всички. Вие искате да ми покажете нещо ли?

Стас се засмя и прелърна Шифрин през рамената.

— Нищо подобно. Вие заслужавате нещо повече. Някога, още като студент, аз събирах всякакви дреболии — имам цял албум. Но имам една марка наистина много ценна: „Левановски, 1935 г., с преплетен щемпел „Москва — Сан Франциско". В знак на искрено уважение към науката аз искам да ви я подаря.

— Този подарък е толкова ценен, колкото и неочакван — тръгнато каза експертът. — Но аз нямам сили да се откажа от него. Аз дори не мога да бъда сигурен, че ще мога да ви се отплатя за него. За всеки случай ще помисля над този въпрос.

— Не трябва да мислите над този въпрос — каза Тихонов, — защото аз съм хитър. Аз ще ви донеса още работа...

— Къде, каква работа? — засуети се Шифрин.

— Ето ви три патрона. Трябва да ги изследвате по ваша линия, но основно от позицията на съдебен химик. Въпросът е: имат ли нещо общо с патрона, намерен в тялото на Аксенова?

Експертът помисли нещо и каза:

— Ще имате резултата утре, някъде към обяд. Добре ли е? Изглежда вие предполагате, че тези куршуми имат нещо общо с другия?

Тихонов хитро се намръщи.

— Не ми мътете главата. За какъв дявол ми е да изследвате тези боеприпаси, ако не подозирам, че те са от един източник. Но не се съмнявайте, аз не заменям науката за симпатии, дори под бремето на такава рядка марка...

(Следва)

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Експедиция СИС-68 в румънски води

След милото и трогателно изпращане на пристанището в Силистра, след краткия преглед на документите непосредствено до границата от румънските власти и ние сме в румънски води.

Първият етап до Черна вода (75 километра) мина неусетно. Смях, веселие, непознати местности — всичко се слива в едно. Около 16 часа бяхме на приста нището. Независимо, че бивакът беше направен под моста, умората си каза думата — почти не усетихме влаковете, които минаваха на интервал от десетина минути.

Черна вода — Хиршова — етап от 43 километра, наситен с много острови и канали, удобни места за риболов, които даваха възможност на рибарите да се проявят. Но уви... Цялата група прие малко резервирано обясненията им, че реката е придошла, че е мътна... Ще видим по-нататък.

Третият етап до Браила премина при много емоции и перипетии. Всеки от нас ще го запомни с красотата която ни предлагаше реката, със срещите с български и съветски шлепове, с веселите случки, поднасяни ни от Марчел и Илия.

Край Вадил Оил прехвърлих ме гумените лодки през военен понтонен мост, а другите съдове почакаха 4 часа, докато вдигнат моста.

Браила ни посрещна гостоприемен на 3 септември след обяд. Митническите и граничните власти за кратко време оформиха документите и един от сувенирите ни бе поднесен без съжаление. Браила — град с 80 000 жители, тази година чествува 600 години от своето създаване. Много пла кати по улиците му говорят за тази годишнина. В Браила от 1868 до 1871 година пребивава Христо Ботев. Той пристига в. хана на Чапърлу, където събира български емигранти — революционери. Своите сбирки и съвещания провеждал в едно мазе, от което отвеждал таен вход на другата улица. През 1960 години на на мястото, където е бил хан ът, построяват модерен жилищен блок. За това свещено място сега напомня само една паме на плоча. Всички вещи от къщ нейният макет, многото фоси бюст на Ботев сега се нам ат в специална стая на мест ния градски музей.

По едно съвпадение в музей, където записахме впечатленията си, предния ден са били наши съграждани — пионери, които са били на екскурзия с параход „Радецки".

Групата посети и българската църква, която се е запазила добре, и църквата-катедрала.

205 километра са изминати. Напред ни очакват още много километри, непознати места. Експедицията продължава успешно. Всички се чувствуват много добре и изпращат привети на Силистра.

Иван БОНЕВ

ОБЯВА

ТКЗС „ВАСИЛ ЛЕВСКИ" с. Ст. Караджа, Силистренски окр. продава лекотоварен автомобил марка „Варшава-пикап" без гуми. Цена по споразумение.

ОБЯВА

ЗАВОД ОРГТЕХНИКА — СИЛИСТРА

ТЪРСИ

да назначи:

стругари от II до VII разряд
фрезисти от II до VII разряд
мебелисти от II до VII разряд

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 108 (1425) | Вторник, 17 септември 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ЗВЪНЕЦЪТ ПАК ПРИКАНВА — НА УЧИЛИЩЕ!

С ВЪЛНЕНИЕТО НА СИЛИСТРА

Вече безброй много станаха белите сгради в белия град на Дунава, както някои наричат Силистра. Те никнат ту в единия, ту в другия край на града: жилищни блокове и детски градини, заводски корпуси и административни сгради. И с всяка от тях идва радостта ни от постигнатото, от направената крачка към бъдещето.

Радостта ни!..

Тя дойде при нас и във вчерашното утро на мирния септемврийски ден:

—Честита училищна сграда, хора, хора от крайдунавския град честито Силистра!

Така в едно се сляха очакваният първи ден на настъпващата учебна година и гордостта ни че я посрещаме с още една прекрасна придобивка, дело на неуморните ни и талантливи ръце, резултат от непрестанните усилия на Партията образованието все по-ярко да откликва на съвременните изисквания. А новата сграда за политехническа гимназия в Силистра е най-близо до тях.

На тържественото й откриване дойдоха другарят Сава ШИВАРОВ, председател на ОНС, членовете на Бюрото на ОК на БКП Никола НИКОЛОВ, Христофор ИВАНОВ, Яким ПЕТКОВ и Георги КАРДАШЕВ, членове на Изпълкома, ръководители на предприятия, стари учители и много гости. За пръв път прясно асфалтираният двор на училището събираше толкова много хора, толкова вълнения.

Вълнуваха се 680-те ученика, които щяха да седнат на новите чинове, старите учители, родителите.

Тържествено беше посрещнато за пръв път знамето на новата обединена гимназия. Ученички рецитираха подходящи стихове. В своето слово Кирил Иванов, директор на гимназията, изрази благодарността си към всички онзи, които са допринесли, за да бъде построен този дом на науката. Той увери присъстващите, че колективът на гимназията ще оправдае с достойнство всички грижи. С топли думи се обърна към учениците Господин Иванов от първия випуск на новооткритата през 1910 година гимназия „Климент Охридски". Приветствия поднесоха инж. Георги Маринов, директор на ДИП „Липа", от името на бившите възпитаници на гимназията; Петър Костов от името на Окръжния и Градския комитети на Комсомола.

Предприятия от града поднесоха подаръци за обзавеждането на новата сграда.

Прерязвайки трикольорната лента, другарят Шиваров се обърна към учениците:

— Бъдете трудолюбиви и умни, бъдете истински строители на нашето любимо Отечество.

След това в 28-те нови класни стаи учениците започнаха първия си учебен ден. Спокойна ви, ученици, нека бъде плодотворен и вашият труд, учители.

С. ХРИСТОВ

Познат ли ви е този най-чист и най-пръв порив?

Звънчето зове — тръгвайте към знанието, тръгвайте към светлината!

Първият училищен звънец запалва искрици в детското сърце; от искриците лумват огънчетата на устрема към неизвестното, за да не угаснат никога...

По-бързо — към училището! Там те чака добрата усмивка на учителя, която ще те поведе по безкрайните пътеки на знанието!..

СНИМКА: Светослав РУСЕВ

ОЧАРОВАНИЕТО НА ПЪРВИЯ ДЕН

Доскоро дворът на бившата I гимназия беше тих и без людей. Утрото на вчерашния ден доведе тук децата от у-ще „Кирил и Методий", които изпълниха простора с весела и радостна глъчка. Като кокичета разцъфнаха белите блузи на пионерите и чавдарчетата. А първокласниците? В своите нови дрешки, с пълните чанти и пъстрите букети те бяха толкова щастливи, толкова мили...

Първият звънец сложи началото на новата учебна година. Другарят Иван Байчев — директор на у-ще „Кирил и Методий", приветствува учениците и им пожела успех и здраве. Успехи, достойни за юбилейната годишнина на социалистическата революция в нашата Родина.

Такива бяха пожеланията и на др. Ганка Андреева—секретар на ГК на БКП. В поздравленията на най-малките и най-големи ученици затрепта онова вълнение, онова очарование, което носи само първият учебен ден.

— Довиждане, татко...!

Един първокласник прекрачи за първи път училищния праг. И след него всички, и малки и големи, влязоха в класните стаи, за да събират знания, радост и много, много обич...

М. ТРИФОНОВА

В ГРАДА Е ПРАЗНИК

През първия учебен ден в Тутракан е винаги празнично.

И сега по улиците на стария град вървят усмихнати ученици. Гражданите им отправят топли погледи и им пожелават успех през годината.

Началното училище „Любен Каравелов" отново прие своите възпитаници.

Красива и просторна е сградата на СПУ „Йордан Йовков". Кабинетите са обогатени с нови учебни пособия.

В слънчевото утро аленеят пионерските връзки върху гърдите на учениците от началното училище „Максим Горки". Плахи са първокласниците, но сърдечното посрещане им вдъхва увереност. Вече много години слуша песента на първия училищен звънец директорката на училището Митка Петрова.

Различни са вълненията в тутраканските училища през този пръв учебен ден. Привлечени ли са всички подлежащи деца на обучение? Готови ли са напълно училищните сгради?

Разбира се, всичко е предвидено и обмислено навреме.

Първият звънец удари! Веселите ята на учениците с песен влизат в чистите класни стаи.

На добър час!

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

ВСИЧКИ СИЛИ ЗА ПРИБИРАНЕ НА ПРОЛЕТНИЦИТЕ

УДАРНИ ДНИ В МЕЖДЕН

В стопанството тази година ще се засеят 22 500 декара с есенници. От тях досега са освободени, изорани и наторени с по 60 кг суперфосфат около 12 000 декара. Това представлява 52 на сто от общата площ за есенниците. Резултатите можеха да бъдат много по-добри, ако беше създадена по-добра организация за освобождаването на земята. Истина е, че стопанството е завършило прибирането на слънчогледа. Да се освободят обаче 10 300 декара от царевицата ни как не е лесно. Необходима е много добра организация на труда.

В изораването на площите вземат участие девет машини. Всеки ден те подготвят по 850 декара. В това отношение заслужават похвала механизаторите Вълчо Стоилов от бригадата в с. Върбино, Христо Великов и Исмаил Османов от с. Межден. На смяна вместо по 52 декара те орат по 60 декара. Господин Йорданов от бригадата в с. Колобър с кукурузокомбайн работи най-добре и е пример за останалите. От 670 декара царевицата е обрана с машини. Веднага след освобождаването на площите земята се изорава.

За да може обаче да се осигури пълна натовареност на тракторите, трябваше да се ускори освобождаването на площите. Ето защо ръководството на стопанството заедно с партийното ръководство провеждаха разширено съвещание. На него бяха приети мероприятия за ускоряване освобождаването на площите, за срочно и качествено провеждане на сеитбата.

Дните от 15 септември до 5 октомври са обявени за ударни. През това време се мобилизират всички сили на кооператорите, механизаторите, служителите, учителите и учениците.

За да може успешно да се изпълни поставената задача, през обявените ударни дни в стопанството ще се работи без прекъсване. На онези, които наберат най-малко по един декар царевица на ден и изрежат стъблата, ще им се завиши трудовото възнаграждение с 0,80 лева. Кооператорите, които отсъствуват без причинно от работа, ще се санкционират.

В мероприятията се предвижда и награди за всички бригадири, освободили площите си до 5 октомври, и на механизаторите, които вземат участие в есенната кампания и засеят до 20 октомври. На прикачвачите, осигурили качествена сеитба, ще се завиши възнаграждението с 40 на сто.

След съвещанието още на следващия ден кооператорите, търговските и здравните работници, служителите от пощата и другите учреждения излязоха да берат царевица. Съзнавайки отговорността, те съвестно изпълняват поставената им задача.

За нуждите на сеитбата са готови 10 редосеялки. Стопанското ръководство е решило да закупи още 6 такива машини. С досегашната си подготовка механизаторите са уверени, че и тазгодишната сеитба ще се извърши навреме и качествено.

Зия СЕЛИМЕДОВ

ЗА ПОСТИГАНЕ НА ПЛАНИРАНИТЕ ДОБИВИ

Въпреки неблагоприятните климатически условия, тутракански отчитат като незадоволителни резултатите, постигнати от тях в зърнопроизводството.

На състоялото се наскоро заседание на управителния съвет на кооператива бяха набелязани редица мероприятия, които ще съдействуват за правилно провеждане на предстоящата сеитбена кампания, а оттам и за получаване на по-високи добиви от есенниците.

Първото условие, към което тутракански се стремят, е да проведат сеитбата само с първокласни семена. Голяма част от посевния материал тук е набавен по пътя на сортообмяна. И в Тутраканското стопанство основен сорт си остава „Безостая—1", който ще заеме 24 500 декара. С „Равная—12" ще бъдат засети 400 дка, а със „Сан Пастор" — 600 декара. На ечемика се падат 4 400 декара.

Сега тутракански усилено подготвят площите, освободени от слънчогледа, царевицата и коноп. Всеки декар предварително се тори с по 60 кг суперфосфат.

Всички механизатори се стремят да работят така, че до 1 октомври да подготвят за сеитба 85 на сто от определените за това площи. Фактът, че досега близо половината от предвидената земя е изорана, ни кара да вярваме, че те ще изпълнят с чест поставената задача.

В кооператива се държи сметка не само на количеството, но и на качеството на извършената работа. Оре се на 20-25 см дълбочина, а след плуговете винаги се движи тервелска брана. На рано изораните площи се извършват допълнителни обработки, за да се доведат до градинско състояние.

В стопанството е забранена категорично сеитба върху стърнища. Приет е специален график, според който кампанията трябва да започне на 1-ви и завърши на 20 октомври. Ще се работи общо с 15 редосеялки.

Предвижданите материални стимули импулсират всички. Това без друго ще помогне за навременната и качествена сеитба, за постигане на планираните добиви от есенните култури в ТКЗС — Тутракан.

Живко ТРУШЕВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 13. IX. 1968 г.

ТКЗС	Силажиране в %	Подготвени площи за засяв. есенници в %	Прибрана царевица в %	Набрани тютюн низи в %
Айдемир	26	32	30	39
Калипетрово	11	35	18	66
Бабук	18	32	43	24
Алфатар	60	32	28	47
Алеково	28	35	17	70
Иширково	38	42	34	85
Смилец	63	46	93	9
Попина	6	36	0,2	26
Сребърна	18	34	24	33
Ситово	47	42	24	113
Срацимир	14	38	20	8
Кайнарджа	57	34	41	91
Голеш	35	35	57	52
Средище	22	26	18	84
Тутракан	18	40	30	20
Нова Черна	0,8	51	5	26
Старо село	16	46	44	0
Белица	10	47	30	127
Главиница	22	26	25	45
Ст. Караджа	6	26	13	42
Сокол	5	33	13	47
Зафирово	9	39	15	42
М. Преслав	43	57	34	75
Дулово	17	30	3	91
Межден	9	33	35	77
Окорш	12	25	9	30
Секулово	15	27	9	71
Добротица	46	58	15	92
Чернолик	8	28	23	59
Паисиево	19	37	7	41
Всичко ТКЗС	48	36,4	24	62,7

ТВОРЧЕСТВО ИМА НАВСЯКЪДЕ

Не, не става дума за живопис. Нито за музика и литература. Нито пък за театър.

Може би за всичко това, взето заедно...

В такъв случай човек би запитал каква живопис и музика има в една дамска прическа. Тесногръдието и придирчивото еснафство би отговорило, че не понася нито гримираните мисли, нито гримираната външност на човека.

Животът, хилядолетната история на човечеството отговаря иначе — поне що се отнася за външността на човека. На жената още по-точно. Преди много години един велик русин, един тих и затова проницателен писател — Антон Павлович Чехов — каза, че в човека всичко трябва да бъде красиво: и външността, и мислите.

Кой знае дали Жоица Иванова Ранчева от фризьорския салон № 5 към „Комунални услуги" — Силистра се ръководи от мисълта на Антон Павлович, но когато нейните клиентки излизат на улицата, в тях видимо е станала някаква промяна. Самите те стъпват някак по-свободно, по-леко. Нещо тържествено има в тази походка, нещо величествено, което е символ на силата, на жената, на човека.

В такива случаи вероятно Жоица Ранчева за миг отправя поглед към улицата, по която е тръгнала нейната клиентка. Защото промяната е направена именно от ръцете на фризьорката. Ръцете са подрязвали, маса жирали, добавяли, премахвали. Ръцете са създавали красота. И създаденото веднага излиза на улицата, то облъхва със сияние си улицата, която също става като че ли по-тържествена.

Колективът, в който работи Жоица Ранчева, не е голям. Всичко пет фризьорки работят в салона. Затова на вътрешното състезание през юни тази година се явиха всички. И всички за минаха за зоналните състезания в Търговище. Там беше трудно. Пред очите на специалисти трябваше да се направи вечерна прическа, празнична прическа... дневна, коктейлна.

Първото място зае Жоица Ранчева от Силистра.

В междузоналните състезания в София също се включи между дванадесетте първенци. Това стана на 25 август тази година. А в края на септември ще се проведат състезанията между фризьорите от „Комунални услуги" и кооперациите в София. Първенците ще заминат в чужбина.

Възможно е да се случи така, че Жоица Ранчева да замине на международните състезания, да покаже на чужденците вкуса си към хубавото, да покаже сръчността си, умението си да създава красота.

Но това е вече бъдеще.

Сега Жоица Ранчева тихо и безшумно обслужва своите клиентки, усмихва се понякога едва забележимо. Когато отива или се връща от работа, очите й неусетно опипват прически, лица — ансамбъла на физиономията. Очите й търсят своето творчество. Те отминават, сниз ходително бързат пред безвкусицата, за да се задържат пред онова, което е приятно. Пред красивото.

И всичко това е ежедневие, смисъл на ежедневието на един живот — живота на Жоица Иванова Ранчева.

Ангел СТОЙЧЕВ

международна информация

За положението в Чехословакия

МОСКВА, 16 септември (ТАСС). „Навсякъде в Чехословакия широко се обсъждат важните политически задачи, свързани с последователното изпълнение на Московските споразумения, с по-нататъшното здравяване на социализма в страната", пишат в „Правда" нейните специални кореспонденти в Прага Григориев, Дубровин и Журавски. „Не е лесно да бъде разчистена цялата мръсотия, натрупана от пропагандата на антисоциалистическите сили. Но в сложната обстановка, която е характерна днес за страната, пишат кореспондентите, не може да не бъде забелязана засилващата се тенденция за реален подход към разрешаване на най-важните въпроси на сегашния период, към разбиране на факта, че единственно правилният и възможен курс за по-нататъшното развитие на Чехословакия по пътя на социализма е посочен в Московските споразумения, в решенията на ЦК на ЧКП, разработени след Московските преговори".

„Класовият подход към преценката на положението и практическото разрешаване на стоящите пред страната задачи, продължават кореспондентите, все повече се налагат в умовете на хората. Разбира се, това не е процес, който ще се извърши за един ден, или дори за един месец. Той е дълъг, но той би могъл да бъде ускорен многократно чрез действената марксистко-ленинска политическа и идеологическа работа сред масите. Известни са десетки примери, когато правдивата партийна дума е карала цели колективи през тези дни да преминат от безплодни дискусии към труд, насочващ живота към нормализиране."

Както отбелязват кореспондентите, силите, враждебни на социализма, все още имат влияние върху твърде значителен брой от населението. Те използуват всички достъпни средства и начини, за да разпространяват пропагандната отрова. Те объркват младите умове, разлагат детските души. На глас или тихомълком продължават пропагандата срещу приятелските контакти между населението и съветските войници и офицери.

Посочвайки, че „би било наивно да се смята, че става дума за някакви „стихийни действия на антисоциалистическите сили", кореспондентите на „Правда" подчертават, че във всичко това ясно се проявява подривната дейност на десните сили".

Манифестации в Болоня

БОЛОНЯ, 16 септември (спец. кор. на ТАСС Лопатин). Днес по улиците на Болоня — градът със славни революционни традиции — прозвучаха „Интернационалът" и „Бандера роса". На този ден се състояха главните манифестации, свързани с организирането на фестивала на вестник „Унита". По традиция всяка година този празник завършва с кампания в подкрепа на комунистическия печат, която се организира в цяла Италия. Десетки хиляди комунисти и симпатизиращи на компартията се събраха вчера в Болоня. По улиците на града премина грандиозна народна демонстрация под лозунгите: „Да живее свободен и независим Виетнам".

ВЕРЕН СТРАЖ НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКИТЕ ЗАВОЕВАНИЯ

По краткия, но изпълнен с революционен героизъм път, който нашият народ измина от Девети септември, 24 години вече вървят и органите на МВР и КДС и с чест изпълняват задачите си като един от факторите за осъществяване историческата роля на диктатурата на пролетариата.

На 13 септември т. г. в салона на Народния театър в Силистра се проведе тържествено събрание по случай празника на органите на МВР и КДС. В президиума заеха места: първият секретар на Окръжния комитет на БКП Вельо Максимов, председателят на Окръжния народен съвет Сава Шиваров, секретарите на ОК на БКП — Никола Николов, Христофор Иванов, Яким Петков, председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Боян Михнев, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Александър Чолаков, първият секретар на ГК на БКП Георги Кардашев, председателят на ОСПС Мико Николов, общественици, офицери от МВР и КДС.

Полковник Димитър Петров, началник на Окръжното управление на МВР, откри събранието с кратко слово за постепенното укрепване и възмъжаване на органите на МВР и КДС в борбата срещу контрареволюционните елементи, стопанските и криминални престъпници.

От името и по поръчение на Окръжния и Градския комитети на БКП, на Окръжния и Градския народни съвети, от името на всички трудещи се от окръга приветствие поднесе първият секретар на Окръжния комитет на БКП Вельо Максимов. Той изтъкна, че органите на МВР и КДС с комунистическа страст и гражданска доблест бранят социалистическите завоевания на нашия народ и ги призова на още по-упорит труд, за да изпълнят достойно поставените от Партията и народа задачи.

Приветствие поднесе и първият секретар на Окръжния комитет на Комсомола Атанас Киров.

Събранието гласува телеграма до ЦК на БКП, която беше прочетена от полковник Кольо Колев, началник на КДС — Силистра, и завърши с литературно-музикална програма.

Л. ДИМИТРОВ

РОЛЯТА НА ПАРТИЙНИТЕ ГРУПИ В КОМПЛЕКСНИТЕ БРИГАДИ

Наскоро бюрото на Градския комитет на Партията в Тутракан на свое заседание разгледа един важен въпрос — за работата на партийните групи от комплексните бригади в ТКЗС — Тутракан по укрепването на тези бригади и изпълнението на плановете.

В Тутраканското стопанство са изградени три тракторни бригади за комплексна механизация — в Тутракан, Антимово и Царевдол. Антимовската и царевдолската комплексни бригади са изградени тази година, а тутраканската работи за втора година. Все пак те са нови и търсят помощта на партийната организация и на по-близкостоящите до тях партийни групи. Пред Градския комитет стоеше задачата за тяхното укрепване и по този начин за по-доброто изпълнение на поставените стопански задачи. В началото на годината колективите на комплексните бригади поеха обещания в чест на 25-годишнината на социалистическата революция в България да получат повече и по-евтина продукция. Сключиха се и договори за съревнование между Антимово и Царевдол и между Тутракан и Антимово.

В Антимово партийната група е малка, от четири души, но тя е здрава и около себе си е привлякла на работа най-добрите и съвестни безпартийни кооператори и механизатори. Под ръководството на партийната група те извършиха сеитба от високо качество. Въпреки сушата, бригадата получи по 292 кг среден добив пшеница от декар. Тук се очаква и по-високо изпълнение на добивите от пролетните култури слънчоглед, боб и царевица. Същата бригада за първото шестмесечие е направила икономии (от труд, материали, автотранспорт и други), възлизащи на 40 000 лева. Ръководителят на партийната група Янко Янев, двамата трактористи и единият бригадир на комплексната бригада — това е здравото ядро, на което се опира партийната организация за изпълнение на партийните и стопански задачи.

Партийната група при комплексната бригада в село Царевдол наброява 11 души, което съставлява 70 на сто от механизаторите. И тази година, макар и сушава, задачите се изпълняват по-добре. Добивът на пшеница от декар тук достигна 283 кг. Под ръководството на партийната група с ръководител Иван Добрев през месец март се организира конкурс за най-добра сеитба на пролетните култури и окопаването им. Спечели го Иван Добрев—той окопа боба на Царевдол и Антимово, а също така и част от слънчогледа и царевицата на Царевдол. За пример като добри механизатори служат и комунистите Павел Балканджиев, Ради Хайков, Георги Добрев. Павел Балканджиев е на първо място в извършването на дълбока оран, като плана си — 1 600 декара, е изпълнил до 15 август. Всички комунисти-механизатори от царевдолската комплексна бригада са поели обещанието да заслужат званието „Ударник на комунистическия труд". Участието им в движението за комунистически труд разгоря още повече съревнование то с Антимово и царевдолци го спечелиха. Местната радиоуредба два дни през седмицата предава специална програма за комплексната бригада.

Въпреки че работи втора година, тутраканската бригада за комплексна механизация има по-ниски стопански резултати. Вниманието на партийната организация е насочено главно към укрепването на бригадата и на партийната група, която е малка, членовете й са разпръснати и не може да се обхване цялостната работа на бригадата. Затова трябва да се вземат мерки за подбора и квалификацията на механизаторите.

Комплексната механизация е все още нова организация на труда. Своето по-голямо съвършенство тя ще покаже още по-добре, ако се активизира дейността на комунистите в комплексните бригади.

Стоянка БОЕВСКА

НЯКОИ НАРУШЕНИЯ НА УКАЗА ЗА ЛИЧНИТЕ ПАСПОРТИ И АДРЕСНАТА РЕГИСТРАЦИЯ

Снабдяването с паспорти на всички български граждани, навършили 16-годишна възраст, и адресното им регистриране дава възможност да се следи движението на гражданите. По този начин се удовлетворяват и молби на граждани, ведомства и организации за установяване адреси на близки и познати, на укриващи се лица и други.

Съгласно Указа за личните паспорти и адресната регистрация на гражданите и Правилника за приложението му всеки гражданин е длъжен при промяна на адреса си да се регистрира на новия в срок до 24 часа от момента на пристигането. Само точка 21 от Правилника освобождава гражданите от адресна регистрация, но в следните случаи: когато пребиват в населено място, числящо се към същия участък на МВР, към който са регистрирани, и нощуват в свои роднини и близки за срок до 7 денонощия, и, в този случай, когато гостуват баща, майка, брат, сестра, син, дъщеря в срок до 7 денонощия — за цялата страна.

Чл. 5 от Указа за личните паспорти предвижда глоба до 100 лева за лицата, които не се снабдят или подменят личните си паспорти в определения срок, не се регистрират адресно или унищожат паспорта си. Малко е чудно, но има някои лица, които отказват да се снабдят с лични паспорти, какъвто е случаят с РЕДЖЕБ МУСТАФОВ и АЙШЕ АСАНОВА от село Голеш, МЕХМЕД МЕХМЕДОВ и САЛИ ЮСЕИНОВ от село Йорданово, АРИФ АХМЕДОВ ЮСУФОВ от село Зафирово, ЮСУФ АСАНОВ МУСТАФОВ и други. Не е малък и броят на лицата, които не са си подменили личните паспорти, при все че срокът им е изтекъл. Трябва да се разбере, че след изтичане на определения срок, за който е издаден, паспортът става невалиден. Невалидни са всички паспорти, издадени през 1956, 1957, 1958, 1959, 1960 години, а на издадените през 1953 година паспорти срокът за валидност изтича към датата на тяхното издаване. Пример: ако паспортът е издаден на 30 ноември 1953 година, валиден е до 30 ноември 1968 година — след тази дата става невалиден. През 1969 година ще се подменят всички останали лични паспорти (стар образец), издадени през 1954, 1955, 1961, 1962, 1963, 1964 и 1965 години. Сроковете за подмяна на лични паспорти се отнасят за тези паспорти, които са стар образец, включително и тези, в които е отразено, че са безсрочни, защото в страната е въведен нов образец личен паспорт. Не е задължителна подмяната на паспортите само за лица на преклонна възраст и тежко болни, които не могат да се движат. Неправилно някои са пуснали слух, че старите хора няма да си подменят паспортите още по-неправилно е, че към тази категория самоволно са се причислили и лица на 60-65-годишна възраст, физически здрави. Тези лица ходят на екскурзии и на гости в други населени места или други страни, прибягват до услугите на различни учреждения, което е свързано и налага установяване на тяхната самоличност, а тя не може да се установява чрез невалиден паспорт. На подмяна подлежат и паспорти, които са зацапани, скъсани и прочие, независимо от годината на издаване и вида на образеца — стар или нов.

Има една категория нарушители, които сами извършват някои поправки в личните си паспорти, с което ги правят невалидни, понеже поправен паспорт се смята невалиден. Така например ГЕОРГИ РУСАНОВ ТОДОРОВ, улица „31-ви полк" блок „Шумен", Силистра, пред женен е писал „не" и станал неженен. За да не личи поправката на семейното му положение, повторил със същото мастило целия ръкописен текст на личния паспорт. КЕРА КУРТЕВА ИВАНОВА, улица „28" № 2, Силистра, е поправила собственото си име на КЕРАНКА, ДИМАНА ЖЕКОВА СЪБЕВА, улица „Брегалница" № 3 — Силистра, е поправила годината си на раждане, с цел да се представя за по-млада. И ето че от ГНС — Силистра при издаване на справка за подмяна на личния паспорт на Събева виждат, че има поправка на датата на раждане, и въпреки това издават справка по представения поправен паспорт, без да искат удостоверение за раждане, с оглед отразяване на действителността в справката, защото въз основа на справката паспортното отделение издава личния паспорт. В тази насока е необходима по-голяма бдителност. За всяка констатирана поправка трябва да се уведомяват органите на МВР.

Указът за личните паспорти и адресната регистрация се нарушава от граждани, наемодатели и работодатели. НЕДЯЛКА ДОБРЕВА, живуща на улица „В. Левски" № 6, Силистра, е без адресна регистрация от 1963 година, НИКОЛА БОРИСОВ — блок „Нарцис" — 4, е нерегистриран от 1965 година; повече от година са без адресна регистрация ДИМКА РАДНЕВА НИКОЛОВА и МАРИН РАШКОВ ПЕТРОВ от град Тутракан. ДОБРИ МАРИНОВ живее на улица „Ангел Кънчев" 17 — Силистра от 1966 година, без да е адресно регистриран, а освен това е предоставил квартира на НЕДЕЛЧО КРАЕВ, също нерегистриран. Подслон на адресно нерегистрирани лица са дали и КРУМ РАЙЧЕВ КАЛЧЕВ, ЦВЕТАН ПЕТРОВ МИХАЙЛОВ, ВЕЛИКО ИВАНОВ МОНГОЗОВ, ПЕТЪР ЙОРГОВ КУРТЕВ и други. Някои ръководители на предприятия не се съобразяват с Указа и назначават на работа лица без адресна регистрация, каквито са случаите с „Българско пиво", ДМЗ „Стомана", „Транспред" от Силистра, ДАП и Строителна организация от Тутракан. А в чл. 6 от указа се казва: „Който приеме на работа или даде подслон на лице без или с нередовен документ за самоличност или адресно не регистрирано, се наказва с глоба до 100 лева".

С точното изпълнение на Указа за личните паспорти и адресната регистрация и Правилника за приложението му паспортната система се превръща в истинска бариера за пресичане пътя на безнаказаната дейност и скитане на престъпниците и грубите нарушители на социалистическия правов ред, каквито макар и рядко се срещат.

Майор Р. СЛАВОВ

Когато се работи с желание

Сред кооперативните поля югозападно от село Вокил се издигат две сгради. Отдалеч привличат погледа те с приятната си белота и хубаво ограденият двор. И още преди да прочете фирмата, човек се досеща, че чевръсти ръце пипат тук и до всичко се е докоснало и същото.

Младежка птицеферма! Години наред ръководството на стопанството срещаше трудности с птицефермата. Не се застояваха хората — не можеха да изпълнят годишните си планове. От една година с по ръчение тук работят комсомолките Магуле Мустафова, Айре Исмаилова, Асие Хамдиева и Веселе Хамдинова.

Трудно беше началото. Четирите момичета за пръв път работеха в животновъдството, пък и са твърде млади — наскоро са завършили основно образование. В къщи са имали птици, но не те са се грижили за тях. Почистиха основно помещенията, подредиха си стаята с вкус, но в работата по търсиха помощта на специалистите. И те им помогнаха. Виждайки желанието на девойките и старанието, с което работят, общинският комитет на Комсомола обяви птицефермата за младежка. Колективът трябваше да се справи сега с трудната задача — плана. Младите птицегледачки решиха с цената на всичко да го изпълнят, но да не се посрамят — нали им бяха гласували доверие. Зачестиха и посещенията на стопански и партийни ръководители, на секретаря на дружеството, на секретаря на общинския комитет на Комсомола от село Окорш. Всеки се стремеше да помогне с нещо. Пръв помощник обаче стана бригадерът Георги Николов, който е и заместник-секретар на общинския комитет на Комсомола. Четирите момичета избраха за групов комсомолски отговорник Магуле Мустафова. Започнаха колективно да четат книги, да ходят на кино, да посещават тържества. Еднакъв да бъде и моминският им чеиз — така са решили. „Много рядко преди прочитах по някоя книга, споделя Асие, но откакто постъпих в птицефермата, прочетох няколко книги, чиито заглавия сигурно много дълго ще помня: „Пленници на Барсовата клисура", „Под сянката на бесилката", „Остави мъжами". Сега ходим и на сватби, и на седенки. Но където и да сме, винаги мислим и споделяме и за птиците, за изпълнението на плана".

Резултатите не закъсняха. Всеки ден те се отразяват в една тетрадка, а в края на месеца се нанасят в таблицата, окачена на видно място. От общо планираните за годината 850 хиляди яйца от 5000 носачки до двадесет и петото число на месец август те са отчели 676 хиляди. Няма съмнение — планът ще бъде преизпълнен, с което младежите ще покажат, че няма стопанска задача, която да не е по силите им. Но трябва да се работи с желание.

Милко НИКОЛОВ

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

Москва: Централният музей „В. И. Ленин". Тук всеки експонат е реликва, но детският взор неотразимо е привлечен от внушителната статуя на Илич.

СВАТБАРСКА НЕВОЛЯ

(ФЕЙЛЕТОН)

Тази заран първият човек, когото срещнах по улицата, беше този бърборко — съседът ми. Още не сме си разменили „добро утро" и той току ми подмята стратегически:

— Какво се носиш като бит от градушка. Да не си махмурлия нещо, та такова... обърни се и си виж стъпките си — бетер от заешки дири...

Не му свързвам кусур на този мой съсед, защото му познавам хапливите приказки. Стига ми снощната тупурдия. Да съм знаел какво ще се случи, да съм си стоял в Зафирово вчера, та да не ставам сватбарин. Ама на, дойдоха роднините с оня клепоух дангалак, който беше завършил някакво школо за прикачник. Засвириха онази манолчовата, защото знаеха, че само тя ми лови сърцето, и ту на добра воля, ту насила ме подбраха да ставам сватбарин. И тъй — тръгнах ме.

Да не изпадам в подробности. Посрещнаха ни хората както го изисква сватбарският табиет — с баниците му, с мисирките му, окичени с магданоз и нашарени с чер пиперец. Към полунощ работата беше вече почти изпълнена. Изтърсакът на моя роднина смело стоеше до момата и скришом я държеше за кутрето, а шабленските цигани започнаха да свирят компарсита, подсолена с музикални вариации от други песни, а двамата сватове си разправяха спомени от ергенските години и току се целуваха по омазнените от мисирката бузи. А аз, да ме гръм убие, взех, че започнах с чичото на булката приказка за нащето село Зафирово. Тъй и тъй, викам му аз, хубаво ни е селото, голямо е и красноречиво се благоустройва, но има много кусури...

— Че какви кусури — пита любопитничко чичото.

Да съм знаял да мълча я. ама когато колата се гътне — пътища много — взех, че му разправих надълго и нашироко, че в нашето село Зафирово не може да намериш кибрит за цяр даже.

— Че с какво ще пали печката булката — възкликна чичо й, а аз продължих:

— В Зафирово цяло лято в магазините не може да се намери нито салам, нито луканки, нито саздърма или пък пача, защото хладилниците в магазин № 1 и кланицата вече два месеца са развалени или ако не са развалени, няма хлорметил, но за сметка на това има хладилен техник към селкоопа, който си получава заплатата и чиято вина не е особена, защото и в други селища на окръга няма от този скъпоценен хлорметил за хладилниците.

— Значи без саламец, а? — възкликна чичото на булката, а аз будалата продължих:

— И на това отгоре в двете лавки на „Плод и зеленчук" само веднъж са доставили лук и картофи, но това било сигурно още преди Петровден и ако оттогава видиш в нашата лавка такива неща, аз се басирам на пет щайги бира, че ще загубиш баса...

— Значи лучец и картофи няма, а? — възкликна пак чичото, а аз на свой ред му занареждах:

— В Зафирово в бръснарницата има едни лампи, на които рожденната година трябва да се търси в старото летоброене. Ама са натрошени и мръсни като подметка на пехотинец. По-добре небръснат да ходиш, но под тях да не сядаш да се бръснеш, защото глобусите им всеки момент могат да се пръснат под носа ти...

Казах му още и това че в магазините даже за мостра не се намират материали за водоснабдяване и зафировци колкото и да искат да си построят в къщите чешми, не ще успеят. Жените, викам му, направиха вече мускули като джудисти с това мъкнене на кофи.

... Ама че е зевзек тоя мой съсед. Беднал да ме пита дали съм бил махмурлия. Какво ти махмурлия. Взе снощи оня ми ти булкин чичо, че извика тутакси свата настрана, шушна му около половин час нещо и когато бащата на момичето се върна, тупна с юмрук и изкрещя хайдутски:

— Не я давам, момичката си. В такова село не я давам...

Като се разбра зловредната та роля, която без да искам съм играл, родните ми обърнаха гръб като на прокажен, стринките ме чумосваха, а дангалакът ме замери с главата на сватбарската **мисирка.**

Р. РАЗВИГОРОВ

ИЗСТРЕЛ ОТ ХОТЕЛ „БАЙКАЛ"

29

повест от Аркадий ВАЙНЕР и Георги ВАЙНЕР

3.

В Дзерджински район в управлението за обществено осигуряване вежлива девойка — диспечер казала на Савелев, че при тях се води строг отчет за почистването на улиците. Тя прегледала документите и му съобщила, че миналия понеделник до девет часа сутринта във Влади кино е почиствала снегориначка шнекороторна с номер „МОН 17-46".

— Въпросът е изчерпан — каза Савелев на току-що влезлия Стас. — Снега наистина са чисти ли във вторник, така че Гафуров не лъже.

— Снега са го чистили — отговори Тихонов. — Но това не значи, че той е взел пушката от снега. Хайде да проверяваме по-нататък.

— А какво има за проверяване още?

— Смешно е, но сега ще ни се наложи да търсим загиналата от ръцете на тези злодеи врана. А в нея — куршума. Обличай се, ще излезем.

Момчетата веднага показаха мястото, където бяха заровили враната.

— За пръв път присъствувам на такава ексхумация—поклати глава Стас.

Обаче тук ги очакваше разочарование: куршумът го нямаше. Тихонов вече искаше да си тръгнат, но Савелев, чието търпение беше винаги по-голямо, попита момчетата:

— Къде беше враната, когато вие стреляхте?

— Ето там, на онзи клон — показа Серьожка към старо разклонено дърво.

Савелев каза:

— Вие почакайте тук за минутка, аз ей сега ще се върна — и със загрижен вид отиде някъде. Върна се скоро и със себе си влачеше стара дървена стълба. Постави забележителното си розово палто на ръката на Стас и бързо се покатери по стълбата и извика:

— Тук ли?

— Малко по-нагоре — каза Муртаза.

— И по-наляво — уточни Серьожка.

Савелев извади от джоба си носна кърпичка и започна да чисти снега по клона.

— Има. Входното отверстие се вижда. Ще го изчоплим или как?

— Или как? — повтори Стас. — Ще изпилим участъка, където е заседнал куршумът. Слизай, трябва да намерим инструменти.

4.

В коридора Тихонов срещна слаба, стройна девойка — инспектор в отдела за разрешения.

— Добър вечер, Галочка — каза Стас. — Аз точно при вас идвах. Проверихте ли номера, който ви донесе преди един ден Савелев?

— Здравейте, другарю Тихонов — официално отговори девойката. — Създаде ми доста работа Савелев. При нас пушките са записани по фамилиите на тези, на които е дадено разрешение за ползуване, затова всичко трябваше да проверя подред. Трябва да ви огорча: пушката, от която вие се интересувате, в нашия участък не е записана и въобще не е имало такава. Справката ще ви изпратя утре...

„Това трябваше да се очаква — размишляваше Тихонов по обратния път. — Едва ли някой ще захвърли пушка, която му се числи. Но собственикът й трябва да се намери, каквото и да става — тук може да започне много интересна нишка".

Тихонов влезе в кабинета, запали настолната лампа. Извади от чекмеджето на масата изписан лист, започна да го разглежда, сне телефонната слушалка.

— Ало, поръчки? Приемете поканата за Тула. Градска милиция, криминален отдел, за Хохлов.

Хохлов отговори веднага, като че ли е чакал позвъняването.

— Привет, Толя — каза Тихонов. — Как си ти? Толя, имам към тебе една много срочна и важна молба. — И Тихонов направи пълно описание на пушката, която бяха намерили децата, после помоли приятеля си да провери дали в оръжейния завод се произвеждат такива пушки, кога е била изпратена последната партида и на кого. Помоли да му изпрати справката утре до обяд.

Следващият четвъртък

1.

„...За комплексно химико-балистическо разследване са представени три обекта:

№ 11 — три куршума с калибър 5, 6 мм, взети от момченето Гафуров.

№ 2 — един куршум, изваден от дървото по протокола от 23 февруари 1966 г.

№ 3 — един куршум от същия калибър, станал причина за смъртта на Таня С. Аксенова...

... Въз основа на резултатите от химико-балистическия анализ, приведени в изследователската част на настоящото заключение, експертизата достигна до следните изводи:

1. Куршумите, взети от обекти 1 и 2, са абсолютно еднакви по форма, твърдост, тегло, химичен състав и се явяват като изделия на една и съща производствена партида.

2. Куршумът, отбелязан като обект № 3, по твърдост и химичен състав се различава от обектите № № 1 и 2. Във връзка с особеностите на технологията на приготвянето на куршумите, които категорично да се твърди, че обект № 3 не се отнася към посочената производствена партида, към която принадлежат обектите №№ 1 и 2.

Експерти: Шифрин, Варламов.

Тихонов постави настрана заключението от експертизата. Всичко, ясно е. Излиза, че момчето нямат нищо общо с тази работа: техните куршуми са съвсем други. Ако съм уверен и в това, че Муртаза е стрелял само по птиците... Смешна работа, тази експертиза. Смешна работа, тъпа, че ще загубиш баса...

— Значи лучец и картофи няма, а? — възкликна пак чичото, а аз на свой ред му занареждах:

— В Зафирово в бръснарницата има едни лампи, на които рожденната година трябва да се търси в старото летоброене. Ама са натрошени и мръсни като подметка

2.

Тихонов седеше до масата, подпрял ръце на брадата си, и гледаше безсмислено към пречката. Изглежда издирването, след като направи осморка, се върна пак в началната точка.

(Следва)

МЕЖДУ ПЪРВЕНЦИТЕ В ЗЪРНОПРОИЗВОДСТВОТО

☆ При идеална подготовка на почвата
☆ Само с първокласни семена
☆ 4 257 лева за материални стимули

Отминават последните месеци на една крайно неблагоприятна за селското стопанство година. Доскорошната незапомнена суша оказа отрицателно влияние най-много на есенниците, като нама ли значително очакваните от тях средни добиви. И все пак силата на това природно бедст вие намери най-голям отпор там, където стопаните бяха засели пшеницата и ечемика при идеал но подготвена почва, където бя ха работили само с първокласни семена, спазвайки всички агро технически изисквания.

Така работиха през миналата есен кооперациите от Дуловско то стопанство. Бяха необходими много усилия, много знания и организационен нюх, за да се постигнат по 312 кг пшеница от 23 500 декара.

Първата задача, с която меха низаторите се справиха отлично, бе предсеитбената обработка на почвата. Освободените от ранни предшественици площи се ораха на 23-25 см дълбочина, а от къс ните — на 20-23 сантиметра. В нито един блок не се работи с люцилници, а само с плугове. В нито една бригада не се ся, пре ди полето да бе обходено от спе циална комисия, която преценя ваше дали обработените площи са достигнали до градинско със тояние. Така например в земли щето на с. Черник не бе одобрен един блок от 300 дка. Общо 10 обработки се извършиха на тази почва и трудът на механизатори те бе богато възнаграден: тук се пожънаха по 500 кг пшеница средно от декар.

Трябва да отбележим, че в ця лото стопанство есенните култу ри се засяха само върху площи с пролетни предшественици. Из ключение правят 1 200 дкаече мик, засети върху стърнище. До един всеки декар бе наторен предсеитбено, като земята, зае мана от бобови култури, получи по 40 кг суперфосфат средно на декар, а останалата — по 60 ки лограма.

Една незначителна част от площта, определена за пшеница, бе засята със сортовете „Миро новка“ и „21-21“. Както навсякъ де в окръга, „Безостая-1“ бе ос новният сорт. Много време отде лиха дуловци за подготовката на семената. Те работиха със се мечистачни машини „СУ-4“, ин сталирани в с. Раздел, където бе подготвен сеитбеният матери ал за цялото стопанство. Двете машини бяха регулирани от ин женера и главния агроном. Об служваха се от опитни механиза тори, които не допуснаха слабос ти. В краен резултат средно 60 процента от отделената за семе пшеница бе година за посев и ока чествена първа класа. В рохките бразди, след 11-те редосеялки „СУБ-48“, легнаха едри и здрави семена.

В началото на сеитбата, коя то тук започна около 1 октомври, се осигуряваха по 550 пше ничени зърна на квадратен ме тър. В края на кампанията сеит бената норма достигна 650. Ду ловци успях да засеят приблизи телно в оптимални срокове. На 22 октомври бе последният сеит бен ден.

Не бе лесно на никого през те зи 22 дни. Като имаме предвид, че на 1 октомври бяха готови са мо 65 на сто от определените за сеитба площи, можем да си пред ставим какво напрежение, каква воля за победа са били необхо дими, за да се изпълни с чест пос тавената задача. Затова първи те кълнове, първите зелени стръкчета изпълниха с радост сърцата на добрите стопани. Още по-голяма бе радостта, ко гато пред очите на всички посе вите покриха с гъст губер израв нената земя и обещаваха богато плодородие.

За да бъдат още по-сигурни в крайните резултати, дуловци за почнаха есенното подхранване. По този повод в стопанството се състоя съвещание с присъствие то на специалисти от Института по пшеницата и слънчогледа край Генерал Тошево. Бяха даде ни точни указания за по-нататъш ните грижи за есенниците.

Подхранването започна по об ратен път. Първо бяха наторени площите, които се засяха в пос ледните дни. Пшеницата, която бе заела мястото на слънчогле да, получи средно по 12 кг кар бамид на декар. Други блокове бяха наторени средно с по 15 кг амониева селитра. Така се под храниха общо 13 000 декара.

Дуловци посрещнаха зимата спокойни. Те нямаха нито слаби, нито прераснали посеви. Още не бе се стопил мартенският сняг и те отново навлязоха в блокове те. Започнаха пролетното под хранване. Но трябваше да спазят указанията на специалистите от окръжния център и да отложат тази задача за по-късно. Тогава всеки блок получи по толкова амониева селитра, колкото бе не обходимо според състоянието на пшеницата, като се имаше пред вид предшественика и почвеният тип.

Дойде ред за борбата с плеве лите. Тя се налагаше в землище то на селата Черник и Водно, къ дето посевите бяха напръскани с хербициди. Още през есента стърнището, върху което се ся ече мик, бе третирано с алдрин. През лятото в с. Раздел се поя ви дървеничка. Осем хиляди декара бяха напръскани и борба та даде своите резултати.

Жътвата започна тогава, кога то ечемикът и пшеницата бяха в подходяща зрелост. По разде лен начин се работи само при ечемика, смесен със „Сан Пасто ре“. С помощта на 19 комбайна, добре ремонтирани и уплътнени, реколтата бе прибрана за 14 дни. За бързата и качествена ра бота допринесе фактът, че всич ките 31 000 декара земя, засети с есенници, бяха зачислени в бригадите за комплексна меха низация.

Немалка роля за постигане на добрите резултати изиграха и материалните стимули. Само за проведена качествена подго товка и сеитба на механизатори те бяха изплатени 4 257 лева по ощрения. И по-късно, по време на жътвата, комбайнерите-първен ци всеки ден получаваха парич ни награди. Това стимулираше хората. Караше ги да работят още по-добре. Да бъдат заинте ресовани от резултатите на своя труд. И средствата, дадени от кооператива, се възвърнаха мно гократно.

Сега дуловци са още по-упо рити. Те безрезервно се включи ха в борбата за постигане на 420 кг пшеница от декар. И за да станат победители, правят всичко възможно да подготвят почвата колкото се може по-нав реме и по-качествено. Те отново ще сеят само с първокласни се мена. Ще дадат на земята тол кова тор, колкото е необходимо. Добрите механизатори ще бъдат отново наградени за своя труд, за съвестното отношение към по ставената задача.

И пак като миналата година начело ще бъдат комунистите. Отговорници по звена и бригади, които ще бдят да се работи така, както Партията повелява. Така, че да се постигнат колко то се може повече тонове зърно, повече златна пшеница.

Стефанка СТАНЕВА

Пусковият срок трябва да се спази

С увеличаване броя на промишлените предприя тия, както и с разширяване то им в Силистра, а също така и с растежа на града през последните няколко го дини се чувствува необходи мостта от увеличение на електроенергията. Сега си листренските производстве ни мощности и населението на града консумират деноно щно 4-5 мегавата електро енергия. И да искат повече 20-киловолтамперовият про вод, носещ електричес ки ток от подстанцията в Алфатар, не е в състояние да пренесе повече в деноно щие. Ето защо наложи се републиканският пръстен от далекопроводната линия да се продължи и да обхва не и Силистра.

За трансформиране на 110 000 волта ток се строи и подстанция в гр. Силист ра. Помещението е вече по строено, построена е и от критата площадка, на която тези дни се монтира 59-тонен трансформатор, рож ба на нашата отечествена промишленост. Отечестве но производство са и елек трическите прибори, пред назначени за обзавеждане на подстанцията.

Изправилият мощен стан трансформатор, произ веден в завода „Васил Ко ларов“, често спира върху себе си погледа на минува чите. Той привлече и наше то внимание. Тук ръководи телят на още не функциони ращата подстанция — Мар чо Кръстев, учтиво разясня ва на любознателните:

— Трансформаторът ще приема високо напрежение 110 000 волта от алфатар ското и тутраканско направ ление и ще го трансформи ра в 20 000 волта напреже ние. От него ще извеждат ток с понижено напрежение — 8 извода с 20 кило волтампера и 4 — с 10 кило волтампера. Оттук ще бъдат снабдявани с ток и се лата от Силистренския ра йон. С пускането на станци ята в експлоатация ще се отстрани сегашният чувст вителен недостиг на електро енергия и ще се даде възмо жност за установяване на допълнителни мощности в промишлеността, транспор та, строителството в окръж ния център. Ако сега градът ни получава 4-5-мегавата електроенергия в денонощието, то с пускането в ек сплоатация на силистрен ската подстанция ще може да се използува електроенер гия 16 мегавата за деноно щие.

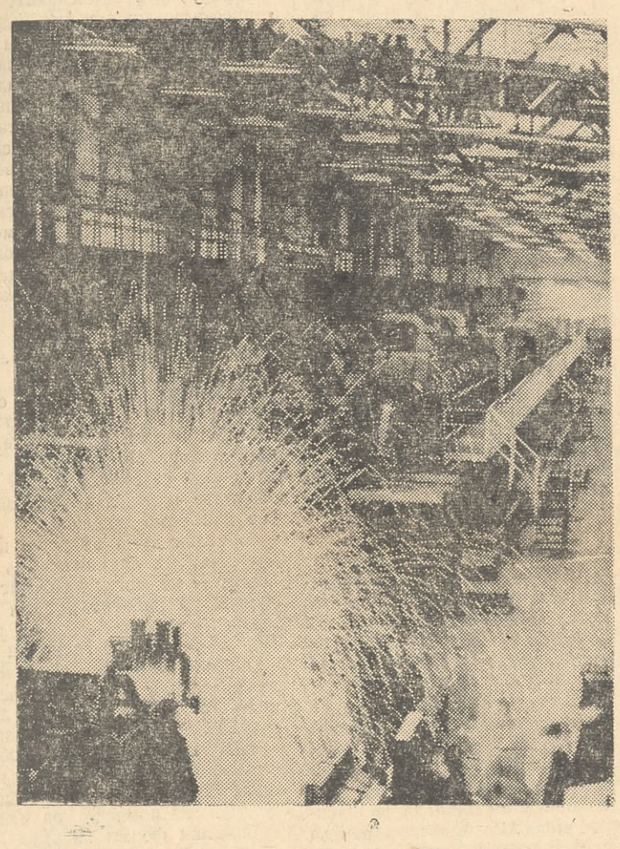
Кога ще бъде готова под станцията? С такъв въпрос се обърнахме към ръководи теля на бъдещата подстан ция. Оказва се, че по план трябва да бъде пусната в експлоатация до края на третото тримесечие, т. е. до края на септември тази го дина. Сградата е готова, из мазана. Сега строителите довършват боядисването ѝ. Електрообзавеждането ѝ отдавна чака на склад в Си листра, а част от него е вече монтирано. Единствените опасения — казва др. Кръстев—идват от мудност та, с която се придвижва електропроводът от Алфа тар. Елмонтажната група с ръководител Иван Кюмур джиев не бърза с главния електропровод.

— Пет далекопроводни електростълбове, по направ ление местността „Меджи ди табия“, се строят от про летта и досега не са изправ вени. Според темпа на тази група пускането на подстан цията ще се забави с около един месец — каза др. Мар чо Кръстев.

Ние не искаме да прене брегнем обстоятелството, че на терена, на който се строят тези опори, има трай ни насаждения, пресечена местност и т. н., което до из вестна степен затруднява подвозването на материали и детайли. Обаче пусковият срок е закон за строители и монтажници и той трябва да се спазва както от едните, така и от другите. Необходимо ли е да доказ ваме колко промишлена продукция ще бъде недоиз работена поради слаб ток от тъкачните станове в ДИП „Добруджа“, от стру говете на ЗММ и „Стомана“ и др. предприятия? Смятаме, че не. Като гледаме с каква упоритост и постоян ство се труди електромонта жната група с отговорник Александър Ковачев от „Ел монтаж“ — София, работе ща по провеждане на под земните комуникации от от критата площадка до сгра дата на подстанцията, за предаване на обекта в срок, неволно възниква въпросът защо да не подобри своята работа и групата електро монтажници с ръководител Иван Кюмурджиев от ел монтажна група Силистра, за да бъде даден в експлоа тация обектът в пусковия срок? До края на месец сеп тември има достатъчно вре ме да се ускори темпът на ра бота за предаване на далекопроводната линия в експлоатация, преди да е завършен монтажът на подстанцията. До пуска нето на подстанцията са не обходими и резервни дни за пробна работа.

Михаил ТОМОВ

ИЗ ПОЛСКАТА НАРОДНА РЕПУБЛИКА

Производството на прокатния завод „Седлер“ в Сосновиек е студено-валцованите стоманени ленти. Производството е високомодернизирано, произвеждат се 60 000 тона стоманени ленти годишно.

Средище на международна търговия и технически прогрес

Международният панаир в Пловдив е едно от най-важните икономически събития в България. Той е нагледна изява на на шите стопански успехи, на тех ническия напредък и на все по нарастващите експортни възмо жности на страната.

Тазгодишният 24-ти междуна роден панаир в Пловдив ще се състои от 22 септември до 1 ок томври. Той ще отрази последни те постижения на нашата иконо мика в резултат на новата сис тема на ръководство на народ ното стопанство и на техничес кия прогрес, ще покаже успехи те на държавните стопански обе динения, обхващащи десетки за води, предприятия, научноиз следователски и проекто-констру кторски институти и експеримен тални бази.

От общата изложбена площ 150 000 кв. м най-голям дял — около една трета, заема България, страната-домакин. Най-вни шително е участието на младото българско машиностроене, кое то ще покаже над 3 500 експона та, много от които представля ват „новости“.

ДСО „Балканкар“ например ще демонстрира повече от 60 ви да български електрокари, кои то имат вече световна извест ност. Отдавна се знае, че Бълга рия заема едно от първите мес та в света по производство и из нос на електрокари.

Значително място е отделено и на българските металообработ ващи и металорежещи машини, на други подемно-транспортни м а ш и н и и автомати, на селскостопански машини, много от които са наградени със златни медали на международ ни панаири и изложби. Новата българска автомобилна проми шленост ще се представи с 16 експоната на своите четири за вода. Подготвя се за първи път щанд на машиностроителната промишленост под мото „За вас и вашия дом“, където ще бъдат изложени около 1 000 изделия.

Стотици експонати ще отразя ват възходящото развитие на нашата електропромишленост, чиито произведения се търсят в много страни на света. И не е никак случайно, че на послед ните международни панаири произведенията на българската електропромишленост са полу чили 21 златни, 10 сребърни и 7 бронзови медала.

Надпис „ново“ ще носят 136 изделия на нашата радиоелек тронна промишленост. Между тях са телевизионен приемник за цветно изображение, телеви зионният приемник „Родопа“ — тип 59-71, автомобилни радио приемници, портативни транзис тори, речна радиолокационна станция за големи кораби и дру ги. Ще бъдат показани и други различни телевизори с размери на екрана 47, 49 и 65 см, радио грамофони, луксозни музикал ни шкафове, магнетофони.

Многобройни посетители ще привлекат щандовете с електро съоръжения за битови нужди и електродомакински уреди. Тук те ще видят вентилаторните печ ки „Бриз“, „Мусон“ и „Тропик“, центрофугата за пране „Бисер“, топлоакумулиращата печка „Лотос“, готварските печки „Меч та 2“ и „Чайка“ и много други.

Гордост за нашата социалис тическа индустрия ще бъдат и експонатите на металургията, хи мията и фармацевтиката. Само ДСО „Фармахим“ ще покаже 60 нови български лекарства и 15 козметични препарати.

В многобройни десени, раз цветки и модели ще се видят 8 700 експоната, произведения на леката ни промишленост.

Богат колорит на павилионите и щандовете ще придадат на шите плодове, зеленчуци, консер ви, хранителни продукти, вина и други.

Пловдивският панаир се утвърди като един от големите ме ждународни панаири в Европа и на Балканите и като важно средище на международната тър говия. На миналогодишния па наир само българските външно търговски организации сключи ха сделки за 735 милиона лева— над два пъти повече в сравне ние с панаира през 1964 година.

Досега за тазгодишния 24-ти пловдивски панаир са заявили своето участие 38 страни. За първи път участвуват Бирма и Индонезия. По такъв начин плов дивският панаир играе важна ро ля за разширяване на търгов ските връзки между България и другите страни и за установя ване на преки контакти между деловите среди от пет те конти нента.

С интерес се очакват научно техническите срещи, които пред ставляват международен форум на техническата мисъл. Българският научно-технически съюз е поканил тази година над 200 специалисти от СССР, Чехосло вакия, Полша, Франция, ГФР, Италия, Югославия, Швейца рия и други страни.

На българските и чуждестран ните журналисти уредният прес център ще предостави всички не обходими условия за спокойна творческа работа.

В панаирното градче сега кипи оживена работа. Довършва се строителството на редица но ви сгради — палати на Минис терството на машиностроене то, на Министерството на архитекту рата и благоустройството, голя ма палата на Италия. Към пала тите има и обслужващи помеще ния-кантори, приемни, кинозал ли и други.

Полагат се грижи и за най-до бро посрещане на хилядите посе тители от страната и чужбина. На панаирния терен и в града ще бъдат открити над 260 нови обекта — ресторанти, сладкар ници, барове, търговски павили они. В хотелите и квартирите ще бъдат осигурени допълнително още 3 000 легла.

Предвиждат се и разнообраз ни културни и спортни прояви с участието на изтъкнати ансам бли и артисти от страната и чужбина.

Пловдивският панаир очаква своите гости. На 22 септември той ще отвори вратите си за хи лядите посетители, за делови търговски и научни срещи, за обмяна на технически и произ водствен опит. Това несъмнено ще бъде още един принос за ук репване на икономическото сът рудничество между държавите, за още по-голямо развитие на международната търговия.

Ив. КОНСТАНТИНОВ

Малък, но задружен колектив

Работниците от превозно-преносната бригада на „Трансп ред“ при ДМЗ „Стомана“ работят и живеят със задачите на това голямо предприятие. Неизпълнението на плана от машино строителите те чувствуват като неизпълнение на собственото си предприятие. Затова със своите действия се стремят да съ дадат добри производствени условия. А те са — редовно да оси гуряват суровини за различните цехове, за да не се наруши нор малният ритъм на производството.

Малък, но задружен колектив е бригадата. Често се е нала гало всички да останат след работно време, дори и през нощта, само и само да завършат възложената им задача. И затова ус пехите им са значителни. Почти всеки месец те изпълняват тру довите си норми над 160 на сто и са все в първите редици в со циалистическото съревнование. Равносметката от дейността им е радостна — сега изпълняват плана си за месец октомври, а в чест на Октомврийската революция ще изпълнят и но емврийския план.

Атанас ВИТАНОВ

Предпоставки за надпланова продукция

Двеста и двадесет декара зе ленчукова градина обработват кооператорите от с. Антимово. Най-голям дял в тяхното произ водство се пада на доматите. Те вече са набрали по 3 300 кг дома ти от декар и са уверени, че далеч ще надхвърлят планира ните 3 400 килограма средна про дукция от декар. Доказателство за това е доброто състояние на лехите и зеления плод, който още тежи по растенията. Анти мовци смятат, че средният до бив от доматите ще достигне 4 500 килограма.

Досега градинарите са прода ли продукция за 48 200 лева, при годишен план 51 000 лева. А в касата на кооператива ще пос тъпят още 7 000 лв. от домати, 2 000 лв. от пипер, още толкова от продажба на зеле, 1 000 лева от зелен боб и други. Това е сигурна предпоставка за преиз пълнение на плановете.

Резултатната работа на гра динарите се дължи преди всич ко на тяхното трудолюбие. Но не трябва да се отминава и доб рата организация, която бригади рът Асен Методиев успя да създаде. Всички култури са око пани и полети навреме. Беритба та започва в най-подходящ мо мент. На растенията е дадено не обходимото количество тор. То ва помогна за доброто им разви тие и за плодородието, което радва всички.

Живко ТРУШЕВ

Подготвят овощните градини

Подготовката на ово щните градини през есента е едно от посто янните задължения на кооперативните сто панства. Към изпълне нието на това меропри ятие сега са насочени усилията на механиза торите от ТКЗС — Сра цимир.

Под ръководство то на механика на Рав тително-защитната база в бригадата Ва сил Стоянов — тракто ристът Сашо Борисов опръска овощната гра дина, а сега я изорава. В местността „Кум фарата“, където овощ ките заемат 280 дека ра площ, повече от половината са вече изо рани.

Петър НЕДЕЛЧЕВ

Новости ★ техника ★ новости

НОВО ПОСТИЖЕНИЕ НА МЕДИЦИНАТА

Една незапомнена операция развълнува напоследък медицинския свят в Мо сква. Московският лекар Вла димир Блохин е успял да въз станови пръстите на лявата ръка на една девойка от Но ва Зеландия, която по рожде ние е нямала такива.

Петнадесетгодишната Ма рианда Якич от Уелингтън се е лекувала в Московския ин ститут по травматология и ор топедия още от есента на 1967 година.

Както съобщи вестник „Со ветская Россия“, използувай ки тъкани, взети от самата девойка, Блохин е възстано вил напълно липсващите ѝ пръсти. Неговата пациентка вече може да взема с тях раз лични предмети.

Марианда Якич е заявила пред кореспондент на вест ника, че постоянните трени ровки правят тези пръсти все по-силни и подвижни.

РОБОТИ-БЛИЗНАЦИ

Съветските кибернетици са си поставили интересна и извънредно трудна задача — електронноизчислителна ма шина да се проектира не от инженер, а тя сама да проек тира подобна на себе си ма шина. Възможно ли е това?

Учените вече са определи ли принципите на организа ция на такъв процес. И най-интересното е това, че се е появила нова специална ма тематика за машинно проек тиране. Това е „език“, с по мощта на който инженерът ще може да „общува“ с елек тронната изчислителна ма шина, да се съветва с „кибер нетичния конструктор“. Ин женерът предлага на кибер нетичната машина — „конст руктор“ бъдещия вариант на машината. Тя определя нейна та стойност, размери, тегло и сигурност в работата. За почват изчисленията. Схема та на новата машина постепенно се уточнява, появяват се по-съвършени варианти и накрая инженерът получава най-изгодния проект.

ТРАКТОР БЕЗ ВОДАЧ

Институтът по механика и полимерни материали и Ин ститутът по кибернетика в гр. Тбилиси са конструирали но ва система за автоматично управление на трактори. Ле нинградският тракторен за вод е поръчал на тбилиския институт да разработи опи тен образец на система за управление на трактор „К — 700А“. Сътрудниците на посо чените по-горе тбилиски ин ститути сега разработват до пълнително автоматично ус тройство, което ще позволи селскостопанските работи да се извършват не само денем, но и нощем. Това значително ще повиши производителност та на тракторите.

В НЯКОЛКО РЕДА

Във Франция е било патен товано изобретението на Бя лек — уред, който при включ ването към телевизионен апа рат дава възможност да се приема цветна телевизия. Изобретателят има вече над 20 значителни патента в об ластта на електротехниката.

* * *

Най-дългият висящ мост в Европа ще бъде открит през тази година в Дания. Строежът му е започнал през 1965 година и неговият после ден 1 762-ри метър ще бъде скоро готов.

ИЗ СОЦИАЛИСТИЧЕСКИТЕ СТРАНИ

Лайпциг — един от големите центрове на Германската демократична република, където наскоро беше закрит традиционният Лайпцигски панаир.

НИТО ЕДНО ДЕТЕ НЕ СЕ РАЖДА ПРЕСТЪПНИК

Възпитанието на децата не е личен въпрос. Младото поколение обновява нацията и определя нейния облик. Какви ще бъдат утрешните граждани на една страна, зависи от това какви са днес нейните деца и юноши.

Изграждането на детето като човек започва в семейството. Мнозина подценяват ролята на възпитанието в първите години и това се оказва фатално и за тях, и за децата им. До седмата година в детската душа се формира отношението към нещата, към света, към хората. Тогава детето се приучва към дисциплина или се превръща в тиран на къщата, тогава обиква играчките си, започва да цени творенията на човешкия труд, разбира се, това не става от само себе си, а се възпитава в него) или свиква със съзнанието, че всички са длъжни да задоволяват капризите му, че то е дошло на този свят само за да получава, без да дава. В тази ранна възраст родителите превръщат децата си или в съзнателно направлявани същества, от които се изисква разумно и обмислено да се подготвят крачка по крачка за живота, или ги оставят на произвола на инстинктите и желанията им, застрашени от бацилите на лъжата и престъплението.

Статистиката показва, че в периода от 1958 до 1968 година детската престъпност (на малолетни — до 14 години и на непълнолетни — от 14 до 18 години) в град Силистра е средно 20 процента от общата престъпност за същия период. Цифра, която обезпокоява. Защо това е така? Факт е, че по-голяма част от децата живеят при по-добри условия в сравнение с тези, при които са израснали родителите им. Те имат често своя отделна стая, получават всеки ден пари за закуска и кино, свободни са през целия ден, за да подготвят уроците си. Ще кажете: какво похубаво от това нашите деца да живеят добре, да не се мъчат като нас. Но наистина ли е по-добре? Нима тези, които се мъчеха, не ставаха съзнателни и уважавани хора, които тежаха на мястото си като работници, хора, които имаха силно развито чувство за чест. И какво, ако не трудът и сблъскването с живота, ви шлифоваше и ги учеше на добродетели. А защо децата именно на такива хора често биват сочени с пръст, но не за добро. Как така техните деца стават лоши ученици, безсъвестни членове на обществото с престъпни прояви. Нима родителите не правят всичко, каквото им се струва, за доброто на децата. Отговорът е: не правят. Нещо повече. Те правят най-лошото: сами тласкат децата си в опасни пътища.

Едно дете, което получава всичко наготово, което не знае какво е задължение към другите, какво е човечност — не може да цени нещата, които има, не може да познава цената на родителския труд и грижи, не може а обича хората, на които дължи толкова много. Всичко започва с дреболиите. Да приучиш детето си да пази играчките и книжките, да поддържа ред в своя детски ъгъл, да пази дрехите и вещите си, само да се храни и облича, да върши лека работа в къщи — това са малките тухлички, които неусетно изграждат нравствените, създават съзнателно и правилно отношение към нещата и света. Дете, което познава труда и радостта от плодовете му, е предпазено от празнотата на нищото, в което са захвърлени толкова материално осигурени деца.

Шестнадесетгодишният Красимир Трифонов Проданов от гр. Силистра е направил от 1966 година досега повече от 40 кражби. Защо това момче е избрало тоя срамен начин на живот?

Може би защото е син на разведени родители, които така или иначе, са го лишили от уюта на семейството.

Може би, защото никой не е пробудил у него любов към нищо.

Може би, защото е бил „тежък случай“, и в края на краищата на всекиго му се е дощяло да се отърве от него.

Може би, защото не му е било интересно в училище...

А може би, защото е честолюбив и природата му го тласка да се наложи, да бъде водачът.

Може би, защото обича риска.

Може би, защото му се вижда привлекателен животът на героите от криминални филми и романи, които гледа и чете с такава страст.

Може би!

В биографията на Красимир има записани повече от 40 кражби чрез взлом! В Силистренски, в Русенски, в Разградски окръг. Нима само приключението го е блазнело. Както и да му се струва на самия него, той краде за облаги, за пари. Може би Красимир се вижда в собствените си очи като смел, умен и романтичен, но той един ден ще разбере колко далече е бил от истинското човешко достойнство и може би ще поиска да започне с друг живот тази срамна страница от младостта си.

Красимир е вече голям. Той не може да счита, че не носи отговорност за постъпките си. Но и близките му трябва някой ден да си изяснят какво значи да мислиш доброто някому; да се попитат дали като укриват крадените вещи и самия Красимир от властта, правят най-доброто, което са длъжни да направят за тях хора. Когато детето им е объркало живота си и се лута в безпътица. Нима не трепва сърцето на дядо му, когато чуе хората да казват, че Красимир, сигурно ще завърши трагично — случайно застрелян някоя нощ, или ще попадне в затвора.

Едно дете на 12 години всички възприемат като дете. Но когато това дете има вече тригодишен стаж като крадец, тогава е лесно да започнат да го възприемат като престъпник. Едва ли Илия Мехмедов Ахмедов, също от град Силистра, може да си представи колко е трудно да заличи лошото мнение за себе си. И все пак сега, докато е още малък, това е възможно. Все още мнозина са склонни да го извинят с младостта му, но утре той ще носи лепнат върху името си етикета „престъпник“ и никога няма да може да избяга от него.

При него всичко е започнало сякаш на шега. Взимал е чужди велосипеди, разхождал се е с тях и след това ги е захвърлял. „Аз не искам да крада — казва Илия: — Когато видя нещо, искам да го притежавам“.

Но едва ли на другите хора не им се иска също така силно да притежават едно или друго нещо. Това не е оправдание. Да протегнеш ръка и да вземеш наготово това, което е придобил с труд някой, да му отнемеш нужната вещ — това не е шега, то вече се нарича кражба.

На Илия в къщи му дават пари. Но той иска повече. Откраднал 40 лева от пазара, със съучастници разбива ресторант „Дунав“ и магазина в село Айдемир, откраднал колет от пощата.

Най-лошото обаче е, че без да съзнава вината си, Илия е увлякъл по своя път не само други деца, но и тримата си братя. Те са вече автори и на самостоятелни акции.

Александър Великов Станев (Байгъна) от град Силистра, роден през 1955 година, е син на семейство с месечен доход около 300 лева. Майката е възпитателка, а бащата — шофьор. Синът им не е свикнал да се труди, ползува се със злоразбрана свобода като момче. По характер е твърд, упорит и мълчалив. Склонността му да краде се е развила край любовта му към техниката. Може би самият Александър недостатъчно ясно разбира, че да вземеш седем мотопеда и после да ги захвърлиш, е кражба, а не дребно удоволствие.

И за най-голямо съжаление трябва да спомена и едно момиче. Тринадесетгодишната Гинка Йорданова Мичева се занимава с джебчийски и обикновени кражби на пари. Тя е дъщеря на разведени родители. Голяма вина за поведението ѝ има майката. Гинка е направила и по-сериозни кражби. Веднъж откраднала 100 лева от старец — продавач на дребно. За да не бъде обвинена, майката я научила да излъже, че старецът е поискал да се гаври с нея и й е предложил голяма сума като подкуп. Бащата научава за случая, идва в МВР, изяснява истината и връща парите.

В момента Гинка е в ТВУ (трудово-възпитателно училище) в Пернишки окръг.

Четирите случаи, на които се спряхме, не изчерпват целия проблем. Като споменатите деца с престъпни прояви има и други. Това още повече налага да се помисли как да бъдат спасявани подобни деца и как най-малките граждани да бъдат предпазени от бацила на престъпността.

Органите на МВР, комисиите за борба с противообществените прояви на малолетни и непълнолетни и обществените организации прилагат различни мерки. В най-тежките случаи прокурорът отнася въпроса до съда. В други случаи на виновника се поставя изпитателен срок. Някои деца биват изпращани в ТВУ и по-рядко — в специалния затвор за малолетни на гара Бойчиновци. Също така се изпращат писма до предприятията, където работят родителите на провинилите се деца. Във всички случаи се възстановяват материалните щети. Но това засяга все пак само родителите. Тъй като става дума за деца, които подлежат на задължително обучение, те не могат да бъдат принудени да работят и сами да изплатят сумите — още повече, че са под 16 години и нямат право на труд. Това е много важен въпрос. Тези деца не се заставят на собствен гръб да почувствуват цената на всеки спечелен лев. Те остават свободни и необременени с трудови и парични задължения. Може би трябва да се помисли за някакви специални форми на труд и изплащане на дължимите суми от самите виновници, макар те да са непълнолетни.

На детската престъпност не бива да се гледа лекомислено. Това не са детски щуротии, както смятат някои родители. Да се надяват, че утре от само себе си всичко ще се оправи, е зловреден оптимизъм.

А МВР и обществените организации не са чудотворци!

Родителите са длъжни, създавайки деца, да гарантират правилно и здраво възпитание на подрастващото поколение. Те са тези, които трябва винаги ясно да знаят какво става с децата им, как чувствуват и мислят те. Само така ще могат да ги насочат към смислен и ползотворен живот, само така ще могат да ги изведат на широкия път на достойното човешко съществуване.

Иванка ПАВЛОВА

ТРЕТИ КОНКУРС НА ЕСТРАДНАТА ПЕСЕН В СИЛИСТРА

В събота вечерта т. м. салонът на театъра се оказа тесен да побере любителите на естрадната песен в Силистра. В голямото си мнозинство младежи, посетителите идваха да чуят от сцената познатите вече изпълнители, любимите мелодии. За трети път се провежда в града ни конкурс за естрадни изпълнители и слушателите имат вече любимци, симпатиите са разпределени. Но тазгодишната проява на певците-самодейци се отличаваше от предишните конкурси по ниската си възрастова граница. Участието бе масово и в основния си състав изпълнителите бяха ученици. Първа на сцената излезе носителката на първа награда от миналогодишния конкурс Дора Димитрова. След нея се заредиха останалите претенденти. Когато отзвуча и последната мелодия, журито беше единодушно: първа награда се присъжда на Лидия Бенова за песента „С дъх на рози“. На второ място е класиран Георги Неделков за изпълнението на песента из репертоара на Боби Соло „Една сълза върху твоето лице“. На трето място е Мариана Николова с песента „Бялата къща“. От естрадните състави най-добре се представи китарният състав при „Транспред“ „Темпо — 5“ Специалната награда на Градския комитет на ДКМС за най-млада участничка в конкурса спечели тринадесетгодишната Мариана Христова.

Валери ЧИНКОВ

ЛОДКИ КРАЙ ДУНАВА

Разперили оголените си клони, сякаш настръхнали в настъпващия здрач, дърветата потръпват от студения полъх на вятъра. Тихо е. Но това не е спокойното мълчание на горещия летен следобяд, не е пълната с трепет пролетна тишина. Нещо тревожно има наоколо. Скрита в изпълнените със спокойна сила мътни вълни, в студения пясък, вече изгубил спомена за слънчевите ласки, тази тревога напомня, че лятото си е отишло, че идва зима... Есен е. Събрал сили, Дунавът неспокойно плиска в брега, понесъл в своя бяг към морето изкоренени дървета и клони.

По опустелите плажове, в тихите малки заливчета, са полегнали на една страна дългите рибарски лодки. Черни и смолисти, със следи от прегръдката на водата, те са изпълзели на сухо, потърсили пристанище за зимата. Някои от тях са стари, разсъхнати и почернели. Лодките имат много спомени. Когато ледовете покрият побелялата гръд на Дунава, когато ветровете затрупат със сняг уютните заливчета и рибата се изпокрие в подмолите, лодките ще си спомнят горещите летни следобеди, хладната целувка на вълните и веселия вятър. Ще потръпват на сън от усилията на веслата, движени от мъжете с опърлени лица и големи силни ръце. Добри ръце... Лодките ще си спомнят мрежите, пълни с риба, радостните гласове на рибарите, усмивките. Ще ги стопля отново в нощите пламъкът на запалените на брега огньове, ще сънуват огромното звездно небе и в съня си ще усещат миризмата на риба. Много риба. Това знаят лодките... Веслата, мрежите, рибата, подскачаща на дъното, песните на рибарите. Лодките са свикнали да ги приспива шепотът на вълните, тяхното гальовно полюшване. Лодките не могат да живеят без водата. Оставени на брега, забравени, те умират. Дъските им се разсъхват, слънцето ги изсушава и в тях се настаняват червеи. А те не искат да забравят веслата и онова чудесно усещане, че живееш, че се носиш по спокойната гръд на Дунава, целуван от водата, гален от вятъра... Какво от това, че съществуват бури, че понякога черни облаци покриват небето. Какво от това, че понякога вятърът ги блъска една в друга, че водата прелива над борда. Бурите не са страшни. Дори когато ръждясалите вериги не издържат, дори когато изоставени те се люшкат на вълните, дори когато течението ги захвърля срещу камъните. Защото небето отново ще се изчисти и над успокоената река ще изгреят звездите, защото отново лодките ще осъмнат на път. Страшно е, когато те изволекат на брега, остаряла, проядена от водата, осъдена да завършиш дните си на брега или в огъня. Жестоко е. Жестоко е да живееш със спомените. Лодките трябва да бъдат потопявани. Или просто оставяни на произвола на вълните, за да загинат в последното си пътуване към морето.

Есен е. Тревите умират. Но коренитe остават да живеят с надеждата за пролет. Изтеглени високо горе, там, където разлудувалите се води няма да ги достигнат, рибарските лодки се готвят за сън. В дългите зимни нощи те ще сънуват веселите пролетни води, топлите летни вечери, силните рибарски длани.

Глухо подрънкват ръждясалите вериги, обвили потъмнелите греди, за да ги съедини с тримата котви. Забити дълбоко в изстиналата пръст, те също ще дочакат пролетта, за да отпуснат прегръдката си и освободените лодки да се понесат по събудената река.

Есен е. Коренитe заспиват с предчувствие за пролет.

Валентин ЧЕРНЕВ

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

ЗАДАЧАТА СЕ УТЕЖНЯВА

Успехът на видинци във Варна и нашият неуспех в Търговище обещаваха съботният мач да бъде един напрегнат двубой. И играта до голяма степен задоволи вкуса на зрителите, но изравнителният гол, който падна три минути преди края на срещата, попари силистренската публика и тя не можа даже да отприщи докрай възторга си от чудесните голове на Мишо Добрев.

И през двете полувремена топката сновеше повече в половината на гостите, но защитата им само два пъти разреши на нашите нападатели да стрелят отблизо. Ударите към вратата на „Бенковски“ не бяха малко, но като изключим двата гола, само два (!) намериха очертанията на вратата — единият на Стефанов (№ 10) през първото полувреме, другият на Густинов (№ 7) с глава след вдигане на Добрев. Много е разсеяна стрелбата на нашите футболисти! И трябва да сме благодарни, че в състава си имаме Добрев, който показа, че може да направи податлив на финтове всеки защитник. С две самостоятелни акции, втората от които завърши с рядък гол от около 18 метра, той изведе отбора ни напред. Но гостите бяха непреклонни до края и заслужиха едната точка. През първото полувреме капитанът им Колицов (№ 8) показа завидна енергия и организаторски качества, а снажните им и самопожертвователни централни защитници връщаха с глава всички топки, отправени фронтално към вратата им, където се бореше само Сабриев (9), автор на хубаво изпълнена „а ла Пиола“.

Втората половина на срещата като че ли ни разкри и какво трябва да е разположението на играчите ни, за да разчитаме на успех. Не става въпрос, разбира се, за ограничаване периметъра на действие, а за това, че все пак има значение определен играч в коя зона най-вече трябва да си концентрира действията, за да бъде най-полезен. Фронтално само Добрев може да пробие, благодарение на голямата си техническа импровизация, и очакваме вече той да стои в центъра на нашето нападение. В полузащитата можем да разчитаме и на Каталиев, независимо че в този мач отново показа психическа неустойчивост и се впускаше в излишни грубости, и на Стойков (6), който се показа в добра светлина, а Стефанов с голямата си работоспособност не е за подценяване. Липсва ни обаче синхронизация и зорка защита. В два случая вратарят Стойчев трябваше да излиза да връща топки, „прегребнати“ от нашите бранители; Вълов си оголва полето; при головете се прояви неразбирателство между защитници и вратар. И ако искаме да се изкачим на по-горен етаж на таблицата и да не живеем и тази година с незавидното желание да не отпаднем, липсата на достатъчна техника можем и трябва да компенсираме само с голяма скоростна издръжливост.

Л. АЛЕКСАНДРОВ

ФУТБОЛНИ ИГРИЩА ИЛИ ГЛАДИАТОРСКИ АРЕНИ?

И в нашия окръг футболната игра привлича все повече и повече любители на стадиони и игрища. И след като този спорт така интензивно се масовизира, не се ли налага и резултатите от него да се отчитат по-внимателно: способствува ли той за физическото и нравствено развитие на практикуващите го и правят ли неговите ръководители необходимото, за да бъде футболният мач едно с трепет очаквано от хилядите любители развлечение, поднасящо безброй емоции и естетическа наслада?

Следващата информация, почерпена от съдийските протоколи и тези на дисциплинарната комисия, занимаваща се с окръжните футболни групи, едва ли отговаря положително на този въпрос.

Някои стадиони и игрища в окръга служат за гладиаторски арени. Пет кръга само са се „навъртели“ от новото първенство, а в „А“ и „Б“ окръжни групи са станали такива неща, че ако не се вземат мерки по места, сигурно ще се изправим пред дилемата: да има ли мач или не. Защото ако ще има, трябва да осигурим за всеки по един милиционерски корпус. В противен случай има опасност да поставим на изпитание болничните и съдебни власти.

На игрището в село Алеково местният отбор играе срещу Бабук. Нищо не е предвещавало драматичния край на мача — играта се движела в нормални рел си, санкциониране за грубости нямало, резултатът бил равен. Секунди обаче само преди края двамата защитници на гостите Богдан Петров и Атанас Стоянов издебват нападателя Крум Крумов и с два юмручни удара го повалят. А играттa се водела в другата половина. Случая забелязал страничният съдия Райко Желязков, но неговото свое временно маркиране съвпаднало с последния съдийски сигнал, оповестил и едно начало на едно рядко сбиване, на една вакханалия, където никой чужд човек не би бил в състояние да се ориентира кой кого бие.

Единствен и изолиран ли е този случай?

Макар и с частични сбивания между състезателите по време на играта, лошо е протекла срещата на Алеково и с отбора на село Секулово, играна на чужд терен, в Межден. Непристойно се е държала и публиката на село Калипетрово при срещата с отбора на Айдемир. Основателно дисциплинарната комисия е разтревожена и налага наказания. И трябва да се адмирира нейното последно решение да се извади от съответните групи всеки отбор, не направил необходимото, щото не само мачът да завърши както подобава, а и публиката да се оттегли и разотиде нормално. Това е своеобразен призив и към ръководителите на отборите, и към обществените и стопански ръководители да не отминават безпристрастно подобни прояви.

А със съжаление трябва да споменем, че подобни неща са се случили и те са отразени в докладите на дежурните съдии.

Какъвто и пропуск да е направил съдията, не общественият и стопански ръководител е, който не трябва да се въздържи. Ни кой не е казал, че съдиите, ръководещи срещите в окръга, са безпогрешни. Секретарят на срещата Нова Черна—Шуменци в доклада си съобщава например за надобротото съдийство на Абил Юнузов и неговите помощници: два неправилно отменени гола в полза на домакините, обратни присъждания, несработване между главния и страничните съдии. И може би само явно по-добрата игра на домакините, довела ги до победа, е предотвратила един инцидент. А с какво ще се оправдае главният съдия Георги Гюмюшев, ръководил в четвърти кръг срещата между Чернолик и Калипетрово? Дали си е дал отчет колко горчиво и болно им стана на калипетровските футболисти, когато призна един явно несправедлив гол в полза на домакините. И то след като преди това съвсем демонстративно от съди нарушение.

Накрая да препишем от протоколите и имената на футболистите, които най-често „занимават“ дисциплинарната комисия, а също и зрителите, с играта си, разнообразена с боксови и нефутболни елементи: Георги Атанасов от ДЗС „Янко Забунов“, Кънчо Иванов и Георги Георгиев от Секулово, Христо Шиков от Калипетрово... списъкът може да се продължи. Ще се стремят ли те от досега наложените им наказания, или ще дочакат дисциплинарната комисия да ги отстрани от първенството, както стори с Богдан Петров и Атанас Стоянов от село Бабук? Държат ли зрителите да гледат своите футболисти на местен терен, или ще ходят като алековци в друго село? Въпроси, чиито отговори ще научим.

Л. КАПИТАНОВ

Семейство Шопови изказва дълбоката си благодарност на колективите при ОКС, ДТП—Силистра, кооперация „Дунав“, Оргтехника и на всички близки, приятели и познати за оказаната почит и уважение на починалия ни съпруг и баща — Михаил Шопов.

О Б Я В А

Продавам лека кола „Шкода—1102“ в движение.

Справка: Силистра, ул. „Аспарух“ 23

Иван Димитров.

О Б Я В А

ЗАВОД ОРГТЕХНИКА — СИЛИСТРА

Т Ъ Р С И

да назначи:

стругари от II до VII разряд

фрезисти от II до VII разряд

мебелисти от II до VII разряд

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ —СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 109 (1426) | Четвъртък, 19 септември 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ОТЧЕТНО-ИЗБОРНИТЕ СЪБРАНИЯ И КОНФЕРЕНЦИИ В ПАРТИЯТА

От 1. X. 1968 г. до 30 март 1969 г. предстои да се проведат отчетно-изборните събрания и конференции в Партията. Сегашната отчетно-изборна кампания се отличава от тази през 1967 година с това, че тя е по-всеобхватна. Ще се проведат и отчетни конференции на градските, общинските и окръжните партийни организации. Това става в период на сложна международна обстановка, когато силите на социализма са в настъпление срещу империалистическите стремежи да разбият социалистическата общност.

Важни събития станаха и в нашата страна. Те бяха в основата на дейността на партийните организации. Отчетно-изборната кампания ще протече и под знака на огромния трудов и политически ентусиазъм на народа във връзка с честването на най-големия празник на нашия народ — 25-годишнината на социалистическата революция в България.

В хода към подготовката на събранията стои една от най-главните задачи — разработката на доклада. Той е важен партиен документ и към него трябва да се подходи сериозно и отговорно.

В доклада би трябвало да се отразят основните проблеми, които са решавали комунистите, и методите, с които са си служили за постигане на целта. Нужно е да се обобщи положителният опит в партийната работа, да се посочат смело и открито недостатъците и техните носители. Да се уяснят и пътищата за разрешаването на предстоящите задачи.

На вниманието на партийните организации от материалното производство да се поставят въпросите по внедряването на новата система на ръководство на народното стопанство; повишаването производителността на труда върху основата на изпълнението на плана за технически прогрес; качеството на продукцията и намаляването на нейната себестойност; организацията и дисциплината на труда; режима на икономии; рентабилността; решаването на зърнения проблем; какво се предприема сега за получаване на високи добиви през 1969 година и др.

Партийните организации от учрежденията и териториалните ППО да разгледат работата на службите и отделите за по-бързо преодоляване проявите на бездушие и бюрократизъм.

Училищните партийни организации трябва да разгледат дейността на партийната организация по обучението и комунистическото възпитание на учащите се.

При анализирането на стопанската, административната, служебната работа основното трябва да бъде да се освободим от стопанските и служебни отчети.

На особено внимание трябва да се поставят въпросите на идеологическата дейност на Партията. Необходимо е решително да се ликвидира с формализма. Да се покаже как пропагандистката и агитационната дейност съдействуват за изменение разбиранията на хората и за изкоренява не на буржоазната идеология от съзнанието им. Да се правят оценки за ефективността от нашата дейност — доколко тя съдействува за решаването на стоящите пред народа ни задачи.

Следва да се отдели по-голямо внимание и на ръководството на социалистическото съревнование, на неговата висша форма — движението за комунистически труд; на разпространението и ролята на партийния печат, радиото, читалището и др.; патриотичното и военно-патриотичното възпитание на народа и младежта; на грижата за хората, техните жалби, сигнали, предложения, задоволяването на комунално-битовите им, здравно-социални, търговски и други нужди.

Партийно-организационната дейност трябва да намери задълбочена разработка в докладите и проекторешенията. Нужно е да се разкрие как се изпълняват решенията на Деветия конгрес по най-важните въпроси на партийно-организационната работа. Разграничаването на функциите между партийните и стопанските и административните органи, преустройството в стила и методите на работа, грижата за кадрите, техния подбор, възпитание и обучение, научността в партийната работа.

По въпросите на партийния контрол — главно внимание да се отдели на това как се изпълняват партийните решения, въпросите за стила и методите на работа; за политическото и научното равнище на ръководството; за засилване на партийния контрол и взискателност към всички комунисти и особено тези на ръководна дейност — как те провеждат в живота партийната линия, с какви методи и средства действуват, как осъществяват дадените им права. Да се даде оценка за организацията на проверката на собствените решения.

Наложително е да се отрази вътрешнопартийната демокрация; колективността, доверието в кадрите, вътрешнопартийната информация, вниманието и уважението на мненията на комунистите, създаване условия за критика и самокритика, максималното укрепване на партийната дисциплина. Провеждането на партийните събрания и издигане ролята им в живота на Партията.

Особено внимание да се отдели на партийното ръководство на Комсомола. Как се изпълняват решенията на Декемврийския пленум на ЦК на БКП за работата на Партията с младежта и Комсомола, на работата на комунистите, изпратени с поръчения да работят в младежкия съюз.

Разглеждайки партийното ръководство на масовите организации, да се даде оценка за работата на комунистите, изпратени да работят в тях.

Другият документ, който се подготвя и приема от партийните събрания, е резолюцията. Нужно е да се отстрани формализмът при подготовката ѝ. Наред с оценките за дейността през отчетния период в нея, на базата на доклада и предложенията на комунистите, да се очертаят ясно и определено задачите за следващия период.

Изборът на ръководни партийни органи е важен момент от работата на събранията. Необходимо е да се спазят ленинските принципи и норми на подбор на кадрите — да се осигури правилно съчетание на опита на старите с ентусиазма на младите. Да се изберат повече жени и производственици в партийните ръководства, хора с по-висока култура и образование, за да бъдат те дейни и инициативни и с успех да изпълняват задачите.

Не е без значение и техническата подготовка на събранията, организацията и провеждането на самото събрание, известяването на комунистите, подготовката на салона, ръководството на събранието и т. н.

Всички въпроси трябва да се подготвят така, че комунистите да излязат от събранията с още по голяма убеденост и увереност в правилната и последователна политика на БКП. Те трябва да получат нов заряд за още по-задълбочено виждане на задачите и тяхното осъществяване.

Отчетно-изборната кампания трябва да съдействува за издигане още повече равнището на партийната работа и ръководство във всички области на живота, за постигане на висок политически и трудов подем в чест на 25-годишнината от победата на социалистическата революция у нас, за по-нататъшно успешно провеждане решенията на Деветия конгрес и пленумите на ЦК на БКП.

СЪРДЕЧНА ПРИЗНАТЕЛНОСТ

Преди няколко дни в Силистра се състоя тържествено откриване на Дните на съветската наука и техника.

Доклад за успехите на съветската наука и техника прочете секретарят на Окръжния комитет на Българската комунистическа партия и председател на Окръжния съвет на Научно-техническия съюз инж. Яким Петков. Трудно е — подчерта той — да се изрази голямото значение на съветската наука, защото то е толкова всеобхватно, колкото и живо тът. Няма наука в света, която не е черпила обилен материал от богатия съветски опит, от колосалните постижения на съветския авангард от учени.

Др. Яким Петков говори и за значението на съветската наука и техника в нашата страна, за братската помощ, която се оказва на младата българска наука.

Общоградското събрание, преди прожекцията на серията документални и научно-популярни филми, изпрати телеграми до Централния комитет на Българската комунистическа партия и до Централния комитет на Комунистическата партия на Съветския съюз във връзка с честването на Дните на съветската наука и техника в нашия окръг.

Р. РУСЕВ

В СЛЕДДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКИТЕ ДНИ

Пълни с напрежение са следдеветосептемврийските дни за работниците от бригада „Вела Пискова“ при промкомбинат „Камъшит“. Те с ентусиазъм започнаха изпълнението на задачите си в чест на юбилейната 25-годишнина от социалистическата революция в България. Цялата бригада преизпълнява дневните трудови норми и предава само висококачествена продукция. Общото производство възлиза на 67 100 лева, толкова, колкото е планът за единадесетмесечието. Фактически бригадата сега работи по плана си за месец декември.

Тези успехи не са случайни, а нещо постоянно за трудолюбивите работници. През второто тримесечие те бяха първенци в предприятието и бяха отличени с парична награда и юбилейно флагче.

Колективът на бригадата се отнася с голямо уважение към качествената работа на Калинка Ангелова и Илина Иванова, които едновременно с високото качество на продукцията преизпълняват трудовите си норми ежедневно с 25 на сто. На почит са и ударничките Гинка Недялкова и Пенка Маринова.

В чест на юбилейната годишнина бригадата ще изпълни годишната си задача с три месеца пред срочно.

Еленка ТОДОРОВА

С такива темпове на успех не може да се разчита

От обявяването на ударната петнадесетдневка за прибирането на пролетниците и подготовката на площите за сеитба минаха няколко дни. Вече могат да се отчетат и първите резултати от изпълнението на поставените задачи. А те съвсем не са радващи. Фактите показват, че в много стопанства работата все още не е подхваната с необходимата сериозност, че набелязаните мерки все още не са приложени в практиката.

Засега например средно на ден се прибират само по 4 000 дка царевица, силажират се около 3 000 т зелена маса и се изораят по 10 000 дка. Ако работата продължава със същия темп и зана пред, ще трябва да прибираме царевица около 37 дни, да силажираме също 37 дни и да орем предсеитбена оран около 40 дни. А това означава, че ще трябва да сеем до началото на ноември. Това, разбира се, в никакъв случай не бива да се допусне. Нужно е ръководствата на стопанствата още веднъж да анализират съществуващото положение и да набележат бързи мерки за ускоряване на работата.

На проведеното неотдавна съвещание в Окръжния комитет на Партията се постави въпросът за изпращане на бригади от работници, служители и ученици, а също така и на транспортни средства в помощ на изоставащите стопанства. Много от председателите на ТКЗС тогава заявиха, че не им е нужна помощ, че със собствени сили те са в състояние да изпълнят задачите и да подготвят до 1 октомври 80 на сто от площите, определени за сеитба. Фактите обаче говорят точно обратното. Това показва, че тези ръководители не са си направили добре сметката и се налага те да изменят своето решение.

Въпреки обявената ударна петнадесетдневка, трябва да кажем, че има дни, когато в отделни стопанства не се прибира царевица, не се силажира и не се оре. На 15 септември например ТКЗС Нова Черна, Сокол, Добротица и Секулово не отчитат нито декар изорани площи. Същия ден десет стопанства не отчитат беритба на царевица, а други десет силажиране. Картината се повтаря и на 16 септември, макар и в помалки размери.

Причината да изостанат някои стопанства с изпълнението на най-важните за момента задачи е тази, че се премина към масова беритба на лозята и царевицата за лично ползуване. Това също е необходимо, но то трябва да става организирано, като се осигури изпълнението на задачите в приетите срокове.

На тези стопанства, които не могат сами, със собствени сили да се справят с огромната работа в настоящия момент, ОК на Партията и Окръжният народен съвет са готови да им окажат незабавно помощ. Няма случай някое стопанство да е искало помощ, а тя да е била отказана. Миналата събота бяха изпратени по кооперативните полета 700 човека от различни предприятия и учреждения, а в неделя 1 200. Над 80 транспортни средства от ДАП, ОКС и други предприятия работиха в различни стопанства на окръга.

Има обаче и такива ръководства, които разчитат повече на външна помощ и не вземат необходимите мерки, за да създадат добра организация в самите стопанства. Така например, на ТКЗС—Кайнарджа бяха изпратени пет камиона, за да участвуват в извозването на продукцията. В същото време обаче шест от камионите на стопанството стояха затворени в гаражите и бездействуваха.

Добра организация в използуването на транспортните средства е създадена в ТКЗС—Зафирово. Тук на всяка машина са осигурени две смени и се силажира денонощно. Примерът на това стопанство трябва да се приложи и на други места в окръга.

От приведените факти се вижда, че с досегашните темпове задачите в селското стопанство не ще могат да се изпълнят в набелязаните срокове. Нужно е партийните и стопански ръководства незабавно да се занимаят повторно с въпроса за прибирането на пролетниците и извършването на предсеитбената оран. Да вземат на ежедневен отчет изпълнението на отделните задачи и да осигурят такива темпове на работа, които ще гарантират подготовката най-малко на 80 на сто от площите, определени за есенници, до 1 октомври.

Качеството на оранта е едно от решаващите условия за есенната сеитба. Затова с такова внимание главният инженер на ТКЗС—Срацимир Тодор Христов следи за работата на „Беларуса“.

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 16. IX. 1968 г.

ТКЗС	Освоб. площи от стъблен. сгъбля в %	Подготвени площи за сеитба в %	Прибрана царевица зърно 1 к. в %	Набран тютюн низи в %
Айдемир	56	37	39	41
Калипетрово	85	43	26	66
Вабук	52	35	49	26
Алфатар	52	33	28	48
Алеково	72	38	20	73
Иширково	100	51	45	87
Смилец	87	55	93	9
Попина	79	40	2	30
Сребърна	91	36	26	33
Ситово	100	49	33	113
Срацимир	100	42	23	9
Кайнарджа	39	44	49	91
Голеш	82	38	57	65
Средище	88	32	20	90
Тутракан	100	47	37	23
Нова Черна	100	51	8	36
Старо село	100	57	84	0
Белица	100	53	35	135
Главиница	100	36	27	49
Ст. Караджа	100	33	20	45
Сокол	100	34	13	48
Зафирово	76	47	18	42
М. Преслав	100	58	34	75
Дулово	100	32	17	93
Мерден	100	35	51	77
Окорш	100	30	9	33
Секулово	100	33	15	72
Добротица	100	58	29	98
Черноли	100	30	23	62
Паисиево	100	39	11	42
Всичко ТКЗС	87,5	41	30	65

В помощ на полевъдите

За подготовката на есенната сеитба в с. Искра се говори от давна. Но темповете на работа не бяха задоволителни. Както и в другите села на Ситовското стопанство и тук се срещнаха някои затруднения, резултат на обективни или субективни причини.

Преди няколко дни управителният съвет на стопанството се занима с въпроса за подготовката на есенната сеитба и набеляза мероприятия, които имат за цел да създадат възможност пшеницата и ечемикът да бъдат засети до 20 октомври. А това е първото най-важно условие, което ще гарантира получаването на 420 кг средна добив от тези култури.

Мероприятие с особена важност, от изпълнението на което ще зависи решаването на всички останали задачи, е освобождаването на площите, заети от пролетници. Само със силите на две те бригади на с. Искра то не ще може да се изпълни в определените срокове. Необходима беше помощ. Затова по указания на ръководството на стопанството тук бе проведено съвещание, на което бяха поканени кооператорите от всички отрасли, служители и пенсионери. Заместник-председателят на ТКЗС Осман Алиев разясни важността на задачата, след което много от присъствуващите се изказаха. Накрая бе взето решение дните до окончателното прибиране на пролетниците да бъдат обявени за ударни.

Мобилизацията на силите започна веднага след съвещанието. Полевъдите започнаха да излизат по-рано на работа и да се прибират вечер по-късно от полето. Търговските работници, пенсионерите, свободните от смяна механизатори и други се включиха в прибирането на царевицата. В помощ на кооператорите излязоха и 500 ученика от местното училище.

Благодарение на създадената организация, освобождаването на площите от пролетниците сега се ускори значително. Бързо се извършва и подготовката на площите, определени за пшеница и ечемик. Това ще позволи есенната сеитба да се извърши навреме и висококачествено.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

МЕЖДУНАРОДНА ИНФОРМАЦИЯ

Георги Димитров в спомените на Жак Дюкло

ПАРИЖ, 18 септември (кор. на БТА Д. Шишманов).

По витрините на парижките книжарници се появи нова книга под заглавие „Спомени (1896-1934 г.)“. Авторът на книгата е членът на Политбюро на Централния комитет на Френската комунистическа партия, един от ветераните на френското и на международното работническо и комунистическо движение Жак Дюкло. Това е том първи от спомените на Дюкло, които обхващат един изключително важен период от живота на Френската и на много други комунистически партии.

С особена яркост в спомените на Дюкло се откроява образът на бележития деец на международното комунистическо и работническо движение, великия син на българския народ Георги Димитров. Още в предговора авторът подчертава, че Георги Димитров, от чиято прозорливост и кураж се възхищава, е проявявал голямо разбиране на проблемите на комунистическите партии в капиталистическите страни.

В пети раздел на книгата Жак Дюкло поставя подзаглавие „В нелегалност с Георги Димитров в Берлин“. Тук той разказва спомени от съвместната си работа с Димитров. Споменките си за Георги Димитров Жак Дюкло завършва с пророческите изказвания на Димитров за фашистката опасност за работническата класа и за всички народи и за истинския характер на фашизма като инструмент на империализма.

Военните действия в Южен Виетнам

ПАРИЖ, 18 септември (БТА)

Агенция Франс прес съобщи, че тази сутрин части на освободителната армия обстреляли отново със 112-мм ракети американската база в Да Нанг. Четири ракети попаднали върху самолетната писта. Имало убити и ранени американски войници, а материалните щети не били още уточнени.

През нощта патриотите атакували една американска артилерийска база на няколко километра източно от Тай Нин. Американците дали според техни сведения четири убити и 48 ранени. В същия район при друга битка американците оставили на полесражението 23 убити и ранени.

Агенция Франс прес съобщи, че марионетната полиция арестувала в Сайгон трима студенти, които образували нелегална военна ядка. Ръководителят на ядката Нгуен Ван Чин, студент по право, заявил: „Виетнам трябва да извоюва своята независимост и суверенитет. Американците преследват у нас собствени интереси, а не интересите на Виетнам. Ние сами трябва да уреждаме нашите вътрешни работи. Няма нито Север, нито Юг. Когато страната е в опасност, всички виетнамци трябва да се вдигнат в защита на свободата и независимостта на своята страна“.

ЗАСЕДАНИЕ НА ПРЕЗИДИУМА НА ЦК НА ЧКП

ПРАГА, 18 септември (кор. на БТА). Вчера тук се състоя заседание на президиума на ЦК на ЧКП под председателството на първия секретар на ЦК Александър Дубчек.

В комюникето за заседанието се казва, че президиумът счита за положителни резултатите от преговорите на председателя на правителството инж. Олдржих Черник преди няколко дни в Москва. Въз основа на постъпилите информации и доклади президиумът е направил прецена и на развитието на вътрешнополитическото положение в Чехословакия и приел конкретни предложения за по-нататъшната работа, както и за подготовка на нови двустранни политически преговори в най-близко време.

Отново е била потвърдена линията на последователно изпълнение на поетите задължения и спогоди и били обсъдени конкретни мерки как ефикасно да се преодоляват пречките при осъществяване на тази линия.

Във връзка с подготовката на 14-ия извънреден конгрес на партията са взети решения той да бъде подготвен така, че да даде възможност да се направи обстойна преценка на развитието от миналия конгрес насам, да се изработят директиви за следващия период, да се създадат условия за по-нататъшно развитие на следянуарската политика, да се разгледа положението в обществото и в самата партия. Обсъден е бил също така и въпросът по подготовката на закона за федеративното устройство на републиката.

Президиумът на ЦК на ЧКП подчертал, че в своите политически действия членовете на ЧКП трябва да се ръководят от линията на партията. Във всички случаи, когато в чужбина членове на ЧКП се обявяват против тази линия, спрямо тях ще бъдат вземани съгласно устава на партията всички предвидени санкции. Съответните партийни органи ще се занимават с конкретните случаи на подобни политически изказвания и действия на членове на ЧКП в чужбина.

В заключение президиумът удобрил някои кадрови предложения и изслушал доклади за някои преговори в областта на международните връзки на партията.

ГЕРОИЧНА ЕПОПЕЯ

(ПО СЛУЧАЙ 280 ГОДИНИ ОТ ЧИПРОВСКОТО ВЪСТАНИЕ)

През дългите векове на османското владичество потиснатият и смазан в икономическо и политическо отношение български народ нито за момент не се е помирявал с робското си положение. Него вото желание за свобода на мира израз в най-различни форми на съпротива срещу турския феодален и национа лен гнет. Една от тези най-ярки форми бяха многобройните въстания, в които нашият на род с оръжие в ръка влизаше в неравен бой с многочис ления неприятел, от когото трепереди редица европейски държави.

Тези дни ние празнуваме 280-та годишнина от едно от тези славни въстания — Чип ровското, което независимо от неуспеха си остави светла диря в нашата многовековна история.

Характерно за Чипровския край е, че неговото население изповядвало в голямата си част католицизма. Той е бил пренесен там вероятно след би тката при Велбужд от 1330 г., т. е. още преди завоюването на страната от османлиите. Неговите носители са саксон ски рудари. Макар и постепенно побългарени, те успяват да разпространят между населението своята вяра, а по-късно, вече през робството, близостта на големите ка толически държави и почти пълна липса на турско населе ние са станали причина католицизмът да се закрепи. Чип ровци обаче, макар и различ ни по вяра от останалото бъл гарско население, проявяват високо народностно съзнание. Оттук излизат забележителни те по своята патриотична дей ност българи Петър Богдан и Петър Парчевич. Нещо по вече — в Рим са се опася вали, че политическата дей ност между българите запла шва с гибел католическото движение в България и не са я поощрявали. Така че по литическите стремежи за бор бата против чуждата власт са се зародили съвършено самостоятелно сред чипров ските българи.

Въстанието избухва на фо на на големите войни, които води по това време Османска та империя с Австрия и нейните съюзници. Неуспехите на турските войски разпалват и засилват бунтовния дух сред населението. Освобожде нието на Белград от австрий ските войски на 6. 9. 1668 г. послужило за сигнал за из бухване на въстанието. Още преди това чипровчани обра зуват няколко чети под ръко водството на Георги Пеяче вич и Богдан Маринов, които участвуват във войната сре щу турците. Сега към тях се присъединяват още осем че ти, по четири от Чипровец и Копиловци. Начело на тях за стават войводите Иван и Ми хаил Станиславови, Лука Ан дренин и др. Под общото кома ндуване на Иван Станиславов те се съсредоточават в котло вината Жеравица, около сега шния Михайловград. Срещу въстаническите сили турци те хвърлят войските на своя съюзник — маджарския граф Емерих Текели. Въстаниците стават жертва на неочаквано нападение и биват разбити. Опитът да организират след това отбраната на Чипровец се оказва безрезултатен въп реки героичната им съпроти ва. И ето, победителите нах луват в Чипровец и околните села Копиловци, Железна и Клисура, подлагат всичко на огън и меч. Православните жители на тези села, които участвуват във въстанието не разделно с католическите, обединени от общото народ ностно съзнание, биват пос тигнати от същата участ. Ня колко месеца след разгрома българският епископ Антон Стефанов пише: „Всичко там е опожарено и превърнато в пълна пустиня". А един западен летописец добавя: „Турци те изляха всичката си ярост върху беззащитните... бълга ри". Великият везир Кюпру ли Мустафа издава заповед: „Където се срещне чипровец, да бъде убиван или откарван в робство". От 500 чипровски, 500 копиловски, 300 железненски и 80 клисурски рода успяват да се спасят с бягст во не повече от една трета. Безлюдни и опустошени оста ват някога цъфтящите селища. Успелите да се спасят се изселват във Влашко и Тран силвания, а една част от тях вземат участие в продължа ващата се война с Турция. Ко гато войната завършва с под писването на Карловацкия мир от 1699 г., във войските на принц Евгений Савойски се намират три български ка валерийски ескадрона в със тав от 225 конници. Толкова голям е бил страхът на турс ките власти от ново повдига не на чипровските българи, че в един ферман на султан Мустафа Втори изрично се забранява на тези, които се върнат, да се заселят отново на старите си места. Чипров ското въстание се разпростра нява и в други части на стра ната, като селата Мирково и Словик — Видинско, Рахово — Пиротско, Славяник и Брягаровци — Берковско, и по на юг в Македония.

По своя характер Чипров ското въстание е антифеодал но и освободително. То било изнесено предимно от българ ското селячество, което най-тежко понасяло турския фео дален и национален гнет. Ско рошният разгром на Търнов ското въстание от 1686 годи на и засилените репресии в Източна България не позволя ват на населението от тази част на страната да се присъе дини към него. Предателска та политика на Хабсбургска та империя, която насърчава ла въстаниците, а след това ги изоставяла на произвола на съдбата, показва още един път на българския народ, че той не може да разчита на За пада и че своето освобожде ние може да постигне само с помощта на великия си сла вянски брат — Русия.

Думите на Парчевич: „От върнете очи от Запада, който е алчен и себелюбив, и обър нете очи към изток, където живеят нашите еднокръвни братя" — придобиват все по-голяма сила. Сред народните маси все повече се засилва вярата в „ДЯДО ИВАН" и та зи вяра не беше напразна, за щото нашата свобода изгря наистина с помощта на Русия.

Близо три века са минали от героичната епопея на чип ровци, но споменът за наши те знайни и незнайни праде ди и до днес е съхранен в па метта на признателните поко ления.

Георги СТАВРЕВ

ПАРТИЙНАТА ОРГАНИЗАЦИЯ Е ПРЕД ВАЖНА ЗАДАЧА

Годишният отчет е един важен момент от цялостната дей ност на партийните организации. Във връзка с него общинският партиен комитет в село Калипет рово проведе на 5 септември т. г. съвещание с членовете на пар тийния комитет, секретарите на ППО и техните заместници.

Трифон Кацаров, секретар на общинския партиен комитет, про чете пред участниците доклад, в който беше направена оценка на проведените през миналия отче тен период отчетно-изборни съб рания. Той изтъкна, че общо взе то те са протекли на висота — предварителната подготовка е би ла добра, старателно са били под тотвени **и докладите. Какви** не достатъци са допуснати? Някои събрания са започвали със за къснение; при други е имало безпричинни отсъствия; в доклади те слабо се е отразявала меж дународната обстановка, през време на която са се провежда ли събранията. Като по-същест вен пропуск се отчете недостатъчното внимание в докладите на въпросите за техническия про грес, за производителността на труда и снижаването себестой ността на продукцията; не се е засягала добре и работата на ППО по въвеждането на вътреш ностопанската сметка и ръково ството на колективите за ко нистически труд.

С цел предстоящите годиш събрания да бъдат по-добре п готвени, към всяка ППО ще б де прикрепен член на общинск партиен комитет, който да ок ва конкретна помощ. Подчер се необходимостта от предва телно грижливо обсъждане докладите, след което отново съобщи утвърдения график, п готвен от общинския партиен к митет, за провеждане на съб ренията на ППО, които ще бъд предшествувани от събрания на партийните групи.

Предстоящите партийни съб ния трябва да протекат под зн ка на огромен трудов ентусиаз във връзка с посрещането на в шия велик празник — 25-г дишнината от социалистичес та революция в България — ще послужат като мощен тласъ за още по-пълно мобилизира силите на комунистите и всич трудещи се за изпълнение ре нията на Партията.

Иван ГАДЖЕВ

(наш кореспондент)

При много грижи расте утрешното поколение на Нова Черна в детските ясли.

ПАВИЛИОНИ ЗА ЦЯЛАТА СТРАНА

Влезе ли човек в двора на цеха „Тръбна мебел" на ТПК „Метал" — Силистра, веднага му прави впечатление разнообра зието от сглобяващи се тук лавки, павилиони, магазини, изра ботени от пластмаса, желязо и стъкло. Изработваните тук тър говски обекти може да се видят навсякъде в страната — и в Пловдив, и във Видин, и в Пет рич — с други думи, във всеки кът на страната. Добра слава са си завоювали тръбарите от то зи цех.

Тези дни бригадата на Нико ла Мончев завършва павилион, който заема 600 квадратни метра площ. Той е предназначен за „Здрава храна" — Варна. Повечето от сглобяемите детайли на това съоръжение са вече извозени на място, а работниците завърш ват последното крило.

Бригадата с отговорник Пе тър Георгиев работи по монта жа на диспечерски пункт за гр. Трявна. По-голямата част от тази бригада бърза да за върши последните павилиони за пловдивския панаир.

За търговските организации от този град работи и бригадата на Никола Мончев и тръбарите от другите бригади.

Така че работниците от този цех не само участвуват със свои експонати на самия панаир, но се представят и в панаирното градче.

Този немногочислен, но друж ен колектив, е един от първи те в кооперацията. Неговото про изводство за тази година ще надхвърли цифрата 1 150 000 ле ва, а с хубавите павилиони, ма газини, лавки, диспечерски пунктове разкрасява и селища та, и кръстопътищата в нашата страна.

Петър МАРИНОВ

НА СТРОЕЖА НА ВЕЦ „ИНГУРИ"

Върху земята на легендарната Колхида са се шир нали цветущи градини, из растват градове и села, сов хози и колхози. П ъ р в и т е работи започнаха през 30-те години и сега от блатата и мочурищата са отвоювани 70 000 хекта ра земя. Квалони, Хорга и Чаладиди представляват об ширни чаени плантации, ци трусови и овощни градини, лозя.

Споменах за Колхида във връзка със строежа на Ингурската ВЕЦ. Нейният канал за отбиването на во дата и енергията ѝ ще да дат възможност в близко време да завърши отводня ването на Колхидската ни зина, откъдето ще потече река от цитрусови плодове, грозде, плодове и чай.

Ингурската ВЕЦ е единст вена по рода си водноелек троцентрала. Извитата ка то дъга стена, висока 270 метра, ще прегради коритото на река Ингури там, къ дето свършва Сванети и за почва Джавари, селището, което в стари времена се е смятало за края на света. Там ще възникне язовир — цяло море, притиснат от планините-великани, с по лезна вместимост — 700 ми лиона кубически метра. От тук водите на Ингури ще се прехвърлят в река Ерис-Цкали. Нова мощна елек троцентрала ще дава на енергосистемата на Грузия към пет милиарда киловат часа електроенергия годиш но.

На строежа пристигнахме с началника на язовирната стена инженер Гиви Чкония.

— Виждате ли драгата? — попита той. — Тя разработ ва каменна кариера. Оттук до створа на язовира има четири километра.

Един завод непрекъснато приготвя бетонна смес. Сместа пристига по въже на линия и се излива в язо вирната стена.

Колата бавно се придвиж ва по тесен път над про пастта. Спираме се на най-високата точка на клисура та.

— Намираме се до изкопа — разказва ни Гиви Чкония — на главния възел на Ин гурската язовирна стена. Строителите работят на 40 метра дълбочина под по върхността на реката. Бур ните води на Ингури няма да бъдат страшни за стена та. Тя ще образува гигант ски язовир — Ингурското море. Реката ще потече не по старото корито, а по ту нела на онзи бряг, където виждате открития отвор в скалата.

На главозамайваща висо чина, по тесен път работеха ескаватори, булдозери и ка миони.

— Там прокопават високо напорен тунел, дълъг 16 ки лометра — продължава Чко ния. — Тъкмо той ще погъл не Ингури... А двата бряга ще съединява красива еста када, дълга около един ки лометър.

Рано сутринта на другия ден дойдох в тунела сам. Възрастен работник, Ядо Шамугия, ми намери работ но облекло, гумени ботуши и каска. Докато се преобли чах, наблюдавах Ядо.

— Сигурно ви интересува на колко съм години?... — каза Шамугия. — Аз съм много, много възрастен. От давна съм пенсионер, но не мога да седя в къщи и да гледам как строят без мене такава красавица!...

С бавни крачки ние тръг нахме навътре към тунела. Тук е невъзможно да се върви бързо — самосвали и камиони сновят насам-на там.

Условията тук не са ло ши, но работата е трудна има много вода... Работа не спира денем и нощем.

— И въпреки това, пре 1970 година ние ще пуснем първата турбина. Трудно тите са много. Трябва да се изкопаят 1 700 хиляди ку бически метра земя и скал на маса, предстои да се из лее 3 400 хиляди кубически метра бетон. Целият колек тив живее задружно: заед но сме строили ВЕЦ Ла жанури, ВЕЦ Храм, работ ли сме в Донбас, Ткибули много от нас са строили Асуанския язовир и водно електрическата централа.

На четвъртия ден ние на пуснахме Джавари. По тби лиското шосе пристигнах ме в Гали, където се строят деривационен тунел, ВЕЦ и канал. Началник на този строителен участък е 35-го дишният инженер Гизо Чу бинидзе. Той е почетен гражданин на Египет, на граден е с ордена на ОАР бил е началник на тунелно то управление на Асуан ския язовир. Гизо Чубини зе ме запозна със своя прия тел, главния инженер на тунелния участък на строи телното управление на Ас уанския язовир, московчани на Александър Горков. Бе седата ни продължи в све лия и уютен работнически стол...

Н. МИКАВА
Агенция „Новости"

ИЗСТРЕЛ ОТ ХОТЕЛ „БАЙКАЛ"

30

повест от Аркадий ВАЙНЕР и Георги ВАЙНЕР

Остава минималната надежда на пушката. Може би ще ни се уда де да открием нейния стопанин и тогава да размотаем цялата версия. Всички стари може да се смятат за изчерпани. Лека рят Попов, Лагунов, Козак, Мур таза. Издирването на хора, кои то биха могли да попаднат слу чайно на стълбата на хотела, се оказа безполезно. На друго мяс то няма къде да търсим. Няма следи. По-точно следите не се виждат. Следи трябва да има, не може да бъде убиецът или об стоятелствата по убийството да не оставят никакви следи. Ах, ако можеше да се поговори с Таня сега. Може би тя малко преди смъртта си е знаела всич ко. Може би се е досещала, че искат и могат да я убият. А мо же и да не е знаела. Тя не е мал ка — би се обадила. Може би един от многото хора, с които аз разговарях, да я е взел на мушка десет дена преди това. А тя е вървяла спокойно и не е знаела.

Тихонов потри чело с длан, стана, разходи се из кабинета, приближи се до прозореца, сед на на перваза. По стъклото се стичаше тънка струйка вода. Сняг, сняг. Скоро ли ще се за пролети? Тихонов постави лице то си под струйката, затвори очи и се замисли. „Да кажем, че аз съм минал покрай следата. Може да съм я пропуснал по две причини: абсолютна маскировка или ме е подвел проклетият шаблон на възприятията, нелепи аксиоми. Трябва да се науча в работата си нищо да не възприемам по-ра но като неоспорим и безусло вен факт. Всеки факт може да има различни нюанси. А нали ня кой е говорил с Таня в понеделник вечерта. Във Владикино, съ вършено ясно е, са я подмами ли. Но кой? По какъв начин? И най-главното защо? Не, чакай, чакай, отново обърках всичко.

Да започна отначало. Тя се върнала от командировка в събо та... Оттук отново ще тръгнем напред. И всеки факт трябва да се провери подробно. Трябва да се изясни всичко, свързано с ко мандировката. Аз ще отида пак в редакцията".

Беляков посрещна Стас по-топ ло, говореше с него съчувстве но. „Хубав вид имам изглежда" — помисли Тихонов. Танината м са беше празна, акуратно изтри та от праха. Беляков улови пог леда на Стас и извинително ка за:

— Нищо не можеш да напра виш — животът продължава...

— Да, животът продължава — каза Тихонов.—Но в един миг той е спрял. Ние трябва да се вър нем към него. Вие ми казахте, че Таня е дошла на работа в събота, дванадесети, а команди ровката ѝ е била до десети. Откъде идва това закъснение?

— Нима? — учуди се Беля ков. — Честно ви казвам, аз не помня вече. Може би сме се уго ворили с нея преди това. Не помня.

— Постарайте се да си спомнит, това е важно.

— Тя имаше да ползува дни за извънредни дежурства, може да се е възползувала от това? Не мога да си спомня дали ми е казвала за това...

— Напрегнете си мозъка, свържете тези неща с някакви други събития! Вие трябва да имате творческа, асоциативна памет. Помните ли как е у Чапек: „О, шията на лебеда, о, бя лата гръд..."

— Не помня — разпери ръце Беляков.

— Добре — каза Тихонов. — Ние с вас разглеждахме мина лия път бележника на Аксенова. Запазили ли сте го?

— Да, аз си го оставих за спомен.

С явно съжаление Беляков взе от масата си бележника.

— Само моля ви да ми го вър нете после.

— Добре—каза Стас, разлиствайки бележника. Все същото. И в края тези непонятни бележки. И фамилията: „А. Ф. Хижняк".

— Вие не знаете ли случайно кой е този Хижняк? — попита Тихонов, показвайки на Беляков бележките. Онзи късогледо се взря, дълго и внимателно се вгле жда, разлисти страниците обрат но и сви рамене.

— Тук е пълно с разни фами лии. Тя изглежда с много хора се е срещала. Ето тук още някакви: Семьонов, Кондратенко, Ли, Дарбаремдикер...

„Но Хижняк е последната фа милия. После са я убили — ка за на себе си Стас. — А може би тук има някаква връзка..."

В счетоводството Стас дълго преглежда отчета на Таня по командировката, опитвайки се за едно с нея да повтори маршру та ѝ. Билет за самолета Москва —Ровно. Сметка за плащането в хотела за шест дни, железопъ тен билет за вагон с купето.

Да възстановим всичко отно во. За Ровно Таня е отлетяла на трети февруари. Сметката за хотела е започната същия ден. Завършена е на девети — седем дни. Значи тя се е настанила в хотела през втората половина на деня, а през първата го е напуснала — затова са ѝ взели пари за шест дни. Влакът от Ров но до Москва пътува около едно денонощие. Ако тя е тръгнала по обяд на деветия ден, значи трябвало да се върне в Моск ва по обяд на десетия ден. А Галя, сестра ѝ, категорично твърди, че Таня се е върнала в петък, на единадесети сутринта. Къде е била цяло денонощие? Тихонов взе билета за влака и внимателно го разгледа на свет лината. На тъмното квадратче на картона още си личаха следи те от проверката на кондуктора...

— Този билет е издаден от би летната каса на станцията в Ровно за бързия влак № 16, кой то пристига на нашата гара на единадесети февруари в шестна десет часа и двадесет минути, но в Брянск билетът е бил заверен на десети през нощ та. После притежателят му се е качил на московския влак в 20,45 часа е пристигнал в Моск ва на единадесети февруари в осем часа сутринта. — Билетни ят касиер погледна намръщено то лице на Тихонов и добави: — Не, не се съмнявайте, ние има е точен **график.**

— Разбира се, разбира се — съгласи се Тихонов и попита: — А кога е пристигнал този бърз влак в Брянск?

— Сега ще видим в разписа нието. — Касиерът придвижи молива си по колонките с циф ри. — На десети февруари в девет и петнадесет сутринта.

— Благодаря...

Тихонов излезе на площада пред гарата. Часовникът на кула та отмери четири пъти. Тежък студен вятър откъм Москва ре ка лъхна разгорещеното лице на Тихонов. Тихонов, замислен, премина през площада и излезе на Бородинския мост. Стоя дъл го и замислено на моста. На из гладилата се за минута като ог ледало повърхност на морето той сякаш опитваше да начертае някаква схема. После настърве но плюна надолу, сякаш реката закриваше всичко и не го допус каше до истината... Защо в Брянск? Какво общо има тук Брянск? Откъде се взе тук Брянск?

3.

ТЕЛЕФОНОГРАМА
Вх. № 83/1

Московски криминален отдел за капитана от милицията Тихонов

„... пушката е изработена в завода на 23 януари 1965 г. и по накладна № 231234 е изпратена в Брянското областно товарно пристанище.

Оперативен пълномощник на Тулския криминален отдел Хох лов".

Тихонов позвъни в Брянското об ластно товарно пристанище и разбра, че тази пушка през ап рил 1965 г. била продадена на градския клуб на ДОСО...

„МНОГО СРОЧНО!
ДО БРЯНСКИЯ КРИМИНАЛЕН ОТДЕЛ
ТЕЛЕФОНОГРАМА

Управлението на московския криминален отдел търси притежателя на пушка „ТОЗ — 17" № ВБ 806237, която през април 1965 г. е била купена от Брянския градски комитет на ДОСО. Необходимо е да се установи под чие ведомство е тази пушка и какви са данните за нейното местонахождение в момента. За резултатите от проверката моля да ни съобщите незабавно.

Началник на Московското уп равление по криминално дело ШАРАПОВ".

(Следва)

ЗА ВИСОКИ ДОБИВИ ОТ ПШЕНИЦАТА

През последните години в окръга се постигнаха забележителни успехи в производството на пшеница. И това лято, въпреки изключителното засушаване, отново се получиха сравнително високи добиви. Основната причина е, че при тази култура се спазва много точно научно обоснованата технология — така наречения „Кодекс на пшеницата".

Кои са по-важните моменти, на които трябва да се отделя голямо внимание при отглеждането на пшеницата?

Агротехническият комплекс, който се прилага при пшеницата, трябва да се разглежда неразделно от предшественика и условията на неговото отглеждане. При правилното обвързване на това звено в окръга могат да се получават: при редуването царевица — пшеница 1 000-1 200 кг, при редуването слънчоглед — пшеница 700-800 кг, а при редуването грах—пшеница 800-900 кг зърно от декар за двете години. Ето защо борбата за високи добиви от пшеницата трябва да се предхожда от борба за високи добиви от нейния предшественик — пролетната култура.

Много въпроси в това отношение са решени вече, но грижите за окопните предшественици през вегетацията все още не са на нивото на изискванията. От опити в института е установено, че количеството и качеството на междуредовите обработки трябва да се преценява двустранно. От една страна те влияят за нормалното развитие на растенията и за получаването на високи добиви от пролетните култури, а от друга страна способстват за излизане на почвата след прибиране на предшествениците в такова състояние, което позволява с минимален брой агротехнически мероприятия да се извършва качествена подготовка на почвата за сеитба на пшеницата. Многократните (3-4 окопавания) увеличават добива от царевицата с 11 до 20 на сто, а добива от пшеницата — с 6 до 13 на сто.

Правилното решаване на въпроса за предшественика играе важна роля за повишаване на добива от пшеницата. Поради големите площи, които заема, тя се отглежда не само след добри и средни, но и след някои по-лоши предшественици, каквито са захарното и кръмното цвекло, пшеницата, соргото и др. В института е изведен опит с четири предшественика — грах, царевица, слънчоглед и пшеница, с интензивно торене и без торене. Резултатите показаха, че разликата при отделните предшественици са значителни, като на последно място се нарежда пшеницата, която отстъпва на царевицата и слънчогледа с 10-13 на сто. Торенето намалява до известна степен, но не може да елиминира изцяло влиянието на предшественика, особено по отношение на режима на влагата в почвата. Най-правилна би била структурата на предшествениците, ако поне 25 на сто от площта за пшеницата се заеме от бобови култури. При царевицата като предшественик има едно важно условие: когато се подбират хибридите, трябва да се взема под внимание дължината на техния вегетационен период. Необходимо е 30-40 на сто от площта на тази култура да се засява с ранозрели хибриди, освобождаващи блоковете до края на месец август.

Сеитбата на пшеница след пшеница трябва да се избягва по три причини. Преди всичко получават се по-ниски добиви, а освен това масово разпространеният сорт Безостая—1 е чувствителен на кореновото гниене, което се проявява най-силно при отглеждането му на едно и също поле. Не бива да се оставя без внимание и обстоятелството, че при засяването на пшеница върху дълбока орана за пролетни култури усилията за навременното прибиране на късните окопни култури отслабват, дълбоката оран след тях се извършва късно и почти винаги при незадоволително качество. Като краен резултат на следващата година се получават ниски добиви както от пролетните култури, така и от пшеницата, което означава, че земята не се използува ефективно. Сеитбата на пшеницата може да бъде завършена в благоприятния срок тогава, когато е осигурена необходимата техника и организация за своевременното прибиране на предшественика и освобождаване на площта.

Проучванията върху предсеитбената обработка на почвата за пшеницата показват, че този въпрос трябва да се решава конкретно, като се изхожда от предшественика, заплевелеността на полето и съдържанието на влага по време на обработката на почвата. Изобщо правилната предсеитбена обработка на почвата трябва да се гради на основата на висококачествена основна обработка за предшествениците и на подходящи грижи при отглеждането им през вегетацията. Всяко нарушаване на правилната система на обработка при предходните култури е свързано с необходимостта от увеличаване на дълбочината на обработката за пшеницата и на броя на допълнителните агротехнически мероприятия за довеждане на почвата в подходящо за сеитба състояние.

Основният принцип при провеждане на предсеитбената обработка за пшеницата е в момента на сеитбата да се осигури добре разрохкан почвен слой, без буци, на дълбочина 10—15 см. По-голямо внимание на дълбочината и начина на предсеитбената обработка трябва да се спазват следните условия. След ранните предшественици фий, грах и нут при наличие на влага да се извършва оран на 20—25 см, като се използува плуг с предплужник и брани за едновременно заравняване. Ако почвата се кърти на буци, да се извършва плитка обработка и след падането на валежи площите веднага да се изорават на по-голяма дълбочина (20-22 см). В случай, че засушаването продължи, плитко обработените площи да се подготвят за сеитба с още 2 или 3 обработки с дискови оръдия. При останалите предшественици, които се прибират по-късно, дълбочината на обработката трябва да се определя от влагата в почвата и чистотата на полето от плевели и остатъци от предшественика. След царевица и слънчоглед веднага да се дискова за нарязване на кореницата и при наличие на достатъчно влага и време до сеитбата да се оре на 20-22 см. Такава обработка да се прави и при лошо почистени или заплевелели площи. В останалите случаи при чисти от плевели площи и при силно засушаване, обработката след късните предшественици да се извършва плитко, на дълбочина 12—15 см с дискови оръдия.

От нашите опити се установи, че при извършване на предсеитбените обработки, независимо от предшественика и условията, трябва да се спазват следните правила. Площите да се обработват веднага след освобождаването им от предшественика, тъй като всяко закъснение е свързано с намаляване на добива от пшеницата. При оран на дълбочина по-голяма от 20 см е наложително при засушаване почвата да се валира. Независимо от предшественика и срока на прибиране то му почвата да се обработва така, че да бъде окончателно подготвена за непосредствена сеитба и семената да паднат на плитко легло с възстановена капилярност.

Определено трябва да кажем, че с обработващите оръдия, с които сега разполага селското стопанство, е немислимо да се подготви качествено почвата за сеитба само с един ход на тези оръдия. Ето защо стана практика за добрата подготовка на почвата, за нейното довеждане до градинско състояние да се минава по 2-3 пъти, а в тежки сухи години и до 5—6 пъти.

Друг важен фактор, който спосо собствува за получаване на високи добиви от пшеницата, е засяването ѝ в най-благоприятния срок. Опитите, изведени в нашия институт, показват, че оптималният срок за сеитба на пшеницата в Толбухински окръг е от 1 до 20 октомври. При много ранна сеитба посевите прорастват, често се наблюдават значителни нападения от ръжди още през есента. Понякога посевите се нападат от шведска хесенска и черна муха. Вредите от късната сеитба са много по-големи и различни по естество. Обикновено явление е растенията през първата половина на месец ноември да не успеят добре да се вкоренят, развият и братят. Не се закаляват достатъчно, встъпват в зимата слаби, с намалена жизненост и не са в състояние да устоят на различните неблагоприятни условия. Такива посеви, даже при не много суровi зими, обикновено изреждат, през пролетта трудно се възстановяват, силно заплевеляват и в резултат на всичко това дават ниски добиви. Изключително показателни в това отношение са данните, получени през настоящата година. В опита с посевни срокове след предшественик царевица са получени следните добиви: при сеитба на 1 октомври — 694 кг, на 20 октомври — 642 кг и на 10 ноември — само 226 кг.

При определяне на посевната норма през последните години съществува тенденция към силно завишаване. Това не е правилно. Нашите опити показват, че в началото на сеитбата при сорт Безостая — 1 трябва да се започва с 500 — 550 кълняеми семена на 1 кв. м, а към края да се прикючва с 600—650 семена, но не и повече.

Залагането на семената на подходяща дълбочина е друго важно условие, което трябва да се спазва стриктно. Опитите показват, че най-добри резултати се получават по отношение на поникването и залагането на възела на братенето, когато сеитбата се извършва на дълбочина 5-7 см.

Борис СИМЕОНОВ,
директор на Института по пшеницата и слънчогледа край Генерал Тошево

Статията препечатваме от вестник „Добруджанска трибуна".

☆ МНОГО НЕЩА ЗАВИСЯТ ОТ ПРЕДШЕСТВЕНИКА И ОТГЛЕЖДАНЕТО МУ ☆ КАК ТРЯБВА ДА ИЗВЪРШВАМЕ ПРЕДСЕИТБЕНАТА ОБРАБОТКА НА ПОЧВАТА? ☆ ОЩЕ ВЕДНАЖ ЗА ПОСЕВНАТА НОРМА И ЗА СРОКА НА СЕИТБАТА

ПРЕЗ МЕСЕЦА НА СЪВЕТСКАТА НАУКА И ТЕХНИКА

РАЗВИТИЕ НА ПЛЕМЕННОТО ДЕЛО В ЖИВОТНОВЪДСТВОТО В СССР

Историята на създаването на съвременно животновъдство в Съветския съюз представлява голям интерес за учените—биолози, зоотехници, икономисти и организатори на селскостопанското производство в цял свят.

Известно е, че съветската власт получи в наследство от царска Русия изостанало, примитивно и слабопродуктивно животновъдство. Животните са били дребни. Млеконадоят на кравите не надминавал 800 кг. Средният настриг на вълна бил 1,8 кг, носливостта 40-50 яйца от носачка годишно, а свиневъдството се е „славило" с това, че животните са имали дълга и груба четина.

След победата на социалистическата революция съветската власт отделя голямо внимание за опазването и развъждането на племенните животни. Още през юли 1918 г. Владимир Илич Ленин подписал декрет за опазване и развитие на племенното животновъдство. В 1920 и 1921 г. се откриват зоотехнически факултети в селскостопанските висши учебни заведения и се организират първите зоотехнически институти — Московският, Харковският и Киевският. Покъсно се създава широка мрежа от научноизследователски институти и станции по животновъдство. Голям принос в развитието на зоотехническата наука внесоха изследванията на световно известните учени М. Ф. Иванов, Кулешов, Богданов, Чирвински, Лискун и др.

Една от крупните задачи, стоящи пред съветската зоотехническа наука, била — коренно да се преобразува породният състав на животновъдството, рязко да се подобрят неговите племенни и производствени качества, да се повиши продуктивността на животните.

Широк размах получи племенното дело след социалистическата реконструкция на селското стопанство. Организирането на колхози и совхози откри пътя за породното подобряване в големи мащаби. В колхозите и совхозите се създават специализирани ферми за всички видове животни и птици. Укрепва се фуражната база, извършва се строителство на производствени постройки и механизация на трудоемките процеси. За сравнително кратко време в тясно сътрудничество на науката и практиката се постигат добри резултати. Към 1940 г. в съветската страна много совхозни и колхозни ферми имат племенни стада, продуктивността на които вече надминаваше равнището на известните световни показатели. В племенните совхози „Караваево", „Никоновское", „Красная звезда" и много други стопанства средният надой достига по 5-6 000 кг мляко от крава, по 6-7 кг вълна от овца.

Войната нанесе тежки загуби на животновъдството. През време на окупацията немците разориха и ограбиха 98 000 колхоза, 1 876 совхоза, унищожиха и заграбиха 7 000 000 коня, 17 000 000 говеда, 20 000 000 свине, 27 000 000 овце и кози и 110 000 000 птици.

Значителна част от племенните стада все пак бяха запазени благодарение на евакуацията на животните в източните райони на страната. След освобождението на районите от фашистите грабители, племенните животни се върнаха в предишните стопанства. Постепенно се възстановиха разрушените племенни колхози и совхози. Нормализира се племенната работа по подобряване на съществуващите и създаването на нови породи селскостопански животни. В резултат на съвместните усилия на учените и специалистите, при активното участие на челниците от животновъдството, за сравнително кратък срок в страната бяха създадени 62 нови високопродуктивни породи животни и птици, добре приспособени към природоикономическите зони на тяхното разпространение.

В качественото преобразяване на животновъдството огромна роля играят племенните стопанства. В Съветския съюз сега има за всички видове животни и птици 351 племенни завода, 471 племенни совхоза и повече от 6 000 племенни колхозни ферми.

В сравнение с дореволюционното ниво производството на месо в страната се е увеличило два пъти, на мляко — 2,5 пъти, яйца — почти 3 пъти, настриг на вълна — близо 2 пъти. По производство на мляко Съветският съюз се намира на първо място в света, по настриг на вълна и добив на яйца — на второ, по брой на едър рогат добитък — на трето място, по брой на свинете и овцете — на второ.

Крупни успехи достигна съветската зоотехническа наука в областта на биологията на размножаването на селскостопанските животни и техниката на изкуственото осеменяване. През 1966 г. в СССР са осеменени 21,5 милиона крави, 38,2 милиона овце и около 400 хиляди свине. Практически беше доказано, че от един бик или коч за една година могат да се получат до 18-24 хиляди приплода и до 150 хиляди за целия период на тяхното използуване. Това дава реална възможност за преценка на всички разплодници по качество на потомството им.

Победата на социалистическата революция в България е закономерен резултат от победата на Октомври. Всички наши успехи в социалистическото строителство са осъществени при най-близката помощ на Съветския съюз. Братската дружба със СССР е непресъхващ извор на сила и вдъхновение в нашето движение напред. Във всички отрасли на нашата селскостопанска наука се прилагат най-широко постиженията и опитът на съветските научни институти и на съветските учени.

Ал. ЖЕЛЕВ,
старши научен сътрудник в Института по животновъдство гр. Шумен

Рязанският завод за комбайни произвежда всеки месец повече от 500 комбайна за прибиране на картофи. Колективът на завода се готви сега за серийното производство на нов, по-съвършен комбайн за събиране на картофи ККУ—2—„Дружба".

НА СНИМКАТА: Готовата продукция на завода.

ЩЕ ИЗПЪЛНЯТ ГОДИШНИЯ ПЛАН ЗА МЛЯКОТО

Добри животновъди са дуловци. Въпреки голямата суша, те успяха и през най-критичните летни месеци да изпълнят плана за млякото.

Данните за осемместечието сочат: план 1 198 000 литра краве мляко, изпълнение — 1 200 000 литра. Наистина разликата в повече е малка, но като имаме предвид, че редица стопанства не достигнаха плана, можем да отчетем резултатния труд на животновъдите от ТКЗС — Дулово.

Макар че и тук концентриран фураж се даваше само на племенните и ремонтните животни, то непрекъснатият зелен конвейер даде положителното си отражение. На животните от всички говедовъдни ферми през цялото лято бе осигурена зелена храна. Голяма роля в това отношение изиграна суданката, която заема площ от 360 декара. Тя е косена трикратно, и то в онния промеждутъци от време, когато на животните не е могло да се дава зелена люцерна.

Липсата на достатъчно сухо вещество и сега продължава да се балансира от какалашките. Те се дават на кравите с меласа, която е липсвала във фермите само за няколко седмици. Тогава е отбелязан и най-ниският млеконадой в стопанството. Сега количеството на млякото отново се повишава. Това дава основание на ръководителите и специалистите да смятат, че планът ще бъде изпълнен. Още повече, че на животните вече се дава зелена царевица — втора култура. Падналите дъждове благоприятствуват за буйния растеж и на люцерната, една част от която се съхранява за зимата, а друга се дава на кравите. За тях стопанството разполага и с други сочни храни, като цвекло, тикви и пр.

През миналата година среднят млеконадой от фуражна крава в ТКЗС—Дулово надмина планираните 3 016 литра. Сега планът е 3 200 литра. Досегашните резултати дават основание да се вярва, че и този план ще бъде постигнат.

М. ТРИФОНОВА

КОГАТО ИМА АМБИЦИЯ И ВОЛЯ

Поради промяна на асортимента и слабия приток на услуги през първото тримесечие на годината голям брой от ТПК в окръга изостанаха в изпълнението на плана за обема, а оттук и по останалите показатели. Това наложи управителният съвет на Окръжния съюз на ТПК на специално разширено заседание да набележи допълнителни мероприятия към приетите в началото на годината, включително и такива за компенсиране загубите от сушата. Управителните съвети на кооперациите се заеха с изпълнението на набелязаните мероприятия, мобилизирайки всичките си сили за увеличаване на производството. Така например ТПК „Дунав" сключи договор за изработка на 20 000 панталони за ДИП „Орлов" — Толбухин, разшири мрежата си за услуги с разкриването на шивашки и бръснарски работилници в Силистра и селата, разнообрази асортимента на сладкарските и ситничарските изделия. С това УС на тази кооперация преодоля изоставането.

ТПК „Добруджанка" увеличи производството на блузи за износ и в сравнение с миналата година изработи по-големи количества детска конфекция и телена оградна мрежа. ТПК „Девети септември" извърши образцово обзавеждане на дома на Научно-техническия съюз, въведе високопроизводителна техника, значително подобри качеството на изделията и бе излъчена за окръжен първенец за второто тримесечие.

Всичко това помогна колективите за изпълнят производствения си план. Кооперативната промишленост приключи осем месечието със 104, 6 на сто изпълнение на плана за обема, в това число за ишлемето и услугите 101, 8 на сто. Надплановата продукция се равнява на 340 000 лева.

Отшумяха празничните дни на Девети септември, но борбата за изпълнение на задачите, поставени от Юлския пленум на ЦК на БКП, не стихна. Предстоят нови трудности за преодоляване. От 1 октомври ще се отделят в самостоятелна кооперация хлебарският, ситничарският и сладкарският цехове на ТПК „Дунав". Предстои пускането в експлоатация на новия хлебозавод, ще завърши и строежът на производствените сгради на ТПК „Метал" — Силистра и „Нов живот" — Тутракан.

Трудово-производителните кооперации от Силистренски окръг както винаги и сега са на своя производствен пост и в чест на 25-та годишнина от социалистическата революция в България ще отрапортуват пред Партията и народа преизпълнение на производствената си програма — по-голямо производство и повече промишлени услуги на населението.

Стефан РАДЕВ

По следите на нашата критика

ЗА ОПАШКИТЕ В МАГАЗИНИТЕ ЗА ХЛЯБ

На страниците на в. „Силистренска трибуна" през последните месеци бяха поместени редица критични бележки във връзка със снабдяването на силистренското гражданство с хляб. Ръководството на ТПК „Дунав" направи анализ на работата на хлебарския отдел и търговската мрежа и ни отговори за причините, които са довели до липсата на хляб в някои съботни и неделни дни.

„В нашия вестник за трети път се поставя въпросът защо не може да се постави ред в продажбата на хляба и се предотвратят, особено в съботните дни, опашките в магазините.

Ръководството на ТПК „Дунав" и по-специално на хлебарския отдел е полагало много усилия и в повечето случаи въпросът правилно е решаван. Но все още, поне веднъж в месеца, се случва объркване и опашките в някои съботни дни стават неизбежни.

Ние си даваме много ясно сметка, че всичко друго може да не стигне, да се замести с някакъв друг продукт, но хлябът не може да се замести. Чувствуваме също така отговорността, която носим в подобни случаи. Освен това нашето предприятие като всички останали е планово предприятие и ние сме заинтересовани да произведем повече, а не по-малко. Капацитетните ни възможности, въпреки големите неудобства при сегашните условия, са достатъчни и сме в състояние колкото хляб е нужен да го произведем.

Ако за останалите предприятия в града липсата на ток и вода е пречка, за нас е катастрофа. Ако през непроходимите зимни дни за другите предприятия транспортът може да чака проходимост, нашият трябва да разбива снега и да занесе хляба и при най-трудни условия.

И все пак много граждани с основание се питат защо не може да се направи сметка колко хляб да се произведе. На пръв поглед не е много трудно, защото се предполага, че произведеното и продадено количество е постоянно и няма отклонения. Фактически обаче не е така. Дневната консумация никога не е постоянна. Освен това ние работим по заявки, като 50 на сто от дневното производство продават нашите 8 магазина и 50 на сто в 15 магазина на ДТП и на 22 обекта на „Здрава храна". Практиката ни показа, че колкото по-широка е мрежата, толкова възможността за реални заявки е по-малка, защото остатъците по магазините влияят неблагоприятно.

За ръководството на хлебарския отдел петък вечерта и събота са кошмарни дни, защото трябва да гадаем колко хляб ще е необходим, за да го произведем и да не създадем сътресения.

Ако разчитаме на заявките, започва да остане много хора гладни, защото от страх да не изсъхне хлябът до понеделник почти всички магазинери се ограничават и правят малки заявки. Освен това техните заявки идват винаги след като хлябът е произведен или подготвен за производство.

Продавачите също трудно се ориентират, защото кооператорите от близките села Калипетрово и Айдемир, които са на купони, от някакви свои съображения изземват хляба на градските магазини. Такъв беше случаят на 9 август т. г., когато се оказа, че 1 700 хляба в Калипетрово останаха на склад и точно толкова са изкупени от градските магазини. Това стана, защото типовият хляб беше много хубав, а на кооператорите от ТКЗС хлябът е от ново брашно, по-не качествен и не се продаде.

По наше мнение, докато за тия 2 близки до града села не се уеднакви качеството и видовете хляб, ще се създават много честа колебания в консумацията и затруднения както за производството, така и за търговията с хляб.

Известно е, че до края на годината ще се завърши новият хлебозавод, който ще има капацитет 36 000 хляба дневно производство, при средно 21-22 хиляди бройки понастоящем.

Освен това до края на годината хлебопроизводството и сладкаро-ситничарството се обособят в самостоятелно специализирано предприятие и неоправдано ще бъде неуплътняване капацитета на това ново предприятие, което няма други възможности за разрешение освен да обхване производството поне в най-близките села. Отделът вече разполага и с 2 инженери и 1 технолог по специалността, което е също предпоставка за по-добра перспектива на хлебопроизводството в гр. Силистра. Качеството, което то сега е постигнато по отношение на хлебопроизводството, е добро. В „Зърнени храни" има достатъчно резерви стари жита, които са висококачествени и от тях ще зависи докога ще успеят да поддържат града с високо качествени брашна от старо жито, защото новата реколта вследствие на голямата суша е силно компрометирана по отношение на качеството на брашната.

В нашия колектив има висока амбиция всичко онова, което зависи от работниците и ръководителите, да се даде, за да се задоволят изискванията на гражданите по отношение на качеството на хляба. Ще се стремим с всички възможни усилия да не допускаме и опашки за хляб, като ще резервираме по-големи количества на склад за събота. Нужно е обаче правилно отношение от страна на продавачите, които не да връщат хляба в събота сутринта, а да намерят начин да го съхранят за след обед, защото невъзможно е само след обед да се снабди целият град с хляб.

При правилни взаимоотношения между продавачи и производство подобрения трябва да има".

Б. Р. Въздържаме се от коментиране, но сме длъжни да припомним още един факт, който е показателен. На 7 и 8 септември в хлебопродавниците на кооперацията мага зинерите информираха гражданите, че хляб ще се продава на 9, 10 и 11 септември от 7 до 11 часа преди обяд. На 10 септември хлябът се свърши в 9, 30 часа. Стотици граждани бяха поставени в унизителното положение да се молят в ресторантите за половин хляб. Смятаме, че когато се определя работното време на хлебопродавниците за празнични дни, хляб трябва да има до завършването на това работно време. В противен случай предварително не е казана истината и много граждани остават излъгани.

РАВНОСМЕТКА ОТ ЕДНА ПРОВЕРКА

☆ **Размишления в сезона на виното**
☆ **Какво правят някои търговци в името на оборота?**
☆ **Пак за лудия и двата зелника**

Никой в нашата страна няма намерение да прилага законите на хан Крум против консуматорите на спиртни напитки. Но съществуват редица правителствени документи, партийни указания, централни и окръжни разпореждания и заповеди, които ограничават разпространението на цигарите и напитките, съдържащи алкохол. Тези документи, разпореждания и пр. се знаят много добре особено от хората, които имат възможност (законна или незаконна) да продават различните видове питиета и цигари. Но има едно понятие „оборот". В негово име някои търговци са способни на всичко...

Влизаш, да речем, в някой ресторант и след порцията кебапчета си поръчваш оранжада или лимонада. Сервитьорът те гледа накриво, като че ли си му нанесъл някаква страшна обида. Разбира се, това не е причината някои да прекаляват с употребата на алкохол. Познаваме много начетени и способни хора, които след като се „позабравят" в пиенето, престават да приличат на себе си.

Като илюстрация на горната мисъл заместник-началникът на МВР — Силистра майор Руси Славов ни разказа един „пресен" случай с двама лекари, чиито имена ще се въздържим да споменем. Такива случаи има много — те са всъщност банални и не си струва да занимаваме читателите с тях. Въпросът е за онези длъжностни лица, които не правят възможното за ограничаването на пиянството. Защото все още на път и под път, както се казва, се продават спиртни напитки и цигари.

В МВР ни предоставиха да разгледаме една папка, с чието съдържание искаме да ви запознаем накратко.

На седми, миналия месец, Окръжният комитет за трезвеност е изпратил писма до общинските народни съвети. В изпълнение на тези писма във всеки общински съвет са били създадени комисии, в които са влезли представители на партийните комитети, комисиите за народен контрол, Комсомола и др. Комисиите направили проверка на питейните заведения, павилионите, будките и сладкарниците в района на съответния съвет.

Каква е равносметката от проверките?

В редица съвети се продават спиртни напитки и цигари в повече заведения, отколкото е разрешено. Другаде не е изпълнено разпореждането за ограничаването на пиянството. Защото все още на път и под път, както се казва, се продават спиртни напитки и цигари.

Близо до болницата в Ситово ще видите сладкарница, където се е продавала бира. В Старо село се продава вино на пияни хора и на ненавършили шестнадесет години. В стопанския двор на ТКЗС — Мерден има будка, където според продавачката Митка Райнова 50 на сто от оборота принадлежи на спиртните напитки. А известно е, че в един стопански двор се работи с машини...

В магазините и сладкарниците на Чернолик и Правда, както и в други селища, няма боза, плодови сокове и газирана вода.

Пивницата в с. Сребърна е близо до училището и читалището. А сладкарницата във Ветрен е в самата читалищна сграда.

Отговорникът на пивницата в Нова Черна Д. Кязимов не се съобразява със списъка на лицата, на които е забранено да консумират спиртни напитки в питейни заведения.

Изброявайки тези нарушения, ние не претендираме за изчерпателност.

Не смятаме да правим изводи и обобщения. Само ще препоръчаме на нарушителите да си спомнят пословицата за лудия и двата зелника...

Симеон МАНОЛОВ

Паркът на Силистра със спокойствието на септемврийските дни...

ГРОЗДЕТО КАТО ХРАНА И ЛЕЧЕБНО СРЕДСТВО

Гроздето заема важно място в ежедневното меню през летния и есенния сезон. От десертните сортове у нас най-много се отглежда „Болгар", а така също и сортовете „Памид", „Чауш", „Димят" и други.

Гроздето е храна. То е богато на редица вещества, необходими за нормалната дейност на човешкия организъм. Известни са неговите хранителни, вкусови и лечебни свойства. Почти всички сортове имат приблизително еднакъв състав; съдържат захари, органични киселини, минерални вещества, магнезий, калций, фосфор, сяра, желязо, манган, силиций, арсений, йод и други. Съдържат също витамини и каротин.

Освен това гроздето е богато на ферменти, дъбилни, пектинови и ароматни вещества.

Един килограм дава на организма около 750 калории. Гроздовият сок подобрява и улеснява храносмилането, действува противовъзпалително, усилва обмяната на веществата и дейността на жлезите с вътрешна секреция; оказава силен диуретичен и лек слабителен ефект. Гроздовата захар, която се състои от глюкоза и фруктоза, е главният енергетичен източник за дейността на мускулната система. Сушеното грозде има хранителна стойност почти колкото прясното, само че не съдържа витамин С. Консервираният гроздов сок губи витаминните си свойства.

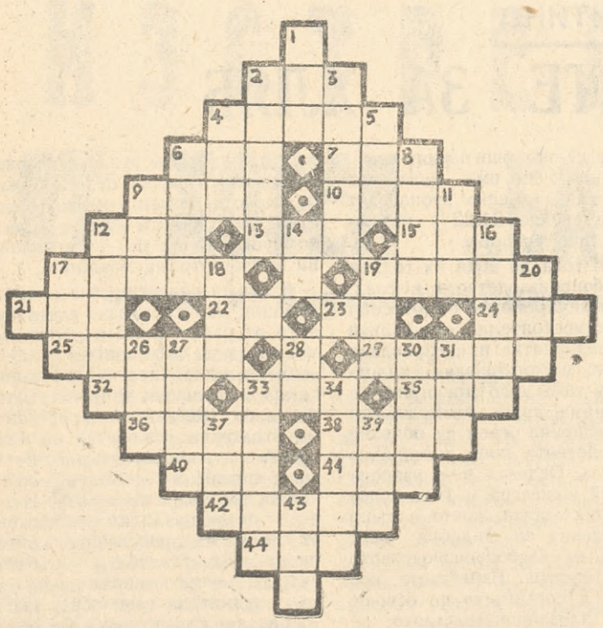
Гроздето е отлична диетична храна за сърдечно-болните, страдащи от високо кръвно налягане, както и за страдащите от бъбречни, жлъчни и чернодробни заболявания.

Лечебният ефект на гроздето се постига освен чрез редовното му вземане, също и през така наречените разтоварителни дни. Препоръчва се за един ден да се приемат 1,5 до 2 килограма грозде, разпределено на шест порции. Може да се проведе продължителен режим на хране не само с грозде. Започва се обикновено с половин килограм дневно и се стига до 3, дори до 4 килограма.

Необходимо е да се подбират сортове с нежна шипа — „Чауш", „Памид", „Хамбургски мискет" и „Димят". Зърната трябва да бъдат добре узрели и измити. Продължителен гроздов режим не се препоръчва на болни от базедова болест, изтощени, анемични, отслабнали хора и на скоро оперирани.

д-р Димитър ЯНЕВ

КРЪСТОСЛОВИЦА

ВОДОРАВНО: 2. Старопланински връх. 4. Съветски артист и режисьор, народен артист на СССР (1898-1951). 6. Икономическа организация на европейски страни от социалистическия лагер. 7. Нос в Северна Англия. 9. Италиански първодивизионен футболен отбор. 10. Коралов остров във формата на пръстен. 12. Партия игра на тенис. 13. Английски мореплавател, извършил три околосветски плавания (1728-1779). 15. Департамент в Южна Франция. 17. Герой на Иван Вазов. 19. Вид маймуна с тесен нос, която живее в Африка и Азия. 21. Каменарски взрив. 22. Част от кола. 23. Музикална нота. 24. Дълъг землен насип край окоп. 25. Част от стомаха. 29. Противоположната точка на зенита. 32. Пустиня в Южна Азия. 33. Сигнален прибор в локомотивите. 35. Чин, ранг. 36. Планина в България. 38. Една от двете еднакви думи, означаващи растителна пихтия. от водорасли. 40. Руски режисьор, роден в 1898 г. 41. Град във Франция. 42. Минерал от групата на силикатите, скъпоценен камък. 44. Метална свръзка.

ОТВЕСНО: 1. Град във Виетнам. 2. Вид топола. 3. Звезда от съзвездието Андромеда. 4. Река в Коми АССР, десен приток на Вичегда. 5. Изпълнителката на главната роля във филма „Дневникът на една жена в бяло". 6. Ядене от месо с гъст сос. 8. Горна мъжка дреха на старите римляни. 9. Един от митичес ките основатели на Рим. 11. Смола с червенокафяв цвят, която се получава от някои дървета при разрязване на кората им. 12. Град в Камбоджа. 14. Река в Германия, в басейна на р. Рейн. 16. Еврейски свещеник. 17. Тясна ивица суша, силно вдадена в морето. 18. Департамент в Северна Франция. 19. Виден немски писател реалист (1871-1950). 20. Римски император. 26. В древния Рим — дух, покровител на родината и домашното огнище. 27. Житно растение, което вирее във вода. 28. Индонезийски остров. 30. Голям щат в Индия. 31. Подарък. 33. Съвкупност от художествени похвати и правила, задължителни за известна епоха. 34. Историческа област в Румъния и Югославия. 37. Уред за измерване водна дълбочина. 39. Знатна френска херцогска фамилия от средните векове. 43. Произведение на Данте.

В. ИОРДАНОВ

ВЪЛЧИ ПРИКАЗКИ

ШОФЬОРСКИ ИЗПИТ

Вълк — любител-шофьор, се оплаквал:
— Не мога да взема шофьорския изпит и това си е!... Все гледам на пешеходците като на овци...

КАНДЪРМА

Вълче кандърдисвало едно агне:
— Ела да се разхождаме, не бой се, бе, джанъм, не сме ли от една черга: ти си сукалче, аз съм сукин син...

БАЩИ И СИНОВЕ

Пийналият стар вълк разправял през смях на гостите си:
— Това е животът! — Докато по-рано синът ми го беше срам да казва, че съм му баща, сега мене ме е срам да казвам, че ми е син!...

ЗАКОННОСТ

И вълците си имат закони, познати всекиму под името вълчи закони...

КОГА ЖИВОТЪТ Е РОЗОВ

Скрит в храстите, старият вълк гледал как розовите прасенца припкат из стопанския двор и си мърморел:
— Гледам ги, гледам ги, и сега разбирам какво си мислят хората, когато казват, че животът е розов!...

ОБИЦА НА УХОТО

Най-после един овчар хванал вълка, който давел стадото, и веднага му поставил обица на ухото!...

Димитър КЕРЕЛЕЗОВ

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

ЕКСПЕДИЦИЯ СИС-68 ЗАВЪРШИ УСПЕШНО

Четвъртият етап Браила—Галац (20 километра), предвиден първоначално да премине леко, показа най-много изненади. Силният насрещен вятър, постоянно преминаващите малки и големи речни съдове правеха такова голямо вълнение, че обръщането на лодките всяка минута висеше на косъм. Само съобразителността на водачите им и постоянното маневриране ни даде възможност да излезем „сухи" от стихията на водата. Още по-трудно беше при пристигането на пристанището в Галац. Опасните водовъртежи и допълнителните трудности, които създаваше вливането на бързотечащата река в Дунава, подхвърляха на различни страни лодките. Но бързата помощ на една моторна рибарска лодка, енергичната на меса на Минчо Каравасилев предотвратиха всичко. Малкият престой от половин ден в Галац даде възможност на участниците в експедицията да разгледат един млад съвременен град с интересно архитектурно оформление на цели квартали — особено в из точната му част.

На другия ден пътят продължи през Рени — първото съветско пристанище на Дунава, четирикилометровата кейова стена на което беше осеяна с кранове за разтоварване на многобройните шлепове. През целия етап все повече се чувствуваше ветрецът, долитащ откъм морето. Той съзаде и немалко трудности при пристигането в Исакча. Една от рибарските лодки с всички екипажи не устоя на вълните и се обърна. Навременната намеса от страна на всички и съдействието на румънските посрещачи предотврати загубването на каквито и да е вещи. За час фасулът в голямата тенджера заври. Рибарите успокоиха групата с улова си. Около големия огън след вкусната вечеря прозвучаха старите възрожденски песни, стихове, които отново и отново ни връщаха към Родината.

Предпоследният етап Исакча—Тулча запомнихме с богатите възможности за риболов, които ни предложи реката с многобройните си ръкави. В Тулча, далеч преди пристанището, ни очакваха митническите и гранични власти. За кратко време приготвихме бивака на самото пристанище и всички колективно тръгнахме да разгледаме града. Тук ни очакваше една мила среща. В Тулча бяха пристигнали и осем човека — двама французи, една холандка и четирима германци, които тръгнаха от Регенсбург с международния поход ТИД. С някои от тях заедно пътуваха някои силистренци от Виена до Будапеща и от Белград до Видин. Малката група ентусиазирани пътешественици тръгна на другия ден по Сулинския канал.

На утрото започна последният етап. В него доста трудност създаде яхтата, която в пълно безветрие не можеше да пътува. Но нейният екипаж начело с Илия намери радушен прием в един съветски шлеп. На първия граничен пункт в Съветския съюз — Орловка — след запитване беше разрешено да отпразнуваме Девети септември далеч преди Измаил. Сърдечната среща с граничарите, разменените сувенири и значки, вкусната вечеря около огъня, песните до късно през нощта ще се помнят от всички. Макар и трудно, но Здравков доказа, че и през нощта може да се лови риба и да се приготвя рибена чорба.

Заранта ни посрещна слънчева и ведра. Последен преход. На 5 километра преди Измаил дойде първата изненада — с граничен катер ни посрещна първият секретар на Градския комитет на Комсомола. Преди да пристигнем, всички формалности бяха извършени и програмата за престоя в града бе уточнена. А на пристанището пионери със свежи цветя, журналисти и фотографи... Първото интервю, първите разменени значки, първи срещи. С учудваща бързина за самите граждани кампингът беше готов за 15 минути. Какво да разкажем за Измаил. Много пъти сме чували, че съветските хора посрещат сърдечно, но при нас очакванията бяха надминати. Наистина ни посрещнаха като родни братя. Три дни — за тях ще си спомняме ние и съветските другари. Разходка из града, разглеждане на музея „Суворов" и многобройните паметници, сърдечна среща с пионерите от Измаил и нашия кораб „Радецки" в Дома на моряка, посещение в параходството и т. н. В Градския комитет на Комсомола, сред туристическия актив бяха обсъдени и решени някои въпроси, свързани с по-нататъшните връзки между нашите организации. Догодина в нашата експедиция ще вземат участие около 10 туристи от Измаил, а през месец февруари силистренци ще участвуват във високопланински поход в Карпатите, посветен на 50-годишнината на ВЛКМС. Вестниците в града и областта поместиха доста материали и снимки за нашата експедиция.

А ето, че започнахме да мислим за завръщането. Колко трудно е да се разделиш с мили и сърдечни хора, с които си прекарал незабравими часове! Големите лодки и яхтата натоварихме на български шлеп. А за самото връщане до граничния пункт до Орловка съветските другари ни осигуриха кораб. На него натоварихме останалите лодки. В Тулча, както беше предвидено, ни очакваше камион с ремарке. С песни и весело настроение потеглихме за Мамая и Кюстенджа, които разгледахме пътьом. Последни километри до Силистра. Как мощно звучи „Мила Родино" на наша земя! Уморени, но щастливи, всички пристигнахме късно на 14 септември в Силистра.

Експедицията ще даде възможност на окръжната туристическа организация през следващата година да ползува богатия си опит в най-голямата проява, която се провежда по Дунава — ТИД. За нея отсега започваме да се готвим, тъй като България догодина е домакин.

До нови срещи, приятели на водния туризъм!

Иван БОНЕВ

СЛЕД V КРЪГ В „А" ОКРЪЖНА ФУТБОЛНА ГРУПА

КЛАСИРАНЕ

	м.	п.	р.	з.	г. р	т.
1. ФК „Септември"	5	4	1	—	16-4	9
2. Алфатар	5	4	1	—	12-4	9
3. Зафирово	4	3	1	—	9-2	7
4. Калипетрово	5	2	3	—	8-4	7
5. Дулово	5	2	2	1	12-8	6
6. Попина	5	3	—	2	10-8	6
7. Кайнарджа	5	3	—	2	9-9	6
8. Главиница	5	2	1	2	14-9	5
9. Иширково	5	2	1	2	11-10	5
10. Белица	4	1	1	2	7-6	3
11. Айдемир	4	—	3	1	7-8	3
12. Чернолик	4	—	3	1	4-7	3
13. Гарван	5	1	1	3	5-11	3
14. Искра	4	1	—	3	6-8	2
15. Сокол	5	—	2	3	5-13	2
16. П. Хитов—2	5	1	—	4	7-23	2
17. Средище	3	—	—	3	1-10	0

Преди старта на окръжното първенство по футбол внимание то ни беше насочено най-вече към онния отбори, които бяха главните претенденти за спечелването на окръжното първенство през миналия шампионат, като Калипетрово, Септември, Главиница, Дулово и Чернолик. Действително още е рано да се правят прогнози, но началото на първенство то показа съвсем друга картина. Без да се засенчва стабилната и постоянна игра на вечните съперници ФК „Септември" и Калипетрово, независимо че някои състезатели ги напуснаха, истинска сензация бе представянето на двата новака Алфатар и Зафирово. Съставите на тия две села са комплектовани от млади състезатели, които умеят да играят технично и бързо. Това важи и за другите два новака Айдемир и Иширково, които са в средата на таблицата, но играта им подсказва за по-добро класиране.

От новаците само Гарван за почна неуверено, но гарванци сили и възможности имат, необходимо е само да ги изявят.

В средата на таблицата са и предполагаемите съперници — „лидери", които с играта си почти не подсказват, че ще се борят за първо място. И Главиница, и Дулово допуснаха равни срещи на свой терен, Кайнарджа разчита на спечеленото в къщи, а Чернолик е още без победа.

Неочаквано слабо се представя досега Искра — от четири срещи — само 2 точки (загуба на собствен терен от Зафирово с 2:0). Четиринадесетото място, което заемат футболистите им в момента, не е никак добър атестат. А сили и възможности има и ще бъде изненада, ако краят на есенния сезон завари Искра в челото на таблицата.

Сериозно отстъпление от миналогодишните позиции направи П. Хитов — 2. Но имаме основателни причини да не виним никого, тъй като П. Хитов —2 даде попълнения на първия отбор и в момента е комплектован само от млади състезатели, от които се очаква повече занапред. Белица и Попина ще разчитат предимно на точки, спечелени у дома.

В най-неизгодна позиция засега са Сокол и Средище. Липсата на състезатели не е оправдание за тия големи села с традиции във футбола. Необходима е здрава ръка и труд, в противен случай с такъв беден актив от точки изпадането от групата е сигурно, независимо че е още рано да се говори за това.

В сравнение с първите 4 кръга от миналата година резултатността значително се е повишила. Листата на голмайсторите засега оглавява Момчо Добрев — ФК „Септември" — с 5 гола, след него следват шест състезатели с по 3 гола, девет с по два и т. н.

Резултати от V кръг, игран на 16. IX.

Иширково	— П. Хитов — 2	5:1
Дулово	— Главиница	5:1
Кайнарджа	— Айдемир	3:2
Алфатар	— Белица	2:2
Зафирово	— Средище	отл.
Попина	— Искра	3:1
Сокол	— Гарван	2:2
Калипетрово	— ФК „Септември"	0:0
почива Чернолик		

Георги РАЙЧЕВ

О Б Я В А
ОКРЪЖНА БОЛНИЦА — СИЛИСТРА
Т Ъ Р С И
да назначи 2 правоспособни огняри за високо налягане
— заплата 85 лв. и 10 лв. за зимен сезон.
1 механик по придобит разряд.
Справка: ръководството на болницата.

О Б Я В А
ПОТРЕБИТЕЛНА КООПЕРАЦИЯ с. Главиница, Силистренски окръг, продава кола „СТАР—21" и кола „ВАРШАВА-ПИКАП".
Справка — ръководството.

О Б Я В А
ПРОДАВАМ ЛЕКИ КОЛИ:
„ФИАТ — 1 300" и „ФОРД — КУТИНА".
Справка: Русе, ул. „Панагюрище" 38, след 17 часа.

ВАЖНО ЗА РЪКОВОДИТЕЛИТЕ НА ВСИЧКИ ДЪРЖАВНИ ПРЕДПРИЯТИЯ, ОБЩЕСТВЕНИ ОРГАНИЗАЦИИ, ТПК, ТКЗС И ДЗС.
Промкомбинат „Ат. Александров — Герчо" — Варна —, уведомява, че има на склад брезент и може в най-кратки срокове да изработи платнища в най-различни размери и форми, а така също и ремонт на стари.
Изработва платнища за всички видове камиони и чохли-покривала за леки коли. Може и с плат на клиента.
За справки: телефон 2-32-24.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 110 (1427) | Събота, 21 септември 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ВСИЧКИ СИЛИ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПЛАНА В ТЪРГОВИЯТА

В чест на двадесет и петата годишнина на социалистическата революция в България трудещите се постигнаха забележителни успехи в изпълнение грандиозните задачи, поставени от Партията и правителството във връзка с по-нататъшното икономическо и културно развитие на страната. Разгоря се на широк фронт съревнованието в промишлеността, селското стопанство, транспорта, строителството и търговията. На тържествените манифестации по случай 24-та годишнина на Девети септември трудовите колективи изразиха готовността си да вложат всичките си сили, знания и умение и да постигнат още по-големи успехи в изграждането на новото социалистическо общество.

Във всенародната трудова надпревара активно се включиха и трудещите се от Силистренски окръг. Работниците от промкомбинат „Камъшит“, ДИП „Липа“, промкомбинат „Дръстър“, „Печатни произведения“, промкомбинат „Текстил“ бяха отличени с преходни червени знамена за най-добри постижения в окръга и страната. Силистренските машиностроители усвоиха нови производства и дадоха надпланова продукция. Под ръцете на строителите се издигнаха просторни и светли жилищни блокове, а селскостопанските труженици поведоха успешна борба за преодоляване неблагоприятните последствия от суша та.

Успехи постигнаха и търговските работници. В сравнение с миналата година те продадоха на населението повече стоки за милиони лева и увеличиха стокооборота с 10,5 на сто. Водещи предприятия, в които масово-политическата работа и организацията на труда са на най-високо ниво, са ОТП „Топливо“, ОП „Печатни произведения“ и ДСП „Булгарплод“. Колективите им преизпълниха плановете си за осеммесечието и задоволиха най-пълно нуждите на населението.

Трудещите се от Силистренски окръг обаче не могат да бъдат доволни от дейността на търговските работници от ДТП — Силистра, ДП „Мототехника“, от Окръжния кооперативен съюз и потребителните кооперации. Те не изпълниха плановете си за стокооборота, не осигуриха на населението стоки за стотици хиляди лева. Незадоволителната им работа даде отражение и върху изпълнението на глава общо за окръга, което то в търговията и в общественото хранене е едва 98, 9 на сто.

Основната задача на търговията е да доставя стоките най-близко до потребителя, да осигурява разнообразен асортимент, да изучава потребителското търсене и да зарежда навреме магазините с търсените стоки. Не може да се каже, че през настоящата година тази задача е изпълнена. Списъкът на липсващите стоки, в определено време, е голям. Понякога липсват дори обикновени артикули, които никога не са били дефицитни. В голяма част от потребителните кооперации със седмици не се предават млечни продукти — сирене и кашкавал, колбаси, замразена риба, определени видове бонбони, бисквити, тестени произведения и пр. На много места е лошо организирано снабдяването с плодове и зеленчуци, няма установен ред при зареждането на магазините, в резултат на което се образуват нежелани опашки. Не се вземат своевременно мерки за доставката на сезонни стоки и населението е принудено понякога да ги търси извън окръга.

Най-голям дял от неблагополучията се крие в дейността на едровите организации. Мудно и безперспективно, придружена с голяма доза формализъм, се извършва най-важната работа — придвижването на стоките от производствените предприятия до складовете на едро. Не се използуват всички възможности за изпълнението на тази задача, търсят се оправдания в трудностите, които наистина съществуват, но не са непреодолими.

С голяма загриженост първият секретар на Окръжния комитет на БКП др. Вельо Максимов говори пред търговските работници на специалното съвещание, проведено през втората половина на месец август. Той постави тогава задачата към края на месец септември търговските организация да влязат в график.

Вече навлизаме в есенно-зимния сезон. Той налага изменение асортимента на редица стоки — облекло, обувки, хранителни продукти, отоплителни материали и т. н. От оперативността, съобразителността и упоритостта на търговските работници зависи как и до каква степен ще бъдат задоволени нуждите на хората. Едровите организации в никакъв случай не трябва да се отнасят формално към задължението си да доставят тези стоки в складовете на територията на окръга. Не трябва да се разчита само на доброжелателността и волята на производствените предприятия. Стоковедите и доставчиците да установят жива връзка с тях и настойчиво да изискват да бъдат изпълнени договорните задължения. В случаите, в които е необходимо, да се стигне дори до намесата на арбитража.

Не са малки и задълженията на отдел „Търговия и изкупуване“ при ОНС. Служителите му трябва да бъдат подробно осведомени за всички липсващи стоки и заедно с контролните функции, които извършват, да дават своевременна помощ, когато не обходимостта я изисква.

До края на месец септември остава още една десетдневка. Нека тя се превърне в ударна седмица за търговските работници за изпълнение и преизпълнение на плана за стокооборота в чест на юбилейната годишнина на Деветосептемврийската революция.

НА ДВУСМЕННА РАБОТА

Колективът на ДСП „Винпром“ — гр. Тутракан откликна на решението за провеждане ударна петнадесетдневка в селското стопанство.

Сега в предприятието се работи на две смени. От 6 ч. сутринта до 22 часа се приема и преработва грозде. Само за един ден бяха изкупени 180 т продукция от кооперативните лозя.

Благодарение на активността, която проявиха партийното и административното ръководство на предприятието, тук бе монтирана още една цистерна с вместимост 300 тона. Това дава възможност да се приемат още 1 000 т суровина. По този начин ще бъдат ограничени загубите от евентуално закъснение на гроздобера.

В предприятието е създадена добра организация при всички процеси. Заслуга за това има целият колектив, който е носител на званието „Бригада за комунистически труд“.

Най-много грозде досега е предало ТКЗС Тутракан, следвано от ТКЗС Белица и Старо село.

Живко ТРУШЕВ

УСИЛЕНА БЕРИТБА НА ЦАРЕВИЦА

Осемстотин декара царевица от сорта „Висконзин“ отгледаха кооператорите от с. Падина. Сега, когато едрите кочани узряха, хора и машини отново навлязоха в ширнитѣ блокове.

Прибирането на реколтата е много добре организирано. С всеки изминат ден работата става все по-спорна. Звената се надпреварват за по-бързото освобождаване на площите. Досега са обрани повече от 300 декара. Мнението на специалистите е, че планираните добиви ще бъдат надхвърлени.

Звеното на Джевдет Хълмиев е първенец в беритбата. След него се нареждат звената на Мюмюне Мехмедова, Неждет Руфадов и други.

Реджеб МЕХМЕДОВ

ВЕРЕН СТРАЖ НА РОДИНАТА

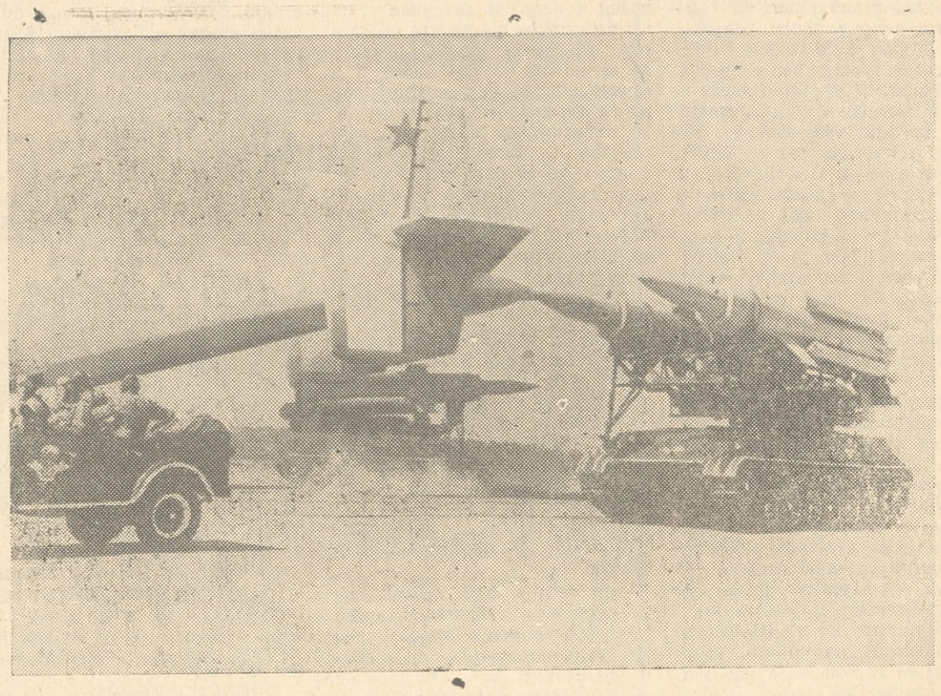
Всяка година на 23 септември българският народ чества с любов и признателност празника на своята героична армия — верния защитник на Родината и страж на мира.

Нашата армия е законен наследник на най-добрите революционни и военни традиции на народа. Тя е потомък на легендарните въстанически дружини от Септември 1923 година, на първите въоръжени отряди на работническата класа и трудещите се селяни в борбата срещу фашизма и капитализма. Нейни непосредствени предшественици, от които черпи мъжество и себеотрицание, са славните партизански бойни единици от периода на епичната антифашистка съпротива 1941-1944 година.

Учейки се от Съветската армия и братски подпомагана от нея, Българската народна армия успешно премина през изпитанията на Отечествената война 1944-1945 година и даде своя принос за разгрома на германо-фашистките войски на Балканския полуостров, в Унгария и Австрия. В тая свещена война съвместно пролятата кръв на българските и съветските бойци спои още по-здраво вековната дружба между българския народ и народите на великия Съветски съюз.

Българската народна армия, създадена в огнените дни на Деветосептемврийското въоръжено въстание под ръководството на Българската комунистическа партия с братската помощ на непобедимата Съветска армия, в кратък исторически срок израсна като съвременна военна сила, способна да брани Родината от посегателствата на враговете. Днес тя има напълно подходяща организационна структура, опитни и добре подготвени кадри, първокласна техника и въоръжение, високосъзнателни бойци, готови да изпълнят с чест воинския си дълг. Личният й състав, единен и сплотен около Централния комитет на Партията и правителството, е в състояние да реши всички поставени от тях задачи.

Българската народна армия в навечерието на 25-годишнината от славното Деветосептемврийско народно въстание с гордост може да рапортува, че заедно с братските армии от Варшавския договор е готова докрай да защищава Родината и завоеванията на социалистическия строй, да даде своя принос за предотвратяване на нова война, за пресичане военните авантюри на империализма и запазването на мира в света.

ПРЕДИ ДА ЗАПОЧНЕ СЕИТБАТА

Преди да разгледаме какво е състоянието на предсеитбената подготовка в кооперативното стопанство на с. Сокол, иска ми се да се спрем накратко на същия въпрос и неговото изпълнение през миналата година. Така значително по-добре ще можем да видим настъпилите промени.

В порядъка на самокритика ръководството на стопанството посочва, че въпреки сушата, тази година резултатите биха могли да бъдат още по-добри, ако бяха избягнати някои от недостатъците, допуснати в процеса на работата.

Когато говорят за недостатъците, преди всичко ръководителите започват с освобождаването на площите. Както сега, така и преди необходимостта да има готовност на земята за есенна сеитба 80 на сто до 1 октомври си остава постоянна задача. Миналата година обаче те са имали готовност едва 78 на сто. Допуснато е да се сее на неулегната орач. Някои площи и след сеитбата не са били валирани, а това е станало много късно. Допусна то е да се сее най-напред върху площите от бобовите култури. Неправилно се е провеждало в някои от бригадите торенето. Не е спазено правилното съотношение на азота и фосфора, а с това се е стигнало до оскъпяване на продукцията. Допусната е била сеитба върху стърнища и на неподравнени площи. Тези и други слабости безспорно са дали своето отрицателно отражение. Това, разбира се, е вече минало. Важното сега е те да не се повторят.

Фактът, че ръководството на стопанството е разгледало минала годишната работа и е направило анализ на нейните положителни и отрицателни страни, показва, че стремежът да се подобрят те сега е намерил почва за развитие.

През тази година кооперативното стопанство трябва да засее есенници върху 19 000 дка площ. От пшеницата трябва да получат по 430 кг зърно, а от ечемика по 420 кг. На отделни площи те искат да постигнат и рекордни добиви — по 510 кг от декар.

За да може да осъществят набелязаната цел, в стопанството е извършена голяма предварителна работа с хората, техниката и организацията на труда в бригадите за комплексна обработка на земята. В приетата план-програма подробно са разработени всички изисквания, свързани с технологията на производството и организационните мероприятия. Не са изпуснати и материалните стимули като средство за мобилизация на силите.

Сега цялото внимание на ръководството на стопанството е насочено към организацията на работа и подготовка на земята за навременна и качествена есенна сеитба. Освободените площи от ранните пролетни култури и част от слънчогледа дадоха възможност да се подготвят напълно 6 700 декара. Всеки от тях е наторен с по 80 килограма праховиден суперфосфат.

Една от основните задачи, които решават сега механизаторите и кооператорите, е прибирането на царевицата от 4 400 дка. Освободени са вече над 1 000 дка земя и темпът на освобождаването ще нарасне. За тази цел са дописпособени два зърнокомбайна, които едновременно силажират стъблата и ронят зърното, което веднага след извозването му механизирано се суши. На двусменна работа са всички трактори. През деня те се използуват в транспорта, а нощем орат. Освободени са и повече от половината площи, заети с цвекло, а те са 800 дка.

Трябва да посочим, че тази година на стопанството се оказва и голяма странична помощ. Освен мобилизацията на всички хора от селото, тук работят и бригади от предприятията на град Силистра. Досега тук се трудиха и се трудят над 200 човека. Очакват се в близки дни 200 ученици, а на 21 и 22 т. м. ще помогнат над 350 човека пак от града. Разни организации са изпратили и над 30 камиона. Цялата тази сила от хора и техника е насочена към прибирането на все още многото домати и грозде, както и освобождаването на площите.

— Смятаме — сподели председателят на стопанството Александър Бошев, — че при това положение ние ще успеем да се подготвим и на края на септември ще проведем показна сеитба с всички, които ще вземат участие в кампанията, а след това ще тръгнем в масово настъпление.

Иван НИКОЛОВ

НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
гр. СИЛИСТРА
ОКРЪЖЕН КОМИТЕТ НА БЪЛГАРСКАТА КОМУНИСТИЧЕСКА ПАРТИЯ
ОКРЪЖЕН НАРОДЕН СЪВЕТ

Скъпи другари,

Обществеността на град Хмелницки, събрана на тържествена вечер, посветена на 24-та годишнина на социалистическата революция във вашата страна, ви изпраща пламенен братски привет!

Ние сме изпълнени с най-топли, искрени, вълнуващи чувства към вас, скъпи другари!

В този паметен час ние сърдечно поздравяваме всички трудещи се от Силистренски окръг с големия национален празник на българския народ — Деня на свободата. Горещо приветстваме патриотите на слънчевата страна, самоотвержено борили се против фашизма и капитализма и победили в тази не лека борба.

Своята победа вие засвидетелствувахте с пламъка на новия, свободен живот, положихте началото на социалистическото развитие на своята Родина. На нас са ни скъпи вашите завоевания, огромните достижения по пътя на мирния трудов фронт, от които ние всякога се възхищаваме. Нам е скъпа свещената ни дружба.

В тези септемврийски дни заедно с всички съветски хора от все сърце желаем на трудещите се от вашия окръг нови още по-големи успехи в борбата за процъфтяване на любимата ви Родина, в претворяването в живота решенията на IX конгрес на Българската комунистическа партия.

Нека крепне и се развива Народна република България!
Нека бъде вечна нерушимата ни дружба!

По поръчение на участниците в тържествената вечер на съветско-българската дружба—Президиум

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

През дните на ударната петнадесетдневка в помощ на селското стопанство за компенсиране на загубите Окръжният кооперативен съюз организира бригади от служещи и работници в целия окръг.

От 14 т. м. до днес са участвували в бригади 2 500 човека. Очаква се днес и утре да излязат още 1 300 човека.

* * *

Окръжният комитет на Комсомола и Окръжният бригадирски щаб, в чест на 25-годишнината от социалистическата революция в България, обявиха дните от 14 до 30 септември за ударни.

Днес и утре Комсомолът е организирал да излязат в помощ на селското стопанство 40 000 младежи, средношколци и пионери. Определени са първи награди за първенците.

* * *

През тези дни новият 49-ти набор от нашия окръг заминава да отбива военната си служба. По предприятия и заводи новите попълнения в армията се изпращат най-тържествено.

Пожелаваме им да проявяват висок патриотичен дух и желязна дисциплина в изпълнение на служебния си дълг.

* * *

От днес започва традиционният есенен панаир в Силистра. ДТП ще участвува с щанд ове за текстил, конфекция, обуки, трикотаж, електрически материали, домашни потреби и др. ГТП „Здрава храна“ ще осигури в ресторантите студени напитки и прясна дунавска риба.

* * *

Само в Силистра за предстоящата зима над 1 000 граждани са се снабдили с нафтови печки и са изхвърлили от употреба дървата и въглищата.

* * *

Българската телевизия през тези дни снима художествен филм „Шлепове“. Много масови сцени се снимат в гр. Тутракан. Режисьор на филма е Борис Шарланджиев.

* * *

В сряда, 25 т. м., в окръга ще пристигне група от трима съветски специалисти от Хмелницка област. Те ще се запознаят с някои въпроси от промишлеността, селското стопанство и печата.

* * *

Окръжният и градският съвет за изкуство и култура — Силистра ще проведат заключителен рецитал на кръжоците по художествено слово от окръзите Видин, Русе и Силистра. Рецитълът ще се състои в салона на Народния театър утре от 17, 30 часа.

* * *

Времето през следващата седмица ще се задържи прохладно. От североизток ще духат слаби, умерени ветрове. През втората половина на седмицата има вероятност да превалява слаб дъжд. Слани не се очакват.

международна информация

ПЪЛНО ЕДИНСТВО НА ВЪЗГЛЕДИТЕ

МОСКВА, 20 септември (кор. на БТА). Пореден принос на социалистическите държави за укрепване на мира и дружбата между народите — така сп. „Новое время“ оценява състоялите се през тази седмица преговори между първия секретар на ЦК на БКП и председател на Министерския съвет Тодор Живков, първия заместник-председател на Министерския съвет Живко Живков и ръководителите на КПСС и правителството на СССР и постигнатите между нашите две страни споразумения. В уводната си статия, посветена на българо-съветските преговори, списанието сочи, че те са обхванали широк кръг политически и икономически въпроси и подчертава, че разговорите са показали пълното единство на възгледите по всички обсъждани въпроси.

Постигнатите споразумения, се казва в статията, откриват нови перспективи за разрешаване на всестранното икономическо сътрудничество между Съветския съюз и България. Списанието цитира комюникето за разговорите, в което се заявява, че Съветският съюз и България и занапред ще обединяват усилията за укрепване позициите на социализма в света и за за силване отпора срещу машинациите на империализма.

Споразуменията, постигнати в Москва, пише в заключение „Новое время“, откриват широки перспективи за по-нататъшното развитие на съветско-българското сътрудничество. Тези споразумения несъмнено способствуват за укрепването на цялата социалистическа система и последователно служат на делото на общия мир и обезпечаване сигурността на народите.

Предизвикателство срещу демократичните сили

НЮ ЙОРК, 20 септември (ТАСС). Комунистическата партия на САЩ осъди рязко решението на властите на щат Минесота да не включват в избирателната листа за президентските избори имената на кандидатите на американските комунисти Шарлин Минъл за поста президент и Майкъл Загарел на поста вицепрезидент. В съответствие със законите на щата техните кандидатури бяха предложени в петиция, под която се четат 2 400 подписа, но властите на Минесота отказаха да задоволят искането на избирателите, като се позоваха на прословутия антикомунистически закон на Маккарън.

Вестник „Дейли уърлд“ публикува декларация на националния председател на комунистическата партия Хенри Уинстън и на генералния секретар Гюс Хол, които окачествяват тези действия като нова стъпка за окончателно ликвидиране остатъците от демокрация в страната, за превръщането ѝ в концлагер.

Самият факт, че властите на Минесота изтъкнаха закона на Маккарън, за да обосноват отказа си да признаят кандидатите на комунистическата партия, се подчертава в декларацията, свидетелствува за създаването на полицейски режим в страната. Несъмнено решението да се използува този закон изхожда от националните комитети на републиканската и демократическата партия, апелиращи към расистките и фашистките елементи измежду привържениците на Уолъс. Това решение трябва да се разгледа като предизвикателство срещу всички демократични и миролюбиви сили в страната, срещу силите, борещи се за освобождение на трудещите се и националните малцинства. (БТА)

Прием на др. Тодор Живков

Вчера първият секретар на ЦК на БКП и председател на Министерския съвет Тодор Живков прие извънредния и пълномощен посланик на Германската демократична република в Народна република България Йоханес Койш.

На срещата присъствува министърът на външните работи Иван Башев. (БТА)

35 ГОДИНИ ОТ НАЧАЛОТО НА ЛАЙПЦИГСКИЯ ПРОЦЕС

Смелото, целенасочено държане, истински болшевишката борба на Димитров превърна процеса в сигнал за сплотяване антифашистките сили в целия свят, за насочване борбата на приятелите на мира и свободата против главния враг — варварския хитлерофашизъм.

Валтер Улбрихт

Музей за един подвиг на столетието

В центъра на Лайпциг, близо до „Нойес Ратхаус“ (Новото кметство) се намира музеят „Георги Димитров“. Той е основан по решение на Централния комитет на Германската единна социалистическа партия и на Министерския съвет на Германската демократична република на 18 юни 1952 година — седемдесетия рожден ден на героя от Лайпциг, и се помещава в бившия имперски съд — място то на неговия триумф над фашизма. Оттогава той се развива като един от най-значителни те исторически специални музеи на Германската демократична република и се ползува с голямо международно име. През 1964/65 година постоянната представителна музейна експозиция (изложба) е основно преустроена и разширена, като е възстановена и историческата заседателна зала. Допълнена, музейната експозиция е наново открита на 25 септември 1965 година, по време на седмицата на тържествата по случай 800-годишния двоен юбилей на панаирния град Лайпциг. Върху една изложбена повърхност от 1 500 квадратни метра новата музейна експозиция представя живота и борбата на Георги Димитров като функционер и ръководител на българското и международно работническо движение и като приятел на германската работническа класа.

Изложбата съдържа около 2 400 експоната, някой от които е трябвало да бъдат издирени и събрани с извънредно много трудности в Германската демократична република и други страни на Европа. Многобройни институти, библиотеки и музеи, както и личности от страната и чужбина, са оказали обширна помощ и сътрудничество и експозицията може да се счита, като резултат на международна-колективна дейност.

Между материалите се намират около 1 000 снимки, 400 документа и 300 предмета, освен това 351 книги и 136 вестници на различни езици в света.

От неговото основаване до днес за шестнадесет години, повече от 800 хиляди гости са посетили музея. Около 45 % от посетителите са от повече от сто държави на земята. На челно място от чуждестранните посетители стоят Съветският съюз, Народна република България и Чехословакия.

Представители на Германската демократична република и на много приятелски страни, изтъкнати функционери и ръководители на международното работническо движение, известни личности от международния културен живот и роднини и бойни другари на Георги Димитров, посетили музея, са засвидетелствували своята огромна признателност към изложбата. Между многото впечатления от музея, вписани в книгата за посетители, би могло да се посочи това на прокурора проф. д-р Д. Н. Прит, председател на Лондонския контра-процес 1933 година, днес почетен гражданин на град Лайпциг.

„...Не е неизвестно, че много големи личности оставят само частичен и непълен материал на идните поколения, които се стараят да получат пълна представа за живота на тези мъже. Възможно е и за Георги Димитров да се намери още нещо повече, но събитията, в които сам участвувах — контра-процесът — смятам, че не биха могли да бъдат документирани с повече информации... Представянето на материала и цялата постановка на експозицията заслужават голяма похвала...“

Посетителите привличат най-вече:

— реконструираната и възстановена историческа зала, в която може да се чуе в оригинал запис на двубоя между Георги Димитров и Гьоринг на процеса по пожара в Райхстага;

— една оригинална филмова лента с оригинален говор от участието на Георги Димитров на Седмия световен конгрес на Комунистическия Интернационал 1935 година;

— реконструкцията на килията от затвора в Лайпциг, където Георги Димитров е бил затворен по време на процеса, с оригинални мебели;

— множество предмети на международното протестно движение и други.

В знак на признателност за отличното историческо и музейно представяне на живота и борбата на Георги Димитров Президиумът на Народното събрание на Народна република България отличи през 1966 година директора на музея „Георги Димитров“ д-р Ханс-Йоахим Бернхард с ордена „Кирил и Методий“ — I степен, ръководителя на историческия изследователски отдел Валдемар Кюн и архитекта и оформителя на експозицията Херман Зеевалд с ордена „Кирил и Методий“ — II степен.

ИЗВАДКИ ОТ ПРОТОКОЛА НА ЕДНО ИСТОРИЧЕСКО ЗАСЕДАНИЕ

Двубоят между Георги Димитров и министър-председателя и министър на вътрешните работи в Прусия Гьоринг се е състоял на 4 ноември 1933 година.

След като изтъква, че със своето официално изявление пред Германия и целия свят, че кому нистите са подпалвачи на Райхстага, Гьоринг е дал определена насока на полицейското, а по-късно и на съдебното следствие, с което е била изключена възможността да се търсят други пътища и да се намерят истинските подпалвачи на Райхстага, Георги Димитров задава следващия въпрос.

ГЕОРГИ ДИМИТРОВ: Аз преминавам нататък, господин председател. Известно ли е на господин министър-председателя Гьоринг, че партията с този престъпен мироглед, както той казва, тази партия управлява една шеста част от земята? Това е Съветският съюз. (Гьоринг: Да, за съжаление!) Този Съветски съюз поддържа дипломатически, политически и икономически връзки с Германия. Благодарение на неговите поръчки, икономически поръчки, стотици хиляди германски работници получиха работа, получиха и ще получават. Известно ли е това? Известно ли Ви е?

ГЬОРИНГ: Известно ми е. (ГЕОРГИ ДИМИТРОВ: Добре!). Много добре ми е известно.. Но впрочем тук се отнася до една чуждестранна сила. Какво става в Русия, ми е все едно. Мене ме интересува само Комунистическата партия в Германия и чуждестранните комунистически типове, които идват тук, за да подпалят Райхстага. („Браво“ в залата).

ГЕОРГИ ДИМИТРОВ: Браво, браво! Разбира се, те казват браво. Да водите борба против Комунистическата партия в Германия е Ваше право. Право на Комунистическата партия в Германия е да живее нелегално и да се бори против Вашето правителство, и ще се бори, ще се бори, това е всъщност въпрос на съотношение на силите, не въпрос на право.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ: Димитров, но аз Ви забранявам да водите тук комунистическа пропаганда. (ГЕОРГИ ДИМИТРОВ: Той прави националсоциалистическа!) Това ми е съвсем безразлично. Аз ви забранявам това най-категорично. Комунистическа пропаганда тук, в тази зала, не може да се води, а това беше току-що част от нея.

ГЕОРГИ ДИМИТРОВ: Господин председател, във връзка с моя последен въпрос във всеки случай сега стои за изясняване въпросът: партия и мироглед. Господин министър-председателят Гьоринг заяви, че една чуждестранна сила като Съветския съюз, и във връзка с тази сила, че тази страна може да прави всичко, каквото иска, обаче в Германия е против Комунистическата партия. Правилен мироглед, този болшевишки мироглед господствува в Съветския съюз, най-голямата и най-добра страна в света. Известно ли е това?

(Из „Информация на музея „Георги Димитров“ — Лайпциг)

СЕПТЕМВРИЙСКИЯТ ФЕНИКС

Това беше през 1923 година — страшен белег върху гордото чело на нашия век, жестоко изсечен от сабята на насилието и зараснал от балсама на непоколебимата вяра.

Тогава един подпис можеше да лиши от свобода и живот стотици, не — хиляди партийни функционери. Мрачна със своята истина, историята доуточнява — 25 000. Подписът безцеремонно и безстрастно бе положен от министъра на вътрешните работи Иван Русев — тази заповед носеше № 10495 и датата 12 септември 1923 г. В министерския кабинет се излюпи змийчето на отмъщението, което трябваше да се превърне в отровна пепелянка, трябваше да парализира смъртно Партията и Единния фронт. Щицкомандитет се заеха усърдно да пръскат тази отрова и да сеят ужас в есенната оран на очакването. Хората заминаваха със заплаха от арести и смърт и осъмваха с молитви към неизвестното. А то, неизвестното, добиваше все по-реални очертания, назряваше като вулканичен трус и под напора на събитията прие своето законно име — въстание.

Денонощно партийните клубове събираха развълнувани хора и възторжени предположения. Явки, пароли и нареждания насищаха въздуха с очакване — кога ще прозвучи тържествуващият залп на въстанието?

И той се разнесе — мощен и тръпен, сякаш камбанен звън, предвещаващ свободата. Като от къслечен шепот зашумя той в клоните на стария дядо Минчов орех край Мъглиж, който най-напред чу заповедта за въстание — Мъглиж беше пръв! После като тръпка проряза плодната гръд на Огостенската долина. Лизна с пламъка си Фердинанд и Медковец, Стара и Нова Загора; отекна чак в дъбравите на Еледжик. България пламна като клада. Конници кръстосваха изстрадалата й снага и подковаваха нейната съпротива. Едно априлско опиянение от преди половин век, като старо, отлежало вино забушува отново в кръвта на непреклонните българи.

Рид и поляна, нива и слог ставаха редути. Босоноги пълководци превръщаха в бойни позиции пасища и чукари. Селските воденици приличаха на оперативни щабове. Медковец въоръжаваше своя поп, за да го направи легендарен. Лопушанската дружина всяваше суеверен страх у нечистите съвести, а името на Георги Дамянов се носеше като бойна клетва. Във Врачанско из пълняваха заповедите на самия Димитров, на Коларов и летяха към безсмъртието хиляди конници. Христо Михайлов салютираше с въстаническото оръдие героизма на своите братя, Замфир Попов. Борис Х. Сотиров пращаха живота си в дар на Отечеството.

Умираха заедно — комунисти и земеделци. Зариваха ги в общи гробове, а идеите им възкръсваха в обща вяра. Септемврийските дни започваха с оранжево-алени зари, които воюваха властно и неотклонно с фашистката нощ. Революционните комитети на работническо-селското правителство имаха своя рожден ден и своята памхида в кратките промеждутъци на победата. Решимостта беше велика...

Историята допълва дългия списък от имена на герои и с имената на италианското каме нарче Салваторе Черито, знаменосец на младежкото комсомолско дружество „Христо Ботев“ в Мъглиж, на емигрантите-ратаи — унгареца Йон Бърсанов, румънеца Илия Банчев, чеха Йосиф Швейдар. Величието носеше лавровия венец на интернационализма.

И настъпи погромът...

Още по-страшна стана клада та и от нея замириса на човешко месо. Извиха се юдински хора. Иху-у-у-и — плачеше и се смееше Капанката. Иху-у-у — оплакваше чедата си България, почерняла от мъка и страдания.

Слънцето, и то плачеше с едри кехлибарени сълзи, които се стичаха на гроздове по лозниците, неприбрани от човешка ръка. Ронеха се листата, попарени от ранната слана на поражението — сухи и посърнали. Дори белите септемврийски нощи не може ха да скрият кървавите следи от погрома. А Огоста, Дунав и Марица събираха в дълбоките си каменни шепи кръвта на убитите, плискаха я между непокорните си брегове и я пращаха вместо вест на ужасеното човечество.

Тогава Максим Горки, който бе видял своя буревестник с пронизителни крила, писа до Георги Бакалов: „Какво влияние би имал призивът за великодушие и за милосърдие върху хора, чиято единичен егоизъм в своя отдавнашен безумен стремеж да удържат трудещите се маси в политическо робство не се бои от никакви престъпления и не е способен за нищо друго, освен за престъпления?“

Тогава Анри Барбюс писа в редовете на „Палачите“: „Аз се учудвам пред неописуемата храброст на този пролетарски елит от градове и села, когото още продължават да гнетят, да убиват, без да са в състояние да го умищожат“.

Феникът на свободата бе жестоко, смъртно ранен. Но в нелегалните подземия той възстанови силите си, болшевишкият дух изкова раните му, вярата върна живота му, борбата бронира волните му криле и в една друга септемврийска есен, след 21 години, той отново се яви върху синьото небе на Родината.

К. НОВАКОВА

СЯНКАТА НА ЛУНАТА ВЪРХУ ЗЕМЯТА

На 22 септември, утре, ще наблюдаваме едно от най-редките и величествени природни явления — пълно слънчево затъмнение. То ще бъде пълно само над територията на СССР.

Известно е, че пълни слънчеви затъмнения се наблюдават в сравнително тясната ивица, която конусът на лунната сянка очертава върху повърхността на земята.

Първият допир на лунната сянка със земята ще стане сред безкрайните ледени простори на Арктика в 10 часа и 45 минути по Гринвич в западната част на Лаптево море. (Московското време се изчислява, като към времето по Гринвич се прибавят точно три часа). В 11 часа и 53 минути по Гринвич пълното слънчево затъмнение ще завърши на територията на Китайската народна република. Така че общата продължителност на затъмнението в ивицата на пълната фаза ще бъде един час и девет минути и ще може да се наблюдава само в Съветския съюз, с изключение на края на затъмнението.

Най-добри астрономически условия за наблюдаване на пълното слънчево затъмнение ще има в Свердловска, Курганска и Кустанайска област. Но дори и там продължителността на пълната фаза няма да надхвърли 43 сек. Тази краткотрайност на пълното затъмнение се обяснява преди всичко с факта, че видимият диаметър на лунния диск ще бъде по-голям от този на Слънцето само с 8, 8 ъглови секунди и затова Луната няма да може да затъмни Слънцето за дълго. Освен това ивицата на пълното слънчево затъмнение ще бъде сравнително тясна — средно около 110 км.

От двете страни на ивицата на пълната фаза, т. е. в конуса на лунната полусянка, ще се наблюдава частично слънчево затъмнение. При това, колкото по-близо се намира наблюдателят до ивицата на сянката, толкова по-голяма фаза ще достигне частичното затъмнение.

Като частично слънчевото затъмнение ще може да се наблюдава и далеч извън пределите на СССР — от югозападното крайбрежие на Гренландия до северната част на Индийския океан.

— Какви наблюдения биха били най-целесъобразни през време на затъмнението? — с този въпрос се обърнахме към научния секретар на Пулковската астрономическа обсерватория при Академията на науките на СССР и кандидат на физико-математическите науки Юрий Витански.

— По време на пълните слънчеви затъмнения, каза ученият, се създават особено благоприятни условия за изследване на слънчевата корона. Известно е, че формата на короналните лъчи, тяхната дължина и разпределение около слънчевия диск зависят от състоянието на слънчевата активност. Следователно, по-нататъшното изследване на природата и строежа на короната е много важно, за да бъдат разбрани процесите на Слънцето и свързаните с тях земни явления. Но краткотрайността на предстоящото пълно затъмнение значително ще усложни извършването на наблюденията.

Радиоастрономите ще бъдат в много по-изгодно положение, отколкото астрофизиците. Те ще могат да направят важни наблюдения върху радиоизлъчването на нашето дневно светило през периода на високата му активност.

Радиоизлъчването на „активното“ Слънце крие още много тайни. Така например, потокът радиоизлъчване на активното Слънце може изведнъж да се увеличи хиляди и дори милиони пъти. Тъкмо тук наблюденията, извършени по време на слънчевото затъмнение, могат да помогнат много на учените.

По време на затъмнението Луната последователно ще закрива и открива различни части от слънчевия диск. Благодарение на това радиоастрономите ще могат да фиксират разположението на източниците на интензивно радиоизлъчване по Слънцето. Това непременно ще помогне да се установят причините, на които се дължат радиоизригванията, когато светилото „бушува“.

— Как пълните слънчеви затъмнения се използуват за проверка на така наречения ефект на Айнщайн?

— Съгласно теорията на относителността лъчите на отдалечените звезди, разположени на не голямо ъглово разстояние от Слънцето, трябва за се изкривят леко под влияние на силното притегляне на Слънцето, когато минават покрай него. В резултат на това звездите трябва да се изместват едва забележимо от „обикновените“ си места. Такива изместванията наистина бяха установени чрез фотографиране на звездите, разположени близо до затъмненото Слънце.

— Какви ярки светила ще могат да се видят близо до Слънцето по време на пълното слънчево затъмнение на 22 септември?

— Преди всичко трябва да напомним, че предстоящото затъмнение ще стане половин денонощие преди настъпването на есенното равноденствие. Следователно, Слънцето ще се намира близо до точката на есенното равноденствие в съзвездието Дева. И макар че в тази област на небето няма много ярки звезди, при ясно време там все пак много обекти ще заслужават нашето внимание.

На 10 градуса западно от Слънцето, т. е. вдясно, ще се вижда жълтеникавият Юпитер, а още по-нататък — близо до регула—червеникавият Марс. На изток от Слънцето ще се откроява с блясъка си малък триъгълник: ярката Венера, Меркурий и Спика от съзвездието Дева. И сякаш в рамката на всички тези светила на оловно-сивия фон на небето около черния диск на Луната ще засияе матово-сребристата слънчева корона. Според мен в природата няма нищо, което да може да се сравни по красотата си с това явление. Но пребоените секунди ще изтекат и с появяването на първия слънчев лъч приказното видение мигновено ще изчезне.

Но дори само за тези няколко секунди си струва да бъдеш в ивицата на пълното слънчево затъмнение. А онези, които ще наблюдават тъкмо фазите на частичното затъмнение (впрочем, те ще се наблюдават също и в ивицата на пълното затъмнение в началото и края на периода), трябва да ги предупредим: пазете си зрението!

Дори и през най-големите фази на частичното слънчево затъмнение Слънцето трябва да се гледа само през специални тъмни стъкла — светофилтри. Като светофилтър може да се използуват осветени и фиксирани негативни филми.

Астрономите вече са изчислили всички затъмнения за след много години. Жителите на Москва и Ленинград ще могат да се любуват на пълно слънчево затъмнение най-скоро на 16 октомври 2126 г.

О. КОРОТЦЕВ
Агенция „Новости“

Недостатъците ще се критикуват и занапред

Комисията за народен контрол при Първа партийна квартална организация и Първи отечествено фронтовски квартален комитет свика преди известно време общо квартално събрание, на което бяха поканени и представители на различни организации и предприятия.

Много въпроси зададоха гражданите — въпроси, свързани с не достатъци, които биха могли да се премахнат. Повечето от тях бяха отправени към представителя на ДТП. Недоумение буди у гражданите например постоянната липса на пазара на някои стоки. С нищо тя не може да се оправдае и като че ли е време ДТП да се „снабди“ с такива доставчици, които ще са в състояние да задоволяват гражданството с всички стоки. А „Здрава храна“? Защо липсват артикули на захарното производство, за които се знае, че ги има в складовете?

Изказани бяха похвали по адрес на „Комунални услуги“ за редовното изнасяне на сметта, което подпомага стремежа на гражданите да поддържат винаги в жилищата и кварталите си добра хигиена. Във връзка с оплакването за невнимателното манипулиране от страна на работниците с кофите за смет, директорът на „Комунални услуги каза, че има предложение те да станат инвентар на предприятието. Представителката на ГНС отговори на въпроси около плана на улиците „София“, „Васил Коларов“ и „П. Вичев“.

Много предприятия и организации, които бяха поканени, не изпратиха свои представители: кооперация „Дунав“, ГК на Отечествения фронт и др. А от хлебарския отдел трябваше да се получи отговор на въпроса защо в магазин 129 се бракуваха 80 хляба. И към „Млекопреработване“ гражданите имаха въпрос — няма ли да се намали водното съдържание на прясното и кисело мляко?

Не може да се обясни иначе отсъствието на споменатите по канени предприятия и организации, освен със страха от критика. Но това няма да спре критата критика на недостатъците и виновниците за тях от страна на гражданите.

Петър ДАСКАЛОВ,
председател на комисия за народен контрол

ИЗСТРЕЛ ОТ ХОТЕЛ „БАЙКАЛ“ 31

повест от Аркадий ВАЙНЕР и Георги ВАЙНЕР

„МНОГО БЪРЗО!
До началника на Московския криминален отдел ШАРАПОВ

ТЕЛЕФОНОГРАМА
Вх. № 7

Съобщаваме ви, че пушка „ТОЗ—17“ № ВБ 806237 действително е била купена на 21 април 1965 г. от градския клуб на ДОСО в Брянск и се използувала за спортно-стрелкови цели, намирайки се на съхранение при завеждащия склада Хомяков В. С.

На 29 юни 1965 г. от сградата на клуба са били откраднати много предмети, включително и горепосочената пушка. В процеса на следствието е установено, че вещите са откраднати от гражданина Плечун С. Я.

Плечун си признал за извършената кражба и някои от вещите е върнал, като обяснил, че другите е продал на различни хора и в различно време. По-точно пушката Плечун продал на градския пазар за четиридесет и пет рубли на непознат мъж, външността на когото той едва си спомня. Той казва, че при среща може би ще познае този мъж. Обаче, въпреки взетите мерки за установяването на това лице, да го открием не ни се удаде. Съдбата на оръжието е неизвест на и ние го търсим. Ако имате някакви данни за него, моля известете ни. За сведение ви съобщаваме, че Плечун се намира в Ярцевската поправителна колония...“

„Е, какво, Стас, ти, както се казва, завоюва известни успехи, намери на брянските си колеги откраднатото имущество — тъжно помисли Тихонов. — И „съдбата“ на това „имущество“ — страшната съдба — ти стана известна. Ето как си върви верига та: главозамайване в клуба, в който не са намерили подходящо място за съхранение на оръжие то, после малка и в световен маштаб невежа кражба, която е извършил дребният мошеник Плечун, после този неизвестен купувач на пушката — за какъв дявол му е крадена пушка? А после — смъртта на Таня Аксенова... Как да се разбере кое в тази верига е случайно и кое закономерно? Но на мен ми трябва купувачът. От него започва всичко неясно. Що за любител на оръжия е той? Останала ли е пушката в неговите ръце, или е продължила да пътешествува по-нататък? Не е ясно. Но на мен ми трябва този купувач. И аз трябва да го търся. Както се търси хляба. Е, какво. Ще вземем първите мерки...“

**„НЕОБИКНОВЕНО СРОЧНО!
ФОТОТЕЛЕГРАМА
Отделно изискване
в порядъка на 132 от Криминално-процесуалния кодекс**

До началника на Ярцевската трудово-изправителна колония

Изпращам номерирани снимки на четирима мъже. Моля в съблюдение на изискването на 165 УПК РСФСР да се представят за опознаване на гражданина Плечун С. Я., отбиващ наказанието си в Яровецката ИТК.

Резултатите от опознаването изпратете на нашия адрес: Москва, К—6 Петровка, 38, Управление на МУР.

Началник на отдела ШАРАПОВ“.

Тихонов отвори сейфа и извади тесте снимки, внимателно ги разгледа. После отдели четири, закрепи ги с кламер към телеграмата. Помисли още малко, взе петата снимка и я присъедини към първите четири...

5.

Брянск, Брянск. Значи не случайно се забърка тук той. Аксенова отива в командировка в Ровно, връщайки се назад, тя спира в Брянск. Никой не е знаел, че тя се готви да ходи там. След като се върнала, на никого не е казала, че е била там. След шест десет часа са я застреляли на изоставената пътечка във Владикино със снайперистка пушка, откраднатата в Брянск от неизвестен човек. Твърде много съвпадения. Никой от привлечените на разпит хора не живее в Брянск. И все пак трябва да се търси именно там.

Него трябва да го търсим дори пипнешком, опипвайки с ръце по стените. Вратата трябва да е някъде наблизо, съвсем наблизо. В Брянск ли? Вероятно. Но след бележките с фамилията на Хижняк в бележника на Таня е поставена дебела черта. Такава черта има и пред данните от Ровно. Така че този Хижняк е по-скоро в Ровно, отколкото в Брянск. А мислите в бележника ... „Микробите могат да живеят в човешкия организъм пет надесет години незабелязано... Нацизмът е открил отдушник... Страхът е детонатор на ужасните постъпки...“ Това е в предпоследния бележник. А в последния, от чантата? Чакай, чакай, там има нещо подобно. Така: „Страхът погубва всичко човешко у страхливеца...“ Рисунка на човешка фигура с пречупен кръст на ръкава. А там имаше писано за нацизма. Може би това не е случайно. Бесилка някаква ли? „Гърчи се бесът“. Не, уверен съм, че всичко това има някаква дълбока връзка с Хижняк. А къде е този Хижняк в Ровно или в Брянск. Интересно дали неговите очи са „бели от злоба“?... Трябва да започна да търся от Ровно. Мисля, че от там е решила Аксенова да отиде в Брянск. Хайде, старче, по стената. Вратата трябва да е наблизо.

Следващият петък

1.

— Събудете се, млади човече, ще проспите закуската си.

Тихонов отвори очи и веднага замижа: така ослепително свети слънцето в безкрайната белота на полето. Той разтърка с ръце очи, прокара длан по челото си и тръсна глава.

Възрастната кондукторка добродушно се усмихваше, изправе на пред вратата на купето.

— Какво се ближеш като котка след ядене?

— Да стана красив. А защо, мамичко, като „след ядене“?

— Как защо. Приказка има такава. Хванала котката мишка и се приготвила да я яде. А мишката хайде да й държи малко морал: как, казва, ще ме ядеш, без да се измиеш?

Послушала котката мишката, пуснала я и започнала да се мие — а мишката — дим да я няма... Затова сега котките се мият само след ядене.

Тихонов стана, изми се в тоалетната, после се върна обратно в купето и седна да закусва. За едно с него имаше още трима пътници. Някакъв старец, жена с малко дете. Както става винаги при пътуване, те заговориха и Тихонов не разбра кога мина толкова бързо времето. На вратата се показа кондукторката и каза:

— След десет минути е Ровно. Трябва да слизате...

**НЕОБИКНОВЕНО СРОЧНО
ТЕЛЕГРАМА**

Москва, Петровка 38, за Шарапов.

Незабавно изпратете справка на адреса на Ровненския криминален отдел на кого е била дадена в народната библиотека на името на Чехов книгата на Рей Бредбъри „Фантастични разкази“. Книгата е подарена на библиотеката от читателката Суламид Яковлевна Сайкина.

Тихонов

(Следва)

БИТКА С ГОРАТА

И аз така мислех, както мнозина: „Какви ли гори може да има из равна Добруджа?“ Тряб ваше да посетя горско стопанство гр. Силистра, за да се убедя, че и тук обширни площи са покрити с гори, и то какви гори! Над 60 000 дка високостъблени насаждения в „Каракуз“ красят равнината с правите си дебели стъбла от липа и дъб. Оказа се, че теренът не е само равен, а на много места е пресечен с дълбоки, наречени „кулаци“, чиито отвесни варовити скали затварят прохладни усои, обрасли с чудесни гори от клен, бряст, мекиш, или пък са залесени с гиздави борови култури, смесени с череша, ясен и бреза, както е в планината. Шосето криволичеше надолу с остри серпентини, като че слизахме от връх Столетов към Шипка, и откриваше високи скали, надупчени от орлови гнезда. Можете ли да допуснете? Под скалите зеехапещери, в които намираха подслон цели стада овце...

Но за друго искам да ви разкажа, което ме порази с широките си мащаби и грандиозни замисли! Горското стопанство има над 250 000 дка гори, но за съжаление повечето от тях са малоценни нискостъблени насаждения от цер, клен, мекиш и други храсти.

А на каква дълбока и богата почва растат! Черноземът тук няма равен на себе си по плодородие. Не бива да се остави той да мъртвее под тия шубраци.

На лесовъдите от Добруджа бе поставена голямата и трудна задача: в най-къси срокове да се подменят изцяло нископроизводителните гори и на тяхно място да се залесят бързорастящи дървета като червен дъб, липа, бреза, явор, които най-пълно да ползуват богатата и дълбока почва за производство на дървесина.

Колкото ясна, толкова и трудна задача. Основният възел, който проваляше залесяването, бе факторът „влага“, като дефицитен за равнината. Плодородна почва — но суха! Залесените финданки през пролетта загиваха през сушавите месеци.

В помощ на лесовъдите дойде техниката. Тя е могъща сила, пред която се разтварят и най-скритите заложби на плодородните поля... „Гордиевият възел“ бе разсечен! И тук човекът, в условията на социализма — победи.

Колко просто е всичко това, а колко трудно за изпълнение... Все пак гора е жилава гора, вкопчила се е в черномозема, не се изкубва така лесно, както е в приказките.

Но горското стопанство реша ва смело: — Ще разбиваме с взрив всеки дънер на изсечената стара гора...

И така започва голямата битка с горската природа...

Събрало то хора, обучило ги да работят с взрив и битката започва равномерно, методично и жестоко... Подкопавали те под всеки дънер с железен лост и го зареждали с взрив. Дънер след дънер зареждали те, докато се подготви цяло минно поле. А после се изтегляли в закритие и по команда взривявали миниге...

Сепнала се равнината от глухия тътен на бомбите, обвила се тя в облаци прах, парчета от корени и буци пръст. Битката продължила сурова, за всеки метър, за всеки декар. Късали те от земята старата негодна гора...

След затишието полето се по чиствало от корените и пъновете, които, грижливо събрани от хората, се ползували за огрев.

И все пак това е било подготовка за боя! Истинска битка настъпила с тежките машини... Изскочили от гората верижните машини С-100 и бумтящият им рев разтърсил околността — като че били бронирани сили в устремна атака... Специалните им риголвачи по русенски образец напънали земята, късали вплетените жили на пъновете, пъшкала победената земя, диплила се на огромни, великански бразди...

Гора е — не се предава така лесно! Но човекът и нея победил!

После битката затихнала. Изкоренените площи се подравнили със стоманена релса, а след това отново се риголвали на 70 см кръстосано на коренежа. пръстта омекнала. Леко се надипляла и подреждала като тихи вълни над бистро езеро.

— Няма защо да се бърза със залесяването! Нека да се ползува плодородието на девствената земя една, две години за производство на фуражно жито, царевица и просо. Хем земята ще се наситни и омекне, хем ще се платят разходите за коренежа.

Така постъпили в горското стопанство. Всяка година около 5 000 декара риголвана земя се сее със земеделски култури. Колкото и странно да е, но стопанството си има собствен комбайн. Едва след като разходи те се покрият, площите се залесяват с горски финданки.

Какво ти залесяване! Градинарите биха завидели на идеално наситнената пръст и на правите редове на финданките. Най-лично място е отредено за червения дъб — „Царя на равнината“... Той не само че е бързорастящ, но и с право елитно стъбло и висока царствена корона. В междуредията още на втората година се залесяват бързорастящи липи. В залесяването участвуват още вироглавият явор, дивата череша, сремежливата брезичка, кръшната топола и най-старият велможа — орехът — наметнат с широките си богати одежди, който не търпи никого край себе си, ей така, обича да се шири на свобода.

Младите култури са тъй весели, да им се ненарадваш. Така е, богата почва — разкошни фиданки...

Не можах да се нагледам на четиригодишната горска култура в „Каракуз“. Дълго стоях занемял от дивната гледка: финданките на червения дъб, избуяли колкото човешки ръст, бяха наредени на дълги, дълги редици, които опираха гръб в низината, във високата липова гора. Между редовете надигаха глави наскоро по пълнени финданки от липа, явор, бреза. Съвсем скоро те ще догонят червения дъб и ще го принудят да расте нагоре прав и жилав, както му прилича на господар на равнината.

Тук голямата битка бе заглъхнала. Лесовъдът — стопанин бе здраво стъпил на завладяната от него земя, горд, като победител!..

Но тепърва ще се овладяват още хиляди декара малоценни гори, ще се залесяват с нови бързорастящи насаждения, които ще дадат новия облик на хлебородна, равна Добруджа.

инж. Сава ПОПОВ
инспектор по горите

БИОМИНЪТ В ОВОЩАРСКАТА ПРАКТИКА

Стимулиращото действие на препарата „Биомин“ върху кайсията се изпитва от 4 години в КОС — Силистра. Опитите се провеждат от научния сътрудник при станцията — др. Никола Б. Николов. Резултатите са повече от насърчаващи. Пръскайки с 0,1 процентов разтвор от „Биомин“ дръвчета увеличават плододаването си с 16,5 на сто.

През тази година ние използувахме опита на др. Николов в нашето, Калипетровското стопанство. Работихме в градина, заемаща 10 дка площ, в която дръвчетата са на 9-годишна възраст. Насаждението е в местността „Алчака“ — над Керамична фабрика — Силистра.

Опитните дървета бяха типични за градината — с еднаква сила на развитие, здрави и приблизително еднакво натоварени с плодове. Напръскахме ги на 9 май, когато започна втвърдяването на костилките. В същото време третирахме градината с „Аспор“. Само на опитните овошки поставихме в аспоровия разтвор и „Биомин“. Пресметнахме така: на сто литра разтвор прибавихме по 0,270 литра „Биомин“ — активно вещество.

Работихме с тракторна пръскачка ОНК, като се стремяхме разтворът да достига не само листата, но и плодовете. Така бяха третирани 194 дръвчета. Един контролен ред с 28 овошки бе оставен за сравняване на резултатите. Добивът при третираните дръвчета бе увеличен с 10,48 на сто. Средно от дърво набрахме по 3,5 кг повече плодове, а от декар 83,3 килограма. Като се има предвид ниската цена на препарата (1 литър струва 0,37 лв.), малкото количество от него, което се използува за напръскване на 1 декар насаждение, както и възможността да се работи механизирано, можем да разберем, че внедряването му в практиката е твърде изгодно. При това Биоминът лесно се смесва с обичайните растително-защитни вещества (бордолезов разтвор от 1 до 2 процента, ТМТД—0,4 процента и „Аспор“, също 0,4 процента).

При беритбата на плодовете констатирахме, че там, където насаждението бе пръскано, кайсиите бяха по-добре охранени, с по-добър пазарен вид. Завяхването, което бе характерно за сушавата пролет, тук бе много по-слабо изразено. Опадването на плодовете обаче и при двата случая бе еднакво.

Използуването на препарата „Биомин“ както в нашето, така и в други стопанства на окръга, където овощарството е развито, е наложително. Така добивите от кайсиите, както и качеството на самите плодове, значително ще бъдат подобрени.

Кирил ХОРОЗОВ,
агроном при ТКЗС — Калипетрово

Наскоро в землището на ТКЗС — Срацимир бе проведено състезание-конкурс за най-добър орач. На горната снимка — част от тракторите очакват оценката за първата бразда. Долу трима победители (от ляво на дясно): първенецът Емил Георгиев от ТКЗС—Айдемир, втори — Колю Стоянов и трети Енчо Димитров — и двамата от ТКЗС Иширково.

НЕ ВСИЧКО Е НАПРАВЕНО ЗА ОСИГУРЯВАНЕ НА УСПЕХА

Колективът на потребителна кооперация „Труд“ обслужва пет села от Соколската община. Тази потребителна кооперация разполага със сравнително добра материална база и не лошо ръководство. Обаче през тази години изостава с изпълнението на плана. Ако запитате за причините за изоставането някой от търговските работници на потребителната кооперация, ще ви изтъкне като главна причина тазгодишната суша; друг пък ще изтъкне важна „обективна“ причина, липса на някои от търсените стоки; трети — някоя друга още по-важна причина и т. н.

Ние не отричаме безспорното влияние на обективните фактори върху покупателната възможност на населението, но не бива зад действителните обективни причини да скриваме субективните недостатъци в работата. В деня, през който проучвахме работата на търговските работници от село Сокол, се сблъскахме с някои очебиещи факти, които ни навеждат на мисълта, че тук през изтеклите месеци не се е работило с нужната загриженост за изпълнение на постоянните задачи в търговията на дребно и общественото хранене. Продавачът Кольо Борисов например посрещаше повечето от своите клиенти с лаконичното „не, нямаме“. Бисквити — няма, детски закуски — също. Когато се обърнахме към него с въпроса да ни каже какво няма в неговия магазин, той въздъхна и отвърна, че по му е лесно да изреди какво има в магазина. Но все пак заизрежда: макарони, фиде, захар, оцет, сирене. От домашни потреби — чинии, чаши и др. подобни. Освен тях и кафе, зеленчуци, бонбони, шевни машини, котлони. Рибни консерви — има само селда, а колбаси два вида...

Някой си потърси лампа. Отвърна му се, че има лампа пети номер, а шише осми номер. Но последната „грешка“ бе отнесена за сметка на ОКС — Силистра. Няма и сирене, защото не било получено за този ден. Известно е обаче, че сирене и мляко в окръга има в изобилие. Има ги, но и тези необходими стоки не се доставят от тази кооперация в нужните количества.

Магазинерът Кольо Борисов е дългогодишен търговски работник и до миналата година добре се е справял с изпълнението на плана, а сега за осем месеца изостава с около 25 000 лева.

В магазина за железария в същото село слушаме подобно изреждане на липсващи стоки — бои, брави, печки за твърдо гориво, улуци, телено-оградни мрежи, подови лакове, гипс и пр. Продавачката от този магазин Иванка Петрова при месечен план 25 000 лева недоизпълнява с по 3 000 лева.

В магазина за текстил-трико таж с отговорничка Бонка Маринова кооператорът Кольо Дерелиев желаеше да си купи по-тъмен плат за възрастна жена или дамска жилетка. Отговориха му, че няма такива. Макар в магазина да има доста стоки, оказа се, че оттук излизат много купувачи неудовлетворени. По-късно на съвещанието продавачката Бонка Маринова изтъкна, че за изпълнението на възложения й план тя работи с висок стоков норматив. И това макар да не е много положителен факт, все пак изиграло положителна роля. Да се получават през пролетта дрехи за зимата и през есента — за лятото, едва ли е практично. Получава се дълго залежаване на стоките в магазина, пък и в складовете на ОКС се съхраняват по-добре, отколкото в магазина. А и не всички магазини в селата разполагат с просторни помещение, за да се запасяват за цяла година.

От изказалите се търговски работници на съвещанието на потребителна кооперация „Труд“ се изтъкнаха и други слабости. Руси Иванов от с. Дичево изтъкна, че за изпълнението на плана е необходимо преди всичко доставяне на необходимите стоки. А както намекна Юсеин Рашидов от с. Суходол, доставчикът рядко обхожда съставните села. Трети изтъкнаха необходимостта от вътрешно разместване на стоките и въвеждане на книга за отзивите и пожеланията на клиентите, в която да се вписват липсващите стоки. Активността и загрижеността на търговските работници, които се проявиха на съвещанието, могат много да помогнат за преодоляване на изоставането. А тук за осем месеца планът е недоизпълнен с около 30 000 лева.

Хубавото начинание след окръжното съвещание на търговските работници — да се обсъжда работата на потребителната кооперация, като се анализират причините за изоставането, и проведеното показно приготвяне на мезета в общественото хранене на 30 август в Сокол, както и призивът на ръководството към своите търговски работници: да се борят за висока култура на обслужването, безспорно ще изиграят положителна роля. Но за това е необходимо постоянство и упоритост в ежедневната работа и ние сме уверени, че търговските работници от потребителна кооперация „Труд“ ще мобилизират всички сили за преодоляване на изоставането до края на годината.

Михаил ТОМОВ

МЕХАНИЗАЦИЯТА ПОДОБРИ ИКОНОМИКАТА

В изпълнение решенията на Партията за осигуряване на висока рентабилност от производството колективът на ДТ „Транспред“—Силистра проведе редица мероприятия за увеличаване производителността на труда и подобряване на икономическите показатели. Особено голяма роля за подобряване икономическото състояние на предприятието изиграла новата система на стопанско ръководство, която с новите изменения представлява добро съчетание на личните и обществените интереси.

Главното мероприятие, което решава до най-голяма степен въпроса за производителността на труда, е непрекъснатото механизиране на товаро-разтоварните процеси и заменянето на каруцарския превоз с моторен. Предприятието сега разполага с 28 механични и 44 превозни средства. Затова в момента най-важната задача е използуването пълния капацитет на машините. В това отношение са постигнати известни успехи. Приходите от механичната дейност бележат ръст 87 на сто и „Транспред“ — Силистра се нареди на трето място в страната по този показател. Степента на механизация е 44 на сто, като до края на годината ще бъде достигната 50 на сто. Според перспективния план съотношението между механично и ръчно извършваните процеси ще бъде към 1970 година 70:30 в полза на механичната работа. Това ще наложи и известно изменение на организацията на труда и производството. Ще се окаже необходимо отделянето на механичните и превозните средства в една отделна агенция в Силистра.

Внедряването на механизация разшири дейността на предприятието. Сега колективът може да приема повече поръчки, да обслужва по-пълно предприятията в окръга и да спазва сроковете за товарене и разтоварване на вагоните и другите превозни средства.

Атанас ВИТАНОВ

ЧАСТНИ УСЛУГИ ИЛИ . . . СРЕДСТВО ЗА ИЗМАМА

С цел да се подобрят комунално-битовите и занаятчийски услуги на населението, като се използуват за това и частните услуги, МС с постановление № 27 от 1964 год. и № 23 от 1965 год. урегулира взаимоотношенията между клиенти и специалистите, извършващи услуги.

С влизането в сила на тези две постановления в град Силистра и в окръга значително се разшири мрежата за услуги. В Силистра се извършват над 65 вида работи, в които са заети 1 200 души.

Съгласно 23-то постановление на МС от 1965 год. общинските съвети издават разрешителни и на отделни граждани за извършване на частни услуги и за упражняване на занаяти. Трябва да отбележим, че броят на частните занаятчии в сравнение с 65-та година нарасна близо два пъти. Това до известна степен спомага за бързото извършване на повече услуги на населението, но от друга страна усложни контрола по спазването на законността относно качественото извършване на услугите и правилното определяне на цените им.

Ето някой факти, които говорят лошо за частните занаятчии.

Майсторът за ремонт на автомобилни каросерии Петър Янков Чаушев за извършената поправка на кола № 09-78 поискал 1200 лева, а след намесата на компетентните органи от ОНС се оказало, че работата възлиза само на 545 лв. За ремонт на кола № 21-09 поискал 208 лева, а калкулацията установила стойност едва 105 лева. Това обстоятелство принуди съответните органи на Градския общински народен съвет да му отнемат позволителното за тази година.

Всички частни занаятчии, извършващи услуги и изработващи предмети с единична цена над 30 лева, са длъжни да правят калкулация на всяка отделна поръчка, да я представят в отдел „Цени“ при ОНС за утвърждаване и чак след заверяването й могат да инкасират по нея. Това обаче рядко се спазва от частните занаятчии, поради което от клиентите се взема поняко га двойно повече.

Освен частните занаятчии се срещат и случаи, когато хора, работещи в ТПК или държавни предприятия, същевременно приемат у дома си частни поръчки, без да имат законно право за това. Най-често такива „майстори“, без особена квалификация, извършват долнокачествени услуги, но вземат пари от клиентите, без да се придържат към каквото и да било ценоразпис или морал. Така например бъчварят Александър Тодоров Дойлов, живущ на улица „Генерал Тошев“ № 9, работи без разрешително и за всяко буре взема с по 5-10 лв. повече. Грънчарят Сава Захариев, макар и с разрешително, пласира саксиите с по 10-15 стотинки по-скъпо от утвърдените по калкулация. Освен това той продава и на частни лица, които от своя страна извършват търговия, при която произволно определят цените.

Добри Недев Добрев, Иван Петров Неделчев, Иван Караненев и някои други от с. Калипетрово работят пък на частни стройки в града и въпреки неколкократно съставените им актове, не се снабдяват с разрешителни, не постъпват на работа и в Стройрайона или в СП „Комунални услуги“, където биха ги приели.

С частно практикуване на занаята могат да се изтъкнат и доста примери с шивачи от ТПК „Дунав“, които работят по домовете си, без да имат право на това. Същото е и с други занаятчии. Но тук нямаме за цел да изброяваме всички.

Необходимо е да се предпочитат държавните и кооперативните предприятия за извършване на услуги. Те ги извършват по-качествено и с гаранция. А при необходимост да се ползуват услуги на частните занаятчии, да се иска утвърдена калкулация за извършената услуга и по нея да се заплаща. При нарушение да се известяват съответните органи на общинските народни съвети. Взискателността на клиента не е обида за честно работещия занаятчия, а акуратност, която напомня за законите на нашата страна и нуждата да се спазват от всички. Онези, които искат да печелят по нечестен път, като умишлено ограбват клиентите си чрез своеволно покачване цените на извършените услуги, трябва да се разобличават.

П. ПЕНЧЕВ

КОГАТО ИМА ОБИЧ

Човек като другите — и все пак това, което го отличава от тях, са проницателните очи и добродушната усмивка, която често озарява лицето му.

Беше обикновено облечен: със сини износени работни дрехи, с нахлупен над очите каскет и с цървули. Стадото му бе налягало под дебелата сянка на кичестата круша. А той, седнал на чешмата, се опираше на гегата си.

...Вече петнадесет години Марин Славов прекарва трудовите си дни след стадото. Неотлъчно. И все по баирите и доловете на казимирското землище. Трудно е да разбере човек кое най-силно го е привързало към овцете и към тази професия. Дали омайващата красота на зелената безбрежност, или звънливата мелодия на ранобудните птици? Дали сладката почивка край студения кладенец, или пък медният звън на хлопатарите...

...През 1946 година Марин напуска родното си село Алфатар и се заселва в Казимир. Не било лесно на двадесет и седем годишния младеж — имал жена, първо дете. Ръцете, макар и здрави, трудно изкарвали прехрана за трима. Земята изисквала много труд, а давала толкова малко.

В един късен есенен ден на петдесета година той се върнал в къщи замислен. Колебаел се. Да й каже ли? Как во пък, другите как влязоха.

— В селото ни образуват кооператив — заговорил той на жена си. — Земята ще бъде обща. Добитъкът също. Ще се жъне, бере и вършее общо. Казват и машини щели да дойдат. Да влезем и ние, а?

— Както решиш, както сметнеш, че ще ни е по-добре — отговорила жена му.

Написал заявлението с разкривен почерк и го подал до управата на кооператива. Одобрили молбата му. Дал каквото има. Останали му двете ръце — здрави и силни, и с тях заработил на полето. По-лек бил колективният труд. Скоро дошъл и първи-

ят трактор.

Плодородна се оказала първата година. Хамбарите пращели от пшеница и царевица. Членовете на кооператива получили богато възнаграждение. На тях завидели тези, които все още сами обработвали земята си.

Работел Марин на полето, но нещо не го задоволявало. Отишъл той при бригадира и казал: „Дайте ми едно стадо. Искам овчар да стана“. Овцете го привличали. Съгласил се бригадирът. Марин наремил гегата и тръгнал със стадото.

— Като всяка професия и овчарлъкът си има своя тънкост — говореше той. — Сутрин гледам пръв да изкарвам овцете. Докато има роса, па са ги по високите места. Вдигне ли се, слизам по хълмовете и доловете, та до късно вечерта. Гледам да се нахранят винаги хубаво. И най-важното, още от малки трябва да се подхранват, да заякнат — както се казва.

Разбира си Марин от овчарлъка. Отбягва да кара животните из трънаците, бодливите. Така и повече вълна дават. Гледа пръв да осемени стадото си. Нали ранните агнета са по-добри. Затова и трудът му е спорен. С високите си успехи той се нарежда на едно от първите места не само в казимирската овцеферма, но и сред колегите си от Бабушкия кооператив. Дългогодишният му опит и практика си казаха думата.

От поверените му сто овце той е получил 5 152 литра мляко при план 4 800; 398 кг вълна при план 370 и 26 агнета повече от запланувaните.

Когато завършихме разговора си, Марин нарами гегата и като разбута задрямалото стадо, се провикна:

— Хайде, чуз-з-з!

Овцете покорно тръгнаха пред него. Къде ли щеше да ги закара? Дали в ливадите, или в гората. Но все едно, той ще им намери добра паша.

Симеон КОЛЕВ

УТЕШИТЕЛНА СЛУЖБА — тел. 32-40

„НАРКООП“ — ДУЛОВО

Здравейте, другя! Как сте, наляхте ли виното — да ви дойдем на гости? Търсихме ви по телефона, но телефонът ви мълчи като радиоуредбата в Гарван (както казва дописникът Иван Недков). Нямаше ви в службата в сряда. Били сте на бригада.

Та да ви кажем защо ви търсихме. Ама няма да се нервирате като председателя на потребителната кооперация в Окорш, когато му предали писмо от ХЕИ — Силистра, в което му предлагали да бъдат сложени мрежени пердета и мухоловки в заведенията за обществено хране не... Става дума за това, че не сте осигурявали хляб за служителите, чиновниците и прочие нечленове на ТКЗС от Дуловски район. Така например преди известно време в магазина на с. Водно три дни е нямало хляб за учителите, служителите и др. Хлябът не се съхранявал при хигиенични условия. Често се продавал много сух хляб.

Такива са оплакванията.

Как трябва да отговорите вие на тези оплаквания? Първо — ще им кажете на оплакващите се, че от хляб се затлъстява и че като не им достявяте редовно хляб, те трябва да ви благодарят за тази работа, понеже им помагате да си запазят стройната талия. Колкото за сухия хляб — науката е доказала, че сухият хляб е по-полезен от мекия. Напомнете им, че ако искат да стават дълголетници, трябва да консумират предимно сухичък хляб.

Смятаме, че с тези препоръки ще ви помогнем да се утешите.

ТКЗС — ПАИСИЕВО

Драги другари, получихме препоръчано писмо от една ваша крава. Тя се оплаква, че силажирането във вашето стопанство нещо изоставало, и се тревожи, че за нея и за нейните приятелки (също крави) на зима щяло да има рамазан. Разбирате ли й намека? Но на нас не ни минават такива намеци. Докога хората ще се грижат за животните те? Да не са по-умни от нас?

БЕЛЕЖКА НА СЛУЖБАТА: Горното утешение се отнася и за другарите от кооперативните стопанства в Главиница и Дулово, където силажирането то също не върви с бързи темпове.

ТКЗС — ЧЕРНОЛИК

Любезни местни ръководители, ако някой ви попита защо изоставате с беритбата на царевицата (както сочи свеженото на ОНС), вие му отговорете просто и кратко: „Та къв е сезонът!“. Ами че вие ли сте виновни, че гроздоберът и беритбата на царевицата съвпадат по време? Ами няма да си оставим сега кехлибареното грозде и да се юрнем по блоковете за маму ли.

Не искаме да кажем, че причината е в гроздобера. Вие си знаете причината. Но съвсем естествено е, когато узрее гроздето, стопанинът да си го прибира, да направи шира и т. н. Как е резняка?

Въпросът задаваме и към факторите от стопанствата в Алфатар и Окорш.

УТЕШИТЕЛ № 13

СВЕТКАВИЦИ

Преди да обелиш зъб на някого — мисли си за зъбите.

...

Характерни белези: нос — правилен, душа — крива.

...

Безгрижните ни създават най-много грижи.

...

Само бухалите се гордеят с тъмното си минало.

...

Наливаше вода във виното. Но веднъж го хванаха и му взеха водата.

...

Който бърка в меда, бижат му пръстите...

...

Заплашиха котарака, че ще го натикат в миша дупка, и той се зарадва.

...

Светът е широк за тези, на които им е широко около врата.

...

Играчката се оплака, че всеки си играе с нея...

Турхан РАСИЕВ

Един се прочу, че имал златни уста. Нападнаха го разбойници и го ограбиха.

...

Един си криеше интересите, за да бъде по-интересен. И като станеше по-интересен, започваше да говори за интересите си. След което ставаше безинтересен.

...

Острите камъни брашно не мелят — за това си има тъпи такива.

...

Позволиха му да си развява байрака — байракът беше бял.

...

Не вдигай много пара, за да не ти сложат капак.

Марин ХАРАЛАМБИЕВ

Кражбата е просия на самообслужване.

...

Смелостта е афектиран страх.

...

Крайно време е нощната тишина да се постави на дневен ред.

...

Когато някой започне да печели много, започва да губи доверие.

Стефан ПЕТКОВ

Всеки знае, че хубаво нещо е нафтовата печка. Пали се бързо, топли добре и гори двадесет и четири часа, без да спре. Не ти трябват въглища, не ти трябват дърва, а слагаш един варел нафта в мазата и ти е мирна главата. Няма пепел и прах, няма сгурия и нечистотия, няма „докерски стаж“ — да мъкнеш пълни кофи с топливо до горния етаж. С една реч — чисто, практично, икономично и естетично. Да, но докато си вземеш нафтова печка от магазина за „1001“ стоки, срещаш 5001 пречки.

Първо, трябва да обикаляш един месец около магазина, за да разбереш печки кога ще има. Второ, да търпиш да те блъска, натиска и лашка стоглава опашка. Трето, четвърто, пето и така нататък — да ти стане живота с пет години по-кратък.

Така направил и моя приятел Стоян Чолака. На 31 август осъмнал в три часа пред магазина и чака. Чака за нафтова печка, че не вземе ли, в къщи ще го гази мечка. Да, но не чака само той, а хора безброй. И всеки се натиска да бъде по-напред да хване ред. Изтъкват се аргументи и факти, „борави“ се с рамена и лакти... Гледал Чолака и си казал — не, така не бива. Поел той ценна инициатива. Започнал да раздава картончета с номера по идването на чакащите хора и се уталожил спора. Въдворил се ред. Първите били сигурни, а останалите, ако имат късмет...

Но часът станал 6, станал 7, станал 8 и половина, а печки не докарват на магазина. Вдигнали се протести и олелия.

— Бре каква е тази търговия! Кой създава пречки при снабдяването с печки?!!

Спорили, умували чакащите кандидати и решили да изпратят в складовата база делегати. Един от избраните кандидати бил Чолака — мъж умен, устат и малко нахакан. Отиват делегатите в складовата база на ДТП-то и според както в такива случаи е прието, запитали кой е главният по разпределянето и ек спедицията на печките. Питали тук, питали там и разбрали, че това е Осман.

Намерили те Османа и го запитали има ли печки и кога ще се изпратят в магазина. Той им отговорил с една дума — има, — и им посочил натоварения камион със спукана гума.

Тогава делегатите го помолили да им каже колко печки има, защото част мнозина, та ако печките примерно са 20 броя, останалите кандидати да напуснат строя. Да не си губят времето в напразно чакане. Но Осман може би си имал друг план и ги отрязал:

—Я си обирайте багажа! Колко са печките, няма да ви кажа. Идете пред магазина и чакайте! Който свари, ще вземе. Моля, пестете ми ценното време!

— Ама...

— Чувате ли какво ви се казва? Напуснете района на търговската база!

Така ми се оплака моят приятел Чолака и едва не заплака. Редно ли е, казва, търговски служител, към когото ние сме от несохме най-учтиво, даже и с поклони, така да ни изгони. Той, който трябва да цени времето на хората и да се стреми да няма опашки, бива ли да постъпва така? И ме пита да отнесял ли въпроса „по-нагоре“.

Гледах го и се чудех какво да му отговоря...

Минчо ДИМИТРОВ

ЗАСЕЧКИ ПРИ ПОКУПКА НА НАФТОВИ ПЕЧКИ

Стоян ГРОЗДЕВ

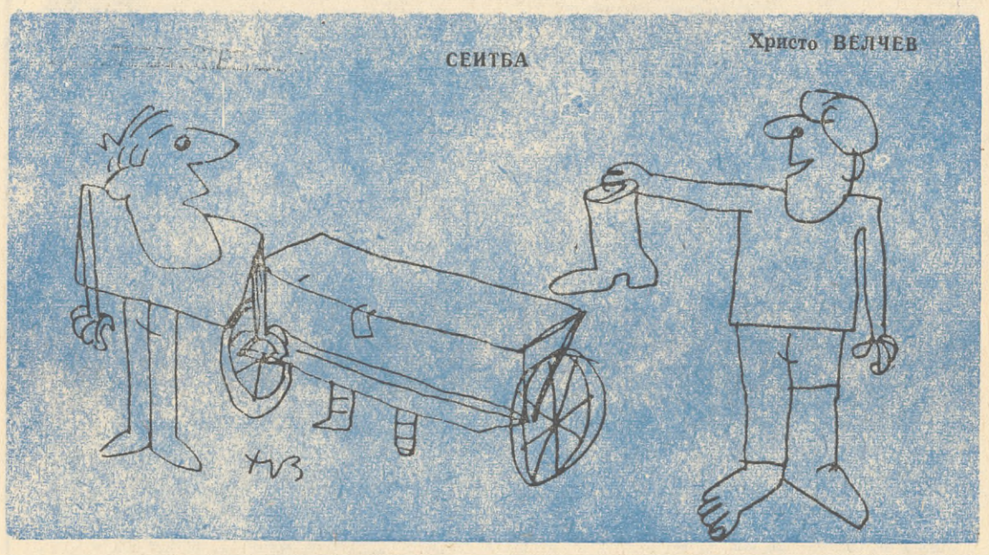
— Хайде да влезем в царевичния блок. И днес няма никой в него!

Съдба

Дреме в блока от година,
сякаш без стопанин,
за силаж една машина —
корени ще хване.

Сняг зимъска я завява,
дъжд валя я тука
и сега тя става... става
само за боклука.

Иван СЕВЕРНЯШКИ

СЕИТБА — Христо ВЕЛЧЕВ

— Липсва един ботуш на сеялката.
— Ето, вземи моя.

САТИРИЧНИ МИНИАТЮРИ

Благодарност

Водачът на ескимосите благодари от името на цялата група за оказания хладен прием.

. . .

— Какво ще желаете, моля — пита сервитьорът.

— Каквото и да е, само да е прясно.

Сервитьорът се забавя доста време, след което донася... прясно мляко.

Късметлия

Най-после срещна Щастието. И то му се усмихна. Лъчезарно, подкупващо. Да, но само му се усмихна. Ръцете на Щастието бяха заети — носеше подаръци за други хора.

Атанас ДИМИТРОВ

Кое е важното

В една гора се състоя конкурс за най-красива мъжка фигура. Журито без най-малко колебание даде първата награда на елена.

Животните запротестираха:

— Как може един рогоносец да вземе първото място?!

— Наистина е рогоносец. Но важното е, че рогата му са сложени красиво!

М. Х.

. . .

Директорът пита учениците от един клас:

— Кои часове са ви най-интересни?

— Свободните! — отговарят те.

Йордан НИКОЛОВ

Дребни портрети на някои предмети

НОЖ — част от дефицитен ресторантски сервиз.

. . .

РОГА — вносен сувенир, намерил пазар и у нас.

. . .

ТРАНЗИСТОР — невъзпитана крещяща кутийка.

ИГРОСЛОВИЯ.

Всяко повдигане на нивото залива по-нискостоящите.

. . .

Леката кола действува като компас на някои момичета.

СТРОИТЕЛНИ СИТНЕЖИ

Зидарите не са прави, когато изкривяват зидарията.

. . .

Има строители, които без да са ходили в Пиза, строят наклонено.

Митко БРЪЗИЦОВ

ЕПИГРАМИ

ИЗПОВЕД

Готов съм, граде, да възпея
провинциалния ти чар,
но в теб не мога да живея
защото няма в тебе бар.

ЗАВЕЖДАЩ ОТДЕЛ

Всъщност той отдела не завежда.
а го обзавежда.

* * *

Панаирите, панаирите
в моя град —
на безвкусицата
парад...

„ЧИТАТЕЛ“

В читалнята
отби се той веднъж.
Валеше дъжд.

* * *

Все още някъде,
другарю Максим Горки,
човек —
това звучи горко!

СЛЕДИ СЛЕД ТЕБЕ...

Ти живуркаш в тихите води,
но по новите ни друми
ще останат и след теб следи...
от автомобилни гуми.

Симеон МАНОЛОВ

ХАМЕЛЕОНСКА ФИЛОСОФИЯ

Подобрявам
своя поминък —
одобрявам
и така, и инък.

К. Н.

* * *

Написа статия критична
той
за романа на приятел
свой.
А после... после хонорара
изпиха двамата във бара.

Хетко НИКОЛОВ

ЗАСЕДАНИЕ

— Другари, смятам заседанието да бъде открито — рече председателстващият и изгаси деветата си цигара.

— Да бъде, да бъде! — съгласиха се другите и продължиха да чоплят печени семки, макар че шулупките вече закриваха ходилата им.

Председателстващият отвори една дебела папка и заговори по първа точка от дневния ред.

Стаята бавно изстиваше, прозорците замръзнаха.

Председателстващият извади втора, по-дебела папка и продължи да чете.

Шулупките бяха покрили бюрото и столовете, виждаха се само три глави.

Председателстващият извади девета папка и зачете.

Вън пекна слънце, снегът се стопи; птиците започнаха да се връщат от южните страни, а заседанието продължаваше.

И наистина — на вратата още от есента стои табела: „Не влизай, заседаваме!“

Добри ЙОРДАНОВ

ХУМОР БЕЗ МИТО

—Как се осмелихте снощи да целунете жена ми?

— Наистина, като я видях днес на дневна светлина, и аз сам се чудя.

...

— Госпожо Шмит, вие не сте ли запазили за себе си гробно място до мъжа си.

— О, знаете ли, той хърка ужасно.

...

Развълнувана, госпожица Лулитича в парка, викайки:

— Дръжте онзи господин, дръжте го! Той искаше да ме целуне.

— Е, не се ядосвайте толкова! — казва случаен минувач. — Все ще се намери още някой, който да поиска да ви целуне.

Превод от немски: Кр. Георгиева

— Сервитьор, каква е разликата между бифтека за шест марки и бифтека за четири?

— С бифтека за шест марки подаваме по остър нож.

...

Регулировчикът спира колата и иска документите за правоуправление на седящата зад волана жена.

Тя се усмихва кокетно:

— Закъснели сте, другарю милиционер, вчера ги взе ваш ият колега.

В ТЕКСАС

— Татко, защо този певец се клати като пее?

— Защото движещата се цел се улучва по-трудно, синко.

...

Юхан решил да даде за зестра на дъщеря си Ема най-хубавата си крава и обявил това така:

— Който се ожени за дъщеря ми Ема, ще вземе хубава крава.

...

Двама джентлемени след бурно прекарената вечер излизат от ресторанта. Навън е тъмно.

— Чуваш ли, Джон, колко хубаво пее чучулигата?

— Никаква чучулига не е това. Пее пъстървата.

— Ти си се побъркал! Пъстърва? През нощта?

МИМОХОДОМ

Мухите нямат нищо против кравите, а само против опашките им.

...

От него излезе добър човек и... изчезна някъде в неизвестно направление.

...

Пирамида се получава, когато синът седи на врата на бащата, който пък седи на врата на обществото.

...

„Закръгляй се!“ — изкомандуваха на Единицата и тя стана Нула.

Превод от руски

О Б Я В А

ТРАКТОРНО—РЕМОНТНИЯТ ЗАВОД
в гр. Генерал Тошево, Толбухински окръг,
разполага с ремонтиран обменен фонд:
Цели трактори ДТ—54 и двигатели Д—54.
ТКЗС и ДЗС могат да получат трактор или двигател веднага при поискване.
Справка завода.

О Б Я В А

Общински народен съвет с. Главиница, Силистренски окръг,

О Б Я В Я В А,

че продава лека кола марка „БАРКАС“.

ЗАВОД „ОРГТЕХНИКА“ — Силистра търси да назначи юрисконсулт. Заплащане за предприятие II кат. Справка личен състав, тел. 28—72.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 111 (1428) | Вторник, 24 септември 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДЕПОЗИТ

УДАРНИ ДНИ И НОЩИ

Всяка година дните на септември са най-трудните и напрегнати дни за зафировските кооператори. По това време те имат да прибират слънчоглед, царевица, зеленчуци, грозде, тютюн, да вадят захарно цвекло и да се готвят за сеитба. А тази година към всички тези задачи се прибави и силажирането, което друг път се върши през август. Причината е, че стопанството зася близо 8 000 дка царевица втора култура, която се силажира сега. Тя се развиде много добре и дава по повече от един тон зелена маса от декар.

Всъщност силажирането не отнема много работна ръка и не пречи на кооператорите в беритбата на пролетните култури. То обаче изисква много транспортни средства, от които стопанството сега чувствува голяма нужда. За да се обслужват добре двата силажокомбайна, трябват най-малко по 8—10 камиона на ден. А транспортни средства са необходими и за обслужване на кукурузокомбайни, за извозване на слънчоглед, цвекло, грозде и друга продукция.

Помощ на стопанството оказаха общинският народен съвет и селкоопът, които изпратиха своите камиони да извозват селскостопанска продукция. Но с това въпросът не се решаваше. Трябваше да се предприеме нещо по-сериозно. След известно умуване и обсъждане изход е намерен. Управителният съвет решава транспортните средства да преминат на двойна езда и да заработят денонощно.

В стопанството се свиква съвещание. На същия правоспособни шофьори, които сега не работят пряко в автотранспорта, се поставя въпросът да застанат зад волана. Между тях са механикът по автотранспорта Александър Петров, механикът на растително-защитната бригада Върбан Момчев, диспечерът Георги Георгиев, шофьорът на „Пикап" Илия Георгиев и други. А на механиците на двете бригади на с. Зафирово Васил Василев и Георги Енев е поставена задачата да заработят на силажокомбайните.

Решението бързо е приведено в действие. Условия за денонощна работа по силажирането бяха създадени. Отговорните хора в селото, между които председателят на стопанството, главният агроном, партийният секретар и други, решиха да дежурят по ед на нощ в седмицата. Тяхната задача бе да осигурят нормален ход на работата, като отстраняват всички евентуално възникнали по технически или организационни причини трудности.

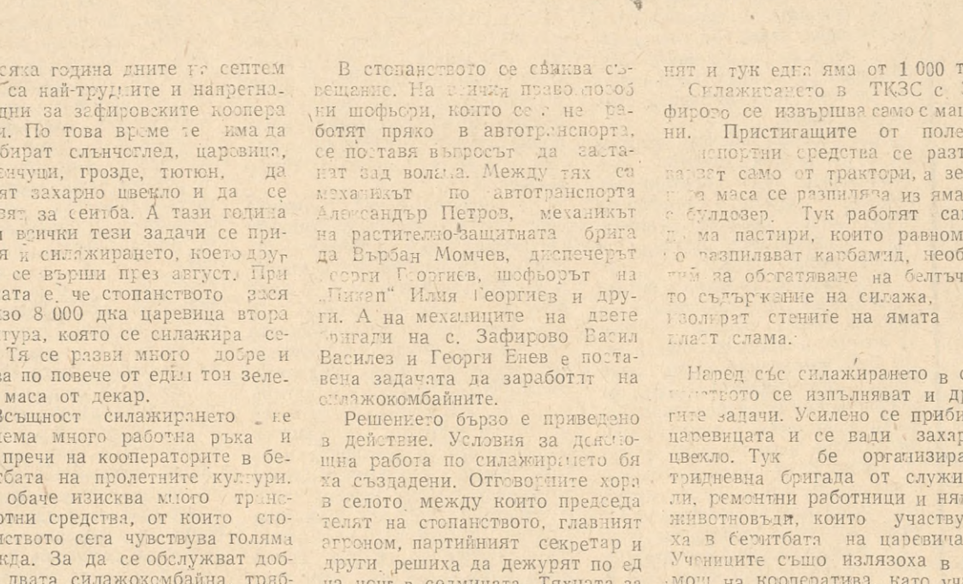
При така създадената организация силажирането в ТКЗС с. Зафирово бе значително ускорено. На денонощие сега се подготвят не по-малко от 500 т силаж. Отделни шофьори като Стоян Дончев и Ангел Иванов превозват на смяна около 70-80 т нарязана маса. За кратък период от време бяха напълнени две ями от по 1 000 т всяка в стопанския двор на с. Зафирово. След това силажокомбайните се прехвърлиха в с. Богданци, за да напълнят и тук една яма от 1 000 т.

Силажирането в ТКЗС с. Зафирово се извършва само с машини. Пристигащите от полето транспортни средства се разтоварват само от трактори, а зелената маса се разпилява из ямата с булдозер. Тук работят само двама пастири, които равномерно разпиляват карбамид, необходим за обогатяване на белтъчното съдържание на силажа, и изолират стените на ямата с пласт слама.

Наред със силажирането в стопанството се изпълняват и другите задачи. Усилено се прибира царевицата и се вади захарно цвекло. Тук бе организирана тридневна бригада от служители, ремонтни работници и някои животновъди, които участвуваха в беритбата на царевицата. Учениците също излязоха в помощ на кооператива, като участвуват в обелването на царевицата, прибрана от кукурузокомбайна. За да се ускори беритбата на тази култура, бяха приспособени и пуснати в царевичните блокове два зърнокомбайна.

С бързи темпове се върши и подготовката на почвата за сеитба. Над 50 на сто от предвидените площи са вече изорани. Ръководството на стопанството се е заело да осигури до 1 октомври подготовката най-малко на 86 на сто от площта, определена за есенници.

Емил ПРАХОВ

Силите на всички кооперативи сега са съсредоточени за по-бързото прибиране на царевицата и освобождаването на площите, заети от нея.

НА СНИМКАТА: Звеното на Мехмед Исмаилов от с. Водно бере царевица.

Окръжна пионерска среща в Силистра

23 септември е рождена дата не само на Българската народна армия, но и на боевата организация на българските деца — ДПО „Септемврийче". Създадена по личната инициатива на вожда и учителя на българския народ Георги Димитров, тя възпитава в своите редици доблестни и родолюбиви млади патриоти.

По случай 24 години от този ден в понеделник в Силистра се събраха на Окръжна пионерска среща представители на пионерските команди, отряди и дружини от окръга и града. Стройни те им редици, поели от Пионерския дом в Силистра начело с осем фанфаристи, спряха пред паметника на падналите за свободата добруджанци, където свеждоха алените знамена и положиха венец.

Вълнуващото и мило тържество се проведе в салона на Окръжния народен съвет. Пионерката Валя Целова от Силистра обяви срещата за открита. С хубав литературно-музикален монтаж пионерите проследиха най-ярките събития от героичната история на нашия народ. Светла Божкова, председател на Окръжния пионерски щаб „Възход", отчете съревнованието между пионерите от окръга, което се води под името „25 години свободни и щастливи".

Приветствия към пионерите поднесоха: Николай Георгиев — от името на Окръжния комитет на БКП и всички комунисти от окръга, Гинка Пецова — председател на Окръжния съвет на ДПО „Септемврийче", полковник Ценов — командир на 31-ви силистренски пионерски полк, и чавдарчетата от града.

Директорът на Пионерския дом в Силистра Георги Атанасов обяви наградите на Окръжния съвет на ДПО „Септемврийче" за най-добрите пионери, пионерски команди, отряди и дружини от окръга. Тържеството завърши с богата литературно-музикална програма.

Л. АЛЕКСАНДРОВ

Тържествено събрание

Снощи в салона на Окръжния народен съвет бе проведено тържествено събрание, организирано от Окръжния и Градския комитет на Партията, Окръжния комитет на Отечествения фронт и Комитета на запасните офицери, с което бе честувана 24-та годишнина от създаването на Българската народна армия и 45-та годишнина от Септемврийското въстание 1923 година. Две годишнини, неотделими от славната история на българския народ, от неговите богати революционни традиции, от стремежа му да живее свободен. На събранието присъствуваха другарите Христофор Иванов, Боян Михнев, Мико Николов, Георги Кардашев — членове на Бюрото на ОК на БКП, др. Александър Чолаков, председател на Окръжното ръководство на БЗНС, и други.

За бойния празник на Българската народна армия, 23 септември, за славната септемврийска епопея доклад изнесе полковник Младен Ценов, началник на Военно окръжие. Той говори за безсмъртния подвиг на народа ни, който през 1923 година се вдигна на борба срещу настъпващия фашизъм. Изградените въоръжени работническо-селски отряди и бойни дружини написаха едни от най-славните страници в революционните традиции на страната. Техният пример и жертвоготовност в Мъглиж и Бойчиновци, в Стара и Нова Загора не ще помръкнат никога. Те ще останат пример за идните поколения. От зародиша си през 1923 година Българската народна армия премина и през закалката на партизанското движение, когато Партията оглави цялостната борба срещу капитализма и фашизма. В историческите дни на Деветосептемврийското въстание Партията постави на принципно нови начала цялата армия, която имаше нови задачи, характер и цели.

През Отечествената война Първа българска армия взе своя устрем и храброст в устрема на Съветската армия за разгрома на фашистките пълчища.

Днес Българската народна армия, с непобедената досега огнена мощ, стои на верен страж на социалистическите завоевания на страната. Нейните войни, редом с войните от Съветския съюз и другите братски страни, днес изпълняват с чест интернационалния си дълг в Чехословакия.

Събранието гласува телеграма до ЦК на БКП.

Накрая беше прожектиран интересен филм.

Светослав ИВАНОВ

Механизираното почистване и товарене на слънчогледа на площадката в с. Водно помогна за по-бързото прибиране на продукцията.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Пред празника на машиностроителя

Надпланово производство от 100 000 лева

Трудовият колектив на Завода за металорежещи машини в гр. Силистра води упорита борба за спечелване на съревнованието между промишлените предприятия, организирано в чест на юбилейната годишнина на социалистическата революция в България. Ежемесечно експедиторите изпращат десетки хидравлични ножовки на клиентите в чужбина. Сега предстои експедирането на 60 ножовки за Германската демократична република. Качеството на машините е високо, затова външният им пазар се разширява ежегодно.

Преди известно време бе завършена подготвителната работа по производството на ленточно-резната машина, която е нов, крупен успех за силистренските машиностроители. Първите 7 бройки са вече произведени и изпратени на клиентите. Сега са пуснати в производството още 10 броя, с които се поставя началото на серийно производство.

Икономистите и специалистите от завода извършиха грижливо комплексните наблюдения и критичния анализ. Те им показаха слабостите в организацията на производството, труда и управлението. Приетите мероприятия вече се прилагат в практиката и ще доведат до значително повишаване производителността на труда и рентабилността. Колективът с чест изпълнява задачите, поставени с 44-то постановление на ЦК на БКП и Министерския съвет.

На 21 септември работниците от ЗММ — Силистра се поздравиха с още една победа. Те изпълниха с 9 дни предсрочно деветмесечния си план. До края на месеца се предвижда производството да се увеличи с още 100 000 лева, с колкото ще бъде преизпълнен планът за деветте месеца.

В дните преди 24-та годишнина на Девети септември колективът бе присъден високото звание „Бригада за комунистически труд" на бригадата, която изработва хидравлични помпи, и на бригадите пасовчици и стругарска. Техните бригадири — Димитър Желев, Георги Митов и Петър Хоровозов обещаха да дават високо качество на изработката и в чест на деня на машиностроителя да преизпълнят производствените планове.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

Рецитал-конкурс в Силистра

Неделният ден се превърна в празник за любителите на поезията в Силистра. Тук се проведе поредният рецитал-конкурс на самодейците от крайдунавските градове. Гости на Силистра бяха младите рецитатори от Видин и Русе. От девет часа сутринта започна прослушването на изпълнителите. В журито бяха артисти и любители на художественото слово, а негов председател — Любомир Абаджиев, артист от Театъра на словото. Конкурса откриха самодейците от кръжока по художествено слово при Профсъюзния дом на културата с малък рецитал от народна любовна лирика — едно оригинално хрумване, изпълнено ако не с много майсторство, то поне с много жар. След това започна представянето на видинчани. Стиховете бяха повече интимна лирика, събрана из творчеството на стари и съвременни поети, оставили в думите най-нежните трепети на сърцата си, вечно влюбени и търсещи.

След тях стана представянето на русенските самодейци. С оригинални идеи бяха наситени техните два рецитала — „Страданията на един народ", по повестта на Любен Каравелов „Неда", изпълнен от самодейния колектив при Захарни заводи, и „Русе по пътя на безсмъртието", изпълнен от рецитаторския колектив при ТПК „Съгласие".

След това дойде ред на домакините. На сцената, по пътеката на любовта, тръгнаха след стиховете на Яворов и Дебелянов, Багряна и Дамян Дамянов, Лиляна Стефанова и Станка Пенчева младите самодейци от кръжока по художественото слово при читалище „Доростол". Техните гласове, развълнувани и искрени, говореха за онова голямо и чудесно у хората, което са възпели поетите на всички времена, което са нарекли любов, огромна и вечна, като самия живот.

За колективните изпълнения първа награда не бе отсъдена. Втората си поделиха нашите самодейци и рецитаторският колектив при Захарни заводи — Русе, а третата награда получиха изпълнителите от ТПК „Съгласие". Индивидуални награди получиха: Иванка Павлова от Видин, за композицията „Говори любовта", Васил Попов от Русе, за „Борба" на Ботев, и Пролетка Вангелова, също от Видин, представила се с „Небе на обичта", на Станка Пенчева.

Освен трите първи награди бяха раздадени и три втори — на Жоро Иванов от Видин за стихотворението на Давид Овадия „На сватба", на Виржиния Даскалова от Русе за участието в рецитал и на видинския самодеец Емил Кирилов за композиция по стиховете на Владимир Башев. Имаше и четири трети награди, три от които спечелиха нашите самодейки Величка Петрова, за „Изворът на белслогата", Нелушка Асенова, за „Нераздолни" и Румяна Гидолова, за „Кочо". С трета награда бе отличена и Елисавета Касабова от Видин, за стихотворението „Лози в Мон Мартър". От 19,30 часа наградените самодейци изнесоха рецитал пред силистренските граждани.

Валентин ЧЕРНЕВ

СВЕДЕНИЯ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 20. IX. 1968 г.

ТКЗС	Прибиране царевица за зърно I к. в %	Освободени площи от царев. стебла — вс. в %	Подготвени площи за сеитба в %	Силажиране всичко в %
Айдемир	53	16	37	31
Калипетрово	36	13	51	28
Бабук	54	10	46	60
Алфатар	47	20	42	86
Алеково	32	15	47	56
Ишириково	68	20	63	67
Смилец	98	30	69	68
Попина	18	11	46	17
Сребърна	47	14	45	31
Ситово	56	9	59	64
Срацимир	53	23	54	22
Кайнарджа	35	10	53	85
Голеш	57	10	45	35
Средище	23	11	40	27
Тутракан	70	21	55	39
Нова Черна	61	25	71	10
Старо село	81	25	60	40
Белица	54	21	64	41
Главиница	54	14	41	46
Ст. Караджа	54	10	42	22
Сокол	22	5	43	17
Зафирово	26	18	57	44
М. Преслав	55	8	64	43
Дулово	53	6	45	47
Междел	81	12	45	28
Окорш	29	10	43	36
Секулово	31	8	35	20
Добротица	70	12	62	71
Черноглик	43	15	37	13
Паисиево	28	7	41	21
Всичко ТКЗС	49,5	14,3	50	40

Международна информация

НОВ ПОДВИГ НА СЪВЕТСКАТА НАУКА И ТЕХНИКА

ОТЗИВИ ЗА „СОНДА — 5"

БЕРЛИН, 23 септември. (ТАСС) — Обществеността на Германската демократична република преценява успешното завършване на полета на автоматичната космическа станция „Сонда — 5" по трасето Земя — Луна — Земя като нов блестящ подвиг на съветската наука и техника в усвояването на космическото пространство. „Това е нов подвиг на страната на комунизма, подчертава „Нойес дойчланд". Той ще помогне да бъдат разрешени важни научно-технически проблеми и открива широки перспективи за по-нататъшно изследване на вселената."

„Съветският съюз, пише в. „Берлинер цайтунг" с помощта на успешния полет на космическата станция „Сонда — 5" направи принос в разрешаването на нови научни проблеми. За това говори днес целият свят, подчертавайки превъзходството на Съветския съюз над САЩ в областта на изследването на космическото пространство". В. „Трибюне" нарича полета на автоматичната станция „Сонда — 5" нов триумф на съветската наука и техника, забележителен принос в изследването на Луната. (БТА)

ВАРШАВА, 23 септември (ТАСС) — Полските вестници публикуват днес на видни места съобщения за новия успех на Съветския съюз в усвояването на Космоса. „Трибуна люду" подчертава, че за пръв път в света е преодоляна една от най-сериозните трудности в усвояването на пътищата, водещи към Луната — осъществено е изстрелване на управлявана от земята космическа станция и връщането ѝ на Земята. В. „Жолнеж Волношчи" характеризира връщането на автоматичната космическа станция като „фантастичен успех". Той подчертава, че полетът на станция „Сонда — 5" представлява качествен скок в областта на космическата и инженерната мисъл, който може да се сравни с изстрелването на първия спътник, мекото кацане на Луната и на Венера, създаването на първия изкуствен спътник на Луната и автоматичното съединяване на обекти в Космоса". (БТА)

ОТАВА, 23 септември (ТАСС). — „Още една огромна стъпка по пътя към осъществяване на полет на човека до Луната, с тези думи канадската телевизия направи в последните известия съобщение за новото блестящо постижение на съветската космическа наука. Днес канадското радио няколко пъти предаде съобщението за успешното завършване на полета на „Сонда—5", подчертавайки при това, че полетът на съветската автоматична космическа станция даде възможност да се получи много ценна научна информация и че Съветският съюз отново е изпреварил Съединените щати. (БТА)

РИМ, 23 септември. (ТАСС) — „Полетът на автоматичната станция „Сонда—5" е безспорно, твърде значителна стъпка на съветската наука и техника по пътя на изследването на Луната от човека и несъмнено представлява успешна генерална репетиция пред полета на космически кораб с хора на борда по маршрута Земя—Луна—Земя", пише римският вестник „Темпо".

„В летописа на съветската космонавтика се прибави още един фантастичен успех, подчертава в. „Паезе сера". Значението на този успех е огромно както от гледна точка на перспективите, които то открива пред полета на човек до Луната, така и от гледна точка на извънредно сложните космически проблеми, които бяха разрешени. Вестник „Унита" под заглавие „Сензационен космически подвиг на съветската наука" отбелязва, че „съветските учени първи са получили възможност да разглеждат и изучават апаратурата, която е била в далечния космос и влязла в непосредствен контакт с неговия живот". (БТА)

партиен живот

МЯСТОТО НА ПАРТИИНИЯ АКТИВ В ПОЛИТИЧЕСКАТА АГИТАЦИЯ

Основното в политическата агитация е убедително да се разясняват политиката и решенията на БКП, проблемите на международното комунистическо и работническо движение, местните въпроси, конкретните производствени и други задачи на трудовите колективи. Изхождайки от задачите и въпросите, които следва да разясняват ППО сред трудещите се, необходимо е да се извърши грижливо и внимателно определяне състава на актива на ППО. В него да влязат членове на партийните бюра, ръководители на масови организации, активни членове на ДКМС, БЗНС, стопански ръководители, специалисти, активни борци против фашизма и капитализма, жени и други по-подготвени и с по-високо образование хора.

В редица общински партийни организации на нашия окръг, като то Попина, Алеково, Паисиево, ДЗС—Силистра, активът все още не е определен. Секретарите на ОПК говорят за агитаторски апарат и не правят разлика между актив и група докладчици. Известно е, че не се познават добре документите на ЦК на БКП и най-вече мероприятията от 4. VI. 1965 г. за подобряване на политическата работа сред населението.

Умелото и конкретно използуване на актива зависи до голяма степен от местните условия, от опита на актива и неговата подготовка, от партийното ръководство на актива. Политическата агитация може да бъде навременна и ефективна само ако на всеки агитатор се поставят редовно поръчения да изнася политинформации, беседи, да чете статии, да разяснява постановления на ЦК на БКП и МС и др. Под ръководството на секретаря на ППО в месеца трябва най-малко два пъти да се провежда инструктаж с агитаторите, който да се отразява в специална тетрадка. Инструктажите могат да се правят от секретаря на ОПК, председателя на ТКЗС, СНС, специалисти и други, в зависимост от характера на въпросите, които ще се разясняват сред трудещите се. При всяко събрание на актива да се отчита работата и да се поставят нови задачи, което значително би активизирало агитаторите.

В ППО — Кутловица, Алфатар — II-ра полевъдна, В. Левски — полевъдство, Срацимир — животновъдство и техническа работилница, ДИП „Добруджа", „Булгарплод", ДЗС — Силистра, ДЗС — Окорш и други активът е определен, но през цялата 1968 година нито веднъж не е събиран. А има и такива ППО, като в Попина, където активът от 2-3 години не е събиран.

Независимо че в състава на актива са включени най-подготвените хора, това не освобождава ППО от задължението да организират обучението му. Агитаторът не само разяснява политиката на БКП, но и убеждава хората в правотата на партийните решения. Това налага той да е идейно убеден, добре и навреме информиран по най-важните решения на ЦК на БКП и МС и редовно да е снабден с таблици, справки, брошури, тезисни материали, библиографски справки и др. Особено много би помогнало за подобряване на работата обмяната на положителния опит в дейността на актива. Такива мероприятия могат да се проведат в ППО, в общинската партийна организация или между 2-3 общински партийни комитети.

Срещите в ОПК със секретарите на ППО по въпросите на политическата работа се практикуват по-често, но по-нататък секретарите не се срещат с актива и не му поставят задачи. Не е добре, когато въпросите се поставят само пред актива и понататък те не достигат до трудещите се. Ефектът от такава политическа работа няма да бъде голям. Провеждането на много инициативи и мероприятия от ОПК, но с едни и същи хора, не дава добри резултати.

Провеждането на екскурзии до важни исторически и стопански обекти, придружени с подходящи лекции, също би помогнало за обучението и възпитанието на актива на ППО.

При сегашното състояние на масово-разяснителната работа сред трудещите се ППО обхваща под идеологическото си въздействие по-голямата част от населението. Срещат се обаче ППО, които работят само с определен брой хора. Например ППО в село Орешене от 400 жители работи само с около 50-60 души, а с останалите нито ППО, нито ОПК мисли как да работи. В село Долец от 780 жители се работи с около 180. Активът се събира от кампания на кампания, и то само по стопански въпроси.

Съветът би могъл да ръководи актива на ППО, редколегията, радиокомисията, комисията по нагледна агитация и комисията по работата с библиотеката. Където има условия, могат да се изграждат и клубове на агитатора. Това богато разнообразие на форми и средства трябва навреме и творчески да се използува от ППО за получаване на по-голям политически ефект сред трудещите се. В това отношение сравнително по-добре работи ППО — животновъдство в село Алфатар. Под ръководството на ППО са проведени много инициативи, които са помогнали за възпитанието на животновъдите и техника. Всички мнения, въпроси, предложения активът обобщава и след това предлага на ППО за решаване. При това много е важно в нашата политическа агитация да не се допуска формализъм и шаблон. На едно място може да се наложи да се говори групово, на друго — идивидуално, на трето да се даде личен пример — всичко зависи от условията и обстановката. От ППО и актива-комунист се изисква да проявяват по-голяма активност, инициатива и творчество. Това ще помогне да не допускаме хората да научават едни или други въпроси погрешно, от други източници.

В плановете на ГК, ОПК и ППО фигурират повече стопански въпроси и съвсем са ограничени политическите. Задачата е да се помисли много сериозно при планирането на партийната работа. Въпросите на идеологията да се поставят в центъра на работата на ППО, ОПК и ГК. Ясно да се разграничават функциите, от една страна, на партийните органи и организации, и от друга, на стопанските органи. Това ще доведе до издигане още повече ръководната роля на Партията, както се предвижда в решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП. Активизирането на дейността на агитаторите ще ни помогне за достойна среща с 25-годишнината от победата на социалистическата революция в България.

Т. ДИМИТРОВ

ВОЙНИШКОТО ВЪСТАНИЕ 1918 ГОДИНА

Великата октомврийска социалистическа революция оказа мощно въздействие върху развитието на революционното движение у нас. Особено заразителен по онова време за широките народни маси бе примерът за настъпване на изход от бушуващата империалистическа война. В резултат на това рязко се засили антивоенната борба както сред войнишките маси, така и в тила по градовете и селата.

В края на 1917 и началото на 1918 г. стопанската разруха, продоволствената криза и жестокото ограбване на трудещите се от буржоазията и от германските империалисти станаха трудно поносими. Ярко се очертаваше и гибелната за националните интереси на България политика на управляващата буржоазно-монархическа клика. За народните маси бе ясно, че не национално обединение, а нова национална катастрофа носи империалистическата война.

При тази обстановка нашата Партия засили своята разяснителна и агитационна работа сред народните маси и призова войниците да последват „примера на своите руски братя".

Под ръководството на Партията избухнаха през пролетта и лятото на 1918 г. масови бунтове на жените в много градове и села. Във войсковите части съпротивата срещу войната бързо се разрастваше. В редица войскови части избухнаха истински военни бунтове, като в някои от полковете те бяха продължителни и всеобщи. Масовите арести, присъди и разстрели на войници не бяха в състояние да възпрат борбата. Напротив, изплашената буржоазия все повече изпадаше в безизходица. На 21 юни 1918 г. правителството на Радославов падна и бе заменено с правителството на демократа Малинов. Но и новото правителство не можа да възпре кипежа на антивоенната борба.

Войските на империалистите от съглашението предприеха на 15 септември масово настъпление на солунския фронт и извършиха пробив на участъка при Добро поле. Българските войскови части отказаха да продължат повече военните действия. Войнишките маси, оголели и обосели, виждайки пред каква национална катастрофа буржоазно-монархическата клика бе тикнала страната, поемат пътя към София за разправа с виновниците. На 23 септември при Пехчево и Царево село се сформират първите войнишки отряди. След това големи въстанически части преминават през Благоевград, Кюстендил и Станке Димитров към Радомир. Тук на 27 септември въстаналите войнишки маси провъзгласяват България за република с председател пристигналия в Радомир ръководител на БЗНС Александър Стамболийски. Въстаническите части, в които има членове на БРСДП (т. с.) и на БЗНС, а също така и безпартийни маси, поемат поход през Перник и Владая за София начело с Райко Даскалов.

Ръководството на Партията обаче не призовава партийните организации да се вдигнат в подкрепа на войнишките действия и не направи какъвто и да било опит да оглави въстанието. То остана настрана. Командуването пък на въстаническите отряди не атакува незабавно столицата, а изчакваше отговор на ултиматума за доброволно отказване на правителството от властта. Управниците организираха през това време контранастъпление с някои верни им военни части и поделения на една германска дивизия, намираща се в София. Достигналите до Бояна, Горна Баня и Княжево войнишки въстанически отряди бяха разбити и отблъснати. След кървави сражения правителствените сили завземат Радомир на 2 октомври и въстанието бива потушено.

Нашата Партия, макар че обладаваше редица революционни достойнства — непоколебима вярност на идеите на пролетарския интернационализъм, непримирим мост против всякакви реформистко-ревизионистически и други отклонения, ярко класово съзнание и т. н. — с които се добли жаваше най-много във Втория Интернационал до ленинизма, е още имаше отлики по някои съществени въпроси. Тя все още не умееше да разбере необходимостта от боеви съюз на работниците със селяните под ръководството на Партията, не виждаше, че избухването на социалистическа революция и у нас е вече на дневен ред. Затова и не съумя да разбере и необходимостта от превръщането на империалистическата война в граждански и не оглави войнишкото въстание.

Макар и неуспяло, войнишкото въстание имаше дълбоко отражение. България излезе от войната. Фердинанд, главният агент на германския империализъм, бе прогонен от страната. Войнишкото въстание хвърли в ужаха не само българската буржоазия, която бе заклеймена от народа като „продажна и контрафашистко въстание в света — Септемврийското.

Георги Т. МАДОЛЕВ

ВЕЧЕРИ НА ДОНАБОРНИКА

ГОЛЕШ

Изпращането в редовете на Народната армия все повече се превръща в един от най-незабравимите моменти в живота на младежите. Оценявайки правилно значението на военно-патриотичното възпитание, общинската комсомолска организация в село Голеш неотдавна организира и проведе тържествена новобранска вечер. Много младежи, девойки и родители, чиито синове скоро ще постъпят в редовете на родната казарма, с коли и рейсове пристигнаха на 7 септември вечерта от съставните села на общината, за да присъствуват заедно с местните на едно вълнуващо тържество.

Секретарят на общинския комитет на Комсомола Димо Петров от името на цялата комсомолска организация изказа благодарност на всички комсомолци-новобранци за всеотдайния труд в кооперативното стопанство и участие в работата на комсомолските дружества, като им пожела да станат достойни защитници на социалистическа България. Комсомолското поръчение за всички, които отиват войници, е да станат отличници по бойна и политическа подготовка.

От името на комсомолците набор 1949 година отговори Йордан Петров. Той увери присъствуващите, че комсомолското поръчение ще бъде изпълнено, защото защитата на Отечеството е висш дълг на всеки.

От името на ОК на ДКМС деповойки поднесоха на новобранците подаръци и букети от червени рози. До късно през нощта не спряха народните хора и танци.

Атанас ПАНАЙОТОВ

СИЛИСТРА

Хубавата инициатива на заводския комитет на ДКМС при ТПК „Девети септември" — вечер на донаборника — се осъществи в салона на кооперацията.

Заместник-секретарят на заводския комитет на Комсомола Рашко Митев даде думата за приветствие към бъдещите войници на секретаря на заводския комитет. Той им пожела да овладеят до съвършенство бойната техника и да пазят святото име на българския войн.

Лефтер ДОЙЧЕВ

ОКОРШ

Изпращането на новобранците стана една хубава традиция.

Тази година вечерта на донаборника Комсомолът организира съвместно с Военно-отчетното бюро. На нея присъствуваха и местните ръководители.

Приветствия и пожелания за добра служба отправиха към 60-те млади войници представителят на Военното окръжие майор Стефанов и заместник-председателят на ТКЗС Бехчетов.

На утрешните войници бяха раздадени подаръци, след което тържеството продължи с младежко увеселение.

Владимир ПОПОВ

Южен Виетнам. Разчет от жени-партизанки на минохвъргачка в провинция Чау Тхан. Разчетът има много успехи в бо рбата против американските аг ресори.

ОТКРИТО ПИСМО

ДО МЛАДИТЕ СЕМЕЙСТВА, НАСТАНЕНИ В БЛОКОВЕТЕ „ДЕТЕЛИНА" — № 1 и 2

Драги млади семейства,

Благодарение на геройчната борба на нашия народ, обединен под знамето на Отечествения фронт и ръководен от Българската комунистическа партия, у нас беше установена народна власт. Тя ви даде възможност да се учите и да получите средно и висше образование; тя строи блокове и вас настани в два краесвеца на града ни — „Детелина" — 1 и 2. Народната власт ви назначи на добре заплатена работа — някои от вас си купиха леки коли, други — мотори, обзаведоха се. А повечето от вас са синове на бедни селяни или ратаи. Не забравихте ли някои от вас произхода си?

Някои не искат да членуват в ОФ, за да не плащат членски внос; участие в разрешаването на квартални и районни въпроси не вземат; при един опит да се проведе трудов ден за почистване на района около блоковете, се чуха гласове на някои младежи, живущи в „Детелина"—2: „Да почисти Градският народен съвет — плащаме самообслагане!"

Тия младежи няма ли да поискат Градският народен съвет да събира и хартишките, които хвърлят през балконите, и угарките, и клечките за кибрит, които хвърлят по стълбището? А да стърже калта по стълбището, след като си изчистят обувките, не искат ли? На улицата някои от вас говорят за неуредици, а когато ви каним на събрание по такива въпроси, интересуващи живущите в този район, не идвате.

Драги млади другари! Попитайте вашите бащи и майки как те са живели: защо не са получили образование, защо не са си купували легла, а са спали на рогозки; за радиоприемници, мотори и леки коли не са и мечтали. Недейте чака Градският народен съвет да направи всичко със средствата от самообслагане то, а дайте да хигиенизираме и благоустроим районите, където живеем! И си дайте сметка за това, че ако не беше народната власт, на повечето от вас ръцете и петите щяха да бъдат напукани от ходене по бащините нивички или тези на чорбаджиите, от работа като чираци в сарашките, обущарските или шивашките работилници. Разберете това и направете писмото достояние и на онези младежи, които живеят в останалите блокове на града ни. Осем часа живеете в предприятието, шестнадесет — в района и апартаментите.

Г.П. КРЪСТЕВ, пенсионер

ИЗСТРЕЛ ОТ ХОТЕЛ „БАЙКАЛ" 32

повест от Аркадий ВАЙНЕР и Георги ВАЙНЕР

2.

Човека с фамилия Хижняк Стас намери много бързо. Дете пътеката на районния съвет Анна Федоровна Хижняк работеше като старша телефонистка в завода в Ровно.

— Преди две седмици с нея е разговаряла журналистка от Москва — каза Тихонов на председателя на местния комитет.

— Искала е да пише за нея, но не успя — трагично загинала. Във вестника излезе съобщение заедно с репортажа, който е написала за нашия завод. Хубаво, задушевно го е написала. Как загина тя? Кола ли я блъсна?

— Има различни начини да се загине трагично — сви рамене Стас. — А как мога да се видя с Анна Федоровна?

— Тя трябваше да се върне днес от Киев. При сина си отиде през зимната ваканция — той е студент, сега завършва. Адреса й ще намерите на масата й.

Хижняк живееше в старата част на града, в малка дърве на къщичка. Когато Тихонов слезе от таксито, вече преваляше пладне. Той почука на вратата и някой с топъл мек глас извика отвътре:

— Почакайте, почакайте, сега ще отворя!..

Издрънча верига и от отворената врата замириса на мляко и пресен хляб. Жената беше младолика, с изпъстрено от лунички лице и съвсем бяла коса. Здраво стегната на тила й в плитка, тя изглеждаше като сребърен шлем.

— Анна Федоровна?

— Да. Вие при мен ли идвате?

— Бих искал да поговоря с вас...

Подът в стаята беше чист до бяло. Тихонов погледна смутително към полепналите по обувките му снежинки, но жената добродушно каза:

— Влезте, влезте. И без друго цялата къща е потънала в мръсотия — трябва навсякъде да чистя. Аз днес се върнах — бях на гости при сина си десет дни.

На стената висеше снимка на красив черноок младеж и на Тихонов му се стори, че го е виждал някъде.

— Извинете, Анна Федоровна, а кога отидохте при сина си?

— Миналия вторник. Защо? — разтревожи се жената.

— Не, няма нищо. Аз просто така попитах. — Тихонов разбра, че тя нищо не знае за смъртта на Таня — разминала се е по пътя със съобщението във вестника. Той помълча малко и каза:

— Анна Федоровна, аз съм от московския криминален отдел. Доведе ме при вас едно печално събитие...

— Какво? Какво се е случило? — Хижняк започна бавно да пребледнява.

— Вие помните ли Таня Аксенова?

Хижняк искаше да каже нещо, но се задави, преглътна тежка глътка и само кимна с глава.

— Преди единадесет дни тя загина...

— Убил я. Убил я! Убил я проклетият!...

3.

Стас се огледа. Нощната улица бе пуста, голите черни клони на дърветата се поклащаха под порив истия хлад на вятъра, редките слаби лампи едва разсейваха мрака около себе си. Стас чувствуваше болка. Но трябваше да стигне на гарата, преди да е заминал първият влак. Сякаш напук нито едно такси не се показваше. Тихонов вървеше с широка крачка, все по-бързо и по-бързо, после се затича. В гърдите му нещо противно свиреше, остро го бодеше под плешката. „Мястото на куршума ме боли, мръсното — помисли Стас. — Нищо, то не е опасно. Как го каза Лебедински? Куршумът се е „инкапсулирал". Боли го, защото куршумът опира в плевра та. Скоро всичко ще свърши. Трябва да потича петстотин метра. Трябва да успее за нощния московски експрес..." Той тичаше и тичаше, убеждавайки себе си, че трябва да потърпи още малко до следващата лампа, после до следващата и после още една. Под краката му пръскаше размекналия се сняг, глухо цапаха подметките на ботушите му и пресекливо се разнасяше хриптенето на белия му дроб, разкъсан преди две години от куршум...

В стаята на милицията на гарата седеше мъж в сив униформен костюм.

— От Москва ли? Трябва да помогнем — ще помогнем. А вие седнете сега.

Тихонов се отпусна на поли раната, съвсем неудобна пейка с надпис „МПС", затвори очи. Той дишаше тежко, изтриваше с длан потта от лицето си. Мъжът сне слушалката и тихо каза:

— Зина! Майор Сударев звъни. За седемдесет и първи един билет за двуместно купе, по-бързичко! Как така няма? Зная, зная, вие ги пазите за кондукторките, за да не ги смущават пътниците... А ако проверя? Какво? Намери ли се вече? Чудесно. Сега ще дойде при вас другарят Тихонов.

Обърна се към Стас и му обясни:

— Ще отидете на седма каса, ще получите билет за отделно купе. Виждам: отдавна е време да се наспите добре...

— Благодаря... Помогнете ми да се добера до градския отдел. Трябва много срочно да позвъня извън града.

— Дребна работа — каза Сударев и повика дежурния сержант.

— Похомов, запали мотора и закарай другаря на Гончар на.

След десет минути Стас вече разговаряше с началника на Ярцевската колония.

— Опознаването проведохме — удряше се в мембраната да лечният окащ глас. — Плечун веднага позна на снимката, от белязана с номер три, човека, който е купил пушката от него...

Тихонов постави слушалката и отново разтвори на масата телеграмата на Шарапов.

„Книгата на Бредбъри „Фантастични разкази" е дадена на 26. I. 1966 г. на Т. С. Аксенова".

(Следва)

ПРЕОБРАЖЕНИЯ НА ГЛИНАТА

Дълъг, твърде дълъг е пътят от Троян до Силистра. Въпреки това, когато се заговори за керамичните изделия на промкомбинат „Камъшит“, обикновено се казва:

— А това е троянска шарка...

И човек може продължително да се удивлява на преливанията на цветовете, на чудните хрумвания, на неповторимия усет за хубаво. Затова, ако някога хората твърдяха, че са неведоми пътища та господни, сега ние — съвременниците на двадесетия век — спокойно можем да заявим, че са неведоми пътищата на красотата.

Всъщност в присъствието на троянската шарка чак в Силистра няма нищо неведомо. Защото през 1960 г., когато в промкомбинат „Камъшит“ се заговори за керамичен цех, Мария Кабаиванова замина на едномесечен курс в Троян. Нейният курс после продължи в София — пак в тази интересна област, керамиката. И след като през 1961 година се откри цехът за керамични изделия, тя ста на декоратор в него. Е, работниците не бяха много, едва четирима, но това тогава ня маше значение. Слагаше се началото на ново керамично производство, на декоративна та керамика с троянски мотиви. Земята на Добруджа, глината, започваше своите преображения в ръцете на четири ма души. Разбира се, декораторката Мария Кабаиванова даваше душата и очите на глината, тя завършваше нейния път.

Това бе началото.

А докато се стигне до сервизите, стенните чинии, многобройните сувенири, вази и пр., измина време. Време, което изпрати произведенията на керамичния цех по целия свят. Защото сега керамиката от Силистра, по-точно от промкомбинат „Камъшит“, стига СССР, Белгия, Чехословакия, Германия, Италия, Югославия, Унгария, та дори и Англия.

Мария Кабаиванова прелиства писмата-заявки и се усмихва. Защото тя си припомня и онова време, когато „промени“ службата си. Стана бригадирка. А сега вече е междинен „качествен контрольор на втора бригада. Да, керамичният цех на промкомбинат „Камъшит“ вече има две бригади, в които работят 154 души. Сред тях има млади хора, мъже и жени, които дойдоха и от училищата по керамика, самата Мария Кабаиванова постоянно обучава млади керамици. Със задоволство говори за Атике Измаилова, Пенка Василева, Тодорка Петрова.

Много са преображенията на глината, преображения, които стават в две дълги сгради — глината се обработва, тоци се, после формата се декорира, изпича се и тръгва за склада на цеха. През целия този път Мария Кабаиванова трябва да бъде навсякъде, от самото начало до края.

Сега тя е известна не само като добра керамичка. Президиумът на Народното събрание я награди с „Народен орден на труда“ — бронзов. Тя нали е една от създателките на керамичното производство в промкомбинат „Камъшит“! Нали тя пренесе опита на старите троянци чак в Силистра, за да свърже добруджанския град със света —посредством красотата, блика ща от глината. Само че преобразената и одухотворена глина.

Любен ДЕЛЯНОВ

ДНИ НА СЪВЕТСКАТА НАУКА И ТЕХНИКА

В ЗВЕНОТО НА СВЕТЛИЧНИЙ

I. Първи срещи

От Научноизследователския институт за изпитване на трактори и селскостопански машини гр. Новокубанск сме поканени да посетим и да се запознаем с работата на Светличний и неговото звено. Групата е в състав: Йосиф Колипатков — бригадир в ТКЗС гр. Белене, Спас Йовчев — механизатор от същото стопанство, Никола Ценков — механизатор от ТКЗС с. Брест, и Костадин Боев — управител на базата по агротехника и механизация на зах. цвекло с. Г. Дъбник. На гара Армовир ни посрещат директорът на института Коробейников и нашите познати, които предварително ни гостуваха — Андрей Лебедик, Владимир Светличний и Николай Булашов. Пристигаме в гр. Новокубанск на 5 май с обилен дъжд. Светличний забавя с два дни механизираното разреждане на цвеклото, за да можем да присъствуваме и ние. Организирва се сърдечна среща с членовете на звеното. От миналата година звеното е увеличено на 10 души първокласни механизатори. Обработват 9600 дка земя, от които 2270 дка зах. цвекло, 4000 дка пшеница и 3330 дка грах за зърно. Много сме слушали и чели за тоя колектив, където из раснаха герои. Тук е грамадният Фома Никитич, който едва ли не в „Беларуса“; възрастният Фурцов, който геройски се е бил с немците и останал жив по ня какво чудо. Най-младият механизатор Льоша, веселият Валерка, сериозният Вася и други. Всеки от нас се сприятелява с един—двама и започва разговор на не определен българо-руски език. Разходихме се в парка на института и пяхме до късно вечерта съветски и наши революционни песни.

Времето позволи да отидем на цвекловите посеви след два дни. Цвеклото вече прерастваше. Работеха три агрегата с брани скребници. Всеки агрегат имаше ширина по 12 метра. Нашите механизатори, облечени в работни костюми, отидоха при колегите си. Всеки трактор заработи с двама трактористи, а след това продължиха само нашите.

В технологията на Светличний за отглеждането на захарното цвекло има непрекъснато усъвършенствуване. Миналата година е вършена подметка на стърнището с трактор К—700 и лющилник ЛД—20. Дълбочината на обработка на лющилника се регулира с хидравлична система. Само за 4 часа, с този агрегат, Светличний е подметнал 1270 дка. След трикратно послойно лющене е извършена дълбока оран през м. октомври. Цялото количество минерални торове са внесени есента преди дълбоката оран. Със закриване на влагата рано през пролетта са създали условия за равномерна овлажненост на почвата и бързо поникване на семената. За сеитба са използували сорта Кубански поли хибрид-9, който е многокълнов. Сеитбената норма е 30 съплодия на линеен метър. Сеялката е подобна на нашите, които използуваме в цвеклопроизводството — 2СТСН—6А, с някои подобрения. Извършено е само едно следсеитбено валиране.

Цвекловите посеви на Светличний са почти чисти от плевели. Внесъл е лентообразно по 700 г на декар от хербицида Далапон, но нямаше различие между пръсканите ленти и междуредията. В малко количество се среща само кощрява. Нас много ни интересува въпроса за плевелната растителност, затова извършихме по-обстойно проучване.

— Ние не разчитаме на химическата борба с плевелите — казва Светличний, — трикратното послойно лющене е първият удар срещу тях. Пролетната борба се провежда чрез култивирането преди сеитбата, брануване преди поникването и брануване след поникването на цвекловите растения.

— А ролята на междуредовите обработки — питаме ние.

— При тия обстоятелства не са необходими повече от две междуредови обработки — отговаря другарят Лебедик.

Въпрос, по който трябва много да се замисляме. Ние прилагаме по 3-4 обработки и считаме, че за нашата технология е правилно. Хвалим нашите първенци, които са направили по 5-6 междуредови обработки, а в защитната зона трябва да се прилага ръчно окопаване и плевене. При тях ръчното окопаване е станало излишно мероприятие.

Но най-интересен за нас беше въпросът с механизираното разреждане. След двукратното брануване с брана БСП—4,0 (скребница) посевът приличаше повече на черна угар, където се показват листенцата на засипаните и полузасипани цвеклови растения. Картината беше страшна за гледане. Отначало мълчахме, въздишахме и с погледи се разбрахме, че не ни харесва. Все пак, не трябваше да избързаме с нашето мнение. Оттеглихме се настрана, извадихме метъра и започнахме да правим многократни измервания. От обобщените данни се установи, че на линеен метър преди разреждане то имаше 24,3 растения, а след разреждането остават 10,4 растения. В нашата тревога ни помогна и другарят Лебедик. През 1967 г. Светличний е имал в посева 19 300 растения на декар, след второто механизирано разреждане останали 13 100 растения, а след ръчното дораз реждане — 7700. Има опит и само с механизираното разреждане без ръчна проверка, но добивът се намалява с 350 кг на дка. Затова, докато се сеят многокълнови сортове, ще се прилага и единственото ръчно мероприятие — проверката (ръчно дораз-реждане). Разговаряхме с работници, които извършваха проверка. Достигнаха средно изпълнение 3, 5—4 дка на ден. Работи се на принципа на индивидуалния акорд, като всяка жена взема 10-20 до 50 дка. За срочно изпълнение на нормите получават допълнително възнаграждение, а в края на годината — надморемно във форма на захар и пари.

В звеното на Светличний се работи и с ротационни разреждачи. Той ги счита за съоръжения, които допълват работата на бранатата скребница. С тях се върши изборно разреждане, където има сгъстени редове.

От дългогодишни изследвания другарят Лебедик е изработил методика, с която се установява колко пъти да се бранува с бранатата скребница при разреждането (един, два или три) и каква да бъде схемата на работните органи на разреждачите в зависимост от гъстотата на посевите. Имаше участъци, където се проведе само едно брануване, а на други двукратно брануване и изборно разреждане с ротационен разреждач.

(Следва)

Костадин БОЕВ,
База по агротехника и механизация на зах. цвекло с Горни Дъбник

ГРИЖА ЗА ЗИМНИТЕ ДНИ

Създаването на добри условия за презимуването на животните е основна задача, която се гаи стои пред ръководителите, специалистите и животновъдите от ТКЗС с. Ситово. Още в края на август управителният съвет на стопанството се занима с този въпрос и набеляза конкретен план. Веднага след това в цялото стопанство бе разгърната активна дейност. Строителите се заловиха с ремонтирането на наличните сгради. Отделни групи от тях, към които бяха включени и работници от ремонтната работилница, започнаха подготовката на фуражните кухни. Работата е организирана така, че подготовката на сградите и на фуражните кухни да приключи до края на този месец.

По-голяма трудност за стопанското ръководство представлява осигуряването на необходимите фуражи. Цялата продукция все още не е прибрана от полето, но от предварително изготвения фуражен баланс се вижда, че те ще бъдат в недостиг. Не достигат например 410 т груб и 360 т концентриран фураж. Не по-добро е положението и с останалите видове храни.

За да не бъде изправено стопанството пред някои рискове, управителният съвет още отсега взима мерки за най-икономично изразходване на наличните фуражи. Осъществява се строг контрол от страна на специалистите и ръководителите. Всички животни се изкарват на паша и им се дава зелена храна. Пристъпи се и към обработка на грубите фуражи. В момента се разчита най-много на сламата и какалашките, а също така и на силажа, който стопанството подготвя от царевицата, прибрана по разделния начин, и от фуражната царевица втора култура. Засега обаче стопанството разполага с малко количество меласа, което е крайно недостатъчно за нуждите на такова голямо стопанство, каквото е ТКЗС с. Ситово. Ако не бъде осигурен този компонент, може да се стигне до твърде лоши последици. Затова ръководството на ТКЗС трябва да помисли сериозно за неговата доставка, а и ОКС да окаже необходимата помощ.

Нужно е също така да се разгърне по-голяма разяснителна работа между животновъдите. Да им се обясни каква е запасеността на стопанството с фуражи и какви задачи стоят пред тях във връзка с икономичното изхранване на животните. Така те ще станат активни изпълнители на взетите от управителния съвет на стопанството решения.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

С ТВОРЧЕСКА ЗРЕЛОСТ

Ежегодно през септември международният панаир в гр. Пловдив става всеобща и актуална тема. Разбира се, интересът към това немаловажно събитие престана да бъде проява на снобизъм. Сега от панаира се интересуват все повече предприятия, хората говорят за него като за нещо близко и познато дело.

И с пълно право, защото сега ребром се поставя въпросът за участието на панаира и отговорността, която носи това участие. От сензация той стана истинска проверка на творческата зрелост на нашите предприятия.

Седмици наред бяха в треска ва подготовка за дебютиране на тази международна витрина на техническия прогрес и цеховете на развойното предприятие „Оргтехника“ —Силистра. Предпанаирната подготовка се смяташе от всички за нормална проява, защото продукцията на завода отдавна си е извоювала правото да стои редом с производите на най-реномираните заводи за изчислителна техника в света.

И тази година заводът ще се представи с електронните калкулатори „Елка—22“ и „Елка—25“, термографи, спиртографи „А—3“ и „А—4“, диктографи „Х—1000“, метални и мебелни изделия за обзавеждане на учреждения.

Когато се говори за изминалата вече подготовка за участието на завода в международния панаир в гр. Пловдив, не бива да се отминават без внимание заслугите на не безизвестната База за техническо развитие към завода с ръководител инж. Адолф Дворников.

Стремежът на специалистите от Базата към новаторството не веднъж е карал тук именно да се раждат смели идеи и проекти. Освен това тук се проверява и тяхната ефективност в производството. Така част от експонатите, с които ще се представи заводът, още не са пуснати в серийно производство, но са дело на Базата за техническо развитие.

Пълни с творчество бяха и дните на подготовката за панаира в Завода за металорежещи машини в гр. Силистра. Заводът, който може да се похвали с най-млада биография в окръга, отдавна вече е излязъл от своя период на стабилизиране. Голямо е доверието на клиентите от страната и чужбина в произвежданите тук хидравлични ножовки и лентоотрезни машини. За техните качества са казани немалко хубави думи. И сега за панаира са изпратени образци от традиционната продукция. Дело на колективите от механичния и монтажен цех, металорежещите машини с отличителния знак на завода и сега ще станат предмет на множество търговски договори.

С повече от 554 модела от цеховете „Ракита“, „Керамика“ и „Пирография“ се представя и промкомбинат „Камъшит“ — Силистра. Посетителите на Пловдивския панаир ще останат с хубави впечатления от изложените лампиони от ковано желязо и пирография, папурени чанти, ракитови кошнички, дамски чанти от плетена изкуствена кожа, елхови изделия и др. Близо 20 на сто от изпратените експонати се изработват за първи път и производствениците от промкомбината с право се надяват да привлекат вниманието на търговските представители и гражданите със своите изящни изделия. Та нали ненапразно „Камъшит“ — Силистра търгува с десетки страни в света от всички континенти. Камъшитци умеят да влагат много любов при изработването на продукцията, а в предпанаирната подготовка това качество надделя над всичко.

Р. ШИМАБЕЕВ

Важен момент през настоящата кампания е срочното прибиране на царевицата.

НА СНИМКАТА: Кооператор и от III бригада на Алфатарския кооператив разтоварват царевица.

СИЛАЖИРАТ УСИЛЕНО

В много добро състояние е царевицата II култура, засята и отгледана в района на с. Водно. Най-голям дял за това се пада на механизаторите, които навреме положиха необходимите грижи за правилното развитие на културата.

Сега царевичните блокове от далеч привличат погледа със свежия си вид. Растенията са избуяли и обещават богата реколта.

През последните дни механизаторите отново навлязоха в царевичните блокове — сега не с култиватори, а със силажокомбайни. Киряк Николов и Бехчет Салимов само за два дни при браха 550 т зелена маса.

Оживлението в стопанския двор на бригадата е още по-голямо. Край силажната яма се носи боботенето на ДТ-54. Тежкият трактор, управляван умело от Сали Гючев, притъква нарязания царевичак в ямата.

Работата продължава с ускорен темп.

Сали РИЗОВ

ОПАСНИ ВРЕДИТЕЛИ НА ПОЛСКИТЕ КУЛТУРИ

Голямото разпространение на полските мишки през пролетта и благоприятните условия за изхранването им през лятото спомогнаха за масовото размножаване на тези неприятели.

Мишките се хранят с почти всички културни растения и нанасят големи загуби на селското стопанство. Установено е, че една мишка изяжда за денонощие около 70 грама зелена маса. При плътност 10 колонии през септември ежедневно се губи по над 10 килограма зелена маса от декар. Ако се оставят необезпокоявани в продължение на 20 дни, мишките са в състояние да компрометират производството за следващата година от люцерната например.

В настоящия момент в Силистренски окръг мишките са съсредоточени на около 70 000 декара тревни култури, от които 60 000 дка люцерна. След прибирането на зелената маса, те преминават в житните посеви, съседни на люцерната. По такъв начин се разпространяват на значително по-големи площи и продължават да нанасят щети.

Най-добре е борбата с полските мишки да започне около 15 септември и продължи до появяването на есенниците, като се държи сметка за плътността им. Ако колониите са до осем на декар, трябва да се използуват примамки. Отровните примамки се приготвят по следния начин: на 100 кг пшеница (сварена) или пшеничени отсевки се прибавят 1,5—2 литра олио и 5—6 килограма цинков фосфид. Поставят се по 5—6 зърна в дупка, като за 1 декар се изразходват 200—400 грама от примамката. При мамките от царевица, ечемик и други не дават задоволителен ефект и не трябва да се употребяват. Слаб е резултатът и когато зърното е в сухо състояние. При силно опасване на люцерната този начин на борба е по-ефикасен от средствата за пръскане. Освен това примамките имат предимството, че действуват и срещу останалите мишевидни гризачи.

При пръскането, към което се прибягва, когато колониите са повече от 8 на декар, се използуват следните препарати: мелипакс—обикновен в доза 600 грама на декар, токсафен—600 грама на декар, хептахлор—40 % — 500 грама на декар, хлортер по 1,2 килограма на декар, ендрин—127 грама на декар. Пръскането трябва да се извърши 4—5 дни след окосяването на люцерната при наличието на зелен подраст листна маса.

Карантинният срок на препаратите, с които се води борбата срещу полските мишки, е най-малко 35 дни. Те са силно отровни и при тях задължително трябва да се спазват условията, предвидени при работата с такива препарати.

Провеждането на борбата с полските мишки е съществен момент в цялостното опазване на културите от неприятели. Необходимо е да се предприемат резултатни мерки за ограничаване на загубите, които все още този неприятел нанася на селското стопанство в окръга.

Рангел ВЕЛКОВ,
агроном при Държавната инспекция по растителна защита — Силистра

Новости ★ техника ★ Новости

Тъкани, които унищожават бактериите

Съветските научни работници от Изследователския текстилен институт в Москва създадоха нова тъкан, която унищожава бактериите. Тази тъкан в Съветския съюз се използува за изготвяне дрехи за пациентите и болничния персонал. Към този патент в чужбина се проявява голям интерес.

Метал-филтри

Ако цигарен дим се прекара през пореста пластинка от неръждаема стомана, никотинът остава върху нейната блестяща повърхност. Тютюневата отрова се задържа от „ситото“, чиито отвърстия не надминават 10-15 хилядни от милиметъра.

Тези метал-филтри с невидими за простото око пори се произвеждат в Института по материалознание при Украинската академия на науките. Те се отличават с необикновена лекота, тъй като половината от обема им е въздух и почти не се поддават на корозия. Тези метали могат да бъдат използувани за съоръженията в химическата и металургичната промишленост, в медицината, при изследване на веществата.

Методът на изготвяне на металите-филтри е следният: в металния прах се вкарва лепило от нишесте. Сместа се замесва като тесто, след това с тази каша се изпълва пресформа и пече в пещ при висока температура.

За какво разказват метеоритите

В секцията за експериментални геофизически проучвания при Ленинградското отделение на Института за земен магнетизъм, йоносфера та и разпространението на радиовълните се завършва проучването на физическите свойства на метеоритите.

Изследвани са грижливо голям брой „пратеници от космоса“, падналн на територията на Съветския съюз, при което се е установило, че всички те са били намагнетизирани в „родоначалното тяло“. Въз основа на това е направен изводът, че на телата, откъдето са произлезли метеоритите и по късно са падналн на Земята, е съществувало доста силно магнитно поле.

Хидроавтомобил „Ланка“

Московският авиационен институт е създал работен модел на подводен автомобил, предназначен за изследванията в океана. Инженерите нарекоха машината „Ланка“ в чест на кораба на Магелан. Външно новият подводен апарат прилича на малък двуместе тен самолет, но без крила.

Според в. „Неделя“ „Ланка“ е незаменима в проучвателните работи, за правене на кино и фотоснимки, за археоложки изследвания, подводно строителство, океанология.

Автоматични телефонни услуги с шведски телефон

Телефонът има 12 бутона: с цифри от 0 до 9 и два с буквите А и В.

Сигналът се подава незабавно с вдигане на слушалката. След това се натискат бутоните на търсения телефонен номер.

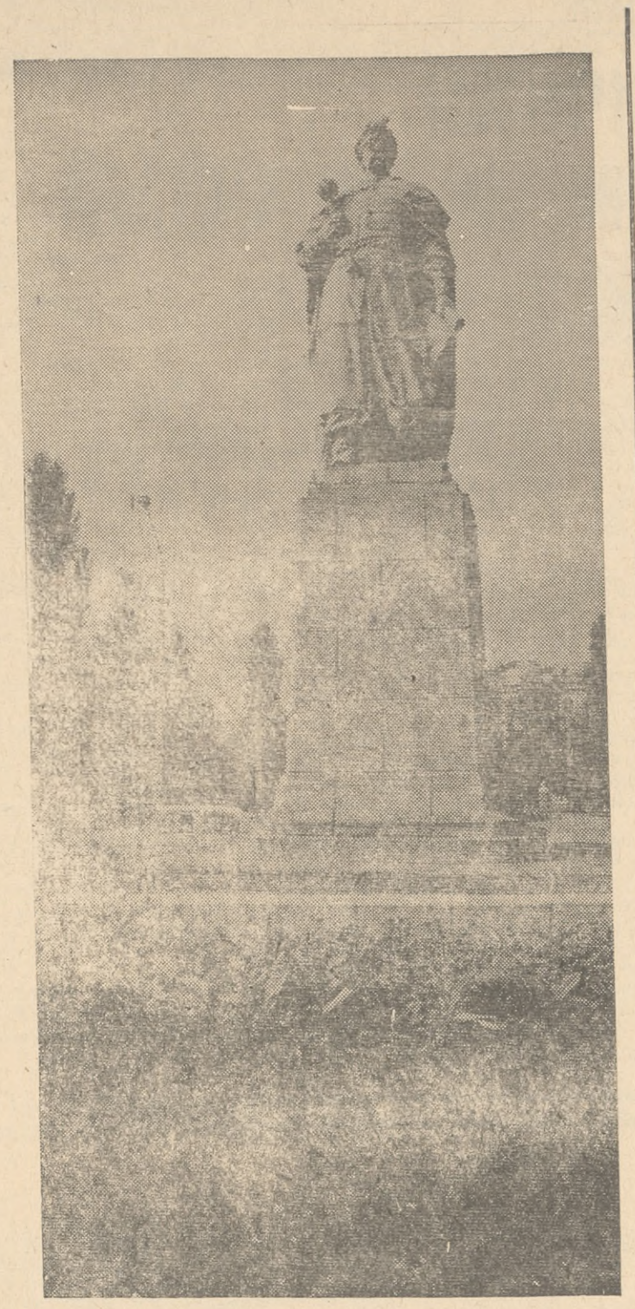
Този телефон предлага автоматизация на специални телефонни услуги. Ако искате да бъдете събуден в 06,00 ч. — натискате В 02 и след това 06.00, — телефонът ви ще позвъни в 06,00 ч. Ако очаквате важен телефонен разговор, а трябва да посетите някого, просто натискате В 01 и след това бутоните на телефонния номер на лицето, което ще посетите. Ако линията е заета, когато наберете някой номер, няма нужда да набирате повторно: телефонът ще ви свърже автоматично, щом линията се освободи.

В няколко реда

За да се постигне по-голяма безопасност за пешеходците на пресечките в дъждовно време, в Япония ще се използуват светещи чадъри. От външната страна чадърите ще имат ивици светеща боя, която ги прави видими при дъжд и мъгла дори на разстояние от 200 метра.

* * *

В Италия е бил изпробван новият скоростен локомотив „Е-444“, който при изпитанията развил скорост, равна на скоростта на пътнически самолет. По трасето Неапол—Рим той достигнал средна скорост 204 км в час.

При посещение в гр. Хмелницки погледа на посетителя привлича монументалният паметник на Богдан Хмелницки.

ПО ПОВОД НА ЕДНА ИЗЛОЖБА

Непосредствено пред 24-годишния юбилей на Девети септември в Тутракан беше открита изложба на местните художници-самодейци. Едно радващо събитие от културен характер за града, възнаграждение за усилията на обществеността и преди всичко на шестимата участници: Николай Ганев, Иван Митев, Пеню Пенев, Йордан Черников, д-р Кира Медовщикова и Владимир Делев. Значимостта на изложбата нараства още повече, като се има предвид, че за последен път художниците са изложили свои работи още през 1965 година. Един твърде голям интервал! Макар че повечето от платната са пейзажи, на творците трябва да се отдаде заслуженото. По достойнство трябва да се оцени техният труд и снази обич към изкуството, благодарение на която в картините са оживели селският пейзаж, Дунава, Тутракан със своите строителни скели.

27 платна за изложба не са много. Но всяко от тях е един чист стремеж към красотата, към неподправената хубост на родния край. Разбира се, картините не са на едно ниво. И това е напълно естествено. От участниците в изложбата само двама работят като художници, останалите нямат почти никакви допирни точки с тази професия. С малки изключения всички са млади хора. Някои от тях тепърва правят първите си стъпки в изобразителното изкуство. Затова в изложбата преобладават пейзажите. С това могат да се обясняват някои несполуки в тонално отношение, в пространственото измерение.

Николай Ганев, отговорник на групата и учител по рисуване, участвува с девет свои работи. Благодарение на квалификацията си в „Портрет на момиче", в „Хижата в „Боблата" и в някои други картини е успял да се доближи до постижения, които определят в общи линии облика на изложбата. Трябва да се оценят и усилията му при създаването на фигурната композиция. Верен усет за съвременен пейзаж е проявил Иван Черников, шофьор, в „Строителство". Изчистен и топъл по настроение е пейзажът на Владимир Делев. Същото може да се каже и за картината на П. Пенев „Изглед с река „Арджеш", за някои от пейзажите на Иван Митев.

За изложбата могат да се направят още много изводи. Но ако нещо върху изработването на по-вярно чувство за съвременност, за отървяването от досадните подробности, натурализма и фотографския поглед. А това може да се постигне при една по-голяма култура, към която трябва да се стреми всеки от художниците.

Но при тази организация на групата, при грижите, които се полагат за нея, резултатите не могат да се очакват много скоро. През зимата художниците са имали само една сбирка — пред тях Николай Ганев е говорил по проблемите на съвременното изобразително изкуство. Навременна и умесна тема. Но тя не е достатъчна. Контактът между отделните самодейци трябва да бъде по-тесен, по-творчески. Тогава ядва стремежът да се създава, да се рисува.

Малката групичка на художниците се нуждае от далече по-големи грижи. Преди всичко от страна на Градския съвет за изкуство и култура. Той е органът, който трябва да има най-пълен и най-верен поглед върху работата на художниците. Той трябва да полага грижи за тяхното развитие. За да може всеки да намери място за изява: било в празничната украса на града, било в изработването на различни агитационни материали, от които винаги има нужда. Така ще се стимулират самите художници, ще се подтикват за работа, ще се чувствуват, че има някаква грижа за тях. А засега вниманието към тях проявява само ГК на Партията в лицето на секретаря Иван Йоргов. Той има и най-големи заслуги за уреждането на сегашната изложба. След всичко това трябва да се поставя и въпросът за откупуването на някои картини от предприятията и учрежденията, за което още не е късно.

Настоящата изложба в Тутракан е една утвърждаваща стъпка. След нея с основание може да се очакват по-радващи постижения, които да дадат облика на по-пълна изложба, която да бъде организирана през юбилейната годишнина от 25-годишнината на социалистическата революция в страната.

Сава ХРИСТОВ

Национален преглед на книгата

ЦК на ДКМС и Комитетът за изкуство и култура обявяват национален преглед на пропагандирането, разпространението и работата с книгата сред младежта, посветен на 25-годишнината на социалистическата революция в България.

По този повод на 19 септември т. г. Окръжният съвет за разпространение и пропагандиране на книгата се събра на заседание, в отдел „Народна просвета" при ОНС и обсъди инициативите и мероприятията, с които нашата окръжна комсомолска организация ще се включи в прегледа.

Реши се в подготовката и провеждането на прегледа да вземат участие ОК на ДКМС, Окръжният съвет за изкуство и култура, окръжната библиотека, ДТП „Печатни произведения", ОС на Професионалните съюзи, редакцията на в. „Силистренска трибуна" и групите на местните литературни творци.

На заседанието секретарят на ОК на ДКМС Христофор Вълчанов прочете план-мероприятията за прегледа. Предвижда се проучване на читателските интереси, откриване на специални книжарски щандове в предприятия, учреждения и училища. В комсомолските дружества ще се организират рецитали, викторини, изложби, кътове, срещи с литературни творци и други масови форми за пропагандиране на книгата.

Беше решено сред комсомолците да се подеме разговор на тема: „Книгата в моя живот". Към тази тема се предвиждат редица подтеми.

Подготовката на разговора изисква продължителна и целенасочена работа.

Националният преглед на книгата ще се проведе на два етапа. Първият етап завършва на 1 май 1969 г., а вторият — на 31 декември 1969 г.

(СТ)

В КАКВА ПОСОКА ДА ТЕ ПОВЕДА?

(Есенна импресия)

Вечер, предимно вечер ме връхлитат тези мисли... Унесеният ми поглед ги вижда като бавни ята на уморени птици. Техният безреден строй прелита унило пред прозореца ми и изчезва за да се върне само след миг...

Хубаво е да живееш в квартира с изглед към Дунава.

От моя прозорец се вижда само една дълга бяла ивица от него — само един бял лъч, който прорязва сумрака на привечерния час. Още няколко мига ще грее тихото злато но сиянието на пожълтелите тополи. След няколко дни, много скоро сиянието ще си отиде от нас, но белият лъч ще остане. Белият лъч... Няма ли по-хубаво сравнение за Дунава? Един поет го сравни с изпуснат меч. Друг го повтори. Но не всички забеля заха повторението. Утешение ли е това за автора? Утешение ли е за нас, когато другите не знаят, че сме излъгали, че не сме били докрай честни? Може би е по-тежко, когато никой не знае за твоята лъжа. Тогава върху несигурните ти рамена, върху рахитичната ти съвест тежи целият товар...

Вечер, предимно вечер... Тези мисли и твоят въпрос: „Пак сами ли ще останем тази вечер?" — внезапна мъгла ния, която ме изгаря.

„Добре, облечай се" — чуваме несигурния си глас... Защото посоката още не е избрана.

„Сложи си жилетката, застудява се."

„Но къде ще идем?"

Къде? Вече сме гледали филмите в двете кина. Гардеробът на театъра ще приеме палтата ни чак на премиерата. Приятелите? Приятели ли са те или познати? Най-напред трябва да изясним този въпрос. Пътят до домашния звънец на някоя квартира не е толкова лесен, не е толкова кратък...

„Облече ли се?"

„Отдавна съм готова".

Да, но аз не съм. Какво пък да тръгнем. На улицата няма да бъдем толкова сами. Ще си правим компания с вятъра. Пък и милувачи има. Може да срещнем познати. Те бързат за в къщи, но поне по едно „добър вечер" ще си разменим.

В каква посока да те поведа?

В този град концертите не са толкова чести. Няма опера, няма литературни четения с Радой Ралин. Певците в ресторантите пеят всяка вечер едни и същи песни. В службата ми има телевизор. Но телевизията е за деца и пенсионери, както се пошегува ти веднъж. Да слушаме магнетофон. Записите вечерни омръзнаха. Всичко омръзва на този свят. Дори и Едита Пиеха, дори и Том Джонс.

Да се върнем в квартирата. Ще почетем.

„Но докога ще се вълнуваме от чуждите съдби? Кога ще ни развълнува и нашата собствена съдба?" — Това е твоят глас. Ти мълчиш, но аз го чувам. Той е тих, почти примирен, но аз го чувам. Ако крещеше, нямаше да те чувам така добре...

Но ние сме стигнали до дунавския парк. Без да си кажем нищо. Не, всъщност ние си казахме много неща. Без думи. Ти предпочиташ карнатурите без думи. Вече знам доста твои предпочитания и навици. И капризи може би...

„Защо листата на елите не пожълтяват?"

Децата задават такива въпроси! Какво да ти отговоря? Навярно защото са остри — защото не голят, а бодат... Този отговор не е научен. Твърде отдавна съм учил ботаника. Мисля, че ми се отдаваше. Но аз не й се отдадох. Ботаниката борави с неща, които могат да се пипнат — с материя. А аз предпочетох думите. Толкова много думи. И аз — сред тях. Безпомощен.

Какво да ти кажа. Тука е тихо. Няма влюбени. Те ще дойдат през пролетта. Но не сме сами. Тука са тополите, макар и безмълвни; тука са цветята, макар и повехнали... Можем да пеем — никой няма да ни чуе. Няма да смутим ничие спокойствие. Знам една песен — „Тъга през септември". Това не е точният превод. На италиански е „Меланхолия през септември". Меланхолия през месеца на революциите?! Това е най-малко нелогично. Български композитор не би написал такава песен...

„Стигнахме Дунава!"

Твоят вик е по детски искрен.

„На какво ти прилича?" — ме питаш ти и отново ме връхлитат онези мисли — като тях. Но вече не са унили, но вече не са уморени.

Хубаво е да живееш в квартира с изглед към Дунава.

Симеон МАНОЛОВ

ШЕСТОТО СЪВЕТСКО МЕТРО

Високото равнище на строежа на метро в Съветския съюз е признато в целия свят. Опитът на съветските специалисти и съветската техника се използуват в много страни. Москва, Ленинград, Киев, Тбилиси, Баку — във всеки от тези градове метрото не прилича на останалите. Всяко е съвсем различно.

Неотдавна в Съветския съюз започна строежът на метро в град Харков. Какво ще бъде то? Каква е разликата от другите?

Харков е един от най-големите културни, научно-индустриални и студентски центрове в Съветския съюз. Върху площ от 30 000 хектара живеят повече от 1 милион души. От запад на изток градът се е разпрострял на разстояние повече от 36 километра. Необходимостта от най-бърз транспорт е очевидна.

Трасето на метрото се проектира съобразно застрояването на града, хидроложките и хидрогеоложките условия. Особеност на Харковското метро е плитко то прокарване на тунелите и станциите. Например през първия етап от 13 станции 11 ще бъдат изградени близо по повърхността.

Тези станции се строят по открит начин в изкопи. Прокарването на трасето през глинести и водонаситени подвижни пясъци се извършва чрез специални методи. Себестойността на строителните работи ще бъде намалена, благодарение на използуването на безциментни бетони (металургичен шлак с незначителна добавка на клинкер). Под коритата на реките и на пресечките, където трасето от дълбочина ще излиза на повърхността, строителите на метрото ще прокопаят тунели и подземни зали, те ще използуват изпитания метод — замразяване на почвата. На един участък от трасето ще се наложи да бъде понижено нивото на подпочвените води.

Станциите от първия етап се строят на местата с най-голям приток на пътници, на пресечките на големи магистрали, близо до железопътни гари и автостанции. Най-малкото разстояние между станциите е 0,9 километра, а най-голямото — 1,7 километра. Единадесет от тях, разположени под платната на улиците и площадите, ще имат по два подземни коридора, в които ще се влиза по стълбала и от двете страни на магистралите. Те ще бъдат и подлези за пешеходци.

Залите, подлезите и станциите се облицоват с дълготрайни красиви материали: мрамор, гранит, разноцветни пластмаси, керамични плочки, органично стъкло, различни корнизи от алуминиеви сплави. Всички подземни съоръжения на метрото се снабдяват със съвременни системи за диспечерска връзка, енергоснабдяване, вентилация, отопление, водоснабдяване, водостоци и канализация. В тунелите въздухът ще се охлажда от разпръсквана във вентилационни камери вода.

Изчисленията показват високата рентабилност на Харковското метро. Неговото строителство ще се рентира 2—2,5 пъти по-бързо от Московското.

Н. НЕСВИТЕНКО
Агенция „Новости"

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Юношите на „Доростол" — с победен старт

В неделя юношеската единайсеторка на „Доростол" взе успешен старт в новото първенство на юношеската зона „Черно море". След по-добра игра нашите млади футболисти победиха Локомотив (Вн) с 3:1 (1:1). Головете за „Доростол" отбелязаха Славов (11), Назмиев (8) и Атанасов (7).

След мача помолихме треньора на отбора Милети Ананиев, който води вече трета година нашите юноши, да ни разкаже за подготовката и състоянието на отбора.

Той първо изказа задоволството си от победата — победа в първа среща (!), и то над противник, който почти не слиза под третото място в таблицата. Момчетата са спазили предварителните тактически указания.

Юношеският състав на „Доростол" е съставен почти изцяло от ученици. С оглед перспективите на отбора приоритет е даден на по-младите, които ще могат да играят и в следващите поне две години. Стремежът е да се поставят основите на състезатели, които да се прелеят в мъжкия отбор. Тази година трима бивши юноши са били картотекирани при мъжете.

Подготовката е започнала рано — в началото на август. Новото попълнение е изисквало обиграване, проверки и това е станало (без претенции за съвършенност) в многото двустранни срещи.

Треньорът Ананиев се въздържа да прави прогнози относно класирането, но ние можем да си разрешим да вярваме, че неговите възпитаници няма да отстъпят от миналогодишните позиции, нещо повече — ще отидат по-напред. В защитата Добри Недев и осмокласникът Велико Йорданов са безкомпромисни; в средата на терена двама работливи играчи и добри техници — Кемран Назмиев и Димитър Наков, насочват с пасове нападението, в което впечатление ни направиха двете крила Славян Николов (11) и много бързият Димо Атанасов (7). През двуме сечната подготовка е постигната добра физическа подготовка.

А ето и имената на тези от общо двайсет състезатели, които постигнаха първия успех: Веселин Маринов, Васил Николов, Добри Недев, Атанас Христов, Димитър Наков, Велико Йорданов, Димо Павлов, Кемран Назмиев, Илия Илиев, Иван Иванов, Славян Николов, Тодор Славов и Неделчо Неделчев.

Л. КАПИТАНОВ

С начертани планове

Пред прага сме на заключителния етап на Третата републиканска спартакиада. 1969 година ще бъде година на отчитане постиженията и на българските физкултурници и спортисти, на изминатия от тях път и постигнати успехи.

През месеците май, юни и юли ще се проведат заключителните състезания по различните спортни дисциплини, ще се направи преглед на масовия спорт в страната. Във връзка с това Окръжният съвет на БСФС е помислил отрано. На последното заседание, проведено заедно със специалистите от двете спортни школи в Силистра, се отчете постигнатото и бяха набелязани предстоящи за изпълнение мероприятия. Постигнати успехи има и те, разбира се, радват. Наши състезатели и отбори и през тази година се качиха на почетната стълбичка на победителите, по републиканските терени отново се говореше за силистренските спортисти. Лекоатлетите, баскетболистите, плувците, борците и волейболистите дадоха своя дял за утвърждаването на Силистренски окръг като окръг с добри спортни традиции. Но постигнатото не бива да задоволява.

И ето, още в началото на новата учебна година отново се приемат планове, отново се започва работа в отделенията на школите, защото на всички е известно, че доброто представяне на окръга в предстоящия заключителен етап на спартакиадата преди всичко зависи от работата на треньорския кадър и от желанието и всеотдайността на нашите спортисти. Предстоят дни на тренировки, в които трябва да се пролее много пот, за да може нашите отбори достойно да защитят реномето на силистренския спорт и да се поздравят с победи в чест на великата 25-годишнина от социалистическата революция в България.

Ангел КАЛИНОВ

СЕМЕЙСТВО Д-Р НЕДЕВИ изразява СЪРДЕЧНА БЛАГОДАРНОСТ на ръководство на Окръжна болница — Силистра и на всички близки и познати, за изказаните съчувствия и съболезнования по повод смъртта на нашия любим съпруг и баща д-р ИВАН НЕДЕВ.

С Ъ О Б Щ Е Н И Е

ОТП „ТОПЛИВО" — СИЛИСТРА започна записването по абонаментната система на притежаващите нафтови печки граждани.

Желаещите да бъдат снабдени с нафта, следва да подадат молба до предприятието по специален образец.

За сведения и справки телефон 27—27.

ОТ УПРАВЛЕНИЕТО

КОРАБОСТРОИТЕЛЕН ЗАВОД „ГЕОРГИ ДИМИТРОВ" —ВАРНА

З А Я В К А

Корабостроителен завод „Георги Димитров" — Варна, приема младежи, отбили редовната си военна служба:

I. ЗА ОБУЧЕНИЕ ПО СПЕЦИАЛНОСТИТЕ:

1. Електрожении.
2. Железокорабостроители-корпусници.
3. Дърводелци.

Със срок за обучение 6 месеца, през което време ще се заплаща 70 лева месечно.

II. С ПРИДОБИТА КВАЛИФИКАЦИЯ:

1. Оксижении.
2. Електрожении.
3. Стругари.
4. Огняри — правоспособни.
5. Компресористи.
6. Електромонтьори.

Приемат се и младежи от всички специалности, работили в завода преди постъпването им в БНА.

На основание 170-то разпореждане на МС, на всички работници и ИТР се заплаща допълнително възнаграждение върху основната заплата до 20 %.

Заводът има младежко общежитие.

Справка тел. № 2-32-18 — Личен състав.

О Б Я В А

ЗАВОД ОРГТЕХНИКА — СИЛИСТРА

Т Ъ Р С И

да назначи:

стругари от II до VII разряд

фрезисти от II до VII разряд

мебелисти от II до VII разряд

ЗАВОД „ОРГТЕХНИКА" — Силистра търси да назначи юрисконсулт. Заплащане за предприятие II кат. Справка личен състав, тел. 28—72.

О Б Я В А

ПОТРЕБИТЕЛНА КООПЕРАЦИЯ с. Главиница, Силистренски окръг, продава кола „СТАР—21" и кола „ВАРШАВА-ПИКАП".

Справка — ръководството.

О Б Я В А

Общински народен съвет с. Главиница, Силистренски окръг,

О Б Я В Я В А,

че продава лека кола марка „БАРКАС".

О Б Я В А

ДИЛ „ДОБРУДЖА" гр. Силистра набира кандидати за професионалното училище по текстил гр. Русе със срок на обучение две години. Кандидатите да са младежи завършили 8 клас и не по-възрастни от 16 години.

Справка при личен състав.

ВАЖНО ЗА РЪКОВОДИТЕЛИТЕ НА ВСИЧКИ ДЪРЖАВНИ ПРЕДПРИЯТИЯ, ОБЩЕСТВЕНИ ОРГАНИЗАЦИИ, ТПК, ТКЗС И ДЗС.

Промкомбинат „Ат. Александров — Герчо" — Варна —, уведомява, че има на склад брезент и може в най-кратки срокове да изработи платнища в най-различни размери и форми, а така също и ремонт на стари.

Изработва платнища за всички видове камиони и чохли-покривала за леки коли. Може и с плат на клиента.

За справки: телефон 2-32-24.

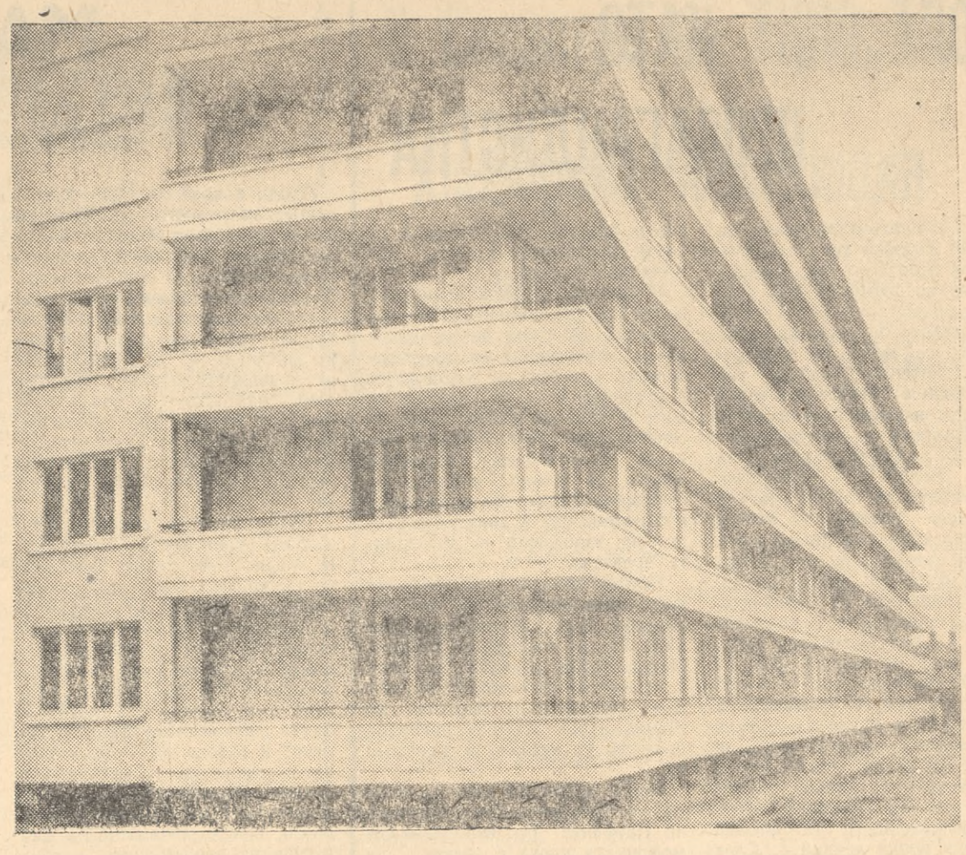
ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 112 (1429) | Четвъртък, 26 септември 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ЮБИЛЕЕН АЛБУМ

Каква коренна промяна настъпи за 25 години в бита на силистренци? „Д. Благоев“ е само един от десетките жилищни блокове, построени през годините на народната власт. В светлите и просторни апартаменти трудещите се имат всички удобства, които предлагат развитието на строителството и техниката.

ДА ЗАПОЧНЕМ ОТРАНО ПОДГОТОВКАТА ЗА ЗИМАТА

Отново идва зима. Един по един се изнизват топлите есенни дни. Колкото и да не ни се иска, ще дойдат дъждовете и снеговалежите. Реколтата ще се прибере, в селското стопанство ще намалее работата, но цялостният стопански живот ще продължи да се развива със същия темп. Фабриките и заводите ще произвеждат, транспортът ще превоза стоки, суровини и материали, търговията ще предлага стоки на населението. На своя пост, независимо от неблагоприятните условия, ще бъдат и строителите. И всички трудещи се ще се стремят да изпълняват и преизпълняват производствените си планове, да дават повече и по-евтина продукция на народното стопанство.

Както всеки добър стопанин се подготвя отрано да посрещне зимата, така и ръководствата на предприятията и организациите използват топлите есенни дни да извършат онова, което е необходимо да осигури изпълнението на задачите и при най-неблагоприятните климатични условия. Силистренци помнят не една тежка зима със затрупани пътища, с липса на междуселищен и градски превоз, с тревоги за отоплението и прехраната. Работниците от не едно промишлено предприятие помнят неизпълнение на плана поради липса на суровини и материали, недостиг на отопление, неподготвени производствени помещения и т. н. Примери има и от изминалата зима, която не може да се окачестви за тежка. На много строителни обекти работата спря през студените дни само защото прозорците не бяха остъклени навреме, защото липсваха отоплителни съоръжения и гориво, а някъде и топли дрехи за работниците. В ДМЗ „Стомана“ работата се затрудняваше поради недобре подготвените за отопление производствени помещения. Много от транспортните средства на ДАП—Силистра, несъоръжени с лопати и вериги, останаха с дни затънали в снежните преспи. Производството и изпълнението на плана, макар и кратковременно, се затрудни тук-там поради липса на суровини и материали.

В зимните дни проличаха предприемчивостта и далновидността на добрите стопани. Колективът на ДИП „Липа“ не спря нито за час работа, не се почувствува смущение в производството и в най-студените дни. Добрата подготовка осигури нормална работа и в ДИП „Добруджа“, ДИП „Дунав“, промкомбинат „Текстил“, ЗММ, завод „Хром“, ЗГУ „Терма“ и в много други предприятия. Ръководствата им бяха взели навреме мерки да се запасят с необходимите суровини и материали, бяха извършили текущ есенен ремонт на производствените сгради, бяха доставили навреме работно облекло за онези работници, които производството налага да работят на открито, бяха доставили отоплителни съоръжения и материали.

Отдалечеността на окръга ни от вътрешността на страната и суровият климат налагат да се използват най-рационално есенните дни за извършване на онези мероприятия, които биха осигурили нормална дейност на промишлените, търговските, строителните и транспортните организации и предприятия. Какви трябва да се направи? Какви са основните задачи сега?

Във всяко предприятие да бъдат изградени специални комисии, които да преценят осигуреността на производството със суровини и материали, да прегледат работните помещения и да отбележат нуждите от ремонт, остъкляване на прозорци, поправка на врати, тавани и т. н. Да прегледат състоянието на отоплителните съоръжения, зимното работно облекло, обезпечеността на транспортните средства с вериги, лопати и други инструменти. Комисиите в строителната организация би следвало да уточнят обектите, на които може да се работи при ниска температура, и още отсега да препоръчат на ръководството да се остъклят незавършените сгради, да се снабдят с печки, гориво и строителни материали.

В тази подготвителна работа особено важна е ролята на профкомитетите и профорганизациите. Една от техните функции е да следят за осигуряване на добра охрана на труда, а цялата подготовка за нормална производствена дейност през зимата е пряко свързана с опазването здравето на работниците и осигуряването им с нормална трудова дейност.

През миналата година Окръжно пътно управление се справи добре със задачата по почистването на пътищата. На наклонените участъци бяха осигурени значителни количества пясък и стурия, снегорините бяха винаги в изправност и бе създадена добра организация по използването им. Колективът на управлението, който чувствува голямата си отговорност по изпълнение на задачата за осигуряване сигурен транспорт, трябва тази година още по-грижливо, срочно и качествено да подготви пътната мрежа в окръга, машините и съоръженията.

Отговорна и важна е задачата на търговските организации. Засега те не изпълняват плана си за стокооборота. Зимните дни могат да станат причина за смущение в снабдяването на населението със стоки, ако още през есента не се вземат необходимите мерки. До падането на първия сняг е необходимо да се изтеглят от производствените предприятия и базите за търговия на едро всички стоки, предвидени по плана за четвъртото тримесечие на т. г. и някои от контингентите за първото тримесечие на следващата година. Потребителните кооперации, особено тези в по-отдалечените селища, да предвидят необходимите запаси от хранителни продукти и отоплителни материали, с които да се посрещнат нуждите в онези дни, в които липсва транспортна връзка със снабдителните бази на ОКС.

Подготовката за осигуряване на нормална стопанска дейност през зимните дни не е формална работа. Тя е свързана с изпълнението на плановите задачи, с изискванията на 44-то постановление на ЦК на БКП и МС, с осъществяване на делото решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП и с хода на социалистическото съревнование, организирано в чест на двадесет и петата годишнина на социалистическата революция в България. Затова тя трябва да се извърши със загриженост, срочно и качествено.

ЕДНА КАМПАНИЯ ПРИВЪРШВА

Обикновен трудов ден от златистата есен. Слънчевото лято и топлите есенни дни благоприятствуваха за качественото събиране на гроздето и прибирането му без загуби. Селскостопанските труженици използуват добрите слънчеви дни. Не бездействуват и хората от „Винпром“ — Силистра. Тук денем прилича на разтревожен пчелин — пристигат каруци, камиони, други — излизат, сновят в цеха делово работници.

— Сега вече кампанията преваля своята връхна точка, — говори зам. директорът др. Шемелеков — но срещаме пак трудности. Капацитетите ни са запълнени през усилените дни на приемане. Наложи се да освобождаваме резервоарите срочно, за да продължи нормално работата. А хората не стигат. И... в близкото ТКЗС. Както виждате, калипетрово се отзоваха. Отделиха две звена на помощ.

Ние сварихме тъкмо др. Шемелеков, когато току-що бе пристигнал от Калипетрово заедно с братски отделените му хора. Той разведе всички новопристигнали временни работници и ги разпредели по работните места. После продължи разказа за колектива.

Сменните майстори Ив. Фикин, Йовчо Милушев, Костадин Раев и Марин Трендафилов са постоянно на своите постове. Организират добре работата си. Обаче както на всяка сезонна кампания и тук потрябвали допълнително хора.

След връхния момент на кампанията по обработката на грозде то тук се приема ежедневно по 280-300 тона грозде и около 100 тона в тутраканския цех. Ала доскоро в отделни дни в двата цеха е постъпвало и по 750-800 тона грозде за ден.

Тази година гроздето е по-ви сококачествено и с по-голяма захарност. И по-силно ручи виненият поток. Както ни уведомиха, износът върви успешно без рекламации, преизпълнява се графикът.

За да бъде освободен капацитетът, с цел прибиране на максимално количество грозде от окръга, ръководството на ДСП „Винпром“ — Силистра изтегли реализацията напред, предвиждайки за четвъртото и част от третото тримесечие. По-рано ще приключи приемането и обработката на гроздето. До 24 септември от предвидените количества грозде за изкупуване през годината 13 500 000 тона са постъпили 11 400 000 тона. Преизпълнява се и програмата за печалбата. При план за осеммесечието 426 000 лева са реализирани 435 000 лева. Към тази сума до края на годината ще бъдат прибавени още около 50 000 лева. Достигнатите немаловажни икономически резултати от колектива на предприятието го вдъхновяват за още по-добри трудови успехи през юбилейната година на народната власт.

М. ГЕОРГИЕВ

НУЖНИ СА ПО-РЕШИТЕЛНИ МЕРКИ

Както целият окръг, така и ТКЗС в с. Окорш е обхванато от небивало трудово оживление в тези дни. Задачите сега са толкова много и нито една от тях не търпи отлагане. И беритбата на царевицата, и ваденето на захарното цвекло, и подготовката на почвата за сеитба, и силажирането трябва да се изпълнят в определен и не много дълъг срок. Всяко закъснение е рисковано и може да има твърде лоши последици за бъдещата дейност на кооперативна.

В стопанството сега е създадена мобилизация на силите. Ръководството взима мерки, за да се ускори работата. Но въпреки това стопанството изостава с изпълнението на основните за момента задачи. Поради някои субективни причини тук се е закъсняло още от самото начало. А и темповете, с които работата продължава да се движи впоследствие, продължават да бъдат незадоволителни.

Като положителна може да се посочи работата на окоршския кооператив в силажирането. Тук действително са взети мерки тази задача да се изпълни в най-кратък срок и да не се допусне похабяване на зелената маса от евентуални слани. Стопанството разполага с близо 9 000 дка царевица втора култура, която се намира в много добро състояние и дава по повече от един тон зелена маса от декар. Това ще даде възможност планът за силажа значително да се преизпълни.

Ограничаващ фактор за изпълнението на тази задача се оказа липсата на достатъчно техника. Стопанството разполага само с два силажокомбайна и един РКС апарат. За да се ускори силажирането, беше необходимо да се предприеме нещо. Решаваща роля в случая изигра главният инженер на кооператива Илия Карамаждраков. Той реши да преустрои обикновените зърнокомбайни за силажиране на зелената царевица. За целта използува приспособленията за товарене на слънчогледовите пити от комбайните направо в ремаркета. И чрез някои изменения на барабана, режещия апарат и други, извършени за кратко време, машините бяха пуснати в действие. Сега в блоковете на стопанството работят две такива машини. Примерът на окоршските механизатори е положителен и може да се използува и в други кооперативи на окръга.

С изпълнението на другите задачи обаче в стопанството се изостава. От 5 735 дка царевица за зърно реколтата е прибрана само от 2 000 дка. На ден се обират около 200 дка. Ако работата се движи с досегашния ход, за окончателното прибиране на тази култура са необходими 18 дни. Не по-бързо се извършва и освобождаването на площите и тяхното изораване. От необходимите 19 400 дка досега са подготвени 9 000 дка или по-малко от половината.

Съгласно план-програмата за получаване на високи добиви от есенниците 80 на сто от площите, предвидени за сеитба, трябва да бъдат изорани до 1 октомври. До тази дата обаче остават само 5 дни. Или за да се спази това условие, необходимо е на ден да се орат около 1 000 дка, а не както досега по 300.

За да се изостава с подготовката на почвата, най-важната причина е липсата на освободени площи. Стопанското и партийно ръководства са създали мобилизация на хората, определили са материални стимули за повишаване на трудовата активност, но са разчитали само на местни сили. Не са потърсили помощта на бригади извън райо на на стопанството.

Освен това големи затруднения създава недостигът на транспортни средства. Сега те са нужни повече от всеки друг път. На някои площи царевицата е обрана и царевичакът изсечен, но няма с какво да се извозят.

Нужно е стопанското ръководство да вземе допълнителни мерки за ускоряване на работата. Преди всичко да се въведе усменна работа на транспортните средства по примера на ТКЗС с. Зафирово. Да се работи без прекъсване, денонощно. Да се определят стимули за шофьорите и каруцарите, извозили най-много продукция. Да се потърсят транспортни средства от други предприятия. Нужно е да се привлекат на помощ и бригади от градовете и ударните дни в трите села на кооператива да продължат до окончателното прибиране на пролетниците.

Емил ПРАХОВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 23. IX. 1968 г.

ТКЗС	Прибиране царевица за зърно I к. в %	Освободени площи от царев. стебла — вс. в %	Подготвени площи за сеитба в %	Силажиране всичко в %
Айдемир	74	49	41	41
Калипетрово	44	0	55	34
Бабук	54	51	51	70
Алфатар	68	49	48	103
Алеково	39	37	54	67
Иширково	90	45	70	80
Смилец	100	56	71	73
Попина	33	26	52	23
Сребърна	59	33	55	41
Ситово	74	23	62	74
Срацимир	75	68	62	26
Кайнарджа	53	35	54	101
Голеш	62	28	71	35
Средище	39	33	46	35
Тутракан	73	45	62	51
Нова Черна	61	68	72	15
Старо село	81	65	62	41
Белица	84	62	66	56
Главиница	64	34	45	86
Ст. Караджа	81	43	46	34
Сокол	58	31	47	25
Зафирово	24	21	60	56
М. Преслав	53	60	66	63
Дулово	47	9	45	70
Междел	89	30	48	33
Окорш	43	39	45	43
Секулово	38	23	36	41
Добротица	100	42	65	87
Чернолик	70	53	43	23
Паисиево	34	28	47	22
Всичко ТКЗС	60,6	37,6	54,8	50,5

Скъпи гости от Хмелницка област

Вчера в Силистра пристигна група от трима съветски специалисти — гости на окръга: Анатолий Варзацки, зав. отдел „Селскостопански“ при областния вестник, водач на групата, Анатолий Новицки, агроном, герой на социалистическия труд, и Вера Скорикова, инженер-технолог по месопреработването. През десетдневното си пребиваване в страната те ще се запознаят с някои въпроси от промишлеността, селското стопанство и печата.

Топло и сърдечно гостите бяха посрещнати на гара Русе от секретаря на ГК на Партията в Силистра Георги Кардашев, главния редактор на в. „Силистренска трибуна“ Денка Господинова и други.

(С Т)

международна информация

СЪОБЩЕНИЕ НА БТА

НР Албания е разпространила съобщение, според което на българска територия били съсредоточени големи военни сили на различни родове войски на Съветския съюз с агресивна цел. Това съобщение дава храна на антикомунистическата клеветническа кампания в капиталистическите страни. Българската телеграфна агенция е упълномощена да заяви категорично, че правителството на Народна република България отхвърля изцяло като неотговарящи на истината твърденията на албанската страна, които са отначало до край измислени и нямат нищо общо с действителността.

От българска страна се изразява съжаление, че Народна република Албания прибягва до измислици срещу Народна република България, с които си служат най-отявлените врагове на социализма и България.

Народна република България, като важен фактор за стабилността на Балканите, неотклонно е следвала политика, която отговаря на интересите и възделенията на българския народ и на социализма — политика на мир, добросъседство и ползотворно сътрудничество с всички страни на Балканите включително и с Албания. Такава е и ще бъде и занапред политиката на Народна република България.

Делегацията на КПСС отпътувала за Будапеща

Москва, 25 септември (ТАСС). Днес за Будапеща замина делегацията на КПСС, която ще вземе участие в заседанията на оперативната група и на комисията за подготовка на международното съвещание на комунистическите и работническите партии.

Делегацията се ръководи от секретаря на ЦК на КПСС Борис Пономарьов. В състава ѝ влизат секретарят на ЦК на КПСС Константин Катушев, членът на ЦК на КПСС Пьотр Федосеев, заместник-завеждащият международния отдел на ЦК на КПСС Елизар Кусков. (БТА)

Бомбена експлозия на белградската жп гара

Белград, 2 септември (БТА). Агенция ТАНЮГ съобщи, че днес призори е извършена силна бомбена експлозия на централната белградска жп гара. Ранени са 13 души. На мястото на експлозията веднага пристигнала бърза медицинска помощ и органи на Секретариата на вътрешните работи. По този повод се отбелязва, че това е петата бомбена експлозия в Белград през последните няколко месеца. Из тъква се също, че тя е дело на усташко-четнически терористи, чиито центрове са в чужбина.

Машинации на враговете на социализма

Москва, 25 септември (ТАСС). „Литературная газета“ препечатва откъс от книгата „За събитията в Чехословакия“, издадена тук от прес-групата на съветските журналисти. В книгата се привеждат многобройни факти, документи, доказателства от печата и от очевидци, които разказват за подготовката на контрареволюцията в Чехословакия. Линията на Запада, се подчертава в публикувания откъс, се състоеше в това, с помощта на контрареволюцията в Чехословакия да се нанесе военно-политически удар на световната социалистическа система. Както се съобщава в книгата, през юли 1968 година станал известен оперативният план, разработен от Пентагона и от Централното разузнавателно управление на САЩ против социалистическите страни и по-специално против Чехословакия.

Правителството на САЩ предприе конкретни стъпки, които показаха, че то одобрява събитията в Чехословакия. Западният печат, се казва в книгата, откри подтикваше реакционните елементи в Чехословакия. Кореспондентът на мюнхенския вестник „Зюддойче цайтунг“ във Виена Манфред фон Конт, който е сътрудник на западногерманското разузнаване, осъществяваше връзката с нелегалните контрареволюционери и водеше активна подривна дейност в Чехословакия. След кореспондентите, в страната започнаха да идват така наречените финансови и икономически експерти, банкери и такива откровени пратеници на империализма като председателя на западногерманската федерална банка Блесинг и други.

Бон излезе в качеството на дирижент. Своите реваншистки планове западногерманските милитаристи сега неизменно свързват с ликвидирането на социалистическия строй в Чехословакия, пишат авторите на книгата.

Печатът свидетелствува, се посочва в книгата, че магнатите от западногерманската военна промишленост са финансирали контрареволюцията в Чехословакия. Авторите разказват за създаването на специален фонд под названието „Обществена помощ за Судетите“, както писа вестник „Генерал анцайгер“ от 23 август. Бонското правителство реши да създаде така наречения „кризисен щаб“, чиито задължения са да събира сведения за положението в Чехословакия.

С развитието на събитията в Чехословакия идеолозите на империализма тясно свързваха своите планове за по-нататъшното активизиране дейността на агресивния блок НАТО, се отбелязва в книгата.

МОЯТ ОПИТ КАТО ПРОПАГАНДИСТКА

Малък е пропагандисткият ми опит. Но въпреки това пропагандистката работа не ми е чужда, тъй като по професия съм учителка.

Бих желала да разкажа за това, което най-много ме вълнуваше през изтеклата учебна партийна година. Тогава ръководех кръжок по изучаване на историята на Българската комунистическа партия за втора година при ДСП „Родопа" — Силистра. Възрастовият състав на участниците беше различен — имаше младежи, които критично възприемаха нещата, но по-голямата част бяха все възрастни хора, съвременници на събитията, които разглеждахме в занятията, и с богат житейски опит. Всичко това ме накара още от първото занимание да помисля не само за добрата подготовка на лекциите, а и как да привлека вниманието на тези хора, да ги накарам да ме слушат, макар и изморени от работата, както често пъти се случваше.

Продължително и старателно подготвях всяка лекция. След прочитане на материала правех конспект на най-важните неща, на които трябваше да наблегна при изнасянето на темата пред кръжочниците. Отначало те не знаеха кои неща да си записват и кои не. Затова се налагаше по няколко пъти да отбелязвам най-важните моменти. Това не продължи дълго. По погледите на всички разбирах какво още е нужно да обясня, за да бъде напълно усвоено. А и самите те по интонацията откриваха съществения от лекцията и си го записваха. Записките им помагаха при подготовката за събеседванията. Научиха се добре да използват учебника. Отговорите, които даваха, бяха добри и личеше отношението им към разглежданите въпроси.

Искам да изтъкна един факт, който още от самото начало на работата ми беше добре известен от учителската ми практика: колкото и добре да е подготвен и красноречив да е лекторът, никога не бива да разчита само на своето слово. Необходимо е да внесе разнообразие в своята работа, да засили интереса, да поддържа будно съзнанието на кръжочниците. А това се постига чрез използване на нагледните средства.

Добър помощник в моята дейност бяха диафилмите. Тях използвах почти при всяка лекция. От тях оживяваха любими, свидни герои, загинали за нашата свобода, извисяваха се корпуси на заводи — гордост за Родината ни. Хубаво нагледно средство се оказаха и диаграмите.

Много добре премина занятието, посветено на Петия конгрес на Партията. Тук използвах грамофонната плоча с речта на Георги Димитров пред конгреса. Това помогна кръжочниците не само да чуят съдържанието на речта на любимия вожд на нашия народ, но пред тях прозвуча и неговият глас. А това разтърсва сърцето и завладява съзнанието им.

От малкия си опит като пропагандистка се убедих, че при наличието на добро желание у участниците и повече усилия от страна на пропагандистите и при добра организация, осъществявана от ръководствата на партийните организации, работата в просветните звена може да даде добри резултати.

Костадинка ГАЙДАРДЖИЕВА

МАРКСИСТКО-ЛЕНИНСКОТО УЧЕНИЕ ЗА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА ДЪРЖАВА

Преди повече от 100 години основоположниците на научния комунизъм Карл Маркс и Фридрих Енгелс създадоха учението за диктатурата на пролетариата. Последвалото развитие на човечеството, богатият опит, натрупан от световното комунистическо движение и от практиката на социалистическото строителство, нагледно потвърдиха огромното историческо значение на това учение за работническата класа в нейната борба за социално преустройство на света.

Изхождайки от материалистическото разбиране на историята, К. Маркс и Ф. Енгелс доказаха, че преходът към социализма неизбежно ще се осъществи в условията на класова борба, на съпротива срещу силите и традициите на стария свят, че икономическите преобразования, насочени към социализъм, могат да бъдат „прогресивно дело на времето" и затова на обществото ще е нужно цял исторически период. Държавата през този период не може да бъде нищо друго, освен революционна диктатура на пролетариата, необходима за подтискане съпротивата на експлоататорските класи и ликвидиране на всички форми на експлоатация, за предотвратяване опитите да се реставрира властта на буржоазията и за осъществяване на социалистически преобразования.

Провеждани с помощта на диктатурата на пролетариата, тези преобразования отговарят на интересите не само на пролетариата, но и на селячеството, на всички трудещи се. Обаче без ръководство от страна на най-прогресивната и най-организираната класа — пролетариата — чито една друга класа сама не е способна нито да провъзгласи, нито да проведе политика на революционни преобразования. В хода на общественото развитие, с прехода към пълен комунизъм държавата изчерпва своята историческа мисия и „отмира". Комунистическото самоуправление идва да я замени.

Основателят на първата в света социалистическа държава на работниците и селяните В. И. ЛЕНИН придаваше изключително важно значение на въпросите за теорията и практиката на диктатурата на пролетариата. Въз основа на опита на трите руски революции и на първите години от съществуването на пролетарската държава, развивайки и конкретизирайки марксисткото учение за диктатурата на пролетариата, Ленин направи извода, че висш принцип на диктатурата на пролетариата, нейна главна основа е съюзът на работническата класа с трудовото селячество при ръководната роля на работническата класа.

Ленин подчертаваше, че въпреки цялото изобилие и разнообразие на политически форми през преходния период от капитализма към комунизма „същността на този период си остава неизбежно една и съща: диктатура на пролетариата". И още едно задължително условие, издигнато от Ленин! Диктатурата на пролетариата е немислима без ръководната роля на комунистическата партия, която има опит, познава условията и перспективите на революционните преобразования и обоснована теоретическа програма, без комунистическата партия, обединяваща в себе си прогресивните сили на прогресивната класа. Именно такава партия е способна успешно да изпълни ролята на ръководен идеен и организационно-политически център в системата на диктатурата на пролетариата.

Империалистическата пропаганда се опитва да представи диктатурата на пролетариата като оръжие на „тоталното насилие" над обществото, над социалните групи, над личността и т. н. Не е необходимо обаче да се доказва, че тези клеветнически измислици разчитат на лековерните.

Що се отнася до революционното насилие, то марксистко-ленинската теория и основаващата се на нея практика на социализма точно определят сферата, задачите и формите на това насилие и никак не намаляват неговата роля и историческа неизбежност. Марксистко-ленинската теория обоснова, а практиката на социалистическата диктатура на пролетариата потвърди, че от гледище на обективните задачи на историческото развитие и на действителните интереси на огромното мнозинство от населението само революционното насилие носи хуманен характер, защото утвърждава и осигурява социално равенство, истинска демокрация за трудещите се.

На основата на дълбок исторически анализ и обобщение на практическия опит на Комунистическата партия на Съветския съюз бе конкретизирана и развита марксистко-ленинската теория за социалистическата държава, определяща главните насоки на нейната дейност. На 22 конгрес на КПСС беше приета новата програма на партията, в която бе направен изводът, че с пълната и окончателната победа на социализма и с прехода към строителството на комунизма държавата на пролетарската диктатура прераства в общонародна, изразяваща волята и интересите на целия съветски народ. Процесът на по-нататъшното развитие на социалистическата държава в периода на строителството на комунизма се съпровожда от все по-активното участие на широките маси трудещи се в държавното управление, с повишаване на тяхната съзнателност и отговорност, с превръщане на принципите на социализма, нормите на социалистическото право в естествени норми на живот и труд на милиони хора. В условията на строителството на комунизма, което изисква да бъдат решени нови сложни теоретически, политически, социални и икономически задачи, особено нараства ролята на КПСС, като ръководна сила на цялото съветско общество.

* * *

През цялата история на комунистическото движение учението за диктатурата на пролетариата и за социалистическата държава беше център на остра идейна борба, достигнала през наше време особено високо напрежение. Стратезите на антикомунизма хранят надеждата, че могат да вбият клин между социалистическите държави и трудещите се, да подронят авторитета на комунистическата партия, да създадат раздори между различните социални групи и националности в страната, да отслабят Съветския съюз — могъщата опора на световното комунистическо и работническо движение, неуморен борец за мир, демокрация и социализъм. Маскирайки истинския смисъл на целите си с много приказки за демокрация и свобода на личността, буржоазната пропаганда се опитва да защити антинародната, реакционната политика на империализма.

Ревизионистичните елементи подпомагат антикомунистическата пропаганда. Изказвайки се против ръководната роля на комунистическата партия, против конституционните основи на социалистическата държава, те създават нови модели на „демократичен социализъм", които нямат нищо общо с марксистко-ленинското учение. Новите ревизионистични „модели" на социализма, желаят или не желаят това техните автори, групират и стимулират силите, на които не само са безразлични истинските интереси на народните маси, но и са реакционни сили, открито обявяващи се против социализма. Потвърждение са събитията в Чехословакия. Извращавайки същността на социалистическата демокрация, тези сили искат свобода за... борба против основите на социализма. Дълг е на ЧКП и на народната власт на Чехословакия пред трудещите се в своята страна, пред международното комунистическо движение, пред световната социалистическа общност — решително да преградят пътя на контрареволюцията. Именно това се подчертаваше в писмото на братските компартии до ЦК на ЧКП.

Народите на социалистическите страни от собствен опит се убедиха, че за комунистическите партии най-високо от всичко стоят интересите на трудещите се. По-пълно да задоволят техните нужди — материални и духовни — да осигурят широко развитие на социалистическата демокрация, да привлекат всички трудещи се към управлението на държавата — ето към какво са насочени усилията на комунистите, ето кое е главното в тяхната дейност. Всичко за народа, всичко — за благото на народа!

Н. ИВАНОВ
Агенция „Новости"

Расте авторитетът на другарските съдилища

С добро име сред кооператорите от района на Паисиевска община се ползват другарските съдилища. Винаги, когато се получи недоразумение, те търсят тяхната помощ и нарушителите и виновниците биват разобличавани публично.

През тази година добре работи другарският съд в село Боил. Това се дължи преди всичко на активната дейност на неговия председател Мущеба Феимов. От началото на годината досега другарският съд в селото е разгледал седем дела. Наскоро на заседание на съда беше разгледано неприличното отношение на Мехмед Нуриев към съседа му Мехмед Реджебов. Двамата често вдигали скандали заради дребни неща и нарушавали спокойствието и на другите хора, живеещи в съседство с тях. Съпругите им също се карали. Другарският съд извика двамата съседи и пред свидетели беше установено, че Мехмед Нуриев няма никакво законно основание да се кара на съседа си Мехмед Реджебов. Мехмед Нуриев и съпругата му бяха глобени и разобличени.

Другарският съд в село Паисиево наскоро изобличи публично Али Кючуков за това, че е откраднал царевица от кооперативното стопанство. Когато изправиха пред съда възрастния кооператор Али Кючуков, той от срам не можеше да гледа своите съселяни и дълбоко съжаляваше за извършечата простъпка. Много от присъствуващите разкритикуваха виновника, а така също и други жители, които посягат върху кооперативното имущество.

Активно работят и останалите другарски съдилища от района на общината. Нужно е обаче да се проявява по-голяма бързина и перспективност при разглеждането на делата.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Хуманното отношение на съветските войни към чехословашките граждани разбива всички опити да бъдат представени те като окупатори.
НА СНИМКАТА: Съветски войник разговаря с пражка гражданка.

В помощ на кооператорите

Учениците от трите села на Голешка община откликнаха с радост и желание на призива на Окръжния комитет на БКП дните от 15 до 30 септември т. г. да се превърнат в ударни дни в помощ на селското стопанство, за да могат 85 на сто от площите, определени за есенната сеитба, да бъдат напълно подготвени.

Над 300 ученика от района на съвета на 17 септември започнаха едноседмична бригада в кооперативното стопанство. Техните сили се използуват главно за добиването на царевицата, която идва от царевичните комбайни, за да бъде готова за съхранение. Само за два дни те обелиха и прибраха над 30 тона царевица. Между отделните класове се води голямо съревнование за повече и по-качествена работа. Аленото пионерско знаме преминава от клас в клас. На първенците при завършване на бригадата ще бъдат раздадени награди.

Атанас ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

И пионерите помагат

Традиция стана всяка есен пионерите от основното училище в с. Айдемир да помагат на кооператорите при прибирането на реколтата от пролетните култури.

Още от втория ден на новата учебна година, вместо към училище, те се отправиха към блоковете. Реколтата трябва да се прибере в най-кратки срокове — такъв беше призивът на ръководството на кооператива. Всички пионери работиха бързо и качествено. Учениците от петите и шестите класове обелваха зрелите кочани, а седмокласниците и осмокласниците изсичаха стъблата. И тази година дружинният съвет постави работата на съревнователни начала. За най-добра работа ще бъдат раздадени и индивидуални награди, и награди по отряди.

Ръководителите на стопанството са доволни от оказаната помощ. Тя е повече от навременна. Всеки ден пионерите прибират царевицата от 100 декара. Със спечелените средства ще бъдат закупени помагала за обзавеждане на кабинетите в училище.

Георги СТАНЧЕВ

ТЕ СА ГОРДОСТ И ПРИМЕР ЗА ПОДРАЖАНИЕ

Случи се така, че дружбата между двамата съученика Димитър Енев Иванов от град Силистра и Йовко Димитров от село Иширково да продължи и в казармата. От миналата есен те заживяха суровия, пълен с изненади и изпитания войнишки живот. Всеки нов ден каляваше волята и проверяваше силата на войнското другарство.

Трудна е специалността на радиста. Тя изисква голяма настойчивост, сръчност, бързина и умение, затова я усвояват само упоритите. Двамата земляци, сега младши сержанти Иванов и Димитров, се оказаха наистина упорити. В ежедневния учебен процес и тренировките те все повече опознаваха апаратурата и придобиваха бързина. Съзнанието, че и от тях зависи представянето на поделението, не ги напускаше.

Първите изпити се очакваха с нетърпение, но и с известен страх. Как ще се представи комсомолското дружество? Ще оправдаят ли вярата на командирите?

Първото изпитание отхвърли съмненията — и двамата завоюваха класна специалност III клас. С упорит труд и постоянство в края на първата година покриха нормите и за II клас. Дългите тренировки и проверки продължиха и на проведения изпит в чест на 24-годишнината от социалистическата революция в България и празника на БНА двамата бойци с изключително умение, увереност и сръчност достигнаха най-високото стъпало в своята специалност — станаха класни специалисти I клас.

Младши сержантите Иванов и Димитров са гордостта на нашето поделение и пример за подражание на всички комсомолци.

Капитан Райко РАЙКОВ

под. 70120 — Бургас

ИЗСТРЕЛ ОТ ХОТЕЛ „БАЙКАЛ" 33

повест от Аркадий ВАЙНЕР и Георги ВАЙНЕР

Следващата събота

1.

В Брянск влакът пристигна в шест часа сутринта. Навън беше тъмно и само на изток разсъмването беше започнало да разрежда гъстата синева на небето, изтривайки звездите от него, като капки по маса. Тихонов излезе на площада пред гарата и се отправи към автобусната станция. Касиерката със съжаление му каза:

— Вашият автобус замина преди дванадесет минути. Следващият потегля в десет часа и пет минути.

— А да се съгласува автобусното разписание с влаковото не може ли?

Девойката разпери ръце:

— Това не зависи от мен.

— Разбирам. Когато бърза човек, просто тържествува принципът на максималната пакост.

— Какъв, какъв принцип?

— На максималната пакост.

Тихонов тръгна по безлюдната улица, тихо се ругаеше и размишляше къде да прекара останалите четири часа. На ярко осветена табела имаше надпис „Баня". Охо, това би бил добър изход от положението. Той си купи билет и влезе в малката кабинка. Пусна горещата вода във ваната и с удоволствие се настани вътре, за да натопли замръзналото си тяло.

От нервно възбуждение той цяла нощ не можа да затвори очи и сега с удоволствие се отпусна в топлата вода. Сутрешната дрямка го погълна и той се отпусна доволен.

Водата във ваната изстина и Тихонов се събуди от хладните тръпки, които полазиха по тялото му. Отново пусна от душа горещата вода, натопли тялото си, после излезе от ваната, отиде в съблекалнята и се отпусна на малката кушетка, като се зави с чаршафа, и дълго седя така. После стана, облече се, без да бърза и излезе от банята.

...Автобусът излезе на площада и бавно намали ход. Кондукторката каза:

— Ще тръгнете право по тази улица, зад третата пресечка надясно е улица „Багла".

Тихонов се огледа. Часовникът на градския съвет показваше един и половина. Добре се е мотал с автобусите.

Стас отиде в градската милиция, за двадесет минути се уговори с началника къде да постави хората, къде да изпрати колата. Излезе на улицата и извед нъж с учудване установи, че я няма нито страстта за залавянето на престъпника, нито възбуждението, нито страхът. Той беше много уморен. Той дори не погледна дали в двадесет и девети дом има таен вход, направо почука на вратата и попита изляланата жена:

— Здравейте. Стопанинът в къщи ли е?

— Влезте. Той скоро ще се върне. Днес е събота, та реши да отиде на баня по-рано.

Тихонов си помисли: „Прекрасно съвпадение. Ние, без да се уговаряме, добре се подготвихме за срещата". Жената отвори вратата към столовата и пропусна Тихонов вътре, после каза:

— Аз съм негова съпруга. Казвам се Нина Степановна.

— Много ми е приятно. Тихонов, кореспондент от Москва.

— Искате ли да хапнете, или ще дочакате и него?

От кухнята се разнасяше мирис на пържено месо и пирожки.

— Благодаря. По-добре е да поговорим — каза Стас и отново помисли: „Диетите ни с него са различни..."

Нина Степановна каза:

— Много важен стана. Наскоро при него идва кореспондентка. От Москва също. Не го намери — беше из района.

— Зная — кимна Стас. — От нашия вестник. С вас разговаря ли?

— Да, поговорихме три часа. Не го дочака, разстроена беше нещо. А той после, когато му разказах за нея, също се разстрои. Приятно е човек да чуе за себе си хубави думи, пък и той си е работен — а статията ще да му повдигне авторитета...

— Това е вярно. — каза Стас. — Кореспондентката не е ли за бравила у вас някаква книга? Помоли ме да я взема, ако сте я запазили...

Хлопна външната врата. Тихонов се изправи като изтегната пружина, пъхна ръка под сакото си и приготви пистолета. Жената направи крачка към вратата.

— Стойте — със съскащ шепот каза Стас. — Стойте на мястото си...

Жената сякаш онемя. Отвори вратата.

Влезлият автоматично направи една крачка, каза „Здрасти" и конвулсивно се обърна.

Стас силно го удари с пистолета по ребрата и с глас, извисил се във фалцет, извика:

— Хайде, хайде, без глупости. Аз не се мотах две седмици, за да ми устройвате и кросвета...

Жената, изтръпнала от ужас, се притисна до стената. От кухнята замириса на изгоряло.

— Вие, Нина Степановна, вървете сега в кухнята, а ние с вашия мъж ще поговорим. — Стас, притискайки към бедрото си насочения към Ерегин пистолет, отскочи към масата, за да се вижда входната врата. Влязоха трима милиционери. Стас въздъхна. „Глупаво беше да тръгвам за него сам. Той можеше със сопа да ме пребие. Сметката ми за внезапност се оправда..."

— Какво, Еригин, тук ли ще говорим, или направо в Москва ще отидем?

Еригин отвори сякаш залепналите си устни и каза:

— Нямам какво да говоря с теб.

2.

Тихонов тръгна пръв по стълбата, след него Еригин, когото пазеха отзад двама оперативни работници. Те вървяха през носовия салон и пътниците, излизащи от задната врата на самолета, учудено и изплашено гледаха тази мълчалива група. Долу, на първото стъпало, стоеше, широко разкрачил крака Шарапов. На Тихонов изведнъж му се прииска да скочи, да го прегърне и да му каже нещо такова, което утре за нищо на света не би му казал. Но слезе, без да бърза, усмихна му се и му стисна ръката.

— Здравейте, Владимир Иванич — удари го той през рамото. — Достъпът до тялото е свободен.

Шарапов дори не погледна към убиеца. Без да му пуска ръката, той продължаваше да гледа Стас. После заговори бавно и думите сякаш падаха на цимента като тежки и меки гирички.

— Радвам се, синко, че ти успя — той направи пауза и каза, макар Стас да забеляза, че не му се искаше да казва това сега: — Ако не беше успял, би ти било тежко да живееш по-нататък...

(Следва)

ПРОБЛЕМИ НА 44-то ПОСТАНОВЛЕНИЕ

ЕФЕКТИВНО ИЗПОЛЗВАНЕ НА ОБОРОТНИТЕ СРЕДСТВА

Оборотните средства на предприятията се образуват от производствените запаси, материали, запасни части, малоценни и маложивотрайни предмети, незавършеното производство, готовата продукция и т. н. Те се използват най-ефективно тогава, когато продължителността на едно кратния им оборот, пресметнат в дни, е най-кратък. Именно към тази цел се стремят ръководството и икономистите на ДИП „Липа“ — Силистра. Успоредно със създаването на резултатна организация на производството, труда и управлението те търсят пътища за съкращаване на обръщаемостта на оборотните средства. Досегашната практика показва, че са постигнати значителни успехи, които дават вече положително отражение върху икономическото състояние на предприятието.

Работата започна със създаването на определени нормативи от собствени средства в размери, необходими за изпълнението на производствената програма. Те осигуряват до голяма степен финансова самостоятелност и целесъобразно насочване на паричните средства. А това е от голямо значение при условията на новата система на стопанско ръководство. Самостоятелността дава възможност да се използва по-пълно инициативността на ръководните звена, да се организира производството по начин, осигуряващ ускорен оборот на средствата.

Икономическият анализ показва, че оборотните средства извършват два оборота за шест месеца вместо един оборот, както е предвидено в плана. Успехът се дължи на комплекс икономически мероприятия, но решаващи от тях са целесъобразното насочване на средствата и съществуването на реални разходни норми за труда и материалите.

Така например нормативът на незавършеното производство е 89 000 лева, а фактическата наличност към 30 юни т. г. е 126 000 лева. Завишението от 37 000 лева, в условията на ДИП „Липа“, не е отрицателно явление, а тъкмо обратното — влияе положително върху рентабилността. То показва, че производственият процес е осигурен със суровини и материали и че производствените мощности са натоварени максимално. А те са показатели с решаващо значение.

За постигането на ускорената обръщаемост на оборотните средства голямо влияние оказва и сигурният пласмент на готовата продукция. При норматив 62 000 лева предприятието има на склад средно по 17 000 лева готова продукция. През дадени отчетни периоди наличността не надминава 2—3 000 лева.

Реализацията на продукцията зависи най-много от качеството ѝ. За решаването на този проблем партийната организация, съвместно с профкомитета и Комсомола, направи немалко през последните години. Въведени са талоните по качеството. Те изиграха положителна роля за повишаване личната отговорност на работниците. От месец март т. г. се внедри многофакторното заплащане на труда, в което един от основните показатели е качеството на продукцията. Във връзка с многофакторното заплащане партийната организация и партийните групи проведоха широка разяснителна работа и резултатите са положителни. Пак по инициатива на партийната организация се внедри и Саратовският почин. Особеното тук е че той не се приложи шаблонно, а бе пригоден към производствените условия на мебелната промишленост и съществуващата организация на труда.

В резултат на тези мероприятия качеството на изработваните в предприятието мебели е високо и осигурява бърза реализация на готовата продукция.

Техническият прогрес също помогна значително за ускоряване обръщаемостта на оборотните средства в ДИП „Липа“. Ръководството въведе в действие нови производствени фондове. Само триваловата шлайфмашина, която има два пъти по-висока производителност от съществуващата машина, даде възможност да се премине към ускорен режим на пресоване на детайлите. Повърхностната обработка с полиестерен лак, вместо с практикуваният нитроцелулозен, доведе до съкръщаване на технологическия процес с 3 дни и до икономии на труд и материали. Технологическият процес се съкрати и чрез въведения конвейерен начин на байцоване.

Друго крупно мероприятие са комплексните изследвания и критичният анализ. Те разкриха пред ръководството онези технологически, организационни и финансови слабости и несъобразности, чието премахване води сигурно до ускоряване обръщаемостта на оборотните средства. Критичният анализ даде възможност да се създаде по-ефективна организация на производството, труда и управлението, до по-пълно използване на основните производствени фондове и труда на работниците.

Тези мероприятия, проведени от стопанското ръководство по инициатива на партийната организация, осигуриха на предприятието увеличаване на рентабилността и преизпълнение на плановете. Планът за общата промишлена продукция е преизпълнен със 145 000 лева, печалбата с 9 на сто, а рентабилността е 34,83 на сто.

Икономистите от ДИП „Липа“ продължават да търсят резерви за по-нататъшното ускоряване обръщаемостта на оборотните средства, за да се постигне още по-висока рентабилност в чест на юбилейната годишнина на Девети септември.

Иван МИХАЙЛОВ,
инстр. при ГК на БКП—Силистра

Недко ХРИСТОВ,
партиен секретар на ДИП „Липа“

В Силистра бе учредена хлебарска кооперация

На 19 септември т. г. в салона на ТПК „Дунав“ се проведе общо кооперативно събрание, на което членовете-кооператори единодушно взеха решение да се отдели досегашният хлебарски цех в самостоятелна хлебарска кооперация „Мир“.

В новата кооперация ще работят около 250 работници и служители. Тя ще има обем на общата промишлена продукция над 2 000 000 лева годишно. В момента разполага с основни фондове за 220 000 лева. От първи януари на следващата година ще влезе в експлоатация новият хлебозавод и кооперацията ще разполага с по-съвършена производствена база за хлебопроизводство, ситничарство и сладкарство. Трудът на производствениците ще бъде механизиран до голяма степен и изработката на един работник ще стигне 12 000 лева.

Кооператорите-учредители изразиха задоволство от отделянето на цеха в самостоятелно предприятие и обещаха да подобрят качеството на произвежданата от тях продукция, да преизпълнят плана по качествените и обемните показатели, за да заемат едно от първите места в социалистическото съревнование в чест на юбилейната 25-та годишнина на Девети септември.

На същото събрание заместник-председателят на ОНС др. Иван Петров, по поръчение на Президиума на Народното събрание, връчи на кооператора Денъо Иванов Михайлов „Народен орден на труда“—златен за дългогодишната му работа в системата на трудово-производителните кооперации.

Петър ТОПАЛОВ

Един от най-добрите кравегледачи в бригадата на с. Водно е Сали Мехмедов. Още през м. септември т. г. той изпълни годишния си план.

ДНИ НА СЪВЕТСКАТА НАУКА И ТЕХНИКА

В ЗВЕНОТО НА СВЕТЛИЧНИЙ

II. Думата на науката

(Продълж. от миналия брой)

Беседваме с Алексей Иванович Будко — зам. директор по научната част на Кубанския научноизследователски институт за изпитване на трактори и селскостопански машини. Институтът съществува само 10—12 г., но тук израснаха героите Влади мир Светличний, Владимир Пировецкий и десетки орденоносци, които приложиха научните постижения в практиката и прославиха съветската наука. Тук работят 120 души научни сътрудници, от които 70 се заемат с изпитателна работа, а 50 — с научноизследователска. Институтът има за цел да изпитва всички нови селскостопански машини — съветски и чуждестранни, да изработва методики, които да служат за всички машинноизпитателни станции в страната и да върши научноизследователска работа във връзка с механизираното отглеждане на културите. Разполага с 30 000 дка собствена земя, но тя не е достатъчна и голяма част от изпитателните работи се вършат в съседните колхози и совхози. Много се разчита на научно-производствената дейност, която е организирана в звената за комплексна механизация.

Другарят Будко е ръководител на колектив, който разработва методики за научно-обоснователно предвиждане на добивите. В зависимост от десетки фактори електронноизчислителните машини определят вероятния добив от дадена култура. Изчисленото може да стане и в обратен ред, когато са определени оптималните значения на дадените фактори. Например, ако искаме добив 6 000 кг захарно цвекло от декар при определен почвен тип и агротехнически мероприятия, електронната машина може да изчисли колко торове и в какво съотношение са необходими. По същия начин може да се изчисли какво е влиянието на фотосинтезата, плевелите и други фактори, които влияят за увеличаване или намаляване на добивите.

— По този метод — казва другарят Будко — преди няколко години нашите електронни машини изчисляха, че редовопунктирният способ дава по-високи добиви от квадратно-гнездовия.

В института има дългогодишни изследвания, от които се доказва, че ако има до 20—25 на сто по две цвеклови растения в гнездо, добивът не се намалява. Кореновата система на цвеклото може да използува резултатно и по-голяма хранителна площ. Затова, когато разстоянията между две растения в реда са до 50 см, не се счита, че има празни места.

Разговорът продължава. В науката има прямота и откровеност. В мен има съмнение, че с механизираното разреждане и неравномерното разпределение на растенията добивът на захарно цвекло при Светличний се намалява.

— Това е вярно — казва другарят Будко, — но истината е относителна. Миналата година Светличний получи среден добив при неполивни условия 4 070 кг цвекло от декар, а най-високият добив в един совхоз на района е 4 300 кг. Следователно добивът е намален с 5.3 %. Но средният добив за Новокубански район е 3 000 кг. Това сравнение се отнася само за добива. Ако съпоставим икономическите резултати, фондът на работната заплата при Светличний е 4 пъти по-нисък (заплаща се по 25 копейки за 100 кг продукция), а производителността на труда е 10 пъти по-висока.

Интересни са изследванията на Андрей Иванович Лебедик, който ръководи лаборатория (секция) по агротехнология на захарното цвекло. Основната задача в тематичния план е „Усъвършенстване на технологията и комплекса машини за отглеждане на захарното цвекло с минимален разход на ръчен труд“. Прогресивната технология за отглеждане на цвекло е разработена от тази лаборатория през 1958 г. Заслугите на Светличний и неговото звено се състоят в това, че те рационално осъществиха предложената технология и съвместно с научния колектив положиха големи усилия за усъвършенстването ѝ. Задълбочени изследвания се правят при използуването на всяка нова машина.

Наложило се е да се премине от еднокълнов към многокълнов сорт, който изисква ръчно доразреждане, но разходът на жив труд за единица продукция в сравнение с предшествуващите години е намален. Изследвани са различните междуредови и вътрередови разстояния, как влияят те на добива и захарността на цвеклото. Установено е, че между 45 и 50 см междуредовите разстояния няма различие в добивите и захарността. От няколко години се върши широко изпитване на различни начини на предпосевна подготовка на семената. Целта е да се повиши полската им кълняемост, да се намалят сеитбените норми и намали разходът на ръчен труд за разреждането. Работи се в няколко направления. Има серия опити за третиране на семената с вода, прекарана през електромагнитното поле (намагнетизирана вода). Счита се, че този метод дава положителни резултати и се препоръчва вече за практиката, въпреки че изследванията продължават. Правят се още опити с йонизирана вода в мед и магнезий. От годишния отчет за 1967 г. разбрах, че много добри резултати има при киснене на семената в снежна вода. Освен повишаване на кълняемостта увеличават се добивите и захарността. Но опитът е само едногодишен. Отидохме на опитното поле и видяхме „снежните възпитаници“. Бяха по-добре развити и се отличаваха от останалите варианти. Другарят Лебедик още не е обосновал теоретически ролята на снежната вода, но надеждите са големи за един положителен резултат. Добро развитие имаха и парцелките цвекло, третирани с ново химическо вещество, наречено „Бетабласт“. За периода на изпитването това вещество е секрет на Всесъюзния институт по захарно цвекло в гр. Киев.

Задълбочено се проучват въпросите на предпосевната обработка на почвата. Търсят се най-подходящите дълбочини на предпосевно бранување и култивиране, необходимостта от предсеитбено и следсеитбено валиране и др. Дългогодишни изпитвания има за работа на разреждащата брана скребница при различна овлажненост на почвата, плевелна растителност, гарнираност на посева и други фактори. Изработена е методика, от която се ръководи Светличний как да разрежда при всеки конкретен случай. Затова се работи смело, без колебание.

Нашите трактористи Спас и Никола ми задават въпрос:

— Защо Светличний е Герой на социалистическия труд, а не Лебедик и другите хора на науката, които имат голям дял за големите успехи.

Основателен въпрос с труден отговор. И все пак животът е натрупал мъдрости от много поколения назад. Командирите, от най-малкия до най-големия, разработват стратегията и тактиката на боя, но героизмът се проявява от отделния боец, който се саможертвува или побеждава.

Костадин БОЕВ

Българската енергетика — с темпа на времето

Българските енергетици посрещаха най-големия наш национален празник — Девети септември, с прекрасни успехи. В страната е осъществено безрежимно ползуване на електрическата енергия. Сега само за една седмица се произвежда толкова електричество, колкото е било през цялата 1939 г.

Особено бързо се развива нашата енергетика през годините след Априлския пленум на ЦК на БКП от 1956 г. Само за 12 години след този исторически пленум нашата енергетика се преобрази. Бяха въведени в действие редица крупни предприятия на каменовъгленатата промишленост, като рудниците „Трояново 1 и 2“ от системата на промишления комплекс „Марица изток“, няколко предприятия от софийския каменовъглен басейн, първата в страната фабрика за обогатяване едри кафяви въглища „Бобов дол“, влязоха в действие редица крупни електроенергийни обекти, като двете 500 000-киловатови електроцентрали ТЕЦ „Марица изток 1 и 2“, ТЕЦ „Русе“, ТЕЦ „Девня“, водноелектрическите централи по поречието на р. Арда, подземните централи на Баташкия водносилов път и редица други с обща мощност 2 600 000 киловата.

А какви са перспективите пред нашата енергетика?

В предварително изготвения план се предвижда и за в бъдеще нашата енергетика да се развива с достигнатите високи темпове — среден годишен прираст на електропотреблението 18,5 на сто, при 7-9 на сто за другите европейски държави. Енергетиците са издигнали лозунг: „Българската енергетика — с темпа на времето“ и полагат всички усилия тя действително да бъде винаги в състояние да задоволява постоянно растящите нужди на страната.

И занапред главен източник за производство на електричество ще бъдат въглищата, и то на първо място източно маришките, които представляват 66,6 на сто от доказаните досега запаси от въглища. Заедно с тях за производство на електроенергия нерационално ще се използува и водната сила. Успоредно с довършване строящите се хидроенергийни каскади „Сестримо“, „Доспат—Въча“, „Сандански Бистрица“ ще бъдат построени и редица други водноелектрически централи. На река Дунав съвместно с Румъния ще бъде изградена първата дунавска електроцентрала в района Сомовит—Излаз, от която само нашата страна ще получава годишно около 4 000 000 000 киловатчаса електрическа енергия.

През най-близкия период от време ще бъдат изградени започнатите тази година 800 000-киловатова ТЕЦ „Марица изток 3“, 600 000-киловатовата ТЕЦ „Варна“, чиято първа турбина от 200 000 киловата е вече в експлоатация, 600 000-киловатова ТЕЦ „Бобов дол“ и редица други.

Но колкото и пълно да се използуват твърдото гориво и водната сила, наречени класически източници за производство на електроенергия, само след няколко години те ще се окажат съвсем недостатъчни за поддържане на достигнатия темп в развитието на енергетиката. Затова се полагат още отсега усилия за овладяване и силата на атома за производство на електричество. През идната 1969 година ще започне усилено строителство на първата българска атомна електроцентрала край Козлодуй, която ще има мощност 800 000 киловата и възможност за разширяване на 1 200 000—2 000 000 киловата.

Предвижда се по-нататъшно обновление и на преносната енергийна мрежа. Освен въведения в действие през миналата година електропровод „Бойчиновци—Крайова“, с който нашата страна вече е свързана с енергийните системи на европейските социалистически страни, ще бъде изградена и първата свръхмощна директна със Съветския съюз енергийна връзка — 400 000-волтов електропровод „Кочулган (СССР) — Добруджа (НРБ)“. Това мощно и модерно съоръжение ще има мощност 600 000 киловата, т. е. колкото ще бъде мощността на ТЕЦ „Варна“, и по него ще може да се пренася годишно 3 000 000 000 киловатчаса електричество.

И почти всички нови електроенергийни съоръжения, както и болшинството от досегашните, ще бъдат изградени с помощта на Съветския съюз. Те ще бъдат нови паметници на животворната дружба между двата братски народа и ще осветяват завинаги общите ни победи в борбата за социализъм и комунизъм, ще напомнят на поколенията за здравите и нерушими връзки между по-големия и по-малкия брат — народи.

П. ВЪЛКОВ

Какво липсва на автобусните спирки

От една, две години на автобусните спирки се забелязва значително подобрение на чакалните-заслони. Те са построени в съвременни линии, хубаво са измазани и отдалеч привличат погледа. А тези в гр. Силистра са просто безупречни. Със зелените си покриви и оранжеви козирки отпред те просто привличат очите на хората.

На пръв поглед бихме казали, че всичко е в ред. Радостно е, че в последно време като гъби след дъжд по спирките израстват все повече такива помещения. Трябва да кажем обаче, че все още нещо липсва на досега построените чакални. Това важи особено за тези по разклоните, по селата и дори в гр. Силистра. Липсват скамейки, които нито майсторите, нито отговорниците са предвидили да направят. Достатъчно ли е само да се подслоним и запазим от дъжда, вятъра или палещите лъчи на слънцето? Не е достатъчно! Като се има предвид, че графикът на рейсовете понякога се нарушава, а по разклоните на пътищата се чака с цели часове.

Ето защо крайно е необходимо да има скамейки, и то не случайно попаднали от близките градини, които пречат пътниците в някои заслони в гр. Силистра, а да бъдат предвидени специално за обзавеждането на автобусните спирки. Това може би не чувствуват отговорните лица, но то е необходимо за пътуващите. Пътниците не биха имали нищо против и ако в тези чакални имаше и кошчета за смет, за да не се чудят къде да хвърлят от падъците. „Но това са вече подробности“ — ще кажат онези, които са пренебрегнали необходимостта от скамейки. Похвално е и откриването на лавки към някои заслони по пътищата. Само при такава обстановка чакащите ще се чувствуват удобно и ще пазят заслоните. Необходимо е заслонът да бъде откъм страната на пътя, а не да се заобикаля павилиона, така няма да се пречи на видимостта на чакащите и на по-удобното им слизане или качване в превозното средство.

Г. С.

По следите на нашата критика

Във връзка с поместения в бр. 107 на в-к „Силистренска трибуна“ материал на тема „Само превозът не решава всичко“, ръководството на ТКЗС — Алфатар ни съобщава, че са взети редица мерки за отстраняване на слабостите, за които с основание е критикувано.

„Изоставането в предсеитбената подготовка — се казва в отговора — се нормализира. От 17 септември в оранта вземат участие по-голям брой машини, с които на ден се извършва по 900 дка оран. По този начин до 1. X. 80 на сто от площите, предвидени за сеитба, ще бъдат подготвени... За своевременното обиране на царевицата от 18 т. м. сме обявили ударна десетдневка. На кооператорите — полевъди и механизатори, освен дневната заработка ще заплащаме допълнително и по 0,50 лева на слънчев ден“.

Добри грижи за животните полагат Раим Салимов и Камбер Османов, пастири от ТКЗС — Дулово. Една от всекидневните им задачи е и превозване на слама за постеля.

Подготвиха се преди срока

През дните на ударната 15-дневка на упорита работа се вдигнаха и 30-те механизатори от бригадата в с. Царевдол. Добрата организация на труда и конкретното ръководство от страна на бригадира Атанас Стоянов дават възможност да се изпълняват всички задачи в срок и качествено.

Усилията на всички сега са насочени към прибирането на царевицата. Механизаторите Иван Добрев и Георги Пейчев с помощта на кукурузокомбайни прибират на ден по над 100 декара царевица, а Пенчо Костадинов, Пенчо Димитров, Пеню Илиев и други извозват царевицата в стопанския двор и пълнят си лажните ями.

От 1 500-те декара царевица за зърно над 60 на сто са вече прибрани. До 25 т. м. механизаторите обещават да приключат с беритбата на царевицата и подготовката на площите за сеитба.

В бригадата сега добре вървят подготовката на предвидените за есенниците 4 600 декара площ. От тях 3 700 декара са напълно готови, а това е 80 на сто от зимата. С този си успех механизаторите от бригадата се нареждат на едно от първите места в кооперативното стопанство—Тутракан. Всеки декар е наторен и с по 70 кг суперфосфат и 15 кг карбамид.

Висококачествената обработка на земята, обилното торене и навременна сеитба са добра предпоставка да се получат предвидените 420 кг от декар през настоящата година.

Живко ТРУШЕВ

ЗАПОЧВА ПОЛИТИЧЕСКАТА УЧЕБНА ГОДИНА

Изграждането на здрав марксистко-ленински мироглед сред младото поколение — ето основната задача, която Партията постави на Комсомола. В изпълнението на тази задача беше направено много от страна на ГК на ДКМС в Силистра. Взеха се предвид слабостите, допуснати през миналата година, но вите възможности за повишаването на квалификацията на пропагандистите и на базата на инструкциите, получени от Централния комитет на Комсомола във връзка с новата политическа учебна година, бяха уточнени формите на обучението на младежта.

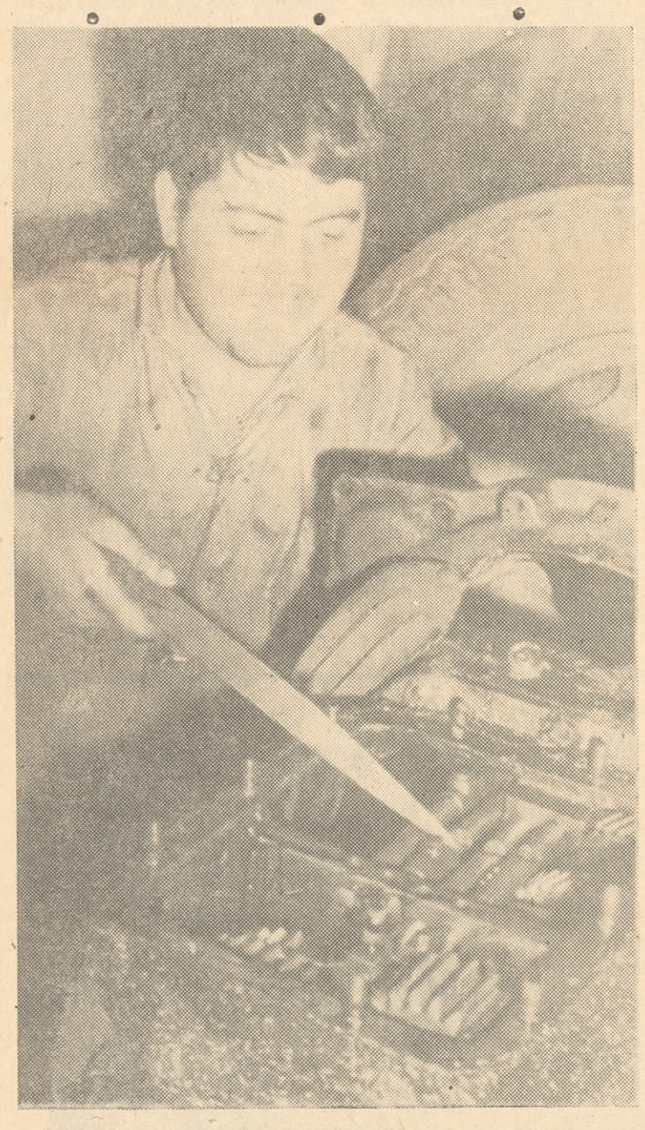
За правилното обхващане на всички комсомолци по предприятия в учебната година бяха проведени анкети. И макар някъде да се получиха неправилни разрешения на въпроса и немарливо отношение към анкетите, общо взето методите на работа през новата година бяха уточнени и възприети според възможностите на комсомолците от различните предприятия. Още през месец юни секретарите на заводските комитети на Комсомола бяха запознати с резултатите от изминалата политическа учебна година. Бяха им дадени инструкции и препоръки по организирането на работата. Разясни ха им се причините, породили някои слабости, които трябваше да бъдат избегнати. Например често срещаните преди лектории със смесена тематика. При направения разбор стана ясно, че те не само не съдействуват за задълбоченото разглеждане и усвояване на материала, но дори пречат на работата. Лекторите трябва да бъдат изградени по тематичен план, насочен само в една област или дисциплина, ако искаме те да дадат очакваните резултати.

Съобразявайки се с интересите, проявен към различните кръжоци от комсомолците, бяха създадени два кръжока по изучаване историята на младежкото революционно движение, три по история на КПСС, осем — „Два свята — две младости", шест по политическа икономия, десет по история на БКП, шест „Бележити личности", пет — „Младежта и общественият прогрес", три по философия и много други.

Набелязани са мероприятията, с които Градският комитет на Комсомола би могъл да спомогне за правилното протичане на политическата учебна година. Препоръчителният списък на учебниците, крайно необходимата „Библиотека на пропагандиста", изграждането на клуб „Млад пропагандист" — всичко това беше взето предвид. Благоприятно разрешение и въпросът с осигуряването на подходящи пропагандисти, а така също и с тяхната подготовка. Лекторите са вече осигурени. В по-голямата си част те са младежи. Петнадесет от тях са висшисти. Помислено е и за по-обширното онагледяване на материала, снабдяването на клубовете и кръжоците с диапрожекционни апарати и филми.

Новата политическа учебна година в Комсомола е пред прага. Тя ще бъде тържествено открита на 15 октомври. Масовото участие в нея ще бъде принос в борбата за изграждането на комунистически мироглед у младото поколение.

Денка РАДЕВА

Младият автомонтьор Недьо Жечков от сервизната работилница на ДАП—Силистра винаги извършва висококачествен ремонт на автомобилите. От неговата работа са доволни всички шофьори.

Комсомолски устрем

ДОСТОЙНА СМЯНА НА ХАИНБОАЗЦИ

Онези, които преди двадесети години строиха Хаинбоаз и Перник—Волуяк, вече са с посребрени коси. На техните места са застанали синовете им. Тръгнали по стъпките на бащите, развели техните знамена, запели песните им, те бързат да запишат имената си в златната книга на бригадирските подвизи.

Комсомолците от Силистренски окръг неведнъж са доказвали, че са способни на големи дела. Това лято те още веднъж потвърдиха това, оправдаха гласуваното им доверие. Трудът за благото на Родината е висша форма на обичта към нея. Нашите младежи и този път представиха достойно града и златния ни добруджански край.

В началото на лятото в окръга бяха създадени три окръжни бригади. Първата работи в ДКК „Нектар" на две смени, като в първата се включиха 220 комсомолци, а във втората — 160. Те извършиха работа за 11 000 лева. В село Голеш осемдесет и пет комсомолци низаха тютюн. Може би най-трудно беше в бригадирите в Керамичната фабрика. Но това не попречи на двете смени от по тридесет и шест души да реализират общо 2 600 лв.

Освен тях бяха създадени по селата местни бригади. Такива имаше в Срацимир, Старо село, Голеш, Иширково, Калипетрово и на други места. И общата оценка на ръководствата на стопанствата за работата на бригадирите е „отличен".

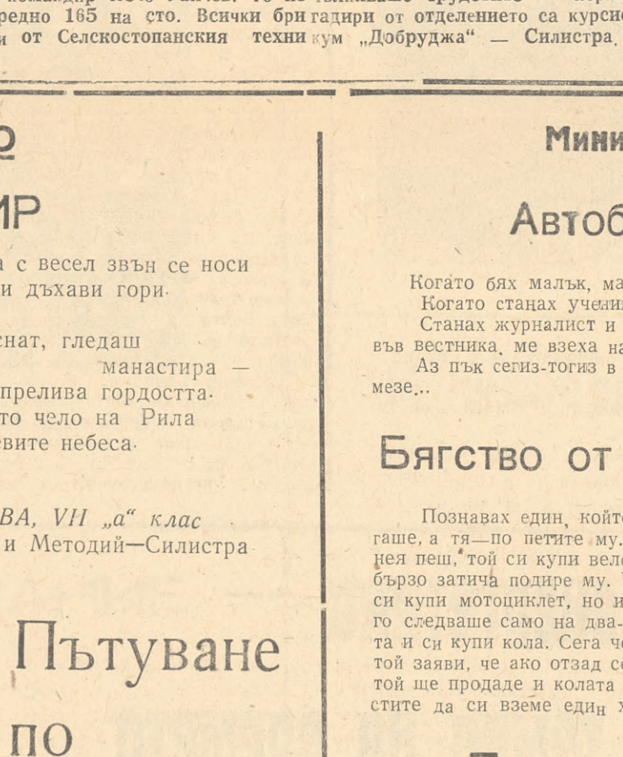
Но най-отговорна беше задачата на националните бригади. Високо в Западните Родопи се намира горското стопанство „Васил Коларов". Там беше работното място на националната младежка бригада на служителите „В. Коларов". Те трябваше да подготвят хиляди декари земя за залесяване. Шестдесет и осемте души от окръга се справиха отлично. Освен редовното изпълнение и многократното преизпълнение на трудовите норми, те успяха да постигнат и друго — изградиха едно голямо и чудесно трудово семейство. Националната бригада на учащите се „Антон Иванов" работи в местността „Широка поляна" в Родопите. Сто и петдесет комсомолци защитиха тук името „бригадири на Републиката" и с постиженията си показаха, че са достойна смяна на хаинбоазци. Нашите младежи се нареди ха на първо място сред бригадирите. Те завоюваха както звания то „Отряд—първенец", така и „Отделение—първенец". Транзистор, фотоапарат, екскурзия в чужбина — всички индивидуални награди бяха спечелени от силистренци. Не по-зле се представиха и тридесетте бригадири от националната младежка бригада „Чавдар", които работиха в Реброво.

Немалко грижи бяха положени за пълноценния интересен живот в бригадите. Особено внимание беше обърнато на военно-патриотичното възпитание на младежта. Лектори от Военното окръжие изнесоха пред бригадирите редица беседи и лекции. Вечерите на хумора и таланта станаха празник за бригадите. Кината, театрите, концертите, леко атлетическите срещи — всичко това спомагаше за пълноценната почивка на комсомолците. Много от тях станаха носители на фестивалната спортна значка. Бригадирите от с. Голеш подготвиха и изнесоха пред кооперативните програма.

Много може да се пише за бригадирите. За ударните фестивални дни, за съревнованието, за фестивалните вечери, за посрещането на фестивалците... За това и наградата на Окръжния комитет на Комсомола беше за служена. Екскурзията по черноморското крайбрежие беше използвана от бригадирите.

Отшумяха летните дни. Опустяха бригадирските лагери, обраснаха с трева бригадирските пътеки. Останаха знамената, под които други ще тръгнат да дадат труда си за Родината, и оная златна книга, в която всеки е написал един хубав ред.

В. ЧИНКОВ

През месец август тази година 120 средношколци от нашия окръг бяха бригадири в националната младежка бригада „Антон Иванов", която работеше в Родопите. На първо място в съревнованието между отделенията в бригадата излезе отделението с командир Нечо Райчев. То изпълняваше трудовите норми средно 165 на сто. Всички бригадири от отделението са курсисти от Селскостопанския техникум „Добруджа" — Силистра.

Ако в това е красотата...

Все по-често можем да срещнем по улиците младежи с разкопчани до долу ризи и девойки с мини поли и нарисувани очи, окачили на шиите си ланец с евтин кръст. И докато дългите коси, гримът, транзисторите по улиците и неприличното държание само дразнят, тези нови украшения извикват възмущение. Преди няколко години, когато по пазара се появиха котвите, много бяха тези, които се „украсяваха" с тях. Какви ли само котви нямаше... И със сърца, и със сирени, и обикновени тенекиени, по-големи или по-малки. Сега са модерни кръстовете. И без да помислят за впечатлението, което отрече кръстовете, което стана символ — верую на новия човек, строителя на утрешните дни? И нали вие сте тези, които утре ще довършат започнатото от бащите, вие, синове и дъщери на комунисти! Необходимо ли е да се говори на вас, свалили от себе си пионерската връзка, за да поемете заветите на ремсистите, какво представлява кръстът, какво символизира той. Трябва ли да ви се припомня историята?

Струва ми се, че е излишно. Струва ми се, че ако се позамислите, ще ви стане неудобно от бащите ви, които са се борили да изчезне от света сянката на кръста. Евтини украшения харесвате, другари комсомолци. Не забравяйте, че там, където сега носите кръстовете, сте връзвали пионерските връзки — към от бойното знаме на бащите си.

Не в това е красотата, приятели. Повярвайте ми!

В. ДИМИТРОВ

МЛАДЕЖКО ТВОРЧЕСТВО

РИЛСКИ МАНАСТИР

Сред пазвите на приказната Рила,
сред пасища, гори и езера,
под облаци израснал манастира,
закърмил толкоз български чада.

Рисунки чудни от незнаен майстор,
преливащи от чудни цветове;
изгрява слънце, облаците плуват...
Търкалят се край него векове...

Край манастира сред поляна росна
във надпревара гонят се вълни —
реката рилска с весел звън се носи
през старите и дъхави гори.

Стоиш захласнат, гледаш манастира —
в душата ти прелива гордостта.
А над суровото чело на Рила
синеят слънчевите небеса.

Елза ПЕЙЧЕВА, VII „а" клас
у-ще „Кирил и Методий"—Силистра

Стара песничка на Ив Монтан

Стара песничка на Ив Монтан
с прости думи за любов и болка,
къс рефрен, изсвирен със уста,
само два куплета с припев... Толкова.

Но се втурва мирис на цветя,
на момински смях, на късно лято...
Тръгваш с нея като по следа,
призори оставена в тревата.

И вървиш, и спираш уморен,
и така не искаш да си сам...
Два куплета... някакъв рефрен...
Стара песничка на Ив Монтан.

Валентин ЧЕРНЕВ

Пътуване по Дунава

Величествено се синее
край нас голямата река
и плуват кораби по нея
край градове и край села.

Във Видин стигаме по тъмно,
а сутринта сме пак на път.
Побързайте, момчета, съмва!
Свищов и Русе ни зоват.

Силистра, ето ни! Отново
при теб се връщаме сега.
Ти, славен спомен за сурови
и героични времена,

прастара крепост с древно име,
и в тежък бой надежден щит —
Силистра наша, приеми ни!
От поход връщаме се ний.

Весел ЛУКАНОВ, VII „б" клас
у-ще „Кирил и Методий" — Силистра

Миниатюри

Автобиография

Когато бях малък, майка ми ме вземаше на ръце...
Когато станах ученик, учителите ме взеха на очи...
Станах журналист и мнозина, които съм критикувал във вестника, ме взеха на мушка.
Аз пък сегиз-тогиз в сатирите си вземам някого на мезе...

Бягство от отговорността

Познавах един, който бягаше от отговорност. Той бягаше, а тя—по петите му. След като не можа да избяга от нея пеш, той си купи велосипед. Но отговорността още по-бързо затича подире му. Човекът си продаде велосипеда и си купи мотоциклет, но и той не помогна — отговорността го следваше само на два-три разкрача. Продаде мотоциклета и си купи кола. Сега човекът временно е спокоен, но той заяви, че ако отзад се зададе проклетата отговорност, той ще продаде и колата и ще проучи какви са възможностите да си вземе един хеликоптер...

Предпазни мерки

Този човек през всичките сезони ходеше с гумени ботуши.
— Защо ходиш само с гумени ботуши? — попитаха го.
— Често ми подливат вода — затова.

Преди всичко граматиката!

Едно врабче подскачало от трън на глог. Видяла го свраката и го попитала:
— Абе, ти защо никога не скачаш обратно: от глог на трън.
— Защото ще бъде граматически неправилно — казало то.

Причината е друга

Мечката беше гладна и не искаше да играе.
— Аз не съм — каза тя на мечкаря — като онията капризни мечки, които се придържат стриктно към поговорката: „Гладна мечка хоро не играе". Бих играла, мечкарю, но ми засвири истинско хоро, докога ще ми пробутваш обработки от съвременни композитори?

„Пази боже сляпо да прогледа"

Сляпото наистина прогледа и веднага си пусна телевизора. Но като видя лошата програма, си каза:
— По-добре да не бях прогледал...

СИМИЧ

Как организирахме лятната работа с пионерите

Когато последният училищен звънец възвести края на учебната година и началото на дългоочакваната ваканция в ГК на ДКМС в Силистра вече беше помислено за пионерското лято. Във всички пионерски дружини и отряди беше проведена анкета „Къде ще прекараме лятото?" Резултатите от нея помогнаха по-голям брой пионери да бъдат обхванати в летните пионерски команди. По този начин въпросът за възпитателната работа с пионерите, необхванати в лагерите и училищните бригади, който стоеше пред ГК на Комсомола и Съвета за работа с пионерите, беше решен.

Десетте сборни пионерски команди самостоятелно изготвиха своите планове, избраха си отряден съвет, име, емблема, знаме, любима песен и девиз. Всеки от тях имаше отрядна ръководителка и командир. С помощта на Градския комитет на Отечествения фронт командите получиха клубове, където можеха да се събират. И когато беше осигурена материалната база, започна богатият и разнообразен живот на силистренските пионери.

Всяка команда наброяваше това лято редовно по два десет и пет — тридесет членна. Понякога те ставаха и петдесет. Още в началото на лятната работа се проведе всеобщ трудов ден. Със спечелените пари пионерите закупиха знамена за командите и ходиха колективно на кино. Участвуваха в похода до „Памук кулак", където се проведоха състезания по народна топка за момичетата и по футбол за момчетата. Премираха при голямо внимание, с голямо напрежение и амбиции, състезанията завършиха с излъчване на първенци и раздаване на награди.

Всеки понеделник отрядните ръководителки и командирите се събираха в Градския комитет на Комсомола. Това стана навик за всички. Тук ставаше отчетът на извършената през седмицата работа, обменят на опит.

За да се опознаят децата, за да се открият талантите и наклонностите им, бяха проведени редица конкурси — за най-добър декламатор, най-добър разказвач на приказки, най-добър шахматист. В команда „Пчелица" при училище „Отец Паисий" се състоя конкурс за най-добра рисунка на асфалта. На най-добрите бяха раздавани малки награди. Всяка седмица се посещаваха колективно филми.

В командите се разучаваха песни, танци, балет.

Всеки вторник се провеждаха мероприятия с всички команди и най-добрите отново биваха награждавани.

Всички инициативи увличаха децата. Всяка команда водеше дневник, в който се отбелязваха сбирките.

В чест на Деветия световен фестивал на младежта и студентите се проведе преглед на художествената самодейност. Този ден се превърна в истински празник за летните команди. Програмите отразяваха солидарността с децата от Виетнам и другите страни. Беше проведена среща между пионерските команди от града и тези от село Сито во. Изпълнена беше богата литературна програма, обменени се опит, разменени бяха подаръци. Състояха се контролни състезания с ролкови летни кънки, които бяха подготовка за градските състезания. В градското първенство участвуваха 87 пионери.

Командите приключиха лятната работа с военизирания поход до „Памук кулак". Всички свои успехи, спортни и трудови, пионерите посветиха на двадесет и четвъртата годишнина от основаването на своята любима организация.

Елена ГЕОРГИЕВА

На 24 септември на 62-годишна възраст почина в Силистра д-р АНАСТАС ДАНАИЛОВ ЯНКОВ, един от основоположниците на здравеопазването и първият хирург в Силистренски окръг.

Д-р Янков, името на който е известно във всяко кътче на окръга, посвети цели 37 години от своя живот за опазване здравето на хората. Напусна ни комунистът и прекрасният човек, отдал всичките си сили за изпълнение на високохуманния дълг за опазване живота на човека, за здравеопазването на народа. Окръгът губи лекаря, който прекара неизброими часове над операционната маса, раздаващ щедро и безкористно всички свои знания и умения, чийто живот ще бъде светъл пример.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 113 (1430) | Събота, 28 септември 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Високо отличие за камъшитци

На Пловдивския мострен панаир стотици предприятия от местната промишленост представиха свои експонати — различни сувенири и предмети за широко потребление. С разнообразен асортимент се представи и силистренското предприятие „Камъшит". Хилядите посетители на панаира се възхищават от изкусната изработка на пирографираните предмети, керамиката, папурените изделия, стъкларските предмети и от производството на куклення цех. . А те са действително красиви. Ненапразно говорят, че производството на камъшитци се разграбва от магазините на някои западни страни. Промкомбинатът непрекъснато увеличава износа. Понякога наличната готова продукция не достига да посрещне търсенето.

Най-красивите, практичните и качествени експонати ръководството на панаира отличава със златни медали. Те са награда за старанието и умението на самите производители, утвърждават марката на предприятията, издигат авторитета на самото производство. Затова при подготовката на експонати започва своеобразно състезание за изработване на най-качествени изделия. Работниците и специалистите влагат цялото си умение, знания и опит, стремят се да достигнат онова, което друг не е достигнал преди. В тазгодишното състезание се включи и колективът на промкомбинат „Камъшит". Подготовката на експонатите започна отрано. Моделите бяха уточнени навреме и изпълнителите успяха прос то да „изпипат" работата.

Старанието им не отиде на празно. На експонатите, представени от предприятията на местната промишленост, бяха присъдени два златни медала. Единият от тях получиха силистренските камъшитци. Куклите, произведени в „Камъшит", се оказаха на световно ниво и засега им съперничат само италианските. Тази награда ентусиазира колектива на куклення цех и той, заедно с художниците и технолозите, е решил да усъвършенствува още повече производството на кукли, за да няма съперник в световното производство. Да им пожелаем успех в тази трудна задача.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

ЮБИЛЕЕН АЛБУМ

На 16 септември т. г. др. Сава Шиваров, председател на Окръжния народен съвет, откри новопостроената сграда на Средното политехническо училище в Силистра.
Една прекрасна придобивка за образованието в града.

Наградени с ордени по случай Деня на МАШИНОСТРОИТЕЛЯ

На 26 септември подпредседателят на Президиума на Народното събрание др. Георги Кулишев награди с ордени от името на Президиума изтъкнати работници от машиностроителната промишленост по случай Деня на машиностроителя. От машиностроителните предприятия в Силистренски окръг са наградени:

С „НАРОДЕН ОРДЕН НА ТРУДА" ЗЛАТЕН

1. МЛАДЕН ИВАНОВ РАДАНОВ — качествен контрольор-леяр в леярната на МЗ „Стомана". Младен Иванов е първият председател на бившата ТПК „Стомана".

2. ХРИСТО ЙОРДАНОВ ПАВЛОВ — моделчик в МЗ „Стомана".

С „НАРОДЕН ОРДЕН НА ТРУДА" — СРЕБЪРЕН

1. ГЕОРГИ СТАНЕВ — началник цех в завод „Хром".

По случай Деня на машиностроителя са наградени от Министерството на машиностроенето със значки „Отличник на Министерството на машиностроенето" работниците: Халил Акифов Ахмедов — формовчик в МЗ „Стомана", и Димитричка Динкова Стойкова — дългогодишна работничка в МЗ „Стомана".

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, МАШИНОСТРОИТЕЛИ!

Ръководена и направлявана от славната комунистическа партия, родната промишленост расте и се развива с бързи темпове, укрепва своя международен авторитет, достойно представя майсторството и умението на българина. Нека само за момент да погледнем някогашната малка и изостанала България от висотата на двадесет и петата годишнина на деветосептемврийската победа. На фона на едро, специализирано и високопроизводително селско стопанство непрекъснато израстват нови, модерни, обзаведени по последните постижения на науката и техниката мощни промишлени предприятия. Първи бяха Димитровград и металургичният завод „Ленин". След тях Мадан и Рудозем, Девня и Кремиковци, последвани от АТЗ Стара Загора и нефтохимическия комбинат край Бургас, от десетките предприятия на „Балканкар", автомобилните заводи и електрониката, от стотиците малки и големи предприятия — дело на един народ, в жестоката борба скъсал веригите на капитализма.

Достойно място сред тази бурно развиваща се промишленост е отредено на родното машиностроене. Машини с надпис „Произведено в България" все по-често и по-често се срещат на пазарите в страни с дългогодишни традиции и опит, развита наука и техника. Български електрокари, български електронни машини, български трактори, пиящи машини, стругове, металорежещи машини и пр., и пр. с успех се продават на французи, германци, англичани, италианци, купуват се с готовност в арабския изток, Индия, Пакистан, в новоосвободените африкански страни.

Бързо расте машиностроенето и в Силистренски окръг. Преди малко повече от двадесет години основите бяха поставени от някогашната ТПК „Стомана". Двадесет години е малък срок, но той се оказа достатъчен за предприемчивите силистренци да усвоят производството на металорежещи машини, на електронни калкулатори и копировални апарати, на леярски съоръжения и машини, на газови уреди и селскостопански машини. С незапомнен темп се увеличава армията на машиностроителите, станала решаваща сила в икономиката на окръга. Инженерите и техниците, работниците и икономистите непрекъснато повишават своето майсторство, подобряват организацията на производството, труда и управлението, осигуряват високо качество на продукцията.

Горди ще се явят на празника машиностроителите от Завода за металорежещи машини. Те изпълниха деветмесечния си план предсрочно с 10 дни и вече осигуриха надпланово производство за повече от 100 000 лева. На тържествените събрания ще отчетат преизпълнение на задачите си и машиностроителите от ЗГУ „Терма" и завода за селскостопански машини в гр. Дулово. С висококачествена изработка и с непрекъснато подобряваща се организация на производството ще празнуват колективите на ДМЗ „Стомана" и завод "Оргтехника".

На утрешния празник машиностроителите ще отчетат постигнатото, но те няма да забравят да направят анализ и на онова, което пречи в тяхната работа, и да начертаят пътища за още по-успешното изпълнение на задачите, които Партията и Правителството са поставили пред тях. Ние можем да им пожелаем успех в бъдещата дейност и производство на по-съвършени и отговарящи на съвременното техническо ниво машини.

Да ви е честит празникът, машиностроители!

САМО ТРЕВОГА НЕ Е ДОСТАТЪЧНО

Когато разговорът ни стигна до въпросите, свързани с подготовката на стопанството за есенната сеитба, радостното настроение бързо изчезна от лицето на главния агроном на стопанството. Промяната на настроението беше достатъчен признак, за да се разбере, че не всичко върви нормално.

В помощ на думите скоро дойдоха и цифрите, за да може да се изясни положението още по-добре. Колкото и неприятно да звучаха фактите, агрономката на кооперативното стопанство в с. Мерден другарката Йорданка Тотева сама нарисува почти цялостната картина.

— Имаме да сеем 22 500 декара есенници — посочи тя. — За стопанството това е голяма и отговорна задача, но готовността ни за нейното изпълнение тревожно изостава.

Главното, което трябва да се реши сега, е стопанството да освободи, изоре и подготви за сеитба предвидената за есенниците земя. Готови са обаче само освободените от бобови култури 3 860 декара. Изорани са площите от слънчогледа, зеленчуците и някои други култури.

Решаващото за стопанството обаче си остава освобождаването и подготвянето на площите, заети с царевица и тютюн. От общо 10 200 декара царевица напълно са освободени едва 2 460 декара и по-голямата част от тях са изорани. Върху 5 240 декара кочаните са окършени и стъблата нарязани, но са натрупани по земята и няма с какво да се извозват. Останалите площи чакат. Чакат да завърши беритбата и се освободят 1 200 декара от тютюн.

Не може да се твърди, че ръководството на стопанството е безразлично към създалото се положение. Както навсякъде, така и тук обявената ударна 15-дневка е намерила своето място. На всеки кооператор, който редовно участвува в работата на полето и ежедневно обира и освобождава по един декар царевица, ще се дадат по 80 стотинки допълнително възнаграждение за деня. Същото допълнително възнаграждение е предвидено и за онези, които освобождават площите от царевичак, и тези, които силажират царевица та втора култура. В бригадите на селата Колобър и Мерден някои от блоковете са дадени за беритба на акорд, а всяко семейство е задължено да направи по 80 низи тютюн. В помощ на стопанството са включени и служителите от стопанството. Всеки от тях трябва да освободи по 4 декара царевица, а тези от другите организации по 3 и 2 декара. В помощ бяха и учениците от Механотехникума — Силистра, а така също и служители от различни предприятия и организации на град Силистра.

С помощта на хората, които вече споменахме, голяма част от царевицата е окършена и стъблата нарязани, но те продължават да лежат върху влажната земя, защото няма транспорт. Изводът, че не достига транспортът, според нас обаче не е съвсем правилен. Това е така, защото в стопанството има 17 товарни коли и още толкова трактори „Беларус". При положение, че сега, когато и за 9-те дизела няма площи за орана, логично е всички останали машини да се използват за извозване на наличните се все още в полето култури. Но докато в повечето стопанства в окръга транспортът работи денонощно, тук в 12 часа през нощта работата спира. Времето до началото на новия работен ден се пропилява в бездействие. А дали такава трябва да е организацията на работа, нека ръководството само си отговори. За нас това е сериозен недостатък. Ако към извозване то на царевицата от блоковете се прибави и необходимостта да се силажира, положението с транспорта става още по-сериозно. За силажиране чака царевицата от близо 7 000 декара. Оправданието, че няколко дни камионите са возили в Исперих зърно за калибриране, съвсем не снема вината. Реална е опасността не само да се закъснее със сеитбата, но и част от царевицата за зърно и за силаж да изгние, което ще нанесе още по-тежки и нежелателни щети на стопанството.

От създалото се положение съвсем правилно сама главната агрономка на стопанството направи извода, че въпреки усилията, до 1 октомври кооперативът ще има готовност не повече от 70 процента, ако не и по-малко, защото паднаха дъждове. От тук следва да разбираме, че това ще попречи на навременната и качествена сеитба, а оттам и на достигане предвидените до биви за идната година.

Иван НИКОЛОВ

ВЕТЕРАНЪТ

През последните дни Георги Антонов от промкомбинат „Електрометал" — Силистра на няколко пъти слуша по радиото предаванията за Деня на машиностроителя. Всенародното честуване на този голям празник полека-лека изпълни с трепетно очакване и сърцата на производствениците от промкомбината. Така развълнувани посрещнаха хората от цеховете и съобщението на административното ръководство за решението, че и „Електрометал" ще отпразнува Деня на машиностроителя при тържествена обстановка.

Разбира се, младите производственици посрещнаха това съобщение съвсем в реда на нещата, но за груповия майстор Георги Антонов то предизвика размисъл.

Георги Антонов добре си спомня онези първи години, когато тук се работеше с двадесетина полуграмотни в професиите хора, върху чиято занаятчийска психика бе успяло да подействува успешно само времето. Сега в механомонтажния цех на промкомбинат „Електрометал" — Силистра, където работи ветеранът на предприятието, е напрегнато. Тук времето се отмерва не с часове и минути, а с извършената работа. Всеки се занимава с отделен детайл и прахосване на работно време в цеха трудно може да се допусне. Когато спре да си поеме дъх, Георги скритом се усмихва. Той не забравя да хвърли по един поглед и към работните места на най-младите работници Васил, Кульо и Веселин, които са под негово попечителство в професията. Опитният шлосер-монтьор е обучил досега десетки хора. Да се притече на помощ, да помогне със съвета на по-опитния, Георги Антонов никога не е пропускал.

За Георги Антонов е ясно, че само с вещи в работата си хора промкомбинатът е успял да усвои производството на универсалните парагладачни машини, автоматичния парен котел и др.

Ако има някое общо правило, което да бъде в сила и при Георги Антонов, то не ще бъде друго, освен че той е привърженик на стремежа към новото. В предприятието вече открито се говори за усвояване производство на нова машина — „Хидравличен шприц", а ето че Антонов вече живо се интересува от устройството на всеки един детайл на този производ.

Такива са делниците на груповия майстор от механомонтажния цех Георги Антонов — дни, ознаменувани с неспокойния дух на човека, който никога не е доволен от постигнатото, който никога не престава да търси, да воюва с трудностите, да побеждава...

Р. МИХАЙЛОВ

международна информация

НОВИ ПЪТНИЧЕСКИ САМОЛЕТИ В СССР

МОСКВА, 27 септември (ТАСС) — Съветският аерофлот използува около 4 вида пътнически самолети — от малките „Яковлев—12" до гиганта „Илюшин — 62". Скоро по въздушните линии ще бъдат пуснати новите самолети „ЯК—40" и „БЧ — 30", строи се свръхзвуков самолет „ТУ — 144", подготвя се за пробни полети „ТУ — 154".

Характеристика на тези самолети дава днес във вестник „Красная звезда" заместник-министърът на гражданската авиация Борис Бугаев. „ЯК — 40" е първата реактивна машина, за която не е нужна скъпоструващата бетонна писта, той може да каца на обикновено полско летище, дълго само 750 метра. Самолетът развива скорост 600-700 км в час, а далечината на неговия полет е 1 600 км. С този самолет могат да пътуват 30 пътници. За най-късите местни линии е създаден въздушен микроавтобус за 15 пътници — „БЕ — 30". Сега с него се правят пробни полети.

Самолетите „ТУ — 144" и „ТУ — 154" ще разнообразят самолетния парк на аерофлот. По магистралните линии с голяма дължина „ТУ — 154" ще бъде главният самолет, който ще се използува през следващите 10-15 години. Конструкторите предвиждат да удължат корпуса на машината и да увеличат броя на местата до 250.

В края на сегашната петилетка самолетите на аерофлот ще превъзмогнат и звуковата бариера; ще започне разработването на 120-местния пътнически самолет „ТУ — 144", който ще развива скорост до 2 500 км в час.

(БТА)

Нова интрига на израелските агресори

НЮ ЙОРК, 27 септември (ТАСС) — Тел Авив активизира пропагандната си кампания против арабските държави, стремейки се да прехвърли върху тях отговорността за засилването на напрежението в Близкия изток, предизвикано преди всичко от продължаващите агресивни действия против тези държави. Към действията, предприемани от Израел за измамване на международното обществено мнение и прикриване на своите агресивни замисли спрямо арабските страни, спада и новото оплакване срещу ОАР, изпратено вчера от постоянния представител на Израел при ООН Текоа до председателя на Съвета за сигурност. В оплакването Израел се опитва да обвини Обединената арабска република, че има връзки с инцидента, станал с израелски камион, който се натъкнал вчера на мина на източния бряг на Суецкия канал.

(БТА)

ДЕКЛАРАЦИЯ НА ЧИЛИЙСКАТА КОМПАРТИЯ

САНТЯГО, 27 септември (ТАСС). — „Политическата комисия на ЦК на Чилийската комунистическа партия се обявява против съвещанието на представители на армиите на страните-членки на Организацията на американските държави в Рио де Жанейро, като нова проява на политиката на американския империализъм, насочена към превръщане на въоръжените сили на страните от континента в ударна сила срещу борещите се народи и за защита на интересите на американските монополи и местната олигархия" се казва в публикуваната тук декларация на политическата комисия. (БТА)

В Комитета на 24-те при ООН

НЮ ЙОРК, 27 септември (ТАСС). — 12 страни от Азия и Африка внесоха в Комитета на 24-те при ООН проекторезолюция, насочена против колониалната политика на Англия, Португалия и други западни държави. 12-те страни осъждат упорития отказ на Англия да информира Комитета за положението в Южна Родезия и нейното решение да прекъсне предоставянето на информации за положението в принадлежащите й пет острова в Карибско море.

В проекто-резолюцията се критикува и отказът на Португалия да информира комитета за положението в своите колонии.

Въпросът за осведомеността на ООН относно положението на нещата в колониите и зависимите територии е далеч не само технически въпрос. Той винаги в комитета неслучайно, тъй като колонизаторите искат да обвият в мълчание своите тъмни дела в тези страни.

Внасяйки на вчерашното заседание проекторезолюцията делегатът на Ирак Рауф заяви, че страните на Азия и Африка не могат да се съгласят с политиката на Англия по отношение на Южна Родезия и да се примирят с предизвикателната позиция на Португалия по въпроса за деколонизацията.

Западните държави посрещнаха на щик афроазиатския проект. Представителят на Англия Оу заяви, че „не е съгласен" с проекта, тъй като в Англия „възможностите за информиране на комитета" уж били ограничени, като например за положението в Южна Родезия. Своето неодобрение на проекта изрази и делегатът на САЩ Фингер, който каза, че САЩ няма да вземат участие в гласуването, тъй като в проекта се критикува политиката на Англия.

(БТА)

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

От началото на седмицата в окръга пребивава 7-членна група от специалисти от Столицата, която извършва проверка на културно-масовата работа, а също така и на дейността на съветите за изкуство и култура в различните селища.

Групата посети и направи обследване в двадесет общински народни съвети.

* * *

Вчера Градският народен съвет в Силистра организира среща с ръководителите на предприятията, партийните секретари и профкомитетите от промишлената зона. На нея беше уточнен графикът за движение то на превозните средства от градския автотранспорт.

* * *

От утре се открива ловът на зайци, сърни и диви свини в окръга. 260 ловци вече са в пълна готовност. След двегодишно прекъсване от утре тетово ще започнат дългоочаквания лов на зайци.

На слука, ловци!

* * *

През тази седмица на силистренското пристанище хвърлиха котва 9 югославски шлепа, натоварени с изкуствени торове за плодородната добруджанска земя. Работниците от пристанището веднага пристъпиха към разтоварването им.

* * *

От понеделник в Силистра започва семинар-практикум с 32 новоназначени и без опит директори от окръга. Той е организиран от отдел „Народна просвета" при Окръжния народен съвет и Института за усъвършенстване на учителите в град Варна.

* * *

Снощи в Попина по инициатива на общинския комитет на Партията беше проведено съвещание, на което беше обсъдена работата с Комсомола.

* * *

Вчера в Силистра, в училище „Макаренко", по инициатива на отдел „Народна просвета" бе проведено съвещание с възпитателите от общежитията и запалните, назначени за първа година.

* * *

Във връзка с обучението на младите комунисти Градският комитет на Партията в Силистра снощи в читалищния салон проведе сбирка. Най-младите членове на Партията бяха запознати с актуални идеологически въпроси.

* * *

По линия на „Родина-турист" досега за тазгодишния Пловдивски панаир са заминали осем автобуса. С тях от окръга са отпътували около 300 души.

* * *

От 1 октомври по график на Окръжния комитет на Отечествения фронт по общини в окръга ще се проведат семинари с пропагандистите. На тях ще бъдат разяснени въпроси във връзка с политическата учебна година. Семинарът в Ситово вече е проведен.

* * *

От 1 октомври в различните селища на окръга ще започнат да се провеждат годишните събрания на другарските съдилища. На тях ще присъствуват и юристи.

Родно училище

Училище,
под твойта стряха
децата с песни се събраха
да пишат,
смятат
и четат,
добри и здрави
да растат!

Колко са ми мили!

Колко ми са мили
първите тетрадки,
пълната кутия
с чудните преградки,

пъстрото букварче
цветните боички,
как ще си ги пазя
здрави, чисти всички...

Стефанка СТАНЕВА

Сърдитото букварче

Цял ден разговаря
кака със букваря,
а кога е няма,
—книжка глухо-няма.

Нежно го прегръщам,
с пръстче го разгръщам,
но не ще със мене
срички да разменя.

Моля те, букварче,
стани ми другарче!
Говори със мене, братко,
както с кака сладко!

Минчо ДИМИТРОВ

АВТОМАТЪТ НА СЕРЬОЖА

Петър Дудочкин

В един горещ летен ден аз се разхождах в горичката близо до реката. Изведнъж чух изза дърветата детски викове. След това шумът утихна и някой заплака. Аз забързах към мястото на произшествието.

На брега на реката, до самата вода, като триеше с юмруче очите и носа си, хлипаше гологлав, босоног мал чуган на около седем-осем години, не повече. Редом с него стояха още пет такива момчета с дървени автомати — направени саморъчно. На десетина крачки от брега се полюшваше, отплавайки, някакъв предмет.

—Момчета, какво се е случило? — попитах аз.

—Ето там, автоматът... — промърмори загоряло до черно момче с каскет, сложен с козирката назад, и посочи плаващия предмет.

— Чий е автоматът?

— На Серьожа.

— Моят—прошепна хлипащото момче.

— Не умееш ли да плуваш?

— Умея.

— Страхуваш ли се?

— Не, не се страхувам.

— А защо тогава не догониш автомата?

— Не трябва.

— Защо?

— Уговорка.

И пъпчивкото момче се разплака по-силно от преди.

— Той се целеше в старицата: — обади се някой.

— В каква старица?

—В невинна... в мирното население...

Като се досетих, че децата навярно са играли на война, а Серьожа е нарушил правилата на боя, аз попитах каква уговорка са имали воюващите.

— Всичко да бъде честно — ето каква! Да се стреля само в този, който воюва. Над пленените да не се издевателствува. Мирното население да не се закача.

— А Серьожа, значи, воюваше не така, както трябва?

— Като фашист! Мирна старица мина наблизо, а той по нея цял ред изпразни— тра-та-та!

— И какво му се полага по вашата уговорка?

Загорелият до черно малчуган (това навярно беше командирът) обърна своя каскет с козирката напред и като се мръщеше, уверено отвърна:

— Пълно и безусловно разоръжаване — ето какво му се полага.

Като пристъпваха от крак на крак, момчетата очакваха какво ще кажа аз, но се чувствуваше, че бяха твърдо уверени в своята правота.

А автоматът на Серьожа отплаваше все по-далече и по-далече...

Превод от руски: И.П.

МАЙСТОР

Удряй, чукче, удряй,
няма да се бавим!
На скорците наши
къща ще направим...
Ей, ръчице моя,
хубаво внимавай!
Гвоздейчета прави
сръчно ми подавай.
Удряй, чукче, удряй,
сили да не жалим!...
Щом си дойде татко,
с труд да се похвалим.

Гатанка

Шарена Тодора,
биха я на двора.
Ех, какъв пердах,
чак се вдигна прах!
Ала тя не се разплака —
чиста легна на чардака.
Що е то?

(Черпея)

М. БАХЧЕВАНОВ

От древното минало до бъдещето

Организирането и провеждането на тържествата „Дни на старинния Тутракан“ от 1 юни до 28 септември 1969 година са чудесен повод за изучаване историята и културното наследство на родния край.

„Дни на старинния Тутракан“ е едно начало на големи културни тържества за трудещите се от града. Начело на тържествата трябва да стоят комсомолците и пионерите, които под ръководството на учителите-историци да подемат най-различни инициативи за възкресяване героичното минало на родния край, да разпалят още по-силно обичта към Родината и родното огнище.

Пътят към тази обич минава през многообразното културно наследство на древните траки, римляни и славяни до прабългарите. Следи от древната култура има и в землището на Тутракан, където хората често намират каменни и кремъчни оръдия на труда, бронзови и железни сечива, каменни архитектурни детайли и др.

Неолитните и енеолитните находки, намерени в Дунавец, Пожарево и Тутракан, показват, че най-старите обитатели в нашето землище датират от III-то хилядолетие пр. н. е.

Силно впечатление правят останките от крепостните стени на античната Трансмариска (Тутракан). Намерените оръдия на труда и битовата керамика имат римски произход. Обилни са находките от тухли с печати, керамични лампи, стомни, тежести за тъкачен стан и др. Открити са находки от славянски и прабългарски произход, които доказват, че тук животът е бил непрекъснат до наши дни.

Както древните траки, така също и римляните, а после славяните и прабългарите оставят ценни исторически паметници, които трябва грижливо да се съхраняват. Те задължават да се връщаме към далечното минало, за да погледнем към бъдещето с достойнството, че като българи наследяваме една богата човешка култура.

Не са редки случаите, когато редица древни културни паметници се унищожават. Неотдавна работник-строител намира теракота (статуетка от печена глина) и я унищожава. Пак работници-строители при изкоп откриват две добре запазени римски амфори, пълни с изгорени човешки кости, и ги унищожават. Унищожават се ценни археологически находки и от механизаторите-трактористи и от булдозеристите при заравнянето на площи. А това лишава археологическата наука от ценни материали за изучаване древното минало на тутраканския край.

Освен това в много домове хората притежават антични каменни поти за металолеене, римски долиуми и питоси (глинени хамбари за съхранение на зърно и течности); а намерените римски тухли с печати се употребяват за плочници. Каменните архитектурни детайли се използуват за градеж в основите на къщи. Камъкът от античната крепост Трансмариска и от средновековния Тутракан също се използува за строежи.

Нашите закони постановяват, че древните културни паметници, намерени от хората, стават общонародна собственост и следва да се предават в музейните сбирки.

Намирането и предаването на археологическите находки в музейната сбирка — ето критерият за обичта към античното изкуство и неговата материална култура, към Родината и родното огнище!

Нека в чест на 25-годишнината от социалистическата революция в България да се организира широко движение за изучаване древното минало на родния край.

Рачо ЗМЕЕВ

По далечни меридиани

„Само не по главата!“

„Ако ти дожалее за пръчката, ще изпуснеш детето“. Този традиционен довод звучи доста старомодно, но колкото и да е странно, голяма част от учителите в Съединените щати все още се ръководят именно от него.

От 600 учители, участвували по желание в проведената в цялата страна анкета на списание „Грейд тичер“, половината са признали, че през миналата учебна година са прибягвали до бой в училище. Десет процента от анкетираните учители отбелязват, че в техните училища има и други учители, които нанасят телесни наказания на учениците.

Най-често телесните наказания се практикуват в държавните училища, обикновено в първите класове и особено в южните щати на страната.

Защитавайки практиката си за осигуряване на дисциплина в класа по този начин 63 процента от анкетираните заявили, че смятат за целесъобразни такива училищни правилници, които позволяват да се бият учениците— „само че не по главата“.

* * *

Националната паркова служба в САЩ предявила пред организаторите на похода на бедняците от Вашингтон иск на сума около 72 хиляди долара за поправка на разрушените дървени къщички, за изхвърлянето на сметта от парка и за възстановяване на отпъкнатите тревни насаждения.

Така властите в САЩ отговарят на исканията на американците—бедняци за подобряване условията им за живот.

Любопитна статистика

Според данните в наскоро излезлия статистически ежегодник на ЮНЕСКО в света се броят 246 500 кинозали, повече от 17 хиляди радиостанции и 533 милиона радиоприемника. От 1950 до 1964 година числото на учащите се е нараснало със 78 процента. В периода от 1950 до 1960 година числото на неграмотните е намаляло в процентно отношение от 44 до 39, но в абсолютни цифри е нараснало от 700 до 730 милиона души защото възрастното население на земното кълбо през този период се е увеличило с 20 процента.

Ограбване по индийски

Индийските власти са обезпокоени от зачестилите грабежи в храмове и музеи. Крадците продават старинните статуетки и украшения на чуждестранните туристи, които, съзнавайки незаконността на тези сделки, пренасят ценните „сувенири“ контрабандно.

Шайки от крадци извършват дори и въоръжени нападения на музеи. Неотдавна банда гангстери е застреляла зрител в будисткия музей в Бодх Гайя. А в музея на град Лакнау изчезнал ценен сребърен експонат от времето на великия Джехангира. От Националния музей в столицата са откраднати 116 древни бижута от злато и сребро.

В Делхи полицията е конфискувала от склада на един антиквар 14 идола, откраднати от един от храмовете на щата Утар—Пратеш. От музея в Саларджунг са изчезнали 49 акварелни миниатюри.

Полицията предполага, че в страната действува голяма банда стерска организация, която има съучастници и в храмовете. Било установено, например, че един идол, препродаден за 6 хиляди рупии, е бил откраднат с помощта на роднина на жреца.

ИЗ НАШАТА РОДИНА

През годините на свободата коренно измениха своя облик българските градове и села. Сега у нас се строят по 45 000 нови жилища годишно.

НА СНИМКАТА: Изглед от новите жилищни комплекси „Ленин“, „Изток“ и „Гео Милев“ в София.

Вълчи приказки

ГЛАД

Била люта зима. Две вълчици се оплаквали:

— Голям глад ни е налетнал, душке!...

— Голям, сестро, голям! Моят вече трети ден вие, а вчера така го беше подгонил гладът, че ми изяде готварската книга!...

ОПРЕДЕЛЕНИЕ ЗА ВЪЛК-ЕДИНАК

Вълк-единак е вълк, който държи сам тристайна пещера.

Димитър КЕРЕЛЕЗОВ

НОВИ КНИГИ

Есперанто живее и се развива

Засилването на международните връзки все повече става белег на нашето време. Когато те допринасят за укрепването на мира и дружбата, това е от особена полза за народите от социалистическите страни, за трудещите се от целия свят.

За осигуряването на по-тесни и действени контакти между хората от различните страни, говорещи най-различни езици, особено допринася международният език есперанто. Той премахва езиковите прегради по цялото земно кълбо и създава възможност за разбирателство, общуване, за обмяна на опит в областта на стопанството, техниката, културата, политиката.

През 1964 година група ентусиасти в Силистра подеха забавеното дело за изучаването и популяризирането на есперанто. Оттогава започна трескава работа. Възстановено бе есперантското дружество под името „Амикецо“. Започна провеждането на курсове за изучаването на езика. Организирани бяха и различни други мероприятия, като издаване на агитационни табла, поддържане кореспонденция с чужбина, посещаване на световни конгреси и др.

През настоящата година, със съдействието на Окръжния комитет на Партията, ще се разгърне още по-широка дейност за изучаване на есперанто. Ще бъдат открити няколко курса в професъюзния дом на културата, в предприятията, в училищата. Курсовете ще продължат четири месеца като занятията ще се водят от 18 до 20 часа два пъти в седмицата. С това се създава голяма възможност желаещите да овладеят есперанто.

Учебната година ще бъде открита на 15 октомври в професъюзния дом на културата. Тогава ще се оформят групите на курсовете, ще се уточнят дните и мястото на занятията. Ще бъдат уточнени източниците за подготовка.

С опростената си граматика есперанто открива един широк прозорец към света. Чрез него се достига до съкровищницата на световната култура и до други ценности. Чрез есперанто всеки „чужденец“ лесно става близък приятел. Това са само част от положителните страни на есперанто, които трябва да се имат предвид от онези, които искат да го изучават.

П. ГЪЛЧАВОВ

ИЗСТРЕЛ ОТ ХОТЕЛ „БАЙКАЛ“ 34

повест от Аркадий ВАЙНЕР и Георги ВАЙНЕР

Аерогарата приличаше на голяма бучка светеща захар. Прожекторите осветяваха блестящите и без това тела на самолетите, а светлината от фаровете на черните волги мътно светеха от черния лак.

— Изпратете го с първата кола.

Настаниха Еригин в колата, вдигна се бял дим от ауспуха и колата изведнъж потегли. Към Москва. Шарапов отвори вратата на колата.

— Влизай, аз съм след тебе.

Шофьорът Вася каза:

— Здравейте, Станислав Павлович, затъжихме се за вас!

— Не думай, два дни ме нямаше само — усмихна се Стас и почувствува, че всичко е свършило, че си е вече в къщи...

Мяркаха се черните стволове на дърветата. В далечината горяха малките огънчета на лампите на университета. „Волгата“ със свистене летеше по шосето. Гласът на Тихонов звучеше тихо и развълнувано:

— По принцип ние с теб не сгрешихме, Шарапов, че причината за смъртта на Таня се крие в нейния личен живот. Но ние не я познавахме добре и затова по канцеларски стеснихме понятието личен живот. Разбираш ли, за Таня не е имало чужди болки и беди, те са били за нея и нейни лични. Така е станало, когато тя се запознала с Анна Хижняк. А животът на Хижняк е страшна трагедия, заради която само този бесен пес е трябвало да бъде застрелян. Анна Хижняк се омъжила за счетоводителя Еригин непосредствено преди войната. И щом като в Здолбунов — това е близо до Ровна — дошли немците, той сам отишъл при тях и си предложил услугите. Той бил здрав и красив младеж и малко преди войната станал шампион на града по стрелба. Взели Еригин в полицейските войски на ДС. Той се прославил с нечувана жестокост. Скоро след това командувал разстрелването на евреите, на съветски и партийни работници. Хижняк ми разказа, че той строявал хората в колона по един и от далечно разстояние с карабина ги повалял един след друг. Това той наричал „разплащане за еднодруго“. В средата на 1942 г. получила сребърен медал „За заслуги пред райха“ и нашивка на ротенфюрер. Еригин всеки ден ходел в къщата на майка й, където Анна Федоровна избягала от него с още невръстния си син, подигравал се с нея, биел я. А когато разбрал, че тя няма да се върне, я предал на гестаповците като свръзка на партизаните. Шест дни прекарала тя в затвора, очаквайки бесилката. На седмата нощ партизаните нападнали Здолбунов, изгорили сградата на немската комендантура, избили всички немци и полицаи, а арестуваните освободили. Тя отишла с шестмесечния си син при партизаните, уверена, че този изверг са го убили заедно с останалите бандити. Изглежда се е отървал мръсникът, укрил се е, сменил си е фамилията, оженил се и се е притаил дълбоко.

Изминали двадесет и четири години и в ръцете на Анна Федоровна случайно попада вестник с групова снимка на ударници. В един от тях тя познава Еригин. Кой знае защо текст към снимката нямало. Нали знаеш как ги пускат понякога. Това се случило една седмица преди срещата с Таня. А Таня трябвало да пише за нея очерк. И изглежда добре е умеела тя да разговаря с хората. Поговорили, поговорили, Хижняк не издържала, разплакала се и всичко разказала на Таня. Там, разбираш ли, е станала страшна колизия. Синът й порасна, тази година завършва Киевския университет. И досега той е уверен, че баща му е загинал геройски на фронта. Тя сама затова напуснала Здолбунов, за да не разкаже някой на сина й какъв е бил баща му: за момчето това би било никога не зарастваща рана. Но понеже Хижняк не била много сигурна, че наистина на снимката е Еригин, Таня решила да отиде и сама да провери. — то е по пътя, на два часа и половина път до Брянск.

Ето как се е появил излишният ден в командировката на Таня. Таня слязла от влака в Брянск и по снимката във вестника и с помощта на местната редакция лесно открила Еригинови и се отправила към тях...

Колата профуча покрай надпис „Москва“ и се понесе по Ленинския проспект. Шарапов слушаше, без нито веднъж да го прекъсне...

...В къщи него го нямало — бил из района. Аксенова обясни на жена му, че е кореспондент и започнала да говори с нея. И тук Таня допуснала грешка. Жена му е проста и тиха женица. Добросъвестно разказала на Еригин всичко, което са говорили с Таня. Доколкото разбрах, него са го стреснали три въпроса: отдавна ли са се оженили, къде е бил Еригин по време на войната и живял ли е по-рано в Здолбунов.

Таня сама не е била уверена в това, че е намерила бившия Еригин. Много тънка и деликатна, тя се страхувала да се обърне към официалните органи и да провери подозренията на Хижняк. Страхувала се е да оскърби човека с такова долно подозрение. Още повече, че жена му й казала, че той скоро ще идва в Москва по работа. Таня му оставила номера на телефона си и бележка с молба да й позвъни по много важна работа, като дойде в Москва.

И тогава той сложил в куфара си купената от крадеца пушка.

Тихонов замълча, дълго гледа през прозореца, после каза:

— Аз все си мислех — защо е купил пушката тогава? За всеки случай. Едва ли. Наскоро имаше големи процеси срещу заловени изменници и той добре е знаел, че никаква амнистия не може да го спаси...

(Следва)

След известно време ще бъде пусната в експлоатация еле ктрическата подстанция в Силистра. Строители и монтажници бързат да довършат строежа. В работата активно се е включил и началникът на бъдещата подстанция Мирчо Христов, който със своя пример увлича и останалите работници в съревновани ето.

Планът се изпълнява, но пусковите срокове?...

През последните десетина години строителството на нови производствени, жилищни и административни сгради в нашия окръг нарасна значително. Увеличава се и необходимостта от реконструкция на износения жилищен и производствен фонд. Тези две обстоятелства поставиха пред Стройрайон — Силистра по-големи изисквания както по отношение обема на извършваната работа, така и по отношение качеството на строително-монтажните работи.

Високите темпове, с които се развива родната икономика, изискват съответно подобряване организацията в строителството. Ако преди се „гонеше" главно обемът и се придържахме към максимата „макар и бавно, но да се построи", то сега, когато икономиката изисква бързо обръщение на всеки лев, всяка стотинка, от решаващо значение е пълното спазване на пусковите срокове. Да се строи евтино, качествено и бързо — това е повелята на времето.

Главният изпълнител на строителството в окръга е Стройрайон — Силистра. От организацията в това предприятие до голяма степен зависи как ще бъдат изпълнени основните задачи. Разбира се, не без значение е и дейността на проектантската организация, на градските народни съвети и на инвеститорите. В много случаи мудното и неефективно решаване на строителните работи е причинявано по вина на тези организации и органи.

През първото тримесечие на тази година по графика на строителната организация не са предвидени пускови обекти. През второто тримесечие трябваше да бъдат завършени и предадени в експлоатация силозите за зърнени храни в Дулово и с. Алфатар, силистренските жилищни блокове „Д. Благоев" и „Бор—2", лятната постройка към ресторант „Златна Добруджа", биреният цех и универсалният магазин. От тях в предвидения срок бяха пуснати жилищният блок „Бор—2", биреният цех и пристройката на „Златна Добруджа".

По плана за третото тримесечие се предвиждат 19 пускови обекта, от които 6 трансформаторни поста. За отговорник на всеки обект е определено техническо лице, но както ни информираха от плановия отдел на строителната организация, пусковостта на обектите не е осигурена. До края на септември ще бъдат предадени за експлоатация 5 трансформаторни поста, електрическата подстанция в Силистра, новият цех за плоскости в Тутракан. За първия учебен ден беше приета сградата на политехническата гимназия в Силистра без физкултурния салон. Предвидените по графика блокове „Светлина — 2" в гр. Дулово, „Чайка" в Тутракан, „Космос — 1", „Космос — 2" и „Москва" — Силистра, няма да бъдат пуснати в експлоатация. Няма да бъде завършена и строящата се от три години втора градска баня в окръжния център.

Не е по-добро положението и с пусковите обекти, предвидени за завършване през четвъртото тримесечие на тази година.

Стройрайон — Силистра изпълни плана си за осеммесечието като главен изпълнител 114,2 на сто, а със собствени сили — 119,2 процента. Съгласно досегашните форми на заплащане на труда ръководният персонал е обезпечен не само с основната си заплата, но и с премии. Това, че много от пусковите обекти се прехвърлят от тримесечие в тримесечие, че се държат десетки хиляди замразени средства ни най-малко не се отразява на материалния стимул. От месец юли се правят опити да се въведе многофакторното заплащане. Основните показатели са приети — обем, рентабилност и качество. Пусковостта е включена като допълнителен фактор. Допълнителен фактор е и трудовата дисциплина. Ясно е, че стройрайонът трудно преодолява тези две слабости и определянето им като основни фактори би се отразило неблагоприятно върху заплащането.

Изпълнението на плана със собствени сили е по-голямо от това като главен изпълнител. Помощните организации като ВИМ — Русе и Районно индустриално строителство към ДСО—Русе не са изпълнили стопроцентово своите задачи и работата им се отразила върху пусковостта на обектите. Правилно Стройрайон — Силистра е отнесъл въпроса до арбитражния съд.

Известна вина за неспазването на графиците имат и инвеститорите, които не са осигурили навреме строителните площадки, проектосметните документации и пр. Пречат и някои проектантски пропуски и грешки. Така например на жилищен блок „Светлина — 2" — Дулово след като е извършена мазилката в сив цвят, проектанти и инвеститори установили, че белият цвят подхожда по-добре. Дава се нареждане и строителите изстъргват сивата мазилка и правят нова. На жилищен блок „Чайка" — Тутракан инженер-конструкторът определил 12 градуса наклон на покрива вместо 16 градуса и чак когато строежът бил направен до покриване с цигли, грешката била открита и се дава нареждане вместо с цигли покривът да се покрие с етернитови плоскости. Да не говорим пък за умуванията около тавана на партера и етажа на новия магазин в Силистра. Винидурните плоскости, които са били неправилно прикрепени, ще бъдат снети, за да се прикрепят с плаващи рейки. Това недовиждане на проектантите ще оскъпи обекта с около 30 000 лева и ще отложи предаването му в експлоатация от второто тримесечие за края на годината. И интересно е, че разхищението на материали, труд и време ще се отнесе за сметка на инвеститора — ДТП — Силистра.

Стройрайон —Силистра вече втора година изпълнява плановете си за обема — преодоля с чест една слабост. Сега тряб ва, заедно с инвеститори и проектанти, да преодолее и другата слабост — неоправданото забавяне пусковостта на обектите.

Михаил ТОМОВ

По следите на нашата критика

„ДОКОГА ЩЕ СЕ ВРЪЩАМЕ С ПРАЗНИ КОШНИЦИ"

Под такова заглавие поместихме в бр. 84 от 20 юли т. г. критична статия за нередовното снабдяване на населението от селата Листец, Зебил и Вълкан със зеленчуци, плодове, млечни и месни произведения. Ето какъв отговор получихме от Окръжния кооперативен съюз — Силистра.

„По повод статията от 20 юли 1968 година „Докога ще се връщаме с празни кошници" направихме проверка и се оказа, че изнесеното отговаря на действителността. Потребителната кооперация в с. Паисиево редовно снабдява със зеленчуци централното село, но малко внимание обръща на съставните села. Наредено е на ръководството на кооперацията да извършва снабдяване със зеленчуци на всички села от района ѝ".

Зам. председател:
(п) Н. ГАНЕВ

Б. Р. Имаме сведения, че след нашата критика управителният съвет на потребителната кооперация е подобрил снабдяването на населението със зеленчуци. В отговора на ОКС обаче не личи дали са взети мерки за пускане в експлоатация на хладилния шкаф, закупен преди две години за пивницата в с. Вълкан.

„КЪДЕ СИ ТИ ХИГИЕНА"

Пишат ни от Окръжния кооперативен съюз:

„Съгласни сме с изнесените констатации по статията, отпечатана във вестник „Силистренска трибуна" бр. 87 от 27 юли 1968 г. под заглавие „Къде си ти хигиена". С председателите на потребителните кооперации сме провели съвещание, на което са набелязани мероприятия за отстраняване на допуснатите слабости".

Зам. председател:
(п) Н. ГАНЕВ

Б. Р. Ръководството на ГТП „Здрава храна" не счете за необходимо да уведоми редакцията какво е направено в това предприятие за подобряване хигиената в заведенията за обществено хранене в гр. Силистра.

„НЕ ЗАТВАРЯЙТЕ ОЧИТЕ СИ ПРЕД ОЧЕВИЙНОТО"

В бр. 107 от 14 септември т. г. отправихме критични бележки към ръководството на ДСП „Булгарплод" — Силистра по отношение трудовата дисциплина и някои въпроси по организацията на производството и труда. Отговорът, който получихме преди няколко дни, е следният:

„Изнесеното в бр. 107 на в. „Силистренска трибуна" от 14 септември 1968 година отговаря на истината. Ръководството на предприятието взема следните мерки, относно незабавното подобрение на трудовата дисциплина:

1. Въведено е нощно дежурство от отговорни лица, които да следят и оказват конкретна помощ на работещите смени от 17 до 0,6 часа.

2. Задължени са началник смените, груповите майстори и старши работниците да идват 30 минути преди започване на работното време, за да подредят и организират работата на хората.

3. Проведени са събрания със смените и актива на фабриката".

Директор: (п) М. МИНКОВ

Б. Р. Надяваме се, че мерките, които е взело ръководството, и резултатите от комплексните наблюдения ще доведат до порационално използуване труда на работниците и основните производствени фондове — главно условие за повишаване рентабилността на предприятието.

Картонажната бригада при цех „Оргмебел" на завода за организационна техника е първенец в предприятието. През осеммесечието тя изпълни плана си 137 на сто.

НА СНИМКАТА: Част от бригадата през време на работа.

В ТКЗС гр. Дулово се строи нова ветеринарна лечебница. Тя е поверена на строителната група, ръководена от Неби Вейсалов.

НА СНИМКАТА: Строителните работници от групата в момент на работа.

Нови машини за селското стопанство

Фуражомелка—универсална ДКУ-1

Фуражомелката ДКУ — 1 наситнява всички видове зърнени култури, кюспе, шрот, минерални добавки. Нарязва и смила слама, сено, царевични кочани и стебла, зелена маса, силаж, картофи и други кореноплодни. Може да се монтира във всички фуражни кухни, цехове и заводи. Тя работи самостоятелно или включена в механизирани поточни линии за преработване на храната за животните.

Фуражомелката е високопроизводителна, с оптимална конструкция, на съвременно техническо ниво, с добри експлоатационни качества и добро външно оформление, осигуряваща хомогенност на преработвания материал. Окомплектова се със съоръжения, които осигуряват безопасна работа. Не запрашва помещенията, където е монтирана. Има приспособление, което отделя металните частици, попаднали във фуража. Снабдена е с автоматичен пускател, осигуряващ дистанционно пускане в работа, притежава защита срещу претворяване на електродвигателя и къси съединения в електрическата инсталация. Желаната едрина и всички степени на наситняване на фуражите, които се обработват, се постига посредством сменни сита с диаметър на отворите съответно: Ф—3, Ф—4, Ф—6 и Ф—8. Нарязването и наситняването на сочните, зелените и груби фуражи се извършва с 4 ножове, закрепени на ротора.

Грубите зелени фуражи и кореноплодите постъпват на транспортьора и през пресоващия барабан попадат в дробилната камера, където се нарязват от ножовете, наситняват се от чукчетата и излизат на пастет през предния люк в специален кош, откъдето се транспортират. Сухото сено, сламата и какалашките след нарязването и наситняването се изпращат от вентилатора в циклона. Задвижването се осъществява от електродвигател с мощност 14 квт при 1 460 об/мин.

Иван ЗАГРАЛОВ,
ст. специалист при ДТП „Агромашиноимпекс" — София

АН-2 в помощ на селското стопанство

Едно от мероприятията, които осигуряват високи добиви от есенниците, е торенето на почвата. Ръководството на ТКЗС — Голеш обръща сериозно внимание на този въпрос. Стопанството се снабдява с необходимите количества фосфорни торове. На всеки декар, който ще бъде засят с ечемик и пшеница, се осигуряват 50-60 кг изкуствен тор.

За разхвърлянето на суперфосфата се използуват три торо-разпръсквачки. За да се ускори работата, сега над блоковете кръжи самолет АН — 2 от селскостопанската авиация. На ден с него се наторяват средно по 1 000 декара. Екипажът на самолета, с командир Григор Горчев, си е поставил за задача в близко време да приключи работата в Голешкото стопанство. За това самолетът непрекъснато работи от 6 ч. сутринта до 18,30 ч. след обяд.

Предсеибеното торене на почвата ще допринесе до голяма степен за получаване по 420 кг пшеница от декар в района на ТКЗС — Голеш.

Атанас ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

ДНИ НА СЪВЕТСКАТА НАУКА И ТЕХНИКА

В ЗВЕНОТО НА СВЕТЛИЧНИЙ

III. Нова организация и заплащане на труда

Намираме се на блока, където се разрежда захарното цвекло на Светличний. Води се оживен разговор със зам. директора на Института Рогинский, главния икономист Еркаев и други. Другарят Рогинский ми задава въпрос:

— Да вземем за пример два съседни колхоза. Имат еднакви почвени, климатични и други условия, а резултатите са различни — единият върви с бърз темп, а другият — изостава. Вярвам, че такива примери има и във вашата страна. На какво се дължат различията?

— Вероятно на по-добро или по-лошо ръководство — отговарям аз.

— Да. Това е вярно — продължава моят събеседник, — но председателят на напредналия колхоз се сменя и колхозът за почва да изостава. Не отричаме ролята на личността, но тази личност все още влияе много осезателно върху интересите на хиляди хора. Ние създаваме такава организация и материал на заинтересованост, при които има големи стимули и се формира съзнанието на човека за комунистическото общество. Ролята на отделната личност постепенно намалява, а на нейно място излизат колективите с правилно насочени морални и материални стимули.

Разказаха ми подробно за звената на Светличний и Первицки. Отначало са работили по двама-трима механизатори, после се увеличават на шест, а сега са достигнали 10 човека. Дошли са до извода, че едни и същи хора трябва да извършват всички производствени операции до прибирането на реколтата.

— При съществуващата бригадна организация — казва икономистът Еркаев — има обезличаване на труда. За производството на една култура един механизатор оре, вторият сее, трети окопава, четвърти прибира и прочие. Механизаторът е заинтересован да преизпълнява трудовите норми, за да получи по-високо възнаграждение. Той не е заинтересован от качествена продукция и висок добив. Частичните стимули за качествена работа или преизпълнение на плановите добиви са незначителна частт от неговите доходи и не могат да внесат някакъв прелом в това отношение.

Контролът за качеството на работата в селското стопанство има своите особености. Характерът на промишленото производство е такъв, че може да се установи контрол на всеки детайл или готов продукт. Удълженият период на производство върху големи площи затруднява контрола в земеделското стопанство. Агрономът иска качествено извършване на мероприятията, а механизаторът е заинтересован от количественото им изпълнение. Това противоречие съществува дотогава, докато има нормено заплащане на труда за отделни мероприятия.

В звеното на Светличний се работи на принципа на безнормено договорно заплащане. През 1967 г. 10 механизатора са отгледали 2 080 дка захарно цвекло, 4 700 дка пшеница, 1 960 дка грах, 820 дка тикви и тревни фуражи — 2 010 дка и около 11 570 дка. Тази година пак 10 механизатора отглеждат 2 070 дка захарно цвекло, 4 000 дка пшеница и 3 330 дка грах за зърно. Водеща култура е захарното цвекло. За всеки тон захарно цвекло звеното получава по 2,50 рубли. В разчета на фонд „работна заплата" е включен и допълнителният труд, който ще се вложи от други работници.

Звеното на Светличний е самостоятелна организационна единица със свои планови задачи. Първото условие е да има висока съзнателност и взаимно доверие между членовете на колектива. Извършената работа не се оценява по трудови норми, а повременно. За равен труд се получава равна заплата. Само ръководителят получава 10 процента по-високо възнаграждние. Тук има правилник за вътрешния ред със самостоятелна дисциплинарна власт за поощряване и наказание на членовете.

Труден път са изминали звената на Светличний и Първицки.

— Ние — казва другарят Еркаев — бяхме по отношение на съседните колхози, както Съветският съюз в капиталистическо обкръжение. Едни казваха, че механизаторите ще работят, без да им се заплати трудът, други говореха, че Светличний е като капиталист, който наема и експлоатира чужд труд. След това спряха да ни критикуват, а сега изучават и масово внедряват нашия опит. Наистина трябва да се замислим по тия въпроси. Всеки член на звеното получава средно месечно 200-220 рубли, и за годината — около 1 000 кг захар. Използуват се ръчен труд само за разреждането, но работниците имат по-високо възнаграждение спрямо другите хора, които вършат същата работа. Следователно тук няма експлоатация, а по-голямото възнаграждение идва от добрата организация на труда и използуване на високопроизводителна техника.

Въпросът за качествено извършване на мероприятията се поставя в съвсем друг аспект. „Качественик" става вече самият механизатор. Върви се от критикуване към разкриване на недостатъците. Контролът на единици хора (агроном, бригадир) е заменен от контрола на целия колектив. Навременната и качествено свършена работа става смисълът и съдържанието на цялата трудова дейност на всеки механизатор.

В миналото са провеждани курсове за повишаване на квалификацията, но към тях не е проявяван интерес. Сега е обратното — всеки се стреми да научи повече и го приложи в практиката. Светличний предпочита вече да пие „вода от извора". Ходи на стотици километри при изтъкнати учени в цвекловодството, развежда ги с колата си по цвекловите посеви.

Другарят Еркаев ми разказа един интересен случай за Первицки. Агрономът на опитното стопанство доставил царевица за сеитба, но понеже нямало първа фракция в момента, той лесно се съгласил да вземе втора. Първицки имал наблюдения от няколко години и установил, че втора фракция дава 37 кг по-нисък добив на декар от първа. За цялата площ това значи да се загубят над 180 т зърно. Заминал веднага в завода за калибриране, стоял няколко дни, преодолял всички пречки и получил първа фракция. Накрая се извинил, че не волно подронил авторитета на агронома.

Счита се, че механизираното звено трябва да работи в системата на бригадата. Площите се зачисляват за един пълен сеитбооборот. Светличний ни показа къде ще засява захарно цвекло през 1970 и 1971 г. Зачислената техника е съразмерно на обработваемата площ. Основните производствени фондове на един механизатор за 1967 г. са 8 339 рубли, а на 1 дка закрепена площ 7,23 рубли.

Цвеклото в звеното на Светличний се отглежда на неполивни площи. Затова добивите варират в зависимост от климатичните условия. Най-висок добив е получен през 1960 год. — 4 340 кг от декар, а най-нисък през 1966 год. — 2 380 кг. Разходът на труд за 100 кг продукция е бил най-нисък през 1967 год. — 8,1 минути, а най-висок през 1961 год. — 13,4 минути.

Новата организация и заплащането на труда в звеното на Светличний стана известна не само в СССР, но и извън неговите предели. Само в Краснодарския край над 50 на сто от площите на захарното цвекло се отглеждат от механизирани звена по технологията на Светличний.

Костадин БОЕВ

70 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА ХРИСТО СМИРНЕНСКИ

„Смело може да се каже, че по характера на своя талант и по характера на своето борческо литературно творчество Смирненски е нашият, българският Маяковски!"

Георги ДИМИТРОВ

ПЕВЕЦЪТ НА РЕВОЛЮЦИЯТА

НЕВЕРОЯТНО е като се помисли, че ако не беше „жълтата гостенка", Христо Смирненски щеше навярно и днес да бъде между нас. Сам епоха в партийната поезия и националната култура, Христо Смирненски е като че ли епохи далеч от нас. Изминалите 45 години от неговата смърт съставляват едва ли не цялата съвременна история на България в по-точния смисъл на думите. От него ни отделя Септемврийското въстание, невероятно трудните години след поражението, когато много негови другари и възторжени почитатели потърсиха други пътища; отделят ни годините на настъплението на фашизма и антифашистката съпротива, когато неговите огнени стихове, събрани в друго време в спретнатите томчета на „Хемус", стопляха млади и буйни сърца; времето на Втората световна война; победата на социалистическата революция с идването на червените ескадрони, така незабравимо възпети от него още в зората си.

Каква съдба има Христо Смирненски! Съдба на избраник. Той дойде, понесен на гребена на вълните на най-голямото обществено движение в съвременността — комунистическото, в неговата пролет. Той даде поетически израз на най-хубавите чувства, които десетилетия ще вдъхновяват един народ, променен, нов след своето национално освобождение, отправил поглед към тежките си социални беди. Бежанче от Македония, откъснат от родна почва, несвързан с всичко, което дълбоко и трайно придържаше до него български те поети в тяхното вдъхновение, Христо Смирненски с порив и светло вдъхновение изрази нови чувства и мисли, потърси нови опорни точки. Той се почувствува душевно сроден с всички бездомни, угнетени, с всички барикади на света, с всички поробени от Спартак до своето време. Той стана най-яркият изразител на интернационалните тежнения и чувства на българската работническа класа, един от най-големите певци на пролетариите в света. Едва ли в страните на Роза Люксембург, Йохан, Либкнехт, Делеклюз и Спартак има толкова патетични песни за тях! Смирненски откри цялата сила и привлекателност на новите връзки на съвременния човек, обединен от идеята за борба със стария свят. Той легализира, даде право на живот в българската национална култура на поезията на едно ново племе борци за социална справедливост. Той е, който увенча бранните чела на своите братя с венеца на поезията и славата, в неговия мечтателен и въздушен стих може да се почувствува страшният тътен на техните тежки стъпки по коравата българска земя.

Като най-велик поет на българската работническа класа, не надминат класик според израза на Бакалов, Христо Смирненски даде мярката за нейните чувства, надежди за бъдещето, посочи най-далечната черта, до която достигат мечтите ѝ. Той и неговият стих по особено привлекателен начин въплъщават възторжената младост на класата и нейната партия, мечтите им, родени в първите кръжоци, още неподложени на суровата проверка на живота, устрема, разпалван в клубовете.

Христо Смирненски няма автобиографични стихотворения. Но у него има един дълбоко трогателен, лично изстрадал тежък мотив, който пронизва неговата чувствителна, отзивчива и светла душа. Сгъстено и точно той го е изразил със своя винаги лек и пищен стих в „Юноша", едно от най-интимните му стихотворения. Смирненски всякога, пред най-голямата мизерия и уродливост се вълнува от мисълта, че човек се ражда за радост, с „възторжени очи", в очакване на пролетно пиршество и щастливо опиянение. Но вижда ужаси, страдания, бедност, болки, вижда „човешкия Дух обруган", под трънен венец. Именно с това дълбоко юношеско чувство на поет си отиде Смирненски, това е най-тежкото му впечатление от живота, от неговата „сива мъгла". Или, както ще се обърне в дивните и зрели стихове на „Зимни вечери":

„Братя мои, бедни мои братя —
пленници на орис вечна, зла —
ледно тегне и души мъглата —
на живота сивата мъгла..."

Мотивът се повтаря отново с образа на снежинките, които падат бели и чисти, а в локвите на земята стават на кал. Смирненски би могъл да перифразира за себе си знаменитите думи на Хайне, като каже, че тази е страшната пукнатина на света, която минава направо през неговото нежно сърце. Но той беше еднакво запленен от образа на борците за радост и щастие на земята, за истинското предназначение на човека. И това беше вече неговата нова дума в българската култура, той внесе в нея един нов и несекващ устрем.

Тончо ЖЕЧЕВ

Христо Смирненски

РАБОТНИКЪТ

Когато в ранна утрин изток се топи
в море от пламък златоален,
върви той редом с бледоликите тълпи
и сам пламти, от гняв запален.

Под тежките му стъпки каменният град
изтръпва и намръщен се събужда
и улиците бликат своя вик познат —
викът на многолика нужда.

Ала сред бръчките на мрачното чело
не тиха скръб е начертана —
днес в тях закърмя се великото дело
и буреносната закана.

Днес няма вече роба свит и примирен,
отпуснал немощно ръцете:
това е новий Прометей, освободен
от игото на боговете.

През ранните зари на новия живот
пристъпя той с походка дръзка
и пред потъналия в мрак човешки род
рубинени огньове пръска.

Корицата на първото издание на „Да бъде ден!" — 1922 г.

ДУНАВСКИ ГЛАСОВЕ

страница за литература и изкуство

НОВ СЕЗОН — НОВИ ВЪЛНЕНИЯ И НАДЕЖДИ

ДВЕ СЪБИТИЯ през идващата 1969 година — двадесет и петгодишнината от социалистическата революция и 1 800-годишнината на Силистра, изправят театъра ни пред сериозни и отговорни задачи.

Развитието на нашето театрално изкуство от своето зараждане до днес бележи неизменна връзка с живота, то винаги е било в служба на интересите на народа. Българският театър винаги е оставал предан на своето високо призвание — да внушава вяра в човека, в неговата красота и благородство. Големите проблеми на нашето време, пълноценните образи на героите на нашия живот — строители на социализма в града и селото, трябва да бъдат въплътени в широки драматически платна.

Този сезон театърът ни ще започне работа със значително увеличен актьорски състав. Числеността и качествено подобряване на художествения състав ще ни даде възможност да се обърнем към по-значителни произведения на родната и световна драматургия.

Както винаги в началото на сезона възниква въпросът какви нови, интересни и вълнуващи творби ще види зрителят. Стремежът ни е да говорим от сцената със зрителя по важни съвременни обществени и нравствени проблеми. Трудно бихме могли да си представим настоящето и бъдещето на нашия съвременен театър като театър на високи душевни пориви и стремежи, на страстни новаторски търсения, убеден защитник на социалистическия реализъм и пропагандатор на комунистическите идеи без солидна идейно-художествен репертоар, репертоар съвременен, разнообразен, патриотичен, в който се отразяват многообразието и богатството от проблеми на бързо изменящата се социалистическа действителност, в който заемат място най-прогресивните завоевания на световната драматургия.

Ръководството на театъра подбра един списък от драматургични произведения, който е предложен за обсъждане от широк кръг специалисти. Това ще допринесе за най-правилното оформяне на репертоарната политика — основа в дейността на всеки театър.

С „Далечни прозорци" (работно заглавие) от видния съветски драматург В. Собко ще бъде открит новият сезон. Това е един страстен и вълнуващ разказ, действието на който се развива в наши дни, за едно момиче, което търси баща си, за скръбта, която войната все още продължава да носи на земята.

Съвсем естествено, че преобладаващата част от пиесите, които ще получат сценична реализация, ще принадлежи на родната драматургия. Изискването поло винаги от репертоара на нашите театри да бъде български не е формално-административно изискване, то е неотменна жизнена необходимост за нашия театър, чийто репертоар трябва да има определен национален облик. „Щастие" от Орлин Василев, „Чума" (по мотиви на Йордан Йовков) от Свежин, „Лодка в гората" от Хайтов са заглавията, от които ще бъде подбран родният репертоар. Театърът е в процес на усилено търсене на историческата пиеса за ознаменуване 1 800-годишнината от основаването на нашия прекрасен град.

Руската и съветска драматургия са неизчерпаем извор, от който всеки театър може да черпи с пълни шепи. Освен „Далечни прозорци" в проекто-репертоара фигурират „Женитба" от Гогол, „Игра без правила" от Шейнин и др. Недостатъчният брой актьори, с които разполагахме досега, беше основна причина да оставаме постоянно длъжници на старите майстори. Този сезон нашият състав има сили и възможности да отдаде дължимото и на класиката. Изборът на класическа пиеса вероятно ще бъде извършен между комедиите „Капризната" от великия испански драматург Лопе де Вега и „Рибарски свади" от Карло Голдони.

Новите условия ни дават възможност да увеличим постановките за един сезон от четири на пет. За повишаване художественото ниво на спектаклите несъмнено ще допринесат и предвидените гостувания на режисьори и художници.

За големите грижи, които се полагат за нас, можем да се отплатим по един единствен начин — като мобилизираме всички сили през юбилейната 25-годишнина от свободата за създаване на високохудожествени постановки, разказващи вълнуващо за нашия живот.

Георги КАЛИМЕРОВ

Събуждането

Изкачвам се
по хребета зелен на планината.
На върха ме очакваш ти —
очарователна
и всеотдайна.
Още едно усилие —
и ще те взема
в прегръдката си...

Ала будилникът,
от мене сноши нагласен,
прекъсва тоя сън.

Така е често и наяве.
Ний предварително
най-хубавия миг мираме
със смърт.
И точно
преди последното движение,
преди да сме поели плода
на своите усилия,
като експлозия,
разнася се опустошаващият
звън.
И след събуждането
гледаме с покруса
ръцете си празни.

Здравко КИСЬОВ

ПОСЛЕДНИ ДНИ

Огнена риза и син панталон,
сламена шапка от злато —
върху кафяво-зеления фон
на омъдрялото лято.

Хълм сред морето и мъж непознат,
есенно сам над водата —
нямо анданте от сянка и цвят
в синята морска соната.

И ако в този предвечерен час
дойдеш по мойта пътека,
ти ще почувстваш как пада над нас
мрежа от багреност мека.

Но по вълните на пустия плаж
хладна самотност се носи
и разридания гаснещ пейзаж
ражда ненужни въпроси...

А надалече небесния склон
дрипава дреха съблича
и след гърмящите бъчви с озон
свежест горчива се стича.

Михаил ФИЛИПОВ

Стихове, написани на цигарените ми кутии

* * *

Край почистени с нежност маси
спорим лошо и пеем грубо.
И поддържаме мъжествеността си
с разговори за футбол.

И ненужната наша сила
чезне оавно във дим и вино.

Ти премного прощаваш, мила
Родино!

* * *

Във утрото приятно неспокоен
вървя сред този
свят запролетен.
Зеленината прохлада в зноя
изпълва с тръпки моя ден.

Където погледът ми да попада,
от красота
е възхитен докрай.
И атеистът в мен е изненадан,
узнал, че съществува рай...

Симеон МАНОЛОВ

Хор „Седянка" неведнъж ни е радвал с хубавите си постижения. Можем да очакваме, че той ще се представи достойно и в предстоящите прегледи през юбилейната 25-годишнина на свободата.

Сбогом

разказ

ВСЕКИ ПЪТ, когато някои волове провлечено изреваваха и започнеха да ровят пръстта, нашите детски сърца се свиваха от очакване и тревога: „Дано моят победи!..."

Аз и брат ми пасяхме два вола, крава и едначе, но гордостта ни беше Съботан — едър, сив, с бавна, изпълнена с царствено спокойствие и достойнство походка. Той винаги вървеше начело на стадото като безспорно признат водач. Пристъпваше с изправена глава, която поразяваше с особената си хубост. В очите му имаше много топлина и сякаш размисъл. Струваше ни се, че той може мълчаливо да разбира с влажните си кафяви очи, замрежени от дълги, малко уморено отпуснати мигли. Десният му рог беше изкривен. Някога, когато Съботан бил едногодишен и започнал да чувствува сила на младата си кръв, предизвикал един от по-старите волове. Вкусил първата си победа, но единият му рог се изкривил, а от хълбока му шурнала кръв.

Всички деца, от най-малките до най-големите, бяха влюбени в него и той с търпеливостта на дядо, който позволява на внучетата си да правят с него каквото си искат, ги гледаше с големите си очи, радваше им се и можеше да стои с часове така неподвижен. Децата се мушкаха под корема му, пипаха рогата му, кичеха челото му с венчета от маргарити и ягодов цвят, слагаха на гърба му малките си по-плашливи братчета, които ту се заливаха от смях, ту изплакваха от страх. А той стоеше все така и това му доставяше някакво особено удоволствие.

Съботан приличаше на мъдрец. Силата му беше безспорна и той я приемаше като нещо толкова естествено, че никога не се поколебаваше да се напъне и да извлече почти сам някоя затънала до осите в кал кола или да върши работата и на своя послаб другар, впрегнат в един ярем с него. Съботан вдъхваше сигурност и с него човек се чувствуваше като със силен другар, който няма да те изостави и при най-невероятни трудности. А към това се прибавяше и мекият му характер. Той съзнаваше надмощието си, това го радваше, но никога не влизаше пръв в двубой. Често, когато някой млад вол започнеше да се върти край него, усетил се силен, закопнял да се премери с водача, Съботан добродушно-снизходително махваше с глава, сякаш отпъждаше натрапливо дете. Но когато все пак трябваше да приеме битката, той спокойно и точно премерваше всяка своя стъпка, всеки свой удар и почти винаги заставяше своя съперник да се отдръпне победен. Струваше ни се, че старият вол като разумно същество избягваше ударите, с които би наранил. По-младите волове сякаш разбираха това и проявяваха особена почит към него.

Ние, децата, неусетно растяхме. Раждаха се и порастваха новите телета, превръщаха се в красиви волове. А Съботан си оставаше като че ли все същият. Все така през месец юни, когато свършвахме училище, аз и брат ми отивахме през ваканцията на село. По пътя се взирахме в очакване да видим нашата кола, която разпознавахме по Съботан.

Минаха години. На всички ни се струваше, че Съботан никога няма да остарее. Почти не забелязвахме, че започна по-бавно да пристъпва и едва да отмества тежките си ходила. Той вървеше все така начело на стадото, но усещаше, че силите му вече си отиват и все по-често умно избягваше младите наперени волове. Понякога Съботан се усамотяваше край слоговете и заставаше неподвижен с вдигната глава и с поглед, отправен някъде далече, сякаш не виждаше нищо, а беше потънал в размисъл. Децата смътно усещаха, че е време Съботан да отстъпи първенството и макар да им се искаше да победят техните млади борци, нещо ги спираше, когато виждаха едрото му сиво тяло и топлите му очи.

Но един ден не успяхме да предотвратим сборичкването. Съперникът му беше не много висок, но жилав вол, жив и подвижен. По кожата му често преминаваха нервни тръпки. Погледът му, тъмен и остър, сякаш плашеше другите животни и те избягваха срещите си с него. Младият вол усещаше в кръвта си сладостта да подчинява и нетърпеливо търсеше случай да предизвика криворогия старец, който му изглеждаше грохнал и оглупял.

Този път безобидните хитрини на стареца не помогнаха. Той трябваше да събере всичките си сили. Съботан чувствуваше, че това е краят на победите му. Беше ударил часът на неговото поражение и на чуждата победа. Но той се напъна и както десетки пъти беше отбивал умно и точно противника, така и сега посрещаше бързите и при преки, но разтърсващи цялото му тяло удари. Той се отбраняваше достойно. Ние замръзнали стояхме отстрани и гледахме ту светкащите очи на младия вол, ту Съботан. Но старият водач само се отбраняваше. Цялото му тяло копнееше за минутка почивка. Пред погледа му всичко се сливаше в едно омотано кълбо, в което като въглени проблясваха две тъмни очи.

Върху бързо повдигащата се кожа на хълбока му избиха червено петно.

Той побягна. С последни сили. Изпод тежките му копита се вдигаше облак прах. Съботан тичаше с изправена глава и ревеше. Той чуваше след себе си тропота на приближаващите копита. Кожата му беше плувнала във вода и изглеждаше тъмносива. Струваше му се, че като пещ го облъхва дъхът на оня страшен звяр, който тича полире му, и дивият рев на Съботан сякаш се удряше в стените на пещера, от която никога вече нямаше да излезе.

Иванка ПАВЛОВА